

မွှော်ပီ-ဆရာသိန်းကြီး၏

ပစ္စယိရာဇဝင်

ပ-ဒု ၂ တွဲပေါင်း

(ကြည့်ကြပ် ပြင်ဆင်သူ)

ဦးမြင့်လွင် (ကမ္ဘောဇ)

အေးအေးစာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၆၄ သုခရိပ်သာ ကမာရွတ် ရန်ကုန်မြို့။

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ပဌမပိုင်း

နိဒါန်း	၁၇
ဟံသာဝတီ ဦးဘရင်၏ အမှာ	၁၈
အရေးနှင့်အဖတ် ၂၀	
ရာဇဝင် ၄ မျိုး	၂၁
ဟံသာဝတီ ၃၂ မြို့	၃၅
အမရပူရပဌမမြို့တည် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး	၃၇
မောင်မြတ်ထင် ဝန်ကြီးဖြစ်ပုံ	၄၄
မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ပွားတော် ပင့်ဆောင်ခြင်း	၇၃
ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေး	၇၉
ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ရာထူး	၉၇
မှူးဟောင်းမတ်ဟောင်းများ တိုင်ပင်ခြင်း	၁၀၁
ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့ ရောက်လာခြင်း	၁၁၀
ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေး ညီလာခံဝင်ခြင်း	၁၁၅
ဦးကျော်ရွေး မိဖုရားကြီးထံ ဝင်ခြင်း	၁၂၀
ရန်ကုန်သို့ စုန်ဆင်းခြင်း	၁၂၆
ဖိုးတော်ဘုရားနှင့် အမတ်ကြီးဦးပေါ်ဦး အမေးအဖြေ	၁၃၄

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ယှမ်းပြည်က ဆင်ဖြူတော် ဆက်သခြင်း	၁၄၉
စန္ဒာမုနိ ရုပ်ပွားတော် အကြောင်း	၁၅၅
နံစထိုးခြင်း	၁၅၇
မင်းကွန်း စေတီတော်ကြီး	၁၆၁
လူမိုက်ကို ကြောက်ရကြောင်း	၁၆၄
ရှင်ဘုရင်ကို မကြောက်သူများ	၁၆၇
ဖိုးတော်နှင့် ကျောင်းအတူနေ	
ရောင်းရင်းဘက်နှင့် တွေ့ကြပုံ	၁၇၀
ဦးမှော် ဒေါ်တုတ်	၁၇၂
မိဖုရားကြီးနှင့် ဒေါ်တုတ်	၁၉၀
ဖိုးတော်မင်းကြား မင်းကွန်းသို့ ထွက်ခန်း	၁၉၂
နန်းတော် အဆောင်များ ပြခန်း	၂၀၀
ဖိုးတော်နှင့် ဦးမှော်တို့ မိဘုရား အဆောင်ထွက်ခန်း	၂၀၅
ဦးမှော်တို့ ပြန်ခြင်း	၂၀၈
ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့နှင့် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး	၂၁၀
တောင်ငူလဲတောင်ငူမောင်းထောင်လဲမောင်းထောင်	၂၁၄
ဦးကျော်ရွေး အိမ်တော်ရောက်၍ ဆွေးနွေးကြခြင်း	၂၂၀
ရန်ကုန်ဝန်ကြီး မိဖုရားထံ ဝင်ခြင်း	၂၂၄
ဦးကျော်ရွေး ညီလာခံဝင်ခြင်း	၂၂၆
ဦးကျော်ရွေးနှင့် တောင်ငူမင်းသား	၂၃၆
တောင်ငူမင်းသား ကန်တော့ပူဇော်ခြင်း	၂၄၄
တောင်ငူမြို့စားနှင့် မြေထဲမြို့စား	၂၄၈

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဦးကျော်ရွေး စုန်ဆင်းခြင်း	၂၅၂
တောင်ငူမင်းသား ထွက်ခြင်း	၂၅၃
ပညာယှိ မောင်မှိုင်း	၂၅၄
သာသနာပိုင် ဆရာတော်	၂၅၇
ငမှိုင်းနှင့် သာသနာပိုင်	၂၅၉
ငမှိုင်း ဝေသာလီသို့ စေလွှတ်ခြင်း	၂၆၂
ငမှိုင်း စစ်ချီခြင်း	၂၆၃
ငမှိုင်း လွတ်တော်ဝန်ကြီး လုပ်ခြင်း	၂၆၆
မောင်မှိုင်း တရားစီရင်ခြင်း	၂၆၇
လူမှိုက်ကို စီရင်ပုံ	၂၆၉
ရှင်ညိုခေါ်သောအမှု	၂၇၁
တကာရန်လိုက်ပုံတရား	၂၇၃
မောင်နှမနှစ်ယောက် အမွေလု နွားတရား	၂၇၄
ရွေး-ဦး-ထင်တို့ ဇာတိ	၂၇၆
ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး	၂၇၇
လင်္ကာဧကပိုင်	၂၇၈
ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး၏ မိဖုရား၊ သားတော် သမီးတော်များ	၂၈၀
မင်းကြားကြီး နတ်ပြည်စံခြင်း	၃၀၂
လူပညာယှိ၊ ရဟန်းပညာယှိ၊ မှူးမတ်ပညာယှိ တို့အား ဆည်းကပ်ပုံ	၃၀၃
မင်းကွန်း ပုထိုးတော်ကြီး စနစ်တော်	၃၀၇

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး ထိုးနှက်တော်မူသော ပယ်ပုံမ်တော် ကမ္မည်းကျောက်စာ	၃၀၉
နိဂုံး ခွန်းထောက်	၃၁၄
ဆုတောင်း	၃၁၄

ဒုတိယပိုင်း

ဒုတိယတွဲ နိဒါန်း	၃၁၆
ပဏာမ	၃၁၈
စစ်ကိုင်းမင်း ဘကြီးတော်	၃၁၉
မိဖုရားခေါင်ကြီး နန်းမတော်မယ်နု	၃၂၁
ဘောလယ်သီချင်း	၃၂၅
သူရိယမဂ္ဂဇင်း၌ပါသော နန်းမတော်မယ်နု	၃၅၀
နှစ်သက်စရာ ဂျာနယ်၌ပါသော နန်းမတော်	၃၅၆
ဘကြီးတော်ဘုရား ပင်းယမြို့သို့ ထွက်ခြင်း	၃၆၇
မြောက်လေသာဆောင်နှိုက် စံတော်မူခြင်း	၃၆၉
အမယ်အိုကြီးများ	၃၇၃
နံနက် ညီလာခံခြင်း	၃၇၅
ဘုရင်မင်းမြတ် ချီးမြှောက်ပုံ	၃၇၈
မဟာဗောဓိသို့ ကမ္မည်းကျောက်စာ အလှူတော် များ ပို့လှူခြင်း	၃၈၀

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

သံပိုင်းလင်္ကာ	၃၈၆
သံတော်ဦးတင်လွှာ ဆက်သခြင်း	၃၈၈
အရပ်ရပ်ကိစ္စများ	၃၉၇
ကျောက်စာ သမိုင်းလင်္ကာ	၃၉၉
ဝက်မစွတ် မြို့စား မဟာစည်သူ နဝဒေးဆက်	
ရတုပိုဒ်စုံ	၄၀၁
၁၁၈၆ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ပဌမစစ်	၄၀၂
ဦးအေးကို ခေါ်တော်မူခြင်း	၄၁၀
အိမ်ရှေ့မင်း	၄၁၄
စာဆိုတော် ဦးလန်း ရကန်ပျက်	၄၂၂
ဦးလန်းဆို ယမမင်းတိုင် ရတု	၄၃၄
တစ္ဆေတိုင် ရတု	၄၃၅
ပျော်ပွဲ ကျင်းပခြင်း	၄၃၈
နာခံတော်ဆို ရတု	၄၃၈
သံတော်ခံဆို ရတု	၄၄၀
ဦးလန်းဆို လေဆေး လျက်ဆားဖော်နည်း ဒုန်းချင်း	၄၄၃
ဦးလန်းဆို ဆီးရွှင်သည့် ခရဲသီးဆေး ဒုန်းချင်း	၄၄၄
ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် တရားသူကြီး ဦးအေး စစ်တုရင်	
ကစားခြင်း	၄၄၆
အတွင်းရေး တိုင်ပင်ခြင်း	၄၄၉
စစ်ပြေငြိမ်းခြင်း အကြောင်း	၄၅၁
ဖလံခုံရွာ၌ ဘုရားတည်ခြင်း	၄၆၅

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
ခေါင်းလောင်း ကမ္မည်းစာ	၄၆၆
မဟာအောင်မြေ ဘုံစံအုတ်ကျောင်းတော်ကြီးသို့ ထွက်တော်မူခြင်း	၄၆၇
ဆင်ဖြူမယ် သွီးတော်ကလေး	၄၇၁
ဇီးချိုပင် အကြောင်း	၄၇၁
တလှိုင်းသူပုန်ထကြွခြင်း	၄၇၂
တိုင်ပင်ခံ အပါးတော်မြဲတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း	၄၇၇
သိမ်တော် ကျောင်းတော်ကြီးများကို လှူဒါန်း တော်မူခြင်း	၄၈၂
ရွှေနန်းစည်းစိမ် စံတော်မူကြိုက်မှာ	၄၈၈
ကောင်းမှု ကုသိုလ်တော်များ	၄၈၉
ထိုမင်းလက်ထက် တဘောင်ပေါ်သော တဘောင်ကား	၄၉၂
ပြသော နိမိတ်များ	၄၉၃
မိဖုရား သားတော် သွီးတော်များ	၄၉၃
သံထောက်နှင့် တေးထပ်များ	၄၉၆
စာရေးသူ ဆုတောင်း	၄၉၇

မှော်ပီဆရာသိန်းကြီး၏ မူရင်းအတိုင်း ရိုက်နှိပ်သည်။

နိဒါန်း

ဤပစပ်ရာဇဝင်ကား ရှေးမှီသျှင်ကြီး လူကြီး သက်ကြီးတို့ ပြောပြချက်ကို မှတ်သားရသည့်အတိုင်း ရေးသား စီရင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကုန်းဘောင်ဆက် မဟာရာဇဝင်ပါ အမရပူရ ပဌမမြို့တည် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး၏ အကြောင်းအရာ မှတ်သားဖွယ်များ သည် ကုန်းဘောင်ဆက်ရာဇဝင်တော်ကြီးနှင့်မညီဟု အပြစ်တင် ခြင်း အလျင်လိုသောစိတ်ကို သို့သိပ်ကြရမည်အကြောင်း ဆင် ခြင်ရန်မှာ ပစပ်ရာဇဝင်ဟု အမည်ပညတ်သည်ကို ထောက်၍ စဉ်းစားနှိုင်းချိန်ရန်သာ ဆိုချေသည်။

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖတ်ရှုကြပြီးလျှင် ဗဟုသုတ ပွားများကြ ရန် တမျိုးဟူ၍သာ သဘောဆန္ဒထားကြပါကုန်သတည်း။

ဟံသာဝတီ ဦးဘရင်၏အမှာ

ကျွန်တော်သည် မှော်ပီဆရာသိန်းကြီးနှင့် ရင်းနှီးချစ်ခင် အကျွမ်းဝင်သော မိတ်ရင်း ဆွေရင်းတယောက်ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးဟောင်း မြန်မာစာပေနှင့် လက်ငင်း မြန်မာစာပေတို့အပြင် ရာဇဝင် ကဗျာလင်္ကာတို့ကိုလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ဘူးသူဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီး၏ စိတ်နေသဘောထားနှင့် ပညာအရည်အချင်းတို့ကို တော်တော်ပင်အတွင်းကျကျသိခဲ့ရပါသည်။ ဆရာသိန်းကြီး ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သမျှသော စာပေများအနက် ဤ “ပစပ်ရာဇဝင်”သည် ဆရာကြီး၏ ကိုယ်တွေ့ကဲ့သို့ လက်လှမ်းမီရာ ရှေးရှေးသော ပညာကြီးယှိများနှင့် အဆင့်ဆင့် ဆွေးနွေးရာမှ ရရှိခဲ့သော ရာဇဝင် ဗဟုသုတများ ဖြစ်ပါသည်။

စက်တင်ပုံနှိပ်ပြီးဖြစ်သော ရာဇဝင်စာအုပ်များတွင် မပါဝင်သေးသော အချက်အလက် အကြောင်းအရာပေါင်း မြောက်မြားစွာကို ဤစာအုပ်တွင် တွေ့မြင် ဖတ်ရှုရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရာဇဝင် သုတေသီများနှင့် စာပေ လိုက်စားသူများ အတွက် တန်ဖိုးယှိလှသည့်ပြင် ဟာသရသ အတ္ထာလင်္ကာရဂုဏ် မြောက်အောင် ရေးသားထားသဖြင့် စာဖတ်သူတို့၏ ဟဒယနှလုံးကို ရွှင်ပြုံးစေနိုင်သော စာအုပ်ကောင်း တအုပ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

စာပေကို အတော်အတန် ဝါသနာပါသူများပင်လျှင် ဤစာအုပ်ကို လက်မလွှတ်နိုင်ပဲ ဆက်ကာဆက်ကာ သိချင်ဖတ်ချင်

မှတ်ချင်ကြသည်။ ဤစာအုပ်သည် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကိုတိုးတက်
၍လာအောင် ဖန်တီးပေးနိုင်သော စာအုပ်ကောင်းတအုပ်လည်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဤပစပ်ရာဇဝင်တွင် ပါဝင်သော ဆရာသိန်းကြီး၏ ထင်မြင်
ယူဆဖော်ပြချက်အချို့ကို မလိုလား မကြိုက်မနှစ်သက်သောသူ
များလည်း ယုံကြဲသေးသည်။ ထိုရာဇဝင်ပါ အကြောင်းအချက်
များကို မနှစ်သက်၍ ကော်ကတ်အပြစ်တင်ကာ ရေးသားခဲ့သည်
ကိုလည်း ထိုစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခါစခေတ်က တွေ့ခဲ့ရဘူးပါသည်။
ဤသို့ ရေးသားခြင်းမှာလည်း လောကဓမ္မတာအတိုင်း သူဖြူလျှင်
ငါမဲမည်ဟူသော ပဋိပက္ခဝါဒရှိသူတို့၏ ကော်ကတ်၍ အပြစ်တင်
ကာ ရေးသားခြင်းမျိုးသာဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ထိုပြစ်
တင်ရှုံ့ချရေးသားချက်တို့ကို ပညာသျှင်တို့က မှန်လှပြီဟု လက်ခံ
အတည်မပြုကြချေ။

စင်စစ်အားဖြင့် ဤပစပ်ရာဇဝင်သည် မူတင်ပြီးဖြစ်၍
ရာဇဝင် တို့၌ ပါဝင်နိုင်ခွင့်မရှိသေးသော တဦးနှင့်တဦး
ရင်းနှီးခင်မင်၍ သူငယ်ချင်းရောင်းရင်းတို့
ဖက်လဲတကင်းပြောဆိုကြပုံကို ရာဇဝင် ကြောင်းဖြင့် နှီးနွယ်ကာ
နှိုက်နှိုက်ကျွတ်ကျွတ် ရှာရှာဖွေဖွေ ဖော်ပြထားသော
စာအုပ် ဖြစ်ကြောင်းကို ဆရာကြီးနှင့် ရင်းနှီး စွာ
နှီးနှောရယူခဲ့သော အချက်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်တိုင်ဖတ်ရှုပြီး သော
အချက်တို့ဖြင့်၎င်း၊ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ သတည်း။

ဦးဘရင်

ဟံသာဝတီ ဦးဘရင်

အရေးနှင့် အဖတ်

အရေးအသားနှင့် အရွတ်အဖတ်တွင် အရေးကိုအမှန်ရေး၍ အဖတ်ကို အသံအတိုင်း ဖတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဥပမာ. . . .

- ၁ စစ်ကိုင်း-စကိုင်း။ ၂ သူကောင်း-သကောင်း။ ၃ သံတော်ဦး- သတော်ဦး။ ၄ ရွှေနားတော်ကြား-ရွှေနတော်ကြား။
- ၅ အညကြ-အင်ညတ္တရ။ ၆ တံခါးဗိုလ်-တခဗိုလ်။ ၇ နာခံတော်-နခံတော်။ ၈ သျှင်-ရှင်။ ၉ သူငယ်ချင်း-သငယ်ချင်း။
- ၁၀ ဒီဂုန်-ဒဂုန်။ ၁၁ တုန်တုန်ချဲ့ချဲ့-တုန်တုန်ချိချိ။ ၁၂ ပဏ္ဏာ-ပဏာ။ ၁၃ တံစိုး-တစိုး။ ၁၄ ရေတံခေါင်း-ရေတခေါင်း။
- ၁၅ မန်ကျည်း-မကျီး။ ၁၆ လက်ဖက်-လဖက်။ ၁၇ တမ်းခွန်-တခွန်။ ၁၈ သကျ-သက်ကျ။ ၁၉ သိကြား-သကြား။
- ၂၀ စကြာ-စက်ကြာ။ ၂၁ နားဆောင်း-နဆောင်း။ ၂၂ ပန်းကန်-ပဂန်။ ၂၃ မုလေးဖွား-မလေးဖွား။ ၂၄ ပိတုန်း-ပတုန်း။ ၂၅ ကသည်း-ကသဲ။ ၂၆ လက်သည်း-လက်သဲ။
- ၂၇ အသည်း-အသဲ။ ၂၈ ဗုဇွန်-ဗဇွန်။ ၂၉ ကံကျွေး-ကကျွေး။ ၃၀ ကန့်လန့်ကာ-ကလကာ။ ၃၁ ခုတင်-ခတင်။
- ၃၂ ယောက်မ-ယောင်းမ။ ၃၃ ပုည-ပုန်ည။ ၃၄ မင်းကြား- မင်းတရား။ ၃၅ ကုတိုး-ကတိုး။ ၃၆ ကူးတို့-ကတို့။
- ၃၇ ပုသိန်-ပသိန်။ ၃၈ မှူးမတ်-မူးမတ်။ ၃၉ အိမ်ရှေ့မင်း-အိမ်ရှေ့မင်း။ ၄၀ ခြေကျင်း-ချီကျင်း။ ၄၁ လက်စွပ်-လက်စွတ်။ ၄၂ တံပူ-တပူ။ ၄၃ ထန်းယွက်-ထယွက်။ ၄၄ ဦးခေါင်း-ဥက္ခောင်း။ ၄၅ ဝပ်လျှိုး-ဝတ်လျှိုး။ ၄၆ ဟင်္သာတ-ဟင်း

သတ။ ၄၇ ထန်းလျှက်-ထညက်။ ၄၈ သေဌေး-သဌေး။
 ၄၉ သူကြွယ်-သကြွယ်။ ၅၀ သူကြီး-သကြီး။ ၅၁ ကုရင်-
 ကရင်။ ၅၂ ကုလား-ကလား။ ၅၃ အင်းဝမြို့-အဝမြို့။
 ၅၄ ရွှေဘွားတော်-ရွှေဖဝါးတော်။ ၅၅ တည်း-တဲး။ ၅၆ ရွံနီ-
 ရွက်နီ။ ၅၇ ဝါ-တပိဿာ။ ၅၈ ခွေး-တယွေး။ ၅၉ စပါး ဝိ-
 စပါးတစိတ်။ ၆၀ စပါး င်-စပါးတပြည်။ ၆၁ စပါး ဝိ-
 စပါးတတင်း။ ၆၂ အကျယ် ဝိ ဝွါ- အကျယ်တထောင့်ထွာ။
 ၆၃ စာ ဝါ- စာတအင်္ဂါ။ ၆၄ စာကြောင်း ဝင်- စာကြောင်း
 တဆယ်။ ၆၅ စာ ဝါ ၄°-စာတအင်္ဂလေးရွက်။ ၆၆ အရှည်
 ဝွါ(ဝိ) - အရှည် တထွာ တမိုက်။ ၆၇ ဗျက် ၄° - ဗျက်လေးသစ်။

ရာဇဝင် ၄-မျိုး

ပညာယှိတို့ မိန့်ဆိုသည်ကို နာခံ မှတ်သားရဘူးသည်ကား
 ရာဇဝင်ဆိုသည်မှာ

- (၁) ကမ္မည်းကျောက်စာတို့၌ ဖော်ပြသောရာဇဝင်။
- (၂) အုပ်စိုးသောမင်း အမိန့်တော်နှင့် ရေးသားသော
 ရာဇဝင်။

- (၃) သဘင်သည်တို့ ကပြသောဇာတ် ရာဇဝင်။
- (၄) ပြောကြသော ပစပ်ရာဇဝင်ဟူ၍ ၄မျိုးယှိကြောင်း။

၁။ ကမ္မည်းကျောက်စာ ရာဇဝင်ကား ရှေးရှေးကြီးက သုံး
 သော စကားအတိုင်း ကရိယာအပိုနည်းလျက် ရှေးသုံးအက္ခရာ
 တို့နှင့်သာ တိတိကျကျ ရေးသားကြပေကြောင်း။

၂။ မင်း၏ အမိန့်တော်နှင့် ရေးသားရသော ရာဇဝင်ကား အမှန်နည်းသည်။ အကြားများသည်။ အချိုးအမြောက်များသည်။ မင်း၏ အလိုတော်ကျအတိုင်း ရေးသားကြရပေကြောင်း။

၃။ ပစပ်ရာဇဝင်ကား အလွန်းအဆွေးများပေကြောင်း။

၄။ ပစပ်ရာဇဝင်ကား ရာဇဝင်၌ပါသည်တို့ထက် အကား အားကြီးပေကြောင်းဟူ၍ ပညာယိုကြီးတို့ မိန့်ဆိုသည်ကို နာခံ မှတ်သားရဘူးသည်။

ဤမြမ္မာနိုင်ငံတွင် အင်းဝပြည်ဖြစ် ပကတူးမဆွ ဦးကုလား ရေးသားသော ရာဇဝင်ကို မဟာရာဇဝင်ကြီးဟူ၍ ထင်ပေါ် ကျော်စောလေသည်။ ရှေးဦးစွာဖြစ်ပေါ်သော ရာဇဝင်ကြီးဖြစ် သောကြောင့် ခင်းပြထားသော မျဉ်းကြောင်းကြီးသဖွယ် ဖြစ်ပေ ကြောင်း။ ယင်းသည့် ရာဇဝင်ကြီးကိုပင်လျှင် မဏိရတနာပုံမ် ကျမ်းဆရာစဉ်ကူးမင်း ရွှေနားတော်သွင်း ပလိပ်စားဇေးချင်းဆရာ တို့က အမှီသဟဲပြုကြပေကြောင်း။

ပလိပ်စားဇေးချင်းဆရာသည် ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူမင်းရှင် မင်းကြား၏ ဖုန်းတော် ဂုဏ်တော်ကို များစွာချီးဝှဲလိုသော်လည်း စဉ်ကူးမင်း၏ ဖိုးတော် အလောင်းမင်းကြားကြီးကို အလွန်အမင်း ချီးပလိုသဖြင့် ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်မင်းကြားကြီးကို သာမည လောက်သာဖွဲ့ဆို၍ စဉ်ကူးမင်းအလိုတော်နှင့် အလောင်းမင်း ကြားကြီးကို များစွာဖုန်းတော် ဂုဏ်တော်ကို ဖွဲ့ဆိုရပေသည်ဟု ပညာယိုတို့ မိန့်ဆိုကြပေကြောင်း။

ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် ဖကြီးတော်ဘုရားလက်ထက် အမိန့် တော်မြတ်နှင့် မှန်နန်းဆောင်တော်နှိုက် ရဟန်းပညာယို လူပညာ

ယှိ ပုံဏားပညာရှိတို့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ ရေးသားကြသော ရာဇဝင်ကို မှန်နန်းရာဇဝင်ကြီးဟု ထွက်ပေါ်လှာသည် ဖြစ်ပေကြောင်း။

မှန်နန်းရာဇဝင်သည် မူလမျဉ်းကြောင်း ဖြစ်သော မဟာရာဇဝင်ကြီးကို လက်သုံး-တံတား-ပြုရချေသည်။ မဟာရာဇဝင်ကြီး၏ အဆိုအမိန့်ကို အချို့နေရာတို့နှိုက် ယုတ္တိမတန်ဟူ၍ မှန်နန်းက ငြင်းချက်ထုတ်ဖော်ထားသည်ကိုလည်း မှတ်သားဖွယ်ဖြစ်ပေသည်။ မဟာရာဇဝင်ကြီးမယှိခဲ့သော် မှန်နန်းက မည်ကဲ့သို့အစဖော်ထုတ်ရေးသားမည်ကို တွေးတော ဆင်ခြင်ရန်အကြောင်း ယှိချေသည်။

မဟာရာဇဝင်ကြီးကို ကြည့်ရှုရသလောက်မှာ အချိုးအဝှဲနည်းသည်။ ရှေးသုံးစကားအတိုင်း ဖြစ်ပျက်သမျှကို ထင်ယှားစေသည်။ အကိုးအကားဖော်ပြသည်တို့မှာ ကျမ်းဂန် ကျောက်စာတို့နှင့် မညီသည်များကို မှန်နန်းက ဖော်ပြထားလျက်ယှိသည်ကို သတိပြုသင့်လှပေကြောင်း။ သို့သော် ရာဇဝင်ဆိုသည်မှာ ဘုရားဟောမဟုတ်သောကြောင့် ယထာဘူတကျတို့ အမှန်ကိုသိ၍ ရေးသားစီရင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှသာ ပဓာနဖြစ်ချေသည်။

မဏိရတနာပုံမ် ပလိပ်စားဇေးချင်းတို့က သက္ကရာဇ်တချို့မှာ မှန်နန်းရာဇဝင်သက္ကရာဇ်နှင့် မညီ ယှိနေသည်။ မညီကြောင်းကား ပလိပ်ဇေးချင်းက မှန်နန်းရာဇဝင်မပေါ်မီ ဦးကုလား-မဟာရာဇဝင်ကြီးကို မှီငြမ်းပြုရသောကြောင့် ဖြစ်ချေသည်။

မဟာရာဇဝင်ကြီး ယှိနှင့်ပြီးဖြစ်၍သာ မှန်နန်းရာဇဝင်က ကောက်ချက်ချနိုင်ချေသည်။ မယှိခဲ့သော် မှန်နန်း ရာဇဝင်က

တကောင်း သရေခေတ္တရာ ပေါက်ကန်မင်းဆက်တို့ကို သိနိုင်ဘို့ရာ အတော်ခဲယဉ်းလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ရန်ယှိချေသည်။ သို့သော်ရှေး ဖြစ် ရာဇဝင်ကြီးမမှန် နှောင်းဖြစ်ရာဇဝင်သာမှန်သည်ဟု စွပ်စွဲ ကြသည်လည်း စဉ်းစားရန်ယှိချေသည်။ ရှေးပေါ် ယှိပြီးဖြစ်၍ သာ နှောင်းဖြစ်ထွက်ပေါ်နိုင်သည်ဟူ၍လည်း ဆင်ခြင်ရပေမည်။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့က နှောင်းဖြစ်ရာဇဝင်မှာ မင်း၏အလိုတော်နှင့် ရေးသားရသောကြောင့် ဖြစ်ပျက်သောအချက်စုတို့ကို ပြည်ဖုံးချ ၍ မြှုပ်ထားရသည်ဟု ဆရာကြီးတို့ မိန့်ဆိုသည်ကို ကြားနာ ပါကြောင်း။

မုံယွေးဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရား ရေးသား ဆက်သွင်း သော ရာဇဝင်သည် ရာဇဝင်နှင့်ဆိုင်ရာ စကားနည်းသည်။ ရဟန်း ပညာယှိ လူပညာယှိတို့ပေါ်ထွက်သော အကြောင်းဖော်ပြချက် များသောကြောင့် ဗဟုသုတအရာနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ဟူ၍ အတည်မပြုပဲ မှန်နန်းက ပယ်သည်ဟူ၍ ဆရာကြီးတို့ မိန့်ဆို ချက်ကို မှတ်သားရဘူးသည်။ များသောအားဖြင့် ကုန်းဘောင်ဆက် မင်းတို့သည် ရာဇဝင်အဆိုနှင့် အမှန်သိသူ သျှင်ကြီး-လူကြီးပုဂ္ဂိုလ် တို့ပြောပြချက်သည် ကွဲလွဲခြင်းအလွန်များပေသည်။

သို့သော် ထောက်ထားစရာ ကြောက်စရာတွေက များပြားလှ သောကြောင့် ရွှေ့လုံးတော်နှင့် မွေ့လျော်အောင်သာ ရေးတင် ကြရသည်ဟု အပစကားပြောဆိုသံကိုကြားရပေသည်။

စဉ်းစားရန် အချက်များ

သရေခေတ္တရာဆက်နို့က် တကောင်းမင်းရိုးဖြစ်သော အိမ်ရှေ့ မင်းကြီးသည် ဝက်ကြီးကို လိုက်လှာရာ ဝက်ကြီးရန်ကို အောင်

သဖြင့် သံဝေဂဖြစ်၍ ရသေ့ပြုလုပ်နေရာ ထိုရသေ့ကျင်ငယ် စွန့်သောနေရာနှိုက် တောတိရစ္ဆာန် သမင်မက လျှာနှင့်လျက်ပါ များသဖြင့် ၎င်းသမင်မနှိုက် သန္ဓေတည်ပြီး လူမိန်းမကလေးကို မွေး၍ ထိုကလေးငယ်ကို ရသေ့က ကောက်ယူ မွေးမြူပြီးလျှင် ဗေဒါရီဟု အမည်ပေးထားသည်။

“ရခိုင်ရာဇဝင်မှာ” သကျသာကီဝင်မင်းမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော မင်းသားသည် ရသေ့ပြုလုပ်နေရာ ဆတ်မနှင့်ပေါင်းဘော်သဖြင့် လူယောက်ျားကလေးကို မွေးဖွားသောကြောင့် ဣယုဟု အမည် ပေးထားသည်။

“ထက်ဝယ်ရာဇဝင်မှာ” ဂေါဝိန္ဒရသေ့သည် ကြာအိုင်တခု နှိုက်ကျင်ငယ်စွန့်ရာ ၎င်းကျင်ငယ်ရေကို ငါးတိရစ္ဆာန် ငါးခုံးမ က သောက်ရာ လူယောက်ျား လူမိန်းမ မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို မွေးဖွား၍ ယောက်ျားကို ရှင်ဇော၊ မိန်းမကလေးကို ရှင်ဇံဟု အမည်ပေးထားသည်။ ၎င်းဘော်ပြသော အချက် ၃ ချက်ကို ဆင်ခြင်သော် ရာဇဝင်ကို တင်စားရေးသည် မခံချင်၍ အပြိုင် ရေးသားထားသော ရာဇဝင်စကားကို ယုတ္တိတန်မတန်ယှိချေ သည်။

“မခံချင်သောစကားမှာ” မင်းတို့ မြမ္မာရာဇဝင်တွင် သမင်မ က လူကိုမွေးလျှင် ငါတို့ရခိုင်ရာဇဝင်နှိုက် ဆတ်မက လူကို မွေးသည် မင်းတို့ မြမ္မာရာဇဝင် ရခိုင်ရာဇဝင်က သမင်မ ဆတ်မတို့က လူကို မွေးလျှင် ငါတို့ထက်ဝယ် ရာဇဝင်နှိုက် ငါးခုံးမက လူယောက်ျား လူမိမ္မ ၂-ယောက်ကို မွေးမည်။ မခံချင်၍ မသာ သာအောင် ရေးသည်ဟု မဆိုသော်လည်း ဆိုရာ ရောက်လေသည်။

ငါးကလူကိုမွေးသည်ဟု ဆိုရာမှာလည်း ထောက်စရာကို ရှာ
 သော် အသျှင်ဥပဂုတ်မထေရ်၏ မယ်တော်သည် တံငါသည်က
 ငါးဝမ်းတွင်းမှ လူမိမ္မကို ရ၍ ဗာရာဏသီမင်းကြီးအားဆက်သရာ
 မင်းကြီးက သွီးတော်အမှတ်ပြု၍ မစ္ဆဒေဝီ အမည်ပေးကြောင်း
 ကို(ပေါရာဏဒီပနီ) ဒုတိယတွဲ သျှင်ဥပဂုတ်အကြောင်း ဖော်ပြ
 လျက်ယှိချေသည်။

“တလိုင်းရာဇဝင်မှာ” ရသေ့ တဦးသည် ထူးဆန်းသော လမု
 ပင်မှ လမုငုံကြီးကိုမြင်၍ ဆွတ်ခူးယူပြီးလျှင် ကျောင်းသင်္ခန်း
 နှိုက်ထားရာ မကြာမီလမုပွင့်မှ မိမ္မငယ်ထွက်ပေါ်လှာသဖြင့် ရသေ့
 ကျွေးမွေးထား၍ မယ်ကမုဟု အမည်ပေးကြောင်း အချို့ ရာဇ
 ဝင်က မယ်လမုဟု အမည်ပေးကြောင်းအဆိုယှိသည်။

“တလိုင်းရာဇဝင်” သမလ ဝိမလအဆက်မှာ ခံတွင်းခြံအရပ်
 တလိုင်းလူမျိုးလင်မယားတောင်ယာခုတ်၍ စားသောက်နေရာ ထူး
 ဆန်းသောရွှေဖရုံပွင့်ကြီးမှ လူမိမ္မထွက်ပေါ်လှာသဖြင့် သွီးပြု၍
 ကဝီးတော်ဟု အမည်ပေးထားသည်။ မြမ္မာလို ရွှေဖရုံမယ်ဆိုသည်။

လမုပွင့်ကရသော မိမ္မငယ်ကို တလိုင်းဘာသာဖြင့် အမည်ပေး
 စရာသင့်လျက် မယ်ကမု မယ်လမု အမည် ၂-မျိုးသည် တလိုင်း
 ဘာသာ ဟုတ်-မဟုတ်စုံစမ်းရာ အမှန်သို့မရောက်ယှိနေသည်။

ဥမင်္ဂဇာတ်အလို သဖန်းပင်ထက်မှရသည်ကို အစွဲပြု၍ ဥဒုမ္မရ
 ဒေဝီဟု ဘွဲ့ချီခြင်း၊ မဟာဝင်အလို သော်ကပန်းပင်ထက်မှ ရသည်
 ကို အစွဲပြု၍ သော်ကမာလာဒေဝီဟု ဘွဲ့ချီခြင်း၊ ပုဂံရာဇဝင် အလို
 ဝါးတောထဲမှရသည်ကို အစွဲပြု၍ ဝေဠုဝတီဟု ဘွဲ့ချီ ခြင်းများကို
 ထောက်သဖြင့် လမုတောထဲကရ၍ မယ်လမုဟု အမည်

ရွှေဖရုံယာခင်းထဲးနှိုက် မွေးဖွားသောကြောင့် ရွှေဖရုံ မယ် အမည်ပေးရန် သင့်သည်ကို လမုပွင့် ရွှေဖရုံပွင့်တို့က လူ မိန်းမ သန္ဓေဒဇ ဖြစ်နိုင်ဘွယ်ရာ မဟုတ်ဟု မြမ္မာရာဇဝင်ဆရာက အငြင်းထုတ်ပချေသော် တလိုင်းရာဇဝင်ဆရာက မြမ္မာကျမ်းဂန် တို့နှိုက် လှာယှိသော ပဒုမ္မဒေဝီသည် ပဒုမ္မာကြာဖူးထဲးက သန္ဓေ ဒဇဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု ချေပသော် မြမ္မာရာဇဝင်ဆရာက အကိုးအကားနှင့် သက်သေပြရန် လိုသည်ဟု ထင်ပေသည်။

၎င်းပြင် ဘုရားဟော ကျမ်းဂန်နှိုက် စိဉ္စမာနသည် မန်ကျည်း ပင်က သန္ဓေဒဇဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလောဟု တလိုင်းရာဇဝင် ဆရာက ဆင်ခြေတက်ပြန်သော် မြမ္မာရာဇဝင် ဆရာက မှန်ကြောင်း ဝန်ခံရပေမည်ဖြစ်ကြောင်း။

သို့ကြောင့် ရာဇဝင်ဆရာဆိုသည်မှာ မူလရေးသားစီရင်သော ပုဂ္ဂိုလ်က မိမိကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌတွေ့ကြုံရသောအချက်တို့ပင် ဖြစ်လင့် ကစား အဂတိလေးပါးကို မလိုက်စားသူဖြစ်မှ မှန်ကန်ရာသို့ ရောက်နိုင်ပေမည်။ သုတအရာပင်ဖြစ်သော်လည်း မှန်ကန်သော သုတနှင့် ပြည့်စုံမှ စိတ်ချနိုင်ဘွယ်ရာဖြစ်ပေမည်။

သို့အတွက် အရာရာကို နှိုင်းရှည့်၍ အပြစ်လွတ်ကင်းအောင် ကြည့်ရှုမှ အရေးပါသောအချက်ကိုသာ မှတ်သားလိုက်နာကြ ရန် သင့်ချေမည်ဖြစ်သည်။ အလောင်းမင်းကြားကြီး တည် ထောင်တော်မူသော ရတနာသိင်္ဃမြို့ဟု သမုတ်သည်မှာ အတုလ ဆရာတော်ဘုရားက လောကီ ရတနာအပေါင်း လောကုတ္တရာ ရတနာအပေါင်းတို့သည် လျင်လျင်မြန်မြန် စုဝေးလျက် မြမ္မာဦး စွန်းထွန်းကား ဖြစ်ပေါ်လှာသည်ကို နိမိတ်မင်္ဂလာ ယူတော်မူ၍

ရတနာသိမ်ဟု မြို့မည် သမုတ်တော်မူသည်ကိုလျက် နောက်လက် သစ် ဆရာတို့က ယ ကြီးမဟုတ် သိင်္ဂီဟုပြင်ခြင်း သီခ ဟု ပြင် ခြင်းကို ပြုကြသည်။ သို့လိုပြုခြင်းသည်ကား ရှေးပညာယှိကြီးတို့၏ ဂုဏ်ကို ညှိုးနွမ်းအောင် ပြုလုပ်ရာ ရောက်ချေသည်။

၎င်းပြင် ရှေးက ရာဇဝင်မှာ ရတနာပူရမြို့ အမရပူရမြို့ဟု သ မုတ်ကြောင်း ထင်ယှားဖြစ်ပါလျက် နောက်လက်သစ်ဆရာတို့က ရတနာပူရ အမရပူရဟု ပြင်ဆင်ရေးမှတ်ခြင်းသည် ရှေးပညာ ယှိကြီးတို့၏ အဘောဂဂုဏ်ကို ချိုးဖဲ့သည်နှင့် တူချေသည်။

ရတနာပုံမမြို့ဟု မော်ကွန်းတံခါးတိုင်နှိုက် ကမ္မည်းထင်ယှား လျက်ယှိနေသည်။ ဒေါင်းဒဂါးတံဆိပ်မှာလည်း ရတနာပုံမဟု ကမ္မည်း တပ်မှတ်လျက် ယှိသည်ကို မထောက်ခံ လက်သစ်ဆရာ တို့က ရတနာပုဏ်ဟု ပြင်ဆင်ရေးသား ကြခြင်းသည်လည်း ရှေး ပညာယှိကြီးများကို ပုန်စားပုန်ကန်ပြုသည်နှင့် တူချေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှေးပညာ ယှိကြီးတို့၏ သဘော ဉာဏ်သွား သည် အမြော်အမြင်ယှိကြသည်အတိုင်း ရေးသားအမှတ်ပြုထား သည်ကို နှောင်းပညာယှိတို့က ပြုပြင်ခြင်းသည် မလျော်ကန်ဟု ဆရာမြတ်များ မိန့်ခွန်းတော် နာခံရဘူးသည်။ ရှေးရှေးကုန်သော ပညာယှိ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ ဂုဏ်သိမ်ကို မဖျက်ဟူ၍ ဆိုငြားသော် လည်း ဖျက်ရာသို့ ကျရောက်သော အင်္ဂါထဲသို့ ဝင်ရောက်ပချေ သော် နှောင်းဆရာတို့၌ ဝစီကံ၊ မနောက် ထိုက်သောကြောင့် မကောင်းကျိုးရောက်တတ်သည်ဟု ဆရာအသျှင်သူမြတ်တို့ ဆုံးမ သည်ကို နာခံရပါသည်။ “ထုံးဟောင်းကို မပြင်နှင့် ထုံးသစ်ကို မထွင်နှင့်” ဟု သူဟောင်းစကား ယှိချေသည်ကို ထောက်လေ။

အထက်ဖော်ပြသော ဝစီကံ၊ မနောက်တို့၏ အကျိုးသည် ကား ပစ္စက္ခန္တိကံချဲ့နဲ့ခြင်း၊ ပစပ်ယုံယုံခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်း၊ သေခြင်းဆိုးဖြင့် သေရခြင်းစသော အကျိုးတို့သည် ကိုယ်ထင် တွေ့မြင်ရသူအချို့ ယုံချေ၏။

မိမိတို့နှိုက် ကိန်းသောဉာဏ်နှင့် ယထာဘူတဖြစ်အောင် နှိုင်း ရှည့်ရန်ဖြစ်သည်။ ရှေးမှီပညာယုံ သူတော်ကောင်းများကိုလည်း ဆည်းကပ်၍ အဆိုအမိန့်ကို နာခံမှတ်သားရမှသာ မိမိကိုယ်သို့ အပြစ် မရောက်ယုံချေမည်။ ထိုဖော်ပြသော အပြစ်မျိုး မရောက် ရအောင် ဗဟုသုတဖြစ်ပွားရာကိုသာ စုဆောင်းဆည်းပူးကြရန် သင့်ချေမည်။

ရာဇဝင်မှာလည်း ပုံနှိပ်ပြီးသော မှန်နန်း ရာဇဝင်တော်ကြီး အကုန် ကုန်းဘောင် ဆွဲတဆက်မြောက် ရာဇဝင်တော်ကြီးအ ကုန်ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံ၊ ဓညဝတီအရေးတော်ပုံ၊ အလောင်း မင်းတရားကြီးအရေးတော်ပုံ၊ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင် အရေး တော်ပုံ၊ ညောင်ရမ်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံ မွန်ရာဇဝင် သန် လျင်ရာဇဝင် စသည်တို့ လွယ်လင့်စွာကြည့်ရှုနိုင်ရန် ပုံနှိပ်ပြီး စာ အုပ်ယုံပေကြောင်း။

ပေစာ ပုရပိုက်စာတို့ဖြင့် ယုံနေသည့် ရာဇဝင်ကျော် ရာဇဝင် လတ် ရာဇဝင်ချုပ် ရာဇဝင်သစ် မဟာရာဇဝင် ကြီးတို့သည်ကား ပုံနှိပ်စာအုပ်မဖြစ်သေး၍ အကြည့်ရခဲးယဉ်း ကြပေလိမ့်မည်ထင် ပေကြောင်း။

ယင်းသည့် ဖော်ပြသော ပုံနှိပ်စာအုပ်များကို လွယ်လင့်စွာ ကြည့်ရှုကြရခြင်းသည်လည်း လိုရင်းအချက်သို့ ကျရောက်အောင်

သည်ကား နည်းလိမ့်မည် ထင်ပေသည်။ ထိုရာဇဝင်တို့နို့က် သုံးစွဲ ထားသော စကားစုသည် ယခုအခါ ဘယ်စကားမျိုး ဖြစ်သည် ဟု ကြံဆ ထုတ်ဖော်ရန်သင့်ပေကြောင်း။

ရာဇဝင်အဆို စစ်ပြုကြသော နေရာကို ဆိုထားသည်။ ၎င်းစစ် မြေနေရာသည် ယခုဘယ်မြို့နယ် ဘယ်နေရာဌာန ဖြစ်ကြောင်းကို စုံစမ်းရှာဖွေ ထုတ်ဖော်ရေးသားကြရန် လိုရင်း အချက်ကြီးဖြစ် ပေကြောင်း။ ထိုလိုရင်း အချက်ကို ထုတ်ဖော်၍ ပြနိုင်မှသာ ရာဇဝင်ကြည့်ရှုရကျိုးနပ်၍ ဗဟုသုတနံ့သော နှောင်းသား သမီးတို့အကျိုးယှိကြလိမ့်မည်ဖြစ်ပေကြောင်း။

စာယှိရာဇဝင် ဗဟုသုတကို ရာဇဝင်ကြည့်သူတိုင်း သိကြ ရကြပေလိမ့်မည်။ ဒေသ ဗဟုသုတ မယှိက ရာဇဝင်ကြည့်ရှုကျိုး ပြည့်စုံမည်မဆိုနိုင်ချေ။

ရာမညတိုင်း တလိုင်း ၃-ရပ်ဟု ရှေးကခေါ်ဝေါ်ရေးသား ကြသည်မှာ မွန်တိ မွန်စ မွန်ည ဟူ၍ ခေါ်တွင်ကြောင်း တဖုဿ ဖလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်ကို မဇ္ဈိမ ဒေသသားတို့က ရာမည တိုင်းသားဟု ခေါ်ဝေါ်ကြကြောင်း။

မွန်တိသည် မော့တမော့ တလိုင်းဆိုသည်။ မြမ္မာလို ကျောက် စွန်း အငူဆိုသည်။ ၎င်းမော့တမော့ကို နောက် မုတ္တမ၊ မတမ မမေဟု တစတစ စကားယွေ့လျှော ခေါ်ကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ စကားယွေ့လျှောလာသည်ကို အမှန်သို့ ကျအောင် စုံစမ်းရန် ယှိ ချေသည်။ ယင်းသည့် မုတ္တမနယ်နို့က် နေထိုင်ကြသော တလိုင်း လူမျိုးတို့သည် ဥယျာဉ်ခြံမြေလုပ်ကိုင် စိုက်ပျိုး၍ အသက်မွေး ကြသူများဖြစ်သည်။

မွန်စသည် ဟံသာဝတီ ပဲခိုးတလိုင်းကို ခေါ်သည်။ ထိုတလိုင်း လူမျိုးသည် များသောအားဖြင့် ဆားချက် လယ်လုပ်၍ အသက်မွေးကြသူများ ဖြစ်သည်။

မွန်ညသည် ပုသိန်တလိုင်းကို ခေါ်သည်။ ထိုတလိုင်း လူမျိုးသည် များသောအားဖြင့် အင်းချောင်းတို့နို့က် ငါးဖမ်းလုပ်ကိုင်၍ အသက်မွေးကြသူများဖြစ်သည်။

ရှေးက ခြံတလိုင်း လယ်တလိုင်း အင်းတလိုင်းဟု ခေါ်လေ့ယှိကြသည်။ ခြံတလိုင်းကား မုတ္တမ လယ်တလိုင်းကား ဟံသာဝတီ အင်းတလိုင်းကား ပုသိန်ကို ဆိုသည်။ ပုသိန်တလိုင်းက ဟံသာဝတီနှင့် မုတ္တမကို အရှေ့တလိုင်းဟုခေါ်သည်။ ဟံသာဝတီနှင့် မုတ္တမတို့က ပုသိန်တလိုင်းကို အနောက်တလိုင်းဟု ခေါ်သည်။

ဘီလူးကျွန်း သက္ကော ဆရာတော်က ပုသိန်ခေါ်ခြင်းသည် တလိုင်းစကားဖြစ်သည် ငါတို့ တလိုင်းက ပသိုင်ခေါ်တယ်။ နင်တို့ ဘမာတေက တလိုင်းစကားကို လိုက်၍ခေါ်ရာ မပီလို့ ပုသိန်ဖြစ်နေတယ်။ ငါတို့တလိုင်းက ချန်ပသိုင်ခေါ်တယ်။ ချန်-ကမြို့ ပသိုင်က ပသီကုလားခေါ်တယ်။ ဘမာလို ပသီမြို့ဆိုတယ်ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို မှတ်သားရသည်။

ဟံသာဝတီ ဓမ္မစေတီမင်းသည် ရေးထုထားသော ကလျာဏီသိမ်တော် ကျောက်စာနို့က် ကုသိမ ရဋ္ဌ ဟု ပါဠိစီထားသည်ကို အစွဲအလန်း အားကြီးပါမူ ကုသိမ်သာ ရေးသားသင့် ကြသည်။ ပုသိမ်ဟူ၍ ရေးသားရန် မလိုချေ။ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်ကို တတ်စွမ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍ ဉာဏ်ကြီးကျယ် သော်လည်း မူလ ရင်းစွဲ

တလိုင်းစကားကို အပပြု၍ ပါဠိရေးစီခြင်း ဖြစ်ချေသည်။ မည်သည်ကို အစွဲပြု၍ ပါဠိစီတန်းသော အာဘောဂကိုသာ စဉ်းစားဆင်ခြင်သင့်သည်။ ပသီမြို့ကို တလိုင်းဘာသာ ပသိုင်၊ ၎င်းဘာသာကို မြမ္မာတို့က လိုက်၍ခေါ်ရာ အက္ခရာ မကြေပြန်သောကြောင့် ပုသိန်ဟု ခေါ်ကြသည်မှာ တလိုင်းစကား ကာရန်ပျက်လျက်ယှိသည်ဟု စဉ်းစားရန်ဟူလို။

သို့သော် ကလျာဏီ သိမ်တော် ကျောက်စာကို အသျှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆရာတော်က မလိုက် တလိုင်း စကား ကာရန်ပျက်မြေ့များ ခေါ်ကြသော စကားကိုသာ လိုက်တော်မူသည်မှာ စီရင်တော်မူသော ကိုးခန်းပျို့နို့က စည်းစိမ်ထူပြော၊ နတ်နှင့်လျောသား၊ ရှင်စောပုတူ၊ လှိုက်ဆူကျော်ရှိန်၊ “ပုသိန်မင်းမြေး” ဆက်ရှေးစည်ရိုးဟု ရေးစီတော်မူသည်။

ဂဝိလက္ခဏာ သတ်ပုံ ဆရာကလည်း သျှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆရာတော်၏ နောက်လိုက်တပည့် ခံလျက်ယှိချေသည်။ သို့ကြောင့် ရာမညတိုင်းတွင် မူလ-တလိုင်း ဦးစွန်းထွန်းရာ သေဒ ဖြစ်သောကြောင့် မူလ တလိုင်း ဘာသာ ရာဇဝင်နှင့် စကားကို တလိုင်းစာနှင့် ပီသစွာရေးနိုင်သည်။ မြမ္မာဘာသာစာနှင့် ရေးလျှင် မပီ-မကျ ယှိချေသည်။

စုံစမ်းသိရသည်မှာ မြမ္မာရာဇဝင်တို့နို့က ပါယှိသည်ကား ဗျညားဒလ၊ ဗျညားဓမ္မကို တလိုင်းဘာသာ ဖင်းညလဲ၊ ဖင်းညဲဓမ္မခေါ်သည်။ ဘားကရာ၊ ဘားမဲ့၊ ဘားမြိုက်၊ ဘားတမော့ဟု မြမ္မာရာဇဝင်တို့နို့ကယှိသည်။ တလိုင်းလို ဖယ်ကရာ၊ ဖယ်မဲ့၊ ဖယ်

မရိုက်၊ ဖယ်တမော့ ခေါ်သည်။ ဤလို တလိုင်းနှင့် မြွေအခေါ်
ခြားနားသည်ကိုလည်း သတိပြုသင့်လှပေသည်။

တလိုင်းစကားတို့နို့က် မဂဓ ဘာသာဖြင့် သုံးစွဲသော အရာ
များလည်း ယှိချေသည်။ အထက်က ကမ္မည်း ကျောက်စာဝန်ကြီး
ဒေါက်တာ ဖော့ကမာ ရေးသားထားသော စာတမ်းနို့က် များ
သောအားဖြင့် မဂဓဘာသာကို သုံးစွဲပြောဆိုသည်ဟု ဝန်ခံချက်
ယှိချေသည်။

တလိုင်းစကားကို မြွေဘာသာသို့ အမှန်ရောက်အောင် ပြန်
ဆိုနိုင်သောတလိုင်းဆရာ-ရှားသည်။ တလိုင်းစာကိုကား ဖတ်တတ်
ကြ၏။ စကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ မြွေဘာသာသို့ ကျကျနန
အဓိပ္ပာယ် ပေါ်လွင်အောင် မပြန်ဆိုနိုင်သူ များချေ၏။

အကြောင်းသော်ကား တလိုင်းဘာသာကို မြွေတို့က ခေါ်
ကြသည်မှာ ဖောက်လဲဖောက်ပြန် ယှိနေသဖြင့် တလိုင်းလို ဤကဲ့
သို့ခေါ်မှ မှန်လိမ့်မည်ဟု ကြံစည်သော ဉာဏ်ကို မထုတ်နိုင်ချေ။
ဤကား-မြွေစာပေကျမ်းဂန် မြွေဗဟုသုတတို့ကို မသင်ကြား
ရ မကြေပြန်သောကြောင့် ကျနအောင် အဓိပ္ပာယ် မဖော်မရှင်း
နိုင်သော တလိုင်းဆရာများသာ ယှိကြချေသည်။

သက္ကော ဆရာတော်ဘုရားက နောက် တလိုင်း-ကပြားတေကို
မေး၍ နင်ကောင်းစွာ သိမည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နာခံ
ရသည်။

တလှိုင်းက ဓ-အောက်ချိုက်ကို ထဆင်ထူးသံ ဖတ်သည်။
 ဘဂုန်းကို ဖ-ဦးထုပ်သံဖတ်သည်။ သ-ကို ဆလိမ်သံဖတ်သည်။
 ယင်းသည့် အသုံးအနှုန်းကို မြမ္မာတို့ လိုက်လို့လား မသိ ပါဠိ
 ဘာသာမှတစ်ပါး ဝေါဟာရအသုံးနှိုက် ဘ-ဂုန်းကို ဖ-ဦးထုပ်သံ
 ဖတ်ခြင်း သုံးခြင်း၊ ဓ-အောက်ချိုက်ကို ထဆင်ထူးသံ ဖတ်ခြင်း
 သုံးခြင်းမှာ ခုတ်သောဓားကို မြမ္မာတို့က တလှိုင်းသံကို လိုက်၍
 (ထား)ဟု ရေး ဖတ်ကြလေသည်။ ဤကား - သဘောသွားကို
 ဆင်ခြင်ရန်။

မြန်မာစာသင်ပုန်းကြီးမှာ ဝ-ဆွဲ၊ ဟ-ဆွဲ ယှိသည်ကိုသာ
 သင်ကြားကြရသည်။ တလှိုင်းစာမှာ ဝဆွဲ၊ ဟဆွဲ၊ လဆွဲ၊ မဆွဲ၊
 ညဆွဲ၊ နဆွဲ ယှိကြောင်း တလှိုင်း ဖုန်းကြီးများ မိန့်တော်မူ
 သည်။

ရှေးက မြမ္မာအက္ခရာ စာလုံးသုံးသည်မှာ သွီး-သွား-သွက်-
 ဟူ၍ မဆွဲသုံးလေသည်။ လက်နက်၊ သေနတ်၊ အနက်၊ ကနက်၊
 ကနားဟူ၍ နဆွဲသုံးသည်ကို တွေ့ဘူးသည်။ ပလိုတ၊ စပါးဖလံ
 ဖြူ ဖလံဝင်၊ လမဟူ၍ ရေးသားသည်ကို တွေ့ဘူးသည်။ သို့လို့
 ရေးသားခြင်းတို့သည်ကား မြမ္မာသင်ပုန်းကြီး ပေစာဝမ်းပဲအင်း
 စံမင်း လက်ထက်က ယှိကြောင်းကို ဆရာအသျှင်မြတ်တို့ မိန့်တော်
 မူသည်ကို မှတ်သားရဘူးသည်။ ယခု သမယနှိုက် အသုံးအစွဲ မယှိ
 ကြသဖြင့် ရှေးသုံးကို မပ-ပျောက်ရန် ရေးပချေသော် နှောင်းပေါ်
 လူတို့က အဆန်းရေးသည် အရူးရေးသည်ဟူ၍ သူတို့ မဖတ်တတ်
 ခြင်းကြောင့် ဆဲကြမည်ကား မချွတ်ဖြစ်ပေ၏။

၎င်းပြင် ဟံသာဝတီ ၃၂-မြို့အမည်၊ ထိုမြို့များသည် မည်သည့် မင်းလက်ထက်က တည်သည်။ ယခုအခါ မည်သည့်မြို့နယ်မှာ ယှိနေသည်။ မည်သို့ ဖြစ်ပျက်နေသည်။ စသည်တို့ဖြင့် စုံစမ်းရန် မည်သည်ကို အစွဲပြု၍ မြို့မည် သမုတ်သည်ကို ရှာဖွေစုံစမ်းရေးမှတ် ဖော်ကြမှသာ နှောင်းလူများ မျက်စိကျယ်ရန် လိုရင်းအချက်ဖြစ်ချေသည်။

ဟံသာဝတီ ၃၂-မြို့။ ။(၁) ကျောက်မော်။ (၂) အံး။ (၃) ဒုန်ဇရစ်။ (၄) ကြည်ကူ။ (၅) စစ်တောင်း။ (၆) ဒင်းမဲး။ (၇) ဇွဲသဘုံ။ (၈) အသား။ (၉) မော်လုံ။ (၁၀) လကွန်းပြင်း။ (၁၁) ခရိမ်။ (၁၂) မအူ။ (၁၃) ရမ္မနဂိုရ်။ (၁၄) ရမ္မာဝတီ။ (၁၅) မော်ပီ။ (၁၆) လိုင်။ (၁၇) ဘောင်လင်။ (၁၈) ထန်းတောကြီး။ (၁၉) တီထွတ်။ (မဟူရာ) (၂၀) ဇေဋ္ဌ။ (၂၁) ဇောင်းတူ။ (ခိုင်ထွယ်)။ (၂၂) ဘားအိုင်။ (အင်္ဂပူ-အင်းမ) (၂၃) တုံခန်း။ (၂၄) ရဲနွဲ့။ (ဘောနီ) (၂၅) မေရဉ္ဇယ။ (၂၆) တင်ပေါင်။ (၂၇) မင်းရဲလှ။ (၂၈) ကောလိယ။ (၂၉) ပိုင်တာ။ (၃၀) ဝင်ပြိုင်။ (၃၁) ယွန်းစလင်း။ (၃၂) ဟံသာ-ခိုင်းကနိန်း။ (ခိုင်းကနိုင်း) ဟူ၍ ယှိသည်။ ၎င်းမြို့နေရာများကို စုံစမ်း၍ အခြေအနေ မည်သို့ ယှိနေကြောင်း ထုတ်ဖော် ရေးသားရန် လိုချေသည်။ မိမိ စုံစမ်းသိသမျှကို တဖြေးဖြေး ရှင်းလင်းဖော်ပြရန် အကြံသာ ယှိနေရချည်သေးသည်။

အချို့ မှတ်တန်း စာတို့နို့က်ကား မွန်တ တလိုင်း။ မွန်ပ တလိုင်း။ မွန်ည တလိုင်းဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။ အချို့ မှတ်

တန်းမှာ တလိုင်း ၄-မျိုးဟူ၍ ဖော်ပြချေသည်။ သို့သော် ပဌမ ဦးအမည် ထင်ယှားသော ရာမညတိုင်း တလိုင်း ၃ရပ် မွန်တိ မွန်စ မွန်ညကိုသာ တည်ရင်းစွဲအမည်မပျောက်ရန် ဆန္ဒအတိုင်း ဖော် ပြလိုက်သည်။ ဤဖော်ပြချက်ကိုကား ရာဇဝင် လိုက်စားသူတို့ သဘောထား ဖြစ်ချေသတည်း။

* * *

* * *

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

အမရပူရ ပထမမြို့တည် ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး

ရတနာသိင်္ဃီ ကုန်းဘောင်မြို့တည် အလောင်းမင်းကြားကြီး ၏ဒုတိယသားတော် ဆင်ဖြူရှင်မင်းကြားလက်ထက် သားတော် ငစဉ့်ကူးမြို့စားကို ထီးနန်း အမွေ ဆက်ခံစေလိုသော ဆန္ဒနှင့် ညီ တော်များကို မင်းသားတို့ အဆောင်အယောင်နှင့်တကွ ကံကျွေး မြို့ရွာများကို နှုတ်သိမ်းတော်မူပြီးလျှင် အင်းဝ မြို့တော်မှ အရပ် တပါးသို့ ပို့ထားသည်က စ၍ ဗဒုံမြို့စား ဖိုးတော် မင်းကြားသည် ကိုယ်လုပ်တော် သားတော်-သွီးတော်တို့နှင့် သားတော်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရသော အိမ်တော်ပါ မောင်ကျော်ရွေး၊ မောင်ပေါ်ဦး၊ မောင်မြတ်ထင် တို့ပါ စစ်ကိုင်းဘက် ဇေယျာပူရ မြို့၊ အောင်မြေ လောက စေတီတော် နေရာ၌ တည်းအိမ်တော် ဆောက်၍ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နှင့် နေထိုင်ရပေကြောင်း။

ထိုအခါ ကိုယ်လုပ်တော် အချို့တို့က ဈေးရောင်းကြရသည်။ သွီးတော် အချို့က ယက်ကန်း ယက်လုပ်ကြရသည်။ ဖိုးတော် မင်းကြားက ချည်ခင်များကို မဲးနယ်၊ နီဗားဆေး၊ သီတင်းများ ဆိုးပေးရသည်။ ရံခါ တောင်း၊ ဖျာ၊ ဆန်ကာ၊ ဆန်ကော၊ ဗန်း များကိုယက်၍ ရောင်းချ အသက်မွေးကြရသည်။ မောင်ကျော် ရွေးက မန်ကျည်းရွက်နု ခူး၍ ပေးရသည်။ မောင်ပေါ်ဦးက မန် ကျည်းရွက်နု ရောင်းရသည်။ မောင်မြတ်ထင်က ဗန်းမော်-

ကောင်းတုံရောက် လှေထိုးလိုက်၍ ကျွေးမွေးရသည်။ မိဖုရားကြီး မလွန်းမယ်က ဝါကြိတ်၊ ဝါဖန်၊ ဗိုင်းငင့်၊ ချည်ချ ယက်ဖောက်ယောက် ယက်ကန်းယှယ် ချည်စာဖီး ချည်စာနယ် အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ရသည်။

ဤအခါ ဖိုးတော်မင်းကြားကို မောင်ကျော်ရွေး၊ မောင်ပေါ်ဦး၊ မောင်မြတ်ထင်တို့က ခမည်းတော်ဘုရား မိဖုရားကြီးကို မယ်မယ်ဘုရားဟု ခေါ်ကြသည်။ မောင်ကျော်ရွေးကို ဖိုးတော်သားတော်များက နောင်တော်လို့ ခေါ်ကြသည်။ မင်းသားများက မောင်ကျော်ရွေးကို ကြောက်ကြရသည်။ မောင်ကျော်ရွေးပြောသည်ကို နာယူကြရသည်။ သားတော်များကို ဆုံးမရန်ယှိလျှင် ဖိုးတော်က မောင်ကျော်ရွေးကို ခေါ်၍ အပ်လေသည်။ မောင်ကျော်ရွေးက မင်းသားများ၏ နောင်နော်ကြီး ကဲ့သို့ ဆုံးမနိုင်လေသည်။ မောင်မြတ်ထင်ဆိုသူသည် ဤအခါတုန်းက မောင်ကျော်ရွေး၊ မောင်ပေါ်ဦးတို့ကို များစွာ ဆဲရေးလေ့ယှိချေသည်။ မိဖုရားကြီး မလွန်းမယ်က ဟဲ့-ကျော်ရွေး၊ ပေါ်ဦးတို့ မြတ်ထင်က နင်တို့ကို ဆဲရေး တိုင်းထွာသည်များကို မနာကြနဲ့ဟဲ့ မြတ်ထင်က အရှူးဟဲ့။ အမြောက်အပင့် အတော်ကြိုက်တယ်။ သင်းသည် ကြည့်စမ်း ငါတို့ကို လုပ်ကျွေး ပြုစုသည်မှာ နင်တို့ထက် ပင်ပန်းရှာတယ်။ သုခမာ ဗန်းမော် ကောင်းတုံရောက် လှေထိုး၍ ကျွေးရှာတယ်ဟဲ့။ တနှစ်မှ သုံးခေါက် ပြန်နိုင်ရှာတယ်။ မြတ်ထင်၏ ကျောတပြင်လုံးမှာ အရေ အလွှားလွှား ကွာရှာတယ်။ နေပူပြင်းလွန်းလို့ ဟဲ့။ တယ်ပီး သင်းကလေးကို သနားစရာကောင်းတယ်။ သင်းမို့ အပင်ပန်းခံပီး လှေထိုးလိုက်နိုင်ပေတယ်ဟု မကြာမကြာ ပြောပြလေသည်။

တနေ့သော် မောင်ကျော်ရွေးက မန်ကျည်းရွက်နုများကို ဆီ
ရွဲရွဲနဲ့ ဘယ်အခါများ သုတ်လို့ စားရမလဲ မယ်မယ်ရယ်ဟု
ပြောလေသည်။ မိဖုရားကြီးက မတောင့်တပါနဲ့ သားရယ်
စားတော့ စားရလိမ့်မပေါ့ဟု ပြန်ပြောလေသည်။ သို့လို့ မောင်
ကျော်ရွေး ညည်းညူသည်ကို ဖိုးတော်က ကြားတော်မူသဖြင့်
အမှတ်ပြုလေသည်။

ဖိုးတော်သည် ဆင်းရဲသားတို့ကဲ့သို့ ကိုးနှစ်တိုင်တိုင် ပင်ပန်း
ညှိုးငယ်လျက် ယှိနေရသည်။

တရံရောအခါ မြတ်ထင်က မိဖုရားကြီးသို့ မယ်မယ်ဖုရား ကျွန်
တော်မျိုး နေရပ် နောက်ချေးကုန်းသို့ ခေတ္တ ပြန်ပါရစေဟု
လျှောက်လေလျှင် မိဖုရားကြီးက ဖိုးတော်ကို မောင်မောင်ဘုရား
မြတ်ထင်က သုအရပ်သို့ ခေတ္တပြန်ရန် အခွင့် တောင်းပါကြောင်း
ပါဘုရားဟု လျှောက်တင်ရာ ဖိုးတော်က ဟဲ့-မြတ်ထင် နင်ပြန်
သွားလျှင် ကြာကြာမနေနှင့်နော်၊ ငါတို့ အထွတ်အမြတ်ရောက်
လျှင် နင် သူကောင်းပြုခံရအောင် မြန်မြန်ပြန်လှာရမည်ဟု မိန့်
တော်မူလိုက်သည်။ မိဖုရားကြီးကလည်း ငါ့သား-မောင်မောင်
ဘုရား မိန့်တော်မူလိုက်သည်ကို မှတ်သွားနော်။ ငါတို့ အထွတ်
အမြတ်ကို ရောက်တယ်လို့ သတင်းရလျှင် နင် မြန်မြန်ပြန်လှာ
နော်ဟု ထပ်၍ သတိပေးလိုက်လေသည်။

မောင်မြတ်ထင်သည် အခွင့်ရသည်အတိုင်း မိမိနေရပ်သို့ ပြန်
သွား၍ အိမ်သို့ရောက်လျှင် သားမယား ဆွေမျိုးသားချင်း
မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့နှင့် အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီးသော်

မိမိပိုင်တောင်ယာပဲခင်းစိုက်ပျိုး၍ လုပ်ကိုင်စားသောက်လျက် အမှတ်မဲ့ နေလေသည်။

မောင်မြတ်ထင် ပြန်သွား၍ တနှစ်ကျော်ခန့် ယှိသောအခါ အဝမြို့ကို ဆက်ခံစိုးစံသော စဉ့်ကူးမင်းကို ဖောင်းကားစား မင်းသား မောင်မောင်က လုပ်ကြံ၍ ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်စိုးစံတော်မူသည့်အခါ ဖောင်းကားမင်း ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော ဆရာတော်ကြီးတပါး နန်းတော်သို့ ဝင်၍ မင်းသား ထီးနန်းစည်းစိမ်နှင့်အသက်ရှည်လိုသော် မြို့အနောက်ဘက်က ကုက္ကိုပင်ကို သတ်ပစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးသော် ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွလေ၏။

ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ချက်အရ ဖောင်းကားမင်းက မြို့နောက်ဖက်ယှိ ကုက္ကိုပင်များကို သတ်ပစ်ကြရန် အမိန့်ပေးသည်အတိုင်း မြို့သူမြို့သားတို့ သတ်ကြရသည်ကို ဖိုးတော် မင်းကြားက ကုက္ကိုပင်များကို သတ်စေသည်ကား အခြားမဟုတ် ငါ့ကို အသတ်ခိုင်းသည်သာ။ မောင်မောင် ပရိယာယ်ကို နားမလယ်၍ ပကတိကုက္ကိုပင်ကို သတ်စေသည်။ တနင်းလာသားကို အသတ်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ငါကား-တနင်းလာသား ဖြစ်သည်။ နံတူ ကုက္ကိုပင်များကို သတ်ပစ်သည့်အတွက် ကျိန်းကျေပြီ။ ငါသည် ဧကန်-အမှန် မုကျွ အထွတ်အမြတ်ကို ရောက်တော့မည်ဟု နိမိတ် မင်္ဂလာ ယူတော်မူလျက် ယှိနေလေ၏။

နောက် ဖိုးတော်၏ ညီတော် ပင်းတလဲးမြို့စား မင်းသားသည် ဖိုးတော်ထံ လှာပြီးလျှင် နောင်တော်-ငမောင်တို့ ယခုအခါ

ကျွန်တော်တို့ကို ကျော်လို့ ဖုံးလွှမ်းနေသည်ကို ကြည့်နေမည် လားဟုပြောရာ ဖိုးတော်က ငမောင် ဖုံးလွှမ်းနေသည်ကို ညီခင် မတတ်နိုင်ဘူးလားဟု မေးတော်မူရာ ညီခင် တတ်နိုင်ပါရဲ့ နောင် တော် ထီးနန်းကို စံရလျှင် ညီခင်ကို မည်ကဲ့သို့ ထားမည်လဲ မေးသော် ဖိုးတော်က အစ်ကို နန်းစံ ညီနန်းရံပဟု မိန့်တော်မူ ချက်အရ ပင်းတလဲ မင်းသားသည် တရံရောအခါ အင်းဝမြို့ နန်းတော်သို့ အမှတ်မဲ့ ဝင်၍ ဖောင်းကား မင်းကို လုပ်ကြံရာ ဖောင်းကားမင်း ကံကုန်လျှင် ဖိုးတော်ကို ပင်းတလဲမင်းသားက ထီးနန်း သိမ်းပိုက်ရန် မင်း အဖြစ်သို့ တင်မြှောက်တော် မူလေ သည်။

မင်းအဖြစ်သို့ တင်မြှောက်ပြီးနောက် ပင်းတလဲမင်းသားက အထက်ကဘိ ယှိသည်အတိုင်း အိမ်ရှေ့အရာကို အကြိမ်ကြိမ် တောင်းရာ ဖိုးတော်က ညီခင် နောင်တော်နှိုက် သားတော်ကြီး တွေများလျက် ဖြစ်သောကြောင့် အိမ်ရှေ့အရာကို ချီးမြှင့်ရန် ခဲယဉ်းခြင်းယှိနေကြောင်း မိန့်တော်မူသည်ကို ပင်းတလဲ မင်း သားက ငါ့ကြောင့် နောင်တော်ထီးနန်းရသည်ကိုလျက် ကျေးဇူး မထောက် သစ္စာမရှိသူဖြစ်သည်ဟု စိတ်နှိုက် အမှတ်ထားပြီးလျှင် တနေ့သနှိုက် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး ဆင်တော်စီး၍ မြို့ပြင်သို့ ထွက်တော်မူသောအခါ ပင်းတလဲမင်းသားသည် ကွယ်ရာက ချောင်း၍ သေနတ်နှင့်ပစ်ရာ ဖိုးတော်မင်းကြား၏ နံဘေးလက် ကြားဂျိုင်းအောက်ကို ကျည်ဆန်ဝင်ထွက်သွားလေသည်။ ကိုယ် အင်္ဂါတို့ကို တစုံတရာ မခိုက်ယှိချေသည်။

ဤအခါ နောက်ပါ ကိုယ်ရံအမှုထမ်းတို့ ဝန်းဝိုင်းလိုက်လံ ဖမ်းဆီးရာ မိကြသဖြင့် ညီတော်ပင်းတလဲမင်းသားဖြစ်ကြောင်း

သံတော်ဦးတင်ရာ ဖိုးတော်မင်းကြားက မျက်တော်မူသောကြောင့် ညီတော်ဖြစ်သော်လည်း ထောက်ညှာစရာမယ့် သွားမည်းတိုင်း လမ်းသွားရန် သုတ်သင်စီရင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူချက်အရ အာဏာသားတို့က ပင်းတလဲမင်းသားကို ရေမှာချ၍ သတ်လေသည်။

ယင်းသည့် အကြောင်းကို ငါတို့လက်ထက် အဖြစ်အပျက် မှန်သမျှကို ရာဇဝင်နှိုက် ထုတ်ဖော်၍ မပြရဟု ဖိုးတော်မိန့်ချက်အရ ရာဇဝင် မဖော်မပြရပဲ ချွင်းချန်ထားရသည်ဟု ဘုံကျော် ဆရာတော်ဘုရား မိန့်တော်မူသော မှတ်သားချက်ပုရပိုက်ကို ဖတ်ရဘူးဧည့်။

နောက်ဖိုးတော်ဘုရားက သားတော်များအမည်စာရင်းကို ကောက်ယူသွင်းစေရာ မှူးမတ်တို့က သားတော် ၉-ပါးသာယှိကြောင်း သံတော်ဦးတင်ကြရာ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ဟဲ့ကျော်ရွေးကို ငါ့သားမဟုတ်ဘူးလို့ မည်သူက ပြောမလဲဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် မောင်ကျော်ရွေးကို သားတော်ကြီးအနေထား၍ သားတော်တကျိပ်ယှိကြောင်း အမည်စာရင်း တင်ထားရလေသည်။ သားတော် သွီးတော်များကို အဆောင်အယောင်နှင့်တကွ မြို့စားရွာစား ကံကျွေးပေး၍ အသီးသီးပေးအပ်ချီးမြှောက်တော်မူသည်။ အရာထမ်းအမှုထမ်း မှူးဟောင်းမတ်ဟောင်း မှူးသစ်မတ်သစ်များကို စီစဉ်ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော်မူပြီးလျှင် အဆောင်အယောင်နှင့်တကွ မြို့စား ရွာစား ပယ်စား ပေးအပ်ချီးမြှောက်တော်မူသည်။ ထိုနောက် ဖိုးတော်မင်းကြားက မိဖုရားခေါင်ကြီးသို့ ရှင်လွန်းမယ် ညည့်သား ကျော်

ရွေးအေ စစ်ကိုင်းဖက် အိမ်တော်မှာ ဆင်းရဲနေစဉ်က မယ်တော် ရယ် မကျည်းရွယ်နုများကို ဆီရွဲရွဲထဲ၍ ဘယ်အခါသုတ်ပီး တော့ စားရပါမည်လဲးဟု ညည်းညူတောင့်တသည်ကို ကြားရသည်။ သို့အတွက် ညည်းသား ကျော်ရွေးကို ဆီဖိုးမြေထဲမြို့ကို စားပါစေ။ မြေထဲမင်းကြီးဖြစ်စေ။ ၎င်းပြင် အလံတော်ဦးကင်း ဖြစ်သော ရန်ကုန်မြို့နိုက် နေထိုင်ရန် ရန်ကုန်ဝန်ကြီးရာထူးကို ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူရာ မိဖုရားကြီးက ဝမ်းမြောက်လှပါကြောင်းပါ။ သင်းတို့သည် ငယ်ကျေးငယ်ကျွန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆင်းရဲတူ ကောင်းစားဘက်ဆိုသလို ဆင်းရဲသည့် အခါတုန်းက သင်းတို့ အဆင်းရဲခံ၍ လုပ်ကျွေးသမှု ပြုကြပါ သောကြောင့် “ကတညုတ-ကတဝေဒီ” တရားအတိုင်း အသျှင် မြင့်က ကျွန်တင့်ဆိုဘိသကဲ့သို့ ချီးမြှောက် သူကောင်းပြုထိုက်ပါ ကြောင်း လျှောက်တင်လေ၏။

မိဖုရားခေါင်ကြီး လျှောက်တင်ချက်အရ မောင်ကျော်ရွေး ကို မြေထဲမြို့စား ရန်ကုန်ဝန်ကြီးရာထူးဖြင့် အုပ်ချုပ်ရန် ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော်မူသည်အတိုင်း ဦးကျော်ရွေးသည် ရန်ကုန်မြို့ သို့ စုန်ဆင်းပြီးလျှင် ဝန်ကြီးအဖြစ်နှင့် စီမံအုပ်ချုပ် နေထိုင်ရ လေသည်။ “မြေထဲမြို့သည် ယခုအာလံမြို့ဖြစ်နေ၏။ ရွေးက မြေထဲမြို့နှင့် သရက်မြို့သည် ဆက်သွယ်လျက် ယှိဟန်တူသည်။ ထိုမြို့နယ်သားတို့သည် အပြောအဆိုကြမ်းတမ်းသည့် လက္ခဏာနှင့် တူသည်။ အကြောင်းမူကား ကဝိလက္ခဏာဆရာ၏ သတ်ပုံတွင်၊ မိုက်မိုက်မဲးမဲး သူ့ကိုဆဲ မြေထဲသရက်သား။ ဟူသော သတ်ပုံကို ထောက်သဖြင့်ဟူလို” ဖိုးတော်က ပေါ်ဦးမှာ အဝေးမြို့ဝန်

အလုပ်ကို မလိုချင်နဲ့ ငါနှင့်အတူ တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဘက် နန်းတော်ကြီးတွင် အတွင်းဝန်ရံခါလွတ်တက်ဝန်ကြီးနေရာလွတ် ခစားစေဟု ခန့်ထားသူကောင်း ပြုတော်မူသည်။ မင်းကြားကြီး ဘုရားနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီးပါ မောင်မြတ်ထင်ကို သတိမေ့ လစ်ခိုက် ကြုံကြိုက်လျက်ယှိနေကြ၏။

မောင်မြတ်ထင် ဝန်ကြီးဖြစ်ပုံ

နောက်ချေးကျွန်းရွာနှိုက်နေသော မောင်မြတ်ထင်သည် ပဲခင်း ယာထဲတွင် တဲပေါ်နှိုက် နေ့လယ်အခါ အိပ်ပျော်၍ နေရာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် လူကြီးတယောက်လာ၍ မောင်မြတ်ထင် ဥက္ခောင်းကို လက်နှင့်မ၍ ဟဲ့နှင့်အသျှင် အထွတ်အမြတ်ကို ရောက်နေပြီ နင်ဘာလို့ မသွားသေးသလဲဟု ပြောပြီးလျှင် ကွယ် သွားလေ၏။ မောင်မြတ်ထင်လည်း အိပ်မက်သကဲ့သို့ ထင်ယောင် ထင်မှား နိမိတ်သုံးကြိမ်ပြသည်ကို ထောက်ချင့်၍ အင်းဝမြို့ သတင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းရာ မိမိအသျှင်သည် အထွတ်အမြတ်သို့ ရောက်ကြောင်းကို သတင်းကောင်းကြားသိရသောကြောင့် ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လေသည်။

နောက်များမကြာမီ မောင်မြတ်ထင်သည် မိမိသားမယား ဆွေမျိုးညာတိများကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြ၍ မိမိကိုင်းယာ ကထွက်သော ပဲခင်းတောင့်ရှည်များကို ခူးပြီးလျှင် ပဲခင်းတောင့်ရှည် ၂-စည်းကို ထမ်းလျက် အင်းဝဘက်သို့ ကူးသွားလေ၏။

ဤအခါ အင်းဝမြို့ဆိပ်ကမ်းနှိုက် ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော် ရွေးသည် တနှစ်စေ့ ရောက်သဖြင့် ကံတော့ပူဇော်ရန် လှေတော်

ဆိုက်ကပ်လျက် ယှိနေသည်ကို မောင်မြတ်ထင်က လှေတော်ကို ကြည့်ရာ ဦးကျော်ရွေး လှေပေါ်တွင် ယှိနေသည်ကို မြင်သဖြင့် ဟင်-ခွေးမသား ကျော်ရွေး သင်းဘာများဖြစ်လာပါလိမ့်မလဲ။ ငါ-သင်းလှေတော်နားကို သွားပီးတော့ ရပ်အုန်းမယ်ဟု သွား၍ ရပ်လေ၏။

ဦးကျော်ရွေးလည်း လှေတော်ပေါ်ကကြည့်ရာ ကမ်းစပ်နှိုက်ပဲစည်းကို ထမ်းလျက်ရပ်နေကာ မြတ်ထင်နဲ့တူပါတယ်။ တူပေတယ်လို့ သင်းကို သူငယ်ချင်းဖြစ်လို့ ငါနှုတ်ဆက်ပချေသော် ငါ့ကိုရှေးကကဲ့သို့ ဆဲးလိမ့်ဦးမည်။ ငါအမှတ်မဲ့မသိယောင်ပြု၍ နေမှတော်မည်ဟု နေလေ၏။

မောင်မြတ်ထင်လည်း ခွေးမသား ကျော်ရွေး ငါဆဲးမှာ ကြောက်လို့ ငါ့ကို သူနှုတ်မဆက်ဝံ့ဘူး။ မသိယောင်ဆောင်နေတယ်။ နောက်-သင်းနဲ့ငါနဲ့တော့ တနေ့နေ့ နန်းတော်မှာတွေ့ရ အုန်းမယ်ဟု ထွက်ခွါ၍ သွားပြီးလျှင် မြောက်ပြင်တံခါးဗိုလ်အိမ်နှိုက် အခွင့်ပန်၍ တည်းခိုနေလေသည်။

x + + x

တံခါးဗိုလ်။ ။ အမောင်ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ။
မြတ်ထင်။ ။ ကျွန်တော် အသျှင် နန်းမတော်ကြီးထံ ဝင်မလို့ပါ။
ဗိုလ်။ ။ အောင်မယ် မောင်က ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောလိုက်လေ နန်းမတော်ကြီးထံ ဝင်မယ်လို့ဆိုဒါ လူယုံနိုင်စရာမဟုတ်

ဖူးကွဲ့ လူများကြားရင် ရယ်ကြလိမ့်မယ်။ ဒီစကားကို မပြောလေ နဲ့မောင်ရဲ့၊ အခြားကိစ္စယှိဒါကိုသာ ပြောဘာအမောင်။

ထင်။ ။ ခင်ဗျားက ကျွန်တော် ပဲးစည်းကလေးကို ထမ်းလှာ ဒါ အဝတ်နွမ်းကို ဝတ်လှာဒါမြင်လို့ မတူမတန်ပြောလေတယ် လို့ ထင်သလားဗိုလ်မင်း။

ဗိုလ်။ ။ ဟုတ်တယ်မောင်ရဲ့ မောင့်ပုံပန်းကို မြင်ရခြင်းမှာ နန်းတော် အိမ်တော်နှင့် နီးစပ်သော ပုံလက္ခဏာနဲ့ လားလားမှ မတူပဲးကိုး မောင်ရဲ့။

ထင်။ ။ နန်းတော် အိမ်တော်နဲ့ နီးစပ်တဲ့ပုံပန်းနဲ့ မတူပေ တဲ့ ဤအင်းဝမြို့တော်ကြီးကို အုပ်စိုးတော်မူသော မင်းကြားကြီး မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့သည် ကျွန်တော်ကို သားလုပ်မွေးတဲ့ အရှင် များဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဗိုလ်။ ။ ဘယ်နေရာမှာမောင့်ကို သားလုပ်မွေးပါသလဲကွဲ့။

ထင်။ ။ မင်းသားဖြစ်စဉ် စစ်ကိုင်းဘက်မှာ နေတဲ့အခါ တုန်းက အိမ်တော်မှာ ကျော်ရွေး ပေါ်ဦး ကျွန်တော်ပါ အတူ နေကြပါတယ်။ ဤတုန်းက ကျွန်တော် ဗန်းမော် ကောင်းတုန် ရောက်လှေထိုးလိုက်ပီးတော့ ကျွေးခဲ့ရပါတယ်။ အခု ကျော်ရွေး တောင် ဘာဖြစ်ပီးတော့လှာတယ်မသိ လှေတော်နှင့် ဆိပ်ကမ်းမှာ တွေ့ခဲ့သေးတယ်ဗိုလ်မင်း။

ဗိုလ်။ ။ အောင်မယ်လေး မောင်သည်လိုကျော်ရွေးပေါ်ဦး လို့မခေါ်ပါနဲ့ မောင် ခုအခါ သူတို့ အလွန် ဖုန်းကြီးနေကြ တယ်။ အလွန်ပဲး အခွင့်အရေးသာပီးတော့ နေပါတယ်။ ဖုန်းတော်

ကြီးဘုရားနှင့် အသျှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးဘုရားတို့က အလွန်အရေး ပေးနေတယ်။ ဦးကျော်ရွေး မြေထဲမြို့စားဝန် ရန်ကုန်ဝန်ကြီးလို့ လဲ ခေါ်တယ်မောင်ရဲ့။ ဦးပေါ်ဦးမှာ အတွင်းဝန် မင်းတိုင်ပင် လွှတ်တက်ဝန်ကြီး ခန့်တော်မူတယ်။ နေရာလွတ် ခစားရတယ် မောင်ရဲ့။ သူတို့ကို များစွာရိုသေလေးမြတ်ကြရပါတယ်မောင်။

ထင်။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ဗိုလ်မင်း၊ ဘယ်လိုအရေးရောက်ပေတဲ့ သည်အကောင်တေဟာ ကျွန်တော်ဆဲးဖတ်ချည်းဖြစ်တဲ့ အကောင် တေကလားဗျ။

ဗိုလ်။ ။ မောင်အပြောတယ်ပီး မာလွန်းလှတယ်။ သူတပါး ကြား၍ လွှတ်တော်ဝန်များနားကို ပေါက်ယင် ကျုပ်ပါ ရာဇ ဝတ်သင့်မည်ကို ကြောက်လှပါတယ်။ နောက်ထပ်မပြောပါနဲ့ မောင်တောင်းပန်ပါရစေ။

ထင်။ ။ အင်း- ခင်ဗျားအိမ်မှာ ခေတ္တ တည်းခိုပေဒါကို မကြိုက်ယင် မပြောပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်က မှန်ဒါကိုပြောပြ ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တော့ ဗိုလ်မင်း ကျွန်တော်အကြောင်း ကိုသိပါလိမ့်မယ်၊ နက်ဖြန်တော့သာ ကျွန်တော့ကို လွှတ်တော်ရှေ့ ကခေါ်၍ မိဖုရားခေါင်ကြီး စံတော်မူတဲ့ နန်းဆောင်ကိုသာ အရောက်ပို့ပါ။ ဗိုလ်မင်းကျေးဇူးကို ကျွန်တော် ဆပ်ပမယ်။

ဗိုလ်။ ။ လွှတ်တော်ကြီးကို ရောက်အောင်တော့ ပို့နိုင်ပါရဲ့ မောင် အသျှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး စံတော်မူသော နန်းတော်ကို တော့မပို့ဝံ့ပေဘူး။ အနောက်မိမ္မပိုင်းများကို ယောက်ျားများ မသွားရဘူးမောင်၊ သွားယင် ချက်ချင်း ရာဇဝတ်အပြစ်သင့်တတ် ပါတယ်မောင်။

ထင်။ ။ ဒါဖြင့် လွတ်တော်ကသာနေ၍၊ ဘယ်ကို သွားရ မယ်ဆိုဒါ ကျွန်တော့ကို လမ်းညွှန်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော်ဘာသာ အလျောက် သွားပါမည်။ ကျွန်တော်ကံအတိုင်းဖြစ်လိုရာ ဖြစ်ပါ စေတော့ဗိုလ်မင်း။

ဗိုလ်။ ။ ကောင်းပါပေါ့မောင် နက်ဖြန်တော့လိုက်၍၊ လွတ် တော်ကြီးအရောက်ပို့ပါမည်။ နန်းတော်တွင်းသို့ မောင်ရောက်၍ စစ်မေးသည့်အခါ ကျုပ်ပို့၍ ရောက်တယ်လို့ အစစ်မခံပါနှင့် မောင် တောင်းပန်ဘရစေ။

ထင်။ ။ စိတ်ချပါဗိုလ်မင်း၊ ကျွန်တော်အတွက်နဲ့ဖြင့် ဗိုလ် မင်းကို တစုံတရာအပြစ်မယှိစေရပါ။ ကျွန်တော်အတွက်နှင့်သာ ဗိုလ်မင်း ရာထူးတိုး၍ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ပါစေမည်ခင်ဗျား။

ဗိုလ်။ ။ သာဓုမောင်ရယ်-သာဓု၊ သာဓု၊ ဟုတ်သည်ဖြစ် စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ယခုလိုကြားရသည့်အတွက် အလွန်ပဲး ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်၊ ကိုင်း-မောင်- ဟောဟိုအိမ်ဦးခန်းမှာ အိပ်ယာများအသင့် ခင်းကျင်းထားပြီးဖြစ်တယ် ညဉ့်အတော် နက်ပြီ အိပ်ပေအုန်းတော့မောင် ညအခင်းကိစ္စယှိယင် အောက်ကို မဆင်းရပါ ဟောဟိုဘက်လှည့်သွားယင် နောက်ဘေးဆောင် ကလေးကို ဝင်ပါမောင်။

ထင်။ ။ ကောင်းပါပေါ့ ဗိုလ်မင်း၊ ကျွန်တော့အခွင့်ပြုပါဆို ၍ အိပ်ယာခန်းသို့သွားပြီးလျှင် ဘုရားကို ကြည်ညိုရှိခိုးပူဇော်ပြီး အိပ်လေ၏။

နက်ဖြန်နံနက် တချက်တီးကျော်အချိန် တံခါးဗိုလ်နှင့် မောင် မြတ်ထင်တို့ ပဲးပြုတ်နဲ့ လက်ဖက်ရေသောက်ကြပြီးသော် ကိုင်း

မောင် သွားကြစို့ ဆို၍ ထွက်လာကြရာ နန်းတော်ကြီးရှေ့ တံခါးနီက ဝင်ပြီးသော် ဟောဟိုဟာ ဗဟိုရံစင်မောင်ရဲ့ ဟော ဒါက စွယ်တော်စင်မောင်ရဲ့ ဟောဒါက ဝန်ကြီး ၄-ပါး တရားစီရင် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြသော လွှတ်တော်ကြီး ဆိုဒါ မောင်ရဲ့။

ထင်။ ။ ဟော လွှတ်တော်ပေါ်မှာ အခုကြားရတဲ့အသံဟာ ကျော်ရွေးပဲးဗျ အဲဒီအသံက ပေါ်ဦးပဲးဗျ။

ဗိုလ်။ ။ တိုးတိုးပြောပါ မောင်ရဲ့၊ ကျုပ် အလွန်မောင့် အတွက် ကြောက်လှပါတယ်။ ဓားနီးလှပါတယ်။ တောင်းပန် ဘရ စေမောင်ရယ်။

ထင်။ ။ ကိုင်း- ဒါဖြင့် ဗိုလ်မင်းသည်က ခဏနေအုန်း ကျွန်တော် လွှတ်တော်လှေကားကိုတက်လို့ သူတို့ကို ပြအုန်းမယ်။ ကြည့်နေနော်။ ဆိုပြီးလျှင် လွှတ်တော်လှေကားသို့ ပဲစည်းကိုထမ်း လျက် တက်ပြီး ရပ်နေလေ၏။

ဦးပေါ်ဦး။ ။ ဟေ့ကျော်ရွေး၊ ကြည့်စမ်း လှေကားထိပ် မှာပဲးစည်းနှင့် ရပ်နေဒါ မြတ်ထင်နဲ့ မတူဘူးလားကွဲ့။

ဦးကျော်ရွေး။ ။ ဟုတ်တယ်ဟေ့ မနေ့က ငါလှေတော် ဆိုက်တဲ့အခါ လှေတော်အနီးနှိုက် အဲဒီပဲးစည်းကို ထမ်းပီးတော့ ရပ်လှာတယ်၊ ငါသူဆဲးမှာကြောက်တာနဲ့ နှုတ်မဆက်ပဲး အမှတ် မဲ့နေလိုက်တယ်။ အတော်ကြာတော့ သူထွက်သွားရော အခု ဘယ့်နှယ်သည်ကို ရောက်လှာတယ် မပြောတတ်ပါဘူးကွယ်။

ဦး။ ။ ဟုတ်တယ်ဟေ့ ဟိုစကိုင်းမှာ နေတုန်းကလို မှတ်ပီး တော့ တို့ကို ဆဲးလိမ့်အုန်းမယ်၊ အမှတ်မဲ့ မသိယောင်နေဟေ့။

ထင်။ ။ ဟင်- ခွေးမသားတေ ငါဆဲးမှာ ကြောက်လို့ ထင်ရဲ့ နှုတ်တောင် မဆက် ဝံ့ကြဘူး။ ဟု အောက် မေ့လျက် လှေကားမှ ဆင်းလာ၍ ဗိုလ်မင်းသူတို့ ကျွန်တော်ဆဲးမှာ ကြောက်လို့ မခေါ်ဝံ့ကြဘူး ခွေးမသားတေ။

ဗိုလ်။ ။ အင်း- လွတ်တော်ကြီးဆိုဒါ အကြောင်းမဲ့ မတက်ကြရပေဘူး။ အခုမောင် ရဲးရဲးဝံ့ဝံ့တက်ပီးသွားဒါ ကျုပ်ကြည့်နေတယ်။ လွတ်တော်လုလင်တို့က တစုံတရာ နှင်ထုတ်ခြင်းမပြုကြသည်ကို ထောက်တော့ မောင်ပြောဒါ ဟုတ်တန်ရာ၏လို့ အောင်းမေ့မိပေတယ်။

ထင်။ ။ အထူးတော့ မပြောပါဘူး။ ယနေ့ ကျွန်တော့ အကြောင်းကို ဗိုလ်မင်းသိရပါလိမ့်မယ်။

ဗိုလ်။ ။ ကောင်းပါပေါ့မောင်၊ နန်းတော်ကြီး အနောက် ပိုင်းကို သွားလျှင် ဟောဟိုနန်းရှေ့လမ်း မြောက်ဖက်ကို ယှောက်ပီးတော့သွားပါ။ နန်းတော်ကြီးမြောက်ဖက်တွဲတွဲ ရောက်သော အခါ အလယ်လှေကားက အပေါ်သို့တက်ပြီးတော့ အနောက်ဖက်ကိုသွားယင် ရောက်ပါလိမ့်မယ်။

ထင်။ ။ ကောင်းပါပေါ့ဗိုလ်မင်း ပြန်ပေတော့၊ ဗိုလ်မင်းကို ကျေးဇူး အလွန်တင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးကို ကျွန်တော် မမေ့ပါနောက်တော့ သိရပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်သွားပေါ့ဗျ။

ဗိုလ်။ ။ ကောင်းပါပေါ့မောင် ကျုပ်ညွှန်ပြတဲ့အတိုင်းသွားပေတော့နော် မောင့်အစွန်းအစကိုတော့ ကျုပ်ရိပ်မိပြီ၊ ကိုင်း- ကျုပ်ပြန်ပေါ့။

မောင်မြတ်ထင်သည် ဗိုလ်မင်းပြောပြသည်အတိုင်း လမ်းကို ယောက်သွားရာ မြောက်ဖက်တွဲတွဲ အလယ်လှေကားကိုတွေ့လျှင် နန်းတော်ပေါ်သို့ တက်သွား၍ နန်းတော်အဆောင်တွေကို လိုက် ပြီးကြည့်ရာ အသျှင် နန်းမတော်ကြီး၏ အပျိုတော်ကြီး တ ယောက်နဲ့တွေ့လျှင် မြတ်ထင်က ထိုင်လျက် ရှိခိုးကာ နေလေ၏။

အပျိုတော်။ ။ ဟဲ့- နင်ဘယ်ကအကောင်လဲ မိမ္မဆောင် ပိုင်းကို ယောက်ျားများ မဝင်ရဘူးဟု အမိန့်တော်ကြီး ကြပ် တည်းစွာ ထုတ်တော်မူထားဒါ နင်မသိဘူးလား။ အခုနင်ရာဇ ဝတ်တော်သင့်ပြီးဟု ပြောလေ၏။

ထင်။ ။ ကျွန်တော်မသိပါ။ အသျှင် မိဖုရားခေါင်ကြီးကို တွေ့လို၍ လှာပါတယ်။ အသျှင်မိဖုရားခေါင်ကြီးကို အရှင့်သား မြတ်ထင်ဆိုဒါ လှာပါတယ်လို့ လျှောက်တင်ပေးပါ။ အသျှင်မိ ဖုရားခေါင်ကြီး ချက်ချင်းထပီးတော့ လှာပါလိမ့်မယ် မလှာ ယင် ကျွန်တော်ကို ဒီနေရာတွင်သတ်ပါ။ စဉ့်တီတုန်းပေါ်မှာ လယ် ပင်းကို စင်းလို့ ပေးပါမယ် ဓားနဲ့ နုတ်နုတ်ဖြစ်အောင် အစင်းခံ ဝံ့ပါတယ်။ ဟု လျှောက်လေ၏။

အပျိုတော်။ ။ သင်းသည် မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့စွာ လျှောက် ပေသည် မိဖုရားခေါင်ကြီးကို သံတော်ဦးတင်ရန် ဖြစ်ပေသည်ဟု စဉ်းစားကာ ကောင်းပြီ-ကောင်းပြီ၊ ဒီနေရာကနေ ဘယ်မှ မသွား နဲ့ ငါသွားပြီး သံတော်ဦးတင်မယ် ဆို၍ မိဖုရားခေါင်ကြီး အဆောင်တော်သို့ သွား၍ ခစားလေ၏။

မိဖုရားခေါင်ကြီး။ ။ ဘာအကြောင်းယှိပေတုန်း။

အပျိုတော်။ ။ မှန်ပါ လူတယောက် ပဲစည်းကလေးကို ထမ်းပီး နန်းတော်ပေါ်သို့ တက်လာသည်ကို မြင်ပါသဖြင့် သူ့ကို

မေးရာ အရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး၏သား မြတ်ထင်ဖြစ်ကြောင်းကို သံတော်ဦးတင်ပေးပါလို့ လျှောက်ပါသည်ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဟင်- သဗောက်မသား သင်း ဘယ့်နှယ် ရောက်လှာပါလိမ့်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ရုပ်ခြည်း ထတော်မူ၍ သင်းဘယ်မှာတုန်း မေးတော်မူလျက် ထွက်တော်မူလှာလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်ထင်က မိဖုရားထွက်တော်မူလှာသည်ကို မြင်လျှင် ပဲစည်းကလေးကို ချထားခဲ့ပြီးသော် အမြန်ပြေးသွား၍ မိဖုရား ကြီး၏ ခြေထောက်ကို ဖက်၍ ငိုလေ၏။

မိဖုရားက။ ။ ဟဲ့ သဗောက်မသား တို့အထွတ်အမြတ်ကို ရောက်လှာဒါ တနှစ်ကျော်ပြီ ဟဲ့- နင်သတင်းမကြားဘူးလား။ ကြည့်စမ်း ကျော်ရွေးမှာ မြေထဲမြို့စား ရန်ကုန်ဝန်ကြီးခန့်လိုက် တယ်၊ ပေါ်ဦးမှာ မင်းတိုင်ပင် အတွင်းဝန် လွတ်တော်ဝန်ကြီး ဟဲ့ နင်လဲ သူတို့လို ရာထူးရထိုက်တယ်ဟဲ့ နင်ပေါ့ဒါကိုဟဲ့ သဗောက်မသား။

ထင်။ ။ ပေါ်ဦးနှင့် ကျော်ရွေးတို့ လွတ်တော်ပေါ်မှာ ထိုင် နေဒါကို ကျွန်တော်မျိုးတွေ့ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ ကျွန်တော်မျိုးကို နှုတ်တောင် မဆက်ကြဘူးဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဟဲ့- သဗောက်မသား၊ နင့်ကို သူတို့က နှုတ် ဆက်ဝံ့ဘမလားဟဲ့၊ နင်က သူတို့ကို အရင်ကလိုမှတ်ပီးတော့ ဆဲးအုန်းမှာစိုးရိမ်လို့ နှုတ်မဆက်တာဟဲ့ နင်သိရဲ့လား။

ထင်။ ။ ဟောဒီမှာ မယ်မယ်စားဘို့ ပဲတောင့်ရှည် ၂-စည်း ထမ်းလှာတယ်ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ သည်ပဲးတောင့်စည်းဟာ နင် ဝယ်လှာဒါ
လားဟဲ့။

ထင်။ ။ ဝယ်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်မျိုး ကိုယ်တိုင်
စိုက်ပျိုးတဲ့ ကိုင်းယာက ထွက်တာပါ မယ်မယ်ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ နင်စကိုင်းက ခွဲခွာသွားကတဲက ကိုင်းယာ
လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသလား။

ထင်။ ။ မှန်ပါကြောင်းပါဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ ကိုင်း- နင့်ပဲးစည်းကို ထမ်းပီး လိုက်ခဲ့၊ လာ
သွားမယ်ဆိုပြီး အဆောင်တော်သို့ ရောက်သောအခါ ဟောသည်
မှာနေဟု အမိန့်ပေးပြီးနောက်. . . .

မိဖုရားကြီးသည် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး ညီလာခံရာသို့သွား
၍ အရိပ်အယောင်ပြလိုက်သော် ဖိုးတော်ဘုရားမြင်တော်မူလျှင်
ညီလာခံစဲ၍ အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်လှာသည့်အခါ မိဖုရားက
လက်တော်ကို ဆွဲလျက် အတူကြွလှာကြရာ အဆောင်တော်သို့
ရောက်လျှင် မိဖုရားကြီးက မောင်မောင်ဘုရား သည်အကောင်ကို
သိတော်မူရဲ့လားဟု လက်ညှိုးညွှန်၍ ပြတော်မူသည်ကို ဖိုးတော်
မင်းကြားကြီးက မြတ်ထင်မျက်နှာအောက်ချသို့ပြီး ရှိခိုးလျက်နေ
သည်ကို ခြေမတော်နှင့် မြတ်ထင်မေးစေ့ကို ထိုးကော်၍မပြီး
ကြည့်တော်မူလျက် ဟဲ့- နင်မြတ်ထင်မဟုတ်လား- မေးတော်
မူရာ မြတ်ထင်ကငိုလျက် ဟုတ်ပါကြောင်းပါဘုရားဟု လျှောက်
လေသည်။

ဖိုးတော်။ ။ ဟဲ့- ခွေးမသား နင်ခုမှလာတယ် ငါတို့ အထွတ်
အမြတ်ရောက်သည်မှာ တနှစ်ကျော်လှာပြီ၊ ငါအထွတ်အမြတ်ကို

ရောက်စဉ်အခါက ကျော်ရွေးကို မြေထဲမြို့စား ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ခန့်လိုက်တယ်။ ပေါ်ဦးကို မင်းတိုင်ပင်အတွင်းဝန် လွှတ်တော် ဝန်ကြီးခန့်ထားတယ်။ နင်- သည်တုံးကယိုယင် နင်လဲးဝန်ကြီး ဖြစ်မှာပေါ့ဟဲ့၊ နင်တယ်မိုက်တယ်၊ အခုမှလာတာကိုဟဲ့ နင် ဟိုမှာ ဘာလုပ်နေသလဲ။

ထင်။ ။ ကျွန်တော်မျိုး ကိုင်းယာလုပ်၍၊ ပဲပင်စိုက်ပျိုး စားသောက်နေရပါတယ်ဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ ကောင်းပီ နောက်ကို ငါကြည့်တော်မူမည်၊ ယခု နင့်သားမယားများစားသုံးရန် ငါချီးမြှောက်လိုက်မယ်။ မိန့်တော်မူ၍၊ အဝတ်အထည်များနှင့် ငွေတော်ခွက်တဆယ် ယူ သွားလေ၊ နင်စားသုံးလို့ ကုန်လျှင် နန်းတော်ကို လှာ၍၊ လျှောက် ထပ်မံငါချီးမြှောက်တော်မူမည်။

မိဖုရားကြီးက ဟဲ့ မြတ်ထင် အခု ပေးသနားတော်မူသော ဆုတော်ငွေများကို နင့်သားမယားထံ လှူကြံ့ကောင်းကောင်း ကြည့်ပီးတော့ပေးလိုက် နန်းတော်ကြီးကို မကြာမကြာ ဝင်ခဲ့ရ မည် မိန့်တော်မူလေသည်။

နောက် - ဟေ့ - အေးတို့ တယောက်လှာစမ်း၊ ဟော- ငါ့သား မြတ်ထင်ကို ခေါင်းများ သန့်ရှင်းပေးပါအေ၊ ဝတ်သန့် ဝတ်ကောင်းကိုလဲး ဝတ်ဆင်ပါစေအေ။

မြတ်ထင်လည်း ပဆိုး-အကျီ-ပုဝါ ဆုတော်များကို ဝတ် ဆင်ပြီးသော် ဖိုးတော်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့ကို ဦးတင်ပြီး ဆုတော် ငွေများကိုယူ၍၊ နန်းတော်မှ ထွက်လှာလေ၏။

ဖိုးတော်။ ။ ရှင်မိဖုရားကြီး သည်အကောင်ကြောင့် ခက်
နေပါပြီ၊ ငယ်ကျေးငယ်ကျွန်ဖြစ်ပေတယ်၊ ပေါ်ဦး ကျော်ရွေး
တို့ကိုတော့ ချီးမြှောက်ထားပါလျက် သင်းကို မချီးမြှောက်ချေက
မေတ္တာမဲ့ရာ ကျရောက်လိမ့်မည် သင်းလည်း အလွန်မ ဝမ်းနည်း
ခြင်းယှိလိမ့်မည်။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဟုတ်ပါကြောင်းပါ မောင်၊ မြတ်ထင်ကို
ကျော်ရွေးတို့ကဲ့သို့ ရာထူးမျိုး မြှောက်ထိုက်ပါပေတယ်၊ စကိုင်း
ဘက်မှာနေစဉ်က သင်း ပင်ပန်းကြီးစွာ လုပ်ကျွေးပါပေတယ်၊
နောက်တဖြေးဖြေး ပေါ်ဦးတို့နဲ့ တိုင်ပင်၍ သင့်လျော်သော
ရာထူးနဲ့ နေရာချထားရန် သင့်ပါကြောင်းပါဆို၍ အတွင်း
ဆောင်သို့ ဝင်တော်မူကြလေ၏။

× × ×

မောင်မြတ်ထင်လည်း ဆုတော်ငွေများနှင့် တခါးဗိုလ်မင်း
အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဗိုလ်မင်းကြီးဗျာ ဗိုလ်မင်းကြီး၏
ကျေးဇူးကြီးပါပေတယ်၊ ရော့ဗျာ ငွေတပိဿာ ဗိုလ်မင်းကြီး
သုံးစားတော်မူဘို့ ကျေးဇူးဆပ်ပါတယ်ဗျား၊ ဗိုလ်မင်းဝတ်ဆင်
လိုသော ပဆိုး-ပဝါ ကြိုက်တာကို ယူတော်မူပါဟု ပေးလေ၏။

ဗိုလ်။ ။ ကောင်းပါပေါ့မောင်၊ အမောင်ရောက်စတုန်းက
ကျုပ်က မောင့်ကို အညတရ အလံကားလူ အရူးပဲဟု ထင်မိပေ
တယ်မောင်၊ အခုမှ မောင့်အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိရ
ပါပေပြီ။ ယခင်တွေ့စက ကျုပ်မလေးမခန့်ပြောမိဆိုမိတာများကို

စိတ်ယှိတော်မမူနဲ့နော် သည်းခံတော်မူပါဟု တောင်းပန်တိုးလျှိုး
လေ၏။

ထင်။ ။ သည်လိုပေါ့လေ အကြောင်းကို မသိတဲ့အခါ ပြော
ကျဆိုကျတာပေါ့။ ဗိုလ်မင်းလဲး လူကဲကိုမခတ်နိုင်တော့ ပြောမိ
ပေမှာပဲးဗျ။ ဗိုလ်မင်းတောင်းပန်ဒါ မိမိအပေါ်နှိုက် နောင်တော့
အပြစ်လာမှာ ကြောက်ရွံ့လို့ တောင်းပန်ဒါကို ကျွန်တော်
သိပါတယ်။ ချမ်းသာစွာနေတော်မူပါ။ သို့သော် ပေးသနား
တော်မူသော ဆုတော်ငွေများကို ကျွန်တော်သားမယားထံသို့
ပို့ရန် ကမ်းနားသို့ဆင်းပီး လှေကြုံရှာ၍ ပေးလိုက်ရအုန်းမယ်။
၎င်းကိစ္စတုန်းမှ ဗိုလ်မင်းနဲ့ တိုင်ပင်အုန်းမယ်ဆို၍ ကမ်းနားသို့
ဆင်းသွားလေ၏။ ကမ်းနားလှေဆိပ်သို့ ရောက်သောအခါ
လှေကြုံလူကြုံကို အခန့်သင့်တွေ့သဖြင့် အကြောင်းစုံမှာကြား၍
ပေးအပ်လိုက်ပြီးသော် တံခါးဗိုလ်အိမ်သို့ ပြန်လှာလေ၏။

ဗိုလ်။ ။ ပြန်လှာပြီလားမောင် ကိုင်း-ရေများချိုးပါအုန်း
ပြီးတော့ ထမင်းများ သုံးဆောင်ပါ။ ပွဲရံများ အသင့်ပြင်လျက်
ယှိပါတယ်မောင်။

ထင်။ ။ ကောင်းပါပေါ့ခင်ဗျာ ဆို၍ ရေချိုးပြီးနောက်
ထမင်းများ စားသောက်ပြီးလျှင် လဘက်ရည်သောက်ရင်း စကား
ပြောကြသည်ကား ဗိုလ်မင်း ဖုန်းတော်ကြီးဘုရားက ဤမျှ
လောက်ဆုပေးသနားတော်မူရုံမျှနဲ့ ကျွန်တော်တင်းတိမ်ပါရိုး
လား၊ ပေါ်ဦးနဲ့ ကျော်ရွေးတို့လို ဝန်ဖြစ်မှ တင်းတိမ်နိုင်မည်။
ဝန်ကြီးဖြစ်မှ ကျွန်တော်ရွာကို ပြန်မယ်ဗိုလ်မင်း။

ဗိုလ်။ ။ သူတို့လို ဝန်ကြီးဖြစ်အောင် မောင်ဘယ်လိုကြံမယ်
တုန်း ပြောပြစမ်းပါ။

ထင်။ ။ ကျွန်တော် ကြံ့မှာက သည်လိုဗျ၊ ကျော်ရွေး ပေါ် ဦးတို့ ဝတ်ဆင်သော ဝန်ကြီးများ၏ အဆင်တန်းဆာမျိုးနဲ့ အ ဆောင်အယောင်များကို ဟောဒီငွေများနဲ့ ဗိုလ်မင်း စီမံပြုလုပ် ပေးပါဟု ပြောလေ၏။

မောင်မြတ်ထင် ပြောသည့်အတိုင်း တံခါးဗိုလ်က ကောင်းပါ ပြီမောင်၊ ကျုပ်စီမံချုပ်လုပ်ပေးပါမယ်ဆို၍ ၃-ရက်အတွင်း အ ဆောင်အယောင်နဲ့တကွ ပြုလုပ်ပေးအပ်လေသည်။

ထင်။ ။ ကောင်းပါပြီ ဗိုလ်မင်း၊ အလွန် ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်၊ အဆောင်အယောင်များကို ကိုင်ရန် လူကောင်းကောင်း ကိုရွာ၍ပေးပါဟု ပြောသည်အတိုင်း တံခါးဗိုလ်က မင်း၏ နောက်လိုက်ဖူးသော နားလည်သူများကို ငှားပေးလေ၏။

မောင်မြတ်ထင်သည် ဝန်ကြီးတို့ ဝတ်ဆင်သော ဗောင်းနား ချောင်း အင်္ကျီ စသည်တို့ကို ဝတ်ဆင်လျက် အဆောင်ကိုင်တို့နှင့် နံနက် တချက်မတီးမှီ နန်းတော်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် လွှတ်တော်ပေါ် သို့တက်၍ နေလေ၏။ အဆောင်ကိုင်များလည်း ဆိုင်ရာကခစား လျက်နေကြလေ၏။

နံနက်တချက်တီးပြီးသော် ဦးပေါ်ဦးသည် လွှတ်တော်သို့လာ ရောက်ရာ၊ လွှတ်တော်ပေါ်နှိုက် မြတ်ထင် လွှတ်တော်ဝန်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကို မြင်သောအခါ နှုတ်မဆက်ဝံ့ပဲ ဘယ့်နှယ်တုန်း ကရို၊ မြတ်ထင်ကို လွှတ်တော်ဝန်ကြီး ဘယ်တုန်းက ခန့်ပါလိမ့် မလဲ၊ ကျော်ရွေးများ သိလိမ့်မလား ပြောတတ်ပါဘူး၊ သွားပီး တော့ မေးအုန်းမယ်ဟု ဦးကျော်ရွေး အိမ်တော်သို့ သွားပြီးလျှင် ဟေ့- ကျော်ရွေး မြတ်ထင်ကို ဝန်ကြီးခန့်ဒါ မင်းသိရဲ့လားကွဲ့။

ရွေး။ ။ မသိပေါင်ကွယ် ဘယ်မှာမြင်ခဲ့သလဲကွဲ့။

ဦး။ ။ သယ်-မင်းသာမသိတယ်၊ မြတ်ထင် ဝန်ကြီးဖြစ်လို့ လွတ်တော်ကြီးပေါ် ရောက်ပီးနေပကောကွဲ့။

ရွေး။ ။ မဟုတ်ဖူးကွဲ့၊ အတွင်းတော်က လွတ်တော်ဝန် ကြီးခန့်ရင် ငါတို့ လွတ်တော် ဝန်ကြီးများကို ရွေးဦးစွာ အမိန့် တော်ကြီးနဲ့ သိစေရတယ် မဟုတ်လားကွဲ့။ အခု တို့မှ မသိပဲနဲ့ ဘယ့်နှယ် မြတ်ထင် ဝန်ကြီးဖြစ်ရသတုန်းကွဲ့။

ဦး။ ။ ကိုင်း ဒါဖြင့်လာ နန်းတော်ကြီးဝင်၍ သံတော်ဦး တင်ရအောင်။

၂-ယောက်သား တိုင်ပင်ပြောဆို၍ နန်းတော်ကြီးသို့ ဝင်ပြီး သော် ဖိုးတော် ရှေ့တော်နှိုက် ပြာယီးပြာယာ ခစားကြလေ၏။

ဖိုးတော်။ ။ ဟဲ့-သည်အကောင် ၂-ကောင် ဘာများဖြစ် လာကြသတုန်း နင်တို့။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ- လျှောက်ထားရန် ယှိကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ ဘာလျှောက်ထားရန် ယှိပြန်တုန်း၊ အမြန်သိ လိုတယ် လျှောက်ကြကွယ်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-အရှင် ဘေးလောင်းတော်၊ ဖိုးလောင်းတော် တို့လက်ထက်တော်မှ စ၍ လွတ်တော် ဝန်ကြီးလေးပါး ခန့်ထား မြဲ ဖြစ်ပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ ခန့်ထားမြဲ အစဉ်ယှိသည်ကို ဘာဖြစ်ပြန်တုန်း ကွဲ့။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ-ဖုန်းတော်ကြောင့် ခမည်းတော်ဘုရားလက် ထက်တော်မှာ လွတ်တော် ဝန်ကြီး ၅-ပါး ယှိနေပါကြောင်း ပါဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ ဝန်ကြီးတပါး ဘယ်က လှာ၍ ပိုနေပြန်သလဲ ကွဲ့။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ဖုန်းတော် ကြီးသောကြောင့် မြတ်ထင်သည် လွတ်တော်ပေါ်မှာ ဝန်ကြီး ဖြစ်နေပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ ဟာ- ငါ သင်းကို ဝန်ကြီး မခန့်သေးပါဘူး ကွဲ့။ တနေ့တုန်းက ငါသင်းကို စားသုံးရန် ဆုတော်ငွေနဲ့ အဝတ် အထည်များ ချီးမြှင့် သနားတော် မူလိုက်တယ်။ သို့သော် သင်းကို အတွင်းတော်ခေါ်၍ ကောင်းမွန်စွာ သွင်းခဲ့ကြပါကွယ်ဟု မိန့် တော်မူလေ၏။

(အမှာ ၂-ချိုး)

သက်ကြီးတို့စကား၊
မှတ်သားရစီစဉ်။
ယဉ်ယဉ် မဖော်ပြ။
မိခိုသူ-လူပဏ္ဍိတို့ရယ်၊ နှိုင်းညှိယူဆ။
ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး အမိန့်တော်နှင့် ဦးကျော်ရွေး၊ ဦး ပေါ်ဦးတို့ မြတ်ထင်ကို သွား၍ ခေါ်ခိုက် မိဖုရားကြီးက ရိပ်မိ သဖြင့် ထွက်လာပြီးလျှင် ဖိုးတော်အပါးနှိုက် ခစားလျက် နေ တော်မူ၏။

ဦးကျော်ရွေး၊ ဦးပေါ်ဦးတို့လည်း လွတ်တော်ကြီးသို့တက်၍၊
 ဟေ့- သူငယ်ချင်း ဝန်ကြီး မောင်မြတ်ထင်၊ ခမည်းတော် မင်း
 ကြားကြီးက နန်းတော်ကြီး အတွင်းတော်သို့ ဝင်ပြီးလျှင် အတိုင်
 ပင်ခံရန် တို့ ၂-ယောက်ကို အခေါ်လွတ်လိုက်တယ် သူငယ်ချင်း၊
 ကိုင်း ထ-လာသွားကြစို့။ ဟု မောင်မြတ်ထင်ကို ခေါ်ရာ မောင်
 မြတ်ထင်လည်း ကောင်းမွန်စွာ လိုက်ပါသဖြင့် နန်းတော်ကြီး
 အတွင်းတော်သို့ ဝင်လှာပြီးသော် အသျှင် ၂-ပါး ရှေ့တော်
 နှိုက်ခစားလေ၏။

ဤအခါ ဖိုးတော်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့က မောင်မြတ်ထင်ကို
 ကြည့်၍ ပြုံးတော်မူကြလေ၏။

ဖိုးတော်။ ။ ဟဲ့-မြတ်ထင်၊ မောင်မင်းကို မည်သူက လွတ်
 တော်ဝန်ကြီး ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော်မူသလဲ။

မြတ်ထင်။ ။ ခမည်းတော် ဘုရား ခန့်ထား သူကောင်းပြု
 တော်မူပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ ဟဲ့မြတ်ထင်၊ နင့်ကို ငါ ဘယ်တုန်းကများ လွတ်
 တော်ဝန်ကြီး ခန့်ထားသလဲဟဲ့။

မြတ်ထင်။ ။ ဟို တနေ့တုန်းက မယ်မယ်ဘုရား နန်းတော်
 ဆောင်တွင် ခမည်းတော်ဘုရား မိန့်တော်မူသည်မှာ ကျော်ရွေး
 လဲးဝန်ကြီးဟဲ့၊ ပေါ်ဦးလဲး ဝန်ကြီးဟဲ့၊ နင်လဲးယှိရင် ဝန်ကြီး
 ဖြစ်မှာပေါ့ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်ကို နာခံရပါ၍ ယခုကျွန်တော်
 မျိုးယှိလျက် နေသောကြောင့် ကျော်ရွေး၊ ပေါ်ဦးတို့လို ဝန်ကြီး
 လုပ်လှာပါကြောင်း၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် စကိုင်း ဘက်နှိုက်
 ခမည်းတော် စံနေစဉ်က ဗန်းမော် ကောင်းတုန်ရောက် လှေထိုး

လိုက်၍ ကျွေးရပါသည်။ တနှစ်ကို သုံးခေါက်သာ အိမ်တော်ကို ပြန်ရပါသည်။

ကျော်ရွေးမှာ သားတော် များကို ထိန်း၍ ရံခါ-မန်းကျည်း ရွက်နုခူး၍ ရောင်းရပါသည်။ ပေါ်ဦးမှာ စကနေ-ဖင်ကျယ် လုပ်ပီး မန်းကျည်းရွက်နု ရောင်းသလိုလို၊ ပဲလှော်ရောင်းသလိုလို နှင့်သာ အိမ်တော်မှာ နေရပါသည်။ ကျွန်တော်မျိုးသာ အပင် ပန်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးသာလျှင် သာ၍ ဝန်ကြီး ဖြစ်ထိုက်ပါတယ်။ သို့လို့မှ မဖြစ်ပါယင် ကျွန်တော်မျိုး ချက်ချင်း လဲပြီး သေစရာသာ ကောင်းပါတော့သည်။

ဟိုတုန်းက နန်းတော်သို့ဝင်၍ ရှိခိုးရောက်တဲ့အခါ ခမည်း တော်ဘုရားက နင်လဲယံ့ယင် ဝန်ကြီးဖြစ်မှာပေါ့ဟု မိန့်တော်မူ ချက်အရ ပေးသနားတော်မူတဲ့ ဆုတော်ငွေနဲ့ ဝယ်ခြမ်းချုပ်လုပ် ဝတ်ဆင်ပြီးလျှင် ကျော်ရွေး၊ ပေါ်ဦးတို့ကဲ့သို့ ဝန်ကြီးလုပ်၍ လှာ ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဤအခါ ဖိုးတော်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့က များစွာ ရယ်တော်မူ လေသည်။

မိဖုရားကြီး။ ။ မြတ်ထင်လျှောက်ထားသည်မှာ မှန်ပါတယ် မောင်မောင်၊ အိမ်တော်မှာ နေစဉ်က သင်း အပင်ပန်းဆုံးဖြစ်ပါ ပေတယ်၊ သင်းကျေးဇူး များပေတယ်၊ ကျော်ရွေး တို့လိုမှ ဝန် ကြီးအဖြစ်ကို မချီးမြှောက်ယင် မချစ်ရာရောက်ပါလိမ့်မယ်၊ သင်း လဲး ဝမ်းနည်းစရာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သင်းကိုလဲး တနေရာနို့က် ကြည့်ရှုချီးမြှောက် သူကောင်း ပြုတော်မူထိုက်ပါသည်ဟု တင် လေ၏။

ဖိုးတော်။ ။ ဟုတ်ပါပေတယ်၊ စစ်ကိုင်းအိမ်တော်တွင် နေ၍ ငါတို့ ဆင်းရဲစွာ နေရစဉ်က သင်းကလေး အပင်ပန်းဆုံးပဲ၊ ကျော်ရွေး ပေါ်ဦးတို့လဲ သိကြသည်ချည်းဖြစ်တယ်၊ မူးဟောင်း မတ်ဟောင်း ဝန်စုမှူးတို့နဲ့ တိုင်ပင်၍ ပေါ်ဦး၊ကျော်ရွေးတို့လို တန်းတူ ရာထူးမျိုးဖြစ်အောင် မြတ်ထင်ကို ဝန်ကြီးနေရာတခုကို ရွေးချယ် ခန့်ထားရမည်၊ မြတ်ထင်ကလည်း ဟိုအိမ်တော်မှာကဲ့သို့ ကျော်ရွေး၊ ပေါ်ဦးတို့ကို မလေးမခန့် မပြုလေနဲ့ မိန့်တော်မူ လေ၏။

ထင်။ ။ မှန်ပါ-ငယ်စည်အခါက ငယ်စည်အလျောက်၊ ဆင်းရဲစည် အခါက ဆင်းရဲစည် အလျောက်၊ ချမ်းသာစည်အခါ ချမ်းသာစည်အလျောက်၊ ရာထူးဂုဏ်ကြီးမြင့်သည့်အခါ ကြီးမြင့်သည့်အလျောက် စိတ်ကိုပြောင်းလဲ ဆင်ခြင်ရကြောင်းကို သိပါသည်ဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ အေး-အေး- ကောင်းပီ၊ ဓနုဂုဏ် ရယူသောအခါ ပညာဂုဏ် ယူသောအခါ ချီးမြှင့်သော ရာထူးဂုဏ် ရယူသော အခါများမှာ ခမာဂုဏ်ကို ကြပ်ကြပ် ဖက်ရမည် ကြားလား- ပေါ်ဦးတို့၊ မမိုက်ကြနဲ့နော် မိန့်တော်မူ၍ အတွင်းဆောင် ဝင်လေ၏။

ဖိုးတော် အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း မှူးဟောင်း မတ်ဟောင်း များနဲ့ အတူ တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ဦးကျော်ရွေး ဦးပေါ်ဦးတို့က မောင်မြတ်ထင်နဲ့ တော်သောနေရာကို ရွေးချယ်စိစစ်ရာ ကသည်း မြင်းတပ်အဖွဲ့နို့က် အက္ကပတ်မြင်းဝန် လွတ်တော်ဝန် အတွင်းဝန် ရာထူးကို ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော် မူသင့်ကြောင်း သံတော်ဦး

တင်လွှာ ဆက်သွင်းချက်အရ ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး အလွန်မှ ဝမ်းမြောက်တော် မူ၍ မောင်မြတ်ထင်ကို အက္ကပတ် မြင်းဝန် လွတ်တော်ဝန် အတွင်းဝန် ရာထူးဖြင့် အမှုတော် ထမ်းရွက်၍ နေရာလွတ် ခစားရန် သူကောင်းပြုတော်မူလေသည်။

(အက္ကပတ် မြင်းဝန် ခန့်ထားခြင်းမှာ ဖိုးတော် လက်ထက်က အစဖြစ်သည်။)

မောင်မြတ်ထင်သည် အက္ကပတ် မြင်းဝန် လွတ်တော်ဝန် ဖြစ်လျှင် သင့်လျော်သောအခါ သမယတွင် မိမိ သားမယားများကို ခေါ်၍ နန်းမြို့တော်အတွင်း အမိန့်တော်နှင့် ချထားသောနေရာ နှိုက် ဝင်းအိမ်တော်နှင့် နေလေ၏။

တနေ့အခါ မောင်မြတ်ထင်သည် မြောက်ပြင် တံခါးဗိုလ်အိမ် သို့သွား၍ ဝန်ကြီးခန့်တော်မူသော စာချွန်တော်ကို ပြလေ၏။ တံခါးဗိုလ်က ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ရှိခိုးလျက် မှန်ပါ ကျွန်တော်မျိုးအပေါ်နှိုက် အပြစ်ယှိသည်များကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါ ဘုရားဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်လေ၏။

ထင်။ ။ မကြောက်ပါနဲ့ ဗိုလ်မင်း၊ ဗိုလ်မင်းကျေးဇူး အလွန်ကြီးပါတယ်၊ ဗိုလ်မင်း အလိုရှိတဲ့ ရာထူးများကို ပြောပြပါ။ ကျွန်တော် မ,စ ကြည့်ရှုပါမည်။

ဗိုလ်။ ။ မှန်ပါ- ကျွန်တော်မျိုးသည် အသျှင်နှင့်နီးနီး ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ မပြတ်တွေ့ရတဲ့နေရာက အမှုတော်ကို ထမ်းရန် အလိုယှိကြောင်းပါ ဘုရား။

ထင်။ ။ ကောင်းပီ- နက်ဖြန်လွတ်တော်တက်ချိန် လွတ်တော်ကြီးသို့လာခဲ့ ဗိုလ်မင်း၊ ယခင်က အဆောင်အယောင်ကိုင်၍ လွတ်တော်သို့ လိုက်လှာသော လူများသည် ကျွန်တော်ထံနှိုက် အမှု

ထမ်းလိုက သူတို့၏ အရည်အချင်းကို ကြည့်ရှု၍၊ ချီးမြှောက်ပါမည်၊ ၎င်းတို့ကို မေးမြန်း၍၊ ကျွန်တော်ထံသို့ ပို့ပါ ဗိုလ်မင်းဟု မှာထား၍ အိမ်တော်သို့ ပြန်လှာလေသည်။

နောက်တနေ့ ကျသောအခါ လွတ်တော်ကို တက်ချိန်ရောက်သဖြင့် ဝန်ကြီး ဦးမြတ်ထင်သည် လွတ်တော်တက်၍၊ ဦးကျော်ရွေး ဦးပေါ်ဦးတို့နှင့် အကျိုးအကြောင်း ရှေးဖြစ်နှောင်းဖြစ်စကားများကို နှီးနှောပြောဆို ဆွေးနွေးကြ၏။

ဦး။ ။ ဟေ့- မောင်မြတ်ထင်၊ ယခု လွတ်တော်ဝန်မင်းဖြစ်လှာပြီကွဲ့၊ ဝန်ကြီးနဲ့တူအောင် စိတ်ကို ပြောင်းလိုက်ပါ သူငယ်ချင်း၊ ဟိုစစ်ကိုင်းဘက် နေတုန်းကလို စိတ်မျိုး ထင်ပီးတော့ ဆဲးလား ဆိုလား မလုပ်ပါနဲ့ သူငယ်ချင်း၊ အဆောင်ကိုင် စသော် စာရေးစာချီ ဝန်ထောက် သံတော်ဆင့် နာခံတော်တို့ ကြားယင် မတော်ဘူးကွဲ့၊ ရှက်စရာကြီး ဖြစ်ပါမယ် သူငယ်ချင်း ဆင်ခြင်ပါနော်။

ထင်။ ။ ငါသိဘာတယ်ကွယ်၊ ဒါလောက် ငါမမိုက်ပါဘူးကွဲ့၊ ငါမတော်တာကို ပြုလုပ်ပြောဆိုမိသော် မင်းတို့က ငါ့ကို ပြောပြရမယ်ကွဲ့၊ ကျော်ရွေး မင်းလှေတော်နဲ့ ရောက်လှာတုန်းက ငါပဲစည်းကလေးကို ထမ်းပီးတော့ လှေတော်နားသွားပီးရပ်လိုက်တယ်၊ ဒီတုန်းက မင်းငါ့ကိုတောင် နှုတ်မဆက်ဖူး။

ရွေး။ ။ မင်းကို ငါနှုတ်ဆက်ဝံ့ဘမလားကွဲ့၊ ငါနှုတ်ဆက်လိုက်ယင် မင်း ငါ့ကို ဆဲးမှာ ကြောက်တာနဲ့ ငါအမှတ်မဲ့ မသိယောင်ဆောင်ပီး နေလိုက်တယ်၊ အဲ့ဒါ မင်းအမှတ်ထားပီးတော့ ငါ့ကို စိတ်ခုမနေနဲ့ကွဲ့။

ထင်။ ။ အေးပါကွယ် ငါအမှတ်မထားပါဘူး၊ စကားစပ်မိ လို့ ပြောဒါဘာ၊ နို့ပီးတော့ မင်းတို့ ၂-ယောက် ဒီလွတ်တော် ပေါ်မှာ စကားပြောသံကြားလို့ ငါပဲစည်းကို ထမ်းပီးတော့ လှေကားတက်ပီး ရပ်နေတယ်၊ မင်းတို့ ငါ့ကို မခေါ်ကြဘူး၊ ငါ ဆဲးမှာကြောက်လို့ မခေါ်ကြဒါပဲလို့ အောင်းမေ့ပီး ငါလွတ် တော်ကဆင်းပီးတော့ နန်းတော် မယ်မယ်ကြီး အဆောင်ရောက် အောင် သွားရသကဲ့။

ဦး။ ။ လွတ်ပေါ် မင်းတက်လှာတုန်းက ကျော်ရွေးနဲ့ ငါမြင်ပါရဲ့ မင်းဆဲးမှာကြောက်လို့ မခေါ်ပဲ မသိယောင် ဆောင်ကြသကဲ့၊ မင်းကို တို့က အမျက်ယှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး သူငယ်ချင်း။

ထင်။ ။ အမှတ်မထားပါဘူးကွယ်၊ ငါဆဲးမှာ ကြောက်လို့ နေကြဒါ သိပါရဲ့၊ ဒါထက် သူငယ်ချင်းတို့ရယ်၊ ဟိုက တက်လှာ ဒါ ငါ့ကျေးဇူးရင်ပါကွယ်၊ မြောက်ပြင်တံခါးဗိုလ် ဖြစ်ပါတယ်၊ သူ့ကို ဖုန်းတော်ကြီးနှင့် မပြတ် တွေ့နိုင်တဲ့ ရာထူးအလုပ်မျိုးကို ခန့်ထား ချီးမြှောက်ချင်တယ်၊ မင်းတို့ ကြည့်ရှု မစပါအုန်း ကွယ်။

ဦး။ ။ မင်းတံခါးဗိုလ် စာရေးစာဖတ်များ တတ်ပါရဲ့ လားကဲ့။

ထင်။ ။ ငါတော့ မစမ်းရသေးဘူးကဲ့၊ ခေါ်ပီး စုံစမ်းပါ အုန်း သူငယ်ချင်း။

ဦး။ ။ အေး- မင်းလူကို ခေါ်လိုက်ပါကွယ်။

ထင်။ ။ ဗိုလ်မင်း သည်ကို ရောက်အောင်လာပါ ဟောဒီမှာ ထိုင်ပါ မကြောက်ပါနဲ့ဗျ ထိုင်သာထိုင်ပါ စာရေးစာဖတ်များ တတ်ပါရဲ့လားဗျ ဗိုလ်မင်း။

ဗိုလ်။ ။ မှန်ပါ အတော်အတန်လောက် သင်ကြားခဲ့ဘူးပါ ဘုရား။

ထင်။ ။ ဘာတုန်နေသလဲ ဘုရားမထူးပါနဲ့ဗျ ရဲရဲပြော ပါ မကြောက်ပါနဲ့။

ဦး။ ။ ရှေ့-ဗိုလ်မင်း၊ သည်အမိန့်စာကို ဖတ်စမ်း။ တံခါး ဗိုလ်ကကောင်းစွာဖတ်ပြလေ၏။

ရှေ့- သည်သံတော်ဦး တင်လွှာကို ဖတ်စမ်း။ ကောင်းစွာ ဖတ်ပြလေ၏။

ရှေ့-သည်အလှူတော်ဆုတောင်းစာကို ဖတ်စမ်း။ ကောင်း စွာဖတ်ပြလေ၏။

ဟောဒါက နာခံတော်တို့ဖတ်တဲ့ ဆုတောင်းစာ ဖတ်စမ်း။ ကောင်းစွာ ကျကျနန သေသေချာချာ ဖတ်ပြလေ၏။

ရတု-ရကန်-အဲ-အဏ်-လူးတား-သာချင်း-ဧးချင်း-ပျို၊ မော်ကွန်း-များကို ဖတ်နိုင်ရဲ့လား။

ဗိုလ်။ ။ မှန်ပါ-ခိုင်းတော်မူရာ အသုံးခံနိုင်မည် ဖြစ်ပါ ကြောင်းပါဘုရား။

ဦး။ ။ ဓမ္မသတ် ရာဇသတ်များ ခေါက်မိရဲ့လား။

ဗိုလ်။ ။ မှန်ပါ မနုရင်း မနုကျယ် မနုသာရ ရွှေမျဉ်း ကိုင်း စားမနု မနုဝဏ္ဏနာ ဓမ္မဝိလာသ ဝိနိစ္ဆယ ပကာသနီမှစ၍၊ ဖြတ်

ထုံးအစောင်စောင် ကောက်ချက်အမျိုးမျိုးများကို လေ့ကျက်
ဖူးကြောင်းပါဘုရား။

ဦး။ ။ သတ်ပုံမ် သတ်ညွှန်းများ ခေါက်မိပါရဲ့လား။

ဗိုလ်။ ။ မှန်ပါ စာပေစီကုံး ရေးသားရန် စေခိုင်းတော်
မူ၍ ရေးသားစီကုံးရပါက သတ်ပုံမ် မှားခဲ့ရင် လက်ကို အဖြတ်
ခံဝံ့ပါကြောင်းပါဘုရား။

ထင်။ ။ ဒါဖြင့် ဗိုလ်မင်း ကျွန်တော်ထက်တတ်နေပါပကော
ကျွန်တော်လဲ လွတ်တော်ဝန်ကြီးသာ သူကောင်းပြု ခန့်တော်မူလို့
ဖြစ်နေတယ် ဘာမျှမတတ်သေးဘူးဗျ ဗိုလ်မင်းထံ ဆည်းကပ်သင်
ကြားရအုန်းမယ်၊ ကျွန်တော်ကို တဆိပ်သင်ပြပါနော် ဗိုလ်မင်း။

ဗိုလ်။ ။ ပြက်ရယ်ပြုတော် မမူပါနဲ့ ဘုရား၊ အရှင်များ စေ
တော်မူရာ အမိန့်တော်ကို နာခံ၍ အမှုတော်ကို ထမ်းရမည့် ကျွန်
ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ထင်။ ။ ဟုတ်တယ် ဗိုလ်မင်း၊ ရယ်စရာပြောတယ် မထင်နဲ့
ကျွန်တော်က ဝန်ကြီးဖြစ်ပေတဲ့ မသိဒါကို မသိဘူးပဲ မတတ်
တာကို မတတ်ဘူးပဲ နားမလယ်ဒါကို နားမလယ်ဘူးပဲ ဝန်ကြီး
ဂုဏ်နဲ့ ဟန်ကြီးပန်ကြီး လုပ်ပီးတော့ မာနကြီးနဲ့ တတ်ယောင်
ကား ဟန်ဆောင်ပီးမာနနဲ့ ဟန်ကြီးဂုဏ်မောက်နေတဲ့အကောင်
များကိုတော့ သင်းတို့အတွက် ရှက်ပီးတော့ ရွံသဗျာ၊ ကျွန်တော်
တော့ ဗိုလ်မင်းလောက် အဟုတ်မတတ်ဖူးဗျ။

ဦး။ ။ အောင်မယ် မောင်မြတ်ထင်က ဝန်ကြီးဖြစ်လို့ ဂုဏ်
ဖော်နေလိုက်တာ တတ်တာတမျိုး လိမ္မာဒါတမျိုး ဝန်ကြီးဖြစ်

တာတမျိုး ဘဝပါရမီကွဲ့၊ လိုချင်တတ်ချင်လျှင် ပညာယှိကိုခေါ်
၍ အိမ်ဦးကတင်ပီး ကိုးကွယ်ထား နေ့ညဉ့်ဆည်းကပ်၍ မေး
မြန်းသင်ကြားပါလဆင် အထိုက်အလျှောက်တတ်မှာပေါ့ကွဲ့။

ထင်။ ။ အေးလေ ဒါကြောင့် ဗိုလ်မင်းထံ ဆည်းကပ်သင်
ကြားရမည် အကြောင်းကို ပြောဒါ ဗိုလ်မင်းက လှောင်တယ်ထင်
နေတယ်ကွဲ့။

ဦး။ ။ ဟေ့- မွန်းကျော်ရွေး၊ မောင်မြတ်ထင် ကျေးဇူးရှင်တဲ့
ကွယ် ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ နီးနီး အမှုတော်ထမ်းလိုသတဲ့ကွဲ့၊ သူ့ကို
ငါစစ်ပီးတော့ ကြည့်စမ်းတယ်၊ အတွင်းဝန် လွတ်တော်ဝန်ကြီး
များဖြစ်ထိုက်ပေတယ်။

ရွေး။ ။ ဗိုလ်မင်းပညာ အရည်အချင်း ပြည့်စုံလျက် ဘယ်
နှယ်ကြောင့် ရာထူးတိုးတက်ကြီးမြင့်ခြင်း မဖြစ်သလဲ။

ဗိုလ်။ ။ မှန်ပါမစ၊ သနားမည့်အရှင်ကောင်းကို မမီခိုမဆည်း
ကပ်ရတော့ တံခါးဗိုလ် အလုပ်နဲ့ပင် နေရပါကြောင်း “ပြာမှေး
မီးခဲးရှိန်ဝါစဲးသော် သဟဲးထောက်ကူ လေညှင်းဟူသား မိတ်
သူတော်ကောင်း အသင့်ချောင်းလျက် ရှည်ပေါင်းလေရာ မိုဃ်း
မရွာ၍ ရံခါကောက်ညွန့် မိုဃ်းရေဆွန့်မှု စည်ပြန်သို့သွန်း မညှိုး
မြန်းအောင် ခင်ပွန်းမိတ်ကောင်း မြောင်းကပင်းသင်း ရေရှင်
သွင်းသော် မင်းခကောက်မျိုး ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးလိမ့်”ဟု ရာဇဝဿတီခန်း
နှိုက် စပ်ဆိုထားပါကြောင်း အမိကောင်း သဟဲးကောင်းကို မရတော့
မီးခဲးပြာဖုံး ဖြစ်နေရပါကြောင်းပါဘုရား။

ရွေး။ ။ ဗိုလ်မင်းအထက်က အရာယှိတို့က နှိပ်ထားသည်နှင့်
တူတယ်။ နှိပ်ထားခြင်းမှာလည်း သူတို့ထက်တတ်သိလိမ္မာသော

ကြောင့် သူတို့အပေါ်ကို ကျော်လွန်လွှမ်းမိုးသွားမည်ကို စိုးသ
ဖြင့် နှိပ်ခြင်းတပါး၊ သူတို့ကို နှိမ့်ချပျပ်ဝပ်စွာ မခစားသူတို့အထက်
က ဝန်ကြီးများထံသို့ ထွက်ဝင်သွားလာနိုင်သဖြင့် ငါတို့ကို
ကျော်လွန်ပီးတော့ ဝန်ကြီးများထံသို့ သွားရမလား စာပေး
စာယူလုပ်ရမလားဟု စိတ်ခုသောကြောင့် နှိပ်ခြင်းတပါး၊ သူတို့ကို
လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ မဆက်သသောကြောင့် နှိပ်ခြင်းတပါး၊ ၎င်း
သုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးနှင့် ဗိုလ်မင်းနှိုက် ထိခိုက်ခြင်းဖြစ်၍
မကြည့်မရှုပဲ နှိပ်ထားခြင်းလက္ခဏာနှင့် တူသည်ထင်ပေတယ်။

ဗိုလ်။ ။ မှန်ပါ အမှန်ကို မလျှောက်ဝံ့ကြောင်းပါဘုရား။

ရွေး။ ။ ကောင်းပီ နက်ဖြန်လာခဲ့၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ သံ
တော်ဆင့်ကြီးရာထူးကို ခန့်ထား သူကောင်းပြုရန် သံတော်ဦး
တင်ပေးပါမည် ဘာမျှမကြောက်လေနဲ့ သံတော်ဆင့်ကြီးရာထူး
ကို ရပြီဟု မှတ်သွားပေတော့။

ဗိုလ်။ ။ ကျေးဇူးရှင်ဘုရားအမိန့်ကို နာခံရသည်နှင့် တပြိုင်
နက် မနောမယ ရတနာကျောက်မျက်ရွဲကြီးကို ရဘိ၏သို့ အလွန်
မှ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါကြောင်း၊ တခါဖြင့် အမှီ
ကောင်းကို ကံထူးလို့ မှီခိုရပါသဖြင့် စောင်းတော့မည် မဟုတ်
ပါကြောင်း သို့ကျွန်တော်မျိုး ဦးတင်ပါ၏။

ဦး။ ။ အင်း-အင်း-ကောင်းပီ ပြန်ပေအုန်းတော့၊ နက်ဖြန်
တော့ ခန့်စာ စာချွန်တော်ကို လှာ၍ယူ အမှုတော်ကို ကြေပြန်
အောင် ထမ်းပေတော့ဗိုလ်မင်း။

ထင်။ ။ ပြန်ပေတော့နော် ဗိုလ်မင်း နက်ဖြန်တော့ ရှေ့
တော်သို့ဝင်၍ ခစားရလိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ နက်ဖြန် ဗိုလ်မင်းလာ

လျှင် ခုတင်က ဗိုလ်မင်းရွတ်ပြတဲ့ ပြာမှူးမီးခဲးဆိုတဲ့ဟာကလေးကို ရေးခဲ့ပါဗိုလ်မင်း မမေ့ပါနှင့် ကျုပ်ကျက်ထားချင်လို့ပါ ဗိုလ်မင်း။

ရွေး။ ။ မောင်မြတ်ထင်ကလဲး ခုမှပဲး တတ်ချင်နေပေါ့ ကိုကွဲ့ တဖြေးဖြေးတော့ မင်းလုပ်ရင်း ကိုင်ရင်း တတ် လှာ ပါလိမ့်မယ်။ အတွေ့ရ အမြင်ရများတော့ မတတ်ချင် ပေတဲ့ မနေရဘူးဟေ့ ငါ့လက်အောက်က အကောင်တေပဲး ငါမသိဒါ မမေးပါဘူး ငါ့ဂုဏ်ပျက်လိမ့်မယ်ဟု ရာထူးကလေးနဲ့ ဘုရားထူး ခံရတဲ့ ဂုဏ်ကလေးနဲ့ မာနကြီးနေယင် နောင်အရေးယှိတော့ ခွေးအိုကြီးလက်ပေးသလို ဖြစ်နေမှာပေါ့ သူငယ်ချင်း။

ဦး။ ။ မွန်းကျော်ရွေး ပြောဒါဟုတ်တယ် မောင်မြတ်ထင် အတတ်ပညာဗဟုသုတ အလိုယှိသောသူသည် မာနတရားကို နှိမ့် ချလျှင် မိမိဉာဏ်စွမ်းယှိသလောက် တတ်မြောက်ကြသည် ချည်း ဖြစ်တယ် ဝန်ကြီးဆိုတော့ နိုင်ငံဝန်ထမ်းကြသဖြင့် မယိမ်းမယိုင် အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြမှ ပြည်သူပြည်သား ချမ်းသာကြမှ ဝန်ကြီးနဲ့ တူကြမည် ဝန်ကြီးအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံအောင် သင်ကြား တတ်မြောက်မှ တော်ချေမည်။ ဥပဒေထုံးတမ်း ယှိသည်အတိုင်း စီမံရွက်ဆောင်ကြပါလျှင် ဝန်ကြီးနဲ့တူကြမှာဘဲကွဲ့ မိမိထင်ရာ ကို လုပ်ကိုင်စီမံလျှင် ဝန်ကြီးမဟုတ် ရွံပြီး အရှုပ်ဟု သမုတ်ကြလိမ့် မည် အဲဒါများစွာလိုသည် ဝန်ကြီးဖြစ်ရုံနှင့် မဟုတ် သေးဘူး နော်။

ထင်။ ။ ဟုတ်ပါပေတယ် ဝန်ကြီးနဲ့တူမှ ဆိုဒါမှန်ပေတယ် ဒါကြောင့် ဝန်ကြီးနဲ့တူအောင် ယခုအားထုတ်ရပေ ဒါပဲကွဲ့။

ဝမ်းသာလိုက်လေကွယ် သူငယ်ချင်းတို့ ငါ့ကျေးဇူးရင် တံခါးဗိုလ်
သူလေ့ကျက်ထားသောပညာနှင့် သူ့ကို ရာထူးချီးမြှင့်ခန့်ထား
ပုံသင့်မြတ်ပါပေကွယ်။ သံတော်ဆင့်ကြီးကတက်၍၊ ရွှေတိုက်ဝန်
အတွင်းဝန် ဗြဲတိုက်ဝန် လွတ်တော်ဝန်ကြီးများတိုင် တိုးတက်ရာ
ထူးကြီးမြင့်နိုင်ဒါပေပဲးကွဲ့။

ဦး။ ။ ယခုလို ပညာဗဟုသုတများစွာ တတ်မြောက်တဲ့
လူများ ယှိအုန်းမှာပဲးကွဲ့၊ အမှီကောင်းကို မရတော့ ဆင်းရဲပီး
နေကြမှာပဲး၊ ထောက်လှမ်းစုံစမ်း၍၊ အမိန့်တော်နှင့် ဆင့်ခေါ်
ပြီးတော့ ၎င်းတို့၏ ပညာအရည်အချင်းကို ထောက်၍၊ သင့်လျော်
သော ရာထူးများနှင့် သူကောင်းပြုချီးမြှင့်ရန် သတိပြုကြမှ တော်
မည် မောင်မြတ်ထင်။

ရွေး။ ။ ဟုတ်သကွယ် ဗဟုသုတ ပညာရှိတယ် မယှိတယ်ကို
ပညာရှိမှ သိတယ်ဟေ့၊ တို့မြန်မာပညာများကို မတိမ်မမြုပ်စေရန်
တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင်သောသူတို့ကို မိမိတို့ထက် ကျွမ်းကျင်
နားလည်သည့် ဌာနက ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အမှုတော်ကို ထမ်းယွက်
စေရန် အမျိုးသားကို ဂုဏ်မနိမ့်အောင် စောင့်ရှောက်ကြမှ တော်
မယ်ဟေ့။

ထင်။ ။ အေးပေါ့ကွယ် သည်လိုမှ မိမိအမျိုးသားတို့၏
ဂုဏ်ကို ထင်ပေါ်အောင် မချီးမြှင့် မစောင့်ရှောက်ယင် မင်းတို့
ငါတို့ သင်္ဂဟတရား ပျက်ရာကျမှာပေါ့၊ ပရဟိတကို စောင့်
ရှောက်သည့်အတွက် အတ္တဟိတဖြစ်သော မိမိအကျိုးသည် အလို
လို့ ပြည့်စုံ၍ လာဒါကလားကွယ်၊ နို့ မွန်းကျော်ရွေးကော ဘယ်
တော့ ရန်ကုန်ကို စုန်မလဲးကွဲ့။

ရွေး။ ။ ငါ ၂-ရက် ၃-ရက် အတွင်း အမိန့်တော်ခံပီး စုန်တော့မယ်ကွယ် မွန်းပေါ်ဦးက မောင်မြတ်ထင် တံခါးဗိုလ်ကို သံတော်ဆင့်ကြီးခန့်ရန် အမိန့်တော်ခံပေးပါကွယ်၊ နက်ဖြန်တော့ မင်း အတွင်းတော်ဝင်လိုက်ပါ၊ နေမျိုးသိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ဘွဲ့ကို ပေးသနားရန် သံတော်ဦးတင်ပါကွယ်။

ဦး။ ။ အေးကွယ် စိတ်ချပါ ငါဆောင်ယွက်ပမယ်၊ မင်းလဲး မိမိ အုပ်ချုပ်ရတဲ့ နယ်ပယ်အတွင်းက ဆင်းရဲသား ကျွန်တော် များကို ချမ်းသာအောင် ကြည့်ရှုပါကွယ်၊ မင်းတို့ငါတို့မှာ သည် မင်းလက်ထက်တော်နိုက် ဘယ်တော့မှ ရာဇပြစ်နဲ့ သေကြရမည် မဟုတ် အရှင်အားကိုးနှင့် မတရားတဲ့အမှုကို ရှာကြံ၍ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခြင်းကို မပြုပါနဲ့ သူငယ်ချင်း။

ထင်။ ။ ဟုတ်တယ်ဟေ့ မိမိကြည့်ရှုနိုင်ခွင့်ရတဲ့အခါ ကြိုး စားပီးတော့ ကြည့်ရှုမစပါသူငယ်ချင်းရယ်၊ မိမိကို အမှီပြု၍ သူ တပါး ချမ်းသာပါစေ၊ မိမိကို အမှီပြု၍ သူတပါး ဆင်းရဲပင်ပန်း ခြင်းကို မဖြစ်ပါစေနဲ့ကွယ်၊ ကြပ်ကြပ်သတိပြုပါ သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ လူအမျိုးမျိုး ယှိတယ်ကွဲ့၊ နှိပ်သင့်သော သူတို့ကို တော့ အာဏာနဲ့ တန်လျှင် အာဏာနဲ့ ပြီးစေရဒါပဲကွဲ့၊ ပြည် အန္တရာယ်ဖြစ်မည့် ပြည်လေးပြည်မွှားများကိုတော့ စပါးဖျင်း များလို အသုံးမကျ၍ တော်ရာသို့ ဖျောက်တန်ယင် ဖျောက်ရ သကဲ့၊ ဖြောင့်လို့ရမည့်သူတော့ ဖြောင့်ရသကဲ့၊ သူခိုးဒါးမြ လူဆိုးကို အလိုလိုက်ယင် မြို့နယ်ကျေးရွာ ဘယ်မှာ အေးချမ်း တော့မလဲ၊ အအုပ်အချုပ် ညံ့ဖျင်းရာသို့ ရောက်မှာပေါ့ကွဲ့၊ ချီးမြှင့် ထိုက်သူကိုလည်း အရည်အချင်းကိုထောက်၍ အထိုက်အလျောက်

ချီးမြှောက်ရသကဲ့၊ အသက်စည်းစိမ်တို့ကို ပျက်စီးသင့်သောသူတို့ ကိုတော့ သူပြုကျင့်သော အမှုအတိုင်း သွားစေရသည်။ အချို့ နေရာနှိုက် ကြောက်ရုံ ချမ်းရုံ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရုံဖြင့်သာ အာဏာ ထားလျက် စီမံအုပ်ချုပ်ရပေတယ်ကဲ့။

ဤကဲ့သို့ အကျိုးအကြောင်း ပြောဆိုဆွေးနွေး တိုင်ပင်လျက် အတွင်းတော်မှရောက်လှသော အမိန့်များကို နာခံဆောင်ရွက် ရန် ယှဉ်သမျှကို စီမံပြီးစီးသော် လွှတ်ချိန်ကုန်၍ ဆင်းကြပြီးလျှင် ဝင်းအိမ်တော်သို့ အသီးသီးပြန်ကြလေ၏။ နောက် ဦးကျော်ရွေး သည် အမိန့်တော်ခံ၍ ရန်ကုန်သို့ စုန်သွားလေသည်။

မဟာမြတ်မုနိရုပ်ပွားတော် ပင့်ဆောင်ခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆-ခုနှစ် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးသည် သား တော်ကြီး မဟာဥပရာဇာအား ရခိုင် ခေ့ဝတီပြည်ကြီးကို သိမ်း ယူတော်မူရန် ခန့်တော်မူ၍ သားတော်ကြီး မဟာဥပရာဇာသည် ကြည်းတပ် ရေတပ်ပေါင်း ၃၃ တပ် တိုက်ဆင် ၅၄၀ မြင်း ၅၄၀၀ စစ်သည်သူရဲ ၅၄၀၀၀ တို့နှင့် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆-ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၄-ရက် စနေနေ့တွင် ရခိုင် ခေ့ဝတီ ပြည်သို့ ချီတက်တော်မူသည်။

ခေ့ဝတီပြည် ယံးဗြဲကျွန်းသို့ ကူး၍ တိုက်တော်မူသည့်အခါ ယံးဗြဲကျွန်းတွင် ရခိုင်မင်းဟောင်း ဓမ္မရာဇ်ရာဇာသား အိမ်ရှေ့ နေဘူးသူက လူသုံးသောင်းကျော်နှင့် ဆီးဆို့ လုပ်ခံသော်လည်း မဟာဥပရာဇာကိုယ်တော်တိုင် ကွပ်၍ တိုက်သောကြောင့် ရခိုင်

အိမ်ရှေ့မင်း မရပ်မတည် မခံနိုင်၍ ယံးဗြဲတကျွန်းလုံးကို ရတော် မူသည်။ ရခိုင်အိမ်ရှေ့မင်းမူကား ရုံးမိသမျှနှင့် လှေစီး၍ ပင်လယ် သို့ထွက်ပြေးသောကြောင့် လွတ်လေသည်။

မဟာဥပရာဇာလည်း လောင်းကြက်မြစ် အရှေ့ဘက် ပိုး ချည်ကျွန်းတွင် တပ်ချရပ်တော်မူလေ၏။

ရခိုင်အိမ်ရှေ့မင်းနှင့် ရခိုင်မင်း ယောက်ဖ ဓားပိုင်ကြီးတို့ ရခိုင်မင်းညီမင်းသား များတော်မတ်တော် ရဟန်းပညာယှိတို့ ရုံးစု ၍ ရခိုင်ဘုရင်ကို လျှောက်ကြသည်မှာ ယခု မရမာမင်းသား တော် မဟာဥပရာဇာသည် ရခိုင်မြို့ရင်းတိုင်အောင် ချီတက်ပေါက် ရောက်လှာသည်။ ဗိုလ်ဘာအန်အားက ရီးလှတေး မရမာမင်း သားတော် ဥပရာဇာလေး ဘုန်းလက်ကရုံးအာဏာအလုံအရင်း နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ရခိုင်ဗိုလ်များတပ်များစစ်သည် ရဲမက် အပေါင်းတို့ မရမာတယောက်ကို ရခိုင်တရာ မတွေ့ဝံ့တေးဟိ ချေသည်။

ဤစစ်ကိုအောင်မြင်အောင် တတ်နိုင်ချိမ့်မည်မူတ်။ သို့ကြောင့် သျှင်မိဖုရားခေါင် ကရီးတွင် မြင်တည့် သွီးတော်အရှင် မှောက် တော်ကို မရမာမင်းသို့ဆက်သသော် ရခိုင်ပြည်ကရီးဝယ် စည်းစိမ် မပျက်နေပါရအောင် ကြံဆောင်တော်မူမှ ဘုရားကိုယ်တော်နှင့် တကွ တိုင်းနေသျှင်လူ ပြည်သူသထွာ အပေါင်းတို့ ချမ်းသာရ နိုင်မည်ကို လျှောက်ကြရာ ရခိုင်မင်း မဟာသမတရာဇာ မိန့်သ ကား၊ ရှေးရခိုင်ပြည် ကရီးဝဲမင်းပြုကုန်သော ဖေးလောင်းတော် ဖိုဝ်းလောင်းတော်အဆက်ဆက် မရမာမင်းတို့သို့ သွီးဆက်ဖူးသည် ကို ထုံးရာဇဝင်မထွက် မဟိတေး။ ရခိုင်မင်းရာဇာကရီးလက်ထက်

တောင်ငုံကေတုမတေကို မင်းပြုသ မရမာမင်းက သွီးကညာနှင့် အမြောက် တထောင်ကျော် ယိုးဒယားသွန်း ကရေးရုပ်များလေး ယခုတိုင်ထင်ယှားဟိပါတေး။

c-လက်ထက်တော်မှ မရမာမင်းကို သားသွီးဆက်ရပချေက c-ကိုယ်မှာမူကား တခဏသာဖြင့်၍ ပျက်ရလိမ့်မည်။ နောက် နှောင်းကာလ ရခိုင်ပြည် ကရီးဝယ်စိုးကွပ်သ မဟာသမတရာဇာ မင်းကြားတေး မရမာမင်းသို့ သားသွီးဆက်သရွေ့ ကျွန်ခံလေ တော့တေးဟု အစဉ်ဥဒါန်းစကား မငုပ်မတိမ် ပြောပကရာ ဖြစ်လမည်သတေး။

ရှေးရခိုင်မင်း စောမွန်ကရီးလက်ထက် ရခိုင်ပြည် ကရီးကို မရ မာမင်းက လုပ်ကြံသခါ စောမွန်သရီး မရပ်မနေ နိုင်ဟိကာလ ရခိုင်မြို့ကခွါ၍ အနောက်ပြည် ပဆာမြို့သို့ ရှောင်လွဲနေသတေး။ နောက် ၁၂-နှစ် ဟိမှ ရခိုင်ပြည်ကိုပြန်၍ မင်းပြုပြန်လေသ ထုံးစံဟိသတေး။

ငါတေး အခု အခိုက်အတန့်ကို သင့်ရာအရပ်သို့ ရှောင်လဲးနေ မေ။ ငါတို့မြို့မြေနှင့်တကွ မရမာမင်းသား ယူသွားနိုင်မေမဟု ဆိုပြီးသော် မဟာသမတရာဇာသည် ညဉ့် သန်းခေါင်ကျော် အချိန် အရှင်မိဖုရားခေါင်ကရီး မြောက်နန်းမိဖုရားတောင်ဆောင် မိဖုရား သွီးတော်မှောက်တော်ကရီး သွီးတော်မှောက်တော်လတ် သားတော် မောင်ဝက်တောင်း မောင်ရဲးထော် ကိုယ်လုပ် မောင်းမ ၇၀ ကျော် ယောက်ျားသင်းပင်း ၃၀ ကျော်များနှင့် မြို့တောင်တံခါးကသည် မြို့ကရီးအနောက်တံခါးကထွက်ပြီးလျှင် မြို့အနောက် ဘားပူတောင်ဆိပ်က လှေနဲ့ ထွက်၍ ရခိုင်မြို့တောင်

၂-ရက် ခြီးကွာ ကွန်းချောင်းကျွန်း သာယာမှာ ရှောင်လွှဲနေလေ၏။

မဟာဥပရာဇာက ရခိုင်မင်း မဟာသမတရာဇာသည် သားမယား အခြွေအရံနှင့် ညဉ့်အခါ ထွက်ပြေးကြောင်းကို သိတော်မူလေလျှင် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၇-ခု ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၈-ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ရခိုင်တမြို့လုံးကို သိမ်းယူတော်မူ၍ ထီး-စည်-မှန်ကင်းများကို ချလှည်း သိမ်းယူတော်မူသည်။ ခမည်းတော်ဘုရား ခြေတော်ရင်းသို့လည်း ရခိုင်ပြည်အလုံးအလိုတော် ပြည့်ကြောင်းနှင့် ရွှေတောင် သိခံကျော်ထင်ကို အလျှောက်အထား စေလွှတ်တော်မူသည်။

ရခိုင်ဘုရင် မဟာသမတရာဇာ ထွက်ရှောင်လေသည်ကိုလည်း ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း အနှုန့်အစပ် တပ်ခန့်၍ ရှာဖွေ ဖမ်းဆီးစေ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် မဟာမုနိဘုရားသခင်ကို နေပြည်တော်သို့ ပင့်ဆောင်ရန် ဗိုလ်မှူး တပ်မှူး တို့ကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၄-ခု ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၁၀-ရက် အင်္ဂါနေ့ မဟာမုနိဘုရား သျှင်တော်ထံသို့ ကြွတော်မူသည်။ ဘုရားသျှင်ကျောင်းတော်နှင့် တတိုင်ကျော်ကွာ ဇီးချောင်းအရပ်တွင် ဖောင်တော်ခံစေ၍ ဘုရားသျှင်ကို ပင့်ဆောင်တော်မူရာ ကျောင်းတော်ကသည် ဖောင်တော်သို့ ဘုရားသျှင် ရောက်တော် မူ၍ ရေကြောင်းပင့်ဆောင်လှာရာ ၁၁၆၄-ခု တပို့တွဲလဆန်း ၁၀ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ပိုးချည်ကျွန်း တပ်တော်ဆိပ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

ရခိုင်ဘုရင် မဟာ သမတရာဇာ မြို့ကထွက်ခွါ၍ ကွန်းချောင်းကျွန်းသာယာမှာ ရှောင်ရှားနေသည်ကို အက္ကပတ် မြင်း

တပ်မှူး စက္ကစန္ဒာရာကျော်သူ စက္ကသူရဲကျော်သူ သမနစန္ဒာတပ်
မှူး ၃-ဦးတို့ ဘမ်းမိ၍ ရခိုင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရား သားသွီးအခြွေ
အရံတို့ကို ဗိုလ်မှူးအတ္တပတ်မြင်းဝန်နေမျိုးကျော်စည်သူသိမ်း
ရုံးခဲ့၍ တပို့တွဲလဆန်း ၁၁-ရက် ကြာသပတေးနေ့ မဟာဥပရာ
ဇာ ခြေတော်ရင်းသို့ ဆက်လေ၏။

(အတ္တပတ်မြင်းဝန် နေမျိုးကျော်ထင် စည်သူကား ဦးမြတ်
ထင်ဖြစ်၏။)

အမရပူရမြို့ ဘဝရှင်မင်းကြားကြီး ဘုရားသည် သားတော်
ဥပရာဇာက အလျှောက်အထား စေလွှတ်သူတို့ နေပြည်တော်သို့
ရောက်လှာ၍ အရေးအကြောင်း အလုံးစုံကို ကြားတော်မူလေ
လျှင် ခညဝတီရခိုင်မြို့မှာ မင်းကြီး မင်းခေါင်ကျော်ကို အသိမ်း
အရုံး အစောင့်အနေခန့်ခဲ့၍ သားတော်ပြန်လှာခဲ့ရမည် အမိန့်
တော်ရှိပြီးလျှင် မင်းကြီး မင်းခေါင်ကျော်ကို ခြေရင်းဘော်က
ရခိုင်မြို့သို့ အလျှင်အမြန် စေလွှတ်တော်မူသည်။

သားတော် ဥပရာဇာလည်း စေသူတို့နှင့် မင်းကြီးမင်းခေါင်
ကျော်တို့ ရောက်လှာကြလျှင် “မဟာဝိဟက” တိုင်းဖြစ်သော
ရခိုင်ခညဝတီ သံတွဲး ယံးဗြဲး မန်အောင်ကျွန်းကို အနေအထားကျ
အောင် စည်းကြပ်စီရင်တော်မူပြီးမှ မင်းကြီး မင်းခေါင်ကျော်ကို
သေနတ် လက်စွဲ လူတသောင်းကျော်နှင့် ရခိုင်မြို့မှာ အစောင့်ထား
လေ၏။

ရခိုင်ဘုရင် မဟာသမတရာဇာနှင့် တကွ မိဖုရားခေါင်ကြီး၊
တောင်ဆောင်တော် မိဖုရား၊ မြောက်ဆောင်တော် မိဖုရား၊ သွီး
တော် မှောက်တော်ကြီး၊ မှောက်တော်လတ်၊ မင်းသား မောင်

ဝက်တောင်း၊ မောင်ရဲးထော်တို့နှင့် ရခိုင်တွင် အထက်မင်းပြု သူ စန္ဒသုမနရာဇာသား၊ မင်းသား သာမ၊ ညီဓားပိုင်ကြီး၊ အဘယ မဟာရာဇာ သား ပတင်းစား၊ သီရိသုရာဇာသား သတိုးအရိုက်၊ ဓမ္မရာဇ်ရာဇာ သား ရေနှောက်စား၊ ညီ နတ်တောင်စား၊ စန္ဒပရမ ရာဇာ သား ဓားပိုင်ကြီးတို့နှင့်တကွ မင်းဆွေစိုးမျိုး မှူးတော် မတ်တော် ဗိုလ်မှူးတပ်မှူး ပြည်သူ့အပေါင်းတို့ အလျား အ တောင် ၂၀-လုံးပတ် (၆) တောင် အမြောက်ကြီးနှင့် အမြောက် ၂၀၀၀-ကျော်၊ စိန်ပြောင်း တသောင်းကျော်၊ သေနတ် တ သောင်းကျော်၊ ယိုဒျားလုပ်ကြေးရုပ် ၃၀ ကျော်၊ မိမ္မစိုး ၃၀- ကျော်၊ ဗြဟ္မဏမျိုး၊ ဗညုမျိုး၊ သုဒ္ဓိယပုံမ်ဏားမျိုးသန့်၊ အိမ် ထောင်စုံငါးရာကျော်၊ ဆတ္တသည်၊ ဂနန္တာ ပုံမ်ဏားမျိုးတို့နှင့် အတတ်ပညာသည် ဆိုသမျှမှစ၍ ဆင်-မြင်း-သုံးပန်း လူသုံး သောင်းကျော်များကို သိမ်းယူခဲ့ပြီးလျှင် မဟာမုနိ ဘုရားသျှင်ကို ပင့်ဆောင်တော်မူလျက် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆-ခု၊ တပို့တွဲလပြည့် ကျော် ၇-ရက်၊ ၂-လာနေ့ ခညဝတီမြို့က ထွက်ခဲ့သည်။ တောင် ကုပ်ရေဆိပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် လက်နက်ကြိယာနှင့် ကြေးရုပ် များကို မော်ဒင်ရစ်ကြောင်း ပင်လယ်က လှည့်စေသည်။

ဘုရားသျှင်ကို တောင်ကုပ် ဆိပ်ကမ်း ကသည် ဥယျာဉ်ပု ကြောင်း၊ စက်ယန္တယား ရထား စီရင်တော်မူပြီးလျှင် လူ ငါး ထောင်ကျော်ကို အိမ်ရှေ့အတွင်းဝန် နေမျိုးဇေယသူ၊ သစ်တော ဝန် သီရိဒေဝကျော်သူ၊ လက်သမား ဗိသုကာ သီရိဧကရက်တို့ကို ကြည့်ကြပ် ပင့်ဆောင်စေ၍ တပ်စဉ်အတိုင်း တောင်လမ်းခရီး ဖြင့် ပြန်လည်တော်မူခဲ့သည်။

ပန်းတောင်း မြို့ဆိပ်သို့ရောက်လျှင် ရွှေဖောင်တော်နှစ်စင်းတွဲ
 နှင့် ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ရာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၇-ခု၊ ကဆုန်လပြည့်
 ကျော် ၁၂-ရက် မဟာမုနိဘုရားသျှင် စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်
 တော်မူသည်ကို ဘဝရှင်မင်းကြားကြီး ကြားတော်မူလျှင် စစ်အင်္ဂါ
 ၄ ပါး ခြံရံလျက် ဆီးကြိုတော်မူပြီးလျှင် ဘုရားသျှင်ကို အမရပူရ
 မြို့တော် မြောက်ယွန်း (တာတထောင်ကွာ) သာယာညီညွတ်လှ
 သော မြေပြင်ဝယ် ဖလ်မုနိတို့ဖြင့် ပြီးသော အုတ်အင်္ဂါတေတို့
 အပနှိုက် ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် ပြီးသော ဘုံ ၉ ဆင့် ယှိသော ရွှေ
 ပြဿဒ်ကြီး၊ တံတိုင်းမီးတား၊ သုံးထပ်နှင့်တကွ တည်ထားဆောက်
 လုပ်တော်မူ၍ မဟာမုနိ ဘုရားရှင်ကို ကိုးကွယ်တော်မူသည်။

ဖိုးတော်ဘုရား သားတော်အကြီး မဟာဥပရာဇာ အိမ်ရှေ့
 မင်းကြီး ရခိုင်ပြည်က မဟာမုနိ ရုပ်ရှင်တော်ကို ပင့်ဆောင်လှာ
 ၍ ယခုမန္တလေးမြို့တွင် တည်လျက်ရှိသော မြေနေရာနှိုက် ကိုး
 ကွယ်ပူဇော် ဖူးမျှော်ကြရန် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၇-ခု၊ ကဆုန်လတွင်
 ဂန္ဓကုဋ် ပြဿဒ်တော်ကြီးဆောက်လုပ်ရန် ပန္နက်ချမှတ်သောအခါ
 အက္ကပတ်မြင်းဝန် ဦးမြတ်ထင်သည်လည်း ၎င်းမြောက်အနီး
 ကျောင်းတိုက်တည်ရန် တပြိုင်တည်း ပန္နက်ချမှတ်၍ ကျောင်းတိုက်
 တည်လေသည်။ ၎င်းတိုက်ကို အက္ကပတ်မြင်းဝန်တိုက်ဟု
 တွင်စေသည်။ ယခု မြင်းဝန်တိုက်ဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။ ဦးမြတ်ထင်
 ကျောင်း တိုက်ဖြစ်ကြောင်း ဥဒါန်း ထင်ယှားလေသတည်း။

ရန်ကုန်ဝန်ဦးကျော်ရွေး

ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးသည် ရန်ကုန်မြို့သို့ စုန်လာ၍
 ရောက်သောအခါ မြို့နယ်ကျေးလက် ဒေသရပ်ကွက်တို့ကို လူနေ

အိမ်ခြေ စည်ကားရန်အတွက် ဒီရေရောက်ရာ အရပ်ဖြစ်၍ ရေငံ
 ရေပေါ့ များသောကြောင့် ရဟန်းသျှင်လူတို့ ရေကောင်းသုံးစွဲ
 နိုင်ကြရန် မိုဃ်းရေခံ ကန်ဘောင် ဆည်ဖို့မှ သင့်လျော်မည်ဟု
 အကြံပြုပြီးလျှင် တဖက်ဆည်ကန်ဖြစ်သော ကန်ဘောင်၊ ကန်ရိုး၊
 ဆည်ဖို့ လုပ်ဆောင်လေသည်။ ထိုကန်ဘောင်ရိုးပေါ်နှိုက် ထန်း
 ပင်များ စိုက်ပျိုးထားလေ၏။ (ဒိဂုံ စေတီတော်ကြီးအရှေ့ ကန်
 တော်ကြီးဖြစ်၏။)

အိမ်တော်ဝင်း ကျယ်စွာခတ်လျက် အိမ်တွင်း ရေတွင်းတူး၍
 အိမ်တွင်း ဥယျာဉ်ပြုစုလေ၏။ အဝေးအရပ်သို့ ကြည့်ရှုမြင်နိုင်
 ရန် မျှော်စင်ကြီး ဆောက်လေ၏။ စီးတော်မူသော ဆင်၏ တ
 ဖက်ကျိုးသော အစွယ်နှင့်ညီအောင် ရှည်သော ကျန်စွယ်ကို ဖြတ်
 ၍ ဆင်စွယ်ချွန်လေ၏။

လေးဆူဓာတ်ပုံ ဒိဂုံ စေတီတော်၊ ကျိုက်သုတ် စေတီတော်၊
 ကျိုက်မဲ့သံစရို စေတီတော်၊ ကျိုက်ပွန်တာထော် စေတီတော်
 စသည်များကို ပြုပြင်သင့်သည်များကို ပြုပြင်လျက် မပြတ်ပန်းဆီမီး
 ဝတ်ပူဇော် လှူဒါန်းလျက် နေလေ၏။

တောင်ငူ ဆရာတော်၊ ပေတောကုန်း ဆရာတော်၊ ဘုရားဖြူ
 ဆရာတော်၊ သိမ်ဖြူဆရာတော်၊ ဒယားပင်ဆရာတော်၊ သိမ်ကြီး
 ဆရာတော်၊ ညောင်ဝိုင်းဆရာတော်၊ မှန်ကင်းဆရာတော်၊ တောင်
 ဘီလူးဆရာတော်၊ ညောင်ပင်ဈေး ဆရာတော်၊ သောက်တော်
 တွင်းဆရာတော်၊ ကျားကူး ဆရာတော်၊ စဉ့်ပါ ဆရာတော်၊
 မိဖုရားခင်ဆိုး ဆရာတော်၊ ဆားစား ဆရာတော်၊ ဦးပြား ဆရာ
 တော်၊ သွေးဆေးကန် ဆရာတော်၊ ဒူးရင်း ဆရာတော်၊ ထန်းတော

ဆရာတော်၊ မင်းလက်ယာ ဆရာတော်၊ သုဿန်ဆရာတော်အသျှင် မြတ်များကိုလည်း ပစ္စည်း ၄-ပါးဖြင့် ပရိယတ္တိ သာသနာတော် ကြီး စည်ကားတိုးတက်ရန် ပင့်ဖိတ်လှူဒါန်းခြင်းကို မပြတ်ပြုလျက် နေလေ၏။

နယ်ပယ်အတွင်းယှိ မြို့သူကြီး၊ ရွာသူကြီး၊ ကြေးထမ်းသူကြီး၊ ဒိုင်သူကြီး၊ ဒိုင်ခေါင်း၊ ပဲနင်း၊ ကင်းအုပ် စသည်တို့လည်း မိမိတို့ အုပ်ချုပ် အမှုတော် ထမ်းသော ဆိုင်ရာ အလုပ်ဝတ္တရား များကို မချွတ်မယွင်း မလစ်ဟင်းကြရန် တရားသဖြင့် သတိပေး နှိုးဆော် ခြင်း၊ အသျှင် သင်္ဃာတော်မြတ်တို့အား ပစ္စည်း ၄-ပါး ထောက် ပန်လှူဒါန်းခြင်း၊ ကျေးရွာတို့နှိုက် အေးချမ်းသာယာအောင် စီမံ အုပ်ချုပ်ကြရန် သတိပေးနှိုးဆော်ခြင်း၊ အသျှင် ကျေးဇူး သစ္စာ တော်ကို အထူးသဖြင့် စောင့်ရှောက်ကြရန် မပြတ်မပြတ် နှိုးဆော် စီမံ အုပ်ချုပ်လျက် နေလေ၏။

အခါတပါး ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးကို မနာလိုစိတ် ယှိသော သူကြီးတို့က ရွှေမြို့တော် ဝန်ကြီးများထံသို့ လျှောက်စာပို့ကြလေ ၏။ လျှောက်ထား စာကို ရသော များဟောင်း မတ်ဟောင်းတို့က တနေ့သောအခါ ဖိုးတော် မင်းကြားကြီးအား ဆက်ကြလေ၏။ တင်လျှောက်ချက်ကို ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး လက်ခံတော်မူပြီး လျှင် တစုံတရာမျှ မိန့်တော်မမူပဲ ညီလာခံစဲ၍ အတွင်းတော်သို့ ယူသွားပြီးသော် ဦးပေါ်ဦး၊ ဦးမြတ်ထင်တို့ကို ခေါ်၍ ပြသတိုင် ပင်တော်မူသည်ကား ပေါ်ဦး မြတ်ထင်တို့ မင်းတို့ သူငယ်ချင်း ရန်ကုန်ဝန်ကျော်ရွေး အမှုဖြစ်နေပါပကော၊ ဟောသည်စာလွှာ ကိုကြည့်စမ်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ဖုန်းတော်ကြီးလှသော အသျှင်ကို ကျော်ရွေး တစုံတရာ ကြံစည်မည့် လက္ခဏာ မဟုတ်နိုင်ပါဘုရား၊ အကြောင်း ယှိပါလိမ့်မည် ထင်ပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ထင်။ ။ မှန်ပါ-ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် အိမ်တော်ပါ ကျေး ကျွန်ရင်း ဖြစ်ကြပါသည်ဘုရား၊ ဆင်းရဲတူ ကောင်းစားဘက် ဖြစ် ကြပါသည် ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုးများကို ခမည်းတော်ဘုရားက ချီးမြှောက် သူကောင်းပြုတော်မူသည်ကို ဝန်တို မစ္ဆရိယ ယှိနေ ကြတဲ့ များဟောင်း မတ်ဟောင်းတို့က အမှုရှာကြံ၍ တင်လွှာ ဆက်သည်နှင့် တူပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုးတော်။ ။ အင်း-ငါလဲ မြတ်ထင်လျှောက်ချက်အရ စဉ်း စား သဘောရတော်မူတယ်၊ သို့သော် တင်လျှောက်ချက် အတိုင်း ရှေ့တော်ခေါ်၍ များမတ် ပိုလ်ပုံအလယ် ကျော်ရွေးကို စစ်ဆေး ရန် မတော်ဘူးလား။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-သူတို့ တင်လျှောက်ချက်ကို ရှင်းလင်းတော် မူရန် သင့်လျော်ကြောင်းပါဘုရား၊ မောင်ကျော်ရွေးကို အမိန့်တော် နဲ့ ခေါ်တော်မူ၍ စစ်ဆေးတော်မူမှ ကြေချမ်းကြရန် ယှိပါမည် အကြောင်းပါ ဘုရား။

× + + ×

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးလည်း နောက်တနေ့ ညီလာခံနှိုက် များမတ်တို့ စုံလင်သည့်အခါ အဝေးဝန် သူကြီးတို့ တင်လျှောက် ချက်အရ စစ်ဆေးတော်မူရန် ရန်ကုန်ဝန်ကြီး မြေထဲမြို့စားကို

နေ့ညမဆိုင်း ရွှေဖွားတော် အောက်သို့ အရောက် အမိန့်တော်နဲ့ ခေါ်စေ၊ အကြပ်အတည်း မခေါ်စေရ၊ မြေထဲးမြို့စား ရန်ကုန် ဝန်ကြီး အလိုအလျောက် လာရောက် စေရမည်ဟု မိန့်တော်မူ လေ၏။

အမိန့်တော်မြတ်အရ ရွှေမြို့တော် များဟောင်း မတ်ဟောင်း တို့က မြေထဲးမင်းကြီး ရန်ကုန်ဝန် ဦးကျော်ရွေးတို့ အစစ်အမေး တော်ခံရန် အမြန် ရွှေမြို့တော်သို့ ဆန်တက် လှာရောက်ရမည် အ မိန့် စာချွန်တော် ထုတ်ဆင့် ပို့လိုက်ကြလေ၏။ အမိန့်တော် ထုတ် ဆင့်လိုက်ကြောင်းကို အရှင် မိဖုရားခေါင်ကြီး သိတော်မူလျှင် ဦးပေါ်ဦး၊ ဦးမြတ်ထင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ဟဲ့-ပေါ်ဦး- မြတ်ထင်တို့ ကျော်ရွေး မြို့တော်ရောက်ယင် ငါ့ထံ ရွေးဦးစွာဝင် ခဲ့ရမည် ပြောလိုက်ဟု အမိန့်တော် မှာထားလေ၏။

ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးထံ ရွှေမြို့တော်က အမိန့်ဆင့် ခေါ်စာ ရောက်သည့် သတင်းပြန်နှုန်းသဖြင့် အောက်မြို့ ကျေးရွာ မြို့သူကြီး၊ ရွာသူကြီးတို့မှ စ၍ အချို့ အားရဝမ်းသာ ရန်ကုန် ဝန် အရာကျပြီဟု အမှတ်ပြုကြလေသည်။

ရန်ကုန်ဝန်ကြီးသည် အမိန့်စာချွန်တော် ရလေလျှင် ငါ့ကို တိုက်ခိုက်သော တင်လွှာ ရရှိသောကြောင့်သာ ခေါ်သည့် လက္ခဏာနဲ့ တူချေသည်။ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း နာခံ၍ ရှေ့တော် ရောက် ဆန်တက်မှတော်မည်ဟု အစောင့်အနေမှစ၍ စီမံခန့်ခွဲကြ ရန် အရပ်ရပ် အမိန့်ဆင့်ဆို မှာထားပြီးလျှင် လှေတော်နှင့် ဆန် တက်ရာ ကြေးမြင့်ဒိုင် အထက် မင်္ဂလာဒုန် ချောင်းဝကို ရောက် သောအခါ မင်္ဂလာဒုန် မြို့သူကြီးကို ခေါ်သွားပြီး ရှေ့တော်သို့

ရောက်လျှင် ၎င်းသူကြီးကို ရာထူး တိုးတက်ချီးမြှင့် သူကောင်းပြု
ရန် တင်လျှောက်ပေးလိုသောကြောင့် မင်္ဂလာဒုန် မြို့သူကြီးကို
အခေါ် စေလွှတ်လိုက်ရာ မင်္ဂလာဒုန် မြို့သူကြီးလည်း အမိန့်စာ
ချွန်တော် ရောက်ကြောင်းကို သိနှင့်ပြီးဖြစ်၍ ဝန်ကြီး အလုပ်မှ
ကျသည်ထင်မှတ်လျက် မင်းစေလွှတ်ကို ငါ-ဝန်ကျခေါ်၍ မလိုက်
ဖူးဟု ပြောလိုက်လေ၏။

အကြောင်းကို မင်းစေလွှတ်က ဝန်ကြီးမင်းကို လျှောက်သော
အခါ တယ်မိုက်တဲ့ သူကြီးပါကလား၊ င-ကို အရာကျသည်ဟု သင်း
ထင်မှတ်နေတယ်။ ငါက သင်းကျေးဇူး ယှိသည်အတွက် တ
ကြောင်း၊ တိုင်ပင်ဘက် ရယှိသောကြောင့် တကြောင်း၊ သို့ အ
ကြောင်းများကြောင့် ဖုန်းတော်ကြီး ဘုရားထံ ရာထူးကြီးမြင့်
အောင် တင်လျှောက် ပေးလိုသောကြောင့် ငါက မေတ္တာနဲ့ ခေါ်
ရာ သင်း ငါ့ကို တလွဲထင်လေသည်။ သင်း-ကုသိုလ်ကံဆိုးချင်လို့
ထင်ပါရဲ့၊ သည်စကားကို သင်းပြောခြင်းဖြစ်သည်။

အင်း-ယှိစေတော့ လှေတော်ခွါ ဆန်တက်ပေတော့ဟု မိန့်
တော်မူသည့်အတိုင်း လှေတော် ဆန်တက် ခပ်သွားရာ ဝါးသရ
ကင်း ရွှေလှေကြီးပဲ့နင်း ကျွန်းကလေးဝကင်း အလိမ်အလည်
ပဲ့နင်း မြို့ချောင်းကင်း၊ ကျွဲကူးကင်း၊ မင်းလှဝကင်း၊ လိုင်မြို့သူ
ကြီး၊ ဖိုးခေါင် လှေတော်ပဲ့နင်း၊ စံရွေးလှေတော်ပဲ့နင်း၊ ရေ
ကင်း မြို့သူကြီးတို့က ကံတော့ လက်ဆောင်တော်များ ဆက်သ
လိုက်ကြလေသည်။

ရန်ကုန်ဝန်ကြီးသည် အမရပူရ မြို့တော်သို့ရောက်လျှင် မိမိ
ဝင်းအိမ်တော်သို့ သွားသည်။ နောက်တနေ့ အရပ်ရပ် သိနိုင်ရန်
သူငယ်ချင်းအတွင်းဝန် ဦးပေါ်ဦးအိမ်သို့ သွားလေ၏။

ဦး။ ။ အောင်မယ် ဟေ့ သူငယ်ချင်း၊ မင်း ဘယ်နေ့က ရောက်သလဲ။

ရွေး။ ။ ငါ မနေ့က ရောက်တယ် သူငယ်ချင်း။

ဦး။ ။ မင်းအပေါ်နှိုက် တိုက်ခိုက်တဲ့ စာလွှာ ရောက်လှာ တယ်ကွဲ့၊ မင်း-မျှော်စင်ကြီး ဆောက်တယ်၊ ကန်ဆည်တယ်၊ ဝင်း ခပ်တယ်၊ အိမ်တွင်း ဥယျာဉ်လုပ်တယ်၊ အိမ်တွင်း ရေတွင်းတူး တယ်၊ ဆင်စွယ် ချန်တယ်လို့ တင်လျှောက်စာမှာ ပါသကွဲ့- ဟုတ်လား။

ရွေး။ ။ ဟုတ်တယ်ဟေ့-တင်လျှောက်စာကို ခမည်းတော် က အရေး ဘယ်ပုံယူသလဲကွဲ့ သူငယ်ချင်း။

ဦး။ ။ ကျေးဇူးရှင် ဘုရားက အတွင်းတော်သို့ မြတ်ထင်နဲ့ ငါ့ကို ခေါ်ပီးတော့ တိုင်ပင်တယ်၊ အဝေး မြို့သူကြီးများ၊ ရွာ သူကြီးများ တင်လျှောက်စာနှိုက် အရေးယူတော်မူရန် ကြီးကျယ် တဲ့ အချက်မပါ၊ အကယ် ပါငြားသော်လဲ ကျော်ရွေး ငါ့ကို ပုန်စားမည် မဟုတ်၊ သူ့သဘောအရ ကောင်းမည်ထင်လို့ ပြု လုပ်စီမံသော လက္ခဏာနဲ့ တူတယ်၊ သို့သော် ကျော်ရွေးခေါ်၍ မှူးမတ်တို့ရှေ့ စစ်မေးမှ တော်ချေမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီး မှူး မတ်များကို အမိန့်တော်နဲ့ ခေါ်စေရန် လွှဲအပ်တော် မူလိုက် တာပဲ သူငယ်ချင်းရဲ့။

ရွေး။ ။ ဒီအကြောင်း မယ်မယ်ကြီးသိတော်မူရဲ့လား။

ဦး။ ။ အေး-မယ်မယ်ဘုရားက မင်းလှာယင် ရှေ့တော်ကို မဝင်နဲ့ဦး သူ့ထံကို ဦးစွာဝင်လှာရမည်၊ ပြောလိုက်ပါလို့

ငါ့ကို အမိန့်ပေးထားတယ်၊ အခု မင်းမယ်မယ်ကြီးထံ ဝင်ပေ
တော့ သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ အေး- ကောင်းပီကွယ်၊ အခု ငါအတွင်းတော်ဝင်
ရော့မယ်ပြော၍ မိဖုရားခေါင်ကြီး အဆောင်တော်သို့ ဝင်သွား
လေ၏။

x x x x

မိဖုရားကြီး။ ။ ကျော်ရွေးလားဟဲ့။

ရွေး။ ။ မှန်ပါကြောင်းပါဘုရား၊ မယ်မယ်ဘုရား မာတော်
မူပါလားဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ အေး- ချမ်းသာစွာ ယှိကြတယ်၊ နင်
ရန်ကုန်ဝန်ကြီးဖြစ်တာကို မနာလိုကြလို့ ဂုန်းချော ဂုန်းတိုက်တဲ့
စာလွှာရောက်လှာပကောဟဲ့၊ မှူးမတ် မတ်မိုက်တေက နင့်ကို
ရာထူးမှကျအောင် လျှောက်တင်ကြတယ်၊ နက်ဖြန်နံက်ညီလာခံ
ဝင်ခဲ့ရင် နင် ခေါင်းမဖီးမလိမ်းနဲ့ ရောင်မထုံးနဲ့ ဆံပင်ဗလပွနဲ့
ပဝါညစ်ညစ်ပေါင်း ပဆိုးနွမ်းအကျီနွမ်းကို ဝတ်ပီးတော် ဝင်၍
ခစား မေးတော်မူလျှင် မှူးမတ်များ ရှေ့တွင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့
မကြောက်မရွံ့ မှန်ကန်တဲ့အတိုင်း သံတော်ဦးတင်၊ နင့်နေရာကို
နင်ပြန်ပြီးတော့ သွားရမှာပဲ၊ နို့မှ သင်းတို့တတွေ နောက်နောင်
ကို ဂုန်းမချော မတိုက်ဝံ့မယ်ဟဲ့ သိလား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ မယ်မယ်ဘုရား အမိန့်တော်မြတ်အရ နက်
ဖြန် ညီလာခံဝင်ပမည်ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဟဲ့ ကျော်ရွေး နေပါအုန်း၊ ငါမေးစရာယှိ ပါသေးတယ်၊ အလိမ်အလည်ပဲ့နင်း၊ မြို့ချောင်း ကင်းအုပ်တို့ မာကြရဲ့လားဟဲ့။

ရွေး။ ။ မာကြပါဘုရား၊ သူတို့က မယ်မယ်ကြီး ဆင်တော်မူ ရန် အလိမ်အလည်ပန်းတောက သင်ပန်းများဥနှင့်တကွ ကံတော့ လက်ဆောင်တော် ဆက်သလိုက်ပါတယ်ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ အင်း- ကောင်းပေကွယ်၊ အလိမ်အလည် ပန်းတောက ထွက်တဲ့ သင်ပန်းဟာ အလွန်တရာမွှေးတယ်၊ ဘယ် ကပန်းနဲ့မှ မတူဘူးဟဲ့၊ နို့နေပါအုန်း မင်းလှဝကင်းအုပ်ကော မာရဲ့လားဟဲ့။

ရွေး။ ။ မာကြောင်းပါဘုရား၊ သူကလဲ မယ်မယ်ပွဲတော် တယ်ရန် ကျမန်းအင်းကထွက်တဲ့ ငှက်ပိကောင်များကို ရှိခိုးလက် ဆောင်တော် ဆက်သလိုက်ပါဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ တော်ပါပေကွယ်၊ နို့ ဖိုးခေါင်လှေတော် ပဲ့နင်းနှင့် လိုင်မြို့သူကြီးများကော မာကြရဲ့လား။

ရွေး။ ။ ကျန်းမာကြကြောင်းပါဘုရား၊ သူတို့ကလဲ မယ် မယ်ပွဲတော်တယ်ရန် အလဗျတ်အင်းပတ်တော်ကထွက်တဲ့ ငါးသိုင်း ခေါင်းပွ ခြောက်များ ရှိခိုးလက်ဆောင်တော် ဆက်သလိုက်ပါ ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ တော်ကြပါပေကွယ်၊ ကျေးဇူးရင် အသျှင် သခင်မှန်းသိကြ အောက်မေ့ကြပါပေတယ်၊ ကျေးဇူးတော်မြတ် ကို မမေ့ ရှိခိုးလက်ဆောင်တော်များ ဆက်သကြပါပေတယ်။

ကျေးဇူးသိသော သူတို့သည် ဖုန်းကြီးခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ တိုးတက်ခြင်း၊ ကောင်းကျိုးများကို ခံစားရ တယ်ဟဲ့၊ ကျေးဇူးများကို ဘယ်အခါမှ မမေ့ကြနဲ့နော်- ကြားစ။

ရွေး။ ။ သူ၏ကျေးဇူးကို သိရမယ်၊ ကတညုတ ကတ ဝေဒီ တရားသည် မင်္ဂလာတပါးဖြစ်ပါ၍၊ ကျေးဇူးကို သိတတ် သောသူသည် အသက်စည်းစိမ် တည်တတ်ကြောင်းကို မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်မြတ်အရ များစွာ သတိမြဲရပါကြောင်းပါဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ အဲလူဆိုတာ နိမ့်တုန် မြင့်တုန်ဟဲ့၊ လောကဓံ တရားအတိုင်း စီမံရာဖြစ်ကြတာပဲ။ တို့ဆင်းရဲတုန်းက နင်တို့အသိ ပဲမဟုတ်လား၊ တို့မြင့်လှာတော့ နင်တို့လဲ အတင့်အတယ် ဝန်ကြီး အဖြစ်ကို ရကြပေတယ် မဟုတ်လား၊ လောကီစည်းစိမ်ကို အထိုက် အလျောက်ကံအတိုင်း ခံစားကြရသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ ဝန်ကြီး ဖြစ်စေ မြို့ဝန်ဖြစ်စေ ဝန်ထောက်ဖြစ်စေ စာရေးဖြစ်စေ သေလျှင် အပါယ် မသွားရမဲ့အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ယွက်ကျမှ တော်မယ် ကျော်ရွေး။ ကိုင်းပြန်ပေတော့ နက်ဖြန် ငါပြောတဲ့အတိုင်း ရှေ့ တော်ဝင်လှာနော် ဟုမိန့်ဆို၍ အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်တော်မူ လေ၏။

ညဦးအခါ ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင် ၂-ယောက်တို့သည် ဦးကျော်ရွေးအိမ်ကို ၂-ဦးတိုင်ပင်၍ သွားကြလေသည်။

ရွေး။ ။ အော်- သူငယ်ချင်းတို့လာဟေ့ လာကြကွယ်-
လာကြပါ။ ကိုင်း- ကိုင်း- ထိုင်လိုတဲ့နေရာမှာ ထိုင်ကြပေရော
အောက်ကပါလှာတဲ့ ဖက်ယားကြီး အင်းကွက် ငါးပိကောင်နဲ့
လဖက်ရေသောက်ကြပေတော့ကွယ်၊ အောက်မှာဖြင့် အကောင်း
ဆုံးပဲးဟေ့။

ထင်။ ။ ကောင်းပါပေကွယ် တမျိုးပဲး အရသာရှိပေကွယ်၊
သောက်စမ်းဟေ့ စကားတောင်စား၊ မင်းကတော့ စကား
ကြွယ်ဝ ချမ်းသာတဲ့သူမို့ ငယ်မည်ကို မခေါ်ဘူးကွဲ့၊ မင်း-ပေါ်
ဦးရဲ့ စိတ်ဆိုးသလား။

ဦး။ ။ ဝန်ကြီးမခန့်ပဲးနဲ့ ဝန်ကြီးလုပ်တဲ့သူကို စိတ်ဆိုးဝံ့
ချည့်မလားကွယ်ဟု ပြန်၍ ပြောသောအခါ ရယ်ကြလေသည်။

အင်း-တို့ဆီက ပဲးပြုတ်ထက် ဟန်တန်တန်ရှိပါကလားဟေ့
ထင်ရေ့။

ရွေး။ ။ ငါဖြင့် အဲဒီငါးပိအရသာကို တယ်ပီး စွဲနေပကော
ကွယ်၊ သူမပါယင် ထမင်းစားလို့ကို မမိန်ဘူးကွဲ့။

ထင်။ ။ ဟုတ်တယ်ဟေ့ စွဲလဲးစွဲစရာပေပဲး၊ တယ်ပီး နှုတ်
မြိန်ပေတယ်ကွယ်။

ဦး။ ။ နို့ သူငယ်ချင်း မင်းကို ခမည်းတော်ဘုရား ခရိုင်ဝန်
ကြီးအဖြစ်ကို သူကောင်းပြုလိုက်ရာ မင်းနေဝင်ဘုရင်ပဲး ခေါ်ရ
မယ်ကွဲ့။

ရွေး။ ။ အေးပေါ့ကွယ်။

ဦး။ ။ နေဝင်ဘုရင်ဖြစ်တော့ လက်အောက်အမှုထမ်းများ
က လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ ဆက်ကြမှာပဲးဟေ့။

ရွေး။ ။ အထိုက်အလျောက်တော့ ရောက်ကြပါရဲ့ ရောက် တိုင်းလဲ လက္ခံသည်မဟုတ်ဖူးကွဲ့၊ တံစိုးသုံးပါးနဲ့ ညိတွယ်မည် ကိုလဲး ကြည့်ရသေးတယ်သူငယ်ချင်း။

ထင်။ ။ ကောင်းပေကွယ်၊ တံစိုး သုံးပါးကို လွတ်ကင်း အောင် ကြပ်ကြပ်သတိပြုပါသူငယ်ချင်း၊ မျက်စိတမှိတ် လျှပ်တ ပြက် လူဖြစ်ရဒါနော်၊ သေယင်အပါယ် ရောက်မှာ ကြောက်လှ သကွယ်။

ဦး။ ။ ဟေ့-မွန်းကျော်ရွေး မင်းဟိုမှာ မယားသိမ်ပင်များ မစိုက်ဖူးလားဟေ့။

ရွေး။ ။ မစိုက်ပါဘူး သူငယ်ချင်း၊ မယားကြီးပင်သာ စိုက် လိုက်နေပါတယ်၊ ဒုက္ခကို တယ်ပီးကြောက်တယ် သူငယ်ချင်းရယ်

ထင်။ ။ မောင်ပေါ်ဦးမေးတာက သူတပါးသွီးပျိုများကို မတရားပြုလုပ်သိမ်းယူ ပျော်ပါးနေလိမ့်မယ်ထင်လို့ မေးဒါလား ဟေ့၊ တို့အိမ်တော်မှာနေတုန်းက (ရာဇဝသတိ) ကို ခမည်း တော်ဘုရားပေး၍ ကျက်ကြရတယ် မဟုတ်လား၊ အဲ-သည် အတိုင်းကျင့်ပါ သူငယ်ချင်းရယ်။

ဦး။ ။ ဒါထက် သူငယ်ချင်း မင်းအုပ်ချုပ်ရတဲ့နယ်မှာ ဘာ လူမျိုးတေများ ယိုသလဲ။

ရွေး။ ။ တလိုင်း-မြေမ္မာ-ယံး-ရပြီ န်း-တလိုင်းကုရင် မြေမ္မာ ကုရင်-ချင်း-လူမျိုးများယိုကြတယ်ကွဲ့။

ဦး။ ။ ဘာများလုပ်ကိုင်အသက်မွေးကြသလဲကွဲ့။

ရွေး။ ။ တလှိုင်းလှိုင်းများက လယ်-အင်း-လှုပ်ကြတယ်။ ကုရင်လှိုင်းများက လယ်လှုပ်၊ ချင်းလှိုင်းတို့က တောင်ယာခုတ် စူးထိုးစပါးစိုက်ကြတယ်။ ယှုံးများက တောင်ယာခုတ်တယ်။ အိုးလှုပ်တယ်။ ခမောက်ချုပ်ကြတယ်။ တချို့တလှိုင်းများ တံငါ လှုပ်တယ်။ ဆားချက်ကြတယ်။ အိုးလှုပ်ကြတယ်။ မြေမာများက ကုန်သည် ပွဲစား လှုပ်ကြတယ်။ အချို့-ခုံ-ရှေ့နေ စာရေးစာချီ လှုပ်ကြသကဲ့။

ထင်။ ။ မိမိနယ်ပယ်နှိုက်ယှိုသော ဆင်းရဲသား ကျွန်တော် မျိုးများကို ချမ်းသာအောင်ကြည့်ရှုပါကွယ်။ ရဟန်းသင်္ဃာတော် များကိုလဲ သာသနာတော်သုံးပါးကို ယွက်ဆောင်နိုင်ကြရန် ကြိုးစား၍ ပစ္စည်းလေးပါး လုံလောက်အောင် ချီးမြှောက် လှူဒါန်းပါ သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ မင်းပြောပြဒါတေတော့ ငါများစွာ ဂရုစိုက်ပါ တယ်ကွယ်။

ဦး။ ။ ကောင်းပီကွယ် တို့ပြန်အုန်းမယ်။ နက်ဖြန် ရှေ့တော် သို့ ခါတိုင်းဝင်တဲ့အချိန် မဝင်နဲ့ဟေ့ နောက်ချန်၍ ဝင်ခဲ့၊ တို့ အရင်ဝင်၍ ခစားနှင့်မယ်။

ရွေး။ ။ ဒါတဲ့- ငါအမိန့်တော်နှင့် ဆန်တက်လှာတဲ့အခါ မင်္ဂလာဒုန်မြို့ သူကြီးကို သင့်ကျေးဇူးယှိုဒါနဲ့ ငါ့ရှေ့တော်ရောက် ခေါ်လှာပီး ရာထူးတိုးမြှင့်ရန် သံတော်ဦးတင်ပေးလို၍ ငါခေါ် စေသည်ကို သူက ငါဝန်ကျခေါ်လို့ မလိုက်ဖူးဟု ပြောလိုက် သကွယ်။ တယ်မိုက်တဲ့ မြို့သူကြီးကဲ့။ သင်း-ငါပြန်သွားတဲ့အခါ ခက်တော့မှာပဲကဲ့။

ဦး။ ။ ဂုန်းချော ဂုန်းတိုက်တဲ့သူတို့နှင့် အပါအဝင်ဖြစ်၍ သူက မင်းကို ဝန်ကြီးအရာက ကျသွားပီထင်လို့ ပြောလိုက်တဲ့ လက္ခဏာနဲ့ တူပါတယ်။ သည်လို မိုက်တဲ့ အကောင်များတော့ အသက်ရှည်နေဘို့ မတော်ဘူးဟေ့။

ရွေး။ ။ ဒါမှာတော့ လောကသဘောဖြစ်နေတယ်။ တရားနဲ့လိုက်လို့ မရဘူး သူငယ်ချင်း၊ ကောင်းအောင်လုပ်ဖို့ စီမံလျှင် မကောင်းအောင် ကြံဖျက်ဖို့ အပေါင်းအသင်း စုဝေးတိုင်ပင်ပြုလုပ်ကြသည်သာ များတယ်။ သို့သော်လဲ ငါပြန်သွားတဲ့အခါ မင်္ဂလာဒုန်မြို့သူကြီး ငါ့အကြောင်းတော့ အမှန်သူသိတော့မှာပဲကွဲ့။

ထင်။ ။ အကျိုးအကြောင်းကို မသိဘဲ ပြုကျင့်ပြောဆိုသော သူများဟာ နောက်ဆုံးကျတော့ ကိုယ့်စည်းစိမ်နှင့် ကိုယ့်အသက်ကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်တာပဲဟေ့။ ကိုင်း- ပြန်အုန်းမယ်ကွဲ့။

ရွေး။ ။ အေး ပြန်ကြပေအုန်းတော့ကွယ်။ ငါမပြန်ခင် အကြား ညတိုင်း-ညတိုင်း လာကြကွယ်။ တို့ငယ်ငယ်က ဆင်းရဲပုံတေ ပြန်ပြန်ပီးတော့ ပြောကြရဒါ တယ်ပီးပျော်တယ်ဟေ့။

နောက်တနေ့ တချက်တီးကျော်အချိန် နန်းတော်ကြီးနှိုက်ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးညီလာခံတွင် မျူးဟောင်း မတ်ဟောင်းမှ စ၍ နန်းတော်အမှုထမ်း အရာထမ်း အစုံအညီ ခစားလျက် ယှိနေကြပြီးနောက်မှ ဦးကျော်ရွေးသည် မိဖုရားကြီးအမိန့်တော်အတိုင်း

ပဆိုး ပဝါ-အင်္ဂါအန္တမ်းများကို ဝတ်ဆင်လျက် ရှေ့တော်သို့ ဝင်ရောက်ခစားလေ၏။

ဤအခါ ဖိုးတော်က မြေထဲမြို့စားလား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ မှန်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ မောင်မင်း သားမယားနှင့်တကွ မာကြပါ၏လား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ဘုန်းတော်ကြောင့် ကျန်းမာကြပါကြောင်း ပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ နို့- မောင်မင်းမြို့ယို ငါ၏ ကျွန်တော်မျိုးများ ချမ်းသာဝပြောစွာ ယုံကြပါ၏လား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ- အရှင်ဘုန်းတော်ကို ခိုလှုံကြရပါသဖြင့် ကျေးတော်မျိုး ကျွန်တော်မျိုးများ သာယာဝပြော ချမ်းသာကြ လျက် နေ့ညမပြတ် ဒါနသီလများကို ကောင်းစွာအားထုတ်နိုင် ကြပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ မှန်ကင်းဆရာတော် စဉ့်ပါဆရာတော် ဒူးရင်းဆရာ တော် ကျားကူးဆရာတော် မတ္တရာ ဆရာတော် ခယားပင် ဆရာ တော် တောင်ငူဆရာတော် တောင်ဘီလူးဆရာတော် ထန်းတော ဆရာတော် သစ်ဆိမ့်ဆရာတော်များ ကျန်းမာတော်မူကြပါလား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ကျန်းမာတော်မူကြပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ နို့-ဝါးတရာအထက် ကလိမ်မြစ်တွင် မဲးကလေး မိကျောင်းဟာ တယ်ဆိုးတယ်လို့ ကြားရပါကလား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ တခါတခါ ဈေးဝယ်လှေကလေးများကို လိုက်သည်ဟု သတင်းရပါသည်ဘုရား။ လှေသွား လှေလာများ လည်း သတိဝီရိယနှင့် ကြည့်ရှုသွားကြရန် ဝါးတရာကင်းအုပ်နှင့် ရွှေလှေကြီး ပဲ့နင်းပြောကြား အမိန့်ထုတ် ထားပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ရွှေလှေကြီးပဲ့နင်း ရွှေသီးအလိမ်အလည်ပဲ့နင်းမြတ် ထွန်း မြို့ချောင်း ကျွဲကူးကင်းအုပ် ငမော်တို့ ကျန်းမာကြပါ၏။ လား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ- ဘုန်းတော်ကြောင့် ကျန်းမာကြပါသည် ဘုရား။ ၎င်းတို့ကလည်း ရှိခိုးလက်ဆောင်တော်များ ဆက်သ လိုက်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း- သင်းတို့ ငယ်ကျေး ငယ်ကျွန်များ ဖြစ်တယ် မောင်မင်း။ နို့ - မြေထဲမြို့စား မောင်မင်း ရန်ကုန်မှာ ကန်ဆည် သည်ဟု ကြားရတယ် ဟုတ်ပါရဲ့လား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ မှန်ပါကြောင်းပါဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုး အုပ်စိုး နေထိုင်ရသော ရန်ကုန်မြို့သည် ဒီရေရောက်ပါ၍ ရေငန်သော ကြောင့် မသောက်နိုင်ကြပါ။ ရေတွင်းတူးပြန်လဲ ရေပေါ့၊ ရေငန် ဖြစ်၍ မသောက်နိုင်ကြပါ။ သို့အတွက် တောင်စွယ် ၂-ခုကြား ရှိကြီးကို ကန်ဘောင်ပြုလုပ် ပိတ်ကာထားရာ မိုဗ်းရေလုံလောက် စွာ ရယူပါသဖြင့် ရဟန်းသျှင်လူတို့ အားလုံး သုံးစွဲနိုင်ကြပါ ကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပေ-မောင်မင်း ကောင်းပေရဲ့၊ နို့-အိမ်မှာ
ဝင်းခတ်ပီးတော့ အိမ်တွင်း ဥယျာဉ်လုပ်တယ်၊ အိမ်တွင် ရေတွင်း
တူးတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ကဲ့လား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ ဟုတ်ပါကြောင်းပါဘုရား။ အိမ်တွင်း ဥယျာဉ်
လုပ်သည်မှာ ပန်းဥယျာဉ် ပြုလုပ်ပါကြောင်း။ စိုက်ပျိုးသော
ပန်းပင်များကို ရေလွယ်လွယ်ကူကူလောင်းရန် ရေတွင်းတူးပါ
ကြောင်း၊ ၎င်းဥယျာဉ်ကို တိရစ္ဆာန် ကျွဲ-နွား-ဆိတ်-
ကြက်တို့ ဝင်၍ မဖျက်ဆီးရန် ဝင်းခတ်ကာရံထားပါကြောင်း၊
၎င်း ဥယျာဉ်က ပန်းပွင့်များကို ကုသိုလ်တော်ဖြစ် လေးဆူဓာတ်ပုံ
တိဂုန်ဆံတော်ရှင် စေတီမြတ်ကို ကပ်လှူပူဇော်ရပါကြောင်းပါ
ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း- ကောင်းပေ-မောင်မင်း ကောင်းပေရဲ့၊ နို့
မျှော်စင်များ ဆောက်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါလား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ ဟုတ်ပါကြောင်းပါ ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုး နယ်
သည် နယ်စပ် ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား၊ ၎င်းမျှော်စင်ကတက်၍
တနေ့ သုံးခါသုံးခါ ပင်လယ်ကို မျှော်၍ ရန်သူကို ကြည့်ရပါတယ်။
သို့အတွက် အဝေးကို မြင်နိုင်ရန် မျှော်စင်ဆောက်၍ ကြည့်ရပါ
ကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း- မှန်ပေတယ် မောင်မင်း မှန်ပေတယ်၊ နို့ ဆင်
စွယ်ချွန်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါရဲ့လား မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ ဟုတ်ပါကြောင်းပါ ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုး စီးတဲ့
ဆင်ကလေးဟာ မုန်းယိုပီးတော့ သစ်ပင်ကိုထိုးရာ အစွယ်တဖက်

ကြိုးသွားပါဘုရား၊ အစွယ်တိုရှည် ဖြစ်နေရာ ကြည့်၍ မကောင်း
မင်္ဂလာမယိုဒါနဲ့ အစွယ်ညီအောင် ရှည်တဲ့ အစွယ်တချောင်းကို
ညီအောင် ဖြတ်ပီးတော့ အစွယ်လှအောင် ချွန်ထားပါကြောင်း
ပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဟုတ်ပေတယ် မင်းကြီးများ၊ သူကြည့်လို့မကောင်း
ဒါနဲ့ ကောင်းအောင် ပြုပြင်ဒါပဲ၊ ကျော်ရွေးဟာ ဟို စစ်ကိုင်း
ဘက် နေစဉ်တုန်းက ကြက်ခလေး ခါကလေးများကို မွေးတတ်
တယ်၊ မကြာမကြာ အတက်ခလေးကို ချွန်ချွန် ပေးတတ်တယ်
မဟုတ်လားပေါ်ဦးရဲ့။

ဦး။ ။ ဟုတ်ပါ ဘုရား၊ သူ့ဝါသနာ ဖြစ်ပါကြောင်း၊ စစ်
ကိုင်းဘက်မှာ နေစဉ်တုန်းက အခြား အလုပ်မယိုယင် ကျော်ရွေး
ဟာ အလကား မနေဘူး၊ ကြက်တိုက်၊ ခါတိုက် နေတတ်တယ်။
အတက်ကလေးများကို လှအောင် ချွန်ချွန်ပေးနေဒါပဲဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဟုတ်ပါတယ်-ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ့ဝါသနာပါသည့် အတိုင်း
ပြုလုပ်ထားပါပဲ၊ ငါ့ကို တစုံတရာ သင်း ကြံစည်လိုတဲ့ စိတ်သဘော
မဟုတ်ကြောင်း သိပါရဲ့။

မိဖုရားကြီး။ ။ တကတဲတော် ငါ့သား ကျော်ရွေးဟာ စစ်
ကိုင်းဘက် နေတုန်းက ဆင်းရဲလွန်းလို့ မန်ကျည်းရွက် နုများကို
ရောင်းပီးတော့ ကျွေးရှာတယ်၊ သည်အခါက မယ်မယ်ရယ် မန်
ကျည်းရွက်နုများကို ဆီရွဲရွဲနဲ့ ဘယ်တော့များ သုတ်စားရဘ
မလဲလို့ ညည်းရှာတယ်။ သည်တော့ ငါက စားတော့စားရလိမ့်
မပေါ့ သားရယ်လို့ ငါပြောမိသေးတယ်၊ ယခု တို့၊ အထွတ်အ

မြတ်ကို ရောက်တဲ့အခါ သင်းကျေးဇူး ရှိသကဲ့သို့ ဆိုပီး မြေထဲး မြို့စား ရန်ကုန်ဝန် ခန့်လိုက်တယ်။ မလိုသောသူက အပြစ်ရောက် အောင် ကြံပြီးတော့ ဆင်စွယ်ချွန်လေး၊ မျှော်စင်ဆောက်လေး၊ ဘာလေးနဲ့ ဂုန်းတိုက်ကြတယ်။ ကြည့်ဘတော် ငါ့သား ဝတ်ဆင် ပီး လာလိုက်တာ ဝန်ကြီးတဲ့တော် ဆီသယ်လောက်မှ မပြောင် ဘူး။ ခေါင်းစုတ်ဖွားနဲ့ ဆီမှမလိမ်းနိုင်ဘူး။ သည်လိုဖြင့် သည်ဝန် ကြီး အလုပ်ကို ဘာလုပ်စရာလဲးဟဲ့ မလုပ်ပါနဲ့ လာဘာဟယ်။ ဆိုပြီးလျှင် ဦးကျော်ရွေးယောင်ကို ဆွဲပြီးလျှင် အတွင်းဆောင်သို့ ခေါ်သွားလေ၏။

ထိုအခါ ဖိုးတော် မင်းကြားကြီးက မျူးတော်မတ်တော်တို့- ကျော်ရွေးသည် ငါ့ကို တစုံတရာ ပုန်ကန်ရန် ကြံစည်လိုသောစိတ် သည် အလျဉ်း မယုံကြောင်းကို ငါသိတော်မူသည်။ မင်းကြီးတို့ လျှောက်တင်ချက်အရ ဆင်စွယ်ချွန်သောအပြစ်ကို အရေးယူမည် ဖြစ်ပါက မိဖုရားကြီးနဲ့ ငါနဲ့ တဖက်တလမ်း နေကြလိမ့်မည်။ သို့ကြောင့် ကျော်ရွေးဟို ရန်ကုန်ဝန်ကြီးအဖြစ်နှင့် ငါမထားလို ဘူး။ သင်းကို ငါ့အပါးတော်နှိုက် သင့်ရာကခစားစေတော့မည်။ မျူးဟောင်းမတ်ဟောင်းများက ရန်ကုန်ဝန်ကြီးအဖြစ်ကို မည် သူ သွားရောက် လုပ်လိုကြောင်းကို တလအတွင်း လျှောက်ထား ကြရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

ရန်ကုန် ဝန်ကြီး ရာထူး

မျူးဟောင်း မတ်ဟောင်းတို့က ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့ကို ဝန်မင်းတို့ ယခု ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား အမိန့်တော်မြတ်အရ ရန်

ကုန်ဝန်ကြီးရာထူးကို ဝန်မင်းတို့နှင့် ထိုက်တန်ပါပေတယ်။ ဝန်မင်းတို့သွားရန် သင့်သည်ဟု ထင်ပါကြောင်းနှင့် တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ ဦးပေါ်ဦးနှင့် ဦးမြတ်ထင်တို့က ဒါမှာတော့ သံတော်ဦးတင်လွှာ နှိုက် ကျွန်ုပ်တို့အမည်မပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ သွားရန်ကိုလည်း အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ မျူးဟောင်း မတ်ဟောင်း များကိုသာ အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူချေသည်။ မျူးဟောင်း မတ်ဟောင်း များသာ တာဝန်ဖြစ်ပါပေတယ်ဟု မိန့်ကြားလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လဲး ၎င်းဝန်ကြီးအလုပ်ကို အလိုယုံကြသည် မဟုတ်ပါ။ အဝေးမြို့ဝန်များ တင်လွှာအရ ကျွန်ုပ်တို့ ဝတ္တရားနှင့်အညီ ရသော တင်လွှာကိုသာ ဆက်သရခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ဝန်မင်းတို့။

ဒါဖြင့် ဝန်မင်းတို့ အလိုမယုံကြောင်း သံတော်ဦး တင်ကြဒါပေ။ မောင်ကျော်ရွေးကိုလည်း ရန်ကုန်ဝန်ကြီး အလုပ်ကို ပြန်၍ လုပ်ကိုင်ရန် ကောင်းအောင် ဝန်မင်းတို့သွား၍ ပြောဆို တောင်းပန်ကြရောပေဟု ဦးပေါ်ဦးက အကြံပေးလေ၏။

မျူးဟောင်း မတ်ဟောင်းတို့သည် တနေ့သောအခါ တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ဝန်ကြီးမင်း ဦးကျော်ရွေးအိမ်သို့ သွားကြလေ၏။

ဦးကျော်ရွေးကလည်း မျူးဟောင်းမတ်ဟောင်းတို့ လာသည်ကိုမြင်လျှင် နေရာထိုင်ခင်းများ ပြင်စေ၍ ဝန်မင်းတို့ ကြွတော်မူကြပါ ကြွတော်မူကြပါ။ ဟောသည်မှာ ထိုင်တော်မူကြပါ။ အကြောင်းရှိသည်များကို အမိန့်ရှိတော်မူကြပါ ဝန်မင်းတို့။

အကြောင်းတော့ အခြားမဟုတ်ပါဘူး ဝန်ကြီးမင်း။ ဝန်မင်းအပေါ်နှိုက် သံတော်ဦးတင်ချက်ယုံသည်မှာ အဝေးမြို့ဝန် မြို့သူ

ကြီးများက သံတော်ဦးတင်ချက်ရယှိသည်အတိုင်း ဝတ္တရားဖြစ်၍ မို့သာ တင်လွှာကို ဆက်သရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝန်ကြီးမင်း အပေါ်နှိုက် ကျွန်ုပ်တို့က အပြစ်ရှာကြံစေလို၍ သဘောအလျောက် တင်ဆက်ရခြင်း မဟုတ်ပါကြောင်းပါ ဝန်ကြီးမင်း။

ရွေး။ ။ ဒါမှာတော့ ဝန်မင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်က ဘယ်လိုမှ စိတ်အမျက်မထားပါ။ ဝန်မင်းတို့လည်း မိမိတို့ဝတ္တရား တာဝန်ယှိသည်အတိုင်း ဆောင်ရွက်မြဲ ဖြစ်ပေတယ်လို့သာ အောက်မေ့ခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်းပါ ဝန်မင်းတို့။

ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါရဲ့ ဝန်ကြီးမင်းက ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားက ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝန်မင်းကြီး နေရာကို လုပ်လိုသူယှိလျှင် တလအတွင်း လျှောက်ကြရမည်ဟု အမိန့်တော် ယှိထားသောကြောင့် အတင်အလျှောက် ခက်နေပါကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဝန်ကြီးမင်း နေရာကို အလိုယှိကြသည်မဟုတ်ပါကြောင်းပါ။

ရွေး။ ။ ဒါမှာတော့ ဝန်မင်းတို့အလိုမယှိလျှင် မယှိကြောင်း သံတော်ဦး တင်ရုံရှိဒါပေါ့ဗျာ။

ဝန်ကြီးမင်း အမိန့်ရှိတာ ဟုတ်ပါရဲ့ ကျွန်ုပ်တို့က ဝန်မင်းပဲ ပြန်၍ လုပ်စေလိုသော ဆန္ဒရှိကြပါသည်။ နောက်နောင်ကို ဝန်မင်းကြီး အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မကောင်းစာ ရောက်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အရေးယူကြတော့မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ ဝန်မင်းကြီး။

ရွေး။ ။ ကျွန်ုပ်က အမှန် ဝန်ခံဝံ့မည် မဟုတ်ပါ။ မယ်မယ်ကြီးက နင်သွားလို့ ရန်ကုန် ဝန်ကြီးအလုပ်ကို မလုပ်လေနဲ့တဲ့။

ငါတို့ အပါးတော်တွင် အမြဲခစားနေရမယ်ဟု အမိန့်တော်ရှိထား ပါတယ် ဝန်မင်းတို့။

အမိန့်တော် ရှိထားသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့က ၎င်းဝန်ကြီး အ လုပ်ကို မလုပ်လိုပါ။ ဝန်ကြီးမင်း ဦးကျော်ရွေး သာလျှင် သင့် လျော်သူဖြစ်ပါ၍ ထပ်မံခန့်ထားတော် မူပါမည့်အကြောင်းကို သံတော်ဦး တင်လိုပါသည် ဝန်ကြီးမင်း။

ရွေး။ ။ ဒါမှာတော့ ဝန်မင်းတို့ သဘော အတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်ုပ်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား၏ အိမ်တော်ပါ ကျေးကျွန်ဖြစ် ပါ၍ ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားနှင့် မယ်မယ်ကြီးတို့ အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူသည်ကိုသာ နာခံဆောင်ရွက်ရမည် မှန်ပါတယ်။ ဝန် မင်းတို့ လျှောက်တင်လိုသော ဆန္ဒကို ကျွန်ုပ်က ကန့်ကွက်စရာ နည်းလမ်းမယှိပါဟု မိန့်ဆိုလေ၏။

ကောင်းပါပီ-ဝန်ကြီးမင်း နောက်ညီလာခံ ဝင်ရသောအခါ အမေးတော်ရှိက ကျွန်ုပ်တို့ တင်လျှောက်ပါတော့မည်။ နို့ ကျွန်ုပ် တို့ကို ပြန်ရန် အခွင့်ပြုပါအုန်း။

ရွေး။ ။ ကောင်းပါပီ-ကောင်းပါပီ။ ကြွကြပေအုန်းတော့ နော်၊ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားကြပါနှင့် ဝန်မင်းတို့။

x x x x x

နောက်တလ စေ့ရောက်မည် နီးသောအခါ နန်းတော်သို့ ဝင်ရောက် ခစားကြရာ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ဘယ်နှယ်... မင်းကြီးတို့ ရန်ကုန်ဝန်ကြီးနေရာကို အမှုတော်ထမ်းယွက်ရန် သံ တော်ဦးတင်ရန် ယုံကြပေသလားဟု အမေးတော်ရှိလေသည်။

မှန်ပါ-ဘုရား ကျွန်ုပ်တို့ အဝေးဝန်ကြီး အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရန် အနည်းငယ်မျှ ဆန္ဒမယုံကြပါ ကြောင်းပါ ဘုရား။

ဘုန်းတော်ကြီးလှသော ရွှေဘွားတော်အောက်တွင် အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်နေရန် ဆန္ဒအမှန် ယုံကြပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ မင်းကြီးတို့ ရန်ကုန် ဝန်ကြီး အလုပ်ကို မလုပ်လို မထမ်းယွက်လိုကြပါက မည်သူ့ကို ခန့်ထားရန် မည်ကဲ့သို့ စီမံ ရမတုန်း။

မှန်ပါ-အရှင်သားတော် ဦးကျော်ရွေး ရန်ကုန် ဝန်ကြီးကို သာ ခန့်ထားတော်မူရန်သင့်လျော်မည် ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား၊ အရှင်သားတော် ဦးကျော်ရွေးက မြို့နယ်ပယ်တို့၏ အကြောင်း ကို သိရင်း ဖြစ်ပါသောကြောင့် စီရင်အုပ်ချုပ်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ ဘုရား ကျွန်တော် ဝန်တို့က သံတော်ဦး တင်လျှောက် ဝံ့ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ မင်းကြီးတို့ အမှန်မလုပ်ချင်ကြဘူးလား။

မှန်လှပါကြောင်း ရှိခိုးနားတော်လျှောက်ဝံ့ပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပီ- ကျော်ရွေးကို ခေါ်၍ မေးတော်မူဦး မည်။ မငြင်းမဆန် သူ့ရာထူးကို သူပြန်၍ ခံယူရန် ဝန်ခံခဲ့သော် သူ့ကိုပဲ မင်းကြီးတို့ တင်ချက်အရ ခန့်အပ်တော် မူရမည်။ သူက နောင်ရေးကို ကြောက်တော်မူသဖြင့် မလုပ်ဝံ့ပါဘူးဟု ငြင်းဆန် လျှောက်ခဲ့ချေသော် မင်းကြီးတို့ ဝန်ဟောင်းထဲက တယောက် ယောက်ကို ခန့်ထားစေလွှတ်ရလိမ့်မည်၊ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အ တွင်းဆောင်တော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

မှူးဟောင်းမတ်ဟောင်းများတိုင်ပင်ခြင်း

ဘယ့်နှယ်လဲး ဝန်မင်းတို့၊ ဦးကျော်ရွေးကို ထပ်မံ ဝန်ကြီး အရာခန့်၍ မလုပ်ခဲ့သော် ကျွန်ုပ်တို့ကို အမိန့်တော်မြတ်နှင့် ခန့်

ထားခဲ့သည်ရှိသော် ရန်ကုန်မြို့သို့ မရောက်ခင် ရာထူးက ကျပြီဟု မှတ်တော်မူကြပါ။

ဘာကြောင့်တုန်း ဆိုတော့ ဦးကျော်ရွေးကို သားကြီးအရာ နှိုက်ထားတော်မူကြောင်းကို အားလုံးသိတော်မူရင်းအတိုင်း ဖြစ် ပါပေတယ်။ သူ့သားကို ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ခန့်ထားလိုက်ရာ အဝေး မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီး၊ ရွာသူကြီးတို့က ဆက်သသော သံတော်ဦး တင်လွှာအရ ကျွန်ုပ်တို့က ဝတ္တရားယှိသည်အတိုင်း တင်ဆက်ရ ပေတယ်။ သို့လို့ တင်ဆက်ရခြင်းသည် ဘုန်းတော်ကြီး ဘုရားနှင့် အရှင် မိဖုရားကြီး ၂ ပါးတို့က သူသားကို အပြစ်ရှာကြံ တင်လျှောက်တယ်လို့ ထင်တော်မူပြီးလျှင် အတွင်းအမျက်ထား တော်မူလျက် ယှိချေသည်။

အဲဒါကြောင့် မင်းကြီးတို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ကြီးအဖြစ်နှင့် သွား ရလျှင် ရာထူးကျရုံဖြင့် မထောင်းတာဘူးဗျ၊ အသက် စည်းစိမ် နှင့်တကွ ပြုန်းတီးမှာကိုတော့ ကြောက်ရတယ်ဗျ၊ သို့အတွက် ဦးကျော်ရွေးကို ပြန်၍ ဝန်ကြီးအလုပ်ကို လုပ်ကိုင် ဆောင်ယွက် ရန် ဦးကျော်ရွေးထံ တနေ့နေ့တွင် မင်းကြီးတို့ ကျွန်ုပ်တို့ သင့် လျော်သော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများနှင့် သွားရောက်တောင်းပန် တိုးလျှိုးရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်စည်းစိမ် မပျက်မကွက် တည် တန်နိုင်ရန် အကြောင်းယှိလိမ့်မည် ထင်တယ်၊ ဘယ့်နှယ်သဘော ရကြပါသလဲဗျ။

ဒါမှာတော့ ဝန်မင်း လူအောက်ကို ကြို၍ လူပီလို့ မသေ ဘူးတဲ့၊ မိမိမှားသည်ကို မှားကြောင်းဖြင့် ဝန်ခံလျှင် ပညာယှိ သူတော်ကောင်းဟု ရှေးပညာယှိတို့ ထုံးဟောင်းစကား ထင်ယှား

ယှိသောကြောင့် သွားရောက် ဝန်ချ တောင်းပန်တိုးလျှိုးခြင်း ပြုလုပ်ရသည်အတွက် အကျိုးယုတ်မည် မဟုတ်ပေါင်ပါ ဝန်မင်းတို့။

ဟုတ်ပါပေတယ်၊ ယခုဝန်မင်းအမိန့်ယှိချက်သည် ဘုရား အစယှိသော သူတော်ကောင်းတို့၏ နည်းလမ်း ဖြစ်ပါသောကြောင့် များစွာ သင့်လျော်ပါကြောင်းပါ ဝန်မင်း။

အို-သည်ကိစ္စမှာ ဝန်မင်းတို့-ကျွန်ုပ်တို့ သွား၍ အကျိုး အကြောင်းနှင့် တောင်းပန် ဝန်ချရလျှင် ဝန်ကြီးမင်း ဦးကျော်ရွေးလည်း ငြင်းဆန်တော့မည် မဟုတ်ပါ ဝန်မင်းတို့။ ဘုန်းတော်ကြီး ဘုရားကလည်း သုသားကို ပြန်လွှတ်ရန် အကြံတော်ယှိပြီးဖြစ်၍ ပရိယာယ်နှင့်သာ အမတ်မင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူသည်ဟု ရိပ်မိတော်မူကြပါ ဝန်မင်းတို့။

မှန်ပါပေတယ်၊ အရှင် ၂ ပါး ကြည်တော်မူရန်ကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့က ဆောင်ယွက်ရန် တာဝန်ယှိပေတယ်၊ သို့အတွက် ဝန်ကြီးမင်း ဦးကျော်ရွေး အိမ်သို့ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာများနှင့် နက်ဖြန် ညကို သွားကြရအောင်ဗျ။

ကောင်းပါပြီ ဝန်မင်းတို့ သွားကြသောအခါ နောက်ပါ လူငယ် မပါစေနှင့်ဗျ၊ မိမိတို့ပေးလိုသော လက်ဆောင်များကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူ၍ လာကြရမယ်ဗျ၊ သို့မှ ဝန်ကြီးမင်း ဦးကျော်ရွေးက အလေးအမြတ် ပြုလုပ်ကြသည်ကို ထင်မှတ် ယုံကြည်တော်မူမယ်၊ ယုံကြည်တော်မူမှ ကျွန်ုပ်တို့ လိုရာ အမှုပြီးပြေမည်ဟု မှတ်တော်မူကြပါ ဝန်မင်းတို့။

ကိုင်းဒါဖြင့် နက်ဖြန်ည ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ကြွလာကြပေတော့ အမတ်မင်းတို့၊ ကျွန်ုပ်အိမ်က လက်ဖက်ရေသောက်ပြီးမှ သွားကြ ဒါပလေ။

ဟုတ်ကဲ့ ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ကြပါဦးမည် ဝန်မင်း။

ကောင်းပါပီ ကြွကြပေအုန်းတော့ဗျ။

နောက်တနေ့အချိန်

ချိန်းဆိုထားကြသည့်အတိုင်း ပင့်ဖိတ်ထားသော ဝန်မင်း အိမ်သို့ သွားကြလေ၏။ ဝန်မင်းတို့ ကြွလာကြပြီလား ကိုင်း-ဟောသည်မှာ ထိုင်တော်မူကြပါ။ ဝန်မင်းတို့ သုံးဆောင်တော်မူ ကြရန် အချို့အချဉ် လက်ဖက်ရည်များ အသင့်ပဲ ပြင်ဆင်ထား ပြီးပါ သုံးဆောင်တော်မူကြပါ ဝန်မင်းတို့။

ဝန်မင်းက ဘာများလက်ဆောင်ယူလာပါတုန်းဗျ။

ကျွန်ုပ်က သားမွေးအင်္ကျီ (၈ဝိ) တန်တထည်ပဲယူခဲ့ပေသဗျ။

ကောင်းပါပေဗျား-ကောင်းပါပေ။

သည်က ဝန်မင်းကကော ဘာများဆောင်ယူခဲ့ပေတုန်းဗျား။

ကျုပ်က နံကြီးပလာပဆိုး ၂-ထည် ယူခဲ့ပေသဗျား။

ကောင်းပေဗျား ကောင်းပေ။

နို့-ဟိုဝန်မင်းကကောဗျား။

ကျွန်ုပ်က စပ်ပဆိုးတထည် ယူခဲ့ပေဗျာ။

ကောင်းပေဗျား-ကောင်းပေ။

သည်က ဝန်မင်းကကောဗျ။

ကျွန်ုပ်က ပဒုမ္မာပိတ် ၂-အုပ်၊ ဝန်ကြီးကတော် ဝတ်ဆင် ရန် နဂါးလိမ်သဲဘက်ပုဝါကြီး ၂-ပိုင် အတွင်းဆင်ရွှေခဲးချိတ် ထမီတထည် ယူခဲ့သဗျ။

အင်း- ဒါက သာ၍ကောင်းပေဗျား။

ကျွန်ုပ်ကဖြင့် ရာကျလွန်းပုဆိုး (၁၀ဝိ)တန် တထည်ပဲဗျ။

ကောင်းပါပေတယ်ဗျာ- ကောင်းပါပေတယ်၊ ယခုကျွန်ုပ်တို့ ယူဆောင်သွားကြရမည့် လက်ဆောင်များဟာ အတော်မျက်နှာ ယိုကြမည့် လက်ဆောင်များဖြစ်ပေတယ်၊ သို့အတွက် ဘယာ ကြောင့် သဒ္ဓါဖြစ်အောင် စိတ်ကို ပြောင်းကြရမယ်ဗျာ၊ အရှင် ၂-ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထောက်မြော်ဆက်သွယ်၍ အရိုအသေ ပြုကြရမယ်ဝန်မင်းတို့။

ကိုင်း-သွားကြစို့ဗျ။ ယခုအချိန်နှိုက်ဝန်ကြီးမင်း ဦးကျော်ရွေး အိမ်မှာ ဧည့်ပရိသတ် စဲလောက်ပါပြီဟု တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် သွားကြလေ၏။

x x x x x

ရွေး။ ။ အော်- ဝန်မင်းများလား၊ ကြွကြွပါ-ကြွကြွပါ။ ဟောသည်မှာ ထိုင်တော်မူကြပါ။ လက်ဖက် လက်ဖက်ရေ သုံး ဆောင်တော်မူကြပါ။ ဟောသည်မှာ ဖက်စိမ်းလိပ် သောက်တော် မူကြပါ။ တိုင်ပင်ပြောဆိုရန် အကြောင်းယှိသည်ကိုသာ မိန့်တော်

မူကြပါ။ တိုင်ပင်ပြောဆိုရန် အကြောင်းယှိသည်ကိုသာ မိန့်တော်
မူကြပါ။

ဝန်ကြီးများ။ ။တိုင်ပင်ပြောဆိုရန် အကြောင်းတော့ ထူး
သည်လည်းဆိုရ၏၊ မထူးသည်လည်း ဆိုရ၏၊ ဝန်ကြီးမင်း။

ရွေး။ ။ ထူးသည်ဖြစ်စေ မထူးသည်ဖြစ်စေ၊ အကြောင်းယှိ
မင့် ယှိတွဲကိစ္စကိုပဲ အမိန့်ယှိတော်မူပါ ဝန်မင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ အကြောင်းမှာတော့ သည်လိုပါဝန်ကြီးမင်း။
ယခင်က ဝန်ကြီးမင်းကို လာ၍ တိုင်ပင်ပြောပြပြီးသည့်အတိုင်း
အတွင်းတော်ကိုဝင်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ခစားကြရာ ဘုန်းတော်ကြီး
ဘုရားက မေးတော်မူချက်အရ ကျွန်ုပ်တို့က ဝန်ကြီးမင်းကိုပင်
ခန့်ထားစေလွှတ်တော်မူရန် သံတော်ဦးတင်ကြပါတယ်၊ ဤအခါ
ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားက ကောင်းပီ ဝန်ကြီးမင်းကို မေးအုန်းမည်။
ဝန်မင်းက သဘောတူ၍ ဝန်ခံခဲ့လျှင် ရန်ကုန်သို့ စေလွှတ်
တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူလိုက်ပါသည်။ သို့ပါ၍ ဝန်ကြီးမင်းက
သဘောတူသောအားဖြင့် ဝန်ခံတော်မူပြီးလျှင် ရန်ကုန်ဝန်ကြီး
ရာထူးကို လက္ခံတော်မူရန် ကျွန်ုပ်တို့က တောင်းပန်ပါကြောင်း
ပါ ဝန်ကြီးမင်း။

ရွေး။ ။ ဒါမှာတော့ ကျေးဇူးရှင် ၂ ပါးက စိတ်တော်
ကြည်ကြည်သာသာနှင့် စေလွှတ်တော်မူပါလျှင် ကျွန်ုပ်က ငြင်း
ပယ်ဝံ့သည်မဟုတ်ပါ။ အရှင် ၂-ပါး မကြည်သာသော စိတ်နှင့်
စေလွှတ်တော်မူပါက ကျွန်ုပ်ဝန်ခံရန် ခဲယဉ်းခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်
ဝန်မင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ ကြည်သာတော်မူပါလိမ့်မယ် ဝန်ကြီးမင်း။ ဝန်ကြီးမင်းမှ မသွားပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသက်စည်းစိမ်နှင့် တကွ အတည်နေနိုင်ကြတော့မည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက် စည်းစိမ်ကို မပျက်မစီးစေရန် ဝန်ကြီးမင်းပေးမှ ချမ်းသာကြရ တော့မည် မှန်ပါတယ်ဝန်ကြီးမင်း။

ရွေး။ ။ အင်း-ဒါမှာတော့ ဝန်မင်းတို့က မှူးဟောင်းမတ် ဟောင်း ဖြစ်ကြပါပေတယ်။ ကျွန်ုပ်က ခု,ဘုရားလက်ထက်တော် မှ အိမ်တော်ပါဖြစ်၍ သူကောင်းပြုသည်ကို ခံရသော မှူးသစ် မတ်သစ် ဖြစ်ပါပေတယ်။ သို့အတွက် အရှင့် ကျွန်တော်မျိုးချည်း ဖြစ်ကြပါ၍ တယောက်နှင့်တယောက်ကို ဒေါသအမျက် ထား ကြရန်တော့မရှိမှ တော်ကြမည်။ ဆွေရင်းမျိုးရင်း ညီရင်းအစ်ကို ကဲ့သို့ သဘောပိုက်တော်မူကြမှ အရှင့်အမှုတော် ကြေပြန်အောင် ထမ်းဆောင် နိုင်ကြမည် ဝန်မင်းတို့၊ အကြောင်းမှာ-ကျွန်ုပ်ကို အမှီပြု၍ ဝန်မင်းတို့ စည်းစိမ်အသက် ပျက်ကောင်းသည်မဖြစ်ရ။ ကျွန်ုပ်ကို အမှီပြု၍သာ ဝန်မင်းတို့ အသက် စည်းစိမ် တည်ငြိမ် ချမ်းသာသည်ကိုသာ ဖြစ်စကောင်းပါသည်။ သို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် အတွက်နှင့်ဖြင့် ဝန်မင်းတို့ကိုယ်စိတ် ၂ ပါးမချမ်းမသာယှိတော် မမူကြပါနှင့်၊ ကိုယ်စိတ် ၂-ပါးကို ချမ်းသာကြပြီးဟု ယနေ့က စ၍ အသက်ရှည်သမျှ အရှင့် အမှုတော်ကို ထမ်းယွက်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး စိတ်နှိုက် အမြဲမှတ်တော်မူကြပါ ဝန်မင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ သာဓုဗျာ-သာဓု-သာဓု၊ ယခု ဝန်ကြီးမင်း မိန်းကြားသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျေးဇူးရှင် အသက်သခင် ဖြစ်ပါ ပေသည်ဟု သားစဉ်မြေးဆက် မှတ်ရပါတော့မည် ဝန်မင်းကြီး။

ရွေး။ ။ ဝန်းမင်းတို့ သူတော်ကောင်းတို့ မည်သည်မှာ ပရဟိတကိုသာ ကြည့်ကောင်း ဆောင်ရွက် ကောင်းခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။ အတ္တဟိတ မိမိအကျိုး ဖြစ်ဖို့ကိုကား ထမင်းကို စားသော လူကို မဆိုထားဘိ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်များတောင် သိတတ်သည် ချည်းဖြစ်သည်။ တိရစ္ဆာန်သိ သိ၍ အကျိုးမယ့်ပါ။ သူတော်ကောင်း လူသိ-သိမှ တော်ကြမည် ဖြစ်ပါကြောင်း မိမိနှိုက် အထိုက်အလျောက် အာဏာတန်ခိုး ရယူရုံမျှနှင့် သူတပါးကို နှိပ်ထက်ကလူအပြစ်ယှိယှိမယှိယှိ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၊ သူတပါး၏ဂုဏ်ကို ပျက်စီးစေခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ယှုတ်ချခြင်း၊ မတော်မတရား ပြောဆိုခြင်း တို့သည်ကား စင်စစ် သူတော်မဟုတ်၊ ထမင်းစားသောလူပင် ဖြစ်သော်လည်း လူဘော်မဝင် လူရာမဝင် တိရစ္ဆာန်နှင့်တန်းတူ အရေအတွက် ဖြစ်သည် ဟူ၍ သာ မှတ်ထင် ကြရပါမည် ဝန်းမင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ ဝန်ကြီးမင်း အမိန့်ရှိတာ အလွန်မှ မှန်လှပါကြောင်း၊ အချို့ မိမိတို့ကံအလျောက် အရှင်သခင်က ရာထူးဌာနန္တရ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရပါလျှင် ငါ့ပြင်မယ့်ဟု စိတ်တော်က မှတ်ထင်ပြီးလျှင် မိမိတို့ အမျိုးသားချင်းကို မထောက် မညှာ မတရားသဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းက အထူးပဲ ပြုကြပေသဗျ။ ဤကဲ့သို့ မတရား နှိပ်စက်ရလျှင် သူတို့မှာ အလွန်ဂုဏ်ကြီးလှပြီဟု စိတ်တော်က မှတ်ထင်လျက် ဝမ်းသာအားရ ယှိတော်မူကြပေသည်။

ရွေး။ ။ သူတပါးကို မတရား ပြုလုပ်နှိပ်စက်ခြင်း၊ မတရား ပြုလုပ်၍ အမှုရှာကြံ ငွေစားခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ပြုလုပ်၍ မိမိ

လက်အောက် အမှုထမ်းတို့ကို ရာထူးမှနှိမ့်ချခြင်းစသော အမှုတို့ကို ပြုလုပ်သောသူသည် မိမိဝမ်းမြောက် အားရတိုင်း အားရတိုင်း သူ့မှာအကုသိုလ်က တန်ခိုးတက်ကြွလျက် အပါယ်သွားရန် လမ်းကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး တွင်သော သူတယောက် ဖြစ်တယ်။ မျက်မှောက် ပစ္စက္ခန္ဓိကံ သေပင် သေငြားသော်လည်း ကောင်းကောင်း မသေရ သေချင်းဆိုးသေတတ်သပျ။ မသေလို့ နေရငြားသော်လည်း မျက်စိ ကြောင်တောင် ကန်းသပျ။ သွက်ချာပါဒ ဖြစ်ပီးတော့ တုန်တုန်ချဲ့ချဲ့နှင့် ပစပ် ရွဲ့စောင်းလျက် စကားပီအောင် မပြောနိုင်ဘူးပျ။ ချဲ့နဲ့၍ မသွားလာနိုင်အောင် ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားရသပျ။ အဲဒါကြောင့် မတရားသဖြင့် ပြုကျင့် နှိပ်စက်သော အမှုအရာ စိတ်ဆိုး သဘောဆိုးများကို လက္ခံမွေး မြူရန် မတော်ဘူးနော်၊ ကြပ်ကြပ် ကြပ်ရှောင်ရန် ကောင်းတယ် ဝန်မင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ ဟုတ်ပါပေတယ်၊ ဝန်ကြီးမင်း မိန့်ဆိုတော်မူချက်ကိုပါဏှပေတံ အသက်ထက်ဆုံး မှတ်ယူကျင့်သုံး သတိပြုရန် အလွန်မှ ကောင်းလှပါသောကြောင့် အမြဲနှလုံးသွင်းရန် ဖြစ်ပါတော့သည်။ သို့သော် ဝန်ကြီးမင်း ဟောကြားမိန့်ဆိုတော်မူချက် အရ တရားတော်ကို ကြည်ညိုသောအားဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလုပ် ကြရပါမည့်အကြောင်း အခွင့်ပြုတော်မူပါရန် ကျွန်ုပ်က လွန်းချိတ်ပဆိုးတထည် ဝန်ကြီးမင်း ဆင်ယင်တော်မူရန် ကန်တော့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဝန်ကြီးမင်း ဝတ်ဆင်ရန် ပလာပဆိုး ၂ ထည် ကန်တော့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဝန်ကြီးမင်း ဝတ်ဆင်ရန် စပ်ပဆိုး တထည် ကန်တော့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဝန်ကြီးမင်းဝတ်ဆင်ရန် သားမွေး အင်္ကျီ တထည် ကန်တော့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဝန်ကတော်ကြီး ဝတ်ဆင်ရန် ပဒုမ္မာ ပိတ် ၂ အုပ် နဂါးလိမ်သဲဘက် ပဝါ ၂ ပိုင် ကန်တော့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း ဆွေရင်းမျိုးရင်းကဲ့သို့ သဘောထားတော် မူ၍ မကောင်းမြစ်တား ကောင်းရညွှန်ပြ ဆိုဘိသကဲ့သို့ အစဉ် စောင့်ရှောက်တော်မူရန် တောင်းပါသည် ဝန်ကြီးမင်း။

ရွေး။ ။ အင်း-သာဓု-သာဓု-သာဓုပါခင်ဗျား၊ ကောင်းပါပြီ ကောင်းပါပြီ ဝန်မင်းတို့ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း သတိပေးခွင့်ရောက်ရှိက မဆောင်မယွက် ယှိနေကြပါလျှင် ဝန်မင်းတို့ တာဝန်ဖြစ်လိမ့် မဗျ၊ သတိပြုတော်မူကြရန် တောင်းပန်ပါသည်။

ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့ ရောက်လာခြင်း

ဤကဲ့သို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြောဆိုနေကြသည့်အခိုက် ဦးပေါ် ဦး၊ ဦးမြတ်ထင်တို့လည်း ရောက်လာကြလေသည်။

ရွေး။ ။ အော်-မွန်ပေါ်ဦးတို့လား-လာကြကွယ်-လာကြ ကွယ် တယ်ကောင်းပေကွယ်၊ ဝမ်းမြောက်လိုက်တာ ယနေ့ဖြင့် မင်းစုံမင်းညီပဲကွဲ့၊ ကိုင်း-လက်ဖက် လက်ဖက်ရေ ဆေးလိပ်များ သုံးဆောင်ကြပေရော့ကွယ်။

ဝန်များ။ ။ ဝန်ကြီးမင်းတို့ တွေ့ရတာ တယ်ပီးဝမ်းမြောက် လှပါတယ်။ ထိုင်တော်မူကြပါ-ထိုင်တော်မူကြပါ။

ထင်။ ။ အော်- ဝန်မင်းများလဲး ရောက်နေကြသကိုး၊
ဟုတ်ပါခင်ဗျား။

ဦး။ ။ အကြောင်းဘာများ ရှိကြပါတုန်း၊ ကိစ္စအထူးများ
ယှိကြပါသလား။

ဝန်များ။ ။ အကြောင်းကိစ္စတော့အခြားမဟုတ်ပါ။ သည်
ကဝန်ကြီးမင်းကို ရန်ကုန်မြို့သို့ပြန်ကြွရန် ဆောင်ယွက်မည်းတိုင်း
ဆောင်ယွက်အုပ်ချုပ်တော်မူရန် တောင်းပန်ခြင်းကို ပြုကြရပါ
ကြောင်းပါ ဝန်မင်း။

ဦး။ ။ ကောင်းပါဗျား၊ မွန်းကျော်ရွေးကလဲး ဘုန်းတော်
ကြီးဘုရား ထပ်မံအမိန့်မှတ်တော်မူလျှင်လဲး မိမိနေရာကို မိမိ
ဆောင်ရွက်မှ သင့်လျော်ပေမယ်၊ အခြားဝန်သစ်များကို ခန့်
တော်မူယင် နယ်ပယ်၏အကျိုးအကြောင်းကို မသိချေက အုပ်ချုပ်
ရေးခက်ပေလိမ့်မယ် သူငယ်ချင်း။

ထင်။ ။ မြို့နယ်၏အကြောင်းကို ကောင်းစွာမကျွမ်းကျင်ခဲ့
သော် လက်အောက်မြို့ဝန် မြို့သူကြီး ရွာသူကြီးတို့က ဖြောင့်မတ်
ယင် တော်ပါရဲ့ မဖြောင့်မတ်ပဲးနှင့် လှည့်စား လှည့်ပတ် လိမ်
လည် ကောက်ကျစ်ပီးတော့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတံစိုး ဆက်သကာ
နှင့် ဟုတ်ပ-မှန်ပနဲ့ တင်လျှောက်ပီး မတရား ပြုကျင့်နေကြယင်
ကျွန်တော်မျိုးဆင်းရဲသားတို့ အနေအထိုင် ကြပ်တည်းခြင်း ဖြစ်
ပါက မြို့ရွာပျက်စီးကြောင်းဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ အဲ-ဒါကြပ်ကြပ်
သတိထားစရာကောင်းပေတယ် ဝန်မင်းတို့။

ဦး။ ။ ရန်ကုန်ဝန်ကြီးဆိုတော့ နယ်ဆုံးနယ်ဖျားကွဲ့၊ နေ
ဝင်ဘုရင်ဖြစ်တယ်၊ ဝန်ကြီးဆိုတော့ ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား၏။

ကိုယ်စား ကိုယ်ပွားဖြစ်တယ်၊ ဘုရင်ရင်းမြတ်၏၊ တာဝန်မြို့နယ်
 ၏၊ တာဝန်များကို ကြီးကျယ်စွာ ယွက်ဆောင်ရသောကြောင့်
 ဝန်ကြီးဟူ၍၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြသည်ကို ခံရပေတယ်၊ အဲ-
 သည်ဝန်ကြီး အမည်ကို ခံယူကြရသည့် အတိုင်း ကျေးဇူးရှင်
 အသျှင်ဝန် မြို့နယ်ကျေးလက်နေ ဆင်းရဲသားတို့၏၊ ဝန်ကိုယွက်
 ဆောင်ရမည်ဖြစ်၍၊ စိတ်ကို ချမ်းသာစေကြအောင် အေးချမ်း
 စည်ပင်သာယာအောင် ယွက်ဆောင်စီမံကြရမယ်၊ ဤတာဝန်
 ယှိသမျှကာလပတ်လုံး ယွက်ဆောင်နိုင်ပါတပြီးကား၊ မိမိတာဝန်
 ကိုလည်း ယွက်ဆောင်ခြင်းနှိုက် အလိုလိုပြီးငြိမ်း အောင်မြင်ရာ
 သို့ ရောက်ကြပြီး ဖြစ်ပါတယ် ဝန်မင်းတို့။

ထင်။ ။ အရှင်ချီးမြောက် သူကောင်းပြုသည်ကို အထိုက်
 အလျောက် ခံကြရသဖြင့် ထိုက်တန်သောဂုဏ်ကို ထောက်၍၊
 အခွင့်အာဏာရယူသည့်အတိုင်း မိမိလက်အောက်ပြည်သူ ဆင်းရဲ
 သားတို့ကို မတရားသဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကို အလျဉ်းမပြု
 မလုပ်ကြမှတော်မည်၊ သူတထူး မယား သားသွီး မျက်ရည်ယိုမှ
 ကိုယ်၏၊ သားမယား ထမင်းဝမှာကို မပြုမကျင့်မှ တော်ကြမည်။
 တချို့က မင်းလုပ်တယ်ဆိုဒါ နိဗ္ဗာန်ကိုလိုလို့ မင်းလုပ်သည် မဟုတ်
 ဘူးတဲ့၊ စီးပွားကိုလိုလို့ မင်းလုပ်သတဲ့၊ ဒါကြောင့် မတရား သော
 အမှုများကို ရှာကြံ၍၊ ငွေကြေးတံစိုးလက်ဆောင်စားယူ ကြသည်တဲ့
 ဝန်မင်းတို့ တယ်ပီးတော့ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အကျင့်တေဗျ။

ရွေး။ ။ အသျှင် ဘုန်းရိပ်ကို ခိုလှုံ၍၊ များကြီး မတ်ကြီး
 မြို့စားရွာစား ဖြစ်ကြသည့်အားလျော်စွာ အသျှင်အကျိုး ပြည်
 သူတို့၏၊ အကျိုးကိုသာ မျှတညီညွတ်အောင် စောင့်ရှောက်ဆောင်

ယွက်ကြရပေမယ်၊ မိမိအကျိုးကိုကြည့်၍ ဆင်းရဲသား ကျွန်
 တော်မျိုးတို့ကို မတရားသဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခဲ့သည်ယှိသော်
 ပြည်ရွာ မချမ်းမသာက အသျှင်၏ ဂုဏ်ပျက်ကွက်ခြင်း၊ ပြည်ရွာ
 ၏ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်။ ပြည်ရွာချမ်းသာမှ အသျှင်
 ၏ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ ဝန်မင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့ ချမ်းသာခြင်းကို
 ရယူနိုင်ကြမည်ဖြစ်၍ ပစပ်ကောင်းကို အသုံးမပြုကြရ တရားနှင့်
 အညီ မိမိကိုယ်စိတ် ကောင်းသည်ကိုသာ အရင်းပဓာန ထားကြ
 ရမည်၊ “ရာဇဝသတိခန်း” များကိုလည်း ကြပ်ကြပ် နှလုံးသွင်း
 ကြရန် ကောင်းပါသည်။ အုပ်ချုပ်စိုးပိုင်သောမင်းက ကောင်းမှ
 များမတ်တို့ ကောင်းကြမည်။ များမတ်တို့ကောင်းမှ မင်းကောင်း
 မည်၊ မင်းနှင့်များမတ်ကောင်းမှ တိုင်းပြည်မြို့ရွာ ကောင်းမည်၊
 စည်ကား အေးချမ်းသာယာခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်မည် ဝန်မင်းတို့။

ထင်။ ။ ကောင်းပါပေဗျာ၊ သာဓု-သာဓု-သာဓု-ပညာယှိ
 သူတော်ကောင်းများ စကားကို ကြားနာရသည့်အတွက် အလွန်
 အကျိုးများပါပေတယ်၊ သည်ဟာ ဘာတေတုန်းကွဲ့ မွန်း
 ကျော်ရွေး။

ရွေး။ ။ အော်-ဟောသည်က ဝန်မင်းများ မင်းတို့မရောက်
 ခင် မင်းမှုထမ်းတို့ ကျင့်အပ်သောတရားသဘောကို ပြောဟောပြု
 သည့်အတွက် တရားကို ကြည်ညိုသောအားဖြင့် ကန်တော့ကြပေ
 ဒါကွဲ့။

ဦး။ ။ ကောင်းပါပေဗျာ-ကောင်းပါပေ၊ သာဓု-သာဓု- သာဓု၊
 ကျွန်ုပ်ကလဲ ဝန်မင်းများကို ဝတ်စုံတစုံစီ ကန်တော့ရဦး
 မည်ဗျ။

ထင်။ ။ ဟုတ်ပါပေ၊ ကျွန်ုပ်လဲး ဝန်မင်းများကို ဝတ်စုံ ကန်တော့ရဦး
မယ်ဗျ၊

သို့လို့ ကြားရဒါများ အလွန်မ ဝမ်းမြောက်
ကျေးဇူးတင်လှပါတယ် ဝန်မင်းတို့။

ဦး။ ။ နို့-မွန်းကျော်ရွေးကော၊ နန်းတော်ကြီးကို ဘယ်
တော့ ဝင်မလဲကွဲ့။

ရွေး။ ။ ငါတော့ ခေါ်တော်မူမှ ဝင်မယ်လို့ အောက်မေ့
တယ်။

ထင်။ ။ ခေါ်တော်မူဒါမစောင့်ပါနဲ့ သူငယ်ချင်း၊ ရန်ကုန်
သို့မြန်မြန်ပြန်ရန် အမိန့်တော်သာဝင်၍ ခံယူလိုက်ပါကွယ်။

ရွေး။ ။ အကြောင်းက ယှိသေးတယ်ကွဲ့၊ မင်း-စဉ်းစား
ကြည့်အုန်း၊ ခေါ်တော်မူမှ အရေးပါမယ်လို့ ငါထင်တယ်။

ထင်။ ။ အင်း-ဟုတ်ပါပေတယ် ငါက သတိမပြုမိလို့ လွတ်
ခန်းပြောမိပေတယ်၊ သို့သော် မကြာမီ ခေါ်တော်မူလိမ့်မယ်လို့
ထင်သကွယ်။

ဦး။ ။ အခေါ်ကို မစိုးရိမ်ရဘူး မောင်မြတ်ထင်၊ မကြာပါ
ဘူးကွဲ့ နက်ဖြန်လောက်ကျယ် အကြောင်းကို သိရပါလိမ့်မယ်
ကိုင်း- ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ပါအုန်းမယ် ဝန်မင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ကြွတော်မူကြပါအုန်း၊ နို့-ဝန်ကြီး
မင်း ကျွန်ုပ်တို့လဲး ပြန်ပါအုန်းမယ် အခွင့်ပြုရန်။

ရွေး။ ။ ကောင်းပါပြီ ကြွတော်မူကြပါတော့ ဝန်မင်းတို့။

ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေး ညီလာခံဝင်ခြင်း

တနေ့သောအခါ နံနက်ညီလာခံနို့က များမတ် စုံညီတဲ့အခါ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ဦးကျော်ရွေးကို ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ သည်မှာ- မြေထဲမြို့စား၊ မောင်မင်းမြို့ကို မောင်မင်း ပြန်၍ အုပ် ချုပ်မှ တော်မယ်ထင်တယ်။ များမတ်ဟောင်းများက အပါးတော် နို့ကအမြဲခစား၍ အမှုတော်ကို ထမ်းယွက်လိုကြသည်။ အဝေး ခရိုင်ဝန်အဖြစ်ကို အလိုဆန္ဒမယ့်ကြပေဘူးမောင်မင်း။

ရွေး။ ။ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း ဦးထိပ်ယွက်ရမည်ဖြစ်ပါ ကြောင်းပါဘုရား။ သို့သော်-အဝေးမြို့သူကြီး၊ ရွာသူကြီးတို့က ယခုလို ရွှေနားတော်ကြား ရှုတ်အောင် သံတော်ဦးတင်လွှာဆက် သကြပါလျှင် နောင်ရေးကို စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ရမည်ကို ကြောက်ရ ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ မြေထဲမြို့စားမောင်မင်း၊ နောင်ရေးကို စိုးရိမ်ခွင့်မယ့် အတွင်းတော်မှာ ပေါ်ဦး မြတ်ထင်တို့ယ့်ပြီ။ မောင်မင်းထံကို သူတို့က မကြာမကြာသတိပေးပို့ နိုင်သည်။ ငါ့ထံကိုလည်း တနှစ် တကြိမ် မောင်မင်းလက်အောက်ယ့် မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီး၊ ရွာသူ ကြီးများကို ငါ၏မျက်နှာတော်ကို ဖူးမျှော်ကန်တော့ရန် ဘွား တော်အောက်သို့ ခေါ်လှာရမည် မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း အမှုတော်ထမ်းအ ရည်အချင်းကောင်းသော မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီး၊ ပဲနင်း ကင်းအုပ် စသည်များကို တနှစ်တကြိမ်ကျ တလှည့်စီ ရွှေဘွားတော်အောက် သို့ ခေါ်လှာရပါမည့်အကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပီ၊ မောင်မင်းမြို့နယ်ကို ၇-ရက်အတွင်းပြန်
၍အုပ်ချုပ်ရမည်။ ရောက်သည့်အခါ မြို့နယ် ကျေးရွာတို့၏အ
ကြောင်းအရာများကို စုံစမ်းမေးမြန်း၍ သံတော်ဦးတင်လွှာ
ဆက်သလိုက်ရမည်။

၁။ တိဂုံဆံတော်ရှင်၊ အသုတ်စေတီ၊ ကျိုက်မဲသံချိုစေတီ၊
ပွန်တာထော်စေတီ၊ တွံတေးဆံတော်၊ ကျိုက်ခေါက်၊ ကျိုက္ကဆံ၊
ကျိုက်တင်း၊ ကျိုက်ဒေးဒလွန်၊ ပဲခူးမော်တောစေတီတော်များ
ကို စောင့်ရှောက်ပြုပြင်တော်မူရမည်။

၂။ ငါ၏နောင်တော် ဆင်ဖြူရှင် မင်းကြားကြီးတည်ထား
သော သိဂုံတ္တရတောင်တော်မြောက်ဖက် ဘုရားစေတီတော် ၅-
ဆူကိုလည်း ပြုပြင်တော်မူရမည်။

၃။ ညောင်ရေသွန်းစေတီတော် ကုသိန္ဒာရုံကြီး ကုသိန္ဒာရုံ
ကလေးများကိုလည်း ကောင်းစွာ ပြုပြင်တော်မူရမည်။

၄။ အံ့ကြီးမြို့ ဒလဘက် တွတ္တမတ် ဥယျာဉ်တော်ကိုလည်း
ကောင်းသောဥယျာဉ်မျိုးများကို ခန့်ထားရမည်။

၅။ ခပင် ကန်ပဲ့အရပ်နှိုက် ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင်
တည်ထားတော်မူသော စေတီတော်ကိုလည်း မပျက်မစီးရန် အ
စောင့်အရှောက်ကောင်းစွာ ထားရမည်။

၆။ တဖုဿ-ဖလ္လိက ကုန်သည်ညီနောင်တို့ တည်သော
ကျိုက်ပါစေတီတော်ကိုလည်း ပြုပြင်ရမည်။

၇။ ဟံသာဝတီ ဇိုင်းကနိမ်းဘက် ကျောက်တိုင်ကန်အရပ်
တွင် ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင် သင်းချိုင်းတော် စေတီကို
လည်း စောင့်ရှောက်ရန် ခန့်ထားရမည်။

၈။ ဟံသာဝတီမင်းကြား တည်တော်မူသော မဟာစေတီ
တော်ကြီးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ရန်ခန့်ထားရမည်။

၉။ ရှင်စောပုတည်သော မြို့ဦးကင်း စေတီတော်ကိုလည်း
စောင့်ရှောက်ရန်ခန့်ထားရမည်။

၁၀။ ဟံသာဝတီ ရာဇာဓိရာဇ်မင်း လက်ထက်က တည်
တော်မူသော မို့ခိုင်ကြီးဘုရား၊ မို့ခိုင်ကလေးဘုရား၊ ကျိုက်မ
ကော်ဘုရား၊ ကျိုက်မော်စော်ကနု ဘုရားများကိုလည်း ပြုပြင်ရန်
အစောင့်ခန့်ထားရမည်။

၁၁။ ဓမ္မစေတီမင်း လက်ထက်က ပြုစုခဲ့သော ကျိုက်ပွန်
ဘုရား၊ သတ္တဌာနနေရာ၊ အဆောက်အဦများ၊ ကမည်းကျောက်
စာများ၊ ကလျာဏီသိမ်တော်၊ နိဗ္ဗာန်ကလိုင်သိမ်တော်၊ နာဂ
ဝံသိမ်တော်၊ ဘဒ္ဒသိမ်တော်၊ ၎င်းသိမ်တော်ကြီး ၄-လုံးကို အ
စောင့်အရှောက်ခန့်ထားရမည်။

၁၂။ ရှေးကပြုစုတည်ထားခဲ့သော ကျောင်း၊ စရပ်၊ တန်
ဆောင်း၊ ပြသာဒ်ဘုရား၊ တံတား၊ ရေတွင်း၊ ရေကန် စသည်တို့
ဟောင်းနွမ်း ပျက်စီးသည့် ကုသိုလ်များကို အသစ်ထပ်မံပြုပြင်ရ
မည်။

၁၃။ ငါ၏ဘုန်းတော်ကြောင့် ရောက်လှာသော နိဗ္ဗန္ဓပစ္စ
ယနာဂ ဆင်ဖြူတော်ကြီးရသော နေရာဌာနဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
တော်လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာကြပေစေ၊ ၎င်းဆင်ဖြူတော်ကြီးရသော
နေရာတွင် အထိမ်းအမှတ်စေတီတဆူ တည်ထားရမည်။

၁၄။ လှိုင်ဘောလယ်အရပ် သက်ငယ်တောတွင်ရသော ကု
ရင် ငပုနီ ဆက်သသော ဘဒ္ဒဝတီဆင်ဖြူရှင်မ နှင်းနွယ်နေရာ
တွင် စေတီတဆူ၊ ခြံနှင့်ထားသော နေရာ ဆင်ခြံနေရာတွင် စေ
တီတဆူတည်ထားရမည်။

၁၅။ သာသနာတော်များကို ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်၍၊
တံဆိပ်လှူကပ်ရန်သင့်သော သင်္ဃာတော်များ၏၊ ဘွဲ့တော်များ
ကိုလည်း သာသနာ့ ဝန်ထမ်းစာရင်းတင်ဆက်ရမည်။

၁၆။ ထုတ်ပြန်တော်မူသော သာသနာတော်ဆိုင်ရာ အမိန့်
တော်ပြန်တမ်းကြီး၊ သံဃသာမိက သံဃရာဇာ၊ သာသနာပိုင်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး ထုတ်ဆင့်တော်မူသော ဓမ္မဝိနယ အမိန့်
တော်ပြန်တမ်းကြီးများကို မောင်မင်းမြို့နယ်အတွင်း သင်္ဃာတော်
တို့လက်ရောက် စေ့နွဲ့အောင် ဆက်ကပ်ရမည်။ အရာရာကို ငါ၏
ကိုယ်စားပြုလုပ်၍ အကျိုးများရာများကြောင်း ကောင်းအောင်
စီမံဆောင်ယွက်၍ အမှုတော်ကို ကြိုးပမ်းထမ်းဆောင်ရမည်။

၁၇။ အော်-ငါမေ့နေတယ်၊ မော်ပီမြို့ အရှင်မင်းကြီးနတ်
ကွန်းသည် ဓမ္မစေတီမင်း၏မြေးတော် သုရှင်တကာရွတ်ပိမင်း
မြို့တည်သောအခါ မြို့၏ရာဟုထောင့်နှိုက် နတ်မြို့ရိုးနှင့် ဆောက်
လုပ်ကိုးကွယ်ထားသည်။ ၎င်းနတ်ကွန်းကြီးကို ပ-သ ပူဇော်ပြုပြင်
ရန် မော်ပီမြို့သူကြီးကို ဆင့် ဆို ရမည်။ ၎င်းပြင်
တီဂုန် ဆံတော်ရှင်နယ် နိမိတ်ပြုထားသော
ကျိုက်တင်းစေတီကိုလည်း ပွဲတော်ပြုမြဲပြု လုပ်၍ ပူဇော်ကျင်းပရန်
ဆင့်ဆိုရမည်။

ရွေး။ ။ မှန်ပါဘုရား၊ အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူသည်

များကို ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက် ကျဘိသကဲ့သို့ မတိမ်းမ
စောင်း ကောင်းမွန်စွာ ပြည်ရွာချမ်းသာမည့်အရေးကို ဝိရိယ
စိုက်ထုတ်၍ အမှုတော်ကို ထမ်းယွက်ပါမည့်အကြောင်း။

ဖိုး။ ။ နို့-နေပါအုံး မောင်မင်း သက်ငယ်သောင်မှာ နေ တဲ့
ကိုရင်ငပုလု ယှိပါသေးရဲ့လားမောင်မင့်။

ရွေး။ ။ ကျန်းမာစွာယှိပါကြောင်းပါဘုရား။ အမိန့်တော်
မြတ်နှင့် ရွှေဘွားတော်အောက်သို့ ဆန်တက်လှာစဉ်က ၎င်းကို
ဘုရားကျွန်တော် နှုတ်ဆက်ရာ ကုရင် ဖိုးပုလုက အရှင်ပွဲးတော်
တည်ရန် ဂျိုးကင်များ တရာလောက် ဆက်သလိုက်ပရစေဟု ပြော
ပါသည်ဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုးက သွားရမည့်ခရီး ကွာလှမ်း
သည် ရွှေဘွားတော်အောက်မရောက်မီ မောင်မင်းဂျိုးကင် ပျက်
စီးယိုယွင်းလိမ့်မည် မဆက်နှင့်တော့။ မောင်မင်းဆက်သကြောင်း
သံတော်ဦးတင်ခဲ့မည်ပြောခဲ့ပါသည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ သီရိဘဒ္ဒဝတီဆင်ဖြူမ နှင်းနွယ်ကို ဆက်သသည့်အ
တွက် သင်းကို ငါသူကောင်းပြုရာ သူကောင်းပြုသည်ကို မခံလို
ဘူးတဲ့၊ မည်သူမှ အတားအဆီးမယှိပဲး ဘောလယ်နယ်အတွင်းမှာ
ဂျိုးတည်လိုကြောင်း အမိန့်တော်ခံယူ၍ ငါပေးသနားတော်မူ
လိုက်တယ်။ အတားအဆီးများ ယှိကြပေသလားမောင်မင့်။

ရွေး။ ။ မည်သူတစုံတယောက်မျှ ပိတ်ပင်တားဆီးခြင်းမယှိ
ရပါဘုရား။ သူ့အိမ်ရောက်သူမှန်သမျှ ကောင်းစွာ ဂျိုးကင်များ
ကို ကျွေးပါသတဲ့ဘုရား။ ဂျိုးတည်အိမ်မှာ ရွှေချ မွမ်းမံထားပါ
သတဲ့။ ဂျိုးတည်သော ဝါးတန်မှာလည်း ရွှေချထားပါသတဲ့။

ကောင်းသောတည်ဂျိုးများကိုလည်း ရွှေချထားပါသတဲ့ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-သူသဘောအတိုင်း မင်းပြစ် မင်းဒဏ် မယ့်
ချမ်းသာစွာနေပါစေမောင်မင်း။ သူ့မှာ တည်ဂျိုး မည်မျှမွေး
ထားကြောင်း သတင်ရသလဲ။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ဂျိုးအိမ်ပေါင်း ၁၀၀ ခန့် ဆွဲထားသည်
ကိုမြင်ရသူတို့ ပြောသည်ကို သိရကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပီ။ မောင်မင်း အောက်သို့စုန်ခါနီးသောအ
ခါ မောင်မင်း မယ်တော်ကြီးထံဝင်၍ ရှိခိုးသွားရမည် မောင်
မင်း။ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အတွင်းသို့ဝင်တော်မူလေ၏။

ဦးကျော်ရွေး မိဖုရားကြီးထံဝင်ခြင်း

နောက်တနေ့သော် ဝန်ကြီးဦးကျော်ရွေးသည် မိဖုရားကြီး
အဆောင်တော်သို့ သွားရောက်ခစားလေ၏။

မိဖုရားကြီး။ ။ ကျော်ရွေးလားဟဲ့ နင်ဘယ်ရက်ကို ရန်ကုန်
မြို့သို့ စုန်ရန် အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူသလဲ။

ရွေး။ ။ သဘက်ခါစုန်ဆင်းရမည်ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

မိဖုရား။ ။ အင်း- ကောင်းပီ၊ ငါလဲ မြို့ဝန် မြို့သူကြီး
ရွာသူကြီး ပဲ့နင်း ကင်းအုပ်များကို ဆုတော်သနားလိုက်ရဦးမည်။
ယူဆောင်သွားပါလေ။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ဆောင်ယူသွားပါမည်ဘုရား၊ ပေးသနား

တော်မူသော ဆုတော်များကို ၎င်းတို့အား ပေးအပ်ပြီးလျှင် ဆုတော် ပေးသနားတော်မူသည်ကို ခံရကြောင်း၊ ၎င်းတို့ထံမှ သံတော်ဦးတင်လွှာယူ၍ ပို့ဆက်ပါမည်ဘုရား။

မိဖုရား။ ။ သင်းတို့လက်ကိုရောက် ပီးရောပေါ့ဟယ် နင်လဲး ဝန်ကြီးအလုပ်နဲ့ ပြန်၍ မိမိမြို့နယ်ကို အုပ်ချုပ်ထိန်းသိမ်းရ သည့်အခါ ငါတို့ကို အားကိုးအားထားပြု၍ တရားမဲ့ပြုကျင့်၍ မနေနဲ့။ ရွာသူကြီး မြို့သူကြီး မြို့ဝန် စသည်တို့ကို အမှုမယ့်အမှုရှာ တံစိုးလက်ဆောင်မရလျှင် အပြစ်ပေး အရာနှုတ် စသည်များကို မလုပ်လေနဲ့။ မေတ္တာနဲ့ကြောက်ယင်တော်၊ နှိပ်စက်ပါများလျှင် နင့်အသက်ကို ရန်ရှာပီးတော့ လာလိမ့်မယ်၊ အဲသို့အတွက် နင့် ကို အမိပြု၍ ချမ်းသာကြပေစေတဲ့ မှတ်သွားနော်။

နို့-ပီးတော့လဲး နေဝင်ဘုရင် ဝန်ကြီးဖြစ်ပြန်တော့ လူ့ အသက်ကို သုတ်သင်နှိပ်ကွပ် သတ်ဖြတ်နိုင်တဲ့ အာဏာတံခိုးကို အားကိုးအားထား ပြုပီးတော့ သူ့သွီးပျိုများကို မတရား မပြု ကျင့်လေနဲ့ မိမိသွီးလို့ တူမလို့ နှမလို့ သဘောထားရမနော် ကြားလား၊ သူတပါးမယားကိုလဲး မကြူးမလွန်လေနဲ့ ကြပ် ကြပ်နင်သတိပြုပီးတော့ ရှောင်ကြဉ်ရမယ်နော်၊ သူတပါး မယား ကို ဖျက်ဆီးသူသည် သေယင် ငရဲရောက်၍ ကြီးစွာသော ဒုက္ခ ခံရပြီးနောက် တဖန်လူဖြစ်ပြန်လဲး အနူ-အရွဲ-အင်္ဂါမစုံဖြစ်တတ် တယ်၊ သို့အတွက် အလွန်တရာမြတ်သောလူ၏ အဖြစ်ယောက်ျား ဘဝကို ရပါလျက် မိမိဘဝကောင်းကြီးကို ဆုံးရှုံးအောင် မျိုး စေ့ကို မီးတောက်ကြီးထဲသို့ ပစ်ချဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်အောင် မပြု မလုပ်လေနဲ့နော် ကြားရဲ့လား၊ မှတ်ပီးသွားလေ။

ရော့-ဟောဒါက တိဂုံဆံတော်ရှင် ဘုရားကြီးကို လှူဒါန်းရန် ဖရောင်းတိုင်ထုပ်ကြီး ၁၀၀၀၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူရန် ရွှေဆိုင်း ၁၀၀-ဂိုဏ်းထောက် ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာတော် သင်္ဃာတော်များကို လှူဒါန်းရန် တိစီဝရိတ် သင်္ကန်း အစုံရေ ၅၀၊ ရေတံခေါင်း ၅၀၊ သောက်ရေခွက် ၅၀၊ သန့်စင် ရေစစ် ၅၀၊ ဒန်ပူစည်း ၅၀၊ စကပလေ ၅၀၊ တပိတ်သာဝင်ဆီအိုး ၅၀၊ တပိတ်သာစီး လက်ဖက်စိုထုပ် ၅၀၊ သားရေဘိနပ် ၅၀၊ သပိတ် ၅၀၊ ကွမ်းအစ် ၅၀၊ နေရာထိုင် ၅၀၊ ထီး ၅၀၊ မှီအုန်းကြီး ၅၀၊ စာတင်ရန် ရွှေကလပ်ကြီး ၅၀၊ လက်ဖက်အုပ် ၅၀-များကိုလှူဒါန်းရန် ဆောင်ယူသွားလေ။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ-အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း တည်ကြည်စွာ ဦးထိပ်ယွက်ပါမည် ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ကျွန်တော်မျိုး မယ်မယ့် ခြေတော်ကို ဦးတင်ပါသည် ဘုရား။

မိဖုရား။ ။ အေး-အေး-ငါ့သား အန္တရာယ်ကင်းစေ။ ချမ်းသာစေ၊ ကျန်းမာစေ၊ အသက်ရာကျော်ရှည်စေ၊ အင်း-သွားတော့ သွားတော့ ရတနာသုံးပါးများကို မမေ့နဲ့နော်၊ ငါမှာ လိုက်သည်ကို ကြပ်ကြပ်သတိထားနော်၊ အကြောင်းကိစ္စယှိယင် ငါ့ထံရောက် လူစေလွှတ်လိုက်ဟဲ့။

ဦးကျော်ရွေးလည်း မှန်ပါဟု သံတော်ဦးတင်ပြီးလျှင် အလှူတော် အတင်တော်များကို ယူဆောင်၍ မိမိအိမ်တော်သို့ ပြန်လှာလေ၏။

ညအချိန် ကျရောက်သောအခါ ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့
ဝန်ကြီးမင်း ဦးကျော်ရွေးအိမ်သို့ သွားရောက်ကြလေ၏။

ရွေး။ ။ ဟင်-မွန်းပေါ်ဦးတို့လားဟေ့၊ လာကြကွယ်- ထိုင်
ကြကွယ်-လက်ဖက်ရေ သောက်ကြကွယ်၊ အယင်လို ငါးပိကင်နဲ့
ပဲးကွဲ။

ဦး။ ။ မင်းဘယ်တော့ စုန်ဆင်းရန် အခွင့်တော်သာပလဲး
ကွဲ။

ရွေး။ ။ သဘက်ခါ စုန်ဆင်းရန် အမိန့်တော်မြတ်ကျပြီကွဲ။

ထင်။ ။ အေး-အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်
ယွက်ပါ သူငယ်ချင်း၊ နို့- မယ်မယ်ကြီးထံ ရောက်ပြီလားကွဲ။

ရွေး။ ။ အေး-ရောက်ပြီဟေ့၊ မယ်မယ်ကြီးက တိဂုံဆံတော်
ရှင်သို့ လှူဒါန်းရန် ဆရာတော် သင်္ဃာတော်များ လှူဒါန်းရန်
အလှူတော် အတင်တော်တေ များစွာပေးလိုက်တယ်။ ဟော-
ဟိုအခန်းမှာ ကြည့်စမ်းကွယ်။

ထင်-ဦး။ ။ အောင်မယ် အတော် ကုသိုလ်တော် လှူဒါန်း
ဖွယ် များပါကလားကွယ်။ သာဓုဗျာ သာဓု-သာဓု၊ ကောင်းမွန်
စွာ ဆောင်ကြဉ်းပါ သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ သည်အလှူတော် အတင်တော်များကိုတော့ ရိုသေ
စွာ ဆောင်ယူသွားရမည် သူငယ်ချင်းတို့။

ထင်။ ။ အေးကွယ်- ငါကလဲး တိဂုံဆံတော်ရှင်ဘုရားကိုလှူ
ဒါန်းရန် ရွှေဆိုင်း ၅၀၊ ဖရောင်းတိုင်ထုပ်ကြီး ၁၀၀ ပေးလိုက်

ပါရစေ သူငယ်ချင်း၊ ဘုရားရှင်ကို ယှစ်မျက်နှာစေ့ ညစဉ် ပူဇော်
ပါ သူငယ်ချင်း၊ ငါသည်ကနေ့ကစ၍. ညစဉ်ကြည့် ပူဇော်လျက်
မင်းကို သာဓုခေါ်ပါရစေကွယ်။

ဦး။ ။ အေးကွယ် ငါကလဲး ရွှေဆိုင်း ၄၀၊ ဖရောင်းတိုင်
ထုပ်ကြီး ၁၀၀ လှူဒါန်း လိုက်ပရစေကွယ်၊ ယူဆောင်သွားပါ
နော် သူငယ်ချင်း၊ ၎င်းပြင် ဒူးရင်း ဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုလဲး
ထီး-သပိတ်-သင်္ကန်း လှူဒါန်းလိုက်ပရစေ သူငယ်ချင်း၊ ဆရာ
တော်ထံသို့ လူငယ်မစေပဲ မင်းကိုယ်တိုင် သွားလှူပါ သူငယ်
ချင်းနော်။

ရွေး။ ။ အေးကွယ်-စိတ်ချပါ သူငယ်ချင်း၊ ငါကလဲးသွား
၍. လှူဒါန်းရန် ယှိပါသေးတယ်။

ထင်။ ။ အောင်မယ် ငါလဲးမေ့ နေတယ်ကွယ်၊ ငါ့ကျေးဇူး
ရှင် ခယားပင် ဆရာတော်ကိုလည်း မောင်ပေါ်ဦးကဲ့သို့ လှူလိုက်
ပါရစေကွယ် ဆောင်ကြဉ်းသွားပါ သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ ကောင်းပါပြီကွယ်-ပေးလိုက်ကြပါ၊ ငါကိုယ်တိုင်
သွားရောက် လှူဒါန်းပေးမယ်၊ စေတနာကောင်းသာ ထားလိုက်
ကြပါကွယ်။

ဦး။ ။ အေး-သူငယ်ချင်း မင်းကောင်းကောင်းသာ စိတ်ချ
သွားပါ၊ သည်မှာ အတွင်းတော်နှိုက် တို့ ၂-ယောက် ယှိနေပါပြီ
အကြောင်းကိစ္စယှိယင် ရွှေနားတော်မပေါက်ခင် မင်းထံသို့ လူစေ
လွှတ်လိုက်မယ် စိတ်သာချသွားပါ။

ထင်။ ။ အေး-မင်းထံကလဲး အကြောင်းများယှိယင် ရွှေ
နားတော် မကြားမီ တို့ ၂-ယောက်ထံ ကြိုတင်သိနှင့်ရအောင် လူ

စေလွှတ်ကွဲ့၊ မီးဆိုဒါ မလောင်မိက တားဆီးရမယ်။ ရှေးဟောင်း စကားယှိတယ်။ ဘယ်အမှုမျိုးမဆို ပေါ့ပေါ့လျော့လျော့ မဖင့်လေးနဲ့ သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ ကောင်းပါပီကွယ်၊ မင်းတို့ ခုလို သတိပေးလိုက်တာ သူငယ်ချင်း ပီပါပေတယ်။ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း မှန်ပါပေတယ်၊ များစွာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သူငယ်ချင်းတို့။

ဦး-ထင်။ ။ နို့-သူငယ်ချင်း တို့ ပြန်အုန်းမယ်နော်၊ ချမ်းချမ်းသာသာ ယှိပါစေဆိုဒါ နေ့စဉ် မေတ္တာပို့မဟေ့။

ရွေး။ ။ အေးကွယ် ပြန်ကြပေအုန်းတော့ သူငယ်ချင်းတို့။ ငါလဲးရန်ကုန်သို့ ရောက်လျှင် လေးဆူဓာတ်ပုံတီဂုံဆံတော်ရှင် ဘုရား ကြီးကို ပူဇော်ကြည်ညိုလျက် မင်းတို့ ကျန်းမာ ချမ်းသာရန် ဆု တောင်း မေတ္တာ မပြတ်ပို့ပါမယ်ကွယ်။

* * *

နောက်တညတွင် မျူးဟောင်းမတ်ဟောင်းတို့သည် တိုင်ပင်၍ ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးအိမ်သို့ သွားရောက်ကြလေ၏။

ရွေး။ ။ အော်-ဝန်မင်းများလား၊ ကြွကြွပါ-ကြွကြွပါ။ အေးအေး ထိုင်တော်မူကြပါ။ လက်ဖက်-လက်ဖက်ရေ သုံးဆောင်တော်မူကြပါ။

ဝန်များ။ ။ ဝန်ကြီးမင်း မည်သည့်ရက်တွင် စုန်ရမည်လဲ။

ရွေး။ ။ ကျွန်ုပ် နက်ဖြန်နက် စုန်ရပါတော့မယ် ဝန်မင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ ကျွန်ုပ်တို့က တိဂုံဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီးကို လှူဒါန်းပူဇော်ရန် ရွှေဆိုင်း ဖရောင်းတိုင်များ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆောင်ကြဉ်းသွားပါမည့် အကြောင်းပါ။ ဝန်ကြီးမင်း အလိုအတိုင်း သုံးစွဲရန် သကာအိုး၊ ထောပတ်အိုး၊ ပုန်းရေကြီးအိုး၊ ထမ်းလျက်အိုး၊ မသကာအိုး၊ ထောပေးအိုး၊ ပျားရေအိုး၊ ဆီအိုး၊ ကရေကရာအိုး၊ ထိုးမုန့်အိုး၊ လက်ဖက်စိုထုပ်၊ လက်ဖက်ခြောက်ထုပ်များပါ ဝန်ကြီးမင်း။

ဝန်များ။ ။ သာဓုဗျာ-သာဓု-သာဓု၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်ယွက်ရန် အကြောင်းရှိခဲ့ပါသော် ဘယ်အခါမဆို စာပို့ပါ။ အရေးကြီးယင် လူစေလွှတ်ပါ ဝန်ကြီးမင်း၊ တသွေးတည်းကဲ့သို့ အမြဲမှတ်စေချင်ပါသည်။

ရွေး။ ။ အထူးပြောဆိုရန်မယ့် ဝန်မင်းများကဲ့သို့ သဘောထားလျက် ဖြစ်ပါတယ်။ အမျက်ဆိုဒါ နေရာတိုင်း သုံးစွဲရသည် မဟုတ်ပါ ဝန်မင်းတို့။

ဝန်များ။ ။ ကောင်းလှပါပီဝန်မင်း၊ နို့-ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ရန် အခွင့်ပြုတော်မူရန်။

ရွေး။ ။ ကောင်းပါပြီ ဝန်မင်းတို့ ကြွတော်မူကြပေတော့ နော်-ချမ်းသာကြပါစေဗျာ။

ရန်ကုန်မြို့သို့ စုန်ဆင်းခြင်း

နောက်တနေ့နံနက်အချိန်တွင် ဝန်ကြီးမင်းဦးကျော်ရွေးသည် လှေတော်သို့ ပစ္စည်းများ တင်ခဲ့ပြီးသော် ရန်ကုန်သို့ စုန်ဆင်းလာ

လေသည်။ ရန်ကုန်သို့ရောက်သည်အခါ မြို့သူကြီး ရွာသူကြီး ပဲ့နင်း ကင်းအုပ်တို့ကို ဆင့်ခေါ်လေသည်။ ဤအခါ မင်္ဂလာဒုန် မြို့သူကြီးကိုလည်း ဝန်ကြီးကျက ဆင့်ခေါ်သည်ဟူ၍ သီးခြား ခေါ်လေသည်။

မင်္ဂလာဒုန်မြို့သူကြီးလည်း အမိန့်တော်စာအရ သားမယား များကို ခေါ်၍ ပြောပြသည်မှာ မင်းတို့တွင်ယှိတွဲ ပစ္စည်းများနှင့် သင့်လျော်အောင် စားသောက်နေထိုင်ရစ်ကြပေတော့၊ ငါသည် မနေရဘူး၊ ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ကွပ်မျက်သည်ကို ခံရတော့မည်ဟု ပြောလေ၏။

သားမယားများလည်း ပူပန်ခြင်း ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ကြလေ၏။ ခေါ်တော်မူသည့်အတိုင်း မင်းစေလုလင်နဲ့အတူ မင်္ဂလာဒုန်မြို့ သူကြီးသည် ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးထံသို့ သွားရလေ သည်။

မြို့သူကြီး ရွာသူကြီး ပဲ့နင်း ကင်းအုပ်တို့ စုံညီ ဗိုလ်ရှုခံတွင် ရန်ကုန်ဝန်ကြီးက မြို့နယ်ရွာ အုပ်ချုပ်ရေးဆင်းရဲသား ကျွန် တော်မျိုးတို့ လုပ်ကိုင်၍ ကောင်းမွန်စွာ အသက်မွေးကြသော အရေး၊ သာသနာတော်ရေး၊ ဘုရား ဂူကျောင်း၊ တန်ဆောင်း ဇရပ် ရေတွင်း ရေကန် တံတား ဟောင်းနွမ်းပျက်စီးသော အရာ များကို အသစ်ထပ်မံပြုပြင် တည်လုပ်ရန်အရေး စသည်များကို ပြုစုယွက်ဆောင်ကြရန် ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား အမိန့်တော်မြတ် အတိုင်း ညွှန်ပြောဆို အမိန့်ပေးလေ၏။

ဗိုလ်ရှုခံလာရောက်ကြသော အရာယှိအပေါင်းတို့သည်လည်း အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း ဦးလည်မသုန် အမှုတော်ကို ရိုသေစွာ ထမ်းယွက်ကြပါမည့်အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြလေ၏။

ရန်ကုန်ဝန်ကြီးမင်းက ဗိုလ်ရှုခံ လာရောက်ကြသောအရာယှိ အပေါင်းတို့ကို အထိုက်အလျောက် ဆုလပ်လက်ဆောင်များကို သံဝိဘာဂအတိုင်း ပေးသနားတော်မူပြီးမှ ထပ်မံ မိန့်တော်မူပြန်သည်မှာ အသျှင်အမှုတော်ထမ်း အရာယှိအပေါင်းတို့၊ ငါသည် ဘုန်းတော်ကြီး ဘုရားအမိန့်တော်နှင့် ခေါ်တော်မူသောကြောင့် ရွှေဘွားတော်အောက်သို့ ဆန်တက်ရာ ဤမင်္ဂလာဒုန် မြို့သူကြီးသည်ကား သင်းကျေးဇူး ငါ့မှာယှိသဖြင့် ရာထူးကြီးမြင့်တိုးတက် ပေးရန်၎င်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား ရွှေမျက်နှာတော်ကို ဖူးမျှော်စေရန်၎င်း၊ ငါကြံစည်ရင်းယှိ၍ သင်းကို ရွှေတော်သွင်းပြီးလျှင် သံတော်ဦးတင်ရန် ငါခေါ်ရာ ဝန်ကျဖြစ်သူကခေါ်၍ ငါမလာဘူးဟု သူငါ့ကိုဆိုလိုက်သည်။

သင်းသည် ငါ၏အကြောင်းကို အလုံးစုံ အဆုံးတိုင်မသိ၊ ရာဇဝတ်ရှိ၍ ခေါ်တော်မူသည်ဟု ကြားလျှင်ပင် ငါ့ကို ဝန်ကြီးရာထူးမှ ကျပြီဟု အထင်နှင့် ပမာမထား ဝန်ကျခေါ်သည်ဟု ပြောဆိုခြင်းသည် ငါ့နားနှိုက် အနိဋ္ဌဖလ ဖြစ်ချေသည်။ သို့လှိ အကြောင်းကို ကောင်းစွာမသိ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်းအမှုကို မပြုမလုပ်ပဲနှင့် ငါ့ကို ရန်သူကဲ့သို့ အလေးမပြု ပြောဆိုသောသူ တယောက်ဖြစ်သည့်အတိုင်း သင်းကို အဆုံးစီရင်ရမည်။ သင်းသားမယားရှိသည်တို့ကို ဆိုင်ရာရွာသူကြီးက ချမ်းသာစွာ စားသောက်နေထိုင်ရန် စောင့်ရှောက်စေရမည်ဟု နှုတ်အာဏာဖြင့် ခြိမ်းချောက်တော်မူလျှင် မင်္ဂလာဒုန်မြို့သူကြီးသည် သေရမည်ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် များစွာငိုကြွေးလေ၏။ ဗိုလ်ရှုခံနှိုက် ဝုန်းချောစာ ဆက်သွင်းသော အရာယှိတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့ တုံ့လှုပ်ခြင်း ယှိကြလေသည်။

နောက် ရန်ကုန်ဝန်ကြီးမင်းက အရာယှိအပေါင်းတို့ နှုတ်
 ကြောင့်သေ၊ လက်ကြောင့်ကြေ ဆိုသော သူဟောင်းစကား ယှိ
 ချေသည်။ ဘယ်အရာမျိုးမဆို အကြောင်းယှိသည်ကို အစအဆုံး
 အကုန်အစင် ဒိဋ္ဌမသိသမျှ ကာလပတ်လုံး နှုတ်ထွက်မဆိုးကြလေ
 နှင့်။ နှုတ်ထွက်ဆိုးခြင်းသည် ဒေါသ၏၊ စေခိုင်းရာကို ခံသည်နှင့်
 တူသည်။ ကိုယ်နှိုက် ယှိသောဒေါသသည် မိမိ၏၊
 ကိုယ်နှင့်ဥစ္စာကိုသာ ထိခိုက်ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်ချေသည်။ လောဘ-
 ဒေါသ-မောဟ ထိုတရားသုံးပါးသည် အတွင်းမီးနှင့် တူချေသည်။
 လောကနှိုက် လွတ်နိုင်ကြသည်မဟုတ်ပုထုဇွန်ဂတိဖြစ်ကြသည်။
 သို့ကြောင့် ၎င်း မီးသုံးပါးကို ကြပ်ကြပ်သတိထား၍
 ရှောင်ကြဉ်ကြရမည်။ ထို တရားသုံးပါးကို အမှီပြုသောသူသည်
 ကိုယ့်အသက်နှင့် တကွ ပစ္စည်းကိုပါ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ရာသော
 မကောင်းကျိုး ပေးတတ် သောကြောင့် ကြိုးစားပီး သတိပြု၍
 ရှောင်ကြဉ်ကြပါ။ အရာယှိ အပေါင်းတို့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်
 အရာယှိအပေါင်းတို့က ကောင်း ခြီးသာစု ခေါ်ကြလေ၏။

ဝန်ကြီးမင်း။ ။ အရာယှိအပေါင်းတို့ ကတညုတ ကတဝေ
 ဒီ တရားလမ်းကြောင်း ယှိချေသည်။ ကျေးဇူးယှိမှ ကျေးစွက်
 သော စကားထုံးဟောင်းကို မလိုက်ကြရ၊ ကျေးဇူးရှင်မှန်း သိမှ
 သူ၏ကျေးဇူးကို ဆပ်နိုင်မှ သိနိုင်မှ လူသူတော်ကောင်းဟု ခေါ်ရ
 ချေမည်။ မသိသောသူတို့သည် ခွေးတိရစ္ဆာန်၏၊ နောက်လိုက်မျှသာ
 ဖြစ်ချေသည်။ သို့ကြောင့် မင်္ဂလာဒုန်မြို့သူကြီး၏ ကျေးဇူးငါနှိုက်
 ယှိသောကြောင့် ဒေါသအလျောက် အပြစ်ပေးခြင်းကို ပုထုဇွန်

ဖြစ်၍ အမှားဘက် ဒေါသနောက်လိုက် ငါဖြစ်ချေသည်။ ကျေးဇူးရှင်ကို မပြစ်မှားထိုက်ဖြစ်သောကြောင့် မင်္ဂလာဒုန်မြို့သူကြီး အသက်သေဘေးမှ ကင်းလွတ်စေ၊ ၎င်းနှိုက် အယွယ်ရောက်သော သားတယောက်ယှိကြောင်း အထက်က စာရင်းတင်သွင်းထား ချက်အရ ငါ့ထံသို့ ပို့အပ်ရမည်၊ ငါခိုင်းစေသုံးတော်မူမည်၊ သင်း၏အရည်အချင်းအလျောက် ငါ ချီးမြှောက်တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူလေလျှင် အရာယှိအပေါင်းတို့ ကောင်းခြီးသာဓုခေါ် ကြလေ၏။

အဝေးအနီး မြို့သူကြီး ရွာသူကြီး ပဲ့နင်း ကင်းအုပ် အမှု ထမ်းတို့ သူတပါး၏ ကျေးဇူးကို မမေ့ကြနှင့် အတွင်းမီးသုံးပါး ကို ရှောင်ကြရမည်။ အဆိုးအကောင်း အကျိုးအကြောင်းကို အစအဆုံး အလုံးစုံဒိဋ္ဌ မသိပဲနှင့် ချီးမွမ်းခြင်း ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း ဝစီကံကို မကြူးမလွန်ကြနှင့် ကြပ်ကြပ်သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ကြ ပါလေ။ ကိုင်း ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကို ဖူးမျှော် ကြည်ညို ၍ ပြန်ကြပေတော့ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

အရာယှိ အမှုထမ်းတို့လည်း ရန်ကုန်ဝန်ကြီး အမိန့်အတိုင်း နာခံ၍ မိမိတို့မြို့နယ်သို့ ပြန်ရောက် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက် အုပ်ထိန်းလျက် အမှုတော်ကို ရှိသေစွာ ထမ်းဆောင်နေထိုင်လျက် ယှိကြလေ၏။

ဒလ မြို့သူကြီးကိုလည်း တွတ္တပတ် ဥယျာဉ်တော်ကို ကောင်း စွာ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်၍ အသီးကို ရွှေဘွားတော် အောက်သို့ ဆက်သရန် ဥယျာဉ်တော်အုပ်၊ ဥယျာဉ်တော်မှူးတို့ကို ဆင့်ဆို စီမံရန် အမိန့်ပေးတော်မူသည်။

ပေါက္ခရာဝတီမြို့ အနောက်ဖက် တံခါးတွင် တည်ထားသော ဒုရင်ကျိုက်ထော် စေတီတော်ကိုပြင်ရန်၊ တဖုဿဖလ္လိကညီနောင် တို့တည်သော ကျိုက်ပါစေတီ၊ မြတ်စွာဘုရား ဆံတော် ခေတ္တ တန်ရပ်တော်မူသော ကျိုက်ကေသာ ဆံတော်စေတီ၊ နောက် တ လိုင်းမင်း များမတ်တို့ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီတော် များကို ပြုပြင်စောင့်ရှောက်ရန် နီးရာ ရွာသူကြီးများကို ဆင့်ဆို အမိန့်ပေးတော်မူလေသည်။

ဓမ္မဝိလာဓမ္မသတ်ကို စီရင်တော်မူသော ဆပဒထေရ် အသျှင် သူမြတ် သတင်းသုံးတော်မူသော မြို့ကုန်းကျောင်းတော်ကြီးကို ကောင်းစွာ ပြုပြင်ပေးရန် ဆိုင်ရာ သူကြီးကို အမိန့်ပေးတော်မူ သည်။

ဆိုင်ရာမြို့ဝန် မြို့သူကြီး ရွာသူကြီးတို့က မိမိတို့အုပ်ချုပ်ရသော နယ်အတွင်း အစိုခွန်၊ အခြောက်ခွန်၊ လယ်ခွန်၊ ယာခွန်၊ ကိုင်းခွန်၊ ဥယျာဉ်ခွန်၊ ဆိပ်ကမ်းခွန်၊ ဈေးခွန်များကို ဘုရားအမိန့်တော်မြတ် အတိုင်း နာခံတည်ကြည်လျက် ကောက်ခံဆက်သွင်းကြရန် အမိန့် ပေးတော်မူသည်။

အရပ်ရပ် မြို့ဝန် မြို့သူကြီးတို့ကို ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကျေးတော် မျိုး ကျွန်တော်မျိုးများ အေးချမ်းသာယာ စည်ပင်အောင် စီမံ ဆောင်ယွက်ကြရန် အမိန့်တော် ပေးတော်မူသည်။ ဘုရားပွဲကျင်း ပတော်မူသည့်အခါ ကြွလှာတော်မူသော အသျှင် သင်္ဃာတော် များ သတင်းသုံးတော်မူရန် ယာယီ တဲးကျောင်းနှင့်တကွ ဆွမ်း

ဘောဇဉ်များ လုံလောက်စွာ ထောက်ပံ့လှူဒါန်း ကျွေးမွေးခြင်း၊ ပွဲလမ်းသဘင် ကျင်းပခြင်း၊ မီးပန်းပွဲ ကျင်းပခြင်း၊ မြင်းပွဲ-ကျွဲပွဲ-နွားပွဲ၊ လူပြေးပွဲ၊ လက်ဝှေ့ပွဲများကို ကျင်းပခြင်း စသော ပျော်ရွှင်ပွဲ အမျိုးမျိုးတို့ကို အစဉ်အလာ ရှိသည်အတိုင်း မပျက်မကွက် ကျင်းပရန် အမိန့်ပေးတော်မူသည်။

ဥက္ကလာပ မင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အနိမ္မိတ ဆံတော်ပွားတည်ရာ မှော်ပီ ကျိုက်တင်းစေတီတော်ကို ပြုပြင်ရန် မော်ပီအရှင်ကြီး နတ်နန်းကို ကောင်းစွာ ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်၏။ အစဉ်မပြတ် နတ်နန်းကို ဝါဝင်ဝါကျွတ် ကန်တော့ ပူဇော်ပွဲ နှစ်စဉ်မပြတ် ကျင်းပပူဇော်ကြရန်များကို မှော်ပီမြို့သူကြီးကို အမိန့်ပေးတော်မူသည်။

သီဟဒီပကျွန်း သံလျင်မြို့ သူကြီးကိုလည်း မြတ်စွာဘုရား ဆံတော် ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ရှင်ပင်ကျိုက်ခေါက် စေတီတော်ကို နှစ်စဉ်ကျင်းပမြဲ ပွဲတော်ရက်အတိုင်း ကျင်းပပူဇော်၍ ထပ်မံပြုပြင်ရန်အမိန့်ပေးတော်မူသည်။ မီးပြကင်း၊ သီလဝါကင်း၊ ဓနုတ်ကင်းစောင့်၊ ကင်းအုပ်တို့က သင်းဘော အဝင်ကို မပြတ်ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက် စစ်ဆေး အစီရင်ခံရန် အမိန့်ပေးတော်မူသည်။

ထိုအခါ ခရိုင် မြို့နယ်အတွင်း၌ နေထိုင်ကြကုန်သော ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုးတို့သည် ရေချမ်းအိုးကို ဖက်ရဘိသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက် စိတ်ကြည်စွာ ယှိကြလေ၏။ ကာလကောင်းသော်

မိကျောင်းပေါ်သို့ ဟု သျှင်အဂ္ဂသမာဓိ စပ်ဆိုတော်မူချက် အရ မြို့နယ်ကျေးရွာ စည်ပင် အေးချမ်းသာယာခြင်း၊ ဆင်းရဲသား တို့ ကိုယ်စိတ် ၂-ပါး ချမ်းသာလျက် ယှိကြသောကြောင့် သူခိုး သူဝှက်၊ ဒါးပြ၊ ကျွဲနွားပြန်ပေး၊ လူပြန်ပေးမှု မဖြစ်ပွား မပေါ် ပေါက်ခြင်း၊ အထူးထူး အထွေထွေ ရောဂါဥပါဒ် မရှိခြင်း၊ မပူ မပင်ရခြင်း စသည်တို့အတွက် အုပ်ချုပ်သောမင်းကို ပြည်သူဆင်း ရဲသားတို့က ကျေးဇူးတင်သော အားဖြင့် နေ့စဉ်မပြတ် ဆု တောင်း မင်္ဂလာပြု၍ ကောင်းကြီး သာဓု ခေါ်ကြကုန် သတည်း။

အစိုးရသော မင်းတို့သည် ပဂ္ဂဟ နိဂ္ဂဟ ၂-ပါး ယှိသည်တွင် နှိပ်သင့်သောသူကို မထမကြွနိုင်အောင် နှိပ်ကွပ်သုတ်သင်ရသည်။ မြှင့်သင့်သောသူကို အရည်အချင်းအလျောက် ထိုက်တန်အောင် ချီးမြှောက်ရသည်။ ရာထူးအာဏာ တိုးတက်ချီးမြှောက်ပေးခြင်း သည် ချီးမြှောက်ခြင်း မမည်၊ ရာထူးအာဏာအလိုက် လခရိက္ခာ တော် တိုးတက် ချီးမြှောက် ပေးမှသာလျှင် ချီးမြှောက်ရာ မည် ချေသည်။

မိမိသဘောကျသူကို အရည်အချင်း မယှိပဲလျက် ချီးမြှောက် ခြင်းသည်ကား မတရား ချီးမြှောက်ခြင်းသာ မည်ချေသည်။ နှုတ် က မေတ္တာယှိယောင် ချစ်ယောင်ပြု၍ ပြောဆိုသော ပရိယာယ် တို့သည် နောက်ဆုံးကျလျှင် မိမိကို သူတပါး မေတ္တာမဲ့သော ဆေး မုန်းသော ဆေးကို မိမိဖော်၍ သုံးစွဲသည်နှင့် တူချေသည်။

မိမိ မယှိပချေသော် မြို့နယ် ကျေးရွာ ဆင်းရဲသား အပေါင်း တို့ တောင့်တလျက် ယှိနေကြရအောင် စီမံ ဆောင်ယွက်တော်

မူကြမ္မာသာလျှင် လူနတ် သာဓု ခေါ်ခြင်းကို ခံရသဖြင့် မိမိဂုဏ်
 သတင်းယနံ့သည် အစော်နရက် ပေါ်ဘဝင်သို့ ပြန့်နှံ့ပြေးသွား
 လျက် မွှေးမွှေး ကြိုင်ကြိုင် လှိုင်လှိုင် ထုံထုံ ကမ္ဘာပတ်လုံး မဆိုး
 မချင်း ထင်လင်းယွန်လန်း ဥဒါန်းမကြေ တည်ထွန်းခြင်း ယှိလေ
 အောင် နှလုံးသွင်းကြရန် ဖြစ်ပေသတည်း၊ ဖြစ်ကြပါစေခလို၊
 တရုပ် ဝက်မွေးသော အလုပ်မျိုးနှင့် တူအောင် မကျင့်ကြလေနှင့်
 ဟူလိုသော်။ ။

ဤကား ပညာယှိကြီးတို့ သတိချပ် စဉ်းစားဘွယ်ရာ ဖြစ်ချေ
 ဧည့်ရှင်။

**ဖိုးတော်ဘုရားနှင့် အမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦး
 အမေးအဖြေ**

အခါတပါးသော် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက မိန့်တော်မူသည်
 မှာ ပေါ်ဦးရယ် ငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ဟိန္ဒူ လူ
 မျိုးဟု ငါထင်သည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါတို့သည် သကျ
 သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ဆင်းသက်လာသည်ဖြစ်၍ အိမ်သာတော်
 ကိုတက်သောအခါ ရေနှင့်သုတ်သင်ရသည်။ ကျောက်စီ ခြေနင်း
 တော်သည်လည်း ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့စီးတဲ့ ခြေနင်းမျိုးပဲမောင်မင်း။
 မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သကျ သာကီဝင်မျိုးပင် ဆိုသော်လည်း
 မြတ်သော ဟိန္ဒူလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ငါထင်တော်မူသည်။ ၎င်းပြင်
 ငါတို့တရံတခါ ငှက်ပျော်ရွက်နှင့် ပွဲတော်တည်သည်ကို ဖက်စိန်း

လင်ပန်း မနောလင်ပန်းဟု ခေါ်ရသည်။ ဟိန္ဒူများလဲး ငှက် ပျောရွက်ခင်း၍ စားသောက်ကြသည်။ ငါတို့ မင်းများသုံးစွဲ သော အဆောင်အယောင်တို့တွင် ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့ အသုံးအဆောင် ပါဝင်လျက်ဖြစ်၍ ဂေါတမဘုရားသည် ဟိန္ဒူလူမျိုးလို့ ငါဆို ချင်သည် ပေါ်ဦးရယ်။

ဦး။ ။ ဖုန်းတော်ကြောင့် အရှင် ထင်တော်မူရာမှာ ထင် တော်မူတဲ့အတိုင်းပါဘုရား။ သို့သော် ကျွန်တော်မျိုး လျှောက် ထားလိုသည်မှာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် နိမိတ်ကြီး ၄ ပါးကို မြင်တော်မူ၍ တောထွက်တော်မူသည့်အခါ မြင်းမြီးဆွဲ မောင် ဆန် အမတ် လိုက်ပါသွားရပါသည်။ အနော်မာမြစ်သို့ရောက်၍ ဆံတော်ပယ်ပြီးလျှင် ရဟန်းပြုတော်မူပါသည်။ ဤအခါ အမတ် မောင်ဆန်သို့ ဝတ်ဆင်သော မင်းမြောက်တန်းဆာများကို လုံး ရေချပ်ပြားနှင့်တကွ ယသော်ပိမ္မာဒေဝီကို ဆက်လေဟု အပ်လိုက် ပါသည်။ အမတ်မောင်ဆန်လဲး ဝမ်းနဲးပက်လက် ငိုယိုခါနှင့် ပြန် လှာရာ နန်းတော်သို့ရောက်၍ ယသော်ဓယာအဆောင်သို့ ဝင် ပြီးလျှင် အကျိုးအကြောင်းလျှောက်ထား၍ မောင်ဆန်အမတ် ဆက်သသော မင်းမြောက်တန်းဆာ စရင်းပါကို တခုစီ တခုစီ ဆက်သောအခါ နားသန်သီး မပါ ကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-ဟုတ်ပေတယ် မောင်မင်း။ ဟိန္ဒူများမတော့ နားသန်သီးယိုပေတယ်။

ဦး။ ။ သည်အကြောင်းကိုရည်၍ ကဗျာစာဆိုဆရာတို့ သီ ကုံးစပ်ဆိုထားကြပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဘယ်လိုများ စပ်ဆိုထားကြပါသလဲ မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မယ်ယသော်ထုံးတဲ့ ရွှေယောင် ဆီမပါပဲနဲ့သူပြောင်။
ဟု စပ်ဆိုကြပါသည်။ မယ်ယသော်ထုံးတဲ့ ဦးစွန်းဖုတ်လို့ ကဗျာ
ဆရာတို့က မစပ်ဆိုကြပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဟုတ်ပေတယ် မောင်မင်းဟု ဆို၍၊ ပြုံးတော်မူလျက်
အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

x x x x x x

တနေ့သောအခါနှိုက် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ပေါ်ဦးရယ်
ငါစဉ်းစားကြည့်တယ် ငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် သုမေ
ဓာတဝက ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌ နိယတဗျာဒိတ်
ပန်းကို ပန်ဆင်ရသဖြင့် ဘုရားဖြစ်ရန် ပါရမီတော် ဖြည့်ကျင့်
တော်မူခြင်းနှိုက် အသွေးတော် အသားတော် မျက်လုံးတော်
များကို လှူတော်မူခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ဝေဿန္တရာမင်းကြီးဖြစ်
စဉ်က ဆင်ဖြူတော် ရထားတော် သားတော် သွီးတော် မိဖု
ရားတော်ကိုပါ လှူတော်မူသည်။ တစုံတရာ သနားငဲ့ကွက်ခြင်း
မယ့် ဘုရားဖြစ်လိုသောဆန္ဒတော်သာယှိပေတယ်။

နောက် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရဖြစ်တော်မူတဲ့အခါ သားမယားနဲ့ တ
ကွ ထီးနန်း စည်းစိမ်တော်ကြီးကို စွန့်ပစ်၍၊ တောထွက်တော်မူ
သည်။ များမကြာမီဆိုပါတော့ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ဗောဓိပင်
နှင့် ရွှေပလ္လင်ရသောအခါ မာရ်နတ်ရန်ကို အောင်တော်မူ၍၊
ပလ္လင်ထက်ဝယ် ၇-ရက်နေတော်မူပြီးမှ ပလ္လင်ပေါ်မှသက်တော်
မူ၍၊ ပလ္လင်တော်ကို မျက်စိတော်ဖြင့် မျက်တောင်မခပ်ပဲ့ စိန်း
စိန်းကြည့်တော်မူသည်မှာ ၇-ရက်ဖြစ်သည်။

၎င်း ပလ္လင်တော်ကို ၇-ရက်တိုင်တိုင် ကြည့်တော်မူခြင်း သည် ထိုပလ္လင်ကို နှမြောနှစ်သက်သောကြောင့် ကြည့်တော်မူ သည် ဖြစ်မလား။ အကယ်၍ နှမြောအံ့ နှစဉ်အခါတုန်းက အံ့ ဩဖွယ်အလှူများကိုတောင် လှူခဲ့ပါလျက် ဘုရားဖြစ်တော်မူမှ သည်ပလ္လင်လေးကို စုံမက်နှစ်သက်ဖြစ်ရမည်မဟုတ်။ နှစ်သက်ခြင်း မဟုတ်ပါလျှင် ဘာဖြစ်လို့ ၇-ရက်တိုင်တိုင် ကြည့်တော်မူသ နည်းဟု မေးတော်မူလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးလည်း ဤမေးတော်မူချက်ကို ရုတ်ချည်းပြန်ဖြေ ရန် ဉာဏ်မပေါ်ခဲးယဉ်းသောကြောင့် မှန်ပါ။ ဤမေးတော်မူ ချက်ကို နောက် ၃-ရက်ယှိမှ တင်လျှောက်နိုင်ပါမည့်အကြောင်း နှင့် လျှောက်ထားလေ၏။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပီ မောင်မင်းဟု မိန့်တော်မူ၍ အတွင်းတော် သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

× × ×

ထင်။ ။ ဘယ့်နှယ်လဲ မွန်းပေါ်ဦး၊ ခါတိုင်းဖြင့် မေးတော် မူလျှင် မဆိုင်းမတွ ချက်ခြင်း ကြံဖန်တင်တော်မူပေတယ်။ ယခုအ မေးမှာ ၃-ရက်အခွင့်တောင်းရဒါ ဉာဏ်တွေ ဘယ်ကိုရောက်ကုန် သလဲကွဲ့။

ဦး။ ။ မေးတော်မူဒါက ဘုရားရှင်အတွက် မို့ ကျမ်းဂန်နှင့် ညီအောင် တင်ရပေမယ်ကွဲ့၊ ကိုယ်ထင်ဒါလျှောက်ဖို့ တော်တဲ့အ မေးမျိုးမဟုတ်ဘူးကွဲ့။ သည်နေရာမှာ ပေါ်ဦးဉာဏ်မမှီဘူး သူ ငယ်ချင်း။

ထင်။ ။ အေး-ဉာဏ်ပေါ်အောင် ဝီရိယစိုက်ပေအုန်းတော့ သူငယ်ချင်းဟုဆို၍ နန်းတော်မှပြန်ကြလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးသည် အင်းဝမြို့ ကြိုးတန်းရပ်နှိုက် ကြိုးကျစ်စားနေ ရသော ဆရာကြီးဦးပုညာထံ သွားရောက်၍ ပဆိုးအင်္ကျီ ခေါင်း ပေါင်းဖြူတအုပ် ကလာပ်ပေါ်တွင်တင်လျက် ကန်တော့ပြီးလျှင် မေးမြန်းသောအခါ ဆရာကြီးက ဘုရားသျှင်တို့ ဧည့်ဓမ္မ တာယိုသည်ကို ပြောပြလိုက်သည်အတိုင်း မှတ်သွား၍ ပြန်လာ လေ၏။

x x x x

သုံးရက်မြောက်သောနေ့နှိုက် နံနက်ညီလာခံဝင်ကြရာ ဖိုး တော်မင်းကြားက ဟဲ့-ပေါ်ဦး ယမန်နေ့က ငါမေးတော်မူသည် ကို မောင်မင်း ဖြေဆိုနိုင်ပါသလား။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ဖြေဆိုနိုင်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဖြေနိုင်လျှင် ဖြေစမ်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ဘုရားသျှင်တို့မည်သည် ရှေးရှေးတုန်းက ပွင့် တော်မူပြီးကုန်သော နောင်တော်ဘုရားသျှင်တို့ ဧည့်ထုံးကို နှလုံး ပိုက်လိုက်တော်မူ၍ ဓမ္မတာအစဉ်ယိုသည်အတိုင်း ၄၉-ရက်စေ့ အောင် ၇-ရက်နေမြဲ ကြည့်မြဲ ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။ သို့မှ ကျင့်စဉ် သတ္တဋ္ဌာနနှင့် ၄၉-ရက်ကိုက်တော်မူပါသည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ပေါ်ဦး မောင်မင်းတင်လျှောက်သော အချက်သည် မောင်မင်းဉာဏ်မဟုတ် မောင်မင်းမှာ ဆရာယှိမည်။ ဘယ်ဆရာ ထံက သည်ဉာဏ်ကို ရယူကြောင်း မှန်မှန် သံတော်ဦးတင်စမ်း။

ဦး။ ။ မှန်ရာကို လျှောက်ရမှာဖြင့် အင်းဝမြို့ ကြိုးတန်းရပ် နှိုက် ကြိုးကျစ်၍ အသက်မွေးရရှာသော ဆရာကြီး ဦးပညာထံ သွား၍ မေးမြန်းနည်းနာခံယူရပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အောင်မယ် သည်ဆရာကြီးဟာ ကြိုးကျစ်၍ စား သောက်နေရဒါ လျှင်အတော်ဆင်းရဲမှတ်တယ် မောင်မင်း။

ဦး။ ။ အလွန်မှ ဆင်းရဲနေပါ ကြောင်းပါဘုရား၊ ကျွန် တော်မျိုးက ဝတ်စုံများနှင့် စားသောက်ရန် ကန်တော့ရပါ ကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ သည် ဆရာကြီးကိုခေါ်၍ ရှေ့တော် သွင်းရမည် မောင်မင်းဟု မိန့်တော်မူပြီးသော် ညီလာခံစဲလေ၏။

ဦးပေါ်ဦးလည်း အင်းဝမြို့ ဆရာကြီးကို သွား၍ ခေါ်ပြီး လျှင် နောက်တနေ့ ရှေ့တော်သို့သွင်းလေ၏။

ဖိုး။ ။ ဆရာကြီး၊ ကျွန်ုပ်ထင်ယှားယှိပါလျက် သို့လို အ ဆင်းရဲခံ၍ နေရပါသလဲ၊ ကျွန်ုပ်သိအောင် ရွှေနားတော်မှ မ ကြားမလျှောက်ပဲ အဆင်းရဲခံနေသည်မှာ အဲ့ဩဖွယ် ဖြစ်ပေ တယ်၊ အတွင်းတော်သို့ ဝင်လိုပါတယ်ဆိုလျှင် မည်သူက တား အုန်းမှာလဲဆရာကြီးရဲ့။

ဆရာကြီး။ ။ မှန်ပါ။ “ထွက်ဝင်သွားလား၊ မင်းတံခါးကို၊ မှန်းထားပိုင်သ၊ အခွင့်ရလည်း၊ ကာလဆေးမေး၊ အရေးယူငင်၊

ရှုဆင်ခြင်လျက်”ဟု ရာဇ ဝဿတီခန်းနှိုက် ဖော်ပြထားပါသောကြောင့် အခွင့်မပေါ် အမှီကောင်းကိုမရသဖြင့် မှောက်တော်သို့ မရောက်နိုင်ပါကြောင်း။ ကြိုးကျစ်၍ ရောင်းချစားသောက်ရသော ဆင်းရဲပင်ပန်းသူ အညတြဖြစ်တော့ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေကောင်းကို မတွေ့နိုင် မရနိုင်အောင် ယှဉ်နေရပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-ကောင်းပီဆရာကြီး ဤနေ့ကစ၍ ရှေ့ကို မစိုးရိမ်နှင့်တော့ ဆရာကြီးကို စာတော်ပြင် ဆရာကြီးအရာ ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော်မူမည်၊ စာတော်များကို စုံရေ ဆန်ရေ လက်အောက် စာရေးများနှင့် ကြည့်ရှုတိုက်ဆိုင် တည်းဖြင့် ပြင်ဆင်ရမည်။

ဈေးချိုတော်နှိုက် နေ့စဉ်ကောက်ခံ စားသောက်စေဟူသော အမိန့်တော်ကို မှတ်တော်မူပြီးလျှင် ညီလာခံစားလေ၏။

ဆရာကြီး ဦးပညာလည်း မိမိသားမယား ဆွေမျိုးသားချင်းများကိုခေါ်၍ အမရပူရမြို့နှိုက် ချထားတော်မူသော ရပ်ကွက်နေရာတွင် နေထိုင်၍ အမှုတော်ကို ထမ်းယွက် ခစားလျက်ယှိလေသည်။

ဆရာကြီးသည် အမိန့်တော်မြတ်နှင့် နေ့စဉ် ဈေးသူဈေးသားတို့ ဆိုင်နှိုက် သဒ္ဒါကြေး ကောက်ခံ၍ စားသောက်လျက်ဖြစ်သည်။ ဈေးသူဈေးသားများထံမှ နေ့စဉ်ကြေး တစေ့ကျစီ ကောက်ခံစုပေါင်း၍ ရသောကြေးငွေများနှင့် သမ္ပုဒ္ဓေဘုရားစေတီတော်၊ အောင်ခြင်းယှစ်ပါးဘုရား စေတီတော်များကို ဈေး

သူဈေးသားများ ကောင်းမှုဟူ၍၊ တောင်သမန်အင်း တောင်
မင်းကြီးဘုရား အနောက်ဖက်နှိုက် တည်ထားကိုးကွယ်ကြလေ
သည်။ “ယခုသာသာယာယာ ကြည်ညိုဖွယ် ထင်ယှားလျက် ယှိ
လေသည်”။

ဈေးသူ ဈေးသားတို့သည် ထိုဆရာကြီးကို အလွန်ကြည်ညိုကြ
သဖြင့် ဝါဝင် ဝါကျွတ် နှစ်သစ်ကူးအခါတို့နှိုက် အစားအစာ
အဝတ်အထည်များကို ပဒေသာပင်ပြုလုပ်၍ အမြဲပူဇော် ကန်
တော့ကြလေသည်။

တနေ့သောအခါ ဖိုးတော်မင်းကြားက ဟဲ့-ပေါ်ဦး ယခု
ငါတည်တော်မူသော မင်းကွန်း စေတီတော်ကြီးတွင် ဖော်စပ်
သော အင်္ကျီတော်များကို မောင်မင်း မြင်ရဲ့လား၊ များစွာခိုင်ခန့်
မြဲမြန်အောင် စနစ်တော်မူတယ် မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-စနစ်တော်မူသော အင်္ကျီတော်များကို ကျွန်
တော်မျိုးမြင်၍ စုံစမ်းကြည့်ရာ အလွန် စနစ်ပုံကောင်းပါသည်
ဘုရား။ အလွန် မာချောပါသည် ဘုရား။ စနစ်တော်မူသော
အင်္ကျီတော်ကို မှီတင်၍ သံနှင့်ခပ်လိုက်ယင် မီးပွင့်ထွက်လှာ၍
မှီမှာ မီးစွဲပါကြောင်း၊ အင်ကြင်း ကျောက်ကဲ့သို့ မာလှပါ
ကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ နို့-ငါ၏၊ ဘေးလောင်းတော် ဖိုးလောင်းတော် ဖြစ်
သော အနော်ရထာမင်းစော တည်ထားတော်မူခဲ့သော ပုဂံ
ရွှေစည်းခုံဘုရားက အင်္ကျီတော်နှင့် နှိုင်းယှဉ်သော် ဘယ်စနစ်တော်
က မာမည်ထင်သလဲ မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ပေါက်ကန် ရွှေစည်းခုံဘုရားက အင်္ဂါတေ
သည် ကွာ၍မကျသောကြောင့် အမှန်ကို မလျှောက်ဝံ့ဖြစ်ပါ
ကြောင်း။

ဤအခါ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးသည် ပြုံးတော်မူ၍ အတွင်း
တော်တို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

တနေ့သော် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးသို့ ပုံဏားတော်များက
သိုက်ဓာတ်ပေဒင်ကိန်းခန်းအရ ဆယ့်တလနှိုက် ဂြိုဟ်စီး ဂြိုဟ်နင်း
ထိခိုက်ပါ၍ ထီးနန်းကို စွန့်ပစ်ရသော ကိန်းကြိမ်ကြိုက်ကြောင်း
ကို လျှောက်တင်ကြလေ၏။ ဆယ့်တလက ကျော်လွန်သော်
သက်တော်ရာကျော်ရှည်နိုင်ကြောင်းကို လျှောက်ကြလေသည်။

ဖိုး။ ။ ဟဲ့-ပေါ်ဦး၊ ပုံဏားတော်များက ပေဒင်ကိန်းခန်း
အရ ဆယ့်တလမှာ ခိုက်ကြောင်း ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စွန့်ပစ်ရ
မည့်အကြောင်း အဟောထွက်သည် မောင်မင်း၊ ၎င်းပြင် “စေတီ
ကြီး အပြီးမသတ် မှုဆိုးသူညကပ်” ဟု သိုက်တဘောင်ထွက်ပေါ်
လှာတယ် မောင်မင်း၊ ငါလဲ စေတီကြီးကို တည်လျက်ဖြစ်တယ်၊
သို့အတွက် ပုံဏားများ ဟောကိန်းနှင့်လည်း ဆိုက်လာတယ်
မောင်မင်း၊ သို့သော် ယတြာ ကောင်းယင် မင်းလောင်းမှ
ပပျောက်ရသည်ဆိုသကဲ့သို့ ခိုက်သော ဆွဲတလကို နှစ်သစ်သင်္ကြန်
များ ကူးပြောင်းရသော် မတော်ပေဘူးလား မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ ဘုန်းတော်ကြီးလှသောဘုရားက ဆွဲတလ
မှာ ကိန်းခန်းမကြိုက် ခိုက်သော အခါနှင့် ကြုံကြိုက်သောကြောင့်
ဆယ့်တလနှင့် သင်္ကြန်နှစ်သစ်ကူးပြောင်းတော်မူမည်ဟု ယတြာ

ပြုခြင်းသည် သင့်လျော်လှပါကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်အတွင်းယှိ
လူ့သျှင် ရဟန်းတို့ကဖြင့်လျှင် ရေမြေကို အစိုးရတော်မူသော
ဘုရင်မင်းမြတ် အမိန့်တော်ကို ဦးလည်မသုန် အမှန်လိုက်နာ
ဆောင်ယွက်ကြမည် ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အရှင်အမိန့်တော်ကို မနာ
မယူ ဖီဆန်မည့်သူ ၂ ဦးက တင်းမာခုခံလိမ့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း
ပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ငါ့အမိန့်တော်ကို ခုခံငြင်းဆန်မည့်သူ ၂-ဦးယှိသည်
ဟု လျှောက်ထားသည်မှာ မည်သူ မည်သူများတုန်း မောင်မင့်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ဘုန်းတော်ကြောင့် ခွေးတိရစ္ဆာန်နဲ့ သစ်
ပင်များဖြစ်ကြပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-ဟုတ်ပါပေတယ် မောင်မင်းဟု မိန့်တော်မူ၍
အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူ၏။

အတွင်းတော်ဝန်များ ညီလာခံစဲး၍ နန်းတော်မှ သက်၍
ပြန်ကြလေ၏။

× + + ×

တနေ့မှာ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ဟဲ့-ပေါ်ဦး ငါတခု
စဉ်းစားမိပြန်တယ်၊ ငါတို့ ဂေါတမ ဘုရားသျှင်သည် သုမေဓာ
ရသေ့အဖြစ်နှင့် ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်းနှိုက်
သတ္တလောက၏ အကျိုးဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ အကျိုး ဘုရား
ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ ကျင့်တော်မူပါမည်ဟူ၍ ပဋိညာဉ်သုံးချက်ကို
ဝန်ခံ၍ ဘုရားဆုကို ပန်ဆင်တော်မူသည့်အတိုင်း မာရ်ငါးပါး

ကို အောင်တော်မူ၍ သစ္စာလေးပါးတရားကို ပိုင်တော်မူသော အားဖြင့် ဘုရားဖြစ်တော်မူလျှင် ရွှေဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင် တော်မူရာ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ နားနှင့် နှလုံးသားတို့ သည် ကြမ်းလှသော လွှသွားနှင့်တူသည်။ ငါဧည့်တရားတော် သည်ကား အလွန်တရာ နူးညံ့လှပေသည်။ ငါဟောသော်လည်း ငါ၏တရားတော် တည်နိုင်ကြမည်မဟုတ် အချည်းနှီးသာဖြစ်ချေ တော့မည်။ ဟောသော်လည်း အကျိုးမယ့် မဟောလိုပါဘူးဟု နေတော်မူသတဲ့။

နောက်မှ သတံပတိ မဟာဗြဟ္မာမင်းကြီး ဆင်းသက်တောင်း ပန်တော့မှ ဓမ္မစကြာဆရာတော်ကို ရှေးဦး ရှေးဖျားဟောတော် မူတယ် မောင်မင့်၊ ဘုရားတို့မည်သည် နှစ်ခွန်းနှစ်ခွ စကားတော် ကို ဆိုတော်မူရာ တခွန်းသောစကားကိုသာ ဆိုတော်မူရမဲ့ ဖြစ်ပါလျက် တရားမဟောလိုပါဘူးဟု ဆိုပြီးမှ သတံပတိဗြဟ္မာ မင်းကြီး ချဉ်းကပ် တောင်းပန်သောအခါ အဘယ့်ကြောင့် ဟောရပြန်သလဲ၊ စကားရှေ့နောက် မညီယိုနေသည်မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ နှလုံးသားသည် ကြမ်းတမ်းသောကြောင့် ဟောငြားသော်လည်း အလွန်နူးညံ့လှ သော တရားတော်သည် တည်မည်မဟုတ်၍ မဟောလိုဟု နေ ခြင်းသည် ဘုရားတို့၏ပရိယာယ်နှင့် တူပါကြောင်းပါ။ ဟိုတခါ တုန်းက ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် သတံပတိဗြဟ္မာကြီးကိုပင် လျှင် ဘုရားဟူ၍ ယုံကြည်ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြသူ များကြ ပါသည်။ ဤအခါ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားက ငါဘုရားပဲ ငါ့

တရားတော် နာကြဟု မိန့်သော်လည်း ယုံကြည်ကြမည် မဟုတ်
သောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ ယုံမှားသံသယ ကင်း
ရှင်း၍ ထင်ယှားစွာ ကြည်ညိုလေးမြတ်ကြရန် သဟံပတိမဟာ
ဗြဟ္မာကြီးကိုယ်တိုင်လာရောက်တောင်းပန်မှ ငါတရားဟောတော်
မူမည်ဟု ပရိယာယ်ပြုတော်မူပါကြောင်း။

နောက်- မဟာဗြဟ္မာကြီးက ဘုရားသျှင်၏ အလိုတော်
အတိုင်း သက်လှာပြီးလျှင် ဘုရားသျှင်သို့ အပြစ်ခြောက်ပါး
လွတ်ရာက လောကသုံးပါးနှိုက် အတုမယ့် မြတ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား အသျှင်ဘုရားသည် ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားအထံ
တော်နှိုက် လောကသတ္တဝါတို့ ဧည့်အကျိုးငှါ ကျင့်တော်မူပါ
မည်ဟု ပဋိညာဉ်ခံယူတော်မူခဲ့ပါသည်ကို ယခု အလုံးစုံသော
တရားတော်ကို ထင်ယှားစွာ သိတော်မူ၍ ဘုရားဖြစ်တော်မူမှ
သတ္တဝါတို့ကို တရားမဟောပဲ နေတော်မူပါလျှင် ပဋိညာဉ်
ခံဝန်ချက်မတည် ပျက်ကွက်ရာကျရောက်ပါလိမ့်မည်။ လောက
သည် အချည်းနှီးဖြစ်ပါတော့မည်ဘုရား၊ မဟာကရုဏာတော်
ဖြင့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား တရားရေအေး အမြိုက်ဆေးကို
တိုက်ကျွေးတော်မူပါဘုရားဟု သုံးကြိမ်သုံးတန် လျှောက်ထား
သောအခါ ဘုရားသျှင်သည် ဝန်ခံတော်မူ၍ မိဂဒါဝုန်တော
သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းတို့အား တရားဦး ဟော
တော်မူရပါသည်။

သဟံပတိ မဟာဗြဟ္မာကြီး ဘုရားသျှင်သို့ တရားဟောရန်
တောင်းပန်လျှောက်ထားသော အသံကို လူအပေါင်းတို့ ကြားရ

မြင်ရသောအခါ၊ ဟေ- အချင်းတို့ ဘုရားမှတ်ပိုက်သော သဟံပတိ ဗြဟ္မာကြီးသည် ဘုရားမဟုတ်၊ ထိုဗြဟ္မာကြီး ဝပ်လျှိုး၍ တရား ဟောရန် တောင်းပန်ခြင်း ခံရသော အသျှင်သာလျှင် ဘုရားအစစ် ဖြစ်သည်ဟု ယုံမှတ်ကြ၍ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကြရပါကြောင်း ပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း ကောင်းပေ မောင်မင်း၊ မိမိတို့ ဆည်းကပ်သော အကြီးအမှူးပြုသူက ဦးကျိုးမှ နောက်ပါတပည့်များပါ လိုက်၍ ဦးကျိုးနိုင်ပေမည်၊ အသီးတရာ အညှာတခု ဆိုသကဲ့သို့ အညှာနဲ့ တူသော မဟာဗြဟ္မာကြီး ပြုတ်ကျတော့ အညှာနှိုက် တွယ်ကပ် သောအသီးများ ပါလှာပြီးဖြစ်တော့ တရားဟောရခြင်းသည် မခဲးယဉ်းဖြစ်ပေသည် မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ လောကမှာ အကြီးအမှူး ပြုလုပ်သူ လိုရင်း အချက် ဖြစ်ပါကြောင်းပါ၊ ဦးဆောင်ကောင်းလျှင် နောက်ပါ ကောင်းပါရော၊ ဦးဆောင်ဖြောင့်လျှင် နောက်ပါဖြောင့်ပါရော၊ ဦးဆောင်မှန်လျှင် နောက်ပါ မှန်ပါရော၊ မြတ်စွာဘုရား ဟော တော်မူသော ဇာတ်တော် နိပါတ်တော်တို့နှိုက် ဘုရားအလောင်း တော်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ ချမ်းသာကြပါသည်။ ဒေဝဒတ်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ ပျက်စီးကြရပါသည်။ သို့ကြောင့် ဤလောကကြီး၌ ဦးဆောင် ပြုလုပ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့နည်းစိတ်နှလုံးမျိုး ကို ကိုယ်တွင်းနှိုက် အမြဲတည်ကြရန် အလွန်လိုလှပါကြောင်း ပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပေ မောင်မင်း၊ သာဓု-သာဓု-သာဓု-ကြား
ရခြင်းနှိုက် စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်းဖြစ်ပါပေ မောင်မင်း၊ ရော့-ငါဝတ်
ဆင်တော်မူသော သားမွေးအင်္ကျီကို မောင်မင်း ဝတ်ဆင်တော့
ဟု ချွတ်၍ သနားတော်မူပြီးလျှင် အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်တော်မူ
လေ၏။

နံနက်ညီလာခံစဲး၍ နန်းတော်မှ သက်၍ ပြန်ကြလေ၏။

* * *

တနေ့သော် ညနေခင်း မြောက်ဥယျာဉ် ပန်းခုံတော်နှိုက် ညီ
လာခံရာ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ပေါ်ဦးရယ် ဟောဒီမောင်း
ထောင်သာသနာပိုင်လူထွက် မင်းတိုင်ပင် အမတ်ဖြစ်သော ဆရာ
ကြီးသည် ငါက သူကိုဆရာ အဖြစ်နှင့်သာ တင်မြှောက်ထားရ
သည်။ ဘယ်တော့မှ သုစကားကို နားထောင်ရတယ်မယ့်ဘူး၊ ငါ
စကားကိုသာ သူနားထောင်နေတယ်။ ငါက လူထွက်ပါဆိုယင်
ထွက်တာပဲ သို့လို့ ငါပြောဒါကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် နား
ထောင်နေတယ်၊ အဲဒါကြောင့် အင်မတန်ညံ့ဖျင်းတဲ့ လူကြီးဟဲ့၊
သူကို ငါ့ရှေ့တော်တွင် ယောင်ကိုဆွဲ၍ ထောင်းစမ်းဟယ်။

ဤအခါ ပေါ်ဦးက စဉ်းစားသည်မှာ အသျှင်မင်းကြားကြီး
က ချီးမြှောက်ကိုးကွယ်သော မင်းဆရာ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကြီး
ဖြစ်သည်။ ပညာဂုဏ်လည်း အလွန်ကြီးသော ဆရာကြီး ဖြစ်သော
ကြောင့် မင်းအမိန့်တော်နှင့် အထောင်းရ ခက်သောကြောင့် မ
တော်ကြောင်း လျှောက်ပြန်ယင်လဲး ငါပေးသော အမိန့်တော်ကို

ဖီဆန်ရမလားဟု ရာဇဝတ်တော်ပေးမည်ကို ကြောက်ရဒါက တ
မျိုး သို့ကလို့ အခက်ကြုံလျက် ဖြစ်သောကြောင့် မင်း၏ အမိန့်
တော်ကိုလည်း မဖီဆန်ရအောင် မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကိုလည်း
ရိုသေရာကျအောင် လျှောက်ထားသည်ကား။

မှန်ပါ ဖုန်းတော်ကြောင့် အမိန့်တော်မြတ်နှင့် ၎င်းဆရာကြီး
ကို ကျွန်တော်မျိုးက ယောင်ဆွဲပီးတော့ ထောင်းဘို့ဝေးလို့ သူကို
ကြည့်တောင်မှ မကြည့်ချင်ပါ ဘုရားဟု လျှောက်လေသည်။

ဤအခါ ဖိုးတော်မင်းကြားသည် တစုံတရာ မိန့်တော်မမူပဲ
ဥယျာဉ်တော်မှ နန်းတော်သို့ တက်တော်မူလေ၏။

ကျန်ရစ်ကြသော များမတ်တို့က မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကြီးကို
အထောင်းခိုင်းရာ အတွင်းဝန်မင်းဖြင့် ခက်ကပြီဟု ကျွန်ုပ်တို့ထင်မိ
ပေတယ်၊ မင်း၏ အမိန့်တော်ဖြစ်တော့ ငြင်းဆန်လွှဲဖယ်ဘို့ဟာ
အတော်ခက်ပေတယ်၊ ရာဇဝတ်တော်နှင့် နီးကပ်လျက် ယှိပါသည်
ကို ရုတ်ချည်း တင်လျှောက်နိုင်ပေသည်ကို အလွန်မှ အံ့ဩစရာ
ကောင်းလှပါပေသဗျား၊ ပညာယှိကြီးနှင့် တူပါပေ အတွင်း
ဝန်မင်း။

ဦး။ ။ ဘုရင်မင်းမြတ်က ချီးမြှောက်တော်မူထားသော
ဘုရင့်ဆရာ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကြီးဖြစ်သဗျ၊ ပညာအရောင်က
နေလကဲ့သို့ ထွန်းလင်း ကျော်ကြားပေသဗျ၊ ကိုယ်တို့ကျွန်ုပ်တို့က
ထိုဆရာကြီးကို ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်နေကြရသဗျ၊ သို့လို့ဆရာကြီး
ကို မင်း၏ အမိန့်တော်နှင့် ပင်သော်လည်း ဘုရင်မင်းလဲ ချမ်း
သာအောင် ကိုယ်လဲ ချမ်းသာအောင် ထို ဆရာကြီးကိုလဲ

ရိုသေရာကျအောင် အမှုနှင့်လျော်အောင် ဆောင်ယွက်နိုင်မှသာ များကောင်း မတ်ကောင်း ပီတော့မပေါ့ ဝန်မင်းတို့။

မင်းလိုလိုက်က မင်းကြိုက်တယ်ဟု ဆိုရိုးစကား ယှိုသော်လဲး နေရာတိုင်းကို မလိုက်ရဘူးဗျ။ ဤနေရာများမှာ ပေါ်ဦးက မင်း ကြိုက်၊မင်းလိုလိုက်ခဲ့ပါလျှင် ပေါ်ဦးခွေးဖြစ်ကရောဗျ။ ရှင်ဘုရင် ကလဲး ဒီအကောင်ဟာ ငါက စမ်း၍ ခိုင်းတော်မူယင် ငါကိုးကွယ် တဲ့ ဆရာကြီးကိုလျက် ယောင်ဆွဲထောင်းတယ်ဟု ပြောစမှတ်ပြု လိမ့်မယ်။ အမိန့်ကို မလိုက်မနာယှိုခဲ့သော် ပေါ်ဦးကို ချက်ခြင်း ရာဇဝတ် သင့်လိမ့်မယ်ဗျ။ ထို့ကြောင့် အိမ်တော်ပါ ငယ်ကျေး ငယ်ကျွန် ဖြစ်ပေတယ်လို မင်းချစ်ကို မယုံရဘူးတဲ့ အမတ်မင်း တို့။ အရာရာမျိုးတို့ကို ကြပ်ကြပ်သတိထားကြရမယ်ဗျ။

အတွင်းဝန်မင်းအမိန့်ယှိုသည်မှာ မှန်လှပါကြောင်း။ သို့သော် မင်းကြားကြီးနှင့် အတွင်းဝန်မင်းတော့ အတိုင်အဖောက် သင့်ပေ သဗျ။ အတွင်းဝန်မင်း လျှောက်တော်မူလျှင် ကိစ္စချောမောတာ ချည်းများပါပေတယ်။ အလှနှစ်သက် ရွှေချည် ယက်သကဲ့သို့ ယှိုပါပေတယ်ဟု ချီးမွမ်း ပြောဆိုကြပြီးလျှင် ဥယျာဉ်တော်မှ ထွက်၍ မိမိတို့ အိမ်တော်သို့ ပြန်ကြလေ၏။

ယှမ်းပြည်ကဆင်ဖြူတော်ဆက်ခြင်း

တရံရောအခါ ယှမ်းပြည်သိန်းနီမြို့က ဆင်ဖြူတော် ဟူ၍ ဆင်မည်းကြီးတကောင် လှာ၍ ယှမ်းများဆက်သလေ၏။ ၎င်း ဆင်မည်းကြီးသည် ကြီးလည်းကြီးသည်။ အလွန်လည်း ချောသည်

အစွယ်လည်း လှသည်၊ သို့သော် ဆင်ဖြူတော် ကြန်အင်္ဂါနှင့် မညီ မညွတ် ရှိလေသည်။

ဖိုးတော် မင်းကြားကြီးက ငါဇည့်ဖုန်းတော် အလွန်ကြီး မားသောကြောင့် ယှမ်းပြည် သိန်းနီမြို့က ဆင်ဖြူတော်သည် ရွှေ စက်တော်အောက်သို့ လှာ၍ ညွတ်ခရသည်။ သို့အတွက် ဆင်ဝန် နှင့် ဆင်ကြန်အင်္ဂါလက္ခဏာဖတ် ပုံမ်ဏားတော်တို့က ဆင်ဖြူ တော် ဟုတ် မဟုတ် စုံစမ်းလေ၊ နက်ဖြန်နံနက် တချက်တီး အချိန် တွင် ပြးတိုက် ဆောင်က လက်ခံ သိမ်းပိုက်တော် မူမည် မဟုတ် ၊ မြေနန်းတော် ပြဿဒိဦးနှိုက် စမွယ်တော်မူ၍ ဆင်ဖြူတော်ကြီး ကို သိမ်းပိုက်တော် မူမည်။ ဤအခါ မှူးတော်မတ်တော်မှ စ၍ ဆင်ဝန်၊ ဆင်ကြန်ဖတ် ပုံမ်ဏားတို့ အသင့်ခစားလျက် ယှိုနှင့်ကြ စေဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၍ ညီလာခံ စဲလေ၏။

နံနက်မိုးသော် တချက်မတီးမီ ဝန်စု မှူးစု အစုံအညီ မြေ နန်းတော်သို့ ရောက်ကြ၍ တိုင်ပင်ပြောဆိုကြသည်ကား။

ဘယ့်နှယ်လဲး ဝန်မင်းတို့-ဆင်ကြီးကဖြင့် အနက်ရောင်နှင့် ကြီး လဲး ကြီးပါပေတယ်၊ ဆင်ဖြူတော်၏ အင်္ဂါကို ဝင်လိမ့်မယ် မထင်ဘူးဗျ။

ဆင်ဝန်။ ။ ဟုတ်ပါရဲ့ ဝန်မင်းတို့ ကြီး၍ လှဒါ တခုပဲ၊ ဆင်ဖြူတော် အင်္ဂါကို ရမည်မဟုတ်ပါ။ အလကား ဒီယှမ်းတွေ ဟာ ဆင်ကကြီးဒါနှင့် မျက်နှာလိုချင် ဆုတော်လပ်တော် လိုချင် ဒါနှင့် ဆင်ဖြူတော် ဆိုပီးတော့ ဆက်ကြဒါနဲ့ တူတယ်ဗျ။ သို့ သော် ကြန်ဖတ် ဆရာကို မေးရအုန်းမယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲး မင်း

ဆရာတို့ ဆင်ဖြူတော် အင်္ဂါကို ရပါရဲ့လားဗျ၊ မှန်မှန်ပြော စမ်းပါ။

ကြန်ဖတ်။ ။ ဒီချင် ရောက်နှင့်လျှင်ကတဲးက ချရာ ပုံမ်ဏား သွားကရိနှင့်ဂီတော့ ချင်ကရန် လက္ခဏာနဲ့ တိုက်ပရီး ကည့်နှင့် လျှင်ရာ၊ ရှေ့ကရ ကည့်နှင့်လျှင်၊ နောက်ကရ ကည့်နှင့်လျှင်၊ ဂီဘက် ဂီဘက် ကရိနှင့်လျှင်၊ အောက်ကို တေတေ ကရာကရာ ကရိနှင့်ဒါ နောက်အမီးကို မရောက်ပီး ကရိနှင့်ဒါ တဂျုံတရာ ချင်ဗရူအင်္ဂါရ တေမဟိ မရက်လုံးက ပလဲးမပါ။ အဲဒါကရောင့် မင်းတရာကရီး ကို အတင်ရ ချရရာ ပုံမ်ဏား ခက်နှင့်လျှင်ဗီ ဝန်မင်းကရီးတို့။

ဆင်ဝန်။ ။ မင်းဆရာက ကြန်အင် လက္ခဏာနှင့် မပြည့်စုံ ကြောင်းကို သိလျက်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်စု များစုများလဲး အ တင်ရကြပ်ထားဘဲဗျ။

ထင်။ ။ ဟာ-ဒီယုမ်းတေဟာ အလကား ဒုက္ခခံးပီးတော့ လှာဆက်တယ်။ ဆင်ဖြူတော်အင်္ဂါကို ဝင်တယ် မဝင်တယ်ဆိုဒါ မသိကြပဲနဲ့ မင်းတို့ မျက်နှာကောင်း ရဘို့ ဝေးလို့ မျက်တော် မူမည်ကိုတောင် စိုးရိမ်ရသေးတယ် သိန်းနီတို့။

ယုမ်း။ ။ ဖရ ချွန်ဒေါ်မျိုးတို့ ဖရူတယ်-မဲးဒယ်မဟု၊ ချေတို့ ဖွားခြီး အာဏာနဲ့ ဟိုက လာပီးတော့ ချက်ရပါတီ၊ ခင်ဗရား က ချင်ဘုရင်ကို ပရောပေးပါနော။

ထင်။ ။ အေး-အေး-တော်ပေကွယ်၊ မင်းတို့ အဖျင်းထဲးကို တို့ပါထဲချင်ဒါပေါ့လေ မဟုတ်လား။

ယုမ်း။ ။ ချွန်တော်တို့ ချမ်းလူမျိုးများ မဟုတ်ပါဖရား- ကိုယ်ဒေါ်တို့က ကယ်တော်မူပါဘုရား၊ ဟိုတောင်ဗော်အဝေးချို့

က ဒီချင်ကရီးကို ခေါ်လာဒါ တလခရီး ကြာပါတယ်နော။ အပုံ
 ချီးမောတယ်နော၊ တောင်ချီးပေါ်က လာဗာတယ်နော၊ ချွန်
 ဒေါ်တို့ချမ်းများတနားပါနောဟု ပြောဆိုနေကြစဉ် ဖိုးတော်မင်း
 ကြားကြီး ထွက်တော်မူလာပြီးလျှင် ဘယ့်နှယ် ဆင်ဝန်နှင့် ကြန်
 ဖတ်ဆရာတို့ ငါ ဖုန်းတော်ကြီးခြင်းကြောင့် သိန်းနီက ဆက်လှာ
 သော ဆင်တော်သည် ဆင်ဖြူတော် ဝင်ပါစဟု မေးတော်မူရာ
 ဝန်စုမှူးစုနှင့် ပုံမ်ဏားတို့က တစုံတရာ မလျှောက်ဝံ့ကြပဲ ဆိတ်
 ဆိတ် ယှိကြလေ၏။

ဖိုး။ ။ ဆင်ဖြူတော် အင်္ဂါ မဝင်ဘူးလား၊ ဆင်ဝန်နှင့်
 ကြန်ဖတ်တို့။

မလျှောက်ဝံ့ကြပဲ ဆိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ ယှိကြလေ၏။

ဖိုး။ ။ ဟဲ့-မြတ်ထင်၊ ပေါ်ဦး ခစားသည်ကို မမြင်ပါက
 လား၊ ပေါ်ဦးကို ခေါ်လိုက်။

မောင်မြတ်ထင်လည်း အမိန့်တော်နှင့် ပြေးတိုက်သို့ သွား၍
 ဟေ့- မွန်းပေါ်ဦး မြေနန်းတော်တို့ အမြန်လာရမတဲ့ကဲ့။

ဦး။ ။ ဘာလဲဟေ့ သူငယ်ချင်း၊ သိန်းနီက ဆင်မဟုတ်လား
 ဆင်ဖြူတော် ဖြစ်တယ်လို့ မည်သူမှ မတင်နိုင်ကြဘူးလားကဲ့။

ထင်။ ။ မမေးပါနဲ့ကွယ်၊ သိန်းနီစောက်ဆင်ကြောင့် ခက်
 နေကြပြီ၊ ဆင်ကြန်ဖတ် ပုံမ်ဏားကလဲ မတင်ဝံ့၊ ဆင်ကဖြင့် ကြီး
 ပါပေကွယ်။ ဆင်ဖြူ အင်္ဂါမပါ၍ ခက်နေပကော သူငယ်ချင်း။

“မေးမြန်းပြောဆိုရင်း ရှေ့တော်ရောက်”

ဖိုး။ ။ ဟဲ့-ပေါ်ဦး- ငါ၏ ဖုန်းတော် သမ္ဘာတော် ကြီး
ခြင်းကြောင့် သိန်းနီက ဆက်သလှာသော ဆင်တော်ကို ကြည့်
စမ်း မောင်မင်း၊ ဆင်ဖြူတော် အင်္ဂါ ပါဝင်လိမ့်မယ် ထင်တယ်
မောင်မင်း။

ဦး။ ။ အမိန့်တော်နှင့် မြေနန်းတော်မှဆင်း၍ ဆင်ကြီးကို
သေသေချာချာ လှည့်ပတ်၍ အတော်ကြာကြည့်ပြီးမှ မြေနန်း
တော်သို့ တက်လာပြီးသော် လျှောက်တင်သည်ကား-မှန်ပါ ဆင်
အမျိုးမှာ ၁-ကာဠာဝကဆင်၊ ၂-ဂင်္ဂေယျဆင်၊ ၃-ပဏ္ဍရဆင်၊
၄-တမ္ဗဆင်၊ ၅-ပိင်္ဂလဆင်၊ ၆-ဂန္ဓဆင်၊ ၇-မင်္ဂလဆင်၊ ၈-
ဟေမဆင်၊ ၉-ဥပေါသထဆင်၊ ၁၀-ဆဒ္ဒန္တဆင် ဟူ၍ ဆယ်
မျိုးယှိသည်တို့တွင် ဖုန်းတော်ကြီးသောကြောင့် သိန်းနီမြို့က ရွှေ
စက်တော်တင်ရန် ညွှတ်ခလှာသော ဆင်ကြီးသည် ဆင်ဆယ်မျိုး
အနက် “ဟေမ” ဆင်မျိုးအနွယ် အဆက်ဖြစ်ပါကြောင်းပါ
ဘုရား။ ထိုဆင်မျိုးသည် နှစ်ပေါင်း ၆၀ အတွင်း ဖွေးဖွေးဖြူ
စင်ခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ပါကြောင်း၊ ရှိခိုးသံတော်ဦးတင်ဝံ့ပါ
သည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပီ မောင်မင်း၊ သင့်လျော်သော တင်းကုပ်
တော်နှင့် ဆင်ဝန်က ထားစေ၊ ဆင်တော်ပို့လှာသူ ယှမ်း
များကို အထိုက်အလျောက် ဆုတော်လပ်တော် သနားတော်မူ
လိုက်၊ ၎င်းတို့အမည်ကိုလဲး ရွှေတိုက်စာရင်းတင်စေ၊ မိန့်တော်
မူပြီးလျှင် ပြုံးလျက်နှင့် နန်းမကြီးသို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

ထင်။ ။ ဘယ့်နှယ် ကိုသိန်းနီတို့ ဟောဒီကအတွင်းဝန်မင်း
ကြီးကြောင့် ကိုယ်တို့ ချမ်းသာရ၍ ဆုတော် လပ်တော် ရကြ
ပေပြီ။

ယှမ်း။ ။ ချွန်တော်တို့ နားမလည်မဟု ကိုယ်တော်တို့ လိမ်
မာလွန်းလို့ ချွန်တော်တို့ အသက်မသေရဘူးနော။

အတွင်းဝန်။ ။ အမတ်ကြီးမလဲး နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကြာမှ
ဆင်ဖြူတယ်ဆိုဒါ ခုမှပဲး ကြားဘူးပေသဗျာ၊ ဆင်ကြန်များမှာ
လဲး မတွေ့၊ ဘုရားဟောတော်မူသော ကျမ်းဂန်တို့တွင်လဲး
မလာ မတွေ့ပါကလားဗျ။

ဦး။ ။ ကျမ်းဂန်နှင့် ဆင်ကြန်မှာ မယိုမှန်း ကျွန်ုပ်လဲး သိပါ
၏။ ။ ရှင်ဘုရင်လဲးသိ၏။ သို့သော်-သူဖုန်းတော်ကြီးသောကြောင့်
သိန်းနီမြို့က ဆင်ဖြူတော်ဆက်သတဲ့ ဂုဏ်တော် အသရေတော်ကို
များများကြီး အလိုယိုတော်မူသည်။ ဆင်ဖြူတော်သည် ဆင်ဖြူ
မဟုတ်ပချေက ဖုန်းတော်ညံ့ရာရောက်မယ်။ ဆက်သသော စော်
ဘွားလဲး အမျက်တော်ခံရမယ်။ သို့ကြောင့် ရှင်ဘုရင်အလို
တော်ပြည့်အောင် တင်ရတယ်ဗျ။ အနှစ် ၆၀ အတွင်းမှာ ဆင်
ရယ် ကျွန်ုပ်ရယ် ရှင်ဘုရင်ရယ် တယောက်ယောက်တော့ သင်္ခါရ
ဓမ္မအတိုင်း ပျက်စီးကြရမှာပဲးဗျ။ ဤအခါ မည်သူ့ကိုမှ အပြစ်
ပေးရန် အပြစ်ဖို့ရန် မယိုဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့် ဆက်
သူလဲးချမ်းသာစေ၊ ရှင်ဘုရင်လဲး အလိုပြည့်၍ ဖုန်းတော်ကြီး
စေ၊ ကိုယ်တို့ကျုပ်တို့လဲး အပြစ်တင်ကင်းစေ၊ ဤစေသုံးချက်ကို

မြော်ထောက်၍ လျှောက်ပတ်လျော်ကန်အောင် တင်လျှောက်ရ ပေဒါပဲး၊ ကျမ်းဂန် ဆင်ကြန်ထွက် မယှိပဲး တင်သောကြောင့် ပညာရှိမဟုတ်ဟု မထင်နှင့်နော် ပညာယှိလို့သာ တင်နိုင်ပေ တယ်ဟု မှတ်ပါဗျ။

ထင်။ ။ ကောင်းပါကွယ်၊ မင်းကတော့ အိမ်တော်မှာ နေ စဉ်တုန်းကပဲး လေအိုးစကားအိုးနှင့် အလိုတော်ကျအောင် ပျော် တော်ကျွန် လုပ်နေဒါကိုကွဲဟု တဦးတဦး ရယ်စရာပြောဆိုကြပြီး လျှင် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ခွဲခွါသွားကြလေ၏။

စန္ဒာမုနိ ရုပ်ပွားတော်အကြောင်း

တနေ့သောအခါ မင်းကွန်းနန်းတော်နှိုက် ဖိုးတော်မင်းကြား ကြီးက။ဟဲ့-ပေါ်ဦး ရှေးရှေးသော မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့သည် ဘုရားသျှင် ပုံတော်ကို လောဟာကြေး ရွှေ-ငွေ စသော ရတနာ တို့ကိုသာ အနိမ္မိတ ရုပ်ပွားတော် သွန်းလုပ် ပူဇော်ကြပေတယ်၊ သံကို မည်သည့်မင်းမှသွန်းလုပ်ပူဇော်ကြသည်ကို စာတမ်းစာလာ မတွေ့ဘူးချေ။ သို့အတွက် ယခုကြံစည်တော်မူ၍ မင်းကွန်းနန်း တော်ကျွန်းတွင်ပင် သွန်းလုပ်တော်မူသော သံဆင်းတု ရုပ်ရှင် တော်ကို သွား၍ ကြည်ညိုစမ်း အင်မတန်အံ့ဖွယ်ကောင်းလှပေ သည် မောင်မင့်။

အမိန့်တော်မြတ်နှင့် ဦးပေါ်ဦးလည်း သံဆင်းတုရုပ်ပွားတော် သွန်းရာ ပန်းတည်းရုံသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုပြီးသော် ရှေ့တော် သို့ ဝင်ရောက်ခစားလေ၏။

ဖိုး။ ။ဘယ့်နှယ်လဲးမောင်မင်း၊ သံရုပ်ရှင်တော်ဘုရားကို
ကြည်ညိုခဲ့ပါရဲ့လား။

ဦး။ ။မှန်ပါ- သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ် လှည့်ပတ်
ကြည့်ရူ ကြည်ညိုခဲ့ရပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။အံ့ဩဖွယ်ရာ မကောင်းလား မောင်မင်း။

ဦး။ ။မှန်ပါ- အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းဆို သီဟိုဠ် နမကာရ
ကြီးနှင့် အလွန်ညီလျော်လှပါသည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။သီဟိုဠ် နမကာရကြီးက ဘယ်လို မိန့်ဆိုသလဲး
မောင်မင်း။

ဦး။ ။မှန်ပါ- သီဟိုဠ်နမကာရကြီးက သံဖုတ်တေ အဋ္ဌ
ဝီသဉ္ဇဟု မိန့်ပါကြောင်းပါဘုရား။

သို့လိုဦးပေါ်ဦးက လျှောက်တင်လိုက်လျှင် ဖိုးတော် မင်း
ကြားသည် ပြုံးတော်မူလျက် အဆောင်အတွင်းသို့ ဝင်တော်
မူလေသည်။

x x x x

တနေ့သောအခါ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက နံနက်
ဗိုလ်ရှုခံ တွင် မိန့်တော်မူသည်မှာ-

ဟဲ့-ပေါ်ဦးအက္ကပတ် ကသည်းအမှုထမ်းများသည် ပါးမုံး
မွှေး အလွန်ထူပါကလား မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ဖုန်းတော်ကြောင့် အက္ကပတ် ကသည်းများ ပါးမုံးမွေးထူခြင်းသည် ကျမ်းဂန်နှင့် ညီညွတ်ပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဘယ်ကျမ်းဂန်များက လာပါသလဲ လျှောက်စမ်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော မဟာပရိတ်တော်ကြီးနှိုက် ဖွင့်ဆိုထားပါကြောင်းဘုရား။

ဖိုး။ ။ မဟာပရိတ်တော်ကြီးမှာ ဘယ်လို ဟောတော်မူပါ သလဲ မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- မဟာပရိတ်တော်ကြီးနှိုက် “အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ” ဟု ဟောပါသည်။ အဂ္ဂပတ္တော အက်ကပတ်ကသုံး တို့သည် ပမောဒတိ ပါးမုံးမွေးထူလတ္တံ့လို့ မိန့်တော်မူပါ ကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း- ကြံကြံဖန်ဖန် လျှောက်တတ်ပါပေကွယ် ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

နံစထိုးခြင်း

တနေ့သော် ဖိုးတော်က ဟဲ့- ပေါ်ဦး လက်နက်ကိုင် အမှု ထမ်းတို့သည် မှင်ကြောင်များကို နံစပ်သို့တိုင်အောင် ထိုးရသည်၊ ဘာကိုအစွဲပြု၍ ထိုးကြရသလဲမောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ သဒ္ဒါကျမ်းနှင့်အညီဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ သဒ္ဒါဆရာက ဘယ်လိုမိန့်တော်မူသလဲမောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ သဒ္ဒါဆရာက နံစတောကတရဿဟု မိန့်ပါသည်။ နံစတောနံစထိုးသောသူသည် ကတရဿ ရဲရင့်တတ်၏။ ဟု ဖော်ပြထားကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပေကွယ်၊ မဟုတ်ဖြစ်စေ ဟုတ်ဖြစ်စေ ဆီလျော်အောင်ဖြင့် ကြံဖန်လျှောက်ထားတတ်ပေတယ်၊ ဟဲ့ပေါ်ဦး အခြားသော ဝန်စု မးစု သံတော်ဆင့် စာရေးတော်ကြီးတို့က မသိနားမလည်သော အကြောင်းများကိုမေးလျှင်လည်း မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေကို ကြံဖန်ပြောပြဒါ သူတို့ယုံကြည်ကြရဲ့လား။

ဦး။ ။ မှန်ပါ ဒါမှာတော့ မတတ်တဲ့သူက ပြောတော့ မသိတဲ့သူက ယုံမှာပါပဲဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း မသိတဲ့သူ ညီလာခံစဲအုန်းမှ တော်မည်၊ မိန့်တော်မူ၍ အတွင်းဆောင်တော်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

ထင်။ ။ ဟုတ်ပကွယ် ရှင်ဘုရင်က မေးတော်မူဒါကို မသိတဲ့သူ ဖြစ်အောင် ဖြေမှ ဖြေတတ်ပလေ လျှောက်မှ လျှောက်ဝံ့ ပေရှင်ရယ်။

ဦး။ ။ ရှင်ဘုရင်က ကြံကြံစည်စည် ဉာဏ်ထုတ်ပီးတော် ငါမတတ်တဲ့သူကို မေးဒါကိုးကွဲ့၊ ဒီတော့ မသိတဲ့သူများ ယုံအောင် မတတ်တဲ့သူက ကြံဖန်ပြောရဒါပေါ့ကွဲ့။

ထင်။ ။ အေးကွယ် ခမည်းတော်ဘုရားက ပျော်တော်ကျွန်လို့ တို့ကို အမှတ်ပြုထားသည်အတိုင်း အပျင်းဖြေဖျော်ရန် ရယ်ပွဲ ဖွဲ့တော်မူဒါနဲ့ တူပါပေတယ်။

ဝန်ထောက်။ ။ မေးတော်မူဒါက ကြံကြံဖန်ဖန် မေးတော်မူဒါကိုး အမတ်ကြီးက ဆီလျော်အောင် ဖြေသည်မှာ အံ့ဩစရာ

ကောင်းပါပေတယ်၊ ကျွန်တော်များစိတ်က မဟုတ်မဟတ်တာတေ
လျှောက်တင်ရမလားလို့ အပြစ်တော်များ ပေးမည်ကို တထိတ်
ထိတ်ပဲး ယှိနေရပါတယ်။

ထင်။ ။ ဘာမျှထိတ်စရာမရှိဘူး ဝန်ထောက်မင်း ရှင်ဘုရင်
နှင့် ကျွန်ုပ်တို့တော့ ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းလွတ် နက္ခတ်ကြိုက် ကောလီ
ဓာတ်ကြိုက် ကိန်းကြိုက် ခန်းကြိုက် ကောလီကျေသောကြောင့်
စိုးရိမ်ဖွယ်မရှိ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဟိုစစ်ကိုင်းဘက်မှာ နေ
စဉ်တုန်းက ကျွန်ုပ်တို့ အဆင်းရဲ အပင်ပန်းခံ၍ ရှာကြံကျွေးမွေး
ပြုစုခဲ့ရတဲ့ ကျေးဇူးတွေက များတော့ ပြောချင်သလိုပြော ဆိုချင်
သလိုဆို အပြစ်မရှိ နေရာလွတ် ပေးထားပေတယ်။ ကျွေးမွေးခဲ့တဲ့
ကျေးဇူးဂုဏ်ကို များစွာ ထောက်ထားတော်မူပေဒါကလားဗျ။

ဗြူးတိုက်ဝန်။ ။ အမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦး တင်လျှောက်ချက်
မျိုးသည် တော်တော့မင်းဟာ သည်းခံနိုင်မည်မဟုတ်ဖူးဗျ ရာထူး
စည်းစိမ်ကို အန္တရာယ်ငြိစေတတ်သော စကားမျိုးဖြစ်ပေတယ်။

ဦး။ ။ ကတညုတ ကတဝေဒီတဲ့ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်
မူတယ် ကျေးဇူးကို အထူးသိကြပါလျှင် အပြစ်မယှိ အန္တရာယ်မယှိ
ဖြစ်ပါတယ်၊ သူကျေးဇူးကို သိမှ စည်းစိမ်တည်ရာသည်ဟုဆရာမြတ်
တို့ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ယွက်ပါက ရေနှင့်
ကြာကဲ့သို့ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်ခြင်း အဖြစ်ကို ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်
တို့သည် ဤတသက် ဤရှင်ဘုရင်အာဏာနှင့် ဘယ်တော့မှ သေရ
ချိမ့်မည်မထင်၊ သေကြရလိမ့်ဦးမည်ဟူ၍ စိတ်က မဉဒါန်းမစိုးရိမ်ကြ

ပါနှင့် ဝန်မင်းတို့၊ ဘာကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ကို သားတော် များကဲ့သို့ ထင်မှတ်ယုံကြည်တော်မူပြီးဖြစ်ပါ၍ အထူးပြောဘွယ် မယ့် ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးကိုသာ ကြည့်တော်မူကြပါ။

လွတ်ဝန်ထောက်။ ။ ဟုတ်ပါပေတယ် ကျေးဇူးကို သိတတ် မှ ကျေးဇူးကို ဆတ်တတ်မှ စည်းစိမ်တည်ကြပေမယ် ကျွန်တော် များလဲး အမတ်ကြီးတို့ ကျေးဇူး မြေထဲမင်းကြီးနဲ့ ကျေးဇူးကို မမေ့ပါကြောင်း၊ နေ့စဉ်မေတ္တာပို့သလျက် ရှိပါကြောင်း။

ဦး။ ။ သာဓုဗျာ သာဓု-သာဓု၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်မင်းတို့ ယခု ပစ္စက္ခနိုက် တွေ့ဆုံ၍ ဘုရင်လက်အောက်တွင် အမှုတော်ထမ်းယွက် ကြရသည်မှာ ပုဗ္ဗေစကရေစက်ပါကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေတယ်။ လောကမှာ မမှားတဲ့သူရယ်လို့ မယုံကြဘူးပေါ့။ မိမိမှားယွင်း သည်ကို မှားယွင်းကြောင်း ဝန်ခံနိုင်သည်ကိုပင် ပညာယှိသူတော် ကောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ချီးမြှောက်ရပါသည်။ သို့ကြောင့် မသေ ခင်ကလေးအကြား လူဖြစ်လာရဒါ မေတ္တမပျက် အရှက် ဆက် လက်ကြရန်ကိုသာ သဘောထားတော်မူကြပါဝန်မင်းတို့။ ထိုအ ခါ အားလုံးဝန်စု မှူးစုတို့က ကောင်းခြီးခေါ်ကြလေသည်။

ထင်။ ။ မင်းကြားကြီးက ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ အရေးယူ တော်မမူသည်ကား သည်အကောင်တွေဟာ မည်သည့်အခါမဆို ငါ့အပေါ်နိုက် မကောင်းကြံစည်မည့်သူများ မဟုတ်ဟု အသဲစွဲး ယုံကြည်စိတ်ချတော်မူပြီးဗျ၊ သို့လို့ ယုံကြည်စိတ်ချတော်မူခြင်း ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ သစ္စာတော်ခံထဲသို့ မသွင်းတော်မူခြင်းကို ချင့်ပါဟု ဆွေးနွေးပြောဆိုပြီးလျှင် ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ခွဲခွာသွား ကြလေ၏။

မင်းကွန်းစေတီတော်ကြီး

တနေ့သန့်နက် ဖိုးတော်ဘုရားက ပေါ်ဦးရယ် ငါ့ဘေးလောင်း
တော်တို့ တည်ထားတော်မူခဲ့ကြသော တိဂုံဆံတော်ရှင် ပေါက်
ကန် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်များကို တည်တော်မူကြသည့်အခါ
လူတရစ် နတ်တရစ် တည်သည်ဟု ကြားဘူးသည်မောင်မင့်၊ ယခု
ငါ မင်းကွန်းစေတီတော်ကြီးကို တည်တော်မူရာ နတ်များ ကူညီ
တည်ကြောင်း မသိမတွေ့ရဒါ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လေ
တယ်မသိ မောင်မင့်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ရှေး သူဟောင်း စကား ယှိပါကြောင်းပါ
ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဘယ်လို သူဟောင်းစကား ယှိပေသလဲ။

ဦး။ ။ မှန်ပါ - လူမစွန်း နတ်မ,သည် ဟု ဆိုသော စကားယှိ
ပါဘုရား။ ရှေးရှေးကုန်သော မင်းတို့သည် ဖုန်းတော် ကံတော်
မစွမ်းခြင်းကြောင့် နတ်များကူညီ မစ, ရပါသည်ဘုရား။ အရှင်
ဖုန်းတော် ကံတော်က စွမ်းပြီး ဖြစ်ပါသောကြောင့် နတ်များ ကူ
ညီခြင်း မယှိကြောင်း ရှိခိုး သံတော်ဦးတင်ဝံ့ပါသည် ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း- ရှေးသူဟောင်း စကားအရ မြောက်တင်တော်
မူနိုင်ပေကွယ်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်တော်
မူလေ၏။

လုံနှင့်လိုက်ခြင်း

တနေ့သော် ဖိုးတော် မင်းကြားကြီးသည် စိတ်တော်မကြည် သဖြင့် ခစားသော မှူးမတ်များကို လုံတော်နှင့် လိုက်တော်မူရာ မှူးမတ်တို့သည် ကစဉ့်ကရဲ ပြေးကြကုန်၏။ နောက်ဖိုးတော်လည်း မောတော်မူသဖြင့် လုံတော်ကို ကိုင်လျက် ထိုင်တော်မူနေသည် ကို ဦးပေါ်ဦးက ကွယ်ရာမှ ချောင်း၍ ကြည့်ရာ ဖိုးတော်အမေ ပြေသည်ကို သိရသောကြောင့် အမတ်မင်းတို့-အမတ်မင်းတို့ ဟု ခေါ်သောအခါ မှူးမတ်တို့က တိုးတိုး ထူးကြလေ၏။ ဦးပေါ် ဦးက ကျွန်ုပ်တခုစဉ်းစားမိသည်မှာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသျှင် သည် မယ်တော်မိနတ်သားအား အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဟော တော်မူရန် တာဝတိန်သာသို့ တက်တော်မူသည်ကား ယူဇနာလေး သောင်း နှစ်ထောင် အမြင့်ဆောင်တွဲ မဟာမြင့်မိုရ် တောင်မင်းကို နှစ်လမ်း သုံးဖဝါးနှင့် ရောက်တော်မူသည်ကို ကျမ်းဂန်အဆိုအရ သဘောမကျလှဘူးဗျ။ ယနေ့မှပဲ သဘောမကျပေတယ် အမတ် မင်းတို့။

ဖိုး။ ။ ဟဲ့-ဘသူတုန်း။

ဦး။ ။ ကျွန်တော်မျိုး ပေါ်ဦးဖြစ်ပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ရှေ့တော်ဝင်ခဲ့ကြ။

ဦး။ ။ လုံတော်ကို ကြောက်ရပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဘာကြောက်စရာ ယ့်တုန်းကွဲ့၊ လာ-ဝင်သာဝင်ခဲ့ ကြ။ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် လုံတော်ကို တော်ရာသို့ ပစ်လိုက်လေ ၏။

ဦး။ ။ လာကြ အမတ်မင်းတို့၊ လှံတော်သည် ဖုန်းတော် ကို
ကြောက်၍၊ ရွှေလက်တော်မှ အတင်းရုန်း၍၊ ထွက်ပြေးရာ ပြီ
ကြောက်ရန်မယိုဘူးဗျ၊ လာကြဆို၍၊ ရှေ့တော်နှိုက် စုံညီစွာ
ခစားကြလေ၏။

ဖိုး။ ။ ဘာလဲ၊ ပေါ်ဦး မောင်မင်း ခုတင်က ဝန်များကို
ပြောဒါ။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- လေးသောင်း နှစ်ထောင် အမြင့်ဆောင်တဲ့
မဟာမြင့်မိုရ် တောင်မင်းကို မြတ်စွာဘုရားသည် နှစ်လှမ်းသုံးဖ
ဝါးနှင့် တာဝတိန်သာ ရောက်တော်မူသည်ဟု စာဆိုမှာဆိုဒါ တယ်
ပီးတော့ သဘောမကျလှပါ၊ ယနေ့မှ သဘောကျပါကြောင်းပါ
ဘုရား။

ဖိုး။ ။ မောင်မင်းက ဘာကြောင့် ယနေ့မှ သဘောကျပါ
တုန်းဗျ။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ယနေ့ လှံတော်နဲ့ နံ့မှာ ကြောက်လှသော
ကြောင့် ထွက်ပြေးရာ တဆဲ့တထစ်ရှိတဲ့ နန်းဦး လှေကားတော်
ကြီးကို ဆို၍၊ ပြေးပါသည်ကို ကျွန်တော်မျိုး ပေါ်ဦး တထစ်
မှ မနင်းမိပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကြံကြံဖန်ဖန် နင်တင်လျှောက်တတ်ပေဟယ်ဟု ရယ်
မော မိန့်ဆိုတော်မူပြီးလျှင် အတွင်းတော်ကို ဝင်တော်မူလေ၏။

သံနှင့်မတဲ့ကြောင်း

တနေ့သော် ဖိုးတော်က ထွက်သောလမ်းပေါက်က ပိတ်လျက်
ဟဲ့ပေါ်ဦး-တခါ နင်သေပေတော့ သည်လှံနှင့် နင့်ကို ထိုးသတ်
ရတော့မည်ဟု မိန့်တော်မူလေရာ။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ကျွန်တော်မျိုး ပေါ်ဦး လျှောက်ထားရန် ယှိပါကြောင်းပါဘုရား။ သည်းခံတော်မူမှ လျှောက်ထားခွင့်ရ ပါမည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဘာ-မောင်မင်း လျှောက်မလဲ၊ မြန်မြန်လျှောက်၊ စဉ်းစားမနေနှင့် လျှောက်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ယနေ့ နန်းတော်ကြီးသို့ ခစားရန် လှာသည့် အခါ ဆရာပုံမ်ဏားများက ဟောလိုက်ပါသည် ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ပုံမ်ဏားက ဘယ်လိုဟောလိုက်သလဲ။

ဦး။ ။ အတွင်းဝန်မင်း သတိထားလိုက်ပါ။ သည်လမှာ သံ နဲ့မတဲဘူး၊ ကြပ်ကြပ်ရှောင်လိုက်ပါဟု ဟောလိုက်ပါကြောင်း ပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ လှံတော်ကို သိမ်းပြီးလျှင် အလျှောက်ကောင်းလို့ တော်တော့တယ်၊ မောင်မင်း လွတ်ရာသွားတော့ဟု မိန့်တော်မူ လေ၏။

ပေါ်ဦးသည် မျက်စိမှတ်လျက် ထွက်သွားသည်ကို ဖိုးတော် မြင်လျှင် ဟဲ့ပေါ်ဦး ဘာဖြစ်လို့ မျက်စိမှတ်သွားသလဲ။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-သံကို မကြည့်ဝံ့ ပါကြောင်းပါ ဘုရားဟု လျှောက်သောအခါ ဖိုးတော်သည် ရယ်တော်မူ၍ မျက်နှာလွဲ လျက် နေတော်မူလေသည်။

လူမှိုက်ကို ကြောက်ရကြောင်း

တနေ့သန္တိန် ညနေအချိန် တောင်ဥယျာဉ်တော် ရေကြည့် နန်းတော်၌ ဖိုးတော်ဘုရား နေတော်မူကြိုက် ဟဲ့- ပေါ်ဦး

နင်သည် တခါတခါ ငါ့ကို မလေးမခန့် တင်လျှောက်လေ့ယှိတယ်
ငါ့ထက် ကြောက်စရာများ နင့်မှာ ရှိသေးသလား။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ဖုန်းတော်ကြောင့် အသျှင်ဘုရားထက် ကြောက်
ရမည့်သူ ယှိပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ငါ့ထက်ပို၍ ကြောက်ရမည့်သူ ယှိသေးတယ် ဆိုဒါ
ဘယ်သူများလဲ။

ဦး။ ။ မှန်ပါ-ဖုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားထက်ကြောက်ရ
မည့်သူမှာ လူမိုက်ဖြစ်ပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ လူမိုက်ကို ငါထက်ပို၍ ဘာကြောင့် ကြောက်ရသ
လဲကွဲ့။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ဖုန်းတော်ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားက
ရွှေဉာဏ်တော်ရှင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ ရှေးရှေး မင်းကောင်းမင်း
မြတ်များနှင့် အလောင်းတော်တို့ ထုံးကို ရွှေလုံးပိုက်တော်မူလျက်
ဖြစ်ပါသောကြောင့် စစ်စစ်ဆေးဆေး မေးမေးမြန်းမြန်း စုံစမ်း
တော်မူလျက် ရာဇဝတ်အပြစ် ပေးသင့်-မပေးသင့် နှိုင်းချင့်တော်
မူပြီးလျှင် ပေးသင့်မှ ပေးပါသည် ဘုရား။ လူတယောက် ပျက်စီး
ဘို့ အလုပ်ကို အနည်းငယ်မျှ အပြစ်ပေးလိုသော ဆန္ဒတော် မယှိ
ပါကြောင်းပါ။ လူမိုက်ကတော့ သို့လို တွေးတောဆင်ခြင်နေမည်
မဟုတ်ပါ။ စိတ်က မထင်ယင် အဆီးအတားမယှိ ရိုက်ချင်ရိုက်၊
ခဲ-ဒုတ် ပလင်းနှင့် ပစ်ချင်ပစ်၊ ဓားနဲ့ ထိုးချင်ထိုး၊ သတ်ချင်ယင်
သတ်ပစ်ပါသည်ဘုရား။ ထို့ကြောင့် လူမိုက်ကို များများကြီး
ကြောက်ရကြောင်းပါဘုရား။

မင်္ဂလာ တရားတော်က အသေဝနာစ ဗာလနံလို့ ဟော
 တော်မူပါသည် ဘုရား။ လူမိုက်ကို မပေါင်းရ ဝေးအောင်
 ရှောင်ရှားကွင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူပါသည် ဘုရား။ လူမိုက်ယှိ
 တဲ့အရပ်နှိုက် နေဘို့ မပြောနှင့် ၎င်းအရပ်တောင် ရှောင်ကြဉ်
 စွန့်ပစ်ရမယ်လို့ ဆရာ အသျှင်မြတ်တို့ ဆုံးမသည်ကို ကျွန်တော်
 မျိုး ငပေါ်ဦး နာခံ မှတ်သားရပါသဖြင့် ယခု ပစ္စက္ခ မျက်မြင်
 ကိုယ်တွေ့မှာဖြင့်လျှင် သာ၍ လူမိုက်ကို အခါမပြတ် ကြောက်
 စရာ ကောင်းလှပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း မောင်မင်း တင်လျှောက်သည်ကား မှန်ပေ
 သည်။ သို့သော် လူမိုက်ယှိလို့ လူလိမ္မာ ယှိတယ် မဟုတ်လား။
 သူတို့ မိုက်လို့ တို့လူလိမ္မာ အခေါ်ခံရတယ်လို့ ကျေးဇူးတင်စရာ
 မကောင်းပေဘူးလား။

ဦး။ ။ ကျေးဇူးကို ကြံကြံဖန်ဖန် ရှာ၍ တင်ရမည် ဖြစ်ပါ
 က လူမိုက်တို့သည် ရှင်ဘုရင်တောင် တို့ကို ကျေးဇူးတင်ရတဲ့ အ
 ကောင်ဟေ့ဟု ကြိမ်းဝါးပြီးလျှင် တိုး၍ မိုက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်
 ရပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ သူတို့ မလိမ္မာ မိုက်လို့သာ ငါတို့ အခိုင်းအစေကို
 ခံကြရတယ် မဟုတ်လား။ တနိုင်ငံလုံး လိမ္မာနေကြာယင် မင်းတို့လို
 နေကြမှာပေါ့။ မင်းတို့လို ဖြစ်ကတည်းက မင်းတို့ မလုပ်ချင်တဲ့
 နေရာ မင်းတို့ မသွားချင်တဲ့ နေရာကို ဘယ်သူ သွားအုန်းမလဲ။
 လူမိုက်ပေတဲ့ လူမိုက်နဲ့ တော်တဲ့နေရာကို စေခိုင်းရတယ် မဟုတ်
 လား။

ဦး။ ။ မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း မှန်ပါကြောင်းပါ ဘုရား
 ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သူနှင့်လျော်ရာ အမှုတော်ကို ထမ်းယွက်နိုင်ရန်
 နေ ရာချထားမှ အမှုတော် ပြီးပြေပါကြောင်း၊ သို့သော် လူမိုက်ကို
 ချီးမွမ်းခြင်းသည် စိတ်နှိုက်သာ ပြီးနိုင်ပါကြောင်း၊ ရွှေနှုတ်တော်
 က အများကြားသိအောင် မြွက်တော်မူပါလျှင် လူအပေါင်းတို့က
 ဒီရှင်ဘုရင်ဟာ လူလိမ္မာကို မချီးမွမ်း လူမိုက်ကို ချီးမွမ်းသည်။
 လူမိုက်အားကိုး ရှင်ဘုရင်ဟု တိုင်းသူပြည်သားတို့ ကြားယင် ကျွန်
 တော်မျိုး ပေါ်ဦး သေချင်အောင် နစ်နာလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
 ထားလေသော် ဖိုးတော်မင်းကြားသည် နောက်ထပ် မိန့်တော်မူ
 ပဲး နန်းတော်ကြီးသို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

ရှင်ဘုရင်ကို မကြောက်သူများ

တနေ့သောအခါ နံနက် ညီလာခံနှိုက် ဟဲ့- ပေါ်ဦး၊ ငါ့ကို
 မကြောက်တဲ့သူများ ယိုသေးသလား မောင်မင်း။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- မကြောက်တဲ့သူများ ယိုပါ ကြောင်းပါ
 ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဘယ်သူများ ငါ့ကို မကြောက်ကြသလဲ။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- မကြောက်တဲ့သူများသည် ဖုန်းကြီးကျောင်း
 သားများ ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဘယ်နည်းနဲ့ မကြောက်ကြဒါလဲကွဲ့။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ကျောင်းသားများတို့သည် မိမိဆရာ ဖုန်းကြီး မှတပါး အခြားသူကို ကြောက်ရသောစိတ် မယှိကြပါ။ ကြောက် ရသည်လို့လဲ အမှတ်မပြုကြပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ မောင်မင်းလျှောက်တော်မူသည်ကို ငါယုံတော်မမူ နိုင်ဘူး။

ဦး။ ။ မှန်ပါ- ယုံတော်မမူ ယှိပါလျှင် တနေ့-နေ့နှိုက် နန်း တော်မှာ သင်္ဘောတော်များကို ပင့်၍ ဆွမ်းကျွေးတော်မူပါ။ လှူ ဘွယ် ဝတ္ထုများကို တရားနာ၍ ရေစက်ချပြီး အမျှတော်ဝေ- အဆုံးတွင် ဤအခါ ကျောင်းသားများ သတ္တိကို ဒိဋ္ဌ သိတော်မူ ပါမည်။ သင်္ဘောတပါးလျှင် နောက်ပါ တပည့် ကျောင်းသား ၅- ယောက်ပါရန် ပင့်တော်မူပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပီ မောင်မင်း လျှောက်သည့်အတိုင်း စီမံရန် မဟာဒါန်ဝန်ကို ဆင့်။

ဦးပေါ်ဦးလည်း အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း မဟာဒါန်ဝန်ကို ဆင့်လေသည်။

မဟာဒါန်ဝန်လည်း အမိန့်တော်မြတ်အရ သင်္ဘောတော် ၅၀ ကို ပင့်၍ ဆွမ်းဘောဇဉ် ကျွေးခြင်းနှင့် လှူဒါန်းရန် အခမ်းအနား များလည်း နေရာတကျ စီမံထားလေ၏။

ဖိုးတော်မင်းကြားသည် မိဖုရား၊ သားတော်၊ သွီးတော်၊ မှူးတော်၊ မတ်တော်တို့နှင့်အတူ အသျှင် သင်္ဘောတော်များကို ဦးခိုက်ပြီးလျှင် တရားတော် နာကြလေသည်။ ပြီးသော် ရေစက်

တော်ချ၍ အမျှတော်ဝေ ဆုတောင်းစာကို နာခံတော်က ဖတ် ပြီးသည့်အခါ ဦးပေါ်ဦးက ကျောင်းသားများ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ယူလဲ့ကြဟု ခေါ်လိုက်လေသည်။

ဤအခါ ကျောင်းသားများတို့သည် ဝုန်းကနဲ ပြေးလွှာ ကြရာ အချို့ မိဖုရားများကို တိုက်၊ သားတော်-သွီးတော်များကို တိုက်၊ မျူးတော်မတ်တော်များကို တိုက်၊ အချို့က အလှူဝတ္ထု ကို ယူ၍ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး ခေါင်းပေါ်က ကျော်၍ ပေး သူက ပေးကြသောကြောင့် ဖိုးတော်မင်းကြားသည် ဟယ်ဟယ် နှင့် ထ၍ ရှောင်ရှားနေရလေသည်။ သင်္ဘောတော်များကလည်း ပြုံးတော်မူလျက် ကျောင်းတော်သို့ ကြွတော်မူကြလေသည်။

ဖိုး။ ။ ပေါ်ဦးလျှောက်တာ မှန်ပါပေတယ်။ ရှင်ဘုရင် မိဖုရား၊ သားတော် သွီးတော်၊ မျူးတော် မတ်တော်ရယ်လို့ ပမာမထား မိမိတို့ ဆရာနှင့်ဆိုင်ရာ လှူဘွယ်ကိုသာ ဦးအောင်ယူ ကြဒါပဲးဟဲ့၊ ငါတောင် အတော်ရှောင်ရတယ်။

ဦး။ ။ သိတော်မူသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကျောင်းသားများသည် တပါးကျွန်သက်သက် ဖြစ် ကြပေတယ် မောင်မင့်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ။ ကျောင်းသားတို့သည် မိမိတို့ဆရာ ဖုန်းတော် ကြီးကို အလွန်အားကိုးပါသည်။ မည်သည်ကိုမျှ ကြောက်တဲ့စိတ် မယုံကြောင့် သိရသောကြောင့် လျှောက်တင်ခြင်း ဖြစ်ပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဟုတ်ပါပေတယ်။ ငါ၏မိဖုရားများ၊ သားတော်၊ သွီးတော်များတို့ကို ကျောင်းသားများ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သွား ကြံသည်ကိုပင် အတော်ရှောင်ရှား ခဲ့ကြရပေတယ်မောင်မင့်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ။ ဘုရား ကျွန်ပေါ်ဦးကတော့ ဖုန်းကြီးကျောင်း သားတို့ စည်းကမ်းဥပဒေကို နားလည်ထားသူဖြစ်ပါသောကြောင့် အတိုက်ဘေး အကျော်ဘေးမှ လွတ်ကင်း ချမ်းသာရပါကြောင်း ပါဘုရား။

သို့လို့ လျှောက်သောအခါ ဖိုးတော်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့ ရယ်တော်မူလျက် အတွင်းတော်သို့ ဝင်ကြလေ၏။

ဖိုးတော်နှင့် ကျောင်းအတူနေ

ရောင်းရင်းဘက်နှင့် တွေ့ကြပုံ

ရွှေဘိုမြို့ မုတ်ဆိုးချုံရွာက ဦးမှော် ဒေါ်တုတ်တို့သည် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး မင်းသားဖြစ်စဉ်က စစ်ကိုင်းဘက်နှိုက် စံတော်မူသည့်အခါ သူငယ်ချင်း ကျောင်းနေဘက် ဖြစ်သည်အတိုင်း ထွက်ဝင် သွားလှာ ပြောရဲ၊ ဆိုရဲ၊ နေကြခြင်း ဖြစ်ချေသည်။

ဖိုးတော်ကလည်း မောင်မှော် ဟူ၍ ၎င်း သူငယ်ချင်းဟူ၍ ၎င်း။ ဦးမှော်ကလည်း မောင်ဝိုင်းဟူ၍ ၎င်း သူငယ်ချင်းဟူ၍ ၎င်း။ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကြလေသည်။ မိဖုရားကြီးကလည်း ရှင်တုတ်၊ ဒေါ်တုတ်ကလည်း ရှင်လှန်းမယ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကြလေသည်။

တနေ့သောအခါ ဦးမှော်က ရှင်တုတ်ရယ် ငါ့သူငယ်ချင်း မောင်ဝိုင်း ရှင်ဘုရင် ဖြစ်နေဒါ ကြာပြီကွဲ့။ ညည်းသူငယ်ချင်းမ

လဲး မိဖုရားဖြစ်နေပြီ။ မတွေ့ဒါကြာပြီ သူတို့ကိုတွေ့ရန် အမရ ပူရမြို့ကို သွားချင်တဲ့စိတ် ယှိလှာတယ်အေ၊ တို့ကိုမှတ်မှ မှတ်မိကြ ပမလားမသိ။ ဟိုအရင်က သူငယ်ချင်းစိတ်မျိုးမှ ယှိပမလားမသိ။ လူဆိုဒါ အမြင့်အမြတ်ကို ရောက်ရင် သူငယ်ချင်းမှန်း ဆွေမျိုး မှန်း မိဘမှန်း ကျေးဇူးရှင်မှန်း မသိသူက များတတ်ဘိခြင်း အေ။

ဒေါ်တုတ်။ ။ ဟုတ်တယ်။ မောင်မင့်ပြောမှပဲ သတိရတယ်။ သူတို့ကို တယ်ပီး တွေ့ချင်တယ်တော့။ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းက စိတ် တမျိုးပြောင်းပေမဲ့ အကျွန်ုပ်သူငယ်ချင်းမ ရှင်လွန်းမယ်ကတော့ စိတ်ပြောင်းလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ တယ်ပီး ယေဘော် လိမ္မာတဲ့ မိမ္မပေတော့။

မှော်။ ။ အေးလေ။ ဒါမှာတော့ တွေးကြည့်ရင် ရဒါကိုး အေ။ အင်မတန် ချစ်ခင်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်၍မို့ မောင် ဝိုင်းကလဲး အရင်ကလိုပဲ စိတ်နေစိတ်ထား တို့အပေါ်နှိုက် ယှိ လိမ့်မယ်လို့ ငါထင်တယ်အေ။

တုတ်။ ။ ကိုင်း- ဒါဖြင့်ရင် သွားရအောင်မောင်မင်း၊ ဘယ် တော့သွားမလဲ။ အကျွန်လဲး ရှင်လွန်းမယ်ကြိုက်တတ်တဲ့ ပဲးက လေး၊ နှမ်းကလေး၊ ဆီကလေးများ အနည်းငယ်စီ ယူသွားချင် တယ်တော့။

မှော်။ ။ ယခု လယ်ယာအလုပ် ပြီးတဲ့အခါ အားနေပြီ။ ဘုရားကြီးလဲးဖူးမျှော်ပူဇော်ရင်း ဖိန်းနွဲ့ခါလောက်သွားကြစို့ရဲ့ ရှင်မ။

တုတ်။ ။ ဘယ်လမ်းက ဆင်းမလဲတော့ ပြောပါအုန်း။

မော်။ ။ ရှိမ်းပကား ဆင်းမယ်အေ့။ မတ္တရာ တောင်ပြုံးကူးမယ်အေ့။ တောင်ပြုံးက တဖြေးဖြေးကုန်းကြောင်းယောက်၍ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးကို ဦးစွာဖူးမယ်အေ့။ နို့ပီးတော့မှ မြို့တော်ကို ဝင်ကြဒါပ။

တုတ်။ ။ ဟုတ်ကဲ့။ မြို့ကျတော့ သောက်စရာ ပြောင်းဖူးဖက်လိပ် လုံလောက်အောင် လိပ်ပီးယူခဲ့မယ်။ ရှင်လွန်းမယ် ခြံတတ်တဲ့ ဖျင်ဖြူ နံငယ်ပိုင်း တခုလဲယူသွားမယ်တော့။

ဤကဲ့သို့ လင်မယားပြောဆိုတိုင်ပင်ကြသည်ကို အထောက်တော်များသိ၍ မြို့တော်သို့ သံတော်ဦးတင်လွှာဆက်နှင့်လေ၏။

ဖိုးတော်။ ။ ရှင်လွန်းမယ်ရေ။ ဟော- တို့သူငယ်ချင်း မှတ်ဆိုးချုံက မောင်မော်-မယ်တုတ်တို့ မောင်တို့ဆီ လှာမည့်အကြောင်း အထောက်တော်များထဲက တင်လွှာရောက်လှာတယ်။

မိဖုရားကြီး။ ။ အော်- ဟုတ်ပါလား၊ လှာစေချင်ပါတယ်။ မမြင်ရဒါ အတော်ကြာလှပါကြောင်းပါ။

ဖိုးတော်လည်း သံတော်ဆင့်ကို မည်သည့်ရက်နေ့၊ မြောက်မျက်နှာတံခါးက မောင်မော် မတုတ် အမည်နှင့် ဝင်လှာလျှင် တံခါးဗိုလ်က မတားစေနဲ့၊ ၎င်းတို့ ဝင်လှာကြောင်းကို ငါ့ထံ အမြန်ဝင်၍ သံတော်ဦးတင်ရမည်ဟု တံခါးဗိုလ်ကို ဆင့်ရန် စေလေ၏။

ဦးမော်- ဒေါ်တုတ်

ဦးမော် ဒေါ်တုတ်တို့လည်း ရှိမ်းပကားသို့ ဆင်းပြီးလျှင် တောင်ပြုံးဘက်ကူး၍ ကုန်းကြောင်းလှာကြရာ လွန်တောင်းရွာ

ကျသောအခါ ဦးမှော်က ရှင်တုတ်ကေ- ငါ့သူငယ်ချင်း ကြိုက်
တတ်ပါတယ်အေ ဟောဟို မို့ပေါင်းကြီး လေးခုလောက် ဝယ်
ခဲ့ပါအေ။

ဒေါ်တုတ်။ ။ ဟုတ်တယ် ကိုမှော်ရေ ဝယ်ခဲ့မယ်၊ ဆို၍
ဝယ်ယူပြီးလာကြလေသည်။

အိုးဖိုသို့ရောက်လျှင် ဒေါ်တုတ်က နေအုန်းကိုမှော်ရေ၊ ရှင်
လွန်းမယ်ဖို့ ပဲ-ကြော်ကလေးနဲ့ ရိုးမှားကြော်ကလေးဝယ်ခဲ့အုန်း
မယ်ဆို၍ ဝယ်ပီးလာကြရာ ဘုရားကြီးကို ရောက်၍ ပန်း၊ ဆီမီး
များ ပူဇော်ကန်တော့ကြပြီးလျှင် အမောအပန်းဖြေပြီးမှ တဖန်
သွားကြရာ လေးချက်မတီးမီ မြို့တော်မြောက်မျက်နှာ တံခါးသို့
ရောက်သောအခါ တံခါးဗိုလ်က အမည်ကိုမေးရာ အမိန့်တော်အ
တိုင်းဖြစ်၍ နန်းတော်ကြီးသို့ အမြန်ပြေးပီး သံတော်ဦးတင်ပြီး
လျှင် အမိန့်တော်နှင့် တံခါးဗိုလ် အမြန်ပြန်လာ၍ ဦးမှော်-ဒေါ်
တုတ်တို့ကို နန်းတော် မြောက်ဥယျာဉ်တော်သို့ ခေါ်သွားလေ
သည်။

ဖိုးတော်။ ။ ရှင်လွန်းမယ်ရေ ဟော တို့သူငယ်ချင်း လင်
မယား မြို့တွင်းသို့ဝင်လာပြီတဲ့၊ လာသွားကြိုရအောင် မိန့်တော်
မူပြီး မိဖုရားကြီးနှင့်အတူ နန်းတော်မှ ဆင်းသက်၍ မြောက်ဥ
ယျာဉ်တော်အလွန်က ဆီးကြိုကြရာ လှာသည်ကို မြင်သဖြင့် ဖိုး
တော်က လာဟေ့ သူငယ်ချင်း မောင်မှော်လို့ ခေါ်တော်မူသည်။
အနီးသို့ရောက်သောအခါ ဖိုးတော်က ဦးမှော်လက်ကို ဆွဲကာ သူ
ငယ်ချင်း မာရဲ့လားကွယ်၊ ခုမှပဲ မင်းတို့လှာလို့ တွေ့ရတော့
တယ် ဝမ်းသာသကွယ်။

မှော်။ ။ အေး-ကျန်းမာလို့ လာနိုင်တာပဲမောင်ဝိုင်းရေ။
မင်းတို့အားလုံး ကျန်းမာရဲ့နော်။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဟေ့- ရှင်တုတ် ညည်းပါလှာသကိုး၊ မာရဲ့
လားအေ့။

တုတ်။ ။ အေး-မာတယ် ရှင်လွန်းမယ်ရေ၊ ကလေးတေ အ
ကုန်မာကြရဲ့လား။

မိဖုရားကြီး။ ။ ကလေးတေ အကုန်ပဲ မာကြရဲ့။ ကလေး
တေကြီးကုန်လို့ မြို့စား၊ ရွာစား ဖြစ်ကုန်ကြပကောအေ့။

တုတ်။ ။ အေးအေ၊ ငါက စကိုင်းတုန်းကလို့ မှတ်နေတယ်။

မိဖုရားကြီး။ ။ ရှင်တုတ် ညည့်မှာ ခေါင်းမွေးများ ဖြူကုန်
မှကိုးအေ့။

တုတ်။ ။ ခေါင်းမွေးဖြူဆို အသက်ကိုလဲ ကြည့်ပါအုန်းမှ
ပအေ။ ညည်း ငါ့ထက် တနှစ်သာကြီးတယ်အေ့။ ငါ့မှာတော့
နေပူ မိုးစွတ်မရွှောင် အလုပ်ကြမ်းတေကို လုပ်ရကိုင်ရဒါနဲ့ ပင်
ပန်းတော့ ဆံပင်လဲဖြူ သွားလဲ ၃-၄ ချောင်း အပေါ်က
ကျိုးပီအေရဲ့။

ဖိုးတော်။ ။ လာကြဟေ့ နန်းတော်ပေါ်သွားကြစို့။ နန်း
တော်ပေါ်ရောက်လျှင် အတွင်းဆောင်တော်တွင် ထိုင်ကြရန် ပြု
လေ၏။

ဒေါ်တုတ်။ ။ ဖျာတေက ချောလှတယ်အေ။ ညစ်မဲးကုန်
ပမယ်။ မထိုင်ချင်ပေါင်အေ တော်ရာက ထိုင်ပရစေ။

မိဖုရား။ ။ ထိုင်သာထိုင်ပါအေ၊ ညည်းတို့ထိုင်ဘို့ ဖျာကြမ်း
တို့မှာ မယ့်ဘူးအေ။ သည်လိုဖျာမျိုးချည်းပဲ ယ့်တယ်အေ။

မှော်။ ။ ဟေ့ . ရှင်တုတ်ကဲ့၊ မောင်ဝိုင်းစားဖို့ ဟို- လွန်
တောင်းက ဝယ်ခဲ့တဲ့ မှုံပေါင်းကြီးကို ထုတ်ပေးပါအေ။

တုတ်။ ။ အောင်မယ် ဟုတ်တယ်၊ ဟော- ကိုဝိုင်းကြီး စား
အေ၊ ဟောဒါက ညည်းစားဖို့ ပဲကြော် ရိုးမှားကြော်အေ။

ဖိုးတော်။ ။ ဘာလုပ်မဲ့ဝယ်လှာရတုန်း မောင်မှော်။

မှော်။ ။ မဟုတ်ဖူးလေ၊ မင်းက လွန်တောင်းမှုံပေါင်းကို
ကြိုက်တာသိလို့ ဝယ်လှာဒါ ကိုဝိုင်းရဲ့၊ ရှင်တုတ်ကလဲ သူ့
သူငယ်ချင်းမ ကြိုက်တတ်တဲ့ ပဲကြော်ဆိုလား ဝယ်လှာတယ်။
ရှေးကလိုပဲ စားကြစမ်းကွယ်၊ ရော့ဟေ့ မင်းစကိုင်းမှာနေတုန်း
က ဆေးတံနဲ့သောက်တတ်လို့ ဆေးစပ်ကလေးလဲ ယူခဲ့တယ်။

တုတ်။ ။ အော်-ရှင်လွန်းမယ် ဟောအေ ညည်းကြိုက်တဲ့
ပဲကြားကလေး နှမ်းဖြူကလေး ဆီကလေးအေ။ ဟောဒါက
ချည်ဖြူကလနံအေ ညည်းခြံဖို့ ငါကိုယ်တိုင်ယက်ပီး ယူခဲ့တယ်
အေ အင့် ခြံလိုက်စမ်း။

ဖိုးတော်နှင့် မိဖုရားကြီးက များစွာ ရယ်တော်မူလေသည်။
အပါးတော်နှိုက် ဝန်းရံခစားနေကြသော အချွေအရံတို့လည်း
များစွာရယ်ကြလေသည်။

မိဖုရား။ ။ မရယ်ကြနဲ့ မလှောင်ကြနဲ့ ဟဲ့၊ တို့ငယ်ငယ်က
ဆင်းရဲတူ ကောင်းစားဘက် ဆိုသလို သူငယ်ချင်းတေဖြစ်တယ်။
တို့ဆင်းရဲစဉ်က သူတို့လင်မယား အစားအစာ မကြာမကြာပို့

လှာတယ်။ ကျွေးမွေးတဲ့ ကျေးဇူးရင်များဟဲ့၊ ငယ်ငယ်ကလို့ ပြောရိုးပြောစဉ်အတိုင်း ပြောကြဒါပဲဟဲ့။ အင်မတန်ချစ်ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတေကလားဟယ်။

ဖိုးတော်။ ။ ကိုင်း-ရှင်လွန်းမယ် ကိုသူငယ်ချင်းမ ရှင်တုတ် ထမီရေသီနားနဲ့ ကုံးစပ်စုတ်ကွဲနေဒါ အသစ်ဖြစ်ပါစေ ပခုံး စုတ်နှင့် ပင်နီအင်္ကျီလဲ အသစ်ဖြစ်ပါစေ၊ မောင်မှော်ဝတ်တဲ့ အင်္ကျီ ဂုတ်ပြဲနဲ့ ဖျင်နံငယ်ပိုင်းတို့ အသစ်ဖြစ်ပါစေ၊ ကို-ရှင်တုတ်ကို ခေါ်၍ သွားပေတော့၊ ငါလဲ မောင်မှော်ကို ခေါ်၍ ငါ့ အဆောင် သွားတော့မည်ဆို၍ အဆောင်တော်သို့ ဝင်ကြ လေ၏။

မှော်။ ။ မောင်ဝိုင်း ဓားလက်နက်တေကိုင်ပီး နေကြဒါ ဘာတေတုန်းကွဲ့။

ဖိုးတော်။ ။ အဆောင်ကိုင် အိပ်ဖန်တော် အစောင့်များ ပေါ့ကွယ်။

မှော်။ ။ မင်းအိပ်တဲ့အခါ စောင့်ကြရဒါလား။

ဖိုးတော်။ ။ ဟုတ်တယ်ကွဲ့ သူတို့ ငါ့အဆောင်တော်ကို တညဉ့် လုံး မအိပ်ဖဲ စောင့်ကြရတယ်။

မှော်။ ။ အောင်မယ် ကြောက်စရာကြီးပါကလား။ ညများ ကိစ္စယှိယင် ထွက်ဖို့ အခက်ကြီးဖြစ်မဟေ့။

ဖိုး။ ။ ဘာအခက်ကြီးဖြစ်ရမှာလဲကွယ်။

မှော်။ ။ ဟာ- တပို့တပါး အခင်းကြီး အခင်းငယ် ယှိလို့ သွားချင်ယင် မခက်ဖူးလားကွယ်။

ဖိုး။ ။ ဘာခက်ရမလဲကွဲ့၊ မောင်မှော်ရဲ့၊ လာငါပြုမယ်၊
ဟောဒီအခန်းကို ဘယ်အခါမဆို ကိစ္စယှိယင်လာ။

မှော်။ ။ ဒီရွှေတေ့နဲ့ အခန်းလား၊ ရွှေတံခါးယွက်ကို ဖွင့်ရ
မလား၊ အင်း- ဝိုင်းတို့များ တပို့တပါးသွားဒါတောင် ရွှေချထား
ဒါကိုးကွဲ့။

ဖိုး။ ။ သွားလကွယ်၊ ဖွင့်ပီးကြည့်ပါလား။

မှော်။ ။ ဝိုင်းရေ- မင်းအခန်းကို ငါမသွားချင်ဘူးဟေ့။

ဖိုး။ ။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းကွဲ့။

မှော်။ ။ ဟာ- မင်းဟာက ဒုတ်ခနောင်းလဲး မယှိဘူး ရေတေ့နဲ့
အင်ဒုံတလုံးနဲ့ ပိုးပုဝါဆွဲထားဒါတွေ့ရတယ်။

ဖိုး။ ။ အို- မောင်မှော်နှယ်နော် ခက်ပါဘိ၊ ရေနှင့် သုတ်
သင်ရတယ်၊ ပီးတော် လက်ကို ပဝါနဲ့ သုတ်ရတယ်ကွဲ့၊ ဟလူရဲ့။

မှော်။ ။ ကောင်းပေါင်ကွယ်၊ တို့ဒုတ်ခနောင်းကမ္မ အားယှိ
ပါးယှိ ကုန်းရသေးတယ်။ ဝိုင်းတို့က နုဒါကို ဒုတ်ခနောင်းနဲ့
တော့ ရှုမှာစိုးလို့ထင်ပါရဲ့။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော်မလဲး ကြံကြံစည်စည် ပြောပေကွယ်၊
ရှင်ဘုရင်ဆိုတာ သည်လိုပဲး သုံးရတယ်ကွယ်၊ ဟိုစကိုင်းမှာ
ဆင်းရဲတုန်းကတော့ မင်းတို့လိုပေါ့ကွယ်။

ဤသို့ စကားပြောနေကြရာ အတော်ကြာလျှင် မိဖုရားကြီး
အဆောင်တော်က ပုဆိုးအစုံ ၁၀-ထည် ရွှေကလပ်နှင့်တင်၍
လက်ဖက်ရည်အချို့ပွဲး အချဉ်ပွဲးများပါ ပို့လှာလေ၏။

ဖိုး။ ။ ကဲ-မောင်မှော်ရေ ဟော- မိဖုရားကြီး အဆောင်
တော်က မင်းဝတ်ဆင်ရန် ပုဆိုး-အင်္ကျီ-ခေါင်းပေါင်းများပို့လိုက်
တယ်။ မြန်မြန်ထပီးတော့ ဝတ်ကွယ်၊ ဟောဒီက လက်ဖက်ရည်
နဲ့ အချိုပွဲ အချဉ်ပွဲများကွဲ မင်းကြိုက်ရာစားပေတော့ဟေ့။

မှော်။ ။ ပုဆိုးပေးဒါ ရွှေကလပ်ပေါ် တင်ရသေးသလား
ကွယ်၊ လက်နဲ့ ကိုင်ပီးတော့ လာ၍ပေးရောပု၊ တယ်ကောင်းတဲ့
ပုဆိုးကွယ် အခုမဝတ်ချင်သေးဘူး၊ ဘုရားသွား ကျောင်းတက်မှ
ဝတ်ပရစေကွယ်။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော်- မင်းတယ် ဆင်ခြေထူတယ်၊ အခုမြန်မြန်
ဝတ်ကွယ်၊ ဘုရားသွား ကျောင်းတက်ဖို့မပူနဲ့ ပုဆိုး ၁၀-ထည်
လုံး တခါထဲ ကုန်နိုင်ပမလားကွဲ။

မှော်။ ။ အေးပါကွယ်၊ မင်းပြောရာ နားထောင်ပမယ်။
စိတ်မဆိုးပါနဲ့။

ဖိုး။ ။ ငါစိတ်မဆိုးပါဘူးကွဲ၊ အင်မတန်ချစ်တဲ့သူငယ်ချင်း
မို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဝတ်စေချင်တယ်။ စားစေချင်တယ်
ကွဲ၊ လောကမှာ ကံအတိုင်း စီမံရာခံကြရတယ်၊ အကြောင်းအား
လျော်စွာ သုံးစွဲကြရတယ်၊ အချိန်အခါကို ယွေးချယ်နေရတာ
မဟုတ်ဖူးကွဲ မောင်မှော်။

မှော်။ ။ ဟုတ်ပါတယ်မောင်ဝိုင်း၊ တို့ဆင်းရဲသားဆိုတော့
ဆင်းရဲတဲ့စိတ်မျိုးပဲယှိတယ်၊ မင်း၏ စိတ်မျိုးမဟုတ်တော့ နေ
ရာတိုင်းကိုပင် ဆင်းရဲသားစိတ်မျိုးနဲ့ တိုင်းထွာဆင်ခြင်ရဒါ
ပဲကွဲ။

ဖိုး။ ။ မင်းပြောဒါ ဟုတ်ပေတယ်၊ မိမိအမျိုးဘာသာကို ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲနိုင်မည်မဟုတ်ပေဘူး၊ သို့သော် ဆင်းရဲသားက မင်းစိတ်ဝင်နေယင် ဆင်းရဲပျက်စီးတတ်တယ်ကွဲ့၊ ဆင်းရဲသူပင် ဖြစ်သော်လဲး အရည်အချင်းရှိ၍ မင်းက သင့်လျော်သော ရာထူးဖြင့် ခန့်ထားသူကောင်းပြုသောအခါ အပြောအဆို အနေအထိုင်ကို တမျိုးလေ့ကျင့်ရတယ် မောင်မှော်၊ ကိုင်း- မင်းလာဒါ ခရီးပန်းတယ်၊ ဟောဟိုအနားက ခုတင်မှာ အိပ်ပေတော့၊ မင်းတို့ကုန်းကြောင်းလာခဲ့ဒါအတော်ညောင်းလိမ့်မယ်၊ မကြာမီ အနှိပ်တော်လာလိမ့်မယ်၊ အနှိပ်များခံလိုက်ပေအုန်းကွယ်။

မှော်။ ။ အေးကွယ် မင်းပြောဒါကို နားထောင်ပမယ်၊ ဝိုင်း-ငါ့ကို စိတ်မဆိုးနဲ့နော်- မကြိုက်တာကိုပြော၊ ရှင်ဘုရင်နေတဲ့ နန်းတော်ဆိုဒါ မင်းကြောင့် ခုမှရောက်ဖူး မြင်ဘူးဒါကွဲ့၊ သိရဲ့လား။

ဖိုး။ ။ အေးပါကွယ် မင်းနှယ် ပူစရာမဟုတ်တာတေ ပြောမနေပါနဲ့၊ မင်းသဘောအတိုင်း အေးအေးသာသာ စားသောက်နေထိုင်ပါကွယ်။

မှော်။ ။ မောင်ဝိုင်း ဘာလဲကွဲ့၊ ခေါင်းလောင်းသံလဲး ပါရဲ့၊ ဒိန်းဒိန်းသံလဲးပါရဲ့၊ မြည်နေဒါ ငါနားထောင်နေဒါ တဆွဲတခါ မြည်သဟေ့။

ဖိုး။ ။ ဗဟိုရ်စည်လို့ ခေါ်တယ်ကွဲ့၊ မြောက်ဥယျာဉ်တော် နာရီမျှားက ငွေမောင်းသံတချက် တီးလိုက်ယင် ဗဟိုရ်စည် အမှုထမ်းတို့က ခေါင်းလောင်းနဲ့စည်ကို တချက်စီတီးရတယ်၊ အဲဒါ

တချက်တီးပြီလို့ မှတ်ရတယ်၊ မင်းတို့တောမလိုဖြင့် လူကြီး
ခေါင်းချခေါ်ဒါမျိုးပေါ့ကွယ်။

မှော်။ ။ ဟင်-မောင်ဝိုင်း စောင်းသံ ပတ္တလားသံ အဆိုသံ
များပါလား၊ ဘယ်ကတီးနေကြပါလိမ့်။

ဖိုး။ ။ အဲဒါ အိပ်ခါနီးလို့ အငြိမ့်တော် အဆိုတော်တို့က
ဖြေဖျော်ကြရတယ်ကွဲ့။

မှော်။ ။ ငါတော့ အိပ်ပျော်မယ်မဟုတ်ဘူး၊ တယ်နား
ထောင်ကောင်းသကွဲ့။

ဖိုး။ ။ နောက်တော့ တဖြေးဖြေး အိပ်ချင်လှာမှာပေါ့ကွယ်။

မှော်။ ။ နို့ရှင်တုတ်တို့ဆီမကော သည်လိုပဲလား။

ဖိုး။ ။ မိဖုရားကြီး အဆောင်တော်က သည့်ထက် ခမ်းနား
တယ်၊ အတီးအမှုတ်အဆိုဟူသမျှ မိန်းမချည်းပဲကွဲ့။

မှော်။ ။ အောင်မယ် ငါသွားကြည့်ချင်ပါဘိတော့ ငါမ
သွားရဘူးလားဟေ့။

ဖိုး။ ။ မသွားရဘူးကွဲ့ တို့နေဒါက ယောက်ျားပိုင်း၊ မိဖုရား
ကြီးနေဒါက မိန်းမပိုင်း၊ မိန်းမပိုင်းကို ယောက်ျားကျူးယင် ဒူး
ကို ဖြတ်ရတယ်။

မှော်။ ။ ဟာ ဒါဖြင့် နေရာမကျပေါင်ကွယ် ရှင်တုတ်ဆီကို
ငါသွားချင်ယင် မခက်ဖူးလား။

ဖိုး။ ။ မင်းတို့တော့ အပြစ်လွတ်ပါတယ် လာငါလိုက်ပို့
မယ် ထသွားစို့။

မှော်။ ။ အင်း တသက်တခါ ဆိုသလို နှံ့စပ်အောင်ကြည့်
ရအုန်း၊ အောင်မယ် မောင်ဝိုင်း မိန်းမတေဝိုင်းနေလိုက်တာ တယ်
လှပါကလားဟေ့။

ဖိုး။ ။ နန်းတော်သူ အပျိုတော်တေကွဲ့ ဝန်စု များစု သွီး
များဖြစ်ကြတယ်။

မှော်။ ။ သူတို့ယောက်ျား သနာ မယိုကြဘူးလား

ဖိုး။ ။ မယိုဘူး လင်မယူရဘူး အပျိုမှ ခစားရတယ်ကွဲ့။

မှော်။ ။ သူတို့ လင်လိုချင်တော့ ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ။

ဖိုး။ ။ မိဖုရားကြီးက နေရာချထားရတယ်ကွဲ့။

ဤအခါ ထွက်တော်မူလှာသည်ကို မိဖုရားကြီးက မြင်တော်
မူလျှင် နေရာထိုင်ဖုံတော်ပြင်စေသည်။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဟေ့ ရှင်တုတ် ဟိုကြည့်စမ်း ထွက်တော်မူ
လှာပြီအေ့၊ ဒေါ်တုတ်က ဦးမှော်ကို ကြည့်၍ ပြုံးလေသည်။

ဖိုးတော်မင်းကြားလည်း ခင်းထားသောနေရာ ထိုင်ဖုံပေါ်သို့
ထိုင်တော်မူပြီးသော် မောင်မှော် လာလကွယ် ဘာကိုကြည့်နေ
တုန်း သည်နေရာမှာထိုင်ကွဲ့။

ဦးမှော်က ထိုင်ပြီးလျှင် သူ့မယားကို ကြည့်၍ အောင်မယ်
ရှင်တုတ် ညည်းတယ်လှနေပါကလား လို့ဆိုလိုက်လျှင် အခြေ
အရံတွေ အုန်းကနဲ ရယ်ကြလေသည်။

တုတ်။ ။ ကိုကော မလှဘူးလား။

မှော်။ ။ ငါ့မှာတော့ ကိုဝိုင်းက မဝတ်မနေရဘူးဆိုလို့ သူ့ကိုကြောက်တာနဲ့ ဝတ်လာရတယ်အော့ ဆေးလိပ်မီးဖွားကျ မှာစိုးဒါနဲ့ ဆေးလိပ်တောင် မသောက်ခဲ့ရဘူးအော့။

မိဖုရားကြီး။ ။ သောက်တာ သောက်ပါ မီးပေါက်ကော ဘာကိစ္စယှိမှာတုန်း အသစ်တထည် ဝတ်ပြန်ဒါပေါ့ ကိုမှော်။

မှော်။ ။ ပေါတဲလူမှာ ကိစ္စမယှိပေတဲ့၊ မယှိတဲ့ဆင်းရဲ သူမှာ ကိစ္စယှိပေတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ ဆင်ခြင်ရတယ်။

ဖိုး။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ကွဲ့ မင်းသဘောယှိသလို နေပါလို့ ငါအခွင့်ပေးထားမင့်ကို စိုးရိမ်ကိစ္စတွေ များမနေပါနဲ့ကွဲ့။

မှော်။ ။ အော် ကိုဝိုင်းရယ် တို့တောရွာမှာ ကလေးတေဆို ကြဒါ ကြားရတယ်၊ ကိုဝိုင်းသားတော် ပခန်းမင်းသားဆိုလား အပြစ်ပေးလို့ သွားရတော့ စီကုံးတဲ့ သီချင်းတဲ့ကွယ်၊ သာစံလဲး ပါရဲ့ နေညှိလဲးပါရဲ့ တတောထွက်ဝင်လဲး ပါပါတယ် ကြားရ ဒါ တယ်သနားစရာကောင်းတယ်၊ အဲဒီတေးချင်းကို နားထောင် ချင်ရန်ကွယ်။

မိဖုရားကြီးက ကြားတော်မူလျှင် အဆိုတော် ပင်းတလဲး မြို့စားကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်သောအခါ စောင်းတော်နှင့် “အောင် မြေသာစံ သောင်ယံသဲက” ချီသော ပတ်ပျိုးကြီးကို ဆို၍ ရွှေနား တော်သွင်းရလေသည်။

ဖိုး။ ။ ဘယ့်နှယ်လဲးကွဲ့ မောင်မှော်ရဲ့။

မှော်။ ။ အင်း- ကောင်းပါပေကွယ်၊ ရှင်ဘုရားများ စည်း စိမ်ဆိုဒါ ဒါပဲးကိုကွဲ့၊ ဘယ်တော့ပျင်းစရာယှိတော့မလဲး၊ နို့-

သီချင်းကို သားတော် ပခန်းမင်းက ရေးသား စီကုံးပီးတော့
မောင်ဝိုင်းထံ ပို့တာမဟုတ်လား။

ဖိုး။ ။ ငါ့ထံရောက်ဦးတိုက်မဆက်နိုင်ဘူး၊ မယ်တော်မိဖုရား
ကြီးထံပို့တယ်။ မိဖုရားကြီးကမှ ယခုလို ညညီလာခံ အဖြေအဖျော်
အညိမ့်တော်တို့က ငါ့ရှေ့တော်မှောက်ဆို၍ လျှောက်ကြရတယ်။

မှော်။ ။ နို့- သည်လိုသားတော်ပခန်းမင်းသား၏ စာမှန်း
သိတော့ ကိုဝိုင်းက ဘယ်လိုလုပ်သလဲ။

ဖိုး။ ။ ဤအခါ ငါက သားတော်ရာဇဝတ်တော်မှ ချမ်းသာ
စေ၊ မြို့တော်ရောက်ပြန်၍ ခေါ်စေ၊ အမိန့်တော်ထုတ်လိုက်တာ
ပေါ့ကွဲ့။

မှော်။ ။ အင်း- ပြန်၍ခေါ်ထိုက်တဲ့သီချင်း ဖြစ်ပါပေတယ်
ကွယ်၊ ရာဇဝတ်အပြစ်မှ ချမ်းသာခွင့်ရတဲ့ ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီး
ဟု ခေါ်ရပေမယ်နော်။

ဖိုး။ ။ မင်းပြောသလိုပဲ၊ ၎င်းပတ်ပျိုးနာမည် တွင်နေပါ
ပြီကွဲ့။

မှော်။ ။ နို့- တခုယှိသေးတယ်၊ မင်းကွန်းစေတီတော်ကြီး
ထီးတော်တင်တဲ့အခါ ဆိုင်းတော် ဝိုင်းတော်များ တီးမှုတ်ရန်
မောင်ဝိုင်းအမိန့်တော်နဲ့ မြဝတီမင်းကြီးဆိုလား စီကုံးတဲ့ ကုန်း
ဘောင်မြို့ဖွဲ့ဆိုလား တို့ရွှေဘို့ပေါ့ကွယ်၊ အဲ-ချီးပြီးရေးတဲ့သီချင်း
ကို သူတို့ရလျှင် နားထောင်စမ်းချင်ရန်ကွယ်။

မိဖုရားကြီးက ပြင်စည်မြို့စား အဆိုတော်ကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်
လျှင် စောင်းတော်က ဘွဲ့ခံပေး၍ “ကုန်းဘောင်ပရမေ၊ ဇေ

ယျာဘိ၊ သီရိသီရိခုနစ်ကြိမ်” အစချီသော သံမျိုးစုံပတ်ပျိုးကြီးကို သီဆို၍၊ ရွှေနားတော် တင်သွင်းရလေသည်။

ဖိုး။ ။ ဘယ့်နှယ်လဲး မောင်မှော်၊ နားထောင်ကောင်းရဲ့လားကွဲ့။

မှော်။ ။ ကောင်းပါသော်ကောကွယ်၊ တို့ရွှေဘိုမြို့ကြီး ချီးဒါကိုးကွဲ့ အသံစုံပါပေကွယ်၊ ရတု- ယိုးဒျား- တလိုင်း- ပဉ္စရူပ- လောကပါလ နတ်သံတို့ပါ ညှပ်ထားလိုက်တာ နားထောင်လို့ မငြီးနိုင်အောင် ခမ်းနားပါပေတယ်။

ဖိုး။ ။ တော်ပလား၊ နားထောင်ချင်သေးသလား၊ မင်းနားထောင်ချင်ဒါကိုပြော။

မှော်။ ။ တခုတော့ နားထောင်ချင်သေးဒါပဲကွဲ့၊ ကိုဝိုင်းအမရပူရ မြို့တော်ကို သိမ်းပိုက်တော်မူတဲ့အခါ ဖုန်းတော်ကို ဖွဲ့ဆိုရတဲ့ သီချင်းခန့်ကြီးဆိုလား “သိမ်းရုံးပေါင်းကျုံး” ဆိုလား ပါ-ပါတယ်၊ အတော်ရှည်သဟေ့ တို့ရွာမှာ မိကျောင်းနဲ့ တီးပီးဆိုကြဒါကြားရတယ် တယ်ကောင်းတယ်၊ အဲဒါကို နားထောင်ချင်ရန်ကော။

မိဖုရားကြီးက မန်လည်မြို့စားအဆိုတော်ကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်ရာ မိကျောင်းနဲ့ ဇမ္ဗူကျွန်းလုံး သိမ်းရုံးပေါင်းကျုံး အစချီသော သီချင်းခန့်ကြီးကို စည်းလွတ်တမျိုး စည်းမှန် တမျိုးဆို၍၊ ရွှေနားတော်သွင်းရလေသည်။

ဖိုး။ ။ ဘယ့်နှယ်တုန်း မောင်မှော်။

မှော်။ ။ ခမ်းခမ်းနားနား အရသာယှိပါဘိကွယ်၊ လူကို စိတ်
 ကြီးတမျိုး ဝင်သွားတယ်။ တို့တောရွာမှာ ကြားရဒါက စည်း
 စနစ်မယှိဘူး။ အဆွဲအငင် လေယူလေထုတ်ချင်း ကွာပါပေတယ်၊
 တောမှာတော့ ဒီလို ဘာ ကျ၊နမတုန်း။ တောင်အော် မြောက်
 အော်နဲ့ သူတို့ကိုယ်ကို လူတတ်ကြီး လုပ်ပီးပြော မသိတဲ့လူက
 အဟုတ်မှတ်၍ ယုံ၊ နန်းတော်မူအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်လို့ ပြောဆို
 ဝါကြွားတာကို တောသားတို့က ယုံနေကြတာပဲကွဲ့၊ အခု နန်း
 တော်မှာ နားထောင်ရဒါနဲ့ စာလိုက်တော့ တောမှာလာ၍ ဝါ
 ကြွားဆိုတဲ့ သူတဲ့ အသံဟာ ခွေးအသံနဲ့ တူဒါပဲ ဝိုင်းရေ။
 တယ်ပီးတော့ ကိုဝိုင်းသို့ ဖုန်းကြီးတဲ့ဂုဏ်ကို ချီးမြှောက်လိုက်တာ
 ဝိုင်းတို့၊ လွန်းတို့ဖြင့် စောက်ကျိုးနဲ့ ဝမ်းသာဝမ်းမြောက် ယုံကြ
 မှာပဲနော်။

ဖိုးတော်နဲ့ မိဖုရားကြီးက ရယ်တော်မူသည်။ အခြေအရံတို့
 လည်း ရယ်ကြလေသည်။

ဖိုး။ ။ ကိုင်း-နားထောင်အုန်းမလားကွဲ့။

မှော်။ ။ တော်ပီကွယ်-အိပ်ချင်ပီ ပြန်ကြစို့။

ဖိုး။ ။ ကိုင်း-ထ၊ ပြန်ကြစို့။

မှော်။ ။ ရှင်တုတ်ကေ တို့ပြန်ပီဟေ့ဟု နှုတ်ဆက်သည်ကို
 ဖိုးတော်နှင့် မိဖုရားကြီးက ရယ်ကြလေသည်။

မိဖုရားကြီး။ ။ မှော်က ရှင်တုတ်ကို မခွဲနိုင်ဘူး မှတ်တယ်။

မှော်။ ။ ခွဲနိုင်ပါတယ် လွန်းရယ်၊ ပြန်မှန်းသိအောင် ထုံးစံ
 အတိုင်း နှုတ်ဆက်ထားပါ။

ဖိုး။ ။ မိဖုရားကြီး မောင်မှော်တို့ လင်မယားကို ပြန်မလွှတ်
 သေးဘူး၊ တလလောက် နန်းတော်မှာ နေစေရအုန်းမယ်၊ ရှင်
 တုတ်ကိုလဲး မိဖုရားကြီးကိုယ်တိုင် နန်းတော်ပေါ်ယို အဆောင်
 တွေကို လိုက်ပြပါ။ သူသွားချင်တဲ့ နေရာကို လိုက်ပို့ပါ။ သူလိုချင်
 တာ ပြည့်စုံပါစေ၊ ကျုပ်လူ မောင်မှော်တော့ ကျုပ် တာဝန်
 ရှိစေ။

တုတ်။ ။ ဝိုင်းရေ ဘာမှမလိုချင်ပေါင်၊ တွေ့ရတာကို များ
 များကြီး ဝမ်းသာတယ်၊ ဟို စကိုင်းဘက်မှာ နေကြတုန်းကလို
 ပြောလိုက်ရီလိုက်နဲ့ နေရဒါ အင်မတန် ဝမ်းသာတယ် ဝိုင်းရေ၊
 ထူးထူးဆန်းဆန်း များကိုသာ ကြည့်ပီးတော့ သွားချင်ဒါပဲ၊
 တောကျတော့ တွေ့ဒါတွေကို ပြောပြချင်တယ်။

ဖိုးတော်နှင့် ဦးမှော် အဆောင်တော်သို့ ပြန်လာကြရာတွင်
 ဦးမှော်က မောင်ဝိုင်းရေ အခု ရှင်ဘုရင်ဖြစ်မှ မိဖုရားကြီးနဲ့မယား
 တေ ဘယ်နှစ်ယောက် ယှိတုန်းကွဲ့။

ဖိုး။ ။ များများ မယှိပေါင်ကွယ်၊ တကျိပ်ကျော် နှစ်ကျိပ်
 ခန့်လောက်ပါပဲ။

မှော်။ ။ များလှချည့်ကလား ဝိုင်းရယ်၊ တတ်ပဲးတတ်နိုင်ပါ
 ပေကွယ်။

ဖိုး။ ။ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားချင်လို့ မိဖုရားများများ
 ထားတာ မဟုတ်ဘူးကွဲ့၊ အဝေးအနီး ဝန်စုမှူးစုတို့နဲ့ ရေး-
 ဘိတ် ထားဝယ် ရခိုင် မနိပူရ တရုပ်ပြည် ဘုရင်များ စော်ဘွား
 များတို့က ပဏ္ဏာတော်အဖြစ်နဲ့ သွီးကညာ ဆက်သကြရတာကို
 လက်ခံ သိမ်းပိုက်တော်မူ၍ မိဖုရားမြှောက်ရသကွဲ့။

မှော်။ ။ လာဆက်ထာကို မသိမ်းပိုက်ပဲနေယင် ဘာဖြစ်
တတ်တုန်းကွဲ့။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော်မလဲး ကြံကြံစည်စည် မေးရန်ကွယ်၊ ငါ့
ဖုန်းတော်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ဖုန်းတော်ကို ခိုလှုံရအောင် ဆက်သ
ကြတယ်ကွဲ့၊ ဆက်သ,တဲ့အတိုင်း သိမ်းပိုက်တော်မူ၍၊ မိဖုရား
မြှောက်ထားတော့ ရန်သူကို ကာကွယ်တဲ့ သဘောရောက်တယ်
ကွဲ့၊ မိမိတို့သွီး မိဖုရား စည်းစိမ်ကို စောင့်ရှောက်သဖြင့် ရန်ဆူး
ရန်ငြောင့် မပေါ်အောင် တိုင်းပြည်ကို ကြည့်ရှုအုပ်ချုပ် နေကြ
တော့ ရှင်ဘုရင် လုပ်သူမှာ ဘာမျှမပူရဘူးကွဲ့၊ အေးအေး ချမ်း
ချမ်း စံတော်မူရသကွဲ့၊ သေစေတတ်တဲ့ ဓား-လှံ-သေနတ်
ခဲးယမ်းမီးကျောက် မလုပ်ရဘူး၊ လက်နက်ကိုင် စစ်သည်တပ်သား
မထားရဘူးကွဲ့၊ ဒီတော့ စရိတ်တော်ငွေ မကုန်ဘူးကွဲ့၊ ငါတို့ရှင်
ဘုရင်၏ လက်နက်သည်ကား ရှေးဖုန်းရှေးကံနှင့် မေတ္တာတရား၊
မင်းကျင့်တရားတို့ဟာ အလွန်ကြီးကျယ် ထက်မြက်တာကလား။
မောင်မှော် ကံကို အမှီပြု၍၊ ဖြစ်ကြပေတယ်လို့ မှတ်ပါ။

မှော်။ ။ ကံ-ဉာဏ်-ဝီရိယ ဆိုပေတယ်၊ အရင်းမူလမှာတော့
ကံပေါ့လေ၊ ပစ္စက္ခ၌ ဉာဏ်-ဝီရိယ ဖြစ်ပေတယ် မဟုတ်လား။

ဖိုး။ ။ မင်းပြောဒါ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဆက်သသော သွီးကညာ
များ လက်ခံခြင်းသည် ဉာဏ်ပေါ့ကွဲ့၊ အထိုက်အလျောက် ရာ
ထူး ဌာနန္တရ ချီးမြှောက်ခြင်းလဲး ဉာဏ်ပေါ့ကွဲ့၊ အရာရာကို
သတိပြုခြင်းဟာ ဝီရိယပေါ့ကွဲ့၊ ကိုင်း- မင်းခုတင် မင်းသွားပေ
တော့ အိပ်ကြစို့ကွယ် ညဉ့်နက်ပြီ။

နံနက်မိုးလင်းသည့်အခါ လက်ဖက်ရည်တော်၊ ကွမ်းရေတော် တို့က အချိုအချဉ်ပွဲများကို ယူလာ၍ ရှေ့တော်နှိုက် ခင်းကျင်း ထားကြ၏။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော် ဟော အချိုပွဲ အချဉ်ပွဲ လက်ဖက်ရေ ရောက်လှာပြီ၊ မင်းစားချင်ဒါကို ယူ၍ စားပေတော့။

မှော်။ ။ အင်း ဘုရား-ဘုရား-ဘုရား စားရဒါပေါ့လေ၊ ထမင်းစားပျက်မှာလဲး စိုးရသေးတယ်၊ ပေါပါပေ- များပါပေ ဘယ်ဒင်းကို နှိုက်ရပါ ခက်ချည့်သေးနော်။

ဖိုး။ ။ ဘာပြောနေသလဲကွဲ့၊ စားချင်ဒါ နှိုက်စားဒါပ၊ ထမင်းစားမပျက်အောင် တော်အောင်ကြည့်စားရောပေါ့။

မှော်။ ။ တို့တောသားဆိုဒါ မချင့်တတ် မတိုင်းတတ်ဖူး၊ အကောင်းများကို တွေ့မှဖြင့် ကိုယ့်အိမ်မှာ မစားရဒါနဲ့ လွတ်ပီး တော့ ဗိုက်ဗြဲးအောင် တင်ဒါပဲးဝိုင်းရေ၊ နို့-နေပါအုန်း စား သောက်ရင်း သတိရလို့ မေးရအုန်းတော့၊ ကျော်ရွေး-ပေါ်ဦး- မြတ်ထင်တို့ကော ဘယ်မှာယိုကြသလဲ။

ဖိုး။ ။ အော်- မင်း သတိရပေသေးကွယ်၊ ကျော်ရွေးကို မြေထဲမြိုးစားမင်းကြီး ရန်ကုန် ဝန်ကြီး ခန့်ထားလိုက်တယ်၊ ရန်ကုန်မြို့နှိုက် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိနေတယ်။

ပေါ်ဦးက မြို့တော်နှိုက်ရှိတယ်၊ နေရာလွတ်အတွင်းဝန်လွတ် တော်ဝန်ကြီးကွဲ့။

မြတ်ထင်က အက္ကပတ်မြင်းဝန်ကွဲ့၊ နေရာလွတ် ခစားရတယ်။

မှော်။ ။ ကောင်းပါပေကွယ်၊ ကြားရဒါ ဝမ်းမြောက်ပါ
ဘိ၊ ဟိုစကိုင်းဘက်နေတုန်းက သင်းတို့ပျော်တော်ကျွန်တေပေ့၊
မြတ်ထင်က အတော်အပင်ပန်းခံပြီး လုပ်ကျွေးရှာပေတယ်ကွယ်၊
သင်း- ဟိုတုန်းကလို့ ဆဲးသေးသလားဟေ့။

ဖိုး။ ။ အရင်လို မဟုတ်ပါဘူးကွဲ့၊ မိဖုရားကြီးက ဆုံးမဒါ
နဲ့ အပုံကြီး တော်နေတယ်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး မြောက်က
ကျောင်းတိုက်ကြီးကို မတွေ့ခဲ့ဘူးလား၊ အဲဒီကျောင်းတိုက်ဟာ
အတ္တပတ်မြင်းဝန် မြတ်ထင် တည်ထောင်တဲ့ ကျောင်းတိုက်
ပေါ့ကွဲ့။

မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးသီတင်းသုံးရန် ကန္ဓကုဋ်ပြုသဒ်တော်
ကြီးဆောက်ရန် ပန္နက်တော် ချတဲ့အခါက တပြိုင်တည်း ပန္နက်
ချပီး ကျောင်းတိုက်တည်တယ်၊ မြင်းဝန်တိုက်ဟု အခေါ်များ
ကြသကွဲ့။

မှော်။ ။ ကောင်းပါပေကွယ် သာဓု- သာဓု ဗျာ၊ နို့-
ပေါ်ဦးကကော။

ဖိုး။ ။ ပေါ်ဦးက တိုက်အရံကျောင်းများ ဆောက်တယ်၊
အကြီးအကျယ်တော့ သူ့ဇာတိအရပ်မှာ မြေစိုက်ဘုရား ကျောင်း
တိုက်ကြီးများ တည်ဆောက်ပေတယ်ကွဲ့။

မှော်။ ။ ကောင်းပေကွယ် သာဓု-သာဓု၊ လောကလူဆိုဒါ
ပင်ပန်း ဆင်းရဲတဲ့အခါ ဆင်းရဲတဲ့ အရောက် နေထိုင် စား
သောက်ရမယ်၊ ဘောဂဗလ ကြွယ်ဝလှာတဲ့အခါ ပစ္စည်း ချမ်း
သာသည့်အရောက် နေထိုင်စားသောက်ပီးစည်းစိမ်မယစ်ပဲး ရတ

နာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ပူဇော် လှူဒါန်းပေးကမ်းတတ်ခြင်းဟာ
လိမ္မာယဉ်ကျေးတဲ့သူဟူ၍ ခေါ်ထိုက်ပေတယ်နော်။

ဖိုး။ ။ နက်ဖြန်နံနက် မင်းကွန်းနန်းတော်ကျွန်းကို ထွက်
တော်မူမယ်။ ငါတည်တော်မူလျက်ယှိတဲ့ မင်းကွန်းစေတီတော်
ကြီးကို ကြည်ညိုရန် လိုက်ရမယ်မောင်မော်။

မိဖုရားကြီးနှင့် ဒေါ်တုတ်

မိဖုရားကြီး။ ။ ရှင်တုတ်ကေ ဟောဟေ့ အချိုအချဉ်မုံ့
လက်ဖက်ရေများ သောက် စားချင်ဒါကို စားအော့။

တုတ်။ ။ နေ့တိုင်း အကောင်းတေချည်း စားနေရလို့
တို့တောကျယ် ပစပ်အတော် ပြင်ရအုန်းမယ်အော့၊ အဲဒါက
ခက်တယ်။

မိဖုရား။ ။ သည်လိုပေါ့ အကောင်းတွေ့တဲ့အခါလဲး စား
အဆိုးတွေ့တဲ့အခါလဲး စားပေါ့အော့၊ နံနက်ထမင်းစားပီး နေ့
လယ်တော့ နန်းတော်အဆောင်များကို လိုက်ပီးပြမယ်အော့ ညည်း
ဘယ်များသွားချင်သေးသလဲး။

တုတ်။ ။ မြို့ကို လှည့်ပီးကြည့်ချင်တယ်အော့၊ ရွှေကြတ်ယက်
ရွှေကြက်ကျ ဘုရားကိုလဲး ဖူးချင်တယ်။ ရတနာ့ရွှေဂူလဲး သွားချင်
တယ်။ စကိုင်းဘက် ပုညရှင် ပတ္တမြားရှင်များကိုလဲး ဖူးချင်ပေ

တယ်လို့ ညည်းလိုက်ပို့ရမှာဖြစ်လို့ ငါတယ်အားနာတယ်အေ။
နို့-ပီးတော့ ဟိုစကိုင်းဘက်အိမ်တော်နဲ့ နေစဉ်တုန်းက ခယေ
ပင်ကြီးအောက် ဖျာကြမ်းခင်းပီးတော့ နေထိုင်ယင်း တယောက်
တယောက် သန်းတုတ်နေကြတဲ့ အဲဒီခယေပင်ကြီးလဲး ကြည့်ချင်
တယ်အေ။

မိဖုရား။ ။ ရှင်တုတ်က ဘာအားနာစရာ ယှိလဲးအေ၊ တို့
စကိုင်းမှာ နေတုန်းကလို့ မဆင်းရဲပါဘူးတော့၊ အခုရေမြေကို
စိုးပိုင်တဲ့ ဘုရင်ဖြစ်နေပြီအေ၊ လိုရာကို ရောက်နိုင်ပါတယ်၊
ခယေပင်ကြီးကို ညည်းမမေ့ပဲးကိုး။

တုတ်။ ။ အော်- ဟိုတုန်းကတော့ ဒီအပင်ကြီးအရိပ်မှာ
စုရုံးပီး ရယ်စရာပြောကြ သန်းရှာကြ ဗိုင်းငင့်ချည်ချနေကြရ
ဒါတေကို သွားပီးတော့ အောက်မေ့မိတယ်၊ တို့ရွာသို့ ပြန်ယင်
လဲး မခွဲနိုင် မခွာနိုင် လဲ့ကြည့်လဲ့ကြည့်နဲ့ မျက်ရေများ ကျဒါ
တေကို တွေးမိတယ် လွန်းရယ်။

မိဖုရား။ ။ ငါလဲး ဟိုတုန်းက ဖြစ်ထာတွေကို တခါတခါ
သတိရပီးတော့ လွမ်းဆွေးသေးတယ် ရှင်တုတ်ကေ။

တုတ်။ ။ ဟုတ်တယ် ရှင်လွန်းမယ်ရေ၊ စကိုင်းဘက်မှာ နေ
ရတဲ့အဖြစ်မျိုးကို ချင့်လိုက်တော့ ခုလိုအဖြစ်မျိုးကို ရောက်နိုင်ဖို့
ရာ ခက်ဘိခြင်းနော်။

မိဖုရား။ ။ ဒါမှာတော့ ဆင်းရဲတခါ ချမ်းသာတလဲ့ဆိုသလို
ပေါ့အေရယ် ကုသိုလ်ကံဆိုဒါ မသိနိုင်မမြင်နိုင်ဘူးအေ၊ အကျိုး
ပေးခွင့်လဲ့ ကျလာမှဖြင့် ရှောင်လို့ တိမ်းလို့ ရဒါမျိုးမဟုတ်
အကျိုးအခွင့် ပေးတဲ့အတိုင်း ခံစားစံစားကြရဒါပေါ့အေ။

တုတ်။ ။ ဝမ်းသာပါတယ်အေ၊ အခုလို ကြီးကြီးကျယ်
 ကျယ် ခမ်းခမ်းနားနား နေတာများကို တွေ့ရမြင်ရဒါ တို့လဲး
 ရှင်လွန်းမယ်တို့ ကျေးဇူးကြောင့် ဖြစ်ပါပေတယ်။ အေး ခုတင်က
 ပြောတဲ့ သွားချင်တဲ့ နေရာများကို ကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့မယ်ဆို
 ညည်းကျေးဇူးပေါ့ တို့ပြန်၍ ရွာကိုရောက်တော့ ညည်းတို့ကောင်း
 ကြောင်း စိတ်ကြီးမဝင်ကြောင်း ရှေးကလို ပြောဆိုရီမော၍
 နေရကြောင်းကို ဆွေမျိုးများ မိတ်ဆွေများကို ပြောပြရမှာ
 ပဲးအေ။

မိဖုရား။ ။ လူဆိုဒါ စိတ်ကြီးဝင်သင့်တဲ့ လူကိုတော့ ဝင်ရ
 တယ်ရှင်တုတ်၊ ညည်းတို့ကိုတော့ တို့က စိတ်ကြီးဝင်နေလျှင် ကျေး
 ဇူးဂုဏ်ကို ဖျက်ရာကျမှာပေါ့အေ၊ လည်ပင်းဖက်ပီး ကြီးလှာကြ
 တဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းလို ချစ်လှာကြဒါ တို့ဆင်းရဲတုန်းက ညည်းတို့
 လင်မယား တလတခေါက်ဆိုသလို အစားအသောက် မပြတ် လာ
 လာပို့တဲ့ ကျေးဇူးတေဟာ မမေ့နိုင်အောင် များပေတယ်၊ ဒါ
 ကြောင့် ဟိုတုန်းကလို ပြောပြောဆိုဆို နေရဒါကိုပဲး ငါတယ်ပီး
 တော့ ဝမ်းမြောက်တယ်အေ၊ ကိုင်း ရေများချိုး ထမင်းစားပီး
 ယင် ညည်းသွားလိုဒါကို ရောက်အောင် လိုက်ပို့မယ်။

ဖိုးတော်မင်းကြား မင်းကွန်းသို့ ထွက်ခန်း

တနေ့သောအခါနှိုက် ဖိုးတော်မင်းကြားသည် ဦးမှော်ကို
 ခေါ်၍ လှေတော်နှင့် မင်းကွန်းနန်းတော်သို့ ထွက်တော်မူ
 လေ၏။ မင်းကွန်းသို့ ရောက်တော်မူလျှင် စေတီတော်ကြီး
 တည်ရာသို့ သွားကြလေသည်။

မှော်။ ။ အောင်မယ် မောင်ဝိုင်း ဟိုကမ်းစပ်နားက ဖြူဖြူကြီး ၂-ကောင်ဟာ ဘာတုန်းကွဲ့။

ဖိုး။ ။ ငါတည်တဲ့ ခြင်္သေ့ကြီး ၂-ကောင်းပါကွဲ့၊ လာ အနားရောက်အောင် သွားမယ်။

မှော်။ ။ အမယ်မင်း မြင့်လဲးမြင့် ကြီးလဲးကြီးကိုးကွဲ့၊ အံ့ သြစရာကြီးပေ့ကွယ်၊ အတောင် ဘယ်လောက် မြင့်မလဲး ဝိုင်းရယ်။

ဖိုး။ ။ အမြင့်အတောင် ၆၀-အထိယှိတယ်ကွဲ့၊ ဒါတင်မက သေးဘူး၊ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးကို မင်းမြင်ရလိမ့်အုန်းမယ်။ လာ-သွားကြည့်ရအောင်၊ လာဟေ့-ဟော-မောင်မှော် မြင်ပလား။

မှော်။ ။ အမယ်မင်း တယ်ကြီးပါကလားကွယ်၊ ကြေးချိန် ဘယ်လောက် ကုန်သလဲးကွဲ့။

ဖိုး။ ။ ကြေးချိန် ၅၅၅၅၅ ကုန်တယ်။ မင်း မှတ်ထားချင်ယင် “မမင်းဖြူမှန်မှန်ပြော” အဲဒါကြေးချိန်ပဲးကွဲ့၊ ခေါင်းလောင်းကြီး အစောက် ၁၄-တောင်၊ အဝ ၁၁-တောင် ယှိတယ်။ တိုတိုမှတ်လိုလျှင် “အစောက်အောင်လှ-အဝအောင်ကျော်” တဲ့ အဲဒါ မှတ်သွားကွဲ့။

မှော်။ ။ ခေါင်းလောင်းကြီး ကြေးချိန်က ငါးဂဏန်း ၆-လုံးပေါ့ကွယ်၊ အံ့ သြစရာကြီးတေပဲးကွဲ့၊ စေတီကြီး၊ ခေါင်းလောင်းကြီး၊ ခြင်္သေ့ကြီး၊ အင်း-ကြီးသုံးကြီးယှိကြောင်း တည်ကြောင်းကို တို့တောကျေးရွာကို ပြန်ရောက်တော့ ပြောမှာပဲး မောင်ဝိုင်းရယ်၊ စေတီကြီးကို သွားစို့။

ဖိုး။ ။ ဟော-စေတီကြီးကွဲ့၊ အောက်ခံ ကုလားကျောင်း
သာ ပြီးသေးတယ်၊ ၎င်းစေတီကြီးပြီးယင် ဥာဏ်တော် ၂၅၂-
တောင် မြင့်မယ်ကွဲ့။

မှော်။ ။ အင်း-ကြီးလဲ-ကြီးကျယ်ပါပေကွယ်၊ စေတီတော်
ကြီး အပြီးသတ်လို့ ထီးတော်တင်တဲ့အခါ ထီးတော်ကို မြင်ရမယ်
မထင်ဘူးဟေ့၊ ဘာကြောင့်တုန်း ဆိုတော့ တိမ်ထဲး ဝင်နေရာမှာ
ကိုးကွဲ့။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော် မင်း-ကြီးသုံးကြီး ယှိတယ်လို့ မမှတ်
လေနဲ့၊ ကြီးလေးကြီး ယှိတယ်လို့ မှတ်သွားကွဲ့။

မှော်။ ။ ဘကြီးက ဘာတုန်းကွဲ့ ပြောစမ်းပါအုန်း။

ဖိုး။ ။ ကြက်ထောင့်ကန်ကြီး ယှိသေးတယ်၊ အပြန်မှ ငါပြု
မယ်၊ ဟောဟိုက ဆင်ဖြူရုပ်ဟာ အောက် တလိုင်းပြည် လိုင်
ဘောလယ်က ကုရင်ကြီး ငပုလုဆက်တဲ့ ဆင်ဖြူမ သီရိဘဒ္ဒဝတီ
နှင်းနွယ် မှား၍ သဂြိုဟ်တဲ့ သင်းချိုင်းနေရာမှာ အထိမ်းအမှတ်
ပြု၍ ဆင်ဖြူမရုပ်ပုံ ပြုလုပ်ထားတယ်ကွဲ့။

မှော်။ ။ လိုင်ဘောလယ်က ဆင်ဖြူမ ဆက်တယ်လို့ ပြော
သံကြားရတယ် သေရှာပေါ့ကိုကွဲ့။

ဖိုး။ ။ ဟံသာဝတီ နိဗ္ဗာန် သံတံခါးက ဆက်သတော်မူတဲ့
ဆင်ဖြူတော်ကြီး ယှိတယ်ကွဲ့ နန်းတော်ရောက်မှ ငါပြဦးမယ်။

မှော်။ ။ မေးစမ်း ပရစေအုန်း ကိုဝိုင်းရယ်၊ ဒီစေတီကြီး၊
ခေါင်းလောင်းကြီး၊ ခြင်္သေ့ကြီး၊ ကြက်ထောင့်ကန်ကြီးတေကို
တည်လုပ်ရဒါ ငွေအတော်ကုန်လိမ့်မနော်။

ဖိုး။ ။ ကုန်မှာပေါ့ကွဲ့ မောင်မှော်၊ ငွေကို တင်းနဲ့ ချင်သုံး သလို ငါမို့ တတ်နိုင်ဒါဟေ့။

မှော်။ ။ တင်းနဲ့ ချင်သုံးရတဲ့ ငွေတွေ ဘယ်ကရသလဲကွဲ့ မောင်ဝိုင်း။

ဖိုး။ ။ တိုင်းပြည် နိုင်ငံတော် အတွင်းက ဆက်သကြတဲ့ သ- သမေမေ ငွေတော်တွေပေါ့ကွဲ့။

မှော်။ ။ ဆင်းရဲသားတွေ အပေါ်မှာ အခွန်တော်တွေ အ မျိုးမျိုး သိပ်ပီးတောင်းဒါ ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုး ခမာ များမှာ မယ့်မဲ့ယ့်မဲ့နဲ့ မင်းအာဏာကို ကြောက်လို့ ပေးကြရ- အဲဒီရတဲ့ငွေတွေနဲ့ မောင်ဝိုင်းက နာမည်ကောင်းခံပီးဆော့အကြီး အကျယ် လုပ်ထာပေါ့လေ၊ ဆင်းရဲသားဆိုဒါ ထွက်လို့လဲ မပြေးနိုင်ကြတော့ မေတ္တာကင်းပီး ပေးကြရဒါပဲ၊ ဆင်းရဲသား တို့ကို ဆင်းရဲအောင် နှိပ်စက်ပီး အခွန်တော် တိုးတက် တောင်းခံ ယင် နိုင်ငံ အေးချမ်းတော့မလား မောင်ဝိုင်းရဲ့ သနားစရာ ကောင်းတယ်၊ မသနားဘူးလားကွဲ့ မောင်ဝိုင်းလဲ ဟို စကိုင်း မှာနေတုန်းက အပုံကြီး ဆင်းရဲပင်ပန်းတယ်၊ အဲဒါတေ တွေး ပီးတော့ ကိုယ်ချင်းစာရမယ်ကွယ့်။

ဖိုး။ ။ အို-မောင်မှော် မင်း အလွဲထင်နေသကိုး၊ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်ပေတယ်လို့ မတရားသဖြင့် ဆင်းရဲသားများ အပေါ်နို့က် ငွေတော် အခွန်တော် အမျိုးမျိုးမရမက တောင်းခံရတယ် မှတ်သ လား၊ မတရားသဖြင့် ငွေတော် အခွန်တော်များကို အတင်း အ ကြပ် တောင်းခံခြင်းကို ပြုပါက မင်းသူခိုး- မင်းဒါမြ ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ ဘယ်မှာ ရှင်ဘုရင် ဟုတ်တော့မလဲကွဲ့။

ရှေးကမ္ဘာဦး မဟာသမတ မင်းက အစပြု၍ ဆက်သခြင်းကို ခံယူလာသော သ-သမေမေ ဖြစ်တဲ့ ဆယ်ဖို့တဖို့ဖြစ်သော အခွန် တော်ကိုသာ သိမ်းယူရတယ်ကွဲ့၊ အဲဒီ ပြည်သူတို့ ဆက်ကြတဲ့ သ-သမေမေ ငွေတော်နဲ့သာ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ငါပြုစုတယ် ကွဲ့၊ အလွဲကို ငါသုံးစွဲပစ်တာ မဟုတ်ဖူး၊ ပြည်သူ ဆင်းရဲ သားတို့အပေါ်နှိုက် မတရားသဖြင့် အခွန်တော် အမျိုးမျိုး တိုး တက်တောင်းခံပါက မင်းကျင့်တရား ပျက်၍ ငါ့ဂေါင်းကို ယှစ် စိတ်ယှိအောင် မိုးကြိုးပစ်ချမှာပေါ့ကွဲ့ မောင်မော်။

မော်။ ။ အသက်ဦးဆံကိုပိုင်တဲ့ ရှင်ဘုရင် ရင့်မကြီးကို ဘာ ဖြစ်လို့ မိုးကြိုးယှစ်စိတ် ခွဲရမှာလဲကွယ် မောင်ဝိုင်း။

ဖိုး။ ။ မောင်မော် မင်းက ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တာ အလွယ်ကလေး မထင်နဲ့၊ မင်းကျင့်တရား ယှစ်ပါး-ဆယ်ပါး၊ အပရိဟာနိယ တရားခုနစ်ပါး၊ သင်္ဂဟတရား လေးပါးတို့နဲ့ ညီညွတ်အောင် ကျင့်ပါမည်ဟု သစ္စာဆိုရတယ်ကွဲ့၊ ၎င်းအတိုင်း မကျင့်လျှင် မိုး ကြိုးယှစ်စိတ်ခွဲပါစေ၊ လောလောလတ်လတ် သေပါစေဟု ကျိန် စာပေးကြတာကို ခံရတယ်ကွဲ့၊ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်ပကောလို့ မိမိ သဘော ထင်တိုင်း မလုပ်ရဘူး မောင်မော်၊ သစ္စာ ကျိန်စာကြီး ကို ပြုထားရတယ်ကွဲ့။

မော်။ ။ အော်-ဟုတ်လား၊ ကိုဝိုင်း ကျင့်ရတဲ့ဟာတွေ မှတ် သွား ချင်သကွယ်၊ ရှင်ဘုရင်လုပ်ရဒါ အခက်ကြီးပါကလား။

ဖိုး။ ။ မောင်မော်က ရုပ်သေးထဲ ဇာတ်ထဲက ရှင်ဘုရင်လို ထင်နေဒါကိုကွဲ့၊ ပြည်သူ ဆင်းရဲသားတို့ အေးချမ်းအောင်

တိုင်းပြည် သာယာအောင် အားထုတ် စီမံရတယ်ကွဲ့၊ ကိုင်း-ပြန်
မယ် လှေတော်ကိုဆင်းစို့၊ လှေတော်ကျမှ မင်းမှတ်ချင်တာတေ
မှတ် ငါပြောပြမယ်ဆို၍၊ လှေတော်သို့ တက်ပြီးလျှင် မြို့တော်သို့
ပြန်လေ၏။

မှော်။ ။ မောင်ဝိုင်း မင်းကျင့်ရာဒါ ပြောစမ်းကွယ်။

ဖိုး။ ။ မင်းကျင့်တရား ယှစ်ပါးက ၁-မယ်တော် ခမည်း
တော်များကို ကောင်းမွန်ရိုသေစွာ ထားရခြင်း။ ၂-သားတော်
သွီးတော်မိဖုရားမောင်းမမိသံတို့ကို ကောင်းစွာကြည့်ရှုချီးမြှောက်
ရခြင်း။ ၃-ဆင်-မြင်း-ရဲမက်-ဗိုလ်ပါတို့ကို ကောင်းစွာကြည့်ရှု
ထောက်ပံ့ရခြင်း။ ၄-ရွာငယ်ရွာကြီးတို့ကို မပျက်မစီးရအောင်
စောင့်ရှောက်ရခြင်း။ ၅-တိုင်းနိုင်ငံ ဇနပုတ်ကျေးရွာတို့ကို စည်
ကားအောင် စီမံရခြင်း။ ၆-ရဟန်း ပုံမ်ဏားတို့ကို ကောင်းစွာ
ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရခြင်း။ ၇-တောနှိုက် ယှိသော တိရစ္ဆာန်
သားငှက်တို့ကို ဘေးမဲ့ပေးရခြင်း။ ၈-တရားကို ကောင်းစွာ
အလေ့အလာပြု၍ တရားကျင့်ရာနှိုက် မမေ့မလျော့ရှိခြင်း။ အဲ
ဒါ မင်းကျင့်တရားယှစ်ပါး မှတ်ပြီးပလားကွဲ့။ ပီးပီ။

မင်းကျင့် တရာ ၁၀-ပါးကတော့ ၁-အလှူပေးခြင်း။
၂-ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလကို ဆောက်တည်ရခြင်း။ ၃-ပေး
ကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း။ ၄-ဖြောင့်မတ်တည်ကြည်ခြင်း။ ၅-နူးညံ့သိမ်
မွေ့ခြင်း။ ၆-အဋ္ဌင်္ဂ ဥပုသ်ဆောက်တည်ခြင်း။ ၇-အမျက်ဒေါ
သမထွက်ခြင်း။ ၈-တိုင်းသူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို မတရား

သဖြင့် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ခြင်း။ ၉-သည်းခံခြင်း။ ၁၀-တိုင်း သူပြည်သားတို့နဲ့ မဆန့်ကျင်ခြင်း။ အဲဒါ မင်းကျင့်တရား ၁၀-ပါးကွဲ့ မှတ်ပြီးပလား။ ပီးပီကွဲ့။

အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါးကတော့ ၁-အကြိမ် များစွာ မပြတ် များတော် မတ်တော်တို့နဲ့ စည်းဝေးတိုင်ပင်ခြင်း။ ၂-အညီ အညွတ် စည်းဝေး၍ အညီအညွတ် ထကြွပြုလုပ်အပ်သော အမှု ကိစ္စတို့ကို အညီအညွတ်ပြုလုပ်ခြင်း။ ၃-ရှေးမင်းတို့ မ,ပညတ်သည် ကို မ,ပညတ်၊ ပညတ်ထားသည်ကိုလည်း မဖျက်၊ ပညတ်ပြီး ယှိသည်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ရခြင်း။ ၄-အသက်သိက္ခာကြီးသူ တို့ကို အရိုအသေ ပူဇော်၍ ကြီးသူတို့ဧည့်စကားကို နာခံရခြင်း။ ၅-သူတပါးတို့ဧည့် သွီးပျိုများကို အနိုင်အထက်ပြု၍ မသိမ်း မယူရခြင်း။ ၆-မြို့တွင်းမြို့ပြင်တို့နှိုက် စောင့်သော နတ်များကို ဗလိနတ်စာ အမြူးကျွေးခြင်း။ ၇-ရဟန်း ပုံမ်ဏားတို့ကို တရားနဲ့ အညီ စောင့်ရှောက်ရခြင်း၊ အဲဒါ အပရိဟာနိယ တရားကွဲ့ မှတ် ပြီးပလား။ ပီးပီကွဲ့။

သင်္ဂဟတရား ၄-ပါးကတော့ ၁-အခွန်အတုတ်ကို ဆယ်ဖို့ တဖို့ ခံယူခြင်း။ ၂-သူရဲသူခက်တို့ကို ခြောက်လတကြိမ် ရိက္ခာ ပေးခြင်း။ ၃-တိုင်းပြည်ယှိ ဆင်းရဲသားတို့အား ရင်းနှီးအောင် ငွေတော်ထုတ်ပေး၍ အတိုးအညွှန်မယူပဲ သုံးနှစ်တိုင်မှ ချေးငွေ ရင်းကို ပြန်ဆပ်စေခြင်း။ ၄-အဖ ဘကြီး ဦးရီး စသည်တို့ကို ချစ်ဖွယ်သော စကားဖြင့် ပြောဆိုခြင်း။ အဲဒါ သင်္ဂဟတရား လေးပါးကွဲ့။ အမြူးမှတ်ပေတော့နော်။

မှော်။ ။ မောင်ဝိုင်း အခုမင်းပြောတဲ့အတိုင်း ကျင့်ဝတ်တေ
ကို အကုန်လုံးကျင့်ရသလားကွယ်၊ အင်မတန်များဒါကိုးကွဲ့။

ဖိုး။ ။ ငါပြောပြတဲ့အတိုင်း ကျင့်ဆောင်မယ်လို့ ကျိန်စာ
ယွက်ထားရတယ် မောင်မှော်၊ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ပကောလို့ ထင်ရာ
မလုပ်ရဘူးဟေ့။

မှော်။ ။ ကျင့်စရာတေက တယ်ပီးများဒါကိုးကွဲ့၊ မိုးကြိုး
လောင်မီး မကျအောင် ကြိုးစားကျင့်ပါ မောင်ဝိုင်းရယ်၊ ရှင်
ဘုရင်လုပ်ရဒါ တို့ဆင်းရဲသား တောကျေးရွာမှာ လယ်ယာထွန်
ပီး စားသလောက် မချောင်ဘူးဟေ့၊ တယ်ကြောက်စရာကောင်း
ဒါကိုးကွဲ့။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော် မင်းတို့မည်သည်မှာ ပြည်သူဆင်းရဲသား
တို့သာယာဝပြောစေရန် စီမံအုပ်ချုပ်ရတယ်၊ ပြည်သူဆင်းရဲသား
များ ထမင်းမဝယင် နိုင်ငံတော်အေးမည်မဟုတ်ဖူးကွဲ့။ ဘယ်လိုပဲ
ရာဇဝတ်အမှုထမ်းဘို့ တိုးချဲ့ထားနိုင်သော်လဲ ရာဇဝတ်မှု နည်း
ပါးမယ် မဟုတ် ပြည်သူဆင်းရဲသားတို့ မဆင်းရဲပဲ ထမင်းဝဝ
အေးအေးချမ်းချမ်း စားသောက်နေနိုင်ကြသည်ဖြစ်ပါက ရာဇ
ဝတ်မှု နည်းပါးခြင်းအကြောင်းဖြစ်ပေတယ်။ ဒါကြောင့် နိုင်ငံ
တော်အတွင်းမှာ စပါးကျီတော် ပဲကျီတော်များ ထားရတယ်
မောင်မှော်။

မှော်။ ။ ဒီကျီတော်များ ထားရဒါ ဆင်းရဲသားများကို
ရောင်းစားရဒါလား။

ဖိုး။ ။ ရောင်းချ စားရဒါမျိုး မဟုတ်ဖူးကွဲ့၊ ဆင်းရဲသားများ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးယင် ပေးကမ်းဝေငှရတယ်၊ မျိုးလိုယင် ပေးကမ်းထောက်ပံ့ရတယ်ကွဲ့။

မှော်။ ။ ကောင်းပေကွယ် သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ အော်မောင်ဝိုင်း ဟိုစေတီက ပတ္တမြားစေတီ၊ ဟိုစေတီက ပုညရှင်စေတီ ဟိုစေတီက ရှင်ပင်နံကိုင်း မဟုတ်လား။

ဖိုး။ ။ ဟုတ်တယ်ဟေ့ မင်းကြည်ညိုပေအုန်းတော့ ဆိုပြီး သော် မြို့တော်ဆိပ်သို့ရောက်၍၊ နန်းတော်သို့ ဝင်ကြလေ၏။

နန်းတော် အဆောင်များပြခန်း

နောက်တနေ့ နန်းတော်ယှိ အဆောင်များကို ဖိုးတော် မင်ကြားက ဦးမှော်ကိုခေါ်၍ လိုက်ပြလေ၏။

ဖိုး။ ။ လာဟေ့-မောင်မှော် နန်းတော်အရှေ့ပိုင်းဌာနကို ငါလိုက်ပြမယ်ကွဲ့။

မောင်မှော်။ ။ အေးကွယ် ကြည့်ပရစေ-မှတ်လဲး မှတ်ချင်တယ်ကွယ်။

ဖိုး။ ။ ဟောသည် ပြဿဒ်ကြီးက မြေနန်း ပြဿဒ်ကြီးကွဲ့၊ ဒါက သီဟာသန ပလ္လင်ခေါ်တယ်၊ ခြင်္သေ့ရုပ်ခံ ယမနေသားကွဲ့၊ တနှစ်တကြိမ် ထွက်တော်မူ၍ ပလ္လင်ပေါ်နှိုက် ထိုင်ပြီးလျှင် လက်အောက်မင်းများနှင့် အမှုထမ်းအရာထမ်းတို့ အကုန်လှာရောက် ပူဇော်ကန်တော့ကြတာကို ခံရတယ်ကွဲ့။ အင်း။

ဟောဒါက ဇေတဝန် ဆောင်တော်ကွဲ့၊ ဟံသာ-သနပလ္လင် ခေါ်တယ်။ ဟင်းသာရုပ်ခံတယ်၊ သင်္ကန်းသားကွဲ့၊ ရတနာ သုံး ပါးကို မပြတ်ပူဇော်ရသကွဲ့။ ။ အေး။

ဒါက ဗောင်းတော်ဆောင်ကွဲ့၊ သင်္ခါသန ပလ္လင်ခေါ်တယ်၊ ခရုသင်းခံတယ်၊ သရက်သားကွဲ့၊ နေ့စဉ် တရားစကား နာခံရ သကွဲ့။ ။ အေး။

ဒါက မှန်နန်း ဆောင်တော်ကြီးကွဲ့၊ ဘမရာသန ပလ္လင်တဲ့၊ ပိတုန်းရုပ်ခံတယ်၊ ကရဝေးသားကွဲ့၊ မင်းများ စက်တော်ခေါ်ရ တယ်၊ တောစကားနဲ့ဆိုတော့ အိပ်ရတယ်ပေါ့ကွယ်။ ။အေး။

ဒါက ပြုံးတိုက်တော် ဆောင်ကွဲ့၊ ဂဇာသနပလ္လင်တဲ့၊ ဆင် ရုပ်ခံတယ်၊ စကားသားကွဲ့၊ ချီးမြှောက်ထိုက်သူကို ချီးမြှောက်ရ တယ်။ နှိမ့်ချသင့်သူကို နှိမ့်ချရတယ်ကွဲ့။ ။အင်း။

ဒါက မြောက်စမုတ် ဆောင်တော်ကွဲ့၊ မရုယာသန ပလ္လင်တံ၊ ဒေါင်းရုပ်ခံတယ်၊ ပေါက်သားကွဲ့၊ ဆက်သလှာတဲ့ ဆင်-မြင်း- များကို သိမ်းတော်မူရတယ်ကွဲ့။ ။ အင်း။

ဒါက တောင်စမုတ် ဆောင်တော်ကွဲ့၊ မိဂါသန ပလ္လင်တဲ့၊ သ မင်ရုပ်ခံတယ်၊ ရေသဖန်းသား မှူးတော် မတ်တော်တို့နဲ့ ဆွေး နွေးတိုင်ပင်ရသကွဲ့။ ။ အေး။

ဒါက အနောက်ပွဲတက်ဆောင်ကွဲ့၊ ပဒုမာသန ပလ္လင် ခေါ် တယ်၊ ကြာပဒုမ္မာခံတယ်၊ တောင်ပိန္နဲသား မင်း-မိမ္မအပေါင်း တို့၏ အပူဇော်ကို ခံရတယ်ကွဲ့။

ဟောဟိုက တပင်တိုင်နန်း၊ အလယ်နန်းမတော်၊ တောင် ဆောင်တော်၊ မြောက်ဆောင်တော်၊ တောင်ရွှေရေးဆောင်၊ မြောက်ရွှေရေးဆောင်။ လာကွဲ့၊ အဲဒါ အရှေ့စမုတ် ဝဲယာကွဲ့၊

ဟောဟိုမှာ လွတ်တော်ဝန်ကြီးလေးပါး တိုင်းရေးပြည်မှုကို စီမံ ခန့်ခွဲရတဲ့ လွတ်တော်ကြီးကွဲ့၊ အဲဒီ လွတ်တော်ပေါ်မှာ သီဟာ သန ပလ္လင်ဆိုဒါ ယိုသေးသကွဲ့၊ ဟိုလက်ျာဘက် အုတ် ပြသဒ် တော်က စွယ်တော်စင်ကွဲ့၊ လက်ဝဲဘက်က စင်မြင့်က ဗဟိုရ်စင် တော်ကွဲ့၊ မြင်ရဲ့လား-ဗဟိုရ်စည်နဲ့ ခေါင်းလောင်းကို။

မှော်။ ။ အော် နောင်ဒိန်းဆိုဒါ သူက မြည်ဒါကိုးကွဲ့၊ အံ့ ဩစရာ ကောင်းပါပေကွယ်၊ ရှင်ဘုရင်လုပ်ရဒါ မချမ်းသာပေါင် ကွယ်၊ တယ်အလုပ်များဒါကိုး တို့ဆင်းရဲသားများ အေးသ ကွယ်၊ တနှစ်တကြိမ်အတွက်ကျ ကြေးကိုင်စာရင်းအရ သ သမေ ဓ ငွေတော်ကို ထမ်းပြီးယင် အေးရောကွဲ့၊ ကိုဝိုင်းပြောဒါနဲ့ ငါ ဖြင့် စိတ်ညစ်သွားဒါပဲ ဟေ့။

ဖိုး။ ။ လာကွယ်-အဆောင်တော် ပြန်ကြစို့၊ ဟော-အချို့ အချဉ်ပွဲတေဟေ့။

မှော်။ ။ အင်း-ကုသိုလ်အကျိုးပေးတဲ့အခါ စားရအုန်းမှာ ပဲဝိုင်းရယ်။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော် မင်းမြို့သူကြီး မလုပ်ချင်ဘူးလား။

မှော်။ ။ မလုပ်ချင်ပေါင်ကွယ်၊ အေးအေး နေချင်ပါတယ်။

ဖိုး။ ။ ဒါဖြင့် ဆယ်ရွာအုပ် သူကြီးလုပ်ကွယ်။

မှော်။ ။ နေရာမရွာပါနဲ့ မောင်ဝိုင်းရယ်၊ ငါ့အလုပ်ကို ငါ လုပ်ကိုင်ပီးတော့ ခုလိုပဲ အေးအေးဆေးဆေး သွားချည်ပြန်ချည် နေချင်ပါတယ်။

ဖိုး။ ။ သူကြီးလုပ်တာ ကောင်းတယ်ကွဲ့၊ ကျေးရွာပေါ်မှာ ကောက်ခံပီးတော့ စားနိုင်တယ်၊ တရားကွမ်းဖိုး ရတယ်ကွဲ့။

မှော်။ ။ ငါ့ကို အပူမပေးနဲ့ မောင်ဝိုင်းရယ်၊ သူတပါးမုန်း အောင် မင်းက ငါ့ကို အလုပ်ပေးဒါလား။

ဖိုး။ ။ နို့-မင်းမှာ ယာလယ်ယိုတယ်ဆိုဒါ အခွန်တော်ပေးရ သလား။

မှော်။ ။ မပေးရပေါင်ကွယ်၊ မင်းတိုင်း တောင်းတဲ့ အခါ ပေးရပါတယ်။

ဖိုး။ ။ နောက်ကို မပေးရအောင် ငါအမိန့်တော် ပြန်လိုက် မယ်။

မှော်။ ။ မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ဝိုင်းရယ်၊ ပေးရဒါမဖြစ်လောက် ပါဘူး၊ အေးအေးနေရ ပီးရောကွဲ့။

ဖိုး။ ။ နို့-မင်းပြန်ချင်ပလား သူငယ်ချင်း။

မှော်။ ။ အေးကွယ် ပြန်ချင်ပေါ့သူငယ်ချင်း တလယိုတော့ မယ်။

ဖိုး။ ။ ပြန်ကြဒါပေါ့ကွယ်၊ ယိုးဒျား နန်းတွင်းဇာတ်တော် ကြီးများ ကြည့်အုန်းကွယ်၊ အီနောင် ဇာတ်ကြီးကို က၊ပြ စေရ မယ်။

မိဖုရားနှင့် ဒေါ်တုတ်

မိဖုရား။ ။ ရှင်တုတ်ကေ ညည်းမှာ သွီး ၃ ယောက် သား ကလေးတယောက် ယိုတယ်မဟုတ်လား။

တုတ်။ ။ ယှိတယ်အေ့ အကြီး ၂ ယောက်က အိမ်ထောင် နဲ့အေ့၊ အပျိုတယောက် လူပျိုတယောက် ယှိသေးတယ်၊ အပျို ကလေးက ၁၈ နှစ်၊ လူပျိုပေါက် ကလေးက ၁၅ နှစ် ယှိလှာပြီ အေ့။

မိဖုရား။ ။ အိမ်ထောင်သယ်များက အိမ်ခွဲပလား။

တုတ်။ ။ မခွဲကြသေးပေါင်အေ၊ အတူတူ လက်ရေတပြင် စီး လုပ်ကိုင်စားသောက် နေကြဒါပါပဲ။

မိဖုရား။ ။ မိဖုရား အတူနေကြဒါ ကောင်းတယ်အေ့၊ နို့- သားမက်များကကော ကောင်းကြပါရဲ့လားအေ။

တုတ်။ ။ ကောင်းကြပါတယ်၊ မိဖုရား ရှိသေ့ကိုင်းရှိုင်းကြပါ တယ်၊ ဆွေမျိုးနီးစပ်ပါပဲ ရိုးရိုးသားသား လုပ်ကိုင်စားသောက် ကြပါတယ်။

မိဖုရား။ ။ ညည်းတို့ ယိုးဒျား ဇာတ်တော်ကြီး ကြည့်ပြီးမှ ပြန်ရတော့မယ်အေ့၊ ဟောဒီမှာ ပုံထားတဲ့ ထမိတေ၊ အကျီတေ၊ ပဝါတေ၊ ပဆိုးတေ ကြည့်ပြီးတော့ သားနဲ့ သွီးများနဲ့ တော်မဲ့ အထည်များကို ငါးထည်စီ ယူသွားအေ့၊ ဟောဒါက ညည်းဖို့ ထမိ ၃ ထည်၊ သဲဘက်ပဝါ ပိတ် ၃ အုပ်၊ သင်ဖြူးချော ၂- ချပ်၊ ဆွမ်းတော် ကပ်ရန် ရွှေအုပ်တလုံး ယူသွားအေ့။

တုတ်။ ။ များလှချည့်ကလား အေရယ်၊ တထည်စီလောက် ရယင် တော်ရောပေါ့၊ တို့တောမှာတော့ အမြဲဝတ်ရဒါမဟုတ် ဘူးအေ့ တထည်ရယင် ၄-၅ နှစ် ဝတ်ရတယ်၊ များလှတယ် မယူနိုင်ဘူးအေ့။

မိဖုရား။ ။ ယူသွားပါအော့၊ နောက်ကိုလဲ ညည်းတို့တော်
တော်နဲ့ တို့ဆီရောက်နိုင်ကြမယ်မဟုတ်ဖူး။ မဝတ်ချင်ယင်ရောင်း
စားဒါပေါ့အော့၊ သည့်ပြင်ဘာများလို့ချင်သေးသလဲ စဉ်းစား
အုန်းအော့၊ တခါတခေါက်ဆိုသလို လှာကြဒါ မရဒါရယ်လို့ မရှိ
ရဘူး၊ ပြောသာပြောပါ အားနာစရာမဟုတ်ဖူး၊ ညည်းတို့ ကျေး
ဇူး အပုံကြီးများပါပေတယ်အော့။

ဖိုးတော်နှင့် ဦးမှော်တို့ မိဖုရားအဆောင်ထွက်ခန်း

နောက်တနေ့၌ ဖိုးတော်ဘုရား ဦးမှော်နှင့်အတူ မိဖုရားကြီး
အဆောင်တော်သို့ သွားကြလေ၏။

ဖိုး။ ။ ရှင်တုတ် ညည်းတို့ ဘယ်များရောက်ကြပေတုန်း။

တုတ်။ ။ ဟာ ဝိုင်းကြီးရေ သွားချင်ဒါတေကို ရှင်လွန်းမယ်
လိုက်ပီး ပို့ဒါစုံလို့၊ စကိုင်းလဲးရောက်တယ်၊ ဟိုအရင်နေတဲ့ အိမ်
တော်နေရာမှာ ဘုရားစေတီတည်ထားဒါတွေ့လို့ ဖူးခဲ့တယ်တော့
ဖျာယက် သန်းရှာ ချည်ချ ဝိုင်းငင့်ကြတဲ့ ခယေပင်ကြီးကိုလဲး
ကြည့်ခဲ့ရတယ် ဝိုင်းရေ။

ဖိုး။ ။ ခယေပင်ကြီးကို နင်မမေ့ပဲးကိုး။ ဟုရယ်၍ ပြောလေ
သည်။

တုတ်။ ။ ဘယ်မေ့လိမ့်မတုန်းတော့ ဟိုတုန်းက ဆင်းရဲ
တဲ့အလျောက် တောကလာတဲ့အခါ ဒီအပင်ကြီး အောက်မှာ
ပျော်ပျော်ပါးပါးနေကြရဒါတေ အောက်မေ့မိသေးတယ်။

ဖိုး။ ။ နို့-ညည်းသူငယ်ချင်းက ဘာများပေးလိုက်သလဲ။

တုတ်။ ။ အမယ်မင်း ပေးလိုက်တာတွေများလိုက်တာ ဝိုင်း
ရေ၊ ယူမှယူနိုင်ပမလားမသိဘူးတော့။

ဖိုး။ ။ နို့- မောင်မှော်ဖို့ကော ဘာများ စီမံထားသလဲ
မိဖုရားကြီး။

မိဖုရား။ ။ မှော်ဘို့လဲ ပဆိုးအင်္ကျီ ၅-ထည်စီး ခေါင်းပေါင်း
ဖြူ တအုပ်၊ မွေ့ရာတခု၊ ရွှေယွန်းအုပ် တလုံး၊ ကြေးစည် တလုံး၊
ဆွဲနှစ်ရာသီကွမ်းအစ်၊ လက်ဖက်အုပ်များ ဖြစ်ပါကြောင်းပါ။

မှော်။ ။ ဘာဖြစ်လို့ ပေးချင်သလဲ လွန်းရယ် မလိုချင်ဘူး၊
တို့အေးအေးပဲပြန်ပါရစေကွယ်။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော် သူတကာမှာ ရှင်ဘုရင် မိဖုရားက ဆု
တော် လပ်တော် သနားတော်မှုတာကို လိုချင်လွန်းလို့ သနား
တော်မှုပါဟု လျှောက်ကြရတယ်၊ ဆုတော် လပ်တော် ရဒါကို
အင်မတန်ဂုဏ်ယှိတယ်လို့ နှစ်သက်ကြတယ်၊ မင်းတို့ လင်မယား
မှာ မတောင်းပဲနဲ့ ရှင်ဘုရင်နဲ့ မိဖုရားက ချီးမြှောက်လိုက်တာ
ကို မလိုချင်ဘူးဟု ငြင်းပယ်ကြဒါ ငါတယ်အံ့ဩသကွယ်။

မှော်။ ။ မလိုချင်ပေါင် မောင်ဝိုင်းရယ်၊ အခုလိုလာရောက်
တဲ့အခါ မင်းဂုဏ်မရောက်ဖဲး ဟိုတုန်းကလို သူငယ်ချင်းပြော
ပြောဆိုရဒါကိုပင် မင်းအပြစ်မပေးပဲ သည်းခံပီးတော့ မေတ္တာ
တရားထားတာကို များစွာအဖိုးတန်၍ လူဖြစ်ကျိုး နပ်ပါပေ
တယ်လို့ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်ကွယ်၊ ရှင်ဘုရင်နဲ့ မိဖုရားက
ပေးလိုက်တဲ့ပစ္စည်းတေ ကြည့်ကြဆိုယင် လှာပီးတော့လဲ ကြည့်
မှာပဲ၊ ဘယ်လောက်ဂုဏ်သရေယှိတယ်လို့ သိကြမယ်မဟုတ်ပါ

ဂုဏ်သရေ ကြီးပါပေတယ်လို့ သိကြသော်လဲ မည်သူမှ ဘုရား ထူးကြမယ်မဟုတ်ပါ။ တို့သဘောမှာ စိတ်မပြောင်းပဲတွေ့ရလို့ ရှေးကလို့ မေတ္တာမပျက် ချစ်ခင်ကြတာကို အမြတ်ထားပါတယ်ဝိုင်းရယ်။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော် မင်းပြောဒါ ဟုတ်ပါရဲ့၊ သို့သော်- မင်းတို့တောသို့ ရောက်တဲ့အခါ သူငယ်ချင်း ရှင်ဘုရင်က ဘာများချီးမြှောက်လိုက်သလဲ၊ မေးယင် မင်းအပြောရမခက်ဖူးလား ပေးပါရဲ့၊ မယူနိုင်လို့ ထားခဲ့ရတယ်လို့ ဟုတ်တာပြောသော်လဲ၊ ယုတ္တိမယ့်၍၊ လူယုံမယ်မဟုတ်ဖူး၊ သို့အတွက် ငါဂုဏ်ပျက် မခံနိုင်ဘူးကွဲ့၊ ကျေးဇူးမဲ့ရာရောက်တယ်လို့ အထင်ငါမခံနိုင်ဘူး။ မင်းမယူချင်ပေတဲ့ မနေရဘူး ယူရမယ်။ ငွေ ၅-ပိဿာ ရွှေတိုက် တော်က ထုတ်ပေးလိမ့်မယ် ယူသွား။

မှော်။ ။ အော်-မောင်ဝိုင်းနှယ် မလိုချင်ပါဘူးလို့ တောင်းပန်တာကို မရဘူးနော်၊ မင်းငွေပါရင် သူ့ခိုးကြောက်ရ ဒါးမြကြောက်ရနဲ့ တို့ကို ဒုက္ခမပေးနဲ့ မလိုချင်ပါဘူးဆို တို့မှာ ယာလယ်ရှိတယ်၊ ထမင်းဝယင် ပီးဒါပါပဲ ကိုဝိုင်း။ အန္တရာယ်တေကို ယူမသွားချင်ဘူးကွဲ့၊ အေး- စားသောက်မကောင်းယင် မှာလိုက်၊ ဆန်ကောင်းကလေးများ ဆီကောင်းကလေးများ လာပို့ပါမယ်ကွယ်။

တုတ်။ ။ ရှင်လွန်းမယ်ကလဲ ညည်းအလိုယ့်ဒါများကို မှာလိုက်အော့၊ ငါလှာပို့ပမယ် မှာသာမှာလိုက်ပါ။

ဖိုး။ ။ မောင်မှော် မင်းတို့လင်မယား ငါတို့ဂုဏ်ကို မဖျက်ကြနှင့် ယူသွား၊ ဘယ်လမ်းကပြန်ကြမလဲ။

မှော်။ ။ လှာခွဲတဲ့ခရီးအတိုင်းပေါ့ကွယ်၊ တဖြေးဖြေး ကုန်း
ကြောင်းယောက်၊ ရှိမ်းပကားက တက်သွားရမှာပေါ့။

ဖိုး။ ။ မင်းတို့ ကုန်းကြောင်းပြန်လို့ သည်ဝန်တေကို ယူနိုင်
မယ်မဟုတ်၊ ငါလှေတော်နဲ့ ရှိမ်းပကားရောက်အောင် ပို့စေမယ်၊
ရှိမ်းပကားကြတော့ ဆိုင်ရာလူကြီးတို့က လှည်းနှင့် လိုက်ပို့စေ
မယ်၊ ဘာမှမပူလေနဲ့ အေးအေး ပြန်ရစေမယ် မောင်မှော်၊
နက်ဖြန်သွားကြပေတော့။

မှော်။ ။ ကောင်းပါပေါ့ ကိုဝိုင်းရယ်၊ ပြောစကားကို နား
ထောင်ရဒါပေါ့။

ဦးမှော်တို့ပြန်ခြင်း

နောက်တနေ့ နံနက်မိုးလင်း တချက်မတီးမီ ဦးမှော်ဒေါ်တုတ်
တို့ လှေဆိပ်သို့ ဆင်းသည့်အခါ ဖိုးတော်နဲ့ မိဖုရားကြီး အခြွေ
အရံတို့ လိုက်ပို့ကြလေသည်။ ဦးမှော်-ဒေါ်တုတ် လှေပေါ် ရောက်၍
လှေထွက်မည့်အခါ . . ။

မှော်။ ။ မောင်းဝိုင်းရေ သွားပီနော် လွန်းရေ သွားပီနော်။

ဖိုး။ ။ အေးကွယ် သွားကြပေအုန်းတော့။

တုတ်။ ။ ရှင်လွန်းမယ် သွားပီဟေ့။

မိဖုရား။ ။ အေးဟေ့ သွားကြပေတော့ကွယ် အောင်းမေ့
သေးကွယ်။

တုတ်။ ။ ဝိုင်းကြီးရေ သွားပီနော်။

ဖိုး။ ။ အေးအေး သွားကြပေအုန်းတော့ကွယ်၊ ဟဲ့တုတ်ကေ
နောက်လဲး လာကြအုန်း ကြားလားမောင်မှော်။

လှေတော် ထွက်ခွာသည့်အခါ ရှင်တုတ်က ဝိုင်းနဲ့ လွန်းရေ
သွားပီနော် ငါတယ်ဝမ်းနဲ့သဟေ့ဟုအော်လျက် ရှင်တုတ် မျက်
ရေသုတ်သွားလေသည်။

x x x x

စကားချပ်။ ။ ဤကား ရှေးဘုရင် မင်းမြတ်တို့သည် ငယ်က
ပေါင်းသင်း ချစ်ခင်လာသည့် သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေဖြစ်သူများကို
မင်းဂုဏ်မာန်မာန မထားကြပဲ ပြောင့်မတ်နူးညံ့ခြင်း သည်းခံ
ခြင်း သစ္စာယှိခြင်း မဆန့်ကျင်ခြင်း စသည်တို့ကို နှလုံးသွင်းလျက်
လိုက်လိုက် ရောရော ရှေ့ကကဲ့သို့ ပြောလားဆိုလား ဖက်လဲး
တကင်း ပြုလုပ်သည်များကို နည်းယူ မှတ်သားဘွယ်ရာ ကောင်း
သဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းသည့် အကြောင်းအရာများသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၅၀-
ပြည့်နှစ်အခါက ကျောက်ဆည်နယ် မန္တလေးမြို့ စကိုင်းမြို့များ
သို့ ရောက်သောအခါ သျှင်ကြီး လူကြီးတို့ မိန့်ဆိုချက်၊ သက္ကရာဇ်
၁၂၆၂-ခုနှစ်အခါက ရွှေဘိုမြို့ မုံရွာမြို့ မုံရွေးကြေးမုံမြို့ မြင်း
ခြံမြို့ ချောင်းဦးမြို့ အင်းဝမြို့ အမရပူရမြို့များသို့ ရောက်သည့်
အခါ သျှင်ကြီး လူကြီးတို့ မိန့်ဆိုချက် စစ်ကိုင်းမြို့ ညောင်ပင်သာ
ကျောင်းတိုက် ညောင်ပင်သာ ဆရာကြီး ဦးပုညမှတ်သားချက်
ပုရပိုက်များမှ ကူးယူမှတ်သားချက်များဖြစ်သည်။

ယခုခေတ်မှာ ကျေးဇူးရှင်မှန်းမသိ မိမှန်း ဖမှန်း မသိ ဆရာ
 မှန်းမသိ ဂုဏ်ယိုသူမှန်းမသိ ဟန်ကြီးပန်ကြီး မာနကြီးကြသော
 အချို့ မြို့ပိုင်နယ်ပိုင်များ ရှိကြလေသည်။ ဆရာမိဘ ကျေးဇူးရှင်
 ဂုဏ်ယိုသူများက သူတို့ကို ဘုရားထူးမှ သူတို့ကို ပဆစ်တုတ်ပီး
 ရိုသေစွာထိုင်၍ ဟုတ်ပဘုရား၊ မှန်ပဘုရားဟု လျှောက်နိုင်မှ ဆရာ
 မှန်း ကျေးဇူးရှင်မှန်း ဂုဏ်ယိုသူမှန်း သိယောင် ပြုတတ်ကြလေ
 သည်။ ဂါရဝ နိဝါတ မင်္ဂလာ ပျက်စီးခြင်းယိုကြသောကြောင့်
 ဖုန်းကြီး၍ သက်မရှည် သက်ရှည်၍ ဖုန်းမကြီး ဖြစ်လျက်နေကြ
 သည်ကို ထောက်ကြလေဟုလေသော်။

ရှေးက အုပ်စိုးသောမင်းများသည် ကျေးဇူးသစ္စာကို သိကြ
 သူ များကြသဖြင့် မင်းဂုဏ်မရောက် မာနမကြီး မိမိတို့ ရောင်းရင်း
 ဘက် ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများကို တွေ့လျှင်
 ရှေးကကဲ့သို့ ပြောဆိုပြီး ကျောသပ်ရင်သပ် ပြုလုပ်ကျွေးမွေးအရည်
 အချင်းကို ကြည့်ရှုချီးမြှောက် မစသည်တို့ကား ကျေးဇူးကို မျှော်
 ထောက် သိသောမင်းများဟူ၍ မှတ်သားဖွယ်များကို ရိုသေ
 သည်အားလျော်စွာ လိမ္မာလို့ ကုန်ကြသောသူတို့ သတိမူရန်ဖြစ်
 ပေသတည်း။

ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့နှင့် ဘိုးတော်မင်းကြားကြီး

တနေ့သန့်က နေ့လယ်အချိန် လေသာဆောင်တွင် ဖိုးတော်
 မင်းကြားကြီးက။ ဟဲ့ပေါ်ဦး မုတ်ဆိုးချုံက မောင်မှော် ရှင်တုတ်
 တို့ လာကြတယ်ဟဲ့ တွေ့ကြရဲ့လား။

ဦး။ ။ ဦးမှော်ကြီး အိမ်ကိုလှာလို့ ၂ ခါ ၃ ခါပဲ တွေ့ရသဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေးလိုက်ရပါကြောင်း။ သူ့ကို ဝတ်စုံကန်တော့ရာ မင်းဟာ ဘာလုပ်ဖို့လဲကွယ် မလိုချင်ပါဘူးတဲ့၊ မင်းတို့ ကိုယ့်အသျှင်သခင်နဲ့ မြဲစွဲနေကြဒါကို ငါသိချင် မြင်ချင် ဒါပဲလို့ ပြောဆိုသွားရာ ပုဆိုးအဝတ် အတင်းလိုက်ကန်တော့တာ မယူဘူးဘုရား မင်းဒီလိုပေးယင် ငါနောက် မင်းအိမ်မလာဘူး ပြောသွားကထဲက နောက်ကို မတွေ့ရပါဘူးဘုရား။

ဖိုး။ ။ အေး ငါလဲ ပေးတော်မူတယ် မင်းဟာ ဘာလုပ်ဖို့လဲတဲ့ ငါ့ကို ဒုက္ခပေးပါနဲ့တဲ့၊ အတန်တန် ငြင်းပယ်သတဲ့။ ငါက လှေတော်နဲ့ တင်ပီး ရှိန်းပကားအရောက် ပို့စေရတယ် မောင်မှော် ရှင်တုတ်တို့က ရှေးကလိုပဲကွဲ့ တယ်ရိုးဒါကိုးဟဲ့ မြတ်ထင်အိမ်ကော မလာဘူးလားဟဲ့။

ထင်။ ။ မှော်ကြီးတော့ မတွေ့ရပါ မယ်မယ်ကြီးနဲ့ ဒေါ်တုတ်တော့ ရောက်လှာတယ်ဘုရား ကျွန်တော်မျိုးကို မြင်တော့ ဒေါ်တုတ်က ဟဲ့ စောက်ရှူးလို့ အယင်ကလိုပဲခေါ်ပါသေးတယ် ဘုရား၊ ရွှေကြက်ယက်နဲ့ စကိုင်းကို သွားချင်တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်မျိုး လိုက်၍ ပို့ရပါဘုရား၊ မြို့တွင်းမြို့ပြင် တရုတ်တန်း ယပ်တန်း ယက်ကန်းတန်းများကိုလဲ လိုက်၍ ပြရပါသည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ရှင်တုတ်ကလဲ အယင်ကလိုပဲဟဲ့ ပြောပုံဆိုပုံ မင်းတို့ မယ်မယ်ကြီးနဲ့ ပြောဒါတေမြင်ရမှ ရယ်စရာကောင်းတယ်၊ ခါးတို့လိုက် ပေါင်တို့လိုက်နဲ့ စကားပြောကြဒါ ဝမ်းသာလွန်းလို့ ထင်ပဟယ် နင်တို့မယ်မယ်က ရီနေဒါပဲဟဲ့။

ဦး။ ။ မှန်ပါ တုတ်တုတ်တော့ မြောက်ဥယျာဉ်တော် ရေကြည့် နန်းတော်အနီးမှာ ဘုရားကျွန်တော်ကို သူမြင်တော့ ဟဲ့ စကားတောင်စားလို့ အော်ပီး ခေါ်လိုက်တာ သူ့အနားက အပေါင်းအဖော်တေက အုန်းကနဲ ရီကြတယ်ဘုရား။ အထိမ်းတော်ကြီးတပါးက အတွင်းဝန် လွှတ်တော်ဝန်ကြီး ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရာ ဝန်လေး ဝန်ကြီးလေး မသိဘူးအေ့ တို့စကိုင်းမှာ အတူနေကြတုန်းကလိုပဲ ခေါ်တတ်တယ်အေ့လို့ ပြောပြပါ သေးတယ်၊ ဘုရား ကျွန်တော်မျိုးက တုတ်တုတ်ကေ အိမ်ကို လာလည်အုံးလို့ နှုတ်ဆက်ပီး ဗြဲတိုက်သို့ လှည့်လှာခဲ့ပါကြောင်း ပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ သူတို့ပြန်တော့ ဆိပ်ကမ်းကျအောင် မင်းတို့မယ်မယ်နဲ့ လိုက်ပို့ကြတယ်၊ လှေတော်ပေါ်ကျတော့ ရှင်တုတ်က ဝိုင်းတို့ လွန်းတို့ရေ သွားပေါ့ဟေ့ဆိုပီး မျက်ရေများသုတ်သွားရှာတယ်။ သနားစရာကောင်းပေကွယ်၊ မင်းတို့အသိပဲ တို့စကိုင်းနေစဉ်က သင်းတို့လင်မယား ကျေးဇူး တို့အပေါ်မှာ ယှိပါပေတယ်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ တလကို တခေါက်နှစ်ခေါက်တော့ ရောက် ထာပဲ၊ လာပေတဲ့ ကိုယ်ချည်းလက်ချည်းမဟုတ်ဖူး၊ စားစရာ သောက်စရာများကို လင်မယား ၂-ယောက် ထမ်းယွက်ယူလှာ ဒါပဲ ဘုရား။

ထင်။ ။ မှန်ပါ ခမည်းတော်နဲ့ မယ်မယ်ကြီးတို့ကို သူတို့ အလွန်ပဲ ချစ်တယ် မေတ္တာယှိတယ်ဆိုဒါ ရိုးရိုးဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး

ပါဘုရား၊ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက် ပစပ်ကတမျိုးပြော ချစ်ခင်ယောင်ဆောင်လို့ ဝမ်းတွင်းကတမျိုးညစ်တဲ့ ကျီးအာသီးမျိုးမဟုတ်ပေါင်ပါဘုရား၊ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ထံ ဆုတော်လပ်တော်ရအောင် ရာထူးစည်းစိမ်ကိုရအောင် ချစ်တဲ့ ခင်တဲ့ ပရိယာယ် အချစ်မျိုး မေတ္တာမျိုးမဟုတ် ပေးဒါကမ်းဒါ ကန်တော့ဒါ ချီးမြှောက်သနားတော်မူဒါတွေကိုပင် မယူလိုကြောင်း အတန်တန် ငြင်းပယ်ပါသည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဟုတ်ပေတယ်မောင်မင်း၊ သက်သက်ရိုးရိုး ချစ်ခင်တဲ့ မေတ္တာပါပေကွယ်၊ မောင်မှော်မှာ လယ်ယာယှိသည်ကို ပယ်တရာလောက်ယှိအောင် ပေါ်ဦးက စီမံပေးလိုက် မင်းတိုင်း အကုန်လွတ်ကင်းချမ်းသာရန် စီမံပေးလိုက် ခရိုင်ဝန် မြို့ဝန် မြို့သူကြီး ရွာသူကြီးမှစ၍ မောင်မှော်ကို အဆင့်အဆိုအခေါ်မယှိစေရ၊ အထူးသဖြင့် စောင့်ရှောက်သတိပြုကြရန် လွတ်တော်က အမိန့်စာချွန်တော်ကို ခရိုင်ဝန်ထံပို့ လိုက်ရမည်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း ယနေ့ပဲလွတ်တော်က အမြန်စေလွတ် စာချွန်တော်ပို့ပါမည်ဘုရား၊ ကျွန်တော်မျိုးကိုယ်တိုင်ကလဲ မှတ်ဆိုးချုံသို့ သွား၍ ဦးမှော် အလိုယှိတဲ့ မြေကို ပယ်တရာကျော်လောက် ထပ်မံပေးအပ်ခဲ့ပါမည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အေး ကောင်းပီကွယ်၊ အထူးသတိပြုလိုက်ကြနော်၊ မင်းတို့ ၂-ယောက်စလုံး မမေ့ကြနဲ့ သင်းတို့ကို ငါ အောက်မေ့သကွယ်၊ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်တော်မူလေ၏။

တောင်ငူလဲတောင်ငူ

မောင်းထောင်လဲမောင်းထောင်

တနေ့သောအခါ ညနေ တောင်ငူယျာဉ်တော်တွင် ဖိုးတော် မင်းကြားက ဟဲ့ပေါ်ဦး ငါတခုသိလိုတယ်၊ သားတော် တောင်ငူ စားနှင့် မောင်းထောင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားတို့ ထွေး လုံးသတ်ကြကြောင်း မဟာဒါနိဝန်တင်ချက်ယှိတယ်၊ မောင်မင်း သည်အကြောင်းကို မသိဘူးလား။

ဦး။ ။ ကျွန်တော်မျိုးသိလို့ မောင်မြတ်ထင်နဲ့ ၂ ယောက် တိုက်တော်သို့ သွား၍ စုံစမ်းပါတယ်ဘုရား၊ စုံစမ်းတော့ တောင် ငူမင်းသားဆရာ ဦးတေဇကို သာသနာပိုင် ဆရာတော် အမိန့်နဲ့ ဆင့်ခေါ်၍ တိုက်တော်မှာ ဘိက္ခုပါတိမောက်ပါဌ်နိဿယအကုန် ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်ပါဌ်နိဿယအကုန်၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဌ်နိဿယအကုန် မူလ သိက္ခာပါဌ်နိဿယအကုန် အလွတ်အာဂုံနှုတ်တက် အပြန်ခိုင်း ပါသည် ဘုရား၊ တောင်ငူမင်းသာ ဆရာလဲး ရသလောက်ကို ပြန်စွမ်းနိုင်ပါသည်။ တချို့ သတိချွတ်ယွင်းချက် ယှိသည်များကို မရရအောင် ပြန်ရမည်ဟု အထပ်ထပ် ခိုင်းပါသတဲ့ ဘုရား စေခိုင်းဒါကို အလွတ်မရကောင်းလားဟု မင်းသားဆရာကို သဲ ဒဏ်ရေဒဏ် ပေးပါသတဲ့ဘုရား။

ဤအကြောင်းကို တောင်ငူမင်းသား သိ၍ သူ၏ဆရာ ပင် ပန်းဆင်းရဲလျက် ဖြစ်သည်ကို စိတ်တော် မချမ်းသာ၍ သာသ နာပိုင် ဆရာတော် ဘုရားထံ သွားပြီးလျှင် တပည့်တော် ဆရာ

သည် ဝိနည်းတော်များကို ပြန်ဆိုခိုင်းရာ မပြန်နိုင်သော စာများ အတွက် ဝိနည်းတော် သိက္ခာနှင့် ဆန့်ကျင်သော အကျင့်များ လွဲဒါ ယှိပါသလားဟု လျှောက်ပါသတဲ့။ ဆရာတော် ဘုရားက အကျင့်သိက္ခာပုဒ်မပျက် လိုက်နာကြောင်း ငါသိသည်။ သင်း-စာမရလို့ ငါဒဏ်ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူပါသတဲ့ ဘုရား။ သည်တော့ တောင်ငူစားက စာမရသော်လဲး အကျင့်သိက္ခာမပျက်လျှင် သည်းခံတော်မူသင့်ပါ ဘုရား။ စာတော့ မေ့တဲ့စာကို နောက် လေ့ကျင့်ပါက မကြာမီ ရပြီးသားစာများ ပေါ်လှာမည် ဖြစ်ပါကြောင်း လျှောက်သတဲ့။

ဆရာတော်ဘုရားက မဟုတ်ဖူးမင်းသား သင်း-ဝိနည်းသိက္ခာ ကျမ်းကို အကုန် အရာ ဆောင်ရမည်ကို အရမဆောင်လို့ နောင်မှတ်အောင် ငါဒဏ်ပေးတယ်ဟု မိန့်ပါသတဲ့ဘုရား။ သည်တော့ တောင်ငူစားက မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား။ အရှင်ဘုရားက ချက်ခြင်း အကုန် ရ ရမည်ဟု အမိန့်ပေးဒါ ချက်ခြင်းတော့ ဘယ်မှာရနိုင်မလဲး။ ရက်အခွင့်ပေးလို့မှ မရလျှင်သာ အပြစ်ဒဏ် ပေးထိုက်ပါတယ်။ အခု အပြစ်ပေးဒါလဲး အတော် ပင်ပန်းနေပါပြီ။ သည်းခံတော် မူပါဘုရားဟု လျှောက်ပါသတဲ့ ဘုရား။

ဤအခါ ဆရာတော်ဘုရားက နင် ဘာလာ စကားများနေသလဲးဟု မိန့်တော်မူပြီးတော့ ထွေးခံနဲ့ ပစ်ပေါက်ပါသတဲ့ဘုရား။ တောင်ငူစားကလဲး ထွေးခံကို ကောက်ပီးတော့ ဆရာတော်ကို ပြန်ပီး ပေါက်ပါရောတဲ့ ဘုရား။ နောက် ဆရာတော် ဘုရားက ထပီး ခြေနဲ့ကြောက်တော့ တောင်ငူစားက ဖက်ပီးတော့

သတ်ပါသတဲ့ဘုရား၊ ဤအခါ တောင်ငူစားနဲ့ ဆရာတော်ဘုရား ထွေးလုံးနေကြတာကို အနီးအနားယှိ တိုက်အုပ် တိုက်ကြပ်များ ယှိကြသော်လဲး မဖျင်ဝံ့လို့ ကြည့်နေကြပါသတဲ့ ဘုရား။

နောက်မကြာမီ မဟာဒါန်ဝန်ကို အကြောင်းကြား၍ မဟာ ဒါန်ဝန်လာပြီးလျှင် ဖြန်ဖြေတော့မှ ရန်စဲးပြီး တောင်ငူစားသည် သူ၏ဆရာတော်ကို ပင့်၍ ပြန်ပါရောတဲ့ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-တောင်ငူလဲး တောင်ငူပဲး၊ မောင်းထောင်လဲး မောင်းထောင်ပဲးကွဲ၊ သို့သော် သည်ကိစ္စမှာ သည်လိုနေလို့ ကြေအေးကုန်ကြမှာ မဟုတ်ဖူး၊ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရား ကို ကန်တော့ ဝန်ချရန် တောင်ငူစားကို ငါခေါ်ပေတဲ့ သူလှာ ချင်မှ လှာမယ်၊ သို့အတွက် သူတို့ နောင်တော် ကျော်ရွေးကို ခေါ်စေမှ တော်မယ်၊ ကျော်ရွေးကို မြို့တော်သို့ ဆန်တက်လာရန် စာပို့လိုက်၊ အသာတကြည် အေးအေးလာရန် အမိန့်တော်တွင် ဖော်ပြလေ၊ ယခင်က မှူးမတ်များ တိုက်ထာကို တွေးပီး မည်သူ များ ငါ့ကို တိုက်ပါလိမ့်ဟု ငါ့သား ထိတ်ထိတ်ပြာပြာ ယှိနေပါ အုန်းမယ်၊ အခေါ်လွှတ်တဲ့အခါ မင်းတို့ မယ်မယ်ကို လျှောက် ထားလေ၊ သူအလိုယှိရာများကို မှာလိုက မှာပါစေကွယ်။

ဦး။ ။ မှန်ပါ သင့်ရာဝန်ကို စေလွှတ်ရန် ကျွန်တော်မျိုး အ မြန်စီမံပါမည်ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် မိဖုကြီးထံ ဝင်ကြ လေ၏။ မိဖုရားကြီးအား အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားပြီး သော် နန်းတော်မှ သက်ကြလေသည်။

ဦး။ ။ ဟေ့- မောင်မြတ်ထင် ဖုန်းတော်ကြီးဘုရား အမိန့်
တော်မြတ်အရ မောင်ကျော်ရွေးကိုခေါ်ရန် လွှတ်တော် ဝန်ကြီး
များနဲ့ တိုင်ပင်၍ စာချွန်တော်ပို့ရန် ကိစ္စယှိတယ်၊ လွှတ်တော်
ကို သွားကြစို့ကွယ်။

ထင်။ ။ အေးကွယ် သည်ကိစ္စကို ချောမောအောင် ဆောင်
ယွက်မှ တော်မယ်ဟေ့၊ ဖုန်းတော်ကြီးဘုရား စိတ်တော်မကြည်လင်
ခိုက် ဖြစ်နေတယ်။ လွှတ်တော်ကိုတက်မှ တော်မယ်ကွယ် သွားစို့။

လွှတ်တော်သို့ ရောက်သောအခါ ဝန်ကြီးများက ဘယ့်နှယ်
အတွင်းဝန်မင်းတို့ ဘယ်လိုအမိန့်တော်များ ပါ-ပါသလဲ။

ဦး။ ။ အမိန့်တော် ပါဒါက တိုင်းရေးပြည်ရေး မဟုတ်ပါ
မောင်းထောင်နဲ့ တောင်ငူရေး ဖြစ်ပါတယ်။

ဝန်ကြီး။ ။ အော်-တနေ့က မောင်းထောင် သာသနာပိုင်
ဆရာတော် ဘုရားနဲ့ တောင်ငူ မင်းသားတို့ သတ်ကြတယ် ဆိုဒါ
မှတ်တယ်။

ထင်။ ။ မှန်ပါတယ်၊ သည်ကိစ္စက အရေး အတော်ပဲး ကြီး
နေပကော။

ဝန်ကြီး။ ။ သည်အရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ လွှတ်တော်က မည်
ကဲ့သို့ ဆောင်ယွက်ရမလဲဗျ။

ဦး။ ။ အမိန့်တော်အရ လွှတ်တော်က ရန်ကုန်ဝန်ကြီး မောင်
ကျော်ရွေးကို ခေါ်ရမယ်ဗျ။

ထင်။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ခေါ်သော်လဲး အတင်းအကြပ် မဟုတ်၊
ချမ်းသာစွာ ရွှေဘွားတော်အောက်သို့ ဆန်တက်လှာရန် ဖြစ်ပေ
သဗျ။

ဝန်ကြီး။ ။ ဒါမှာတော့ ဘုရားအမိန့်တော်ကို နာခံရသည် အတိုင်း ဝန်ကြီးတို့ ကြားစာတွင် ကိုယ်စိတ် ၂-ပါး ချမ်းသာစွာနှင့် ရွှေဘွားတော်အောက်သို့ ယှိခိုးလှာရောက်ရန် အလိုတော်ယှိတော် မူကြောင်းဟု ၂ ကြောင်း စာချွန်တော်နဲ့ ပို့ရမှာပေါ့ အတွင်းဝန်မင်းတို့။

ဦး။ ။ ကောင်းပါပေဗျား၊ တောင်ငူစားကို မောင်ကျော် ရွေးမှနိုင်သဗျ၊ သူလာမှ တောင်ငူမင်းသားကို နေရာကျ စီမံရန် လွှဲအပ်ပေလိမ့်မဗျ။

ဝန်ကြီး။ ။ ကောင်းပါပေတယ် အတွင်းဝန်မင်းတို့၊ ယနေ့ ပဲခူး လှေမြန် စေလွှတ်တော် မူကြောင်းကိုသာ ရွှေနားတော် သင့် စေလိုပါကြောင်း။

ထင်။ ။ ကောင်းပါပြီ-ည၊ညီလာခံမှာ ရွေးဦးစွာ ရွှေနား တော် သင့်ရပါလိမ့်မယ် ဝန်မင်းတို့။

ဝန်ကြီး။ ။ ခက်ပုံက သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဘုရားနဲ့ သားတော် တောင်ငူမင်းသား ဖြစ်တော့ ဖုန်းတော်ကြီး ဘုရား အကြံရ ခက်သည်ဟု သဘောရပေတယ်ဗျ။

ဦး။ ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မောင်ကျော်ရွေးကို ခေါ် စေ အမိန့်တော်မြတ် မှတ်ထာပါဘဲဗျ။

ထင်။ ။ နို့-ကျွန်တော်များ သွား. . . .

ဝန်ကြီး။ ။ ကောင်းပါပြီ-ကောင်းပါပြီ။

လွှတ်တော်ဝန်ကြီးတို့က ရန်ကုန်ဝန်ကြီးထံ စာချွန်တော်နှင့် လှေမြန်တော် စေလွှတ်လိုက်လေ၏။

လှေမြန်တော် ရန်ကုန်သို့ရောက်၍ အစေခံဝန်ထောက်များ ဝန်ကြီး အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင် အမိန့် စာချွန်တော်ကို ဆက် လေ၏။

ဦးကျော်ရွေး။ ။ အင်း-အမိန့်တော်က ကြီးကျယ်သောကိစ္စ မဟုတ်ပေ။ အတွင်းမှုအရေးဖြစ်၍ တိုင်ပင်ရန် လက္ခဏာနှင့် တူ တယ်။ နောက် ၅-ရက်ကြာလျှင် ဆန်တက်လှာမည် မောင်မင်း တို့၊ ဝန်ထောက်များနဲ့ လှေတော် အမှုထမ်းတို့ စားနပ်ရိက္ခာ အပြည့်အစုံ ယုံကြရန် အိမ်တော်က ထုတ်ယူသွားကြ၊ အထက်သို့ မဆန်မီအတွင်း တိဂုံဆံတော်ရှင် စေတီတော်ကြီး၊ ဆူးလေစေတီ သံလျင် ရှင်ပင် ကျိုက်ခေါက်စေတီ ကျိုက္ကဆံစေတီ၊ ကျိုက်မဲး သံခရိုစေတီများကို သွား၍ ကြည်ညို ပူဇော် ကြရမည်ဟု မိန့် တော်မူလိုက်လေ၏။

လှေတော် အမှုထမ်းတို့လည်း ရန်ကုန်ဝန်ကြီး အမိန့်အတိုင်း မြို့ကို လှည့်ပတ်၍ ဘုရားများကို အစေ့အနံ့သွားရောက်ဖူးမျှော် ပူဇော်ကြလေသည်။

ရန်ကုန် ဝန်ကြီးလည်း မှန်ကင်းဆရာတော်၊ သွေးဆေးကန် ဆရာတော်၊ စဉ့်ပါဆရာတော်၊ ကျားကူးဆရာတော်၊ ဆားစား ဆရာတော်၊ ခယားပင် ဆရာတော်၊ စကြာဝန်ကြီး ဆရာတော်၊ ဒူးရင်း ဆရာတော်၊ မိဖုရား ခင်ဆိုး ဆရာတော်၊ ညောင်ပင်ဈေး ဆရာတော်၊ သစ်ဆိမ့်ဆရာတော်၊ ပေတောကုန်းဆရာတော်၊ ထန်းတောဆရာတော်၊ ဆားလင်း ဆရာတော် များကို ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းကျွေး လှူဒါန်းပြီးသော် ငါးရက်စေ့သောအခါ ရွှေဘွား တော်အောက်သို့ ဆန်တက်လေ၏။

လှေတော်နှင့် ဆန်တက်ရာ ၁၅-ရက်နှင့် အမရပူရမြို့ ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်လေ၏။

ရွှေမြို့တော်က ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့လည်း ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဆိုက်ရောက်မည့်အချိန် တွေ့ဆုံရန် ဆိပ်ကမ်းသို့ဆင်း၍ ကြိုဆိုနှင့် ကြရာ တွေ့ဆုံကြလေ၏။

ရွေး။ ။ မွန်းပေါ်ဦး မြတ်ထင်တို့လားဟေ့၊ မာကြရဲ့ နော်။

ဦး။ ။ အေးကွယ် သူငယ်ချင်း မာကြပါရဲ့၊ မင်းကို တို့လာ၍ ကြိုနေတယ်ကွဲ့၊ မင်းတို့ကော ကျန်းမာကြရဲ့နော်။

ထင်။ ။ သူငယ်ချင်း မေတ္တာကြောင့် ကျန်းမာရဲ့ကွယ်၊ သူငယ်ချင်းလဲ အားလုံးအခြေအရံများပါ ကျန်းမာရဲ့နော်။

ရွေး။ ။ အေးကွယ်၊ ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် ခင်းမခဲ လည်မနာ ကျန်းမာချမ်းသာပါ၏ကွယ်၊ မင်းတို့ အားလုံး ကျန်းမာကြသည်ကို ကြားရဒါ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် သူငယ်ချင်းတို့။

ဦး။ ။ သူငယ်ချင်း ကျန်းမာချမ်းသာသည်ကို ကြားရသဖြင့် တို့က အလွန်ပဲ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်ကွယ်။

ထင်။ ။ ဤလိုကျန်းမာကြောင်း ချမ်းသာကြောင်း သိရခြင်းသည် ကောင်းသောလုပ် ကောင်းသောမင်္ဂလာကြီး ဖြစ်ပါပေတယ်၊ လောကမှာ ဘယ်လိုပဲ ရာထူး ဂုဏ်ထူးကြီးကြီး ဘယ်လိုပဲ ဥစ္စာပစ္စည်းပေါပေါ ဘယ်လိုပဲ ကြွယ်ဝကြွယ်ဝ ဘယ်လိုပဲ ခမ်းခမ်းနားနား တိုက်ကြီးတာကြီးနဲ့ နေနေ ချမ်းသာသည်

မဟုတ် အနာရောဂါကင်းယှင်း၍ ကျန်းမာခြင်းသည် ချမ်းသာခြင်းအစစ် ခေါ်ရမတဲ့၊ အနာရောဂါကင်း၍ ကျန်းမာခြင်းသည် ကောင်းသောလုပ်ကြီးဖြစ်တယ်။ ကောင်းသော ချမ်းသာခြင်းဖြစ်သည်ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူတယ်။ သို့ကြောင့် ကျန်းမာသော မင်္ဂလာကြီးကို ရကြခြင်းကိုကား ချမ်းသာခြင်းအစစ်ကို ရကြပေသည်ဟု ဝမ်းမြောက်ကြပေတော့ သူငယ်ချင်းတို့။

ရွေး။ ။ နို့-ကျေးဇူးရှင်ခမည်းတော် မယ်တော်ကြီးတို့နဲ့ သားတော် သွီးတော်များကော ကျန်းမာတော် မူကြပါလားကွယ်။

ဦး။ ။ အားလုံးပဲ ကျန်းမာတော်မူကြပါရဲ့။

ရွေး။ ။ ကောင်းပါလေကွယ်၊ ကျန်းမာကြတယ်လို့ ကြားရဒါ မွန်မြတ်ထင်ပြောသလို ကောင်းသောလုပ်ကြီး ကောင်းသောမင်္ဂလာကြီးကို ရသဖြင့် အလွန်ပဲဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်ရပါပေကွယ်၊ နို့-ငါ့ကို ခေါ်တော်မူဒါ အကြောင်းသိယင် ပြောကြပါအုန်းကွဲ့။

ထင်။ ။ အောင်မယ် ဒါတေ မေးမနေနဲ့ မင့်အိမ်တော်ရောက်မှ မင်းရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရအောင် ဇာတ်ခင်းပြမယ်၊ ကိုင်း-သွားကြစို့။

ဦးကျော်ရွေး အိမ်တော်ရောက်၍ ဆွေးနွေးကြခြင်း

ရွေး။ ။ ကိုင်း- မင်းတို့ဇာတ်ကို ခင်းကြပါအုန်းကွဲ့။

ဦး။ ။ မင်းကို ခေါ်ဒါ အခြားအကြောင်းကြောင့် မဟုတ်
ဖူး။ သားတော် တောင်ငူမင်းနဲ့ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရား
ထွေးလုံးရစ်ပတ် သတ်ပုတ်ကြ၍ ခေါ်ရတာ မောင်ကျော်
ရွေးရဲ့။

ရွေး။ ။ အို-ဟုတ်လား- ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်းကွယ်၊ အနား
က ဖျင်မဲ့သူများ မယိုကြလို့လား၊ သူငယ်ချင်းတို့ ဟု ဆို၍ ရင်
ဗတ်ကို တီးလေ၏။

ထင်။ ။ တိုက်အုပ် တိုက်ကြပ် ကိုယ်တော်များ ယိုကြပေမဲ့
မဖျင်ဝံ့လို့ ကြည့်နေကြတယ်၊ နောက်မှ မဟာဒါန်ဝန် သိ၍
လှာရောက်ဖြန်ဖြေမှ ရပ်စဲသွားကြသတဲ့ကွဲ့။

ရွေး။ ။ မူလဖြစ်ရင်း ဇာတ်ကို လှန်၍ ပြောစမ်းပါအုန်းကွဲ့။

ဦး။ ။ သည်လိုကွဲ့၊ တောင်ငူမင်းသားဆရာက ဝိနည်းခုဒ္ဒ
သိက္ခာကို အရမဆောင်ကောင်းလားလို့ သာသနာပိုင်က သဲ
ဒဏ်-ရေဒဏ်-ပေးသတဲ့၊ ဒါကို တောင်ငူမင်းသား သိတော့
အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်သည်ကို သာသနာပိုင်က စိတ်တော်ဆိုး
လာတယ်ထင်ပ မင်းသားကို ထွေးခံနဲ့ ပေါက်ကရော၊ ပေါက်
တော့ မင်းသားက ခံပီးပေါက်ကရော။ ပေါက်တော့ သာသနာ
ပိုင်က ခြေနဲ့ ထပီး ကန်ရော၊ ကန်တော့ မင်းသားက ထပီး ဖက်
သတ်ကရော၊ သတ်တော့ သာသနာပိုင်လဲး ဖက်သတ်ကရော၊
တယောက်တယောက် မလွတ်ကြပဲ ထွေးလုံးရစ်ပတ် ယိုနေကြ
ဒါပေါ့လေ၊ အဲဒါ ခမည်းတော်ရှေ့ရောက်တော့ သိရပါလိမ့်
မယ် သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ နို့- သည်အကြောင်း ခမည်းတော်ဘုရားသိတော်
မူတော့ မည်သို့ မိန့်တော်မူသလဲ။

ဦး။ ။ ခမည်းတော်ဘုရားက “အင်း- တောင်ငူလဲး တောင်
ငူပဲး၊ မောင်းထောင်လဲး မောင်းထောင်ပဲး”ဟု မိန့်တော်မူဒါ
ပဲးကွဲ။

ရွေး။ ။ မိန့်တော်မူပုံနွယ် တယ်ပီးတော့ နေရာကျကွယ်ဟု
ဆို၍ များစွာရယ်လေသည်။

ဦး။ ။ ထမ်းလှာဒါတေက ဘာအိုးတေလဲးကွဲ။ များလှချည့်
ကလား။

ရွေး။ ။ မင်းတို့စားဘို့ ငါးခူ ငါးပိကောင်အိုးကွဲ၊ စာ
ဒညင်းသီး ဆားရေစိမ်အိုးကွဲ၊ ဒလဘက် ကော့မှူးချောင်းက
ထွက်တာဟေ့၊ ပီးတော့ မြောင်းမြမြို့က ရွှေမုံငါးပိကလေးကွဲ၊
မင်းတို့ ၂-ယောက် အိမ်တော်သို့ တလုံးကျစီ နက်ဖြန်ငါပို့လိုက်
မယ်။

ထင်။ ။ ကောင်းပါကွယ် မင်းက သတိရလို့ ပို့တိုင်း တို့မ
ပြတ် စားရပေတယ် ကျေးဇူးကြီးမားပါပေကွယ်။

ဦး။ ။ တို့ ၂-ယောက်က ပို့လိုက်တဲ့ ထန်းလျက်အိုး
သကာအိုး ပရစ်ကြော် ထိုးမုံ ဝါဆိုနဲ့တဲ့ မနော်နွယ်သရက်
သီးများကော ကောင်းမွန်စွာ ရောက်ပါရဲ့လား။

ရွေး။ ။ ရပါရဲ့ သူငယ်ချင်းတို့၊ သည်လိုပေါ့ကွယ် မင်းတို့
ကပို့လိုက်တဲ့ ဝတ်စုံများ စားဖွယ်များကိုလဲး ရပါတယ်။ စားဖွယ်

များကိုတော့ ကျောင်းကန်ဘုရားပို့ သက်ကြီးယွယ်ကြီးများ ဒါန ပြု အဝတ်အထည်များတော့ အမြဲပဲဝတ်ဆင် နေရပေသကွယ် မင်းတို့ကျေးဇူးလဲး ကြီးပါပေတယ်။

ဦး။ ။ နက်ဖြန်နံနက် တချက်မတီးမီ မယ်တော်ကြီးထံ ဝင် ဟေ့ တချက်တီးတော့ အတွင်းတော် ညီလာခံဝင်မယ် မင်းနန်း တော်က စောင့်ပီးတော့ တို့အရောက်ကို ကြည့်ပီးတော့ ခစားတာ ပေါ့ကွယ် ကိုင်း ပြန်အုန်းမယ်။

ရွေး။ ။ အေးကွယ် ၂-ချက်တီးခါနီးပြီ ပြန်ကြပေအုန်း တော့ မင်းတို့နဲ့ တွေ့ရဒါ ငါဝမ်းမြောက်တယ်ဟေ့ ဆို၍ ဝင်း တော် တံခါးပေါက်ဝကျအောင် လိုက်၍ပို့လေသည်။

ရန်ကုန်ဝန်ကြီး မိသားစုထံဝင်ခြင်း

နံနက်တချက်မတီးမီ ဦးကျော်ရွေးသည် ရှိခိုးလက်ဆောင် တော်များနှင့် နန်းတော်မိဖုရားအဆောင်တော် သို့ ဝင်လေ၏။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဟဲ့ ကျော်ရွေးလား၊ နင်မာရဲ့နော် နင့် မယား သားသွီးများကော မာကြရဲ့လား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ မယ်မယ်ကြီး မေတ္တာရေကို ခံယူရပါသဖြင့် ကျန်းမာကြောင်းပါ ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ ဘာအိုးတေလဲးဟဲ့ များလှပါကလား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ မယ်မယ်ကြီး သုံးဆောင်တော်မူရန် ငှက် ပျောဖက်စိမ်းအုပ်တဲ့ ပုံတော်ရေအိုး ၄-လုံးက သန်လျင်ကျွန်း

သောက်တော်တွင်းက ရေပါဘုရား၊ သည်စဉ်အိုးက ဒလမြို့ ဖက်
ယားကြီးအင်းက ငါးခူ ငါးပိကောင်ပါဘုရား၊ သည်စဉ်အိုးက
ဒလမြို့ ကော့မှူးချောင်းက စာကလေး ဒညင်းသီး ဆားရေစိမ်
ပါဘုရား သည်စဉ်အိုးက မြောင်းမြမြို့က ရွှေမုံကလေး ငါးပိပါ
ဘုရား။

မိဖုရားကြီး။ ။ စဉ်အိုးများ တယ်ချောပါကလားဟဲ့၊ ဘယ်
ကထွက်တဲ့ စဉ်အိုးများလဲ။

ရွေး။ ။ တံတေး မူးလမန်း အရပ်က ထွက်ပါကြောင်းပါ
ဘုရား။

မိဖုရား။ ။ ဘယ်လူမျိုးများ လုပ်ထာလဲဟဲ့။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ယှမ်းလူမျိုးများ လုပ်ကြပါဘုရား။

မိဖုရား။ ။ အိုးလုပ်သူ အတော်များသလား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ အိမ်ခြေ ၁၀၀ ခန့်ယှိပါဘုရား။

မိဖုရား။ ။ သည်အိုးကြီးက ဘာတေတုန်းဟဲ့။

ရွေး။ ။ ထန်းမနိုင် အရပ်က ချက်တဲ့ ဆားအိုး ဖြစ်ပါ
ကြောင်းပါဘုရား၊ သည်အိုးကတော့ ပဲခိုးအရပ်ကချက်တဲ့ ဆား
ပါဘုရား၊ သည်အိုးချောကြီးများက ဇိုင်းဂနိုင်းအရပ်က လုပ်တဲ့
ရေအိုးပါဘုရား၊ သည်အချောအိုးကလေးများကတော့ ဒလမြို့
မရမ်းရွာကလုပ်တဲ့ အိုးပါဘုရား၊ သည်ဇောင်းသင်ဖြူးကြီးများ
ကတော့ ဓနုဖြူမြို့က ထွက်သော သင်ဖျာ ဖြစ်ပါဘုရား။

မိဖုရား။ ။ အင်း-တော်ပေကွယ် တော်ပေ၊ ကျောင်း ကန်
ဘုရားကို ဦးစွာလှူဒါန်းရမယ်ဟဲ့၊ နို့- နင့်နယ်များမှာ ချမ်းသာ
ဝပြောစွာယှိကြပါရဲ့လား။

ရွေး။ ။ သာယာစွာယှိပါကြောင်းပါဘုရား။

မိဖုရား။ ။ နင်ရန်ကုန်မှာ အုပ်ချုပ်နေရဒါ နေဝင်ဘုရင်ပဲး
နော် သည်ရာထူးကြီး ဂုဏ်ကြီးကို ရသည်အတွက် မီးဝေးချိပ်
မာဆိုသလို သူတပါးသွီးပျိုများကို နိုင်ထက်ကလူများ သိမ်းယူ
ကျင့်ကြံနေသလားဟယ်။

ရွေး။ ။ မယ်မယ်ဘုရား အထောက်တော်လွတ်၍ စုံစမ်း
တော်မူပါ။ မကောင်းနဲ့ထွက်ခဲ့ပါလျှင် ကျော်ရွေးကို အဆုံးစီရင်
တော်မူပါဘုရား။

မိဖုရား။ ။ ကောင်းပလေတယ်၊ ဒါမျိုးကို ငါက ကြားချင်
တယ်၊ သေတော့ အပါယ်မရောက်အောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်
ချစ်ရမဟဲ့ နော်-ကြားလား။ နို့-နင်ပေါ်ဦး မြတ်ထင်တို့နဲ့
တွေ့ပလား။

ရွေး။ ။ လှေတော် ဆိုက်တုန်းက သူတို့ ၂ ယောက် လာကြို
ကြပါသည် ဘုရား၊ သူတို့နဲ့အတူ ကျွန်တော်မျိုးအိမ် သွားကြပါ
သည်၊ အိမ်ရောက်သောအခါ စကားပြောပီးနေကြရာ ၂-ချက်
တီးခါနီးမှ ပြန်သွားကြပါ ဘုရား။

မိဖုရား။ ။ ဒါဖြင့် နင့်ကို ခေါ်တော်မူဒါ သူတို့ပြောလို့ သိ
ပြီမဟုတ်လား။ သိယင် တချက်တီးခါနီးပြီ ထွက်တော်မူတော့
မယ် ရှေ့တော်သွားခစား အမိန့်တော်ကို နာခံချေ။

ဦးကျော်ရွေး ညီလာခံဝင်ခြင်း

ညီလာခံနှိုက် ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့ ခစားလျက် ယုံကြ
သည်၊ ဦးကျော်ရွေး ဝင်၍ ခစားလေ၏။

ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး ထွက်တော်မူပြီးသော် ညီလာခံနိုက်
မြေထဲးမြို့စားလား မောင်မင့်။

ရွေး။ ။ မှန်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ မောင်မင်း-မယား၊ သား-သွီး အခြေအရံတို့ ကျန်း
မာကြရဲ့လား။

ရွေး။ ။ ဖုန်းတော်ရိပ်ကို ခိုလှုံရပါသဖြင့် ကျန်းမာကြပါ
ကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ မောင်မင်းနယ်ပယ်ကော ဝပြောသာယာစွာ ယှိကြ
ပါရဲ့လား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ-ရတနာ သုံးပါကို မပြတ် ဆည်းကပ်ကြ
လျက် သာယာချမ်းသာစွာ ယှိကြပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ပြုံးတော်မူလျက် နို့-မောင်မင်း ဆင်တော် အစွယ်
များ ကျိုးသေးသလား။

ရွေး။ ။ ဖုန်းတော်ကြောင့် ယခု အင်မတန် လှ၍ နေပါ
ကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ မောင်မင်း လက်အောက်ယှိ မြို့ဝန် မြို့သူကြီး၊ ရွာသူ
ကြီးတို့က မတရားဒါတွေ ပြုကျင့်သောကြောင့် ငါ့ကျေးတော်
မျိုး ကျွန်တော်မျိုးတို့က မခံနိုင်ကြသဖြင့် ခရိုင်ဝန်ကြီးထံ ပေါက်
ရောက်အောင် လျှောက်ထားကြရော၊ လျှောက်ချက်အရ အမှု
ထင်ယှားရော၊ မြို့ဝန် မြို့သူကြီးတို့က မယားကိုစေလွှတ်-သွီးကို
စေလွှတ်-၎င်းမယားတို့က ငိုယိုပီးတော့ ကျွန်တော်မျိုးမတို့ကို
သနားတော်မူပါ၊ ရာထူးမှ ပြုတ်သွားယင် ထမင်းငတ်ပါတော့

မယ်ဟု သနားအောင် လှာ၍၊ ယိယိပွတ်ပွတ် လုပ်ယင် မြို့ဝန်-
မြို့သူကြီး ရွာသူကြီး ချမ်းသာစေ၊ ငါ၏ ကျေးတော်မျိုး ကျွန်
တော်မျိုးများကို နစ်နာစေဟု အမိန့်အာဏာများ ပေးသလား
မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ ဤကဲ့သို့ မျက်နှာ တံစိုးကို လိုက်၍ မတရား မပြု
ပါ။ ကျေးတော်မျိုးများနှင့် မြို့ဝန်-မြို့သူကြီး-ရွာသူကြီးများကို
သင့်တင့်စေ၍ အရှည်သဖြင့် ရိုသေကြရန် မြို့ဝန်-မြို့သူကြီး-ရွာ
သူကြီးတို့က လွန်လျှင်လဲး နောင်ကို သို့လို မပြုမကျင့်ကြရန် ပြော
ဆိုဆုံးမ၍ ကျေးတော်မျိုးများတို့ ကျေနပ်ကြအောင် ပြုလုပ်စေ
ပါသည်ဘုရား၊ ကျေးတော်မျိုးတို့ လွန်လျှင်လဲး မြို့ဝန်-မြို့သူကြီး
ရွာသူကြီးတို့ကို တောင်းပန်ဝန်ချစေ၍ သင့်တင့် ညီညွတ်အောင်
ဖြစ်စေပါသည်ဘုရား၊ မြို့ဝန်-မြို့သူကြီး-ရွာသူကြီးတို့နှင့် ကျေး
တော်မျိုး အပေါင်းတို့သည် ရေနှင့်ကြာ ကဲ့သို့ ဖားနှယ်ဝမ်းချမ်း
သင့်တင့် ညီညွတ်ကြလျက် ယှိနေကြကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-တော်ပေ့ မောင်မင်း- တော်ပေ့၊ သာဓု-
သာဓု-သာဓု ငါ ကြားတော်မူရခြင်းသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်
တော်မူခြင်း ဖြစ်ရပေတယ်။ မြို့နယ်ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်သော
မင်းတို့သည် တံစိုး ၃ ပါး အဂတိလေးပါးကို ငဲ့ယင် လိုက်စား
ယင် မြို့နယ်ကျေးရွာ မငြိမ်မဝပ် ယှိတတ်သည်။ မငြိမ်မဝပ်ယှိခဲ့
ယင် ခံစားရသော မင်းစည်းစိမ် ကလေးသည် ဘာမျှမဟုတ် ဖြစ်
လိမ့်မယ်၊ လိုချင် တပ်မက်မောတဲ့ လောဘသည် တိုင်းပြည်နည်း
ပျက်စီးကြောင်း မိမိကိုယ်အသက်စည်းစိမ်နည်း ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်

တတ်တယ်၊ လောဘတည်းဟူသော လူဆိုးလူမိုက် ရန်သူနှင့်တူ
 သော အယုတ်တရားကို ကြပ်ကြပ် သတိထား၍၊ ပညာ တည်း
 ဟူသော ဗုံးလက်နက် အမြောက်နဲ့ မကြာမကြာ ပစ်ခတ်မှု
 အနားကို မကပ်နိုင်ပဲ သူပြေးထွက် ရှောင်ခွါခဲ့သော် နိုင်ငံတော်
 သာယာ အေးချမ်းခြင်း ယှဉ်းချေမည်။ ငါတို့သည် အုပ်စိုးသော
 ဘုရင် မင်းမြတ်နှင့် တူအောင် အေးချမ်းစွာ မင်း၏ စည်းစိမ်
 တော်ကို ခံနိုင်ချေမည်။

မောင်မင်းတို့ ဝန်စုမှူးစုများသည် နိုင်ငံတော်ဧည့် ဝန်ထမ်း
 ဖြစ်ကြသောကြောင့် မိမိတို့ အုပ်စိုးရသော ခရိုင် မြို့နယ်များကို
 မတိမ်းမစောင်း မမှောက်ရအောင် ကိုယ့်ခရိုင် ကိုယ့်မြို့၏ ဝန်
 ကို ထမ်းကြရမည်။ တည့်တည့်မတ်မတ် ထမ်းဆောင်ကြပါယင်
 ခရိုင်-မြို့-ရွာ အေးချမ်း သာယာခြင်းကို ရသဖြင့် ကျေးတော်
 မျိုး ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ယှဉ်းကြ
 လိမ့်မယ် မောင်မင်း၊ ကြပ်ကြပ်သတိထားနော်၊ တယောက်ချင်း
 သာ ကိုယ်ဖို့ရှာသည် သတ္တဝါပေါင်း ဆင်းရဲကြောင်းဟု ရှေး
 ပညာယှဉ်းတို့ စပ်ဆိုတော်မူသော လင်္ကာအရ မဖြစ်ကြစေနဲ့
 နော်၊ ကိုယ်သေတဲ့အခါ သူတပါးနှင့် ကျေးတော်မျိုးများ အား
 ရဝမ်းသာ မဖြစ်ရစ်ကြစေရန် အထူး သတိပြုကြဟဲ့နော်- ကြား
 လား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ အရှင် ဖုန်းတော်ရိပ်ကို ခိုလှုံ၍ တိုင်းစွန်
 ပြည်နား နယ်ဖျားဖြစ်သော အလံတော် ဦးကင်းနေရာနှိုက် နေ
 ဝင်ဘုရင် အဖြစ်ကဲ့သို့ ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော်မူသည်ကို ခံရ

ပါသဖြင့် ငါမင်း-ငါချင်းဟု ရာထူးဂုဏ်မာနတက်လျက် မတရားသော အရာများကို မြူမှုန်ခန့်မျှ မပြုလုပ်ဝံ့ပါကြောင်း၊ ဘုရားဆုပန် မင်းယောက်ျား ဖြစ်လှာတဲ့ဘဝကို ရပါသဖြင့် ထိုရနိုင်ခဲ့သော ဘဝကြီးကို ဆုံးရှုံးစေရန် အပါယ်ငရဲခံရန် နစ်ပွန်းမျောပါးစေရန် ယခုပစ္စက္ခဘဝ၌ ခံစားရတဲ့ ရာထူးကလေးနဲ့ အပါယ်ငရဲကို မလဲဝံ့ပါကြောင်းပါဘုရား၊ ထိုခံစားရလို့ ရာထူးဂုဏ်ကလေးနဲ့ အပါယ်တံခါး ပိတ်ရပြီး နိဗ္ဗာန်ဝင်ရန် တံခါးပွင့်ရန်-ဖွင့်ရန်ကိုသာ သဘော အမြဲထားလျက် ယှိပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-တော်ပေတယ် မောင်မင်း၊ မင်းတို့ ငတို့မှာ ဘဝ-ဘဝက ကုသိုလ် ပါရမီ ကောင်းကြသဖြင့် ဤပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ခံစားကြရပေတယ်၊ အဲဒါ နောက်က ကောင်းလို့ ခုကောင်းကြပေတယ်၊ ခုကောင်းကြမှ နောင်ကိုလဲ ကောင်းကြပေမယ်၊ မမှားကြတဲ့ လူရယ်လို့ မယှိကြဘူးဟဲ့၊ အနည်းငယ်တော့ မှားယွင်းကြသည် ချည်းပဲဟဲ့၊ သို့သော် မှားယွင်းကြောင်းကို သိလျှင် ဝန်ခံ၊ နောက်ကို မမှားရအောင် ကြပ်ကြပ် ဆင်ခြင် သတိ သမ္မဇည တရားကို မပြတ် နှလုံးသွင်းပလားဆိုယင် အမှားကြီးက အမှားကလေး၊ အမှားကလေးက အလျဉ်းပပျောက်၍ အကောင်းချည်း ဖြစ်လာလိမ့်မယ်၊ ပစပ်က လူကြားကောင်းအောင် လူရိုသေအောင် ပကာသန ပြုလုပ် ဟန်ဆောင်တတ်တဲ့ အလေ့ဆိုးကို မလေ့မကျင့်ကြနဲ့နော်။

ရွေး။ ။ ခရိုင်နယ်ပယ်၌ အုပ်ချုပ်နေခြင်းမှာလဲ ကြီးတဲ့အမှု ငယ်အောင်၊ ငယ်တဲ့အမှုကို ပပျောက်အောင် စီမံခန့်ခွဲ

နေရပါကြောင်းပါ။ အမှုဖြစ်တိုင်းသာ အမှုနဲ့ တူအောင် စီရင်ရ မည်ဆိုယင် အမှုထမ်း အရာထမ်းနဲ့ ကျေးတော်မျိုးတို့ ခံနိုင်ကြ မည် မဟုတ်ပါ။ အသွားနဲ့ သင့်သူကို အနှောင့်၊ အနှောင့်နဲ့ သင့်သူကို အပြား၊ အပြားနဲ့ သင့်သူကို ဒုတ်၊ ဒုတ်နှင့် သင့်သူကို ကြိမ်၊ ကြိမ်နဲ့သင့်သူကို ကြိုး၊ ကြိုးနဲ့သင့်သူကို တတောင် စသ ဖြင့် ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့် နောက်နောင်ကို မပြုကျင့်ဝံ့ကြ အောင်သာ စီမံ ဆောင်ယွက်ရပါကြောင်း၊ မည်သည့်နည်းနှင့် မဆို ရာဇဝတ်ရေး၊ ခိုးသေးမီးဖွား မတောက်မပွားစေရ၊ အေး ချမ်းအောင် စီမံ ဆောင်ယွက်နိုင်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ် ပါကြောင်းပါ။ ဖုန်းတော် ကြီးလှသော ဘုရား-ရွှေနားတော် ကြားရခြင်းသည် ချမ်းအေးကြည်လင်တော်မူရန်ဖြစ်ပါကြောင်း ကျွန်တော်မျိုး အုပ်ချုပ်ရသော ခရိုင်နယ်အတွင်းနှိုက် မှီတင်းနေ ထိုင်ကြသော ကျေးတော်မျိုး ကျွန်တော်မျိုးများနဲ့ အုပ်ချုပ် ရသော အရာယှိ အမှုထမ်းတို့သည် ညောင်ရေအိုးနှိုက် ပန်းမညှိုး သကဲ့သို့ ယှိပါကြောင်းပါ ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-ဟုတ်ပါပေမောင်မင်း တိုင်းရှင်ပြည်ရှင် ဘုရင် မင်းမြတ်တို့၏ နိုင်ငံတော်ကြီးဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရသောဝန်ကြီး အတွင်းဝန် များတော်မတ်တော် ဝန်စု များစုတို့ ကောင်းကြမှ ငါဘုရင်မင်းမြတ်နှိုက် ကောင်းသော အသရေ မင်္ဂလာသည် မပြတ်တိုးတက်၍ ဖုန်းတန်ခိုး ကြီးမြင့်ရန် အကြောင်း ဖြစ် ပေတယ်။ ဝန်စု များစု အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့ မကောင်းပြု ကျင့်ကြပါလျှင် ငါနှိုက် ဖုန်းအသရေ ဆုတ်ယုတ်သည့်အပြင် နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာမည်မဟုတ်ချေ။ ငါဘုရင်မင်းမြတ်

အထင်အယူ မှားသော်လည်း ဝန်ကြီး ၄-ပါးနဲ့ အတွင်းဝန် တို့က ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တောင့်တောင့်မာမာ လျှောက်တင်နိုင်ကြမှ တော်မည်။ တရားလမ်းကြောင်း ဖြောင့်မှန်အောင် ဝန်ကြီးတို့က တင်လျှောက်ပါလျက်နှင့် ငါဘုရင်မင်းမြတ်က မလိုက်ပါချေ သော် ငါ့စည်းစိမ်နှင့်တကွ ငါ့နိုင်ငံ ငါ့တိုင်းပြည်ကြီးကို ငါဖျက် သည်နှင့်တူပေမည်။ ဝန်ကြီး မင်းကြီးတို့ တာဝန်မဟုတ် ဖြစ်ချေ သည်။ သို့ကြောင့် ငါချီးမြှောက်သော ရိက္ခာတော်လစာ ရာထူး ဂုဏ်ကလေးကို ဝမ်းရေးအတွက် ထောက်ညှာငဲ့ကွက်လျက် မည် သည့်အရာမဆို ဟုတ်ပါကြောင်း သင့်ပါကြောင်း မှန်ပါကြောင်း နဲ့ မင်းလိုလိုက် မင်းကြိုက် ဆိုသော စကားပုံအလိုက် မသုံးကြလေ နဲ့နော် တိုင်းပြည်ဘက် တိုင်းပြည် မျက်နှာကို ကြည့်ရမယ်။ ကြပ်ကြပ်သတိထားကြလေ။

ဦး။ ။ မှန်ပါကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်က အမိန့်ရှိတိုင်း ဟုတ်ပါ သင့်မြတ်ပါ ဘုရားဟု ဘုရင်မင်း၏ အကြိုက်ကိုလိုက်၍ တင်ပါ က ပြည်သူဆင်းရဲသားများကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းရာရောက်သည့် အပြင် ရှင်ဘုရင်ကို မြှောက်ပီးတော့ စားဒါနဲ့ တူပါကြောင်း၊ ပရိယာယ်ပြု၍ အမှုတော်ကို ထမ်းသော ဝန်ကြီး များမတ်ဖြစ် သောကြောင့် ထိုဝန်ကြီး များကြီးတို့သည် အင်္ဂါနှင့်မညီပါသဖြင့် မိမိဂုဏ်ကို မိမိဖျက်ဆီးရာ ကျရောက်ပါသည်ဘုရား။

ထင်။ ။ လောကမှာ ရှင်ဘုရင်က ချီးမြှောက်တဲ့ လစာရိက္ခာ တော်နှင့် ရာထူးဂုဏ်ကလေး ပျက်ကွက် နိမ့်လျောသွားမည်ကို စိုးရိမ်မကင်းယုံကြသဖြင့် မင်းလိုလိုက် မင်းကြိုက်ဆိုသော စကား

ကဲ့သို့ အလိုတော်ရိပြုလုပ်၍ အမှုတော်ကို ထမ်းကြတဲ့ ဝန်စု များစုတို့သည် ရှင်ဘုရင်ပေးသောလစာကို လိမ်ပီး ဝါပီးတော့ စားကြသည်နဲ့ တူပါသောကြောင့် လိမ်ဝါညာစားဖြစ်ကြယင် နိုင်ငံတော် အကျိုးနစ်နာစရာသာ ယှိပါသည်။ ဝန်ကြီး များကြီး ပြုလုပ်သူတို့သည် မိမိအကျိုးနဲ့ ရှင်ဘုရင်အကျိုးကို မလိုလားပဲ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းရာကိုသာ စီမံ ဆောင်ယွက်ပေးကြပါက ပြည်သူဆင်းရဲသားတို့ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်းတိုးတက် ချမ်းသာကြွယ်ဝကြပါလျှင် မိမိတို့အကျိုးနဲ့ ရှင်ဘုရင်အကျိုးသည် ပြီးမြောက်မြဲဖြစ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-တယောက်နဲ့တယောက် အမှားကို မစောင့် ကြနဲ့နော် မှားကြောင်းကို သိယင် အကြောင်းနဲ့ ပြောပြ၍ သတိပေးကြနော် သတိပေးတဲ့အတိုင်း နားထောင် လိုက်နာပီး တော့ မှန်ကန်ရာကြအောင် မြန်မြန်ပြောင်းလဲ ပြုပြင်လိုက်ကြ နော် သို့မှ ဝန်ကြီး များကြီး ပညာယှိနဲ့ တူမယ်၊ ဝန်ကြီးများကြီး ပညာရှိနဲ့ တူကြမှ နိုင်ငံတော်ကောင်းချေမည်။ နိုင်ငံတော်ကောင်း မှ မင်းတို့ငါတို့ အေးချမ်းစွာ နေကြရမည်ဖြစ်ချေသည်။ သို့နေပါ အုန်း မြေထဲမြို့စား ဒလမြို့သူကြီး ကျန်းမာပါ၏လား၊ မြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေး တော်ပါ၏လား။

ရွေး။ ။ ကျန်းမာလျက် ယှိကြောင်းပါ၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှာ လဲ ကျေးတော်မျိုးတို့ ချမ်းသာအောင် အထူးဝီရိယ စိုက်ထုတ် စီမံဆောင်ယွက်ပါကြောင်း၊ ရှိခိုးလက်ဆောင်တော်များ ဆက်သ လိုက်သဖြင့် မယ်မယ်ကြီး ရှေ့တော်ရောက်ပါကြောင်း၊ ရွှေဖွား

တော်မြတ်အောက်လာရန် အမိန့်တော်မရမီ တလလောက်က ၎င်း မြို့သူကြီး ကုသိုလ်တော်ပွား တံတေးဆံတော်ရှင်ဘုရားသို့ ယဏ စည်တလုံး သွန်းလုပ်လှူဒါန်းပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပေ မောင်မင်း သာဓု-သာဓု-သာဓု ဆုတောင်းကမ္မည်းစာများ ထိုးမှတ်သေးသလား။

ရွေး။ ။ ထိုးမှတ်ပါကြောင်း ကမ္မည်းစာမှာ တိုတိုပါဘုရား “သက္ကရာဇ် ၁၁၇၃ ခု တန်ခူးလဆန်း ၁၁ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ရွှေဆံတော် ဘုရားဒယကာ ဒလမြို့မင်း မင်းရဲခေါင် ကျော်သူ ကျော် ဇနီးမောင်နှံတို့ သွန်းလုပ်၍ ရွှေဆံတော်ဘုရားမှာ တင်လှူ သည့် ကောင်းမှု နိဗ္ဗာန်ဆု”ဟု ဤမျှသာ ကမ္မည်းထိုးပါသည် ဘုရား၊ ခေါင်းလောင်းတော်ပြီးမှ ကမ္မည်းကို မြင်ရပါ၍ တစုံ တရာ ချောမောအောင် မပြင်နိုင်ကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ငါ့မြို့သူကြီးက တလိုင်းမျိုးကွဲ၊ လူရိုးဖြစ်တော့ မိမိ တို့ထင်မြင်သော ဉာဏ်အတိုင်း ကမ္မည်းအမှတ်သင်္ကေတ ဖြစ်ရန် သာ ပြုလုပ်သည်နှင့် တူပေသည် မောင်မင်း။ ကောင်းပီ ၂-ချက် တီးကျော်သောအခါ ကျော်ရွေး ပေါ်ဦး မြတ်ထင် မင်းတို့ ၃-ယောက် အတွင်းတော်သို့ ဝင်လှာကြရမည်။ တိုင်ပင်တော်မူ ရန် ယှိသေးသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ ညီလာခံစဲလေ၏။ ဝန်စု မှူးစုအပေါင်းတို့သည်လည်း အတွင်းတော်မှ သက်ကြ၍ ဝင်း တော် အိမ်တော်သို့ ပြန်ကြလေ၏။

ဦးကျော်ရွေးတို့ အတွင်းဝင်ခြင်း

ဦးကျော်ရွေး ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့ နန်းတော်ကြီးအတွင်း တော်သို့ ဝင်၍ ခစားကြလေ၏။

ဖိုး။ ။ ဟဲ့ကျော်ရွေး မင်းညီ တောင်ငူစား မောင်ရွှေအူ
သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားနဲ့ အချင်းဖြစ်ပွားကြဒါ မောင်
မင်း သိပလား။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ မောင်ပေါ်ဦး မောင်မြတ်ထင်တို့ ပြောပြ၍
သိရပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ အဲဒါ အေးနေလို့ မလျော်သောကြောင့် မောင်မင်း
ညီကို ဆုံးမရန် ငါခေါ်တယ် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကို
ဝန်ချ ကန်တော့စေမှ တော်မယ်။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ မောင်ပေါ်ဦးတို့နှင့် ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရန်
စီမံထားကြပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ သည်လိုစီမံလိုတယ်မောင်မင်း နန်းတော်ဇေတဝန်
ဆောင်တော်သို့ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားနဲ့တကွ သုဓမ္မာ
ဝင်ဆရာတော်များပါ တောင်ငူစားက ပင့်၍ ဆွမ်းသင်္ကန်းလှူ
ဒါန်း ကန်တော့ဝန်ချရန် မောင်မင်းညီကို ပြောပြပြီး အမြန်စီမံ
ရမည်။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ကြောင့်ကြရန်မယှိအောင် ယနေ့ည တောင်ငူ
စားကို ခေါ်၍ ပြောပြ နေရာကျ ယွက်ဆောင်ပါမည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အေး ကောင်းပြီ ပြန်ကြပေတော့၊ ပေါ်ဦး မြတ်ထင်
တို့လဲ ပေါ့မနေကြနဲ့ ကူညီနိုင်သမျှ ကူညီကြရမယ်နော် ကြား
ရဲ့လားဟဲ့။

ဦး။ ။ မှန်ပါ လုပ်ကိုင်ဆောင်ယွက်ရန် ယှိသမျှ မောင်မြတ်
ထင်နဲ့ ကျွန်တော်မျိုး တာဝန်ပါဘုရား။ တောင်ငူမင်းသားကို

တော့ မောင်ကျော်ရွေး တာဝန်ပါဘုရား မောင်ကျော်ရွေးက
ငယ်နိုင်ဖြစ်ပါ၍ သူ့ညီကို သူ့မှနေရာကျပါမည်ဘုရားဟု လျှောက်
ထားပြီးသော် အတွင်းတော်မှ ထွက်လာကြလေ၏။

ရွေး။ ။ ဟေ့ ဦးနဲ့ထင်တို့ ည ၄ ချက်တီးကျော်တော့
ငါ့အိမ်တော် လာကြအုန်းဟေ့။

ဦး-ထင်။ ။ အေးကွယ် လာပါမယ် စိတ်သာချနေပါ
သူငယ်ချင်း။

ဦးကျော်ရွေးနှင့် တောင်ငူမင်းသား

ဦးကျော်ရွေးသည် မိမိအိမ်တော်သို့ ရောက်သောအခါ တောင်
ငူမင်းသားသည် မြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်နေကြောင်း သိရသဖြင့်
ညနေ ၄ ချက်တီးအချိန် တောင်ငူမင်းသား အိမ်တော်သို့ အဆောင်
ကိုင် တယောက်ကို စာလွှာနှင့် စေလွှတ်လိုက်လေ၏။

တောင်ငူမင်းသားလည်း စာလွှာကို ကြည့်ပြီးလျှင် အေး
ကောင်းပီ အခုပဲ လှာမည် နောင်တော်ကို လျှောက်လိုက်ဟု
မိန့်တော်မူလိုက်၏။

ဦးကျော်ရွေးလည်း မင်းသား လာမည့်အကြောင်း သိရ
သဖြင့် နေရာတော်များကို ခင်းထားလေသည်။

မကြာမီ တောင်ငူမင်းသား လာသည်ကို မြင်လျှင် ဦးကျော်
ရွေးသည် ဝင်းတံခါးဝက ဆီးကြိုလျက် လာလာ ညီတော် နောင်
တော် တွေ့ချင်ဒါ ကြာလှပီ ညီတော် ကျန်းမာရဲ့နော်။

မင်းသား။ ။ ကျန်းမာခြင်း ယှိပါရဲ့ နောင်တော်၊ နောင်
တော်ကော ကျန်းမာတော်မူပါစ။

ရွေး။ ။ အင်း ညီတော်တို့မေတ္တာကြောင့် ကျန်းမာကြပါ
၏။ လာလာ သည်မှာထိုင်ပါ ဟောအောက်ပြည်ကပါတဲ့ ငါးခူ
ငါးပိကင် ဆီဆမ်းနဲ့ လဘက်ရေ ကလေး သုံးဆောင်ပါအုန်း
နောင်တော်တို့ဖြင့် သည်ငါးခူ ငါးပိကောင်နဲ့တော့ ရာသက်ပန်
ဖြစ်နေပေါ့ ညီတော်။

မင်းသား။ ။ သည့်လောက်ပဲလား နောင်တော်ရယ်။

ရွေး။ ။ ဒါမှာတော့ ညီတော် မစွဲသေးယင် တော်ပါရဲ့။
စွဲမိမှဖြင့် မခွဲနိုင် မခွာရက်အောင် ဖြစ်တာပဲ။ ညီတော် စမ်းကြည့်
တော့သိရောပ။

မင်းသား။ ။ အောင်မယ် နောင်တော် အကောင်းကြီး
အဟုတ်ကြီးပါကလား၊ တယ်ပီးတော့ ခံတွင်းလိုက်တယ်၊ နှုတ်မြိန်
တယ် နောင်တော် ကောင်းဘိခြင်းကလား၊ ဒါကြောင့် ခမည်း
တော်က ဟဲ့-အောက်တလိုင်းတေ၊ ငါးပိရေ သောက်တေဟု
မိန့်တော်မူတာကို ကြားရတယ်၊ သောက်လဲ သောက်မှာပဲ
နောင်တော် အခု အကင်တောင် ဤမျှလောက် ကောင်းနေမှ
အရေကိုတော့ ပြောဖွယ်မယ့် ဖြစ်မှာပဲနောင်တော်။

ရွေး။ ။ အရေချို ငါးပိက တမျိုး ထောင်းသားလို့ ခေါ်
တယ်၊ အခု ညီတော်သုံးဆောင်ဒါက ထောင်းသားမဟုတ် ငါးပိ
ကောင်ခေါ်တယ်၊ ၎င်းငါးပိကောင်ကို ဆီနှင့်လဲကြော်၍ စား
ကြတယ်။ တမျိုးစီအရသာယှိပီးတော့ ကောင်းကြဒါပါပဲ။

မင်းသား။ နောင်တော် သည်ငါးပိမ့်မျိုး ဘယ်လောက် ပါလှာတုန်း၊ ညီတော်စားရန် မျှနိုင်ပါအုန်းမလား။

ရွေး။ ။ အော်-ညီတော်လျှာလည်လာပြီလား။

မင်းသား။ ။ လျှာလည်ဆို အခုဖြင့် စားလို့မငြီး ကဏ္ဍစိုး သီးဆိုသလို ဖြစ်ပကော နောင်တော်။

ရွေး။ ။ ရကောင်းပါကွယ် ဟဲ့-ရေနွေးယူခဲ့၊ ထည့်ကြ ညီတော် ချွေးတွေကို သုတ်လိုက်ပါအုန်း၊ တဖြေးဖြေး သောက်ပါ ဝတယ်လို့တော့ မယ့်ဘူး၊ တယ်ပီးတော့ ခံတွင်းလိုက်ပေတယ်၊ စဉ်းစားသောက်ပါညီတော်၊ ဟဲ့- ဟိုအခန်းထဲက တောင်ငူလို့ စာကပ်ထားတဲ့ အိုးတေကို အပြင်ထုတ်ခဲ့စမ်းဟဲ့။

အစေခံတို့က ကောင်းမွန်စွာယူ၍ ပြင်သို့ထုတ်ခဲ့ကြလေ၏။

ဟောသည်အိုးက အခု ညီမောင် သုံးဆောင်တဲ့ ငါးပိအိုး၊ ဟောဒါက စာဥဒညင်းသီးကလေး ဆားရေစိမ်အိုး၊ ဟောဒါက ပဲခိုး ဇိုင်းဂနိုင်းက လုပ်တဲ့ သောက်တော်ရေအိုးချော၊ ဒါက ထမ်းမနိုင်ရပ်က ချက်တဲ့ ဆားအိုး၊ အဲဒါတေ ညီတော် အဖို့ အရာ နောင်တော်ယူဆောင်လာတယ်။ ဟဲ့- သည်အိုးများကို တောင်ငူမြို့စား မင်းသားအိမ်တော်ကို သွားပို့ကြ။

အစေခံတို့လည်း အမိန့်အတိုင်း သွားပို့ကြလေ၏။

မင်းသား။ ။ ကျေးဇူးကြီးပါဘိတော့ နောင်တော်၊ ညီ တော်ကို ချစ်ရာမည်ပေတယ်။

ရွေး။ ။ ချစ်မချစ်ကို ဘာပြောစရာ လိုသေးသလဲ၊ ညီတော် များကို နောင်တော် ငယ်ငယ်က ထမ်းပိုးချီလာခဲ့ဒါကပဲ သိရော ပေါ့၊ အကျယ်ဖွဲ့၍ ပြောပြစရာမဟုတ်ပါဘူး။

မင်းသား။ ။ ဟုတ်ပါတယ် နောင်တော်။ ငယ်ငယ်က ညီတော် ဟာ တယ်ပီးတော့ တေတယ်၊ နောင်တော်က အလိုလဲးလိုက်ပေ တယ်၊ မတော်လှသော် ရိုက်ပီးတော့ ဆုံးမဒါကိုခံရတယ်၊ ညီတော် တို့က ချစ်လဲးချစ် ကြောက်လဲးကြောက် ရိုလဲးရိုသေ ဖြစ်နေကြ ဒါပေါ့ နောင်တော်။

ရွေး။ ။ နို့-နေပါအုန်းကွဲ့၊ နောင်တော် တခုမေးစမ်းပရ စေ၊ ညီတော်နဲ့ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရား အချင်းဖြစ်ပွား ကြတယ်ဆို ဟုတ်ကဲ့လား။

မင်းသား။ ။ ဟုတ်ပါတယ်နောင်တော် ညီတော်လဲး မိမိ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ ဆရာ ဖုန်းကြီးဒဏ် ခံရဒါ ပင်ပန်းနေဒါ တွေ့တော့ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဒေါသအလျှောက် မဆီးမတား နိုင်ဖြစ်သွားပါတယ်၊ မှားနေပကော နောင်တော်။

ရွေး။ ။ မှားနေဒါ သည်လိုနေလို့ အမှားပျောက်မှာမဟုတ် ဖူး။ ညီတော်ဟာ ထီးညွန့် နန်းညွန့် အဖအရိုက်အရာခံ အဖ၏ ဖုန်းတော် ဂုဏ်မပျက်စေရန် သံသရာဝန် အလွန်ကြီးလေးခြင်းမှ လွတ်ရန် မြန်မြန်အမှားပြေပျောက် ချမ်းသာရောက်အောင်လုပ်မှ တော်မယ်ကွဲ့။

မင်းသား။ ။ နောင်တော်ကသာ သံသရာဝန်မလေးအောင် စီမံပေးပါတော့ ညီတော် နာယူပမယ်။

ရွေး။ ။ ဒါဖြင့် သည်လိုလုပ် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရား နဲ့တကွ သုဓမ္မာဝင် ဆရာတော်များပါ နန်းတော်ဇေတဝန် ဆောင်တော်သို့ပင့်၍ ဆွမ်းသင်္ကန်းလှူရမယ်၊ ဤအခါ မင်းသား

က သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကို ကန်တော့ ဝန်ချပါလျှင် သံသရာဝန် ကင်းလွတ်၍ မင်းသားလဲးလိမ္မာတဲ့ ပညာယှိ ဖြစ် နိဝါတမင်္ဂလာနဲ့လဲး ပြည့်စုံ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့လဲး စိတ်တော်ချမ်းမြေ့ကြရောပေါ့။

မင်းသား။ ။ နောင်တော် စီမံဒါ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ညီတော်မှာ ငွေတော်မှ မယှိပါကလား နောင်တော်။

ရွေး။ ။ ဒါတေကို ပူစရာ မဟုတ်ပါဘူးကွဲ့၊ ရွှေတိုက်တော် က ထုတ်ပေးရန် နောင်တော် စီမံပမယ်၊ မစိုးရိမ်နဲ့ အေးအေး သာနေပါတော့။

မင်းသား။ ။ ကောင်းပါပီ နောင်တော်၊ မြန်မြန်သာ စီမံ ပါတော့နော်။

ဤသို့ မင်းသားနှင့် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နေကြစဉ် ဦးပေါ်ဦး နှင့် ဦးမြတ်ထင်တို့ ရောက်လာကြလေ၏။

ရွေး။ ။ အော်-ဦးနှင့်ထင်တို့ လားဟေ့- လှာကြဟေ့- လှာကြ၊ အခန့်သင့်လိုက်ထာကွယ် တို့ညီတော် တောင်ငူမင်းသား လဲး ယှိနေတယ်၊ ဟော- လက်ဖက်ရေများ သောက်ကြကွဲ့။

မင်းသား။ ။ အော်-အတွင်းဝန်မင်းတို့ပါလား၊ ကြွကြွပါ ကြွကြွပါ- မာကြရဲ့နော်၊ ဟောသည် လက်ဖက်ရည်ကို သုံးဆောင် ကြပါအုံး၊ ကျွန်ုပ်မှာဖြင့် ငါးခု ငါးပိကင်ဆိုလား၊ လက်ဖက်ရေ နဲ့ နောင်တော်က ဇာတ်သွင်းတာနဲ့ အောက်ပြည်အောက်သား စိတ် ပေါက်နေ ပကောလေ။

ဦး။ ။ ကိုယ်တော်ကြီးမှာ ခုမှ သုံးဆောင်တော် မူရပေ
တယ်။ ကျွန်တော်များမှာတော့ မွန်းကျော်ရွေး ကျေးဇူးကြောင့်
စားရသောက်ရဒါ မမုန်းနိုင်အောင် ယှဉ်နေပါကြောင်းပါ။ ကျန်း
ကျန်းမာမာနဲ့ တွေ့ရ-မြင်ရဒါ အလွန် ဝမ်းမြောက် လှပါ
ကြောင်း။

မင်းသား။ ။ ဒါဖြင့် အတွင်း ဝန်မင်းတို့က ကျွန်ုပ်အလျင်
အောက်သား ဖြစ်နေပေါ့ကိုးလို့ ရယ်မောကာ ပြောလေ၏။

ထင်။ ။ ငါးပိရေသောက်- ငါးပိရေသောက်နဲ့ အောက်
သားကို ခေါ်လေ့ယှိကြတယ်။ ငါးပိ-ငါးပိနဲ့ အတော်ဖမ်းတဲ့
အစာပါပေ။ စွဲလဲစွဲစရာပါပဲ။ သူပါမှ ထမင်းမြိန်မြိန် စားလို့
ကောင်းပါတယ်။ သူမပါယင် ထမင်းစားလို့ မကောင်းပါ။ သူ
ကို စားရင်း ခံတွင်းပျက်ယင် မကျန်းမမာဘူးသာ မှတ်ပေတော့။
အာဟာရဓာတ် တမျိုးပါပဲ။ တေဇောကို အားပေးတဲ့ အစာဖြစ်
၍ အစာကြေလွယ်ကြောင်း သမားတော်များ ပြောကြပါတယ်။
နို့-ကိုယ်တော်ကြီး မြို့တော်ကို ရောက်တာ ဘယ်မျှကြာပါလိမ့်။
ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ တွေ့ရဒါ ဝမ်းမြောက်လှကြောင်းပါ။

မင်းသား။ ။ ကျွန်ုပ် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၁၀ ရက်နေ့ကပဲ
ရောက်တယ်။ အတွင်းဝန်မင်းများကို ကျန်းမာစွာ တွေ့ရဒါ အ
လွန် ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ အတွင်းဝန်မင်းတို့တော့
စကိုင်းဘက်မှာ ဆင်းရဲပီးနေစဉ်က ဆိုးတူကောင်းဘက် ဖြစ်ကြ
သောကြောင့် မေတ္တာ၏ အကြောင်းကို အကျယ်ချဲ့ရန် မလို။
ယှိရင်း မေတ္တာအတိုင်း မသေကြမီအကြား မပြယ်အောင်သာ
သဘောထားဘို့ ယှိပေတယ်နော်။

ဦး။ ။ ကြွရောက် လာခြင်းသည် များစွာ အကြောင်းညီညွတ်သည့် အတွက် အလွန်ပဲး ဝမ်းမြောက် စိတ်ကြည်ရခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း၊ သို့မဟုတ်က ခေါ်တော်မူရန် မွန်းကျော်ရွေး ကိုယ်တိုင် တောင်ငူသို့ သွားရမည် ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ယခု အခွင့်အလမ်း အကြောင်း ပြည့်စုံခြင်းသည် အလွန်မှ ကျေးဇူး များလှကြောင်း ပါ။

ရွေး။ ။ ဟေ့-မွန်းပေါ်ဦး ရှေ့ဝါခေါင်လဆန်း ၅ ရက် နေ့နန်းတော်ကြီး ဇေတဝန်အဆောင်တော်မှာတောင်ငူမြို့စားမင်း သားက သာသနာပိုင် ဆရာတော်နှင့်တကွ သုဓမ္မာဝင် ဆရာတော်များ ပင့်၍ ဆွမ်းသင်္ကန်း လှူတော်မူလိမ့်မယ်၊ ဤအခါ အခင်းအကျင်း နေရာများနှင့် ကပ်လှူရန်များကို မင်းက ဆောင်ယွက် စီမံရမယ်ကွဲ့၊ မွန်းမြတ်ထင်က သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဘုရားနဲ့ သုဓမ္မာဝင် ဆရာတော်များကို ပင့်ရန်နဲ့ ဆွမ်းဘောဇဉ်ချိုချဉ်များကို စီမံချက်ပြုတ်ရန် မဟာဒါန်ဝန်ကို ဆင့်ဆိုစီမံရမယ်ကွဲ့။

ဦး။ ။ ကောင်းပါပြီကွယ်၊ တာဝန်ပေးတဲ့ အတိုင်း မလစ်မဟင်းရအောင် ကိုယ်တော်ကြီး စိတ်ချမ်းသာဘို့ကို ယွက်ဆောင် ပါ့မယ်ကွယ်။

ထင်။ ။ ငါကလဲး မင်း တာဝန်ချထားသည့်အတိုင်း ခမ်းခမ်းနားနားဖြစ်အောင် စီမံဆောင်ယွက်ပမယ် သူငယ်ချင်း။

မင်းသား။ ။ ကိုင်း-ဒါဖြင့် နောင်တော်တို့ အတွင်းဝန်မင်းတို့ စီမံခွင့်ယှိသည်များကို စီမံကြပေတော့၊ ဝါခေါင်လဆန်း

၅-ရက်နေ့ နံနက် တချက်မတီးမီ နောင်တော်အိမ်ကို ကျွန်ုပ်လာ ပါမည်။

ရွေး။ ။ ဟဲ့-တယောက်လာစမ်း၊ မြင်းခံပြောလိုက် ဇောင်း တော်ထဲက သိန္နီခေါ်တဲ့ မြင်းကို က,ဆင်ယူခဲ့ပြီးလျှင် တောင် ငူမင်းသားကို အိမ်တော်သို့ လိုက်ပို့ရန် ပြောလိုက်။

မင်းသား။ ။ ကိုင်း-နောင်တော်တို့ အတွင်းဝန်မင်းတို့ ပြန် ပါအုန်းမယ်။

ကောင်းလှပါပြီ- ကြွတော်မူပါအုန်း- ကြွတော်မူပါအုန်း ဆိုပြီး ဝင်းတော်တံခါးဝအရောက် လိုက်ပို့ကြလေ၏။

ဦး။ ။ တို့လဲ ပြန်အုန်းမယ် သူငယ်ချင်း။

ရွေး။ ။ အေး-ပြန်ကြပေတော့ကွယ်၊ ငါပြောတဲ့ အတိုင်း ဝီရိယ စိုက်ကြပါနော်။

ထင်။ ။ အေးကွယ်- စိတ်ချပါ။ သည်အရေးမှာ မင်းတို့ငှါတို့ မှ မစီမံ မဆောင်ယွက်ယင် ခမည်းတော်ဘုရား စိတ်တော် ချမ်း မြေ့မယ်မဟုတ်။ သာသနာပိုင်နှင့် ခမည်းတော်ဘုရား တောင်ငူ စားတို့ ကြီးလေးတဲ့ ဝန်ကို ပပျောက်စေ၍ စိတ်တော် အေး ချမ်းတော်မူကြရန် ဆောင်ယွက်ရပေဒါပဲ လောကီ-လောကုတ် ၂ ပါး ပြီးပေဒါကလား သူငယ်ချင်း၊ တောင်ငူမင်းသားကိုသာ သတိပြုပါကွယ်၊ တောင်ငူစားက ဇာတ်လိုက်ဖြစ်နေတယ်၊ ဇာတ် ဆရာ မွန်းကျော်ရွေးက လွမ်းအောင် ဆွေးအောင်သာ ကျင်းပ ပေတော့ဟု ရယ်လျက် ပြောလေ၏။

ရွေး။ ။ မောင်မြတ်ထင်ကလဲး ငါ့ကို ဇာတ်ဆရာအလုပ်ခိုင်း
နေပါပြီ၊ တောင်ငူစားတော့ ငယ်နိုင်မို့ ချည်ပီး နှောင်ပီး ပါပဲး
ကွဲ၊ စိတ်ချ၍ သာ ပြန်ကြပါတော့။

တောင်ငူမင်းသား ကန်တော့ပူဇော်ခြင်း

ဝါခေါင်လဆန်း ၅ ရက်နေ့ နံနက် တချက်မတီးမီ သာသနာ
ပိုင် ဆရာတော် ဘုရားနှင့်တကွ သုဓမ္မာဝင် ဆရာတော်တို့ ဇေတ
ဝန် ဆောင်တော်သို့ ကြွလာကြရာ အတွင်းဝန် ဦးပေါ်ဦးက
ဆီးကြိုနေရာထိုင်ခင်း ပေး၍ စမ္ပယ်တော်မူကြပြီးသော် ဆွမ်း
ဘောဇဉ် ချိုချဉ်တို့ကို ဘုဉ်းပေးတော် မူကြလေ၏။

သင်္ဃာတော်များ ဘုဉ်းပေးတော် မူဆဲအခါ များတော် မတ်
တော် များကြီးမတ်ကြီး တို့မှစ၍ အတွင်း အမှုတော်ထမ်းများ၊
မင်းညီမင်းသား၊ သားတော် သွီးတော်များ၊ မောင်းမ-မိသံ
အခြွေအရံများ လှာရောက်ရှိခိုး ကြည်ညိုလျက် ဆိုင်ရာနေရာက
နေကြလေ၏။ နောက် တောင်ငူမြို့စား မင်းသားလည်း ဦးကျော်
ရွေးနှင့်အတူလာ၍ ဆရာတော်များကို ရှိခိုးကြည်ညိုလျက် ဆိုင်
ရာက နေကြလေ၏။

တောင်ငူစား မင်းသားအောက် ရောက်နှင့်ကြသော ညီတော်
နှုမတော်တို့က တောင်ငူမင်းသားကို ရှိခိုးကြလေ၏။ တောင်ငူ
မင်းသားက ဆုပေးလေ၏။

ဆရာတော် ဘုရားများ ဆွမ်း ကိစ္စ ပြီးသောအခါ ဖုန်းတော်
ကြီးဘုရားနှင့် အရှင် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ ထွက်တော်မူလာ၍

ဆရာတော် ဘုရားများကို ရှိခိုးကြည်ညိုကာ နေတော်မူလေ၏။ ဤအခါ တောင်ငူမင်းသားက ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ကို ရှိခိုးကန်တော့လေ၏။ ထိုနောက် တရားနာခံတော်က ပဉ္စသီလ ဂရုဓမ္မ တရားတော်ကို ခံယူကြပြီးလျှင် ပရိတ်တော် တရားတော်မြတ်ကို နာယူရန် အချိန်ကျရောက်ပြီ ဖြစ်ပါသဖြင့် ကန်တော့ ပူဇော်ကြရန် ဘုရား-ဟု လျှောက်သောအခါ အားလုံး ကန်တော့ကြ၍ ငါးပါးသီလ ခံယူ ပရိတ်တော် တရားတော်များကို နာယူပြီးနောက် ရေစက်သွန်းချသည့်အဆုံး ဆုတောင်းစာကို နာခံတော်ကြီးက ဖတ်လျှောက် အမျှဝေလေ၏။ “တရား နာခံတော်က အားလုံး သာဓု-သာဓု-သာဓု ခေါ်၍ မင်္ဂလာ စည်တော်ကြီးယွန်း”

တောင်ငူမင်းသား ကန်တော့ဝန်ချပုံ

မင်းသား။ ။ ကျေးဇူးတော်အသျှင် ဆရာတော်ဘုရား- - - တပည့်တော်သည် မကောင်းသော ဒေါသ၏ နောက်ပါဖြစ်ပါ၍ စိတ်လိုက်မာန်ပါ အသျှင်ဘုရားအား ကာယကံ-ဝစီကံ-မနောကံ တည်းဟူသော ကံသုံးပါးဖြင့် ပြစ်မှား ကျူးလွန်မိပါသည်။ ထိုမှိုက်မှား ကျူးလွန်မိသော အပြစ်ကို ချမ်းသာ ပေးသနားတော် မူပါရန် တပည့်တော် ကန်တော့ ဝန်ချ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘုရား၊ ဝန်ချတောင်းပန် ကန်တော့သည့်အတိုင်း တပည့်တော်ကို သနားသောအားဖြင့် သည်းခံတော်မူပါရန် အကြိမ်ကြိမ်

ကန်တော့ ဝန်ချပါကြောင်း ရှိခိုးလျှောက်ထားဝံ့ပါသည် ဘုရား ဟူ၍ ဤကဲ့သို့ တောင်ငူမင်းသားက သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဘုရားကို ဝန်ချတောင်းပန်သည့်အတွက် ခမည်းတော် မယ်တော် နှင့်တကွ နန်းသူ နန်းသားတို့က ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းစွာ သာဓု ကောင်းကြီး ပေးကြသော အသံတို့သည် ဇေတဝန် ဆောင်တော် တုန်လှုပ်ဘိသကဲ့သို့ ယှိလေ၏။

သာသနာပိုင်။ ။ အင်း သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ငါသည်းခံ ၏၊ မင်းသားချည်း မှားသည် မဟုတ်၊ ငါလဲ မှားလေသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင် အားလုံး သာဓု ခေါ်ကြပြန်လေ၏။

မင်းသားလဲ ပုထုဇွန်၊ ငါလဲ ပုထုဇွန် ဖြစ်ခဲ့၏။ ပုထုဇွန်ဂတိ ကို လိုက်စားမိသည့်အတွက် ဖြစ်ကြသောကြောင့် မှားကြချေပြီ၊ ပုထုဇွန်ပင် ဖြစ်ကြသော်လည်း ငါက ပုထုဇွန်ကြီး ဖြစ်၍ ငါက သာ၍ မှားချေသည်၊ မြတ်စွာဘုရား အရေးတော်ကို ဝတ်ဆင် မြန်းလျက် မဟာသံဃရာဇာ အမည်ကို ရယှိသဖြင့် သည်းမခံနိုင်ပဲ သာသနာပိုင်ဂုဏ် ယစ်မှူးသောကြောင့် ဒေါသဂတိသို့ လိုက်စား မိသဖြင့် ဖြစ်ရချေသည်။ သို့အတွက် မင်းသားလဲ ငါ့အပေါ် နှိုက် အမျက်မထားလေနဲ့ သည်းခံလေ-မိန့်တော်မူပြန်သော် အား လုံး သာဓု ခေါ်ကြပြန်လေ၏။

မင်းသား မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော မဟော် ဥမင်္ဂ ဇာတ်တော်မှာ စူဠနိမင်းသည် မဟော်သဓာကို သတ်ပစ်ရန်သာ ဒေါသအမျက် ထားပြီးလျှင် ကြံစည်လျက် ယှိနေသည်၊ မဟာ

ဥပကာရီ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းအတွင်းသို့ ကျရောက်မှ နောက်နောက်
 က ပျက်စီးအောင် ကြံခဲ့ကြသော ဒေါသ အမျက်ကြီးတွေကို တ
 ခါထည်း ပျောက်ကွယ်၍ တယောက်တယောက် အသက်ချင်း
 လဲကြ၍ ချစ်ကြည်ကြ လေသကဲ့သို့ ဤနန်းတော် ဇေတဝန်
 အဆောင်တော်သည် မဟာဥပကာရီဥမင်လိုဏ်ခေါင်းဟု သဘော
 ထား၍ ဖြစ်ခဲ့သော ဒေါသ အမျက်တို့သည် တခါတည်း စွန့်ပစ်
 ပယ်ဖျောက်ပြီး အသက်ချင်းလဲကြသကဲ့သို့ ရှေ့ကို အသက်ရှည်
 သမျှကာလပတ်လုံး မေတ္တာစိတ် မပျက်ကြရအောင်သာ ယုံကြရန်
 ဖြစ်တော့သည် မင်းသားဟု မိန့်တော်မူ၏။

တောင်ငူမင်းသားလည်း ဦးချလျက် အလှူတော် သင်္ကန်း
 များကို ကိုယ်တိုင် ရိုသေစွာ ဆရာတော်များအား ကပ်လှူလေ၏။
 ဆရာတော်ဘုရားများ နန်းတော်မှ သက်တော်မူကြလျှင် တောင်
 ငူမင်းသားသည် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရား၏ ဘိနပ်
 တော်ကို ကိုင်လျက် တံခါးနီတိုင်အောင်လိုက်၍ ပို့ပြီးလျှင် ဘိနပ်
 တော်ကို ခင်းပေးပြီးမှ နန်းတော်သို့ ပြန်ဝင်၏။

ရွှေတိုက်တော်က လွမ်းချိတ်ပဆိုး ၅ ထည်၊ ပလာပဆိုး ၁၀-
 ထည်၊ ခေါင်းပေါင်းဖြူ ဆပ်သဖူးရောင် ၅ အုပ်၊ ထိုင်မသိမ်း ၅
 ထည်၊ သားမွေးအင်္ကျီ ၂ ထည်၊ ငွေတော် ပိတ်သာ ၂၀ များ
 ကို ခမည်းတော် မင်းကြားကြီးနှင့် မယ်တော် မိဖုရားခေါင်ကြီး
 တို့က တောင်ငူမင်းသားကို ထုတ်ပေးချီးမြှင့် သနားတော် မူလေ
 သည်။ တောင်ငူမင်းသားလည်း ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ကို
 ရှိခိုးပူဇော်ကာ လက္ခံလေ၏။

မင်းကြားကြီးနှင့် မိဖုရားကြီးလည်း မှူးတော်မတ်တော် သွီး
တော်တို့ကို အရပ်ရပ် အကျိုးအကြောင်း ယှိသမျှတို့ကို ရယ်ရယ်
မောမော ကြည်ကြည်လင်လင် ရွှင်ရွှင်ပြပြ ပြောဆိုကြပြီးလျှင်
ညီလာခံ စဲးတော်မူလေ၏။

တောင်ငူမြို့စားနှင့် မြေထဲမြို့စား

တောင်ငူမြို့စား မင်းသားသည် ညနေ ၄ ချက်တီးအချိန် မြေ
ထဲမြို့စား ဦးကျော်ရွေး အိမ်တော်သို့ သွားရာ ဦးကျော်ရွေးက
မြင်၍ ဝင်းတော်တံခါးပေါက်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်၍ ကြိုပြီး
လျှင် ညီတော်လှာပါ-လှာပါဟု ခေါ်၍ အိမ်တော်သို့ အတူတက်
ကြလေ၏။

ကိုင်း-ချမ်းသာစွာ ထိုင်ပေတော့၊ ဟဲ့- လက်ဖက်ရေများ
ကွမ်းအစ် ဆေးလိပ် အချိုပွဲ အချဉ်ပွဲများ။

မင်းသား။ ။ ငါးပိကင်နဲ့ လက်ဖက်ရေ သောက်ရအုန်း
မှာလား နောင်တော်။

ရွေး။ ။ ကြိုက်ရာကြိုက်ရာ သုံးဆောင်ဒါပလေ။

မင်းသား။ ။ ယနေ့ဖြင့် မြွေများ အရေဟောင်းကို စွန့်ပစ်
ဘိသကဲ့သို့ စိတ်၏ ကြည်လင်သန့်ယှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရပေပြီ။
နောင်တော်၏ ကျေးဇူးပါပေပဲ၊ မှားကြောင်း ဝန်ချကန်တော့
သည့်အတွက် ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဆိုသလို ဆုတော် လာဘ်တော်များ သနား
တော်မူသည်ကိုလဲ ခံရပေတယ် နောင်တော်။

ရွေး။ ။ အေးချမ်းဆို ညီတော်တယောက်သာမဟုတ် ခမည်းတော် မယ်တော်တို့လဲး စိတ်ချမ်းသာ၊ သာသနာပိုင် ဆရာတော်နဲ့ သုဓမ္မာဝင်ဆရာတော်တို့လဲး စိတ်ချမ်းသာ မှူးတော်မတ်တော် ညီတော် နှမတော်တို့လဲး စိတ်ချမ်းသာတော်မူကြသဖြင့် များစွာ အကျိုးယိုပေတယ် ညီမောင်။

မင်းသား။ ။ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ဟောတော်မူချက်များသည် အလွန်မ မှတ်သားနည်းယူကြစရာကောင်းပေတယ် နောင်တော်။

ရွေး။ ။ လောကီ လောကုတ္တရာ ကျန်းဂန်အရပ်ရပ် ကြေပြန်တော်မူသည့်အတွက် သံဃရာဇာ သာသနာပိုင်အဖြစ်ကို တင်မြှောက်ခြင်း ခံရပေဒါကလား ညီမောင်၊ အကြောင်းယိုတဲ့အခါ ထိုအကြောင်းနဲ့ ဆိုက်ရာ ဝတ္ထု ပုံပြင် ဥပမာ ဥပမေယျ တို့သည် ဉာဏ်စွမ်းအလျောက် ထွက်ပေါ်လှာရပေတယ်၊ ဆရာတော်ဘုရား ဟောပြောချက်သည် တသက်ပတ်လုံး လိုက်နာ ကျင့်ဆောင်ထိုက်ပေတယ် ညီတော်။

မင်းသား။ ။ တရားဖြစ်စေ စကားဖြစ်စေ အဖိုးတန်မှန်း သိယင် လိုက်နာကျင့်ဆောင်မှ အဖိုးတန် ပစ္စည်း ရတနာကို သိမ်းပိုက်ရာ ရောက်မယ်၊ သိမ်းပိုက်နိုင်မှ မိမိလဲး အဖိုးတန်သူ ဖြစ်ပေမယ် နောင်တော်။

ရွေး။ ။ ပစပ်က အဖိုးတန်တယ် ကောင်းတယ်လို့ အပြောများသော်လည်း လိုက်နာမကျင့်ပါက အဖိုးတန် ဂုဏ်ဆုတ်ယုတ် ကြမည်ကား များပေမည် ညီတော်။

မင်းသား။ ။ ကောင်းပါပေ နောင်တော် ကျွန်ုပ်က နောင်
တော်၏၊ ကျေးဇူး ကြီးများပေသည့်အတွက် ယနေ့ဆုတော်ခံရ
သည် အထည်းက လွန်းချိတ်ပုဆိုး ၂-ထည် သားမွှေးအင်္ကျီ ၃-
ထည် ပလာပုဆိုး ၅-ထည် ဆပ်သဖူး ၂-အုပ်ကို ကန်တော့ပါ၏။

ရွေး။ ။ လက်အုပ်ချီပြီး ပီးရောပေါ့ ဘာလုပ် ပုဆိုးအင်္ကျီ
တေ ကန်တော့ရသေးသလဲ ပြန်ယူပါဦးတော်။

မင်းသား။ ။ မဟုတ်ဘူးလေ နောင်တော် အခွင့်အခါကြို
ကြိုက်၍ ဝမ်းမြောက်စွာ ကန်တော့ရဒါပါ။ ဝန်လေးစရာ ဘာယ့်
လို့လဲ နောင်တော် လက်ထဲရောက်တဲ့အခါ နောင်တော် သဘော
ယ့်သလိုပ။

ရွေး။ ။ အင်း သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ကုဏ္ဍိတံ ပတ္တိတံ တုယံ
ခိပ္ပ မေဝ သမိဇ္ဈတုနှင့် ပြည့်စုံပါစေဗျား။ နို့ညီတော် တောင်ငူကို
ဘယ်တော့ ပြန်ရန် မှန်းသလဲ။

မင်းသား။ ။ နောင်တော် ရန်ကုန်သို့ စုန်တဲ့ရက်မှာ အမိန့်
တော်ကို ခံ၍ ပြန်ပါမည်။ နောင်တော် ပြန်ရန် ရက်ကန့်သတ်ပြီး
ပါပလား။

ရွေး။ ။ နောင်တော် နက်ဖြန်နံနက် အတွင်းတော်ဝင်၍
ဝါခေါင်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ မြို့တော်က ထွက်ရန် အခွင့်အမိန့်ဟူ
၍ စုန်ဆင်းတော့မည်။

မင်းသား။ ။ ကျွန်ုပ်လဲ နောင်တော်ရက်အတိုင်း အခွင့်ပန်
၍ ပြန်ရော့မည်၊ မြို့တော်က ပြန်တဲ့အခါ တောင်ငူမြို့သို့ အရောက်

ပြန်မည်မဟုတ်၊ မိတ္ထီလာမြို့နို့က် တန်ရပ်၍၊ မိတ္ထီလာကန် ဆည် ရန်နှင့် ကန်ရေ သောက်ရန် လယ်များအတွက် ရေမြောင်း ဖောက်ပေးရန်ကိစ္စကို စီမံပြီးမှ တောင်ငူမြို့သို့ ပြန်မည်နောင်တော်။ နို့ ညီတော်ကို အခွင့်ပြုပေအုန်းတော့ တချက်တီးတော့မယ်။

ရွေး။ ။ ကောင်းပါကွယ် နယ်ပယ်နို့က် ဆင်းရဲသားတို့ လုပ် ဆောင်ရေး တိုးတက်ရန် စီမံပေးခြင်းသည် မြို့ပြ ပြည်ရွာ အေး ချမ်းရန် ဖြစ်ပေတယ်၊ အရေးအကြောင်းယှိယင် နောင်တော်ထံ စာပို့နော် ကိုင်း သွားပေအုန်းတော့။

ကျော်ရွေး အတွင်းတော်သို့ဝင်ခြင်း

နောက်တနေ့နံနက် တချက်မတီးမီ ရန်ကုန်ဝန်ကြီး အတွင်း တော်ဝင်၍၊ ခစားလေ၏။

ဖိုး။ ။ မြေထဲမြို့စား မည်သည့်နေ့ မောင်မင်း စုန်ဆင်းရန် စီမံသလဲ။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ဝါခေါင်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ ရွှေဖဝါး တော်အောက်က ထွက်ရပါမည့် အကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကောင်းပီ မောင်မင်း၊ ငါလဲး စိတ်တော် အေးချမ်း တော်မှုပြီ တောင်ငူစားလဲး မောင်မင်းကြောင့် ကျိုးနွံတော် မှုရှာပြီ အလွန်မ ငါဝမ်းမြောက်တော်မှုရခြင်း ဖြစ်ပေတယ်။ ဒါ ထင် ငါသိလိုတော်မှုတဲ့ ဒလကျွန်းအကြောင်းနှင့် ကြိယင် သန်

လျှင်ကျွန်း အကြောင်းများကို ရှေးတလိုင်းကြီးတို့ကို မေး၍
ရေးသားပို့ ဆက်ရမည် မောင်မင်း။

ရွေး။ ။ မှန်ပါ ရန်ကုန်သို့ ရောက်တဲ့အခါ တလိုင်းပညာယို
များကို ကိုယ်တိုင် စုံစမ်း၍ ရေးသားပြီးလျှင် မကြာမီရှေ့တော်
သို့ ပို့ဆက်ပါမည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အေး အေး ကောင်းပီ ကောင်းပီ၊ နင်တို့ငယ်ကျေး
ငယ်ကျွန်တွေနော် ငါ့ကို အားကိုးပီးတော့ အပါယ်သွားအောင်
လုပ်မနေကြနဲ့၊ အပါယ်ဘေးမှ လွတ်ကင်းအောင် မိမိကိုယ်ကို
ဘဝမဆုံး မတုန်းအောင် ချစ်ကြ သနားကြရမယ်နော် မမိုက်ကြ
နဲ့ မိုက်ဆိုဒါ ပါရမီဖြည့်ရဒါမျိုး မဟုတ်ဖူး ကြားလား၊ မှတ်
သွားနော်ဟု မိန့်တော်မူ၍ အတွင်းတော်သို့ ဝင်တော်မူ
လေ၏။

ဦးကျော်ရွေးစုန်ဆင်းခြင်း

ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးလည်း မင်းကြားကြီးနှင့် မိဖုရား
ကြီးတို့ကို ကန်တော့ပြီးနောက် သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတို့ကို နှုတ်
ဆက်ပြီးလျှင် ဝါခေါင်လဆန်း ၈-ရက်နေ့ ရွှေဖဝါးတော်
အောက်မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ စုန်ဆင်းလှာလေ၏။ ရောက်သောအခါ
မင်းကြားကြီး မိဖုရားတို့က ပေးအပ်လိုက်သော ဆုတော် လာဘ်
တော်များ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ ဝန်စုမှူးစုတို့ကပေးအပ်လိုက်ကြ

သော လက်ဆောင်များကို ကြည့်ရှု၍ မိမိလက်အောက်ရှိ မြို့ဝန် မြို့သူကြီး ရွာသူကြီးကတော် မယားများကို ခေါ်၍ သနားတော် မူလိုက်သော ဆုတော်များနှင့် လက်ဆောင်များကို အစေ့အငှ ဝေခြမ်းပေးကမ်းတော်မူလေ၏။

တောင်ငူမင်းသားထွက်ခြင်း

တောင်ငူမြို့စား ဘုရင်ခံမင်းသားလည်း မိတ္ထီလာ ကန်တော် ဆည်ဖို့ရန်နှင့် ရေမြောင်း သွယ်ပေးရန် ယှိကြောင်း သံတော်ဦး တင်၍ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ကို ကန်တော့ပြီးလျှင် ဝါခေါင် လဆန်း ၈-ရက်နေ့ မိတ္ထီလာမြို့သို့ ထွက်တော်မူလေ၏။

၎င်းမင်းသားကို ခမည်းတော်ဘုရား အထွတ်အမြတ်သို့ရောက် တော်မူသောအခါ တောင်ငူမြို့ကို ဘုရင်ခံအဖြစ် ဆောင်နှင်း တော်မူသည်။ တောင်ငူမင်းဟုတွင်သည်။ ငယ်မည် မောင်ရွှေအူ ခေါ်သည်။ တောင်ငူမြို့ကို သိမ်းပိုက်၍ စံတော်မူသောအခါ အမရပူရမြို့ မြောက်သားတော် ပဘာဒေဝီက မှာလိုက်သော မှာ တမ်း ခွန်းထောက်သီချင်းကား။

“မှာလိုက်ကဲ့ကိုယ်တော်၊ မျက်ကွယ်မှာ သက်လှယ်များကို ထားလေနှင့်နော်။ နောက်နောင်သော် ကိုယ်တော်ခက်မဲ့။ အကျင့် တော်ကြောင်မှုနှင့် တောင်ငူမှာအရွှေလိုက်လေနဲ့ မှာလိုက်လေငဲ့”။

ဤကား ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးသား တောင်ငူမြို့စား ဘုရင်ခံ မင်းသား၏ မြောက်သားတော် ပဘာဒေဝီကိုယ်တိုင် စီကုံးသော သီချင်းဟူ၍ မှန်ရန်ဖြစ်သည်။ ဗဟုသုတဖြစ်ရန် စပ်လျဉ်းသော ကြောင့် ထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။

ပညာရှိ မောင်မှိုင်း

အထက်ကဖော်ပြသော ပိဋကတ်တော်အုပ် ဆရာကြီးဦးပညာ အနိစ္စရောက်သောကြောင့် ထိုဆရာကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး မပျက်စေရန် ၎င်းဆရာကြီး၏ သား မောင်မှိုင်းကို ပညာယှိအဖွဲ့တွင် အမှုတော် ထမ်းရန် ခန့်ထားသူကောင်းပြုတော်မူလေ၏။

မောင်မှိုင်းသည် အဖယှိစဉ်က အဖဂုဏ်ကို လိုက်၍ လူသျှင်တို့ အလေးမူကြသော်လည်း အဖ၏ ခြေရာကို နင်းနိုင်သူ မဟုတ် ဇွတ်သမား အရမ်းပြော အရမ်းဆို ထင်ရာကို လုပ်တတ် ပြောတတ်သည်။ အရမ်းမဲ့မဟုတ်တာတွေ ပြုလုပ်ပြောဆိုသည်ကို ပညာယှိ မှူးမတ်တို့က ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး မြှောက်စားသူ ဖြစ်၍ သည်းခံ၍ သာနေကြရသည်။ မောင်မှိုင်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဘို့ကို အလွန်ပင် စိတ်ဆင်းရဲကြလေ၏။

တနေ့သောအခါ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးသည် တပေါင်းလ တိုင်း တောင်စမုတ်ဆောင်တော်နို့က် ပညာယှိ မှူးမတ်တို့နှင့် လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးအကြောင်း ဆွေးနွေးသည်မှာ ပညာယှိတို့ သျှင်မဟာသီလဝံသ စပ်ဆိုတော်မူသော ပါရမီတော်ခဏ်းနို့က် “သုံးပါးယာဉ်သာ လက္ခဏာတည့် မကွာကိုယ်ကြပ် ရထားကပ်၍ စီးအပ်သမျှပို့ကို င-လျက် သတ္တဝါဟော်ယာဉ်မှူးတော်ဟု ကျော်သည့်ငါ့ကို မှီပုန်းခိုမှ မငြိုမငြင် ပြည့်ထင်ရိမဒ် အတတ်ပညာ ပွားကာ ကာလျှင် သမ္မာသမ္မုဒ္ဓရ ကုန်အမည် သီတိထေရ်တွင် အရှည်မြင်ခြင်း မတန်ပြင်း၍ လက်ရင်း ငါ့

အောက် အကြီးမြောက်သည် လျှံတောက်ပညာ သာရိပုတ္တရာ”
ဟူသော ဤအပိုဒ်နှိုက် သုံးပါးယာဉ်သာ လက္ခဏာတည်းဟု စပ်
ဆိုသော အဓိပ္ပာယ်ကို ပညာယှိဆရာတို့ မည်သို့အယူယှိပါသနည်း
ဟု မေးတော်မူလေ၏။

ပညာယှိ များမတ်တို့က သုံးပါးယာဉ်သာ ဆိုသည်မှာ အနိစ္စ
ဒုက္ခ အနတ္တတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးပါးဟု ဆိုပါသည်။ ယင်း
သည့်လက္ခဏာရေးသုံးပါးပင် အနိစ္စယာဉ်ဒုက္ခယာဉ် အနတ္တယာဉ်
ဟူ၍ ယာဉ်သုံးပါးအဓိပ္ပာယ်ပြပါကြောင်း၊ ၎င်းယာဉ်သုံးပါးကို
စီးနိုင်မှ မဂ်လမ်း ဖိုလ်လမ်း ခရီးပေါက်၍ နိဗ္ဗာန်ကို သွားနိုင်
ရောက်နိုင်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြပါကြောင်း။

၁-လက္ခဏာသုံးပါးစုံ ကိုယ်လုံးခြုံ၍ ဟု၎င်း၊ ၂-မင်းမယှိ
ပြည်ရောက်အောင်ရည်၍ သုံးမည်လက္ခဏာဟူ၍၎င်း၊ ၃-ဟော
ချွတ်ပေရာ လက္ခဏာဟု ဟူ၍၎င်း၊ ၄-မချွတ်စေရာ လက္ခဏာ
သုံးပုံ စေ့စုံသီလ ဟူ၍၎င်း၊ ၅-ပိုက်ခြုံကိုယ်လုံး ပိတ်အုပ်ဖုံး၍
သုံးလက္ခဏာ ဟူ၍၎င်း၊ ၆-အစဉ်မှီး၍ ထီးလက္ခဏာ စကြာ
သုံးဆူ ရထားဖြူကို ဟူ၍၎င်း၊ ၈-အနိစ္စနှင့် ဒုက္ခ အနတ္တား
ဤသုံးပါးကို ဟူ၍၎င်း၊ သို့လို့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကို လက္ခဏာ
ရေးသုံးပါးခေါ်ကြောင်းကို သံဝေဂခဏ်း လင်္ကာနှိုက် စပ်ဆို
ထားပါကြောင်း၊ ယင်းသည့်လက္ခဏာရေးသုံးပါးပင် ယာဉ်သာ
သုံးယာဉ် ခေါ်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ငမိုင်းကကောဟဲ့ ဘယ်လိုသဘောရပါသတုန်း။

ငမိုင်း။ ။ အနိစ္စယာဉ်၊ ဒုက္ခယာဉ်၊ အနတ္တယာဉ် ဆိုဒါ
ဘာဟုတ်ရမလဲဘုရား၊ သုံးပါးယာဉ်သာ ဆိုဒါမှာ ဆင်ယာဉ်

မြင်းယာဉ် ရထားယာဉ်ပေါ့ဘုရား ၎င်းယာဉ် သုံးပါးကို စီးမှ ခရီး
ရောက်နိုင်ဒါကလားဘုရား၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးယာဉ် ဆိုဒါ
ဘယ်မှ မဟုတ်ဖူးဘုရား။

ငမိုင်း မဟုတ်တာလျှောက်သည်ကို ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက
ပြုံးတော်မူလေသည်။

ငမိုင်း။ ။ ဟော ကျွန်ုပ်လျှောက်တာကို ကျေးဇူးရှင်ဘုရား
က သဘောကျတော်မူ၍၊ ပြုံးတော်မူတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အရှည်
ကြီးလျှောက်တင်ဒါကို သဘောကျတော် မမူ၍၊ ပြုံးတော်မမူ
ဘူးဗျဆိုပြီးလျှင် ညီလာခံမှ ထွက်သွားလေ၏။ မင်းကြားကြီး
လည်း ညီလာခံစဲလေ၏။

မှူးမတ်တို့တိုင်ပင်ခြင်း

ဗြဲတိုက်တော်တွင် ပညာယိုမှူးမတ်တို့ မျက်နှာပူလျက် တိုင်
ပင်ကြသည်မှာ ဘယ့်နှယ်လဲ အမတ်မင်းတို့ ဖုန်းတော်ကြီးဘုရား
မေးတော်မူသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့က ဆရာအသျှင်သူမြတ်တို့ သင်
ကြားပြသသည့်အတိုင်း လျှောက်တင်ရာ တစုံတရာမိန့်တော်မမူ
ဖြစ်ပေတယ်၊မောင်မိုင်းကို မေးတော့ မောင်မိုင်းက ဆင်ယာဉ် မြင်း
ယာဉ် ရထားယာဉ်ဟု လျှောက်တင်သည့်အခါ မင်းကြားကြီးက
ပြုံးတော် မူတယ်ဗျ၊ အဲဒါကို မောင်မိုင်းက ဟော ကျွန်ုပ်

လျှောက်ထားကို သဘောကျတော်မူလို့ ဖုန်းတော်ကြီးဘုရား ပြုံးတော်မူတယ် ခင်ဗျားတို့ လျှောက်ထား သဘောမကျလို့ ပြုံးတော်မမူဘူး ဆိုပြီးတော့ ညီလာခံမှ ထွက်သွားတယ်။ ဤအခါဖုန်းတော်ကြီး ဘုရားက တစုံတရာမိန့်တော်မမူ ညီလာခံစဲးတော်မူတယ် မေးတော်မူချက်အရ ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ချက်နှင့် မောင်မိုင်းလျှောက်ချက်ကို မည်သည်ကို သဘောကျတယ်မသိ မည်သူက မှားသည် မှန်သည်ကို မသိ ဗိုလ်ပုံအလယ်နှိုက် မောင်မိုင်းကစကား ဆိုသွားသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့နှိုက် အရေးနိမ့်လျက်ဖြစ်နေတယ်ဗျ။

ဒါမှာတော့ ကျွန်ုပ်အကြံရသည်မှာ နက်ဖြန်နံနက် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရား နန်းတော်သို့ ဆွမ်းစား ကြွလှာလိမ့်မယ် ဆွမ်းစားပြီး၍ နန်းတော်ကအပြန် လွှတ်တော်ကကြို၍ ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ထားရလျှင် အမှားအမှန်ကို သိရလိမ့်မယ်ထင်ပေသဗျ။

ဝန်မင်းအကြံကောင်းတယ်။ နက်ဖြန်စောစော လွှတ်တော်ကြီးကိုသာ ကြွလှာတော်မူပေတော့ ဝန်မင်းတို့ဆို၍ အိမ်တော်သို့ ပြန်ကြလေ၏။

သာသနာပိုင်ဆရာတော်

နောက်တရက် နံနက်တချက်မတီးမီ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရား နန်းတော်သို့ ဆွမ်းစားကြွလှာတော်မူလေသည်။ ပညာယှိအမတ်များလည်း သာသနာပိုင်နှင့်တွေ့ရန် လွှတ်တော်ကြီးသို့ လှာရောက်စုဝေးနေကြလေသည်။ သာသနာပိုင်ဆရာတော်သည်

ဆွမ်းကိစ္စပြီးသော် ဆွမ်းအနုမောဒနာစသော ဒါနကထာများကို ဟောပြောပြီးလျှင် နန်းတော်မှ ပြန်ကြွလာတော်မူသည်။

ပညာယှိ မှူးမတ်တို့လည်း ရှိခိုးပူဇော်ကာ ကြိုဆိုလျက် ဆရာတော်ဘုရားအား ငမိုင်းနဲ့ အချင်းဖြစ်ပွားသော သုံးပါးယာဉ်သာ အကြောင်းကို အလုံးစုံ လျှောက်ကြလေ၏။ ဤအခါ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားသည် အထက်သို့ မျက်နှာမော်လျက် စဉ်းစားတော်မူသည်မှာ သုံးပါးယာဉ်သာကို မှူးမတ်များ လျှောက်သည်ကား မှန်ပေ၏။ ငမိုင်းလျှောက်ထာမှားသည်ဟု ယခုငါပြောပချေသော် ငမိုင်းက ရူးရူးပေါပေါတွေ့ကရာယောက်ပီး သူထင်ဒါကိုသာ ပြောရဲဆိုရဲပြုလုပ်နေသည်။ မင်းဧကရာဇ်က ၎င်းအဖ ပိဋကတ်အုပ်ကို ထောက်သဖြင့် မညှိုးငယ်ရန် ချီးမြှောက်ထားသည့်အတွက် သူကို မည်သူမှ အရေးယူနိုင်ကြသည် မဟုတ် ဤနေရာမှာ ငါအမှန်ကို ဆုံးဖြတ်လိုက်လျှင် ငမိုင်းသိကငဲ့ထံလာ၍ ကိုယ်တော်က ဘာသိသလဲ တပည့်တော်လျှောက်ထာကို ရှင်ဘုရင်က သဘောကြလို့ ပြုံးတော်မူသေးဒါပဲဟု လျှောက်ထားလျှင် ငါပါခက်အုန်းမည်ဟု အကြံပေါ်၍ အင်းငမိုင်းက ရေးရေး ယှိသေးတယ်လို့ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် တိုက်တော်သို့ ကြွတော်မူလေ၏။

ပညာယှိမှူးမတ်တို့လည်း သာသနာပိုင် မိန့်ဆိုသွားသည်ကို ကြားရသဖြင့် ငမိုင်းလျှောက်တာက မှန်သလိုလိုအနေရောက်သောကြောင့် မကြေမချမ်းယှိနေရစ်ကြလေ၏။

အမတ်မင်းတို့ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရား မိန့်တော်မူသွားသည်ကား မတင်မကျယှိနေတယ်၊ အမှန်သို့ကျရောက်အောင်

သိယှိကြရမှ ကိစ္စချောမည်၊ သို့အတွက် ည ၄-ချက်တီးကျော် အချိန် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားထံသွား၍ ထပ်မံလျှောက် ထားရန် ပြောဆို တိုင်ပင်သည့်အတိုင်း သဘောတူညီကြသဖြင့် လွှတ်တော်က ဆင်းကြလေ၏။

ည ၄-ချက်တီးကျော်သည့်အခါ ပညာယှိအမတ်များ တိုက် တော်သို့ သွား၍ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားအပါး ချဉ်းကပ် ၍ မနက်က တပည့်တော်များ လျှောက်ထားသော သုံးပါး ယာဉ်သာအကြောင်းသည် တပည့်တော်များကများ၍ ငမိုင်းက ပဲး မှန်သလားဘုရားဟု လျှောက်ထားရာ သာသနာပိုင်ဆရာတော် က ဟယ် နင်တို့မလဲး အရေးမကြီးဒါကို အရေးစိုက်ကြရန်ကော ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မှတ်လို့ ပြန်သွားကြလေ၊ နောက်တရက် နှစ်ရက်ကြာယင် ငမိုင်းကို နင်တို့ဘက်ပါအောင် ငါသွင်းပေး မယ် အေးအေးသာ ပြန်ကြပေတော့ဟု မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ပညာယှိအမတ်များ ပြန်လှာကြလေ၏။

ငမိုင်းနှင့် သာသနာပိုင်

နောက်သတင်းနေ့ကြုံသောအခါ မောင်မိုင်းကို ရဟန်းတပါး စေလွှတ်ခေါ်ရာ မောင်မိုင်းလည်း ငါ့ဘက်လိုက်တဲ့ သာသနာပိုင် က ခေါ်သည်ဟူ၍ ဝမ်းသာအားရနှင့် တိုက်တော်သို့ လိုက်လာ၍ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားသို့ ဦးချကာ ပျပ်ဝပ်နေလေ၏။ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရား၏ အပါးနှိုက် တံဆိပ်ရမရ ဆရာ တော်များလည်း ဝန်းရံခစားလျက်ယှိကြလေ၏။

သာသနာပိုင်။ ။ ငမိုင်းလားဟဲ့။

ငမိုင်း။ ။ တင်ပါဘုရား။

သာသနာပိုင်။ ။ ခက်နေပါပကောဟဲ့ ငမိုင်းရယ်၊ ရွှေမြို့တော်ယှိ ဟောသည်က တံဆိပ်ရမရ ဆရာတော်များနဲ့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြည့်ရာ ထိုဆရာတော်များကလဲး ဘုရားဟောကျမ်းဂန်အရ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ-လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ယာဉ်သာဟု စပ်တော်မူကြောင်း မိန့်ဆိုကြတယ်ဟဲ့၊ ဆင်ယာဉ်-မြင်းယာဉ်-ရထားယာဉ်မှာ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ ၂ ယောက်ထဲဖြစ်နေတယ်ဟဲ့၊ ဆရာတော်များက ကျမ်းဂန်အရ မိန့်တော်မူကြတယ်၊ တို့က ကျမ်းဂန်နဲ့ညီအောင် ခုခံစရာမယ့်ဘူးဟဲ့၊ သို့ကြောင့် သူတို့ဘက်ကို ဝင်မှတော်မယ်ထင်တယ်၊ နို့မို့ယင် မင်းနဲ့ငါ ၂-ယောက်ထဲး ဝှကျနေလိမ့်မယ်ဟဲ့။

ငမိုင်း။ ။ ဒါမှာတော့ ကိုယ်တော်ဝင်ယင် တပဲ့တော်လဲး ဝင်ဒါပေါ့ဘုရား ဘာခက်တာမှတ်လို့။

သာသနာပိုင်။ ။ အေး-ကောင်းပေကွယ် သာဓု-သာဓု-သာဓု၊ ငါတပါးထဲး သူတို့ဘက်ဝင်ပြန်ယင် မင်းကျန်နေမှာစိုးတယ်၊ မင်းကျန်နေမှဖြင့် ငါ့မှာ မင်းကြောင့် အခက်ဖြစ်နေအုန်းမယ်၊ အဲ-ဒါကြောင့် ဆရာတပည့် စိတ်ဝမ်းမကွဲရန် ဆရာတော်များရှေ့ခေါ်၍ တိုင်ပင်ဒါဟဲ့ ငမိုင်းရဲ့။

ငမိုင်း။ ။ ကိုယ်တော်မလဲး သည်ဟာကလေးမျှနဲ့ ခေါ်၍ တိုင်ပင်ရသေးသလားဘုရား၊ ဟဲ့-ငမိုင်း နင့်ဟာမှားတယ်၊ မျူးမတ်များဟာ မှန်တယ်၊ နင့်အယူကို စွန့်လိုက်ဟု အမိန့်တော် ပေးလိုက်

တောင် ကိုယ်တော်တပဲ့ ငြင်းပယ်မယ်မဟုတ် ကိုယ်တော်ပါ
ယင် တပဲ့တော် ပါပြီးသားမှတ်ပါဘုရား။

သာသနာပိုင်။ ။ အေး-မင်းကြောင့် ငါ့မှ စိတ်အေးသွား
တယ်၊ ကိုင်းပြန်ပေတော့ အယူဖြောင့်၍ ချမ်းသာစေ ချမ်းသာစေ။

ပညာယှိမျိုးမတ်တို့ဘက်သို့ ငမိုင်းပါကြောင်း သိရန် သာသ
နာပိုင်ဆရာတော်က အမိန့်တော်ကို လွှတ်တော်သို့ ပို့လိုက်လေ
သည်။ ပညာယှိအမတ်တို့လည်း သုံးပါးယာဉ်သာကို ဆင်ယာဉ်
မြင်းယာဉ် ရထားယာဉ်- မဟုတ်ကြောင်း၊ မောင်မိုင်းက သူ၏
အယူကို စွန့်သည်ဟူ၍ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားထံက အမိန့်
တော်ရကြောင်းကို ရွှေမြို့တော်နှိုက် ကြေညာကြလေ၏။

ဖော်ပြချက်

ဤအချက်နှိုက် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားက မောင်မိုင်း
အမှားကို စွန့်၍ အမှန်ကိုယူရန် ဆွဲသွင်းပေးနိုင်သော နည်းသည်
မည်သည့်နည်းမျိုး မည်သည့်ဥပမာမျိုးဖြစ်သည်ကို စဉ်းစား၍
လိုက်နာကြရန်ဖြစ်ပါကြောင်း။

မောင်မိုင်းသည်ကား ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက စာတော်ပြင်
ဆရာကြီးအရာကို ချီးမြှောက်ခန့်ထား သူကောင်းပြုတော်မူသော
ပညာယှိဆရာကြီး ဦးပညာ၏ သားဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးဦးပညာ
အနိစ္စရောက်သည့်နောက် ဆရာကြီး၏သား မောင်မိုင်းကို မညှိုး
ငယ်ရန် ပညာရှိအဖွဲ့ကိုဝင်ရန် ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

မကျွမ်းကျင်မလိမ္မာသည်ကို ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး သိတော်မူပြီး ဖြစ်သည်။

ဤကား အဖ၏ အရှိန်ကောင်းသောကြောင့် ကျန်ရစ်သော သားသည် အသုံးမကျသော်လည်း တရားယိုသော မင်းဧကရာဇ် တို့မှာ မျိုးရိုး ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မတိမ်ကောစေရန် စောင့်ရှောက် သောနည်းလမ်းကို ဖြောင့်တန်းစွာ သတိမူကြရန် ဖြစ်ပေသည်။

ဒွေးချိုးခွန်းထောက်

၁။ မောင်မှိုင်းသို့ သာသနာပိုင် မြိုင်ပါပေ ယူနည်း သူဖို့ လိုလိုနှင့် ကိုယ့်ဖို့ကို အလိုမြောက်အောင် ချီးမြှောက်သာဖြည်း။

၂။ မြတ်ဖိုးတော်ဦးဝိုင်းက ငမှိုင်းကို ချီးမြှောက်ပုံ ယုံကြုံလို့ မှတ်သလား အဖဂုဏ်သိမ်က ကျေးဇူးရှိန်မတိမ်ပျောက်ရအောင် ပင့်ထောက်သနား။

မောင်မှိုင်းကို ဝေသာလီမြို့သို့ စေလွှတ်ခြင်း

ဓညဝတီပြည် ဝေသာလီမြို့နို့က် အုပ်ချုပ်သော ဒုမရာဇာ ကသုံးညီနောင်တို့ ထကြွကြောင်း ကြားသိတော်မူသောကြောင့် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက မှူးမတ်ဗိုလ်ပုံအလယ်တွင် ဝေသာလီ မြို့စား ဒုမရာဇာ ညီနောင်ထကြွကြောင်း ကြားသိတော်မူရ သည်။ ၎င်းသူပုန်ငယ်များကို မည်သည့်မှူးမတ်များ သွားရောက် နှိမ်နင်းနိုင်ကြပါမည်လဲဟု အမေးတော်ယှိရာ ဤအခါ ဗိုလ်ပုံ အလယ်နို့က် မောင်မှိုင်းက မှန်ပါ ဖုန်းတော်ကြောင့် ဒုမရာဇာ

ကသဲးညီနောင်ကို ကျွန်တော်မျိုး လက်ရဖမ်းဆီး၍ ရှေ့တော်
ရောက် ဆက်သပါမည့်အကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဟဲ့ ငမိုင်း နင်ကသဲးညီနောင်ကို အရှင်ဖမ်းဆီးဆက်
သနိုင်ပမလား။

မိုင်း။ ။ မှန်ပါကသဲးညီနောင်ကို ၂-ရက်အတွင်း ရှေ့တော်
ရောက် ဆက်သပါမည်၊ မဆက်သနိုင်ပါက ကျွန်တော်မျိုး ငမိုင်း
ကို အဆုံးစီရင်တော်မူပါဘုရား၊ ဆက်သနိုင်ခဲ့သော် လွှတ်တော်
ဝန်ကြီးအလုပ်ကို ခန့်ထားတော်မူပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ဟဲ့ ငမိုင်း နင်တယ်ပီး အလျှောက် ရဲးပါကလား
ကောင်းပီ နင်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ငါသူကောင်းပြုတော်
မူမည်၊ ဒုမရာဇာ ကသဲးညီနောင်ကို သွားဖမ်းချေ လက်နက်ကြိ
ယာများ အလိုယှိရာယူစေ စစ်သည်အမှုထမ်းအလိုယှိရာခေါ်စေ။

မိုင်း။ ။ မှန်ပါ ကျွန်တော်မျိုး စစ်သည်များ အလိုမယှိပါ
ကြိုက်ရာလူ တကျိပ်နှင့် ဓားကောင်း ဆယ်စင်း အရက်ငါးပိသာ
ကို ယူသွားလိုပါသည်ဘုရား။

ဖိုး။ ။ ငမိုင်းအလိုယှိရာ ခေါ်နိုင်စေယူနိုင်စေ ဆိုင်ရာဝန်တို့
က ကူညီဆောင်ယွက်စေဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ညီလာခံစဲး
လေ၏။

ငမိုင်းစစ်ချီခြင်း

ငမိုင်းသည် မိမိနှင့်စိတ်တူ ကိုယ်တူဖြစ်သော သူငယ်ချင်းများ
ကိုခေါ်၍ ရဲးဘော်တကျိပ်ဖွဲ့ပြီးလျှင် ဓားကောင်းကို ရွေးချယ်
ပြီးမှ အရက်ငါးပိသာကို ခွဲဝေပေးနှင့် ထည့်ယူကြရသည်။

မှိုင်း။ ။ ရဲးဘော်တော်တို့ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်နဲ့ ဝေသာ
 လီမြို့စား ကသဲးမင်းသား ဒုမရာဇာညီနောင်ကို အဖမ်းသွားကြ
 ရမည်မှာ စစ်ဆိုင်းမယ့် အပြင်းချီတက်ကြရမည် အရက်ကို အလွန်
 အကြူး မသောက်ကြရ ခြီး သွားကောင်းရုံ သောက်ကြရမည်
 အလွန်အကြူး သောက်၍ ခြီး ပျက်သော် အသေသတ်မည်။
 ဝေသာလီမြို့နီး၍ မြို့တွင်းသို့ ဝင်မည့်အခါ ရဲးဆေးတင်ကြရမည်
 ရဲးဘော်တို့။

ရဲးဘော်။ ။ မှန်ပါဗိုလ်မင်းကြီးအမိန့်အတိုင်း ဦးလည်မသုန်
 စိတ်တချောင်းထည်း ညီညီညွတ်ညွတ် ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်
 အမှုတော်ကို စွမ်းရေသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံစွာ ထမ်းယွက်ကြမည်ဖြစ်ပါ
 ကြောင်းပါ။

မှိုင်း။ ။ ကောင်းပီ ရဲးဘော်တို့ ရတနာသုံးပါးများ ပူဇော်
 ကြလေ အောင်ခြင်းယှစ်ပါး ရွတ်ကြလေ မိဖမ္မာများကို ကန်
 တော့ကြလေ၊ အမိထမိစကို တောင်း၍ နားနှိုက်ပန်ဆင်ခဲ့ကြရမည်
 သွားကြ ပြင်ကြလေ နေ့ညမဆိုင်း အမြန်ချီတက်ရန် ဖြစ်သည်။

ရဲးဘော်တကျိပ်တို့လည်း ဗိုလ်မင်းကြီး အမိန့်အတိုင်း စီမံ
 ဆောင်ယွက်ကြပြီးသော် ဗိုလ်မင်းထံ လှာရောက်ကြလေ၏။

မှိုင်း။ ။ လှာကြပြီလား ရဲးဘော်တို့ ကိုင်းအခါရပြီထွက်ကြ
 စို့၊ တနင်္ဂနွေသား ရှေ့ဆုံး ၎င်းနောက် ကြာသပတေးသား
 ၎င်းနောက် တနင်းလာသား ၎င်းနောက် ဗုဒ္ဓဟူးသား ၎င်းနောက်
 အင်္ဂါသား ၎င်းနောက် သောကြာသား အစဉ်လိုက် စီတန်း၍
 မောရသုတ်ကို ရွတ်၍ ထွက်ကြလေ။

ရဲဘော်တကျိပ်နှင့် ချီတက်သွားကြရာ ၇-ရက်နှင့် ဝေသာ
လီမြို့အနီးသို့ ကပ်ကြသောအခါ ခြီး အမောအပန်းဖြေ အစား
ကောင်းများကို စား အမှတ်မဲ့တောသားယောင်ဆောင်၍ မြို့၏
အနေအထား ကသဲညီနောင်တို့ အမြဲနေတတ်သော နေရာကို
၃-ရက်တိုင်တိုင် စုံစမ်းရာ သိရသဖြင့် အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ
တိုင်ပင်ကြလေ၏။

မှိုင်း။ ။ ရဲဘော်တို့ မြောက်ဖက် တံခါးက ရဲဘော်
၃-ယောက်စောင့် ကသဲညီနောင် ထွက်ပြေးလှာလျှင် အတင်း
ဖမ်း၍ လက်ပြန်ကြိုးချည် အကူလှာလျှင် ဓားစာကျွေး ရဲဘော်
၂-ယောက် ကျစီ အရှေ့တံခါး တောင်တံခါး အနောက်တံခါးက
မီးတိုက်၍ ဝင် မီးလောင်သည်ကို မြင်ရလျှင် ရဲဘော်တယောက်
နဲ့ ငါက မြောက်တံခါးကဝင်၍ ကသဲညီနောင်နေတဲ့ မဟာ
ပိန္နဲတိုက်ကို လှာပြီးတော့ အတင်းဖမ်းယူမည်။ ကိုင်း ရဲဆေးတင်
ကြပေတော့ မလွန်ကြစေနဲ့နော် စိတ်ခိုင်မာရုံ သောက်ကြလေ
အမိထမီ ပန်းများ နားနှိုက်ယိုကြရဲ့လား မယိုယင် ပန်ကြလေ
ကိုင်း ၄-ချက်တီးပြီ သွားကြပေတော့။

အရှေ့ အနောက် တောင်မျက်နှာသို့သွားသော ရဲဘော်တို့
က အိမ်များကို မီးတင်ကြလေသည်။ မီးရှိုက်မီးလုံး ထသောအခါ
တမြို့လုံး ကြွက်ကြွက် ဆူလေ၏။ ပိုလ်မင်းကြီးနှင့် ရဲဘော်
တယောက် မြောက်တံခါးက အတင်းနင်းဝင်၍ မဟာပိန္နဲတိုက်
သို့ လှာပြီးလျှင် ကသဲညီနောင်တို့ မီးလောင်သည်ကို ကြည့်လျက်
အရေးတကြီးယိုနေရာ ဓားချက်ပေး၍ ဖမ်းရာ ညီကိုမိလေသည်။

အစ်ကို ထွက်ပြေးရာ မြောက်မျက်နှာ တံခါးစောင့် ရဲဘော် ၃-ယောက်က ဖမ်းဆီးချည်နှောင် ထားလေသည်။ ဗိုလ်မင်းကြီး နှင့် ရဲဘော်တယောက်က ညီကိုချည်နှောင်၍ မြောက်မျက်နှာ တံခါးသို့ ယူဆောင်လှာလေ၏။

အရှေ့တံခါး တောင်တံခါး အနောက်တံခါးတို့နှိုက် မီးတင် သောရဲဘော် ၆-ယောက်တို့သည် မြို့တွင်းဝင်၍ ကသဲညီနောင် လက်ရမိကြောင်း သိလျှင် နန်းတော်တွင်း ဇောင်းတော်နှိုက်ယှိ သော မြင်းချောမြင်းလှ မြင်းဆွဲတစ်စီးကို ကကြိုးအစုံဆင်လျက် မြင်းတစ်စီးကျစီ စီး၍ မဒုရာဇာ ကသဲညီနောင်ကို နှောင်ကြိုးနဲ့ မြင်းပေါ် တင်ပြီးလျှင် ခရီးမဆိုင်း ဆောင်ကြဉ်း လာကြရာ ၅-ရက်နှင့် အမရပူရမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဒုမရာဇာကသဲညီ နောင်ကို တိုက်ခိုက်၍ လက်ရဖမ်းဆီးယူဆောင်ခဲ့သည့် အကြောင်း ပြောပြပြီးလျှင် ဆိုင်ရာ လွတ်တော် ဝန်ကြီး များကို ပေးအပ် လေ၏။

ငမိုင်းလွတ်တော်ဝန်ကြီးလုပ်ခြင်း

နောက်တနေ့ ဗိုလ်မင်းကြီး မောင်မိုင်းသည် လွတ်တော်ဝန် ကြီး အဆောင်အယောင်နှင့် နံနက်တချက်တီးတွင် လွတ်တော် ကြီးပေါ်တက်၍ ဝန်ကြီးလုပ်နေလေ၏။

လွတ်တော်ဝန်ကြီးများလည်း လွတ်တော်သို့ လှာကြသော အခါ ငမိုင်းဝန်ကြီးဖြစ်နေသည်ကိုမြင်၍ ရွှေနားတော် ကြား လေ၏။

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးလည်း လွတ်တော်သို့ ထွက်တော်မူ၍၊
ငမိုင်းကို မြင်တော်မူလျှင် ဟဲ့ငမိုင်း နင့်ကို ဘယ်သူက လွတ်တော်
ဝန်ကြီး ခန့်ထားသလဲ။

မိုင်း။ ။ မှန်ပါ ဖုန်းတော်ကြောင့် ဒုမရာဇာကသုံးညီနောင်
က ခန့်ပါကြောင်းပါဘုရား။

ဖိုး။ ။ ကသုံးညီနောင်သူပုန်က နင့်ကို ဝန်ကြီး ခန့်နိုင်သ
လား။

မိုင်း။ ။ မှန်ပါ ဝေသာလီမြို့ ဒုမရာဇာ ကသုံးညီနောင်
ထကြွလျက်ယှိဒါကို လက်ရဖမ်းဆီးပေးနိုင်က လွတ်တော်ဝန်ကြီး
ခန့်ထားတော်မူမည်။ ဖုန်းတော်ကြီးလှသော ဘုရားအမိန့်တော်
အရ ရဲဘော်တကျိပ်နဲ့ သွားရောက်ဖမ်းဆီးရာ ရမိခဲ့သည့်အတိုင်း
ဆိုင်ရာဝန်ကြီးများသို့ အပ်ပေးပြီးပါသောကြောင့် နောက်အမိန့်
တော်ခံနေယင် ကြာနေမည်ကို စိုးပါ၍ မနေ့က ကသုံးသူပုန်
ညီနောင်အပ်၊ ယနေ့ လွတ်တော်ဝန်ကြီး လုပ်လှာပါကြောင်းပါ
ဘုရား။

ဖိုး။ ။ အင်း-မင်းတို့စကား မိုးကြိုးသွားတဲ့မောင်မင့် ဟု
ပြုံးတော်မူ၍ လွတ်တော်မှ ဆင်းပြီး နန်းတော်သို့ ဝင်တော်မူ
လေ၏။

မောင်မိုင်းတရားစီရင်ခြင်း

တောကျေးလက်က ညီအစ်မနှစ်ယောက် မိဖနှစ်ပါး သေဆုံး
ပြီးနောက် အမွေတရားဖြစ်ကြသည်မှာ ယာမြေငါးပယ်ကျန်ရစ်ရာ

ခုံသမာဓိလူကြီးတို့က ညီအစ်မ ၂-ယောက်ချင်းယှိသောကြောင့် ချစ်စကို ရှည်စေရန် တရားသဖြင့်ပြောပြ၍ တဝက်စီ ခွဲဝေပေးသည်ကို အစ်မကမကျေနပ် ၎င်းယာမြေငါးပယ်အနက် မိမိကလေးပယ်ရမှ ကျေနပ်မည်ဟု အယူခံရာ ရုံးနိမ့်၍ ရွှေနားတော်ကြားသောအခါ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ဤအမွေမှုကို လွတ်တော်ဝန်ကြီး ငမိုင်း ပြီးပြတ်အောင်စီရင်စေဟု အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူချက်ကို လွတ်တော်သို့ရောက်လေ၏။

လွတ်တော်ဝန်ကြီးများက အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း မောင်မိုင်းသို့ ပေးအပ်လေ၏။မောင်မိုင်းလည်း အမှုကို ရက်ချိန်းပေး၍ စစ်ဆေးသည်မှာ။

ဟဲ့-နင်တို့ညီအစ်မ ၂ ယောက်ထဲးယှိတယ်၊ တယောက်နဲ့ တယောက်ကို အလွန်အမင်း ချစ်စရာကောင်းပါလျက် သူစိမ်းကဲ့သို့ အမျက်ဒေါသထားပြီးလျှင် တယောက်နဲ့ တယောက် အသာအနာမခံနိုင်ကြပဲ ရွှေနားတော်ကြားသည်မှာ များစွာ အံ့ဩစရာ ညီအစ်မအရင်းအချာ တသွေးထဲး တသားထဲးကို မချစ်ခင် မကြင်နာကြပဲ လောဘဒေါသကို ချစ်ခင်ကြသဖြင့် ဆွေမှန်းမျိုးမှန်း မသိနိုင်ခြင်းစိတ်သည် အလွန်ဆိုးဝါးသော မသူတော်တို့ အလေ့ဖြစ်ချေသည်။ သူတော်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့မည်ကို နင်တို့ မယှက်ကြဘူးလား၊ ဘုရားဟောတော်မူသော ရန်သူမျိုးငါးပါးတွင် မချစ်မနှစ်သက်သောသူ ဆိုသည်မှာ အမွေစားဘက်ကို ဆိုသဟဲ့ ကြားကြလား၊ နင်တို့ ညီအစ်မအရင်းအချာမှ မချစ်မခင်ကြယင် ပြင်ပလူစိမ်းက နင်တို့ကို ချစ်ခင်အုန်းမှာလား နင်

တို့ အလွန်မိုက်ကြတယ်၊ စာရိတ်ကြေ ကိုယ်ပန်းဖြစ်နေကြသည်ကို သတိမရပဲ လောဘ၊ဒေါသ၊ စကားက စူးယှလျက် ယှိသည်ကို ချမ်းသာအောင် မနှုတ်မပယ်ကြပဲကိုးဟဲ့၊ နားထောင် ငါစီရင် ချက်ချမည်။

စီရင်ချက်

ဟဲ့-အစ်မကြီးက သားသွီး ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ။

ဘုရားကျွန်မမှာ သားသွီး တယောက်မှ မသီးပါဘုရား။

ဟဲ့-ညီမဖြစ်သူကော သားသွီး ဘယ်နှစ်ယောက်ယှိသလဲ။

ဘုရားကျွန်မမှာ သားသွီး ၃-ယောက်ယှိပါသည်ဘုရား။

အင်း- ကောင်းပီ နင်တို့အမွေလူသောယာက ပယ်ငါးပယ်သာ ယှိသည်။ ညီမဖြစ်သူမှာ သားသွီးပွားစီးလျက်ယှိသောကြောင့် ပယ် ၃-ပယ်ယူစေ။ အမဖြစ်သူမှာ သားသွီးမသီးသောကြောင့် ပယ် ၂-ပယ်ယူစေ။ ညီမချင်း သင့်မြတ်ကြစေ။ ငါစီရင်သည့်အတိုင်း မတည်ယှိကြလျှင် ရုံးကို အလုပ်အကိုင်ပျက် သွားလား လာလား လိုလားသူများဟု ဟောဒီဓားနဲ့ နင်တို့ကို စီရင်တော်မူမည်။ ရော့-ဒီဓားကို နမ်း၍သွားလေဟု စီရင်လိုက်သည့်အတိုင်း ညီအမ သင့်တင့်ပြီးလျှင် ကြေအေးသွားကြလေ၏။

လူမိုက်ကို စီရင်ပုံ

တရံရောအခါ အမရပူရမြို့ တရုပ်တန်းက မုံပေါင်းလုပ်၍ ရောင်းချအသက်မွေးရသော မုဆိုးမတဦးမှာ သားတယောက်

ယှိရာ ထိုသားသည် အမိပြောစကားကို နားမထောင် အလုပ် အကိုင်မလုပ်ချင် အမိမို့ပေါင်းရောင်းရသော ပိုက်ဆံကို တောင်း သေရည်အရက်သောက် အကစား အပျော်အပါးလိုက် ထမင်း ကောင်း ဟင်းကောင်း မစားရလျှင် အမေကို အော်လိုက် ငေါက် လိုက် ကောင်းကောင်း အချက်ကောင်းလားဟုပြော ပိုက်ဆံ တောင်းမရလျှင် အမေကို ဓားနဲ့လိုက် ဤသို့ပြုကျင့်လေ့ယှိသဖြင့် အမိဖြစ်သူသည် မျက်ရေနှင့် မျက်ခွက် ဆင်းရဲကြောက်ရွံ့လျက် ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းသားကို ဆုံးမပေးရန် ဝန်ကြီးမောင်မှိုင်းသို့ လျှောက်ထားလေ၏။

မောင်းမှိုင်းက လျှောက်ချက်အရ ကောင်းပီ မယ်မင်းသားကို အမိုက်ပျောက်အောင် ငါဆုံးမမည်ဆို၍ ၎င်းသားကိုခေါ်၍ အိမ်တော်မှာ ထားပြီးလျှင် တရုပ်တန်းရပ်သို့ ကိုယ်တိုင်သွား ၍ ထိုသူငယ်အကြောင်းကို စုံစမ်းရာ မအေလျှောက်ထားချက် အတိုင်း ၎င်းသူငယ် ဆိုးမိုက်ကြောင်း ထင်ယှားသဖြင့် ၎င်း သူငယ်ကို ခေါ်ပြီးသော် နင်သည် ဘုရားမှန်း တရားမှန်း သင်္ဃာ မှန်းမသိ၊ ကျေးဇူးကြီးမားသူဖြစ်သော မိခင်စကားကို နား မထောင် မိခင်ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသူတယောက်ဖြစ်သည်။ နင်လို ယုတ်မာသူသည် အဖက်မပေါ် နင်တယောက်သာ ယှိသည်။ သို့ကြောင့် လူ့ပြေမှာ အမိုက်တာရှည်ထား၍ မတော် အမိုက်စ တုန်းမှ အေးချမ်းကြမည်။

ဟဲ့-အာဏာသား ၎င်းအမိုက်ကောင်ကို ကောင်းဟန်အဟွန် သို့ အပ် အဆုံးစီရင်၍ အမိုက်ကောင်အလောင်းကို တောခေါင်း တောထိန်းထံ ပို့စေဟု စီရင်လိုက်လေ၏။

နောက်တလခွဲခန့်သို့ ရောက်သောအခါ အမိဖြစ်သူက မောင်
 မှိုင်းထံလှာ၍ ဘုရား ကျွန်တော်မ သား လိမ္မာပါပြီ လားဟု
 လျှောက်ရာ အေး-မယ်မင်းသားသည် အလွန်မ မိုက်သောသား
 ဖြစ်သည်။ မယ်မင်းကို မသေမချင်း နှိပ်စက်နေမည် ဖြစ်သော
 ကြောင့် အမိုက်မရှည်မပွားအောင် မိုက်စတုန်းအောင် ငါစီရင်
 လိုက်ပြီ၊ မယ်မင်းချမ်းသာစွာ နေထိုင်ပေတော့ဟု မိန့်တော်မူလိုက်
 လေ၏။ မိခင်ဖြစ်သူလည်း ငိုလျက် ပြန်ခဲ့ရလေ၏။

ရှင်ညိုခေါ်သောအမှု

အမရပူရမြို့ မဟာအောင်မြေဘုံကျော်ကျောင်းတိုက်က တိုက်
 အုပ် ဆရာတော်ဦးညိုသည် အပြောအဆိုအမိန့်ကြမ်း ထမ်းသဖြင့်
 ဒါယကာ ဒါယိကာမများတို့ အဆည်းအကပ် နည်းလေသည်။
 ပိုးကုန်သည် ဦးခဲနှင့် များစွာမတုံ့ ဖြစ်ကြ၏။

တနေ့သော် အလှူတခုက နံနက်တရားနာဖိတ်၍ ဦးခဲအလှူ
 သို့ သွားရာ အလှူမဏ္ဍပ်သင်္ဘောစင်ပေါ်နှိုက် တိုက်အုပ် ဆရာ
 တော် ဦးညိုရောက်နေသည်ကို မြင်သောအခါ ဦးခဲက အလို
 ရှင်ညို ရောက်နေမှကိုးဟု ပြောလေ၏။

အလှူနှိုက် တရားသဂြိုဟ်၍ ရေစက်ချပြီးသောအခါ တိုက်
 အုပ်ဆရာတော်သည် လွတ်တော်သို့သွား၍ ဆုံးမရန် တိုင်ကြား
 လေ၏။ လွတ်တော်ဝန်ကြီးမောင်မှိုင်း အလှည့်ကျသဖြင့် ဦးခဲ
 ကိုခေါ်၍ မေးရာ အကျွန်ုပ် တိုက်အုပ်ဆရာတော်ကို ရှင်ညိုခေါ်
 ခြင်းသည် မရှိမသေ မလေးမခန့်ပြု၍ ခေါ်သည်မဟုတ်ပါ။ မြတ်

စွာဘုရားသျှင်ယှိစဉ်က တေဒဂ်ခံရသော ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့ ကိုပင် သျှင်မောဂ္ဂလာန် သျှင်သာရိပုတ္တရာ သျှင်မဟာကဿပ သျှင်အနုရုဒ္ဓါ သျှင်အာနန္ဒာဟု ခေါ်ရပေသည်။

အင်းဝမြို့ ကောင်းစားစဉ်အခါက သျှင်မဟာသီလဝံသ သျှင်မဟာရဋ္ဌသာရ သျှင်အုန်းညို သျှင်ခေမာ သျှင်ဥတ္တမကျော် သျှင်အဂ္ဂသမာဓိဟူ၍ ခေါ်ကြပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် ထိုအသျှင်များကဲ့သို့ တိုက်အုပ်ဆရာတော်ကို သျှင်ညိုဟု ချီးပင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း ထုချေလေ၏။

မိုင်း။ ။ ဦးခဲး ထုချေချက်သည် ဗဟုသုတ အရာနို့က် ချီးမွမ်းဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေသည်။ သျှင်ညိုလို့ ခေါ်လိုသော စိတ်ထားသည် ရှိသေ၍ ခေါ်ခြင်းအရာမဟုတ် တိုက်အုပ်ဆရာတော်စိတ်ကို မခံချင်အောင် ဖြစ်စေရန် ခေါ်ဆိုခြင်းအရာ ရောက်ချေသည်။ အကယ် တန္တိ အငြင်း ဖြစ်ပွားကြလျှင် ရှေးက အသျှင်ထည့်၍ ခေါ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များထုံးယှိကြောင်း ပြောပြရန် ကြံစည်ထားသော ဉာဏ်သာ ဖြစ်ချေသည်။

သို့ထုံးသာဓက ဖော်ပြသော အထောက် အထားသည် လုံလောက်သော ဉာဏ်ပညာပင်ဖြစ်သော်လည်း စင်စစ် ချီးပင့်လိုသောစိတ်မပါ မခံချင်အောင်ခေါ်သော သဘောကို သက်ရောက်သဖြင့် ဦးခဲးက သင်္ကန်းဒွံနှင့် ဆရာတော်ကို ကန်တော့ဝန်ချစေ၊ တိုက်အုပ် ဆရာတော်ဘုရားက သည်းခံတော်မူ၍ အဆိုအမိန့်ကို နာစေ ဟူ၍ စီရင်ချက်ချလေသည်။

စာကာရန်လိုက်ပုံတရား

တနေ့သော် အတွင်းစာရေးတော်ကြီး တယောက် ပန်းပဆိုး ကိုဝတ်လျက် နန်းတော်ရှေ့ ဈေးသို့ နံနက်ခင်လျှောက်သွားရာ စာဆိုတော် တဦးကမြင်၍ အလို ပန်းပဆိုးနဲ့ ကိုးလို့ ပြောလိုက် သည်ကို စာရေးတော်ကြီးက ရှက်သဖြင့် လွတ်တော် တက်ချိန် ရောက်သောအခါ လွတ်တော်သို့ လှာ၍ ဘုရားကျွန်တော်မျိုး နံနက်က ဤပန်းပဆိုးကို ဝတ်၍ နန်းတော်ရှေ့ ဈေးကိုလျှောက် သွားရာ စာဆိုတော်က ကျွန်တော်မျိုးကို အလိုပန်းပဆိုးနဲ့ကိုး လို့ ပြောပါသည်။ ပန်းပဆိုး ကာရန်အဆက်မှာ နန်းသခိုးဟု ဆို လိုရာ ရောက်ပါကြောင်းပါဟု လျှောက်လေ၏။

လွတ်တော်ဝန် မောင်မှိုင်းက စာဆိုတော် မင်းကို ခေါ်၍ မေးမြန်းရာ ပန်းပဆိုးနဲ့ကိုးဟု စာဆိုလိုက်ကြောင်း ဖြောင့် လေ၏။ စာရေးတော်ကြီးက ပန်းပဆိုးနဲ့ဟု ဆိုခြင်းသည် နန်း သခိုးလို့ ကာရန်ဆက်၍ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤကဲ့သို့ ကာရန်ဆွဲယူ ခြင်းသည်ကား ဂုဏ်ပျက်အရှက်ရအောင် ရည်ရွယ်သော စာကာ ရန်ဖြစ်ပါသည်ဟု စွပ်စွဲခြင်း ယှိနေသည်။ စာဆိုတော်မင်း မည်ကဲ့ သို့ ထုချေနိုင်ပါမည်လဲ ကာရန်ချောအောင် လွှဲနိုင်ပါမည် လားဗျ။

စာဆိုတော်မင်း။ ။ အကျွန်ုပ် အမြင်စွဲ၍ ပန်းပဆိုးနဲ့ကိုး ဟု ရိုးရိုးပြောဆိုမိခြင်းပါ သူနှင့်ဆိုင်သော ကာရန်ကို ယူ၍ သူ ဆက်လာမှာတော့ ချေပနိုင်ရန် အကြောင်း မမြင်ပါဟု ငြင်း လေ၏။

မိုင်း။ ။ စာဆိုတော်မင်း လောကမှာ နှုတ်ဆက် ပြောရိုး စကားမှာ ဝတ်သန့်ဝတ်ကောင်းနဲ့ ဘယ်ကြွမလို့ပါလိမ့် ဘယ် ကကြွလှာပါလိမ့် စသည်ဖြင့် နှုတ်ဆက်ပြောဆိုမြဲ ယုံချေသည်။ စာဆိုတော်မင်း ပြောဒါက ကာရန်ယူနိုင်အောင် အလို ပန်းပဆိုး နဲ့ကိုးလို့ ဆန်းဆန်း ပြားပြား ပြောဆိုသည်မှာ သဘောရိုး မဟုတ် ဖြစ်ချေသည်။ နန်းသခိုးလို့ ကာရန်ယူနိုင်ရန် ပြောဆို သောစကားသာ ဖြစ်ချေသောကြောင့် အမှုထမ်း အရာထမ်း ဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း ချစ်စကို ရှည်ကြရန် သဘောထားတော်မူ၍ စာဆိုတော်မင်းက ပန်းပဆိုးတထည်နဲ့ ဝန်ချစေဗျား စာရေးတော် ကြီးကလည်း သည်းခံကြေအေး၍ ရန်စကို တိုစေဗျဟု စီရင် ချမှတ်လိုက်လေသည်။

မောင်နှမနှစ်ယောက် အမွေလုနွားတရား

မောင်နှမ နှစ်ယောက်မှာ မောင်ကအကြီး မယားသားမယို နှမ အငယ်မှာ အိမ်ထောင်ပြုရာ သားတယောက် သွီးတယောက် ရမှ ခင်ပွန်းသည် သေဆုံးသွား၍ မှုဆိုးမဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ မိဖ ၂-ဦးကွယ်လွန် သွားသည့်နောက် နွားထီး ၂-ကောင်၊ နွားသား အမိ ၂-ကောင် လှည်းတစီး ကျန်ရစ်ရာ မောင်ကလည်း နွားထီး တရည်းနှင့် လှည်းတစီးကို မွေယူလိုသည်။ နှမကလည်း နွားနှင့် လှည်းကိုသာ ယူလိုသည် ဖြစ်သောကြောင့် အချင်းဖြစ်ပွားလျက် ယိုကြသည်ကို ဦးရီး ဘကြီး ခုံသမာဓိ လူကြီးတို့ ဖြန့်ဖြေခွဲဝေ ပေးကြသော်လည်း မနာယူကြပဲယိုနေကြသဖြင့် ရွာသူကြီးက မြို့ သူကြီး မြို့သူကြီးက ခရိုင်ဝန် ခရိုင်ဝန်က လွတ်တော်သို့ ပို့လေ၏။

၎င်းအမွေမှုတရားကို အောက်ရုံးက စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်တို့ကို ကြည့်ရှုပြီးသော်။

မိုင်း။ ။ နင်တို့မောင်နှမ နှစ်ယောက်ထဲးဖြစ်သည် ဘာဖြစ် လို့ သည်နွားတရုဉ်းနှင့် လှည်းကိုသာ ယူချင်ကြသလဲ။

မောင်။ ။ ၎င်းနွားနှင့်လှည်းကို ရလျှင် လှည်းတိုက်ခြင်း ယာထွန်ခြင်း အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်အသက်မွေးရမည် ဖြစ်လို့ ရယူ လိုပါတယ်ဟု လျှောက်၏။

နှမ။ ။ ဘုရားကျွန်မမှာ မုဆိုးမ ဖြစ်ပါ၍ ဒီခလေး နှစ် ယောက်နဲ့ လှည်းတိုက် လုပ်ကိုင်အသက်မွေးရမည် ဖြစ်ပါသော ကြောင့် ရယူလိုပါတယ်ဟု လျှောက်၏။

မိုင်း။ ။ ကောင်းပီ နင်တို့ဆန္ဒကို ငါသိပြီ ငါဆုံးဖြတ်သည် ကို နာယူကြရမည်၊ တရားဓမ္မသတ် ဖြတ်ထုံးကို ကြည့်၍ ငါဆုံး ဖြတ်မည်မဟုတ် ငါသဘောအတိုင်း ဆုံးဖြတ်သည်ကို ခွဲဝေယူ ရမည်၊ မနာယူ ခဲ့သော် နင်တို့ကို အပြစ်ကြီးစွာ ပေးမည် နားထောင်။

မောင်ဖြစ်သူမှာ အကြီးဖြစ်တယ်၊ အိမ်သူဇနီးမယှိသေးဖြစ်၍၊ နှမမုဆိုးမကလေးကို အုပ်ထိန်းစောင့်ရှောက်ကာ အတူနေကြ မည်းတိုင်း ဥမကွဲး သိုက်မပျက် နေကြရမည်။ နှမကလည်း မောင် ကြီးကို အဖကဲ့သို့ အောက်မေ့လျက် ချက်ပြုတ် ကျွေးမွေးကာ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်တို့ကို ဆောင်ယွက်ပြုစုရမယ်နော် ကြားလား။

မောင်ဖြစ်သူက နွားထီးတရုဉ်းနှင့် လှည်းတစီးကိုယူစေ၊ နှမ က နွားမသားအမိ ၂-ကောင်ကို ယူစေဟု စီရင်ဆုံးဖြတ်လေ၏။

နှမ။ ။ ဘုရားကျွန်မ မုဆိုးမဖြစ်သူမှာ ဒီနွားမ သားအမိ ၂-ကောင်နဲ့ ဘယ်နှယ်လုပ်စားရမလဲဘုရား။

မိုင်း။ ။ ဟဲ့-နင်တယ်မိုက်တဲ့အကောင်မပါကလား။ မောင်နှမ နှစ်ယောက် စိတ်ဝမ်းမကွဲးကြရန် ငါပြောပြသည်ကို နင်နားမလည်ဘူး နင်အိမ်ကို ပြန်ရောက်တော့ နင့်မောင်ကြီးကို မေးကြည့် သိလိမ့်မယ်။ နင့်ကို ငါသနားသဖြင့် ကလေးများနှင့် အရှည်မဆင်းရဲအောင် နွားမသားအမိ ၂-ကောင်းကို ယူရန် ငါစီရင်သည်။ နွားမကို ရတဲ့အတွက် နင့်မှာ အကျိုးမယုတ်ဖူးဟဲ့ နွားမသည် ရှေ့မှာ ထမ်းပိုး နောက်မှာသားတိုး အောက်မှာ ဟင်းအိုး ဟဲ့ တသက်လုံး မှတ်ထားလေ၊ သွားကြ နောက်ကို မည်သို့မည်ပုံ ဘာဘာညာညာ ကြားရလျှင် ဟော-ဒီဓားစာဖြစ်ကြမယ်၊ သွားကြဟု စီရင်ဆုံးဖြတ်လေ၏။

ရွေး-ဦး-ထင်-တို့ဇာတိ

၁။ မြေထဲမြို့စား ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးကျော်ရွေးကို စုံစမ်းထောက်လှမ်းရာ မုံရွာစီရင်စု အလုံနယ် နောင်ကြီးအိုင်ရွာဇာတိဖြစ်ကြောင်းကို အမှန်သိရပေကြောင်း၊ မြို့သူကြီး ရိုးရာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြသည်။ နောင်ကြီးအိုင်ရွာမှ ဦးကျော်ရွေး၏ ဆွေမျိုးအဆက်အနွယ်များကို မေးမြန်းစုံစမ်းလျှင် မြေးမြစ်တို့ ထွက်ပေါ်လိမ့်မည်ဟု ပြောကြသည်။ ရဟန်းတော်များလည်း ယုံကြည်သည်ဟု တဆင့်စကား ကြားရလေသည်။

၂။ အတွင်းဝန် ဦးပေါ်ဦးမှာ ရေဦးနယ် မြေထူးအောက်တိုက် တံဆယ်ရွာ (ယခုတဇယ်) ဟု ခေါ်ကြသော ရွာဇာတိဖြစ်

သည်။ သားချင်းဆွေမျိုး အစဉ်အဆက်တို့ ယှိကြသေးသည်။ ဦးပေါ်ဦး၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ကျောင်းဇရပ် သိမ် မြေစိုက် ဘုရားများ အထင်အယှားယှိလျက်ဖြစ်သည်။ (ဦးပေါ်ဦးလျှောက် ထုံးစာအုပ်မှာ မဖော်မပြုဖြစ်သည်။)

၃။ အက္ကပတ် မြင်းဝန် ဦးမြတ်ထင်မှာ စစ်ကိုင်း မြို့နယ် နောက်ချေးကျွန်းရွာ ဇာတိဖြစ်သည်။ မြင်းဝန်မင်း ဦးမြတ် ထင်၏ ဆွေမျိုးအဆက်အနွယ်များကို စုံစမ်းလျှင် ထွက်ပေါ် လိမ့်မည်ဟု ပြောကြသည်။

ဦးကျော်ရွေး ဦးပေါ်ဦး ဦးမြတ်ထင်တို့ ဇာတိချက်မြှုပ်ကို ဖော်ပြထားသော သဲလွန်စဖြစ်၏။

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးသည် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃-ခုနှစ်တွင် အထွတ်အမြတ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

အိမ်နိမ့် ၃၈-နှစ် နန်းစံ ၃၇-နှစ် အသက်တော် ၇၅-နှစ် ရောက်သော်ကံတော်ကုန်သည်။ နံတော် တနင်းလာသားဖြစ်သည်။ ထီးနန်းစည်းစိမ်ရလိုသော် တဘောင်ပေါ်သည်ကား “ရွှေလ ရယ်သာ ဘုရားတကာ ဘယ်ကိုသွား ဆေးတံနှင့် များလျား၊ အပျိုကလေးအိမ် စည်းစိမ်ခံ အဖေသွားမယ် ဆေးတံနှင့်များ လျား” ဤတဘောင်သီချင်းကို မြို့နယ် ရပ်တိုင်းတို့နှိုက် လူကြီး လူငယ် သီဆိုကြသည်။

ဆေးတံ၏ တဘောင်နိမိတ်အရ နန်းစံ ၃၇-နှစ်တိုင် စိုးစံ
တော်မူရလေသည်။

၁။ မိဖုရား ကိုယ်လုပ်တော်ပေါင်း ၅၄-ပါးယှိသည်။

၂။ သားတော်ပေါင်း ၇၁-ပါး။

၃။ သွီးတော်ပေါင်း ၆၇-ပါး။

၄။ မြေးတော်ယောက်ျားပေါင်း ၁၀၉-ပါး။

၅။ မြေးတော်မိန်းမပေါင်း ၁၃၀-ပါး။

၆။ မြတ်တော်ယောက်ျားပေါင်း ၄၉-ပါး။

၇။ မြစ်တော်မိန်းမပေါင်း ၁၇-ပါး။

၈။ တီတော်ပေါင်း ၄-ပါး။

အစုစုပေါင်း ၄၄၇-ပါး ယှိသည်။ သားတော်ကစ၍ တီ
အထိဖြစ်သည်။

လွယ်လွယ်သိမှတ်လိုလျှင် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး၏ သား
တော် ပခန်းမင်းသား၏ ကျွန်တော်ရင်း ဆားတောင်မငါးရွာ
စား ရွာဝေးသူကြီး ဝက်မစွတ်မြို့စား နဝဒေးဆို ဖိုးတော်မင်း
ကြားကြီး၏ အောက်ပါ ဆွေတော်စဉ် လင်္ကာဧကပိုဒ်ကို ရှုလေ။

လင်္ကာဧကပိုဒ်

“သတ္တာဖြူဆွ မိုးသူမနှင့် ယူဆအခေါင် ပေါက်ပြောင်ပျံဝင့်
ဆတ်ဒန်ဖွင့်သည် ဆင်မင့်သခင် လောင်းနတ်ရှင်၏ ရွှေရင်နှစ်
ကျော် သားတော်တွက်ဖွဲ့ ခုနစ်ဆွဲတစ် သွီးချစ်မှု ခုနစ်စွန်းကယ်
ခြောက်ဆယ်လွင့်ကြား မြေးယောက်ျားကား ကိုးပါးအစွန်း

တရာထွန်းဧည့် ကြိုင်မွန်းမွှေးပြ မြေးမိန်းမကား တရာသုံးဆယ် နတ်နှယ်နှိုင်းလျော် မြစ်တော်ပေါက်ဖွားယောက်ျားမင်းမျိုး လေး ဆွဲကိုးတည့် နန်းရိုးမဲလျှ မိန်းမမြတ်စစ် ဆွဲခုနစ်နှင့် တီချစ် တော်လှ ယောက်ကျာစယေ ရဲဆွညွန့်သား ဆုံးပါးယှိမဲ့ အ ပေါင်းဖွဲ့သော် လေးဆွဲခုနစ် လေးရာဖြစ်သည် မှတ်ရစ်နောင် လာ နိဒါန်းတည်း။”

မြန်မာဦးစွန်း ထွန်းတော်မူရာ ရတနာသိယံ မြို့တော်ကြီး တည်ထောင်တော်မူသော အလောင်းမင်းကြားကြီးဧည့် စတုတ္ထ သားတော် အလုံခေါ် ဗဒုံမြို့ကို အစားသနားတော်မြတ်ခံရ၍ ဗဒုံမင်းတွင်သည်။ နောင်တော်များ လက်ထက် မြေထူးမြို့ကိုစားရ ၍ မြေထူးမင်းလည်း ခေါ်သည်။ ဘွဲ့တော် မင်းလှရွှေတောင်။

အင်းဝ ရွှေမြို့တော်ကြီးကို တလိုင်းမင်းစစ်တပ် ဝိုင်းသည့် အခါတွင် မွေးဖွားသောကြောင့် မောင်ဝိုင်းဟု အမည်ပေးတော် မူသည်။ နောက်အထွတ်အမြတ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် အောင်မြေ လောက စေတီတော် ဒါယကာ၊ မင်းကွန်းစေတီတော်ကြီး ဒါယ ကာ၊ အမရပူရမြို့တည် မင်းကြားကြီး နိဗ္ဗာန်နပစ္စယနာဂရာဇာ ဆင်ဖြူတော်ကြီးအရှင် မဟာသုဘတ္တာ မင်္ဂလာဒေဝီ နှင်းနွယ် ဆင်ဖြူမအရှင် ဖကြီးတော်ခေါ် နောင်တော်ဘုရင် ကုန်းဘောင် ဘုရင်မင်းတို့၏ ဖိုးတော်ဖြစ်သောကြောင့် ဖိုးတော်မင်းကြား ကြီးဟူ၍ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျော်ကြားလေသည်။

အထွတ်အမြတ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် “သီရိပဝရဝိဇယ နန္ဒယသ-တြိဘဝနာ ဒိတျာဓိပတိပဏ္ဍိတမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ”

ဟူသော ၃၃-လုံးသော ဘွဲ့တံဆိပ်နာမံတော်ကို ခံယူတော်မူသည်။

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး၏

မိဖုရား သားတော် သွီးတော်များ

ဖိုးတော် မင်းကြားကြီးကား အလောင်းမင်းကြားကြီး၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးတွင် မြင်တော်မူသော သားတော်လတ် ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၀၆-ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၆-ရက် တနင်းလာနေ့အဝင် ည၌ ၃-ချက်တီးကျော် ၅-နာရီတွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။ စဉ်နက္ခတ် ၁၆-လုံး၊ ၂-ပါဒ်၊ ၇-ဗီဇနာ။

၈	၁-၆	လ-၄
၂		
၃	၅	၂ ၀

ဇာတာတော်ပုံ

အလုံခေါ် ဗဒုံမြို့ မြဝတီမြို့များကို ကံကျွေးခံရသည်။ သက်တော် ၁၀-နှစ်တွင် သတိုးမင်းလှ ရွှေတောင်။ သက်တော် ၁၆ တွင် သတိုးမင်းစော။ သက်တော် ၂၀-တွင် သုဓမ္မာရာဇာ ဘွဲ့တော်များကို ခံရသည်။ သက်တော် ၃၇-နှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃ ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၄-ရက်၊ တနင်းလာနေ့ မင်းဖြစ်တော်မူသည်။

သက်တော် ၃၈ နှစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄-ခုနှစ် တပို့တွဲလဆန်း ၇-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့အဝင် ညဉ့် ၃-ချက်တီးကျော် ၁-နာရီ ၁-ပါဒ်အချိန်တွင် မြို့တော် ကျုံးတော် နန်းတော် ဂူတော် ကျောင်းတော် ကန်တော် ပိဋကတ်တိုက်တော် သီရိ-ခုနစ်ဌာနများကို တပြိုင်တည်း တည်ပြီးလျှင် အမရပူရမြို့တော် ဟု သမုတ်တော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၅ ခုနှစ်၊ ၁၁၄၆ ခုနှစ်များတွင် ၂ ကြိမ် မြောက်၊ ရာဇာဘိသေက၊ မုဒ္ဒါဘိသေက ဘိသိက်တော်ကို ခံယူပြီးလျှင် ထီးဆောင်းမင်္ဂလာ မဟာဥကင်သ ဖွင့်တော်မူ၍ သီရိပဝရဝိဇယာနန္ဒယသင်္ကြံ ဘဝနာဒိတျာဓိပတိ ပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ တံဆိပ်နာမံကို ခံယူတော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၆၆ ခုနှစ် အကြေလှိုင်မြို့ မင်းလှဝ အရပ်ကိုယ်လုံးဗိုင်းဝါဂွမ်းကဲ့သို့ ဖွေးဖွေးဖြူသော ဆင်ဖြူမကို ရတော်မူသည်။ ၎င်းဆင်ဖြူမကို သီရိမလ္လာမဟာသုဘတ္တာ ဘွဲ့ချီတော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈ ခုနှစ် ဟံသာဝတီမြို့တောင် နိဗ္ဗာန်ရွာ ကလပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ကိုယ်လုံးဖွေးဖွေးဖြူသော ဆဒ္ဒန်ဆင်ဖြူတော်

ကြီးကို ရတော်မူသည်။ ၎င်းဆင်ဖြူတော်ကြီးကို နိဗ္ဗာန ပစ္စယ နာဂရာဇာ ဘွဲ့ချီတော်မူ၍ ရွှေစက်တော် တင်ပြီးလျှင် ဆဒ္ဒန် ဆင်မင်းသခင် ခံတော်မူသည်။ နန်းစည်းစိမ်တော် ၃၈ နှစ်အဝင် သက်တော် ၇၅ နှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၈၁ ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၁၃ ရက် ညနေ ၄ ချက်တီးကျော်အချိန် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး နတ်ပြည်စံတော်မူသည်။

(က) မိဖုရားခေါင်ကြီးကား။ ။ မင်း သီရိရန္တရ သမီးတော် မဟာအတုလဒေဝီနှင့်၊ အင်းဝမြို့ ဗိုလ်မှူးတို့တွင် မြင်သည့် သမီးတော် သက္ကရာဇ် ၁၁၀၅ ခုနှစ်ဖွား၊ ၁၁၂၂ ခုတွင် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး ရေသွန်းလက်ထပ်တော်မူသည်။ သီရိပဝရ မဟာရာဇိန္ဒာမင်္ဂလာရတနာဒေဝီ ဘွဲ့တော်ကို ဒုတိယခံတော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ နတ်ရွာစံတော်မူသည်။ မဟာအောင်မြေဘုံကျော် ကျောင်းတော်ကြီး ဒါယိကာမ၊ ငယ်မည် မယ်လွန်းမယ်။

၁။ သမီးတော် ဒုတိယ အိမ်ရှေ့မိဖုရား သီရိမဟာမင်္ဂလာရတနာဒေဝီမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၃-ခုနှစ်ဖွား ကနိမြို့ ကံကျွေးခံရသည်။ ၁၁၉၈-ခုနှစ် အဝမြို့တွင် ကံတော်ကုန်သည်။ ဝေယန်ဘုံကျော် ကျောင်းတော်ဒါယိကာမ ငယ်မည် အမိကြီး။

၂။ သွီးတော်လတ်မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၅-ခုနှစ်ဖွား တောင်တွင်းကြီးမြို့နှင့် ရွှေကျင်ရွာကို ကံကျွေးခံရသည်။ ပဌမ အိမ်ရှေ့မိဖုရားဖြစ်သည်။ ၁၁၅၅-ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလာ ကံတော်ကုန်သည်။ မင်္ဂလာဝေယန်ကျောင်းတော် ဒါယိကာမ။

၃။ သွီးငယ် ပြည်မိဖုရား သီရိမဟာရတနာ မလ္လာဒေဝီမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၆-ခုနှစ်ဖွား မြေတူးမြို့ကို ကံကျွေးခံရသည်။

သားတော်စကုမင်းသားနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ပြည်မြို့ကိုပေးရာ ပြည်မိဖုရားဖြစ်သည်။ ၁၁၈၁-ခုနှစ် ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မယ်အုန်း။

(ခ) မြောက်နန်းမိဖုရား သီရိမဟာစန္ဒာဘိရတနာ ဒေဝီမှာ သပ္ပတ်တောကြေးတိုင် မောင်မြတ်ထွန်းနှင့် လွဲးပါရွာသူ ရှင် ဖယံဘို့သွီး သက္ကရာဇ် ၁၁၀၇-ခုနှစ်ဖွား အိမ်နိမ့်တော်စံစဉ် မြောက်ဆောင် ထား၍ အထွတ်အမြတ် ရောက်တော်မူလျှင် မြောက်နန်းတင်တော်မူသည်။ ၁၁၆၈-ခု ပြာသိုလ ကံကုန်သည်။ မဟာမုနိဘုရားရှေ့ မင်္ဂလာဘုံကျော် ကျောင်းတော် ဒါယိကာမ ငယ်မည် မယ်လွန်းသူ။

၁။ သားတော် မဟာ ဥပရာဇာ အိမ်ရှေ့မင်းသားကြီးကို သက္ကရာဇ် ၁၁၂၄-ခု နယုန်လပြည့်ကျော် ၉-ရက်၊ တနင်း လာနေ့၊ ၃-ချက်တီးတော် ၅-နာရီ ၂-ပါဒ်တွင်။

၁	၈	၂
၄	၅	
၆	၂	
	၃	၃
	၀	

ဇာတာတော်ပုံနှိုက် ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့ အကြိုက်အခါ ဖွားမြင်
တော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃-ခု မြောက်ဖက် တိုက်ဝန်သွီး
ဓမ္မဒေဝီနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ရွှေတောင်မြို့ကို ကံကျွေးပေးတော်
မူသည်ကို ခံရသည်။

၁၁၄၅-ခု ဝါဆိုလဆန်း ၁၂-ရက်၊ ၅-တေးနေ့ သတိုး
ဓမ္မရာဇာဘွဲ့တော်ကို ပေး၍ မိဖုရားခေါင်ကြီးတွင် မြင်သောသွီး
တော်လတ် တောင်တွင်းကြီးမင်းသွီး သီရိမဟာ တိလောကရက
နာဒေဝီနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ တောင်တွင်းကြီး ဒီပဲယင်းမြို့ သပွတ်
တော ၆-ရွာ ဒိုင်းစု သင်းစုများနှင့်တကွ အိမ်ရှေ့ဆောင် နှင်း
တော်မူသည်ကို ခံရသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆-ခုသော် ဝီရိမဟာ ဓမ္မာဘိဇယ သီဟ
သူရဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ခံယူ၍ အနောက်ဖက်တလွား တိုင်းပြည်
များကို သိမ်းယူ၍ ဓညဝတီပြည် မဟာမုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကို
ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၅၄-ခုသော် ဒဝယ် ယိုးဒယားမင်းတို့ကို နှိမ်
နင်းတော်မူသည်။ ၁၁၇၀-ပြည့်နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၁၄-ရက်
အိမ်နိမ့်စည်းစိမ် ၂၆-နှစ် သက်တော် ၄၆-နှစ် ၁၀-လတွင်
နတ်ရွာစံတော်မူလေသည်။

သားတော်လတ် ပြည်မင်း သီရိမဟာ ဓမ္မရာဇာမှာ သက္ကရာဇ်
၁၁၂၇-ခု ဖွား စကုမြို့ကို ကံကျွေးခံရသည်။ ရွှေတိုက်ဝန်သွီး
ရှင်မင်းဦးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ နောက်သွီးတော် မြေတူး မင်း
သွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ပြည်မြို့ကို ဘုရင်ခံအဖြစ်နှင့် အပ်တော်

မူသဖြင့် မင်းပြုရသည်။ နောက်ဘကြီးတော် လက်ထက် ထောင် မှာထားရာ လွန်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်ရွှေမုံ။

(ဂ) အလယ်နန်းမိဖုရား သီရိမဟာ စန္ဒာဘိရတနာဒေဝီမှာ ဟံသာဝတီရောက် မင်းလက်ထက် လုံပေါ်မြင်းစာရေး မောင်စံ ထွန်းသွီးနှင့် အိမ်နိမ့်တော်စံစဉ် ယဉ်ပါးတော်မူ၍ အလယ်နန်းတင် တော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၁-ခုနှစ် ကံတော်ကုန်သည်။ မင်္ဂလာ စံလွတ်ကျောင်းတော် ဒါယိကာမ ငယ်မည် မယ်လွန်းပု။

၁-သွီးတော် သီရိမဟာရတနာ ပဘာဒေဝီမှာ ၁၁၂၃-ခု ဖွား ဟင်္သာတမြို့ တလုတ်မြို့များကို ကံကျွေးပေးတော်မူသည် ကို ခံရသည်။ သရက်တောတိုက် ဘုံကျော်အောင်သာ ကျောင်း တော် ဒါယိကာမ ငယ်မည် မမင်းတုတ်။

၂-သားတော်တစ်၊ ၃-သွီးတော်တစ်မှာ ငယ်ကလွန်သည်။ ၄- သားတော် မင်းရဲမြတ်စောမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၀-ပြည့် ဖွား ပသိန်မြို့ သမြင်းတုံမြို့များကို ကံကျွေးသနားတော်မူသည်။ နောက် စိတ်တော်မကြည်ပဲ ယှိနေရာ ၁၂၀၀-ပြည့်နှစ် မြို့တော် တွင် ကံတော်ကုန်သည်။

(ဃ) ကိုယ်လုပ်တော် ရှင်မင်းစီမှာ ရွှေဘိုမြို့မြောက် ရွံ့စက်ရွာ မောင်ပုသွီး အိမ်နိမ့်စံစဉ် ကံတော်ကုန်သည်။ ၁-သားတော် တောင်ငူမင်း “သူသီရိမဟာ ဓမ္မရာဇာ” မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၉-ခု နှစ်ဖွား ကာမမြို့ကို ကံကျွေးခံရသည်။ နောင်တော် ဆင်ဖြူရှင် သွီးတော် ပဘာဒေဝီနှင့် ထိမ်းမြားတော်မူ၍ တောင်ငူမြို့ကို ဘုရင်ခံအဖြစ် ဆောင်နှင်းတော်မူသည်။ ဘကြီးတော်လက်ထက်

ရေမှာဖျောက်သည် အမရပူရမြို့ထောင့် လေးကျွန်းအောင်မြေ ပြဿာဒိတော်ကြီးဒါယကာ ငယ်မည် မောင်ရွှေအား ၂-သွီးတော် တစ်၊ ငယ်ကလွန်သည်။

(င) ဒုတိယမြောက်နန်းမိဖုရား “သီရိမဟာရတနာဒေဝီ” မှာ ရွှေဘိုမြို့နယ် ဇီးတော အသည်မောင်မိုးသွီး သက္ကရာဇ် ၁၁၂၇-ခုဖွား ငစဉ်ကူးမင်းလက်ထက် မြို့ ၄-မြို့ကံကျွေးခံရသည်။ ဗဒုံမင်းကြားကြီး မြောက်နန်းတင်တော်မူသည်။ ဆင်ကြီးရွှေဂူ အတွင်း သုဓမ္မာနှင့် စံကျောင်းတော် ဒါယိကာမ သက္ကရာဇ် ၁၁၇၀-ခုနှစ် ကံတော်ကုန်သည်။

၁-သားတော် မက္ခရာမင်းသား “မင်းရဲကျော်စွာ” မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃-ခုဖွား မက္ခရာမြို့ ဗန့်ကျီတိုက်နယ်များကို ကံကျွေးခံရသည်။ မြောက်သားတော်ကား ခမည်းတော်ဘုရား သွီးတော်ကြံညှပ်မင်းသွီး၊ မကွေးမင်းသွီး၊ ဓနုဖြူမင်းသွီး၊ ညီအစ်မ သုံးပါးလုံးပင်တည်း။ ခမည်းတော်လက်ထက် ရတနာပူရ စတုတ္ထ မြို့တည်မင်းကြား လက်ထက်တိုင် အဆင့်ဆင့် အချီးအမြှင့် ခံရ သည်။ ၁၂၁၀-ပြည့်နှစ်တွင် ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မောင်မျိုး။

၂-သားလတ် လိုင်မင်းသား “သီရိဓမ္မာရာဇာ” မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၆-ခုဖွား ခမည်းတော်ဘုရားသွီးတော် ဓနုဖြူမင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ၁၁၇၅-ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ် မည် မောင်ရိုး။

၃-သွီးတော်သီရိသုရတနာမလ္လညဒေဝီမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၉- ခု ဖွား မြစ်သားမြို့ကို ကံကျွေးခံရသည်။ ခမည်းတော်ဘုရား သား

တော် မင်းတုန်းမင်းသားနှင့် ထိမ်းမြားတော်မူသည်။ ၁၁၈၈-ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် ရွှေနန်းမြင့်။

(စ) ယင်းတော် မိဖုရားမှာ ခမည်းတော် ဘုရား သွီးတော် သက္ကရာဇ် ၁၁၁၆-ခုဖွား မဟာမုနိ အရှေ့ တံတိုင်းနှင့်တကွ တည်လုပ်သော သိမ်ပြသာဒ်ကြီး ဒါယိကာမ ငယ်မည် မရွှေမြ ၁-သားတော်တစ်၊ ၂-သွီးလတ်တစ်၊ ၃-သွီးငယ်တစ်၊ ငယ်က လွန်ကြသည်။

(ဆ) တောင်ဆောင်တော်မိဖုရား၊ ‘သီရိမဟာမင်္ဂလာဒေဝီ’ မှာ မင်္ဂလာစံအိမ်တော်နှိုက် တောင်ရွှေရေး ဆောင်တော်နေ ဓနုဖြူမြို့ စလေမြို့များကို စားရသည်။ မဟာမုနိ အနောက်စောင်း တန်းမြောက်ဖက် ဝေယန်စံလွတ် ကျောင်းတော် ဒါယိကာမ ငယ်မည် မယ်အောင်။

၁။ သားတော် ပုဂံမင်း ‘သီဟသူရ မဟာ ဓမ္မရာဇာ’ မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၃၈-ခုဖွား၊ မြင်းကွန်းမြို့ လိုင်မြို့ပင်းတလဲးမြို့များကို အစား သနားတော်ခံရသည်။ ရတနာပူရ တတိယမြို့တည် ဆင်ဖြူရှင်သွီးတော် ဧချင်းဘွဲ့ခံ မင်းရွှေနန်းနှင့် စုံဖက်တော်မူ၍ ပုဂံပြည်ကို ဘုရင်ခံ ရာဇသံရွှေပေနှင့် ဆောက်နှင်းတော်မူသည်။ ၁၁၇၆-ခုနှစ် ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မောင်ပေ။ ၂-သွီးတော် ယောမင်းသွီး ‘သီရိဥပ္ပလဝတီ’ မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၁-ခုဖွား သားတော်ပသိန်မင်းသားနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ၁၁၇၇-ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ၃-သားလတ် သန်လျှင် မင်းသား

‘သီရိသုဓမ္မာမဟာရာဇာ’မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၇-ခုဖွား၊ ရတနာပူရစတုတ္ထမြို့တည် မင်းလက်ထက် ယျုတ်ချ၍ ညောင်ရမ်းဝန်ကြီးကို အပ်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်ဖိုးလှ။ ၄-သားငယ်ကနောင် မင်းသား၊ ‘သီရိဓမ္မရာဇာ’မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၉-ခုဖွား၊ ခမည်းတော် သွီးတော် ကွပ်ရွာမင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်သာထွန်းအောင်။

(ဇ) မြောက်ရွှေရေးဆောင် မိဖုရား ‘သီရိမဟာသုဓမ္မာဒေဝီ’ မှာ မင်္ဂလာအိမ်တော်ပါ မြောက်ရွှေရေး ဆောင်တော် စံရသည်။ ယင်းတိုက်ရွာ လှိုင်းတက်ရွာအမြင့်မြို့ ကာမမြို့များကို အသုံးကံကျွေးခံရသည်။ ရတနာပူရ စတုတ္ထတည် မင်းကြား နို့ထိန်းဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၇၁-ခုနှစ်မှာ ကံတော် ကုန်သည်။ ငယ်မည် ရှင်ဝက်။ ၁-သားတော် ပခန်းမင်းသား ‘သတိုးမင်းရဲကျော်ခေါင်’မှာ ၁၁၄၅-ခုဖွား၊ ခမည်းတော် သွီးတော် ရွှေဂူမင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ၁၁၇၃-ခုနှစ်မှာ ကံကုန်သည်။ ငယ်မည် မောင်ဖဲကြီး။

(ဈ) မိတ္ထီလာမိဖုရား ‘သီရိသုရတနာဒေဝီ’မှာ ဟံသာဝတီရောက်မင်း သားတော် ရွှေတောင် မင်းသားနှင့် ၎င်းသွီးတော်ဇေးချင်းဘွဲ့ခံ မင်းထိပ်ပန်းကို စုံဖက်တော်မူရာ မြင်သည့် သွီးတော်ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် မင်းစိစိ၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၆-ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

၁-သွီးတော် ရွှေဂူမင်းသွီး ‘ဥပုံလဝတီ’မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄-ခုဖွား၊ သားတော် ပခန်းမင်းသားနှင့် ထိမ်းမြားတော်

မူသည်။ ၁၁၇၃-ခုနှစ်မှာ ကံတော် ကုန်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မင်းစစ်။

၂-သွီးတော်လတ် မင်းခင်းမင်းသွီး ‘သီရိမလ္လာ နန္ဒာဒေဝီ’ မှာ ၁၁၄၇-ခုဖွား၊ သားတော်မိုးမိတ် မင်းသားနှင့် ထိမ်းမြား တော်မူသည်။ ၃-သွီးတော်တစ် ငယ်က လွန်သည်။

၄-သွီးတော် မိတ္ထီလာမင်းသွီး သီရိသုရတနာနန္ဒာဒေဝီမှာ ၁၁၅၇-ခုဖွား၊ ခမည်းတော် မယျိုနောက် နတ်မောက်မင်းသား နှင့် သင့်မြတ်သည်။ ၁၂၀၂-ခုနှစ်မှာ ကံတော် ကုန်သည်။ ငယ်မည် ရွှေအိမ်ရှင်။

(ည) မိုးမိတ်မိဖုရားသီရိမြတ်သားထားမဟေမှာ မိုးမိတ်စော်ဘွား ၏ သွီးကညာဖြစ်သည်။ ဟန်လင်းမြို့ကို စားရသည်။ ၁၁၅၇ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

၁-သားတော် မိုးမိတ်မင်းသား မင်းရဲ ရွှေတောင်မှာ ၁၁၄၇-ခုဖွား၊ သွီးတော် မင်းခင်းမင်းသွီးနှင့် သင့်မြတ်တော်မူ သည်။ ငယ်မည် မောင်ခန်းကျော်။

၂-သွီးတော် မြတောင်မင်းသွီး။ သီရိသုရတနာစန္ဒာဒေဝီမှာ ၁၁၄၈-ခုဖွား၊ သားတော် တောင်ငူမင်းနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ၁၂၀၉-ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မင်းပတ္တမြား။

၃-သွီးတော် ကွပ်ရွာမင်းသွီး သီရိရတနာမလ္လာဒေဝီမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၁-ခုဖွား၊ သားတော်ကနောင်မင်းသားနှင့် သင့် မြတ်စေသည်။ ငယ်မည် ရွှေပခြုပ်။

၄-သွီးတော် မကွေးမင်းသွီး သီရိသီလဒေဝီမှာ ၁၁၅၂-ခု ဖွား၊ သားတော် မက္ခရာမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ၁၁၇၇-ခု နှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မင်းရွှေမှုတ်။

၅-သွီးတော် ကြံညှပ်မင်းသွီး သီရိမလ္လာဝတီမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃ ခုဖွား၊ သားတော် မက္ခရာမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ၁၁၇၁ ခုနှစ် ပန်းတောင်းမင်းသွီး သွီးတော် သီရိမဟာ ရတနာဒေဝီကို ဖွားမြင်တော်မူပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၁၂၀၀ ပြည့်နှစ် ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မင်းရွှေရုပ်။

၆-သားတော် မင်းတုန်း မင်းသား သီရိဓမ္မရာဇာမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၄-ခု ဖွား၊ သွီးတော် ကျောက်မော် မင်းသွီးနှင့် စုံမက်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်နေထွန်း။

၇-သားတော် မောင်နေဝန်းမှာ ငယ်ကလွန်သည်။

၈-သွီးတော် သီရိရတနာပဘာဒေဝီမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၅ ခုဖွား၊ သားတော် လိုင်မင်းသားနှင့် နောက် ခဲအိုတော် မက္ခရာ မင်းသားနှင့် သင့်မြတ်တော်မူသည်။ ၁၁၈၉-ခုနှစ်မှာ ကံတော် ကုန်သည်။ ငယ်မည် မင်းရွှေလုပ်။ ၉-သွီးငယ်တပါး အမည် မပါ။

(၉) သပြေ ၅ ရွာစား မိဖုရား သီရိစန္ဒာမဟေမှာ သီပေါ စော်ဘွား၏ သွီးကညာဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၇ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

၁-သားတော် သီပေါမင်းသား သတိုးမင်းရဲစည်သူမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၇ ခုနှစ်ဖွား သွီးတော် သီရိသုသာမာဝတီနှင့်

စုံမက်တော်မူသည်။ ၁၁၈၁ ခုမှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မောင်ဖဲးကလေး။

(၄) သီရိမဟာဂန္ဓာလဒေဝီ။ ငယ်မည် တာကူညင်း။ သီရိ မဟာပဉ္စာလဒေဝီ။ ငယ်မည် အေကူညင်း။ သီရိမဟာဂန္ဓာလစန္ဒာ ဒေဝီ။ ငယ်မည် သံကူညင်း။ ထိုမိဖုရားသုံးပါးကား တရုပ်ဥတည် မင်း၏ မြေးတော်များ ဖြစ်သည်။ ဗန်းမော်မြို့သို့ သွား၍ ကြိုယူ ဆက်သရသည်။

၁-သားတော် သံတွဲမင်းသား သီရိသုဓမ္မရာဇာမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၆၂-ခုဖွား။ ဘကြီးတော်လက်ထက် ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်တိုင် မင်းသုံးဆက်မြောက် မြို့ရွာကံကျွေး ပေးအပ် ချီးမြှင့်သည်ကို ခံရသည်။ ၁၁၂၂ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန် သည်။ မည်သည့် မိဖုရားရင်သွေးတော်ဟူ၍ စာတမ်းနှိုက် မဖော် ပြချေ။

(၅) ဝေသာလီမိဖုရား သီရိမဟာမင်္ဂလာဒေဝီမှာ ဝေသာလီ မင်းက ဆက်သသော သွီးကညာဖြစ်သည်။ မိုးကောင်းမြို့သို့ သွား ရောက် ကြိုယူဆက်သရသည်။ မအူ ၄ ရွာကို ကံကျွေး အစား သနားတော်မူသည်။

၁-သားတော် မိုးကောင်းမင်းသား သတိုးမင်းဖျားမှာ သက္က ရာဇ် ၁၁၆၄ ခုဖွား သွီးတော် သီရိမုဒုဝတီနှင့် စုံဖက်တော် မူသည်။

(၆) တရုပ်မြော်မိဖုရား သီရိမြတ်စွာမဟေမှာ မိုးကောင်း စော်ဘွားက ဆက်သသော သွီးကညာဖြစ်သည်။ ရတနာပူရ

စတုတ္ထမြို့တည် မင်းကြားလက်ထက် သတင်းသည် အဝတ်ကို ဝတ်၍ မဟာမုနိဘုရားကြီးအနီးနိုက်နေသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

၁-သွီးတော် မော်တုံမင်းသွီး သီရိစန္ဒာ။ ၁၁၅၉ ခုဖွား၊ သားတော် ငဖဲမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ၁၁၇၈ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မင်းချစ်ကဲ။

၂-သွီးတော် သီရိမုတ္တာဝတီမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈ ခုဖွား၊ ခမည်းတော်ဘုရား မယိုသည့်နောက် မောင်တော်ကျောက်တလုံး မင်းသားနှင့် သင့်မြတ်ကြသည်။ ၁၁၈၈ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မင်းချစ်စု။ ၃-သွီးတော် ၁။ ၄-သားတော် ၁ မှာ အမည်မယို။

(ဏ) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိဝဏ္ဏမဟေမှာ မိုးမိတ်စော်ဘွားက ဆက်သသော သွီးကညာဖြစ်သည်။ စောလှမြို့ကို စားရသည်။

၁-သွီးတော် သီရိဓမ္မာဝတီမှာ သကျင်သံရွာစား သားတော်ကလေးနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ငယ်မည် ရှင်ကသည်း။

၂-သားတော် ခေါ်သန္တိမင်းသား မင်းရဲစည်သူမှာ ခမည်းတော်ဘုရားလက်ထက် စုံဖက်ရင်းမယို။ ငယ်မည် မောင်မုန်တိုင်း။

(တ) ကိုယ်လုပ်တော် ဇရွံမိဖုရား သီရိရုစာမဟေမှာ ဇရွံမြို့ထန်းတယ်ရွာကို ကံကျွေးစားခံရသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၆၈ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

၁-သားတော် ကလေး မင်းသား သတိုး မင်းရဲနေရာမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆ ခုဖွား သွီးတော် နန္ဒင်းကိုင်း မင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ၁၁၇၁ ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

၂-သွီးတော် ဇရွံမင်းသွီး သီရိသုသာမာဝတီမှာ သားတော် သီပေါမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ငယ်မည် ရွှေနန်းရစ်။

၃-သွီးတော် ထန်းတပင်မင်းသွီး သီရိသုမုဒုဝတီမှာ သီပေါမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ငယ်မည် မင်းရွှေဂုဏ်။

၄-သားတော်ကလေး မင်းသား မင်းရဲမင်းလှကျော်မှာ သွီးတော် သီရိဓမ္မာဝတီနှင့် စုံဖက်တော်မူစေသည်။ ၅-သွီးတော် ၁။ ငယ်က လွန်သည်။

(ထ) ရေနံချောင်းမိဖုရား သီရိစန္ဒာမဟေသီမှာ ယိုးဒယား ဝန်ကြီးသွီးဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၇၅ ခုနှစ်မှာ ကံတော် ကုန်သည်။

၁-သားတော် ပန်းထိမ်းမင်းသား သတိုးမင်းရဲကျော်စွာမှာ ၁၁၄၅ ခုဖွား ခမည်းတော်ဘုရား နောင်တော်ဆင်ဖြူရှင် သွီးတော် မလ္လာဝတီနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်ရွှေလွတ်။

၂။ သားတော် ငဖဲမင်းသား မင်းရဲမင်းလှကျော်စွာမှာ သွီးတော် မော်တုံ-မော်ကယ် မင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်ကျွတ်။

၃။ သားတော် မင်းတပ်မင်းသား မင်းလှနုရာမှာ ငယ်မည် မောင်ထွတ်။

၄။ သွီးတော် ရေနံချောင်းမင်းသွီး သီရိသိင်္ဂီဝတီမှာ သားတော် ရေနံသာမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။

(ဒ) ကိုယ်လုပ်တော် ရှင်မယ်မယ်မှာ မင်္ဂလာအိမ်တော်စံစဉ် က လွန်တော်မူသည်။

၁။ သားတော် တောင်တွင်းချောင်မင်းသား မင်းရဲမြတ်စောမှာ ၁၁၃၃-ခုဖွား။ မြောက်သားတော်ကား ခမည်းတော်ဘုရား နောင်တော်ဆင်ဖြူရှင် သွီးတော် သီရိစန္ဒာဝတီနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။

(ခ) ကိုယ်လုပ်တော် ရှင်ဖယုံမှာ မင်္ဂလာအိမ်တော် စံစဉ်က လွန်တော်မူသည်။

၁။ သားတော် ဝန်းသိုမင်းသား မင်းရဲမြတ်စွာမှာ ခမည်းတော်ဘုရား နောင်တော် ဆင်ဖြူရှင်သွီးတော် သီရိပဘာဒေဝီနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ၁၁၈၁-ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် မောင်ရွှေအပ်။ ၂-သားတော် ၁ မှား ငယ်ကလွန်သည်။

(န) မတ္တရာမိဖုရား အာသာသီရိမှာ တလုပ်မြို့သူ ကချေသည် ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မြတ်လှ။

၁။ သားတော် လယ်ကိုင်းမင်းသား မင်းရဲမင်းလှငယ်မှာ ၁၁၂၉-ခုဖွား ခမည်းတော်၏သွီးတော် ကြခပ်မုန်ညှင်းချောင်းမင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် မင်းလက်ထက် ရေမှာဖျောက်ခြင်း ခံရသည်။ ငယ်မည် မောင်မှတ်။

၂။ သားတော် ရွှေကူမင်းသား မင်းရဲကျော်စွာမှာ ၁၁၆၂-ခုဖွား ခမည်းတော်၏သွီးတော် သီရိမုတ္တာနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။

၃။ သားတော် မိုးညှင်းမင်းသား မင်းရဲကျော်ခေါင်မှာ ၁၁၆၄-ခုဖွား ဟံသာဝတီဝန်ကြီးသွီး ရှင်ဆုံနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ၁၂၀၂-ခုနှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

(ပ) ကသာမိဖုရား မြတ်စွာဝတီမှာ ကသဲးဝန်သွီးဖြစ်သည်။

၁။ သားတော်ကသာမင်းသား မင်းရွှေတောင်မှာ ၁၁၆၄-ခု
ဖွား ၁၁၇၀-ပြည့်တွင် လွန်သည်။ ၂-သွီးတော် ၁။ ၃-သား တော်
၁။ ၄-သွီးငယ် ၁။ ငယ်က လွန်သည်။

(ဖ) ထရံကာမိဖုရား မြတ်စွာမဟေမှာ သိန္နီ စော်ဘွားသွီး
ဖြစ်သည်။

၁။ သားတော် သိန္နီမင်းသား သတိုးမင်းလှငယ်မှာ ရွှေဘို
မင်းကြားလက်ထက် ‘မင်းရဲမင်းကျော်စွာ’ အမည်ခံယူပြီးနောက်
ကံတော်ကုန်သည်။

(ဗ) ကိုယ်လုပ်တော် ပေါက်မြိုင်မြို့စား ရစိယဝတီမှာ ကိုင်း
စားရွာစားသွီးဖြစ်သည်။ ငစဉ့်ကူ မင်း၏ ကိုယ်လုပ်တော်
ဟောင်း။

၁။ သွီးတော်နန္ဒင်းကိုင်းမင်းသွီးသီရိသုမင်္ဂလာမှာ ၁၁၄၇-ခု
ဖွား သားတော် ကလေးမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ငယ်မည်
မယ်မငြီး။

သွီးတော် ရွာပုလဲမင်းသွီး ‘သီရိသင်္ခါဝတီ’မှာ ၁၁၆၈-ခု
နှစ်တွင် ကံတော်ကုန်သည်။ ငယ်မည် ရွှေဟင်္သာ။ ၃-သားတော်၁။
၄-သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ဘ) ကိုယ်လုပ်တော် ဒဝယ်မြို့စား ‘သီရိနန္ဒာ’မှာ နတ်ကန်
မြင်းစီးသွီးဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မင်း။

၁။ သားတော် သာဂရမင်းသား မင်းရဲကျော်စွာမှာ ခမည်းတော်၏ သွီးတော် သပြေလှမင်းသွီး ရွှေသဉ္ဇာနှင့် စုံမက်တော် မူသည်။

(မ) ငမြာကြီးမိဖုရား ‘သီရိမလ္လာမဟေ’ မှာ မိုးနဲစော်ဘွား သွီးဖြစ်သည်။

၁။ သွီးတော် ကြခပ်မင်းသွီး ‘သီရိဟိရိဝတီ’ မှာ သားတော် လယ်ကိုင်းမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ငယ်မည် ရှင်ဖြူခင်။

(ယ) မင်းကိုယ်လုပ်တော် ရွာပုကြီးစား ‘ဘဒ္ဒသီရိ’ မှာ ရွှေကျင် ရွှေခွန်မှူးသွီးဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မင်းလှ။ ၁-သားတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ရ) ကိုယ်လုပ်တော် စန္ဒာဝတီမှာ ဆင်ဝန်၏သွီး ငယ်မည် ရှင်ခဲ။

၁။ သားတော် အင်ထောက်သာမင်းသား ‘မင်းရဲသီဟမှာ ၁၁၄၆-ခုဖွား သွီးတော် မုန်သွင်မင်းသွီးနှင့် စုံမက်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်ထိုက်။

၂။ သားတော် ရေနံချောင်းမင်းသား ‘မင်းရဲနရာ’ မှာ ၁၁၄၈-ခုဖွား အုန်းတော်အောင်သာ မင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော် မူသည်။ ငယ်မည် မောင်မှိုက်။

(လ) ကိုယ်လုပ်တော် မင်္ဂလာမဟေမှာ ပြည်မြို့အင်းမသူကြီး သွီး ငယ်မည် ရှင်နှင်းဦး။

၁။ သားတော် ကျောက်ပန်းတောင်းမင်းသား မင်းရဲသိင်္ခါ မှာ သွီးတော် ‘သီရိသာမာဝတီ’နှင့် စုံမက်တော်မူသည်။ ငယ်မည်

မောင်ကျောက်ခဲး။ ၂-သားတော် ၁။ ၃-သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ဝ) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိနန္ဒာမှာ ဆင်ခြေတိုင်ဝန်သွီး။ ငယ်မည် ရှင်မင်းကြွက်။

၁။ သွီးတော် ရှိမ္မကားမင်းသွီး သီရိကေသာဝတီမှာ အင်ထောက်သာ မင်းသားနှင့် သင့်မြတ်တော်မူသည်။ ငယ်မည် ရှင်မင်းလေး။

၂။ သွီးတော် ငါးပတ်ချောင်းမင်းသွီး သီရိသုသာမာဝတီမှာ ကျောက်ပန်းတောင်းမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်တော်မူသည်။ ငယ်မည် ရှင်မင်းအေး။

(သ) ကိုယ်လုပ်တော် ‘သီရိဝတီ’မှာ အသည်ဝန်ကြီးသွီး ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မြတ်ထွတ်။ ၁-သားတော် ၁။ ၂-သားလတ် ၁။ ၃-သွီးတော် ၁။ ငယ်က လွန်သည်။

(ဟ) ကိုယ်လုပ်တော် ‘သီရိသုမြတ်စွာမဟေ’ မှာ ငွေကျောင်းဒါယကာ၏ သွီး၊ ငယ်မည် ရှင်ဥ။ ၁-သားတော်ကြီး ၁ ငယ်ကလွန်သည်။

၂။ သားလတ် မြင်ကွန်းမင်းသား မင်းရဲ မင်းလှစည်သူမှာ ၁၁၆၁-ခုဖွား မဟာသုဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ ငယ်မည် မောင်ရွှေခွက်။ ၃-သွီးတော် ၁။ ၄-သားတော် ၁။ ငယ်က လွန်သည်။

(ဠ) ကိုယ်လုပ်တော် သစ်ဆိမ့်ကြီး ‘သီရိပဘာဝတီ’မှာ ဒေဝရွှေတောင်၏ သွီး၊ ငယ်မည် ရှင်မိုး။

၁-သွီးတော် ကျီးမနားမင်းသွီး ‘ရတနာပဘာ’ မှာ ခမည်းတော် သားတော် ‘မင်းရဲနရာကျော်’ နှင့် သင့်မြတ်တော်မူသည်။

(အ) ကိုယ်လုပ်တော် ‘သီရိမင်္ဂလာ’ မှာ ခင်တလည်ဗိုလ်၏ သွီး၊ ငယ်မည် ရှင်ရွှေဥ။

၁။ သားတော် ဆောမင်းသား ‘မင်းရဲမြတ်စော’ မှာ စုံဖက် မယို၊ ငယ်မည် မောင်ကျော်စံလှ။

၂။ သွီးတော် မြောင်မင်းသွီး ‘ရတနာစန္ဒာ’ မှာ ငယ်မည်ရွှေတံ တင်း။ ၃-သားတော် ၁။ ၄-သွီးတော် ၁။ ငယ်က လွန်သည်။

(က) ကိုယ်လုပ်တော် သုဇာလီမှာ ကျောက်ဆည် စာရေး၏ သွီး၊ ငယ်မည် ရှင်သူ။

၁။ သားတော် တောင်သာမင်းသား မင်းရဲသီဟကျော် မှာ သွီးတော် ရတနာ မလ္လာနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ၂-သွီးတော် အုန်းတော အောင်သာ မင်းသွီး သီရိ သုရာဇာမှာ သားတော် မင်းရဲနရာနှင့် သင့်မြတ်တော်မူသည်။ ငယ်မည် ရှင်နှုတ်ချို။

၃။ သားတော် ၁။ ၄-သွီးတော် ၁။ ၅-သားတော် ၁ မှာ ငယ်က လွန်သည်။

(ကာ) ကိုယ်လုပ်တော် သိင်္ဂီမင်္ဂလာမှာ လဘို့ရွာစား သွီး ငယ်မည် ရှင်ယွ။

၁။ သွီးတော် ယင်းခဲမင်းသွီး ရတနာမလ္လာမှာ သားတော် တောင်သာမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်တော်မူသည်။ ၂-သားတော်၁။ ၃-သွီးတော် ၁။ ငယ်က လွန်သည်။

(ကိ) ကိုယ်လုပ်တော် ရွှေခုံတိုင် သုကေလာမှာ အဆောင် မြဲ တုရင်မိတ္တ သွီး မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ ဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မင်းဘော်။

၁။ သားတော် နတ်မောက်မင်းသား မဟာဓမ္မရာဇာမှာ ရွှေဘိုမင်း-မင်းတုန်းမင်း ၂-ပါးတို့တိုင် အချီးအမြှင့်ခံရသည်။
၁၁၂၀-ပြည့်နှစ်မှာ ကံတော်ကုန်သည်။

(ကိ) ကိုယ်လုပ်တော် ရှင်ရိုင်းမှာ စေထယွန်းသွီး ၁။ သားတော် ပဋ္ဌနဂိုမင်းသား မင်းရဲနရာကျော်မှာ ကျီးမနားမင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်မြစ်။

(ကု) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိကေသာမှာ အမှာတော်ရေးသွီး ငယ်မည် ရှင်ညွန့်။

၁။ သားတော် ကျောက်တလုံးမင်းသား မင်းရဲမင်းလှမှာ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက် မင်းလှမင်းထင် ဘွဲ့ကို ခံရသည်။ နောက် ကံတော်ကုန်သည်။

(ကူ) ကိုယ်လုပ်တော် ဇည်ရွာစား သီရိသုမုတ္တာမှာ ယိုးဒယားမင်း၏ သွီးတော်ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မင်းပု။ ၁-သွီးတော် ငယ်ကလွန်သည်။

(ကေ) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိသာမာမှာ သီရိရွှေတောင်၏ သွီး ငယ်မည် ရှင်မင်းလှ။

၁။ သားတော် ရေနံ့သာမင်းသား မင်းရဲသိခံသူမှာ သွီးတော် နဘက်မင်းသွီးနှင့် စုံဖက်တော်မူသည်။ ငယ်မည် မောင်ဖြူ။ ၂-သွီးတော် ၂။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ကဲ) ကိုယ်လုပ်တော် အန္တသီရိမှာ ဇောင်းကလော ငွေ့၏ သွီး။ ငယ်မည် ရှင်မိုးသူ။

၁။ သွီးတော် စိုင်နံမင်းသွီး သီရိမုတ္တာမှာ ရွှေဂူမင်းသားနှင့် သင့်မြတ်စေသည်။ ငယ်မည် ရှင်စု။

(ကော) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိသုပဒုမ္မာမှာ မိုင်းတိန်းစော်ဘွား ၏သွီး။ ၁-သားတော် ၁။ ၂-သွီးတော် ၁။ ၃-သားငယ် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ကော်) ကိုယ်လုပ်တော် ကေသာမှာ ရာဇဝေသူ၏ သွီးတော် မည်ရှင်အေး။ ၁-သားတော် ၁။ ၂-သွီးတော် ၁။ ၃-သားငယ် ၁ မှာ ငယ်ကလွန်သည်။

(ကံ) ကိုယ်လုပ်တော် နီလာပမှာ မည်သူ့သွီးဖြစ်သည်ဟု မဆို ငယ်မည် ရှင်စံ။ ၁-သွီးတပါး ငယ်ကလွန်သည်။

(ကား) ကိုယ်လုပ်တော် မာလာမှာ စစ်တောင်းမြို့သူကြီးသွီး ငယ်မည် ရှင်မင်းဖြူ။ ၁-သားတော် ၁။ ၂-သွီးတော် ၁။ ငယ် ကလွန်သည်။

(ခ) ကိုယ်လုပ်တော် ရုစာသီရိမှာ ပသိန်ဝန်ကြီး၏သွီး ငယ် မည် ရှင်မင်း။ ၁-သားတော် ၁။ ၂-သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန် သည်။

(ခါ) ကိုယ်လုပ်တော် ကေလာမှာ မဏိပူရမင်းမျိုး၊ ငယ်မည် ရှင်အောင်။ ၁-သွီးတော် ငယ်ကလွန်သည်။

(ခိ) ကိုယ်လုပ်တော် သုဝဏ္ဏဂန္ဓာမှာ ဘယောစား သွီး ၁-သားတော် ၁။ ၂-သွီးတော် ၁။ ၃-သားတော် ၁။ ၄-သွီး တော် ၁-တို့မှာ ငယ်ကလွန်သည်။

(ခိ) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိသူဇာမှာ အိမ်ရှေ့စာရေးကြီး၏ သွီး၊ ငယ်မည် ရှင်မြရွှက်။ ၁-သားတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ခု) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိသာခါမှာ မည်သူ့သွီးဟု မဆို။ ၁-သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ခူ) ကိုယ်လုပ်တော် သုမုတ္တာမှာ အကောက်ဝန်၏ သွီး။ နယ်မည် ရှင်ငြိမ်း။ ၁-သားတော် ၁။ ၂-သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ခေ) ကိုယ်လုပ်တော် ရှင်မင်းကောင်းမှာ မည်သူ့သွီးဟု မဆို။ ၁-သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

(ခဲ) ကိုယ်လုပ်တော် သိရီမိတ္တာမှာ မည်သူ့ သွီးဟု မဆို။ ၁-သားတော် ၁။ ၂-သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီးတင် ၁-သားတော် ၄ ပါး။ ၂-သွီးတော် ၅ ပါး မြင်သည်။

ထီးဆောင်း နန်းနေ၊ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်၊ စော်ဘွား၊ တပ်ပေါင်းမြို့စား၊ ဆွေတော် မျိုးတော်၊ မှူးတော် မတ်တော် ဝန်စု၊ မှူးစု၊ စုရေးစုကိုင်တို့ သွီးများကို နန်းတင်ရာ မြင်သည့် သားတော် ၆၂ ပါး။ သွီးတော် ၅၈ ပါးယှိရာ။ သားတော် ၆၂ ပါးတို့တွင် မဟာဥပရာဇာအိမ်ရှေ့မင်း ၁-ပါး။ မဟာဓမ္မရာဇာခံ ၁၂-ပါး။ သတိုးခံ ၇-ပါး။ မင်းရဲခံ ၂၀-ပါး။ ငယ်ကလွန် ၂၂-ပါး ဖြစ်သည်။

အိမ်နိမ့်နေစဉ်။ ၁-သားအကြီးဆုံး အိမ်ရှေ့ ၂-သားအငယ်ဆုံး ပသိန်မင်းသား။

အထွတ်အမြတ်ရောက်မှ ၁-သားအကြီးဆုံး ပခန်းမင်း
သား အငယ်ဆုံး သိန္နီမင်းသား။

သွီးတော် ၅၈-ပါးတွင် ဒေဝီခံ ၁၃-ပါး။ ဝတီခံ ၁၂-
ပါး။ ရုစာခံ ၂-ပါး။ ပဘာခံ ၁-ပါး။ ကေသာခံ ၁-ပါး။
စန္ဒာခံ ၁-ပါး။ မာလာခံ ၁-ပါး။ မုတ္တာခံ ၁-ပါး။ အမည်မရ
၁-ပါး။ ငယ်ကလွန် ၂၅-ပါး ဖြစ်သည်။

အိမ်နိမ့်နှင့်နေစဉ် အကြီးဆုံး ဟင်္သာတမင်းသွီး။ အငယ်ဆုံး
ယောမြို့စားမင်းသွီး။

အထွတ်အမြတ် ရောက်သောအခါ အကြီးဆုံး ရွှေဂူမင်းသွီး။
အငယ်ဆုံး ယိုးဒယား မင်းသွီး။

အမှာခွန်းထောက်

မိဖုရား ကိုယ်လုပ်တော်။ ။ သွီးတော် သားတော်တို့၊ အစဉ်
နော် မှတ်စာရင်း၊ လင်းပြထုတ်ဖော်။ ။ သိလိုသူယှိအကျိုးကို
လ၊ ကြိုးစားလို့ ညွှန်ပြသော်။ စေနာနော်မချို့။ ။ ဦးစွန်းမြမ္မာ
ခေါ်တဲ့၊ သမ္ဘာတော်ရာဝင်ထုံးကို၊ သုံးကြပါဗျို့။

မင်းကြားကြီးနတ်ပြည်စံခြင်း

ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် မင်းကြားကြီး နတ်ပြည်စံလိုသော် နေ
ပြည်တော် နိုင်ငံတော်ယှိ မဟာမုနိစသော ဘုရားဗုဒ္ဓိုးများစွာ
တန်ခိုးရောင်ခြည်ပြ၏။ မှန်နန်းတော် သေဉ်ထိုင်ကိတ်ထွက်၏။

ဗြူးတိုက်တော်၌ လင်းတငှက်ကျ၏။ မြေနန်းပြသဒ်တော်ကြီး အခိုးထွက်၏။ ၎င်းပြသဒ်တော်ကြီးကို လင်းတငှက်နား၏။ အရှေ့ စမုတ်မှာ ပျားစွဲ၏။ ဦးကင်တော် သီဟာသန ပလ္လင်စောင့် စာမရီရုပ် ဦးလည်ထောင်၍ မြူး၏။ သူငယ်ရုပ် ၈ ရုပ်၊ လက်ပန်းဟန်ပြ၏။ နေပြည်တော် နိုင်ငံတော် အနံ့အပြား ပေပင် သူဦး၏။ တတိုင်းတပြည်လုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲလန့်ကြ၏။

ကောင်းမှုတော် ကုသိုလ်တော်ကား ၁-ရတနာသိမ်မြို့ရှေ့ ဝေယန် ဘုံကျော်ကျောင်းတော်။ ၂-အောင်သံလေကာ စေတီတော်။ ၃-စစ်ကိုင်းမြို့ အောင်မြေလောကစေတီတော်။ ၄-နိုင်ငံတော်အတွင်း ရွှေဂူတော် ၂၃၀။ ၅-မဟာမုနိ ဘုရားကျောင်း။ ရွှေပြသဒ်နှင့် ၎င်းတွင် ရွှေဇရပ် ၄။ ၆-သံချိန် ၁၁၂၆ ဂါ ယို စန္ဒာမုနိဘုရား ရုပ်ထူတော်။ ၇-အသီတိရုပ်ပွားပေါင်း။ ၈-မင်းကွန်း ပုထိုးတော်ကြီး။ ၉-ကြက်ထောင့်ကန်ကြီး။ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ခြင်္သေ့ကြီးများ စသည်ဖြင့် မရေမတွက်နိုင် များပြားလှပေ၏။

**လူပညာယို ရဟန်းပညာယို မျူးမတ်ပညာယို
တို့အား ဆည်းကပ်ပုံ**

ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃-ခု တပို့တွဲလ ပြည့်ကျော် ၁၄-ရက် တနင်းလာနေ့တွင် ရတနာပူရ အင်းဝရွှေနန်းတော်ကို သိမ်းမြန်း စိုးစံတော်မူပြီးနောက် သုဓမ္မာဝင် သာသနာပြု ဆရာတော်ဖြစ်သော။ ၁-မင်းရွာဆရာတော်၊ ၂-ဆုံမ်ထား ဆရာတော်။

၃-ဂုဏာဘိ အနန္တဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ရ အောင်မြေ ဘုံကျော် ဆရာတော်။ ၄-မင်းအိုင် ဆရာတော်။ ၅-လေးထပ် ဇေတဝန်ကျောင်းဆရာတော်။ ၆-ဗားကရာ ဆရာတော်။ ၇-အဂ္ဂဓမ္မာလင်္ကာရမဟာဓမ္မရာဇဂုရုတံဆိပ်တော်ရ ဘုံမ်စံတု လွတ်ရွှေစေတီဆရာတော်။ ၈-ပဲခင်းဆရာတော်။ ၉-ပိုက်သင်ဆရာတော်။ ၁၀-တောင်လေးလှိုင်းဆရာတော်။ ၁၁-ညောင်ကန်ဆရာတော်။ ၁၂-ဇီးတောဆရာတော်။ ၁၃-ဂုဏမုနိန္ဒာဘိလင်္ကာရ သဒ္ဓမ္မ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်တော်ရ တုလွတ်ဘုံမ်စံ ရွှေတောင် ဆရာတော်တို့ကို ရဟန်းပညာယှိတို့တွင် အဦးထားရယ် ဆည်းကပ်တော်မူသည်။

မှူးမတ် ပညာယှိတွင်လည်း ၁-ပုခန်းဝန်ကြီး ဦးနှောင်း။ ၂-တွင်းသင်း တိုက်ဝန် မဟာစည်သူဦးညို။ ၃-သက်ပန်းအတွင်းဝန်ကြီး။ ၄-ရဟန်မည် သျှင်သဒ္ဓမ္မနိန္ဒိ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ဟောင်း ရာဇသင်္ကြံ။ ၅-အတွင်းဝန် ဦးပေါ်ဦး။ ၆-ရွှေနေရွှေတောင်နန္ဒသူ။ ၇-ဇီးပနီ ဆရာတော်အဖ ဆရာတော်လူထွက်ဦးလာတို့ကို အစဉ်တိုင်ပင် ဆွေးနွေးတော်မူခြင်း။

ဘေးလောင်းတော် ဘိုးလောင်းတော် ပျူစစ်မီးမင်း အနုရုဒ္ဓါမင်းတို့ ကျင့်ဆောင်တော်မူသော် ရာဇဓမ္မ မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့အား ရင်ဝယ်သားကယ်သို့ သနားညှာတာတော်မူရယ် အခွန်တော်စုဆ လျှော့ပေါ့ ကောက်ခံတော်မူ၍ အုပ်ချုပ်စိုးစံတော်မူခြင်း။

အမှုတော်ထမ်း အရာထမ်းတို့ကိုလည်း အထိုက် အလျောက် ဆုလာဘ်ပေးတော်မူခြင်း။

ယှမ်း ၉၉-စော်ဘွားစသော ယိုးဒယား ရက္ခိုင့် အာသန် မဏိ
ပူရ ကသည်း နိုင်ငံတို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ထွင်တော်မူခြင်း။

သာသနာတော်မြတ်ကိုလည်း နေရောင်၊လရောင်ကဲ့သို့ပြောင်
ပြောင် တောက်ပတော် မူစေလို၍၊ ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း သုခမ္မာ
သာသနာပြု ဆရာတော်လေးပါး ယှစ်ပါး ပေါင်း တကျိပ်နှစ်ပါး
ကို တင်မြှောက်တော်မူခြင်း။

တပါးတည်း သာသနာပြုဆရာတော်မှာ သာသနာပိုင် တင်
မြှောက်ခြင်းဖြင့် ချီးမြှင့်တင်မြှောက်တော်မူပြီးလျှင် ဘေးလောင်း
တော် ဘိုးလောင်းတော်တို့လက်ထက်ကစ၍ တုံမ်ဂိုဏ်း ရုံမ်ဂိုဏ်း
နန္ဒင်းဆိုးဂိုဏ်း လက်ဝဲဂိုဏ်း မသာလိုက်ဂိုဏ်း လက်ဝှေ့ဂိုဏ်း
စူဠဂဏ္ဍိဂိုဏ်းများကို ဝတ်မြေဝန် မဟာဒါန်ဝန် စသော မှူးမတ်
ပညာယှိ ရဟန်းပညာယှိတို့နှင့် သုခမ္မာတွင် ညှိနှိုင်းဆွေးနွေး
တိုင်ပင်၍၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် တပြေးညီစွာ ဟုတ်ရာ
မှန်ရာ ဆုံးဖြတ်သုခ်သင်ပြုစုတော်မူခြင်း။

ထို့ပြင် ရှေးမင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့ တည်ထားတော်မူခဲ့
သော ဘုရား ဂူ ကျောင်း တန်ဆောင်း ပြဿဒ် ဇရပ်တံတား
ရေတွင်း ရေကန် ဆည် မြောင်း စသော မကောင်းဟောင်းနွမ်း
ပျက်စီးယိုယွင်းသည်များကို ပြုပြင်ခြင်း အသစ်အသစ်သော ဘုရား
ဂူ ကျောင်း တန်ဆောင်း ဇရပ် စသည်တို့ကိုလည်း မွမ်းဖျင်ထည်
ဆောက် လှူဒါန်းတော်မူခြင်း။

ရှေးရှေးသော ဘေးတော် ဘိုးတော် မင်းကြား မင်းဖျား
တို့လက်ထက်တော်တွင် တိုင်းမှတ်စိုက်ထူတည်ထားတော်မူခဲ့သော
ကမ္မည်းကျောက်စာများကို သာသနာတော် ၅၀၀၀ မတိုင်သမျှ

ကာလပတ်လုံး မသုဉ်မဖျင်း မကွယ်မပ အခွန်ရှည်စွာ တည်စေ
တော်မူလိုသောကြောင့် ယထာနေရုဖြင့် ဆင့်လျက် အသစ်ထပ်မံ
ရေးထုစုဆောင်း လှူဒါန်းစိုက်ထူခြင်း။

သို့လို့ သာသနာတော်မြတ်ကို ချီးမြှင့်ပြုစုတော်မူသော်လည်း
သက္ကရာဇ် ၁၁၇၅-ခုနှစ်လောက်က စ၍ ရဟန်းသာမဏေ
အစယှိသော တံဆိပ်တော် ရမရ ဆရာတော် သင်္ဃာတော်သို့အား
သုံးဒဏ်ထားခြင်း၊ ရေဒဏ်ထားခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်နိဿည်း ယူစေ
ခြင်း၊ မောင်းကြော်ခြင်း၊ လူဝတ်လဲစေခြင်းဖြင့် သာသနာတော်
ဆုတ်ယုတ်ညှိုးနွမ်းအောင် နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသည့် အကြောင်း
အရာတို့နှိုက် ရာဇဝင်ချုပ် အချို့တို့နှင့် သမိုင်း မော်ကွန်း စာတမ်း
သိုက်စာများတွင် ကဿပပုရားသခင် လက်ထက်တော်အခါက
တိရစ္ဆာန်မျောက်ဖြစ်စဉ် ပုရားသခင်၏ ရေသနုတ်တော်သင်္ကန်း
စိုက်စွတ်နေသည်ကို သင်္ကန်းတော်တစ်ခုကို ခြေတဖက်ဖြင့်နင်းလျက်
တစ်ခုကို လက်ဖြင့် ကိုင်ယူရေညှစ်၍ နေလှန်းသည်ကို မြင်သဖြင့်
တပည့်နောက်ပါ ရဟန်းတို့က ကဿပပုရားသခင်အား လျှောက်
ကြသောအခါ ဘုရားသျှင်က ဤမျောက်သည် ငါ၏ညီတော်
ဂေါတမလက်ထက်တွင် မင်း၏စည်းစိမ်ကိုရ၍ လက်ဖြင့်ကိုင်၍
ညှစ်လှန်းသောကြောင့် သာသနာတော်ကို အလွန်အမင်းစည်ပင်
ထွန်းကားအောင် ပြုလတံ့။ ခြေဖြင့်နင်းသောကြောင့် နန်း
စည်းစိမ်မှ ယွေ့လျှောခါနီးသော နောက်ဆုံးနှိုက် သာသနာ
တော်ကိုပင် ပုတ်ခတ်ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုလတံ့ဟု ကဿပမြတ်
စွာဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်တော်ခံရသည်နှင့်အညီ ဖိုးတော်မင်းကြား
ကြီး ပြုကျင့်တော်မူသည်ဟု ထင်မှတ်ဘွယ်ရာယှိချေသည်။

မင်းကွန်းပုထိုးတော်ကြီးစနစ်တော်

၁။ စေတီတော်အချင်း ၂၉၃^၆ - ၂^၀ - ၄^၀ ။ “တာ ၄၁၆-
 တောင် ၂^၀ ၄^၀” ။ ၂။ အတွင်း စေတီ ဘိနပ် ၁၅၃^၆ - ၂^၀ - ၄^၀ ။
 “တာ ၂၁၆ တောင် ၂^၀ - ၄^၀” ၃။ ပဋ္ဌမအာလိန် အမြင့် ၂^၆ ။
 အချင်း ၂၉၃^၆ - ၂^၀ - ၄^၀ ။ ၄။ ဒုတိယ အာလိန်အမြင့် ၂^၆ ။ အချင်း
 ၂၆၅^၆ - ၂^၀ - ၄^၀ ။ ၅။ တတိယ အာလိန် အမြင့် ၂^၆ ။ အချင်း
 ၂၂၇^၆ - ၂^၀ - ၄^၀ ။ ၆။ စတုတ္ထ အာလိန်အမြင့် ၂^၆ ။ အချင်း ၂၀၉^၆
 ၂^၀ - ၄^၀ ။ ၇။ ပဉ္စမအာလိန် အမြင့် ၂^၆ ။ အချင်း ၁၈၁^၆ - ၂^၀ - ၄^၀ ။
 ၈။ ဖယံတုံး အမြင့် ၃^၆ - ၁^၀ - ၄^၀ ။ အချင်း ၁၅၃^၆ - ၂^၀ - ၄^၀ ။
 ၉။ ကလပ်ခုံ လုံးစည်းကွင်း အမြင့် ၅^၆ ။ အချင်း ၁၅၃^၆ ။
 ၁၀။ ကုလားကျောင်း အမြင့် ၃၆ တောင်၊ အချင်း ၁၅၀^၆ ။
 ၁၁။ ပဋ္ဌမပစ္စယာ အမြင့် ၉^၆ ။ အချင်း ၁၃၂^၆ ။ ၁၂။ ၎င်း
 အထက် အချင်း ၁၃၁^၆ ။ ၁၃။ ဒုတိယ ပစ္စယာ အမြင့် ၈^၆ ။
 အချင်း ၁၁၈^၆ ။ ၁၄။ ၎င်း အထက် အချင်း ၁၁၆- တောင်။
 ၁၅။ တတိယ ပစ္စယာ အမြင့် ၆-တောင်။ အချင်း ၁၀၈^၆ ။
 ၁၆။ ၎င်းအထက် အချင်း ၁၀၇^၆ ။ ၁၇။ ကွမ်းထောင်အမြင့်
 ၁၀၀^၆ ။ အချင်း ၁၀၀^၆ ။ ၁၈။ ၎င်းအထက် အချင်း ၅၀^၆ ။ ၁၉။
 စေတီ ပစ္စယာအမြင့် ၄^၆ ။ အချင်း ၅၀^၆ ။ ၂၀။ ၎င်းအထက်
 အချင်း ၄၉^၆ ။ ၂၁။ ပဋ္ဌမကြေးဝန်းအမြင့် ၁^၆ - ၁^၀ ။ အချင်း ၄၈^၆ ။
 ၂၂။ ဒုတိယကြေးဝန်းအမြင့် ၁^၆ ။ အချင်း ၄၇^၆ ။ ၂၃။ တတိယ
 ကြေးဝန်း အမြင့် ၁^၆ ။ အချင်း ၄၆-တောင်၊ ၂၄။ ခေါင်း
 လောင်းနား အမြင့် ၂၄^၆ ။ အချင်း ၄၈^၆ ။ ၂၅။ ပဋ္ဌမဖောင်း
 ဝန်းအမြင့် ၃^၆ ။ အချင်း ၃၅^၆ ။ ၂၆။ ဒုတိယက နဝမဖောင်း

အထိ။ အမြင့် ၂၂^၆။ အချင်း ၁၅^၆။ ၂၇။ ကြာအောက် အမြင့် ၁၅^၆။ အချင်း ၁၄^၆။ ၂၈။ ကြာအထက် အမြင့် ၁၀^၆။ အချင်း ၁၃^၆။ ၂၉။ ကြာစု အမြင့် ၅^၆။ အချင်း ၁၂^၆။ ၃၀။ ခယားသီး အမြင့် ၁၁^၆။

ယင်းသည့် ပုထိုးတော်ကြီးပြီးလျှင် ဉာဏ်တော်အမြင့် ၂၅၂^၆ ၂^၀ - ၄^၀ ယှိမည်။ ယခုသော် ကုလားကျောင်းအထက် တတိယ ပစ္စယာက ပြုကြသည်ဟု ပြောကြသည့်အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ရောက်၍ တက်ဆင်းကြည့်ရှုရာ ယုတ္တိတန်သည်။

ဤပုထိုးတော်ကြီး စနစ်ကို ရွှေတိုက်စာရင်း မှတော်ပုရပိုက်မှ ရေကူးခဲ့ရသည်။

ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး တည်သော မင်းကွန်း စေတီတော် အရှေ့ခြင်္သေ့ကြီး ၂-ကောင်၏ အတိုင်းစနစ်တော်။

- ၁။ ခြင်္သေ့အရပ် ဥက္ခောင်းထိပ်အမွှေးစွန်းအကုန်အမြင့် ၆၀^၆။
- ၂။ နှာသီးခေါင်းထိ အမြင့် ၅၀^၆။
- ၃။ အထက်နှုတ်ခမ်းမွှေးထိ အမြင့် ၄၇^၆။
- ၄။ အောက်နားရင်းထိ အမြင့် ၄၅^၆။
- ၅။ အထက်သွားအရှည် ၁^၆ - ၁^၀ - ၄^၀။
- ၆။ အောက်သွားအရှည် ၁^၆ - ၁^၀ - ၄^၀။
- ၇။ နှုတ်သီးအဖွင့် ၂^၆။
- ၈။ အောက်မေး ၂^၆ - ၁^၀။
- ၉။ အောက်မေးသွားရင်းထိ အမြင့် ၄၉^၆။
- ၁၀။ အောက်မေးဖျားထိအမြင့် ၃၇^၆။
- ၁၁။ နားရွက်ဖျားထိ အမြင့် ၅၆ တောင်။
- ၁၂။ ကျောရိုးအဖျားထိ အမြင့် ၂၉^၆။
- ၁၃။ အမြီးစောက် ၆ တောင်။
- ၁၄။ ပေါင်အရပ်၊ ဒူးအရပ် ၁၇^၆။
- ၁၅။ ပါးပြင်အကျယ် ၁၆ တောင်။
- ၁၆။ နားရွက်အကျယ် ၄^၆။
- ၁၇။ အထက်နှုတ်သီးအကျယ် ၁၃^၆။
- ၁၈။ အောက်နှုတ်သီးအကျယ် ၉^၆။

၁၉။ ရင်ဝအကျယ် ၂၂^၆။ ၂၀။ လက်ဖျား အောက်ရင်း အကျယ် ၁၅^၆။ ၂၁။ ဒူးဖျားအကျယ် ၃၂^၆။ ၂၂။ ခါးအကျယ် ၂၀^၆။ ၂၃။ ခြေသားလုံးအကျယ် ၃၀^၆။ ၂၄။ အမြီးအရင်းအကျယ်ဗျက် ၇^၆။

၎င်းအတိုင်းစနစ်မှာ ရွှေတိုက်စာရင်း မှတော်ပုရပိုက်မှ ရေးကူးမှတ်သားချက်ဖြစ်သည်။

မင်းကွန်းခေါ် မြတ်ပုထိုး တန်ခိုးတဲ့ စနစ်တော်၊ ရွှေတိုက်ခေါ်တော်စာရင်းမှာ လင်းပြထုတ်ဖော်။ ခြင်္သေ့ပါမကျန် ကြွင်းပေဘု သိလျှင်ဘို့ ယခုသော်၊ ပြည်ကျော်လို့ သိစေကြောင်း။ ။ လွန်တိမ်ငုပ်ထာမို့ ဖွင့်ထုတ်ခါ လိုသူတို့မငြင်းရအောင် လင်းပြပေတောင်း။

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး ထိုးမှတ်တော်မူသော

ပယ်ပုံမ်တော် ကမ္မည်းကျောက်စာ

ပယ်ပုံမ်တော် ကျောက်စာကို ထိုးမှတ်စိုက်ထူ လှူဒါန်းသူ ဒါယကာ အမရပူရ ပဌမ မြို့တည်နန်းတည် ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် ဖိုးတော်မင်းကြား၏ အကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိမှာ ပုဂံနန်းရိုး နေနတ်နွယ်မျိုး ဖြစ်တော်မူသော ရတနာသိင်္ဃီ ကုန်းဘောင်မြို့တည် အလောင်းမင်းကြားကြီးဘုရားနှင့် ၎င်းဦးရီးတော် စည်ပုတ္တရာ ရွှေကာ တထောင်မျိုးမင်း သီရိရန္တု၏ သွီးတော်ဖြစ်သော ရတ

နာပူရအဝမြို့ ဘုံစံတုလွတ် ကျောင်းတော်ကြီးဒါယိကာမ မဟာ မင်္ဂလာရတနာဓိပတိ သီရိရာဇာစန္ဒာဒေဝီအမည်ကို ခံတော်မူသော် မိဖုရားခေါင်တွင် သက္ကရာဇ် ၁၁၀၆-ခု တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၆ ရက် တနင်းလာနေ့ ဖွားမြင်တော်မူသည်။

သက်တော် ၁၀-နှစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၁၆-ခုတွင် သတိုးမင်းလှရွှေတောင်အမည်ကို ခံလျက် ဗဒုံမြို့ မြဝတီမြို့များကို ကံကျွေးခံတော်မူသည်။ သက်တော် ၁၆-နှစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၂၂-ခု မှုနောင်တော် ဇေယျာပူရမြို့တည် မင်းကြားလက်ထက် သတိုးမင်းစောအမည်ကိုခံတော်မူရသည်။ သက်တော် ၂၀-နှစ်၊ ၁၁၂၆-ခု နောင်တော်ဆင်ဖြူရှင်လက်ထက်တော်နှိုက် သုဓမ္မာရာဇာအမည်ကို ခံတော်မူသည်။ သက်တော် ၃၇-နှစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၃-ခု တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၁၂-ရက် တနင်းလာနေ့ ရတနာပူရ အဝရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်းတော်မူသည်။ သက်တော် ၃၈-နှစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄-ခု တပို့တွဲလဆန်း ၇-ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် မြို့တော် ကျုံးတော် နန်းတော် ရွှေဂူတော် ကျောင်းတော်ပိဋကတ် တိုက်တော်များကို တပြိုင်နည် တချက်တည်း တည်လုပ်စေတော် မူပြီးနောက် အမရပူရဟုသမိုက်တော်မူရမည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၅-ခု နယုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် အမရပူရ ရွှေနန်းတော်ကို သိမ်းမြန်း စိုးစံတော်မူသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၆-ခု နယုန်လပြည့်ကျော် ၁-ရက် ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၄ ချက်တီးကျော်အချိန် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအခါ တော်တွင် ရာဇဘိသေကမုဒ္ဒါလိသိက်ကို ခံတော်မူရမည်။ သီရိပဝရ ဝိဇယာနန္ဒယ သင်္ကြံဘဝနာတိတျာ ဓိပတိပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇ ဟူသော်၊ တံဆိပ်နာမံတော်ကို ခံတော်မူသည်။

၎င်းကျောက်စာနှိုက် အခြားသော ကျောက်စာများကဲ့သို့ ထိုးမှတ်စိုက်ထူသော ခုနှစ်သက္ကရာဇ် မပါမယ့်ကြောင်း။ သို့မယ့် ငြားသော်လည်း ရှေးဘေးတော်ဘိုးတော်တို့ တည်ထားသော အောင်ပင်လယ်ကန်၊ နန္ဒာကန်၊ ရွှေလောင်း မြောင်းများကို ပြည်သူပြည်သားတို့ ထာဝရ အခွန်ရှည်စွာ အကျိုးဖြစ်စေဟု ဗိုလ်ပါအများနှင့် ဖြီးခိုင်အောင် ပြင်ဆင်ဆည်ဖို့လုပ်ဆောင် ကန် တော်အောက်ထက် လုပ်သူလုပ်သားတို့ကို နယ်နိမိတ်တိုင်းတာ မှတ်သားပေးမည်။ အစုအမှုထမ်း လမိုင်းသားတို့ကိုလည်း ပယ် နယ်အပိုင်းအခြားနှင့် တကိုယ်ကြေးပေးဝေချထားမည်။ ကြံရည် တော်မူရင်းယှိသည်အရ တိုင်းတာမှတ်သားစေရာ ဒေသန္တရဌာန် အလိုက် အသုံးအစွဲ အခေါ်အဝေါ် ကွဲပြား အငြင်းအခုံ ဖြစ် ပွားယှိသည်ဖြစ်၍ အဘိဓာန်ဋီကာနှင့်တကွ ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင် အစောင်စောင်များက ထုတ်နှုတ်ပြီးလျှင် မင်းပယ်-ပကတိပယ် ၂ ရပ်။ အတိုင်းအထွား နည်းနာနယကို ရေးသွင်းပါမည့်အ ကြောင်းနှင့် သက္ကရာဇ် ၁၁၅၁ ခု နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၀ ရက် အောင်ပင်လယ် လယ်တဲးနန်းတော်က သံတော်ဆင့်တို့ကို စေ ၍။ (ညာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု) တံဆိပ်တော်ရ မောင်းထောင်သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားထံ လျှောက်ထားစေဟု ပညာက မဒီပနီကျမ်းနှိုက် မိန့်ဆိုသောကြောင့် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသွင်းချက် အတိုင်း ကျောက်စာ ထိုးမှတ်ပြီးလျှင် သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃ ခုနှစ်လောက်က စိုက်ထူလိမ့်မည်ဟု ထင်ယူရန် ယှိချေသည်တမံ။

အလောင်းမင်းကြားကြီးသည် ရတနာသိမ်မြို့ သားတော်ဗဒုံ မြို့စား အိမ်တော်သို့လှည့်၍ မင်းသားတို့သည် မိမိတို့အစား

အသနားတော်မြတ်ခံရသော ဗဒုံမြို့၏ နယ်နိမိတ်အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ကို ကုန်စင်အောင် သိအပ်ကြောင်း မိန့်တော်မူရာ ဗဒုံမင်းသားက သံတော်ဆင့် ဦးဩကို မျက်ရိပ်ပြလိုက်ရာ စိန္တကျော်သူဘွဲ့ခံ သံတော်ဆင့်ဦးဩ ရှိခိုးလျက် နှုတ်ဖြင့် လျှောက်ဝံ့သော ဗဒုံမြို့နယ်နိမိတ် အကြောင်းကား အောက်ပါအတိုင်းဟူလို။

“ဘုရားကျွန်တော် ကော်ရော်ညွတ်ကျိုး သတိုးမင်းလှ ရွှေတောင်ဥဒါန်းဆောင်ပိမ့်ထိပ်ခေါင်ရှိကြာ လျှောက်ဝံ့ပါသည်။ မေတ္တာဆပွား သနားတော်မူ ဇမ္ဗူဥသျှောင် ကုန်းဘောင်ကံကျွေး ရန်ဘေးပိတ်ဆို့ ဗဒုံမြို့ကား ထိုသို့နိမိတ် အကြောင်းဟိတ်လျှင် ပဋိက္ခရား ကုလားလူကျယ် ဘ,သူကြွယ်လျှင် ရန်ဘယ်ဆင်ပြောင် ငါးရာနောင်နှင့် ဘောင်တွင်ခုနစ်ရာ့ ဆွဲငါးကလျှင် ခြောက်ရာ့အသာ လေးဆယ်တာတည့် ကျယ်စွာဝန်းလည် မြို့နန်းတည်၍ မြောက်စည်ခတ်ပင့် ဤသို့ဖွင့်က ထိုမင့်နိုင်ငံ ခြားပိုင်းဟန်ကား၊ လက်ပံတံခါး၊ တောင်ကထား၏၊ နောက်ပါးထောင့်ကွက်၊ စဉ်မပျက်သည်၊ ကျောက်မျက်တောင်ရင်း၊ ချင်းတွင်းနောက်ဖက် ရေတပက်တည့်၊ တက်ခဲအညာ၊ သည့်မြောက်မှာမူ၊ ကျောက်ဖျာညိုမြ၊ ဆင်မကွခြေ၊ အနေကြပ်ကြပ်၊ ဆင်ဝပ်ကျောက်တိုင် သူပိုင်နက်ပေ ကနွီမြေနှင့်၊ ရေလည်းဝန်းမြောင်၊ ပါရပ်ချောင်ငယ်၊ သုံးထောင်အလွဲ၊ လေးပြင်းတွဲတည့်၊ သစ်ခဲယောက်စီး၊ အုံကြီးအုံငယ်၊ မြောက်ဝယ်တွဲတွဲ၊ ဒီပဲယင်းမြေ၊ ရေဝေရေလန်၊ ဧသန်ချုပ်စပ်၊ ရှေ့ရပ်တောင်ရိုး၊ တာထိုး မပြောင်း၊ ဆင်ခေါင်းထန်းစလုပ်၊ သို့သမုတ်သား၊ ထီးချုပ်စက်ကွင်း၊ နယ်အတွင်းတွင်၊ သတင်းဝှန်ဝါ၊ အရွာရွာမှာ ရန်ညှာ

ဖြတ်ပယ်၊ ဘ-သူကြွယ်၏၊ အနွယ်ဆက်ကြ၊ ကာလခုတိုင်၊ ပိုင်ပိုင်
သသ၊ စီရင်ရ၏၊ မြို့ပြသဏ္ဍာန်၊ သာယာဟန်မူ၊ ပန်းမာလ် သစ်
သီး၊ ဖျင်ညီးအုန်းထန်း၊ ကျုံးပတ်သန်းနှင့်၊ လယ်ငန်းယာခင်း၊
အိုင်အင်းချောင်းမြောင်း၊ သားမျိုးပေါင်းလျက်၊ ယခုဆက်သား၊
ပုံထွက်အက္ခရာ၊ ရွှေစာသမိုင်း၊ နှင့်မရိုင်းသည်။ ။ သည့်တိုင်း
မှန်ပါတော့သည်ဘုရား။

ဤအခါ အလောင်းမင်းကြားကြီးသည် အားရနှစ်သက်
ဝမ်းမြောက်တော်မူသောကြောင့် စာဆိုတော် ရွှေတောင်ရာဇ
ကျော်ဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်သနားတော်မူလေသည်။

သားတော်ဗဒုံမင်း အထွတ်အမြတ်သို့ ရောက်သောအခါ
သံတော်ဆင့်ရွှေတောင်ကျော်သူဘွဲ့ကို သနားတော်မူသည်။

ဦးဩသည် အဝမြို့ လောကသရဖူ ဘုရားဒါယကာ ဟံသာ
ဝတီမင်းလက်ထက် စာဆိုတော် စိန္တကျော်သူဘွဲ့ကို သနားတော်
မြတ် ခံရသည်။

အဘိဓာန်နိဿယျကို စီရင်တော်မူသော ပဌမ ကျော်အောင် စံ
ထားဆရာတော်၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သည်။ အသက် ၃၅ နှစ်ရွယ်
တွင် အနိစ္စရောက်သည်။

**ဘုံမိကျော် ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ချက်မှတ်စု
ပုရပိုက်မှရသည်**

ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးသည် အမှား ၄ ချက်ယှိကြောင်း။
၁-ညီတော် ပင်းတလဲးမြို့စား မင်းသားကို ရေနို့က်ချ၍ ကွပ်
မျက်တော်မူသော အမှားတချက်။

၂-အတုလဆရာတော်နှင့်တကွ ဆရာတော် ၆ ပါးကို အတင်းအကြပ် လှုပ်လဲးစေသော အမှားတချက်။

၃-ရဟန်းတော်များကို သိက္ခာသစ်တင်စေသော အမှားတချက်။

၄-မင်းကွန်းစေတီကြီး တည်လုပ်သော အမှားတချက်

“စေတီကြီး အပြီးမသတ်မုစ္ဆိုးသူညကပ်” ဟု သိုက်တဘောင် ယှိသည်။ ရဟန်းတော်များကို ပြစ်မှားသော ကံကြောင့် ဒက္ခိဏေ ယှ မီးသင့်သည်။ သို့သော် ကဿပမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော် နှိုက် တိရစ္ဆာန် မျောက်ဖြစ်စဉ်က ဘုရားဗျာဒိတ်အတိုင်း ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆင်ခြင်ရန် ယှိသောဟူဇည့်ဟု ပုရပိုက်နှိုက် တင်မှတ်ထားလေသတည်း။

နိဂုံးခွန်းထောက်

အမရပူရတဲ့ ပဌမတည်း။ ။ မြတ်ဖိုးတော် ပိုင်စံချုပ် သိမ်းအုပ် ပြည်ပြည်။ ဖုန်းရောင်ခြည် သမ္ဘာမိုးပါလို့ စိုးခဲ့တဲ့ ချင်းအရည်၊ လ-တရထည်-တနှုန်း။ ။ နိဗ္ဗိဖြင့် တံချေပေါ့။ မှတ်ခန်းချိုအဆိမ့်တို့ကို စိမ့်စိမ့်မျိုသုံး။

ဆုတောင်း

သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဒိဌဓမ္မ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်ဧည့်အဖြစ်နှိုက်။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရား ယှိသည်လည်းကောင်း။ ဒါတဂုံပေတောစ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်

လည်းကောင်း။ ပရမသိရီစ၊ မြတ်သော ဖုန်းကြက်သရေ ယှိသည်
လည်းကောင်း။ ဒယောစ၊ သူတပါးတို့ကို သနားခြင်း ယှိသည်
လည်းကောင်း။ ပိရတ္တောစ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်လည်းကောင်း။
လဇ္ဇီစ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်လည်းကောင်း။ ကလျာဏ
မိတ္တောစ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းယှိသည်လည်းကောင်း။
အဘိရတကုသလောစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်
တတ်သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စသီလဘိရက္ခောစ၊ ငါးပါးသော
သီလကို အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည် လည်းကောင်း။ အပိစ္ဆော
စ၊ နည်းသော အလိုယှိသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပကောဓောစ၊
နည်းသော အမျက်ယှိသည်လည်းကောင်း။ အတိဂုဇဟဒယောစ၊
အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးယှိသည်လည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိမာစ၊
တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ အပ္ပမေယျောစ၊ မနှိုင်း
ရှည့်အပ်သော ဂုဏ်ယှိသည်လည်းကောင်း။ ပါသန္တောစ၊ ချီးမွမ်း
ထိုက်သည် လည်းကောင်း။ ပေမဝါစောစ၊ ချစ်ဘွယ်သော
စကားကို ဆိုတတ်သည် လည်းကောင်း။ သုဇန ဂုဏဝိဒ္ဓစ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်သည် လည်း
ကောင်း။ မာမကောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်
လည်းကောင်း။ ဘဝေယံ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏။

x x x x

ဒုတိယတွဲနိဒါန်း

ဤပါးစပ်ရာဇဝင်သည် အမရပူရမြို့တည် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး၏ ကြောင်းရာထုပွတ်ကို စုံစမ်းသူရသမ္ဘ စီစဉ်ရေးသား၍ ပဌမတွဲစာအုပ် ထွက်ပေါ်လျက် ယှိနေပေကြောင်း။

ဒုတိယတွဲကို စီစဉ်ထုတ်ဖော်ရန် ဗဟုသုတ လိုလားကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြော်လင့်တောင့်တကြသည်ကို သိရပါသဖြင့် ထိုတောင့်တကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလိုဆန္ဒပြည့်စုံကြရန် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး၏ မြေးတော် စစ်ကိုင်းမင်း၊ ဖာလ်နန်းရှင်၊ ဆင်ဖြူရှင်၊ နောင်တော်ဘုရင်၊ ဘကြီးတော်၊ ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် အမည်တော် ခြောက်ပါးဖြင့် ထင်ယှားသော မင်းကြားကြီးနှင့် ကြောင်းရာ ထုပွတ် အရပ်ရပ်တို့ကို စုံစမ်း မှတ်သားရသည့်အတိုင်း စီစဉ်ရေးသား၍ ပစပ်ရာဇဝင် ဒုတိယတွဲကို ပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ပါကြောင်း။

ထိုသို့ စီစဉ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း မှတ်သားထားသော အချက်တို့သည် တစောင်တဖွဲ့တည်းမဟုတ်။ အစစ အနန ဖြစ်နေပါ၍ ရှာဖွေခြင်းနှိုက် လွန်စွာ မောပန်းရခြင်းသည် (ပည်းထူ ဖြင်ပည်း၊ ခိုင်ဖြိုး ပုံယင်၊ အဟုံ အထူထ၊ အချဲ့၊ အချို ပေါကြွေကြွေ၊ လွေ့လွေ့ အပို၊ အဟုံ အထူထ၊ အချဲ့၊ အချို အုတ်အင်ပြီဖြင်၊ အသောင်း ဖြင့်ကြီး၊ ပေါပည်း ခပဲ၊ ခပင်း

ဖြင်ပြဲး၊ အဝုတ် တကာ၊ တတွေ တလာ၊ ပြောစွာ အနက်၊
အလွံ့၊ ပြောထူ၊ ပည်းသိ ပေါယာယ်၊ ကုန်ကယ် ကုန်င၊
ဖိုးဖိုး) များများကြီး ဖြစ်ရပေတမံ့၊ ဟူလိုဝ်။

(မော်ပီ ဆရာသိန်းကြီး)

၁၂၈၉-ခု၊ သာဝဏ နံကာ လဆန်း ၁၁ ရက်

တနင်းလာနေ့။

ပဏာမ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ရတ္တနာသုံးပါးနှင့်တကွ အမိ အဖ ဆရာသွားတို့အား ရှိခိုး ပူဇော် ကန်တော့ပါဇဉ်။ သို့-ဘုရား ကြား သံဃာ မိဖ ဆရာသွား တို့အား ရှိသေမြတ်နိုး အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပူဇော်ပြီး၍ လိုလားတောင့်တ ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် သူတော်ကောင်းတို့ ဧည့်အကျိုးကို လိုလားသည့်အတိုင်း ပစပ်ရာဇဝင် ဒုတိယတွဲ ကို ရေးသားစီစဉ်ပေအံ့သတည်း။

ရှေးမီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ ပြောထုံး ပြောစဉ် မှတ်သားဖွယ်ရာ အရပ်ရပ်တို့ဖြင့် ခေတ်ကာလ သမယအလိုက် စရိုက်ဝါဒ အလေ့ အထတို့ကို အသုံးအနှုန်း စသည်အလျောက် ဖြစ်ပေါ်ချက်များ ကို ခွဲခြားဝေဖန်၍ ဉာဏ်ပညာ သိုမှီးယုံကြည်အတိုင်း နှိုင်း ရှည့်သော အားဖြင့် ဆင်ခြင်း စဉ်းစား မှတ်သား နာယူကြစေ သတည်း။

ဇေယျတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ

စစ်ကိုင်းမင်း ဘကြီးတော်

အမရပူရ ပဌမမြို့တည် ဖိုးတော်မင်းကြားကြီး၏ သားတော် ကြီး အိမ်ရှေ့မင်းကြီး၏ အိမ်ရှေ့မိဖုရားတွင် မြင်တော်မူသည်။

ဂေါဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၄၆-ခု ဝါခေါင်လဆန်း ၆-ရက် ညဉ့် ၂-ချက်တီးကျော် ၆ ကြာနေ့ အဝင် ဓနသိဒ္ဓနက္ခတ် မွန်း တည့်မွေး ဘကြီးတော်ဇာတာပုံ။

လ		၅
၁၃၄၆	၆	၈
၂		၁

ထို ဇာတာပြင်နိုက် ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့ အခါတော် ကြိုက်လျက် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ကို ကံကျွေးခံရ၍ စစ်ကိုင်းမင်းခေါ်သည်။ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးက ဖလ်နန်းရှင်ဟုခေါ်သည်။ သက်တော် ၁၈ နှစ်တွင် အယွယ်သို့ ရောက်၍ ဖထွေးတော် သွီးတော်ဆင်ဖြူမယ်နှင့် ရေသွန်း လက်ထပ်တော်မူသည် ဆင်ဖြူမယ် အေးချင်း စာအုပ် ထွက်ပေါ်လျက်ယှိသည်။

သက်တော် ၂၄ နှစ်တွင် အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို ဆောက်နှင်း လွှဲအပ်တော်မူသည်ကို ခံရသည်။

ဆင်ဖြူမယ်ဟူသည် ဖိုးတော်မင်းကြား သားတော်ပြည်မင်းနှင့် သွီးတော် မြေဒူးမင်းသွီးကို ရေသွန်းလက်ထပ်တော် မူသည်တွင် မြင်သော သွီးတော် ဖြစ်သည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၀ ပြည့်နှစ် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖွားမြင်သောအခါ ကလေးမြို့က ဆက်သသော ဆင်ဖြူတော် ရသည်အခါနှင့် နိမိတ်မင်္ဂလာ ကြိမ်ကြိုက်သောကြောင့် ဆင်ဖြူမယ်ဟူ၍ ဖိုးတော်မင်းကြားကြီးအမည် မှည့်ခေါ်တော်မူ လေသည်။

သက်တော် ၃၅ နှစ်မှာ ဖိုးတော် မင်းကြားကြီး၏ အရိုက် အရာ မင်းအဖြစ်ကို ရတော်မူသည်။ သက်တော် ၃၇ နှစ်မှာ ရတနာ ပူရမြို့ကို စတုတ္ထမြို့တည် မင်းကြားအမည်ခံ၍ ရွှေ့ပြောင်းစံနေ တော်မူသည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီး နန်းမတော်မယ်နု

လ၁၄၆၈		၂ ၅
၃	၃	
		၀

၁၁၄၅-ခု လ,ရက် မပါ။ အင်္ဂါနေ့
နန်းမတော်မယ်နု ဇာတာပုံ

မိဖုရားခေါင်ကြီးမှာ ဇာတိမျိုးရိုးစသည်ကို ရာဇဝင်တို့နို့က် သန့်ပြန့်အောင် မဖော်မပြ။ ထီးရိုးနန်းရိုး မင်းမျိုးမဟုတ် ပစပ် ရာဇဝင်ဖြင့် သျှင်ကြီးလူကြီးတို့ မိန့်ဆိုကြသည်။ ပညာသည်ပိုင်း၊ သဘင်သည် ဇာတ် ရုပ်စုံ တို့က ကျင်းပ ခင်းကျင်းကြသည်ကို လည်း ကြည့်ရှုရမည်။

ယင်းသည့် မိဖုရား ခေါင်ကြီး အကြောင်းကို သိလို သဖြင့် ၁၂၆၈-ခုနှစ်က မုံရွာမြို့သို့ ရောက်သည့်အခါ မင်းမျိုးမင်းနွယ် ဖြစ်သော အသက် ၇၀ ကျော် အမယ်အိုကြီးထံ သွားရောက်စုံ

စမ်းရာ ထိုအမယ်အိုကြီးက သည်မိဖုရားအကြောင်း မပြောချင် ပေါင်းသားရယ်၊ အမေ စိတ်မကောင်း ယိုလှတယ်ဟု ငြင်းလေ သည်။

မိခင် ကောင်းသည် ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည် ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော် များ နှောင်းလူတို့သည် အသေအချာ သိရမှ ဆင်ခြင်တိုင်းဆမှတ် သားရမည့် အရာ ဖြစ်ပါသည်။ သည်းခံ၍ မိန့်တော်မူပါမည့် အကြောင်းနှင့် တောင်းပန်သောအခါ အမယ်အိုကြီး အမိန့်ယို သည်ကား။

အမေတို့ ကျေးဇူးရှင် မိခင်ဖခင်တို့ဟာ ဟိုအခါတုန်းက နန်း တော် အိမ်တော်နှိုက် ထွက်ဝင်ခစား ဆိုင်ရာက အမှုတော်ထမ်းကြ ရတယ်။ မိခင်ဖခင်တို့ ပြောပြသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရသည်မှာ မိဖုရား ခေါင်ကြီးဟာ ငယ်မည် မယ်နုခေါ်သတဲ့၊ သူ့ ဇာတိက ဖလံ ခုံသူတဲ့၊ ရေဦးမြို့မှာ ငါးစိမ်းသည် ပြုလုပ်ရောင်းချ အသက်မွေး တယ်။ မိန့်မ ရုပ်ရေရူပ ချောမောလှပခြင်းယိုသတဲ့၊ အပြောအ ဆို စိတ်နေ စိတ်ထား ကြမ်းသတဲ့၊ သူ့ငယ်ရည်းစား မေင်အို ဆိုဒါယိုသတဲ့၊ နောက် သူ့ကို သူကြီးသားတယောက်က အတင်း ခေါ်ယူ မယားပြုလုပ်ပြီးနောက် မကြာမီပစ်ထား၍ တခုလပ်ဖြစ် နေရာ ရေဦးမြို့သူကြီးက သနား၍ အမရပူရမြို့သို့ ခေါ်သွားပြီး မြောက်ပြင် တံခါးဗိုလ်ထံ သွီးအဖြစ်နဲ့ မွေးကျွေးရန် အပ်ထား သတဲ့၊ မြောက်ပြင်တံခါးဗိုလ်ကလဲ သွီးကဲ့သို့ ကျွေးမွေးထား ရာ မနုက ဖက်စိမ်းလိပ် ဆိုင်တည်၍ ညစဉ် ဈေးရောင်းသတဲ့၊ မိန်းမက ရုပ်ရေရူပ ချောမောဒါနဲ့ အရပ်ကာလသား စာရေး

စာချီများ ညတိုင်း သုဆိုင်လာ၍၊ ဝယ်ချမ်းစားသောက်ရင်း လူပျို စကားပြောကြရာ မနုက စကားပြော ကောင်းလှတာကြောင့် ဘယ်သူမှ မနုကို စကားရည်သာအောင် မပြောနိုင်ကြဘူးတဲ့၊ ဒါနဲ့ တစတစ မယ်နု၏ သတင်းပြန့်နှံ့သဖြင့် စစ်ကိုင်းမင်းသား ကြားတော်မူတဲ့အခါ၊ ညဘက် ကိုယ်တိုင် သွားရောက်စုံစမ်း ကြည့်ရှုတော်မူလျှင် နှစ်သက်တော်မူ၍၊ တံခါးဗိုလ်ကို ပြောဆိုပီး မယ်နုကို သိမ်းပိုက်တော်မူတယ်။ နောက် စစ်ကိုင်းမင်းသား ရှင် ဘုရင်ဖြစ်တဲ့အခါ မိဖုရားကြီး မြောက်ထာပဲးမောင်ရဲ့။ မယ်နု မိဖုရားကြီးဖြစ်တော့ နန်းတော်နှိုက် မယ်နု သြဇာအာဏာဖုံးလွှမ်း နေပါရော၊ မယ်နု သြဇာကို ရှင်ဘုရင်က အရေး ယူရပါသတဲ့ မောင်၊ မယ်နု စီမံသလို ခံနေကြရပါသတဲ့၊ ဤအခါ တတ်သီး လိမ္မာသည် မဟုတ်ကြဘူးမောင်ရဲ့၊ မယ်နုကို ကပ်နှိုင်းယင် ရာထူး စည်းစိမ် တိုးတက်ချမ်းသာကြပါရောတဲ့မောင်။ သုငယ်ရည်းစား မောင်အိုကို ခေါ်၍၊ မောင်တော်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်ဘုရင်ကို လိမ် ပြော၍က မောင်အိုကို စလင်းမြို့စား ကံကျွေးပေး၍ စလင်းမင်း သားကြီးဟု ခေါ်ကြသတဲ့၊ မယ်နုက ငအိုငယ်ဟု ခေါ်ပါသတဲ့၊ မယ်နုချီထွက်တော်မူရာ မောင်အို ထက်ချပ် ပါရပါသတဲ့မောင်၊ ရည်ငံနေကြသည့် အကြောင်းကိုတော့ ရှင်ဘုရင်သိမည်မထင် ရှင် ဘုရင့် ညီတော် သာယာဝတီ အိမ်ရှေ့မင်းတော့ သိပါသတဲ့၊ မယ်နုက ပန်းတောင်း မင်းသွီးကို သတ်ရန် နန်းတော်အတွင်း သေတ္တာထဲမှာ ထည့်၍ ထားသည်ကို စက်ကြာမင်းကလေး သိ သောကြောင့် ထန်းရွက်ကို စက်ကြာလုပ်၍၊ ပတောင်းမတပ်ပဲ သာယာဝတီ အိမ်ရှေ့မင်း ရှေ့တော်နှိုက် လက်ကိုင်ဒုတ်တံငယ် ထိုး၍၊ ပြေးပီးပြရာ အိမ်ရှေ့မင်းက တူတော်စက်ကြာ မလည်

ပါကလားကွဲ့ ဟုမေးရာ စက်ကြာမင်းကလေးက ပတောင်းမယ့် လို့ မလည်ပါကြောင်း ဖထွေးတော်ဟု ပြောသောအခါ အိမ်ရှေ့မင်းက ရိပ်မိဒါနဲ့ နန်းတော်တွင်း ဝင်ပီးတော့ အတင်းရှာဖွေရာ သေတ္တာထဲနို့က် ပန်းတောင်မင်းသွီးတွေ့ရာ အသက်မြော့မြော့ ယှိနေပါသတဲ့မောင်။

ဤအခါ မယ်နုက သူကြံစည်သော အရေးကို ဖျက်သည်ဟူ၍ သာယာဝတီ မြို့စားအိမ်ရှေ့မင်းကို သတ်ရန် နေ့စဉ်ကြံစည်လျက် ယှိပါသတဲ့။ အိမ်ရှေ့မင်းကလဲ သတိပြုလျက်ဖြစ်၍ ရိပ်မိ ငြားသော်လဲ နောင်တော်ဘုရင်နားကို မပေါက်နိုင်အောင် ယှိနေပါသတဲ့။ အမေတို့ မိဖန့်ငံတကွ ရှေးမို့ လူကြီးများ ပြောသံကို ကြားရသည်မှာ မယ်နုသည် စုန်းမကြီးလို့လဲ ပြောကြတယ်။ မယ်နုဟာ ရတနာဒီပံ ဆေးဖယောင်းတိုင်ကို စီမံ၍ မီးထွန်းတတ်ပါသတဲ့။ နို့ပီးတော့ မယ်နုစီရင်ထားတဲ့ ဒူးလေး ကလေးယှိပါသတဲ့။ အဲဒီဒူးလေးဟာ လေးတံကတော့ မိုးကြိုးပစ်ချတဲ့ သစ်ပင်က သစ်သားတဲ့ မောင်ရဲ့။ လေးကိုင်းကတော့ လူသေကောင်ကို မီးသင်းဂြိုဟ်တဲ့အခါ ထိုးဆွတဲ့ တံစူးဝါးတဲ့ မောင်ရဲ့။ လေးကြိုးကတော့ လူသေ၏ ခြေမကြိုး လက်မကြိုးတဲ့ မောင်ရဲ့။ အဲဒါကို ဂါထာမန္တရားနှင့် စုတ်ရပါသတဲ့။ အဲဒီလေးကြိုးတင်ရန် လေးတံမှာ အထစ်သုံးထစ်ထားပါသတဲ့။ ပဌမအထစ်ကို လေးကြိုးတင်ယင် ရှင်ဘုရင် သူကို မေ့နေ၍ အပါးကို မလာပါဘူးတဲ့ မောင်။ ဒုတိယအထစ်ကျအောင် လေးကြိုးတင်ယင် ရှင်ဘုရင် သူအနားကိုလာ၍ မခွဲမခွာပဲ နေပါသတဲ့။ တတိယအထစ်ကျအောင် လေးကြိုးတင်ယင် ရှင်ဘုရင် စိတ်မကောင်းပါဘူးတဲ့

မောင်၊ ရူးတယ်လို့ ပြောကြဒါပါပဲ။ အဲဒီဟာတေဟာ လေး
 ကြိုးတင်ထားတဲ့ အခိုက်မှာ ဖြစ်တတ်ပါသတဲ့ လေးကြိုးကို ဖြုတ်
 လိုက်ယင် ပြေပျောက်၍ ပကတိ အကောင်းပဲရရှိပါသတဲ့မောင်။
 အဲဒါ အမေတို့တော့ ငယ်ယွယ်သူဖြစ်၍ သိသည်မဟုတ်၊ လူကြီး
 မိဖတို့ ပြောကြသည်ကို ကြားရ၍ ငါ့သားကို အမေပြောဒါနော်၊
 နို့ပီးတော့ မယ်နုစီကုံးတဲ့ ဘောလယ်သီချင်းတပုဒ်ယှိတယ်၊ ငယ်
 ငယ်က မိခင်များသင်လို့ ရထားတယ်။ အဲဒီသီချင်း ရေးအုန်း
 မလား။

ရေးမှတ်ချင်ပါတယ်မိခင်။

ဒါဖြင့် ရေးပေးတော့ဟု ရယ်လျက် ပြောသည်မှာ-

ဘောလယ်သီချင်း

ထိကရုန်းဖို့ လက်ပံစေးနှင့် သင်းပေါသျှားစေး
 ကောက်ညင်းဆန် မျှော့သေတကောင် တောင်
 ကြားလိပ်ကိုလေး ပေါင်းကြိတ်ရပြန်။ အသာလူး
 ပါလို့-ဖြူးကာမန် ကညာမယ်-ဟန်ပ ထင်မိ
 သေး သင်ဗွေတွင်းမှာတဲ့ အလင်းဖျော် မင်း
 ကတော် အိုအမှုခြားတယ်- () စေတဲ့ဆေး။

အဲဒီသီချင်း ငါ့သား ဉာဏ်ယှိသလို အဓိပ္ပာယ်ကို ကြံလို့
 ယူပေတော့၊ မင်းက သေသေချာချာ မှတ်ချင်တဲ့လူကိုကွဲ့၊ ဒါ
 ကြောင့် အမေလဲ မှတ်မိသမျှ ပြောပြရဒါပဲ သားရဲ့။

ကိုင်း ဟော ထမင်းပွဲရောက်လှာပီ၊ ငါ့သား ထမင်းသုံးဆောင် ပေအုန်းတော့။

သည်းခံပါတော့ မိခင်၊ မိခင်သာ သုံးဆောင်ပါတော့။

ဘယ့်နှယ် သည်းခံရမတုန်းမောင်ရဲ့၊ ဘယ်မှာသွားပီး စား အုန်းမလို့လဲ။

တည်းအိမ်က ချက်ထားပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်အိမ်မှာ တည်းပါသလဲကွဲ့။

ချောင်းအုပ်ကြီးအိမ်မှာ တည်းပါတယ်မိခင်။

အော်-ရှေးကမြန်မာမင်းလက်ထက်တော်က ချောင်းအုပ်ပါ ပဲးကိစ္စမရှိပါဘူး အမေကကျွေးလို့ စားခဲ့ရတယ်လို့ ပြောပြယင် ငါ့သား အပြစ်မရှိပါဘူးကွဲ့၊ သုခမာ အင်မတန်မှ ပြန်နေရှာ တယ်၊ အမေကပဲး ကြည့်ရှုနေရတယ်၊ ဟိုမှာမစားလေနဲ့ အမေ အိမ်ကြီးမှာလှာ၍ တဲးပါ၊ ဟောဟို အိမ်ဦးခန်းမှာနေပါ ချမ်းချမ်း သာသာ နေရောပေါ့၊ ငါ့သား ဘယ်လောက်ပဲးကြာကြာ အမေ ဝန်မလေးဘူး အမေ့အိမ်ကြီးကိုကြည့် စေခိုင်းတဲ့ အစေခံများကို ကြည့် ဘာမှ အားနာစရာမယ့်ပါဘူးကွဲ့။

ကောင်းလှပါပီမိခင် သို့လို့ အမိန့်ရှိတော်မူဒါ အင်မတန်မှ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်၊ မိခင်ရင်းကို တွေ့ရဘိသကဲ့သို့ အလွန်မှ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ် ခင်ဘုရား။

ကိုင်း ထထ ထမင်းဟင်းအေးကုန်မယ်၊ လာ-အမေနဲ့အတူ တခါတည်းစားဒါပေါ့။

ဟင်းလျာတင်သော သုံးချောင်းထောက်က သားရိုးပန်းရွှေချ မှန်တွတ်ကွက်စီ ထမင်းပွဲးတင်သော သုံးချောင်းထောက် ခုံက

ရွှေဇဝါပန်းနဲ့ လက်ဆေးခွက်က ရွှေဇဝါပန်းနဲ့ ရွှေဖလား
ရေသောက်ခွက် တင်တဲ့ကလပ်က သားရိုးပန်း မှန်တွတ်ကွက်နဲ့
လှပါပေ့။ တသက်တခါ မြင်လဲးမြင်ရပေ မိခင်ရယ်။

ရဲးရဲးသာ စားပါမောင်ရဲ့၊ ဘာတေရှောက်ပီး အံ့ဩနေသလဲး
ခုအခါ အမေတို့ ကျွဲးလောက်ယိုနေဒါပါမောင် အရိုးအစဉ်
မပျက်ရုံ ယိုပါတော့တယ်၊ ဒါလောက်ကြားရမြင်ရယင် ငါ့သား
သိရောပေါ့။

မိခင် အမိန့် မယိုသော်လဲး သတိတော့ ပြုလျက် ဖြစ်ပါ
ကြောင်းပါ။

အမေတို့ မြို့နယ်မှာ အကောင်းဆုံးဆန်ကို ချက်တဲ့ထမင်းပဲး
မောင်ရဲ့။ ဟောဒါက မောင်တို့ အောက်မှာယိုမယ်မထင်ဘူး။ ရွှေ
စာရေးကထွက်တဲ့ ယဉ်ဘောင်စာဆိုတဲ့ ငါးကလေးကြော်၊ ဟော
ဒါက ရေပိုးကောင်ကို ငါးဆုပ်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ချက်တဲ့ ချဉ်ဟင်း၊
အမေတို့ မြမ္မာဇကရာဇ်မင်းမြတ် ယိုစဉ်တုန်းကဖြင့် တော်ဆက်ရ
တဲ့ဟင်းပေါ့ မောင်ရယ်။ ဟောဒါက ငကြင်းကြော်၊ ဒါက ယုန်
သားကြော် ဒါက ခါသားကြော် ဒါက ဝက်သနီဟင်း ဒါက
ဟင်းချိုရောယိရောရာ အရွက်များ ဆူးပုတ်ကလေးလဲးပါရဲ့၊
ဒါက ကုက္ကိုရွက်သနပ် ဒါကငမြင်းယင်း ငါးပိချက် မြိန်မြိန်သုံး
ဆောင်ပါသားရယ်၊ အောက်အရပ်လိုတော့ အမေတို့ဆီမှာ အမြှုပ်
တော့ မသုံးကြဘူး၊ ငါးပိချက်ချည်း သက်သက် စားကြဒါပဲး
သားရယ်။

ရေပိုးကောင်ဆိုဒါ ဘယ်အရပ်က လှာဒါပါတုန်းမိခင်။

အောင်မယ်ရေပိုးကောင် ရခြင်းကပေတဲ့ အတော့်ဆန်းတယ်
တလမှ တခါရတယ် တလတခါဆိုပေမဲ့ လပြည့်နေ့မှာမှ ရသတဲ့

မောင်၊ ထမင်းစားရင်း ပြောရအုန်းတော့မယ် အမေတို့မမြင်ရဘူး။ သူတို့ ရှာသူ ရောင်ဘုများပြောကြဒါမှာ တောင်ကြီးအရပ်ဆိုဒါ ယိုတယ်၊ ဒီအရပ်မှာ နေတဲ့လူများကို တောင်ကြီးသားလို့ ခေါ်ကြတယ်။ သူတို့နေတဲ့ တောင်ကြီး ပတ်လည်အတွင်းမှာ ရေအိုင်ကြီးယိုသတဲ့ ရေလဲအင်မတန်ပဲကြည်သတဲ့ အမှိုက်သစ်ရွက်သစ်ခက်ဆို၍ မယိုဘူးတဲ့၊ အင်မတန်သန့်ယှင်းသတဲ့။ လပြည့်နေ့ညကျယင် ကျောက်ကြားထဲက ပိုးကောင်များ ထွက်ပီးတော့ များစွာ ရေပေါ်နှိုက်ကူးသန်းမြူးထူးကြပါသတဲ့။ သည်အခါ တောင်ကြီးသားများဟာ နတ်ကို တောင်းပန် ပူဇော်ပြီးတော့ ဗန်းကို ဖြစ်စေ၊ ဆန်ကောကိုဖြစ်စေ၊ ရေစပ်မှာချထား၍ ဖယောင်းမီးတိုင် ထွန်းထားပီးတော့ လူများတော်ရာက ရှောင်ပီး ကြည့်နေ ရပါသတဲ့။ ပိုးကောင်များဟာ မီးယိုရာဆန်ကောထဲ ဗန်းထဲသို့ ခုန်ပီး တက်နေကြသတဲ့၊ တက်တဲ့ ပိုးကောင်များ တပြည်ခန့် တခွက်ခန့်ယိုယင် သွားကျုံးယူပီး ထားရပါသတဲ့၊ ညဉ့် ၃-ချက်တီး ခန့်ယိုယင် ပိုးကောင်များ မထွက်ကျတော့ဘူးတဲ့၊ အဲဒါ အချို့ တတင်းခန့်၊ အချို့ တခွဲ၊ တစိတ်ခန့် ရသည်တို့ကို အမြန်လှာ၍ ဈေးမှာ ရောင်းချကြတယ်။ အဲသည်ပိုးကောင်က ချိန်ရောင်းတာ မဟုတ်ဖူးမောင်ရဲ့၊ ရှားယင် တပြည်ကို ငါးမတ်တကျပ်ပေးရတယ်၊ ပေါယင် ငါးမူး၊ သုံးမတ်ပေးရတယ်။ သေသေချာချာ စားကြည့်ပါ။ ဆိမ့်တဲ့အရသာယိုပါတယ်။ အမေတို့တော့ ငယ်ငယ်က စားလှာကြဒါဖြစ်တော့ အထူးပြောဖွယ်မယိုဘူး။ ငါ့သားများတော့ အခုမှစားရဒါ မင်းသုံးမင်းဆောင်ပဲမောင်။

တမျိုးပဲ အရသာယိုပါပေတယ် မိခင်။

အို တော်ပလားကွဲ့၊ ဘာမှ မစားပါကလား။

တော်ပါပြီမိခင် ဟင်းလျာတေက အတော်များဒါနဲ့ ဟင်းလျာတခွက်ကို ၃-ကြိမ်မျှ စေ့အောင်။ မနှိုက်နိုင်ပါ အလွန်မ အရသာယိုလှပါတယ်၊ အင်မတန် မြိန်ပါတယ် မိခင်။

ဟဲ့ အချိုပွဲ:

မှန်ပါဘုရား

ကိုင်း အချိုပွဲ: စားအုန်းသောက်အုန်းကွဲ့ မောင်တို့အောက်ပြည်မလို ကုလားခြောက်တော့ မဟုတ်ဖူး အမေတို့ဆီမှာ ပလောင်ခြောက်ပဲ: သောက်ကြတယ်။ ဟော ပဲ:လှော်ကြော်၊ ယုန်သားကြော်၊ ငါးကြော်၊ ကရေကရာ၊ ထညက်ဖြူ၊ သီးမွှေးငှက်ပျော၊ ဇောင်းလျားလက်ဖက်သုတ်များ အလိုယိုရာ စားပါသောက်ပါ။

ကောင်းပါပီမိခင် ထူးထူးထည်ထည် စားရ သောက်ရဒါဝမ်းမြောက်လှပါတယ်။

နို့ မောင် သည်က ဘယ်ကိုသွားဘို့ ယိုပါသေးသလဲ။

အမေသား ဖိုးဝန်းတောင်ကို သွားလိုပါသေးတယ်မိခင်။

အင်း ဖိုးဝန်းတောင်ဆိုဒါ တောင်ထူး တောင်မြတ်ပေပဲ:၊ တသက်တခါတော့ ရောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ တောင်ကြီးကွဲ့ ရောက်တော့ အံ့ဩစရာတွေ တွေ့လိမ့်မယ်။ သွားလိုတဲ့ နေ့ကို အမေပြော၊ အမေ ဟိုဖက်ကမ်းမှာ လှည်းနဲ့ လိုက်ပို့ရန် စီမံပေးလိုက်မယ်။ လမ်းစခမ်းမှာ ချမ်းချမ်းသာသာ သွားရရောပေါ့။ နို့ ငါ့သား မယ်နုအကြောင်းကို ဘာလုပ်ဖို့ သည့်လောက် ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း မေးမြန်းပီး သေသေချာချာ မှတ်ရပါသလဲကွဲ့။

ကျွန်တော်များ တဆင့်စကား ကြားရဒါနဲ့ ရုပ်သေးတို့ ဇာတ်တို့ ကပြဒါ မြင်ရဒါနဲ့ ဟုတ်မဟုတ်ကို အသေအချာသိလို ပါ၍ စုံစမ်းမှတ်သားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်မိခင်။

မယ်နု အကြောင်းဟာ အတော်ရှုတ်သားကွဲ့၊ စီကာစဉ်ကာ တော့ အမေ မပြောတတ်ဖူး မှတ်မိဒါပြောပြရဒါပဲ။ ဟို အင်း ဝမြို့ ဟံသာဝတီ တံတားတဲ့၊ တံတားဦးသွားတဲ့ အုတ်တံတား လမ်းမကြီးဟာ စလင်းမင်းသားကြီး မောင်အိုငယ်၏ ကောင်း မှုပ၊ တံတားကြီးတဘက်ထိပ်မှာ အုတ်ဂူနှင့် ကမ္ပည်းကျောက်စာ ထိုးမှတ်လျက် ယှိတယ်၊ တံတားဦး စေတီတော် အဖူးအမျှော် မယ်နုထွက်တဲ့အခါ မောင်အိုငယ်ပါရသတဲ့၊ နှင်းဆီခြံဥယျာဉ် တော် ပျော်ပါးရန်ထွက်ယင် မောင်အိုပါရပါသတဲ့၊ စစ်ကိုင်း မြို့ပျော်ပွဲ ထွက်ယင်လဲ မောင်အိုပါရပါသတဲ့၊ ရွှေကြက်ယက်ထွက် ယင်လဲ အတူတူပဲတဲ့။ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်ရာ ထွက်ယင်လဲ အတူပဲတဲ့။ မိမိတို့ ဇာတိ ရေဦးမြို့ ဖလံခုံရွာမှာ ကျောင်းတော်ကြီးများ သွားလို့ ဆောက်တဲ့အခါ အတူတူပင် သွားကြပါသတဲ့၊ နို့ပေမဲ့ ဆောက်တဲ့ ကျောင်းတော်ကြီးအပြီး မသတ်ဖူးလို့ လူကြီးများပြောကြတယ်။ ကိုင်း အညောင်းအညာ ပြေ ဟောဟိုအခန်းမှာ တုံးလုံးပက်လက် အိပ်ပေအုန်းတော့၊ သွားရန် ကိစ္စယှိယင် သွား၊ မိမိပစ္စည်းများပါယင် တပါထည်း ယူခဲ့ အမေ့ဆီမှာ ချမ်းသာစွာ တည်းခိုနေပါ သားရယ်၊ လော ကမှာ ထမင်းဆိုင်မှာ စားသောက်တယ်ဆိုဒါ အင်မတန် အချိန် မဟုတ် အခန့်မသင့်မှ ဖြစ်စေရတယ်။ ယောက်ျားကောင်းရယ် လို့ ဖြစ်လှာမှဖြင့် မြို့ရွာကို ရောက်ယင် တနည်းနည်းတော့ မိတ်

ဆွေသင်္ဂဟ တွေ့ရမြဲ၊ ဓမ္မတာဖြစ်တယ်၊ တည်းခို နေထိုင်ရသည်
ဆိုရာမှာလဲ၊ အိမ်ကျယ်လို့ စိတ်ကျည်းယင် မကောင်း ဘူးကွဲ့။
အိမ်ကျည်လို့ စိတ်ကျယ်ယင် ကောင်းတယ်၊ အမေ့ အိမ်မှာ
အိမ်လဲ ကျယ်တယ်၊ စိတ်လဲ၊ ကျယ်ကျယ် နေရတယ်လို့မှတ်။
ကိုင်း အမေလဲ၊ တရေးအိပ်အုန်းမယ်။

ဟဲ့ ဟိုမှာ ရေတံခေါင်း ထွေးခံ မျက်နှာသုတ်ပဝါများနော်
ရေချိုးခန်းကို ပြုနော်၊ အချိန်နဲ့ အချို့အချဉ် လက်ဖက်ရေနော်၊
ညစာ ထမင်းနော် ကြားလား။

မှန်ပဘုရား။

ထိုအိမ်ကြီးနှိုက် ငါးရက်ခန့်မျှ တည်းခို၍၊ ဖိုးဝန်းတောင်နှင့်
တကွ အရပ်ရပ် ဗဟုသုတများကို စုံစမ်းပြီးနောက်၊ မိခင် ကျွန်
တော်များ ကြေးမုံမြို့သို့ သွားလိုပါကြောင်း၊ မိခင်ကို ရိုသေ
မြတ်နိုးပါသဖြင့် ငွေတဆယ် ကန်တော့ပါရစေ၊ သည်းခံတော်မူပါ
မိခင်။

ဘာလုပ်မဲ့ ငွေတဆယ်ကန်တော့ရဒါလဲ၊ မောင်၊ အမေမလိုချင်
ပေါင်၊ ငါ့သား စာရိတ် ပြုသွားပါ၊ ပြန်ယူ။

မိခင်အိမ်မှာ စားသောက်နေရတဲ့အတွက် ရည်မှတ်ကန်တော့
သည် မဟုတ်ပေါင်ပါ။ မိမိကျေးဇူးရှင် မိခင်အရင်းကဲ့သို့ မှတ်ပါ
၍၊ ကန်တော့ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် မိခင်။ လက်ခံတော်မူပါ။

အော်-ဒါလိုလား။ ကောင်းပီ ကောင်းပီ။ ချမ်းသာပါစေ။
ချမ်းသာပါစေ။ သွားလေရာရာတို့နှိုက် သူတော်ကောင်းများကို
တွေ့ပါစေ။ မောင်ကန်တော့တဲ့ငွေကို အမေ မသုံးဘူးနော်။

ငါ့သားလဲး အကျိုးယို။ အမေလဲး အကျိုးယိုဆိုသလို ဆုတောင်း ပြည့်ဘုရားကို ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူလိုက်မယ်နော် ကြားလား။ သာဓုသာ ခေါ်သွားပေတော့။

ကောင်းလှပါပီ မိခင်။ သာဓုပါ ခင်ဘုရား။ သာဓု-သာဓု-သာဓု။

ဟဲ့-တယောက် လာစမ်း။ ငါအိပ်တဲ့အခန်း ယွန်းဖာထဲက ယောပဆိုးတထည် ထုတ်ခဲ့စမ်း။ ။ ဟောဒီယောပဆိုး ငါ့သား ဝတ်ရန် အမေ ချီးမြှောက်လိုက်တယ်။ သည်ပဆိုး အမေတို့မြို့မှာ အစိတ်တန်တယ်။ မန္တလေးကျတော့ ၃၀-၃၅ ကျပ် တန်တယ်။ မောင်တို့ အောက်မြို့ရောက်တော့ အဖိုး ၄၀-၅၀ ကျပ် တန်သ တဲ့။ ငါ့သားကို အမေပေးလိုက်ရတာ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်။ တသက်တခါဆိုသလို တွေ့ကြရတာ နောက်ကိုလဲး တွေ့ကြရလိမ့် မယ်ဟု မြော်လင့်ကြပေတဲ့ အကြောင်းမညီယိုခဲ့ယင် တွေ့နိုင်ကြ မယ် မဟုတ်။ သင်္ခါရတေနော်။ အမေ အသက် ၇၀ ယိုပြီ။ နောက် နေရယင် ငါးနှစ်ပဲး။ ဤမျှသာ အမေ့ကိုယ်ကို အမေ ခန့်တွက် ထားတယ် သားရယ်။ ကြေးမုံကိုရောက်ယင် မင်းသားကြီး မောင်မောင်ဥဆိုတာ ယိုတယ်။ အဲဒါ သူ့အိမ်မှာ အမေက လွတ် လိုက်ပါတယ်လို့ ပြော။ ချမ်းသာစွာနေရလိမ့်မယ်။ ဟဲ့-တယောက် လာစမ်း၊ မီးရထားရုံ လိုက်ပို့။ လက်မှတ်ခံပေး။ ရထားပေါ် ရောက်အောင် တင်လိုက်နော်။

မှန်ပါဘုရား။

ကြေးမုံရွာရောက်သောအခါ မင်းသားကြီး မောင်မောင်ဥ အိမ်မှာ တည်းခိုရသည်။ မိဖအိမ်ကဲ့သို့ ကောင်းစွာ စားသောက် နေထိုင်ရပေသည်။

မယ်နုအကြောင်းကို စုံစမ်းရာ မုံရွာမြို့က မှတ်သားချက်ကဲ့သို့ မင်းသားကြီးက ပြောပြခြင်းသည် ထပ်တူဖြစ်ပေသည်။ ဖိုးဖွား မိဖတို့ ပြောသည်ကို မှတ်သားရကြောင်း မိန့်ဆိုချေသည်။ သို့သော် မင်းသားကြီး ပြောပြသော စကားတခု ထူးသည်မှာ လောကမှာ “ဖွတ် မိကျောင်းဖြစ်ယင် မြစ် မချမ်းသာ” ဆိုကြသော စကားပုံ ယှိသည်။ မိကျောင်းစစ်စစ်မှာ လျှာမရှိသောကြောင့် စားသော အစာမှာ အရသာ မပေါ်။ အစာကို ဝမ်းပြည့်အောင် မျိုလို့သာ သွင်းရသည်။ ဖွတ်မိကျောင်းမှာ လျှာယှိ၍ စားသောအစာမှာ အဆိုးအကောင်းသိသဖြင့် အရသာယှိရာ လိုက်၍ စားတတ်သော ကြောင့် ရေနို့ကယှိတဲ့ တိရစ္ဆာန်များ မခံနိုင်။ မြစ်ချောင်းနို့က သွားလှာကြသော လှေငယ် တက်စင်းကလေးများကို လိုက်တတ် သောကြောင့် ပျက်စီးသေဆုံး၍ မိကျောင်းစာဖြစ်ကြသဖြင့် မြစ် မချမ်းသာဟု ဆိုကြသည်။

လူများမှာ ယုတ်သောအမျိုးမှ လူတို့ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်လှာ သော် ငါ့ပြင် မင်းမယှိဟု စိတ်ထင်တိုင်း ကျင့်ချင်သလို ကျင့်၊ လုပ်ချင်သလိုလုပ်၊ ပြောချင်သလိုပြော။ အရမ်းမဲ့ စီမံပြုလုပ်တော့ အမှုထမ်း အရာထမ်း၊ ပြည်ရွာ ဆင်းရဲသားတို့ ပျက်စီးလျက် မချမ်းမသာယှိကြခြင်းသည် အမျိုးအရိုးမမှန်သော အမျိုးအရိုး မစစ်သော တရားမဲ့သောသူတို့ အုပ်စိုးခြင်းခံရသောကြောင့် ဖြစ် ချေသည်။ ထမီဖုံးလွှမ်းတော့ အတောင် ၂၀ ယှိတဲ့ ပဆိုးဟာ ကွယ်ပျောက်နေရဒါပေါ့ မောင်ဟု မိန့်ဆိုချေသည်။

၎င်းမင်းသားကြီး မောင်မောင်ဥသည် မုံရွေးဆရာတော် ဘုရား၏ အနွယ်ဖြစ်သည်။ ရွှေတိုက်ဝန်သား ဖြစ်ကြောင်းပြော ကြ၏။

ကြေးမုံ မုံရွေးမှာ ၃-ရက်မျှ ဗဟုသုတများကို စုံစမ်းပြီး သော် ချောင်းဦး ဆယ်ရွာသို့ သွား၍ ရွှေတောင်တောရကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားထံ ဆည်းကပ်၍ မယ်နုအကြောင်း မေးရာ သာ မညလောက် မှတ်မိသည်ကို မိန့်တော်မူရာ မုံရွာက မှတ်သားချက် အရ ဖြစ်ပေသည်။

၎င်း ချောင်းဦး ဆယ်ရွာမှာ တရက်မျှနေ၍ စကိုင်းမြို့ ၎င်းက အင်းဝ တံတာဦး ၎င်းက မိတ္ထီလာ ၎င်းက မြင်းခြံမြို့ မြင်းခြံမြို့မှ မယ်နုနှင့် ဆွေမျိုးနွယ်စပ်လျက် ဖြစ်သော ဖုန်းတော်ကြီး တပါး ထနောင်းတိုင် ရွာနို့က် သတင်းသုံးနေကြောင်း သတင်းရသည် အတိုင်း ထနောင်းတိုင်ရွာသို့ သွားသည်။

ထနောင်းတိုင်ရွာသို့ ရောက်သည့်အခါ စုံစမ်းရာ ထနောင်းတိုင် ရွာသည် ရှေးအခါက သင်းဘောဆိပ်ကမ်းကြီးဖြစ်၍ ထနောင်း တိုင်မြို့ကြီးဟု ခေါ်ရသည်။ မြို့သူကြီးအုပ်စိုးလျက် မြန်မာဘုရင် လက်ထက်က ယှိသည်။ ယခု ထနောင်းတိုင်ရွာ ဖုန်းတော်ကြီး သတင်း သုံးသော ကျောင်းတိုက်ကြီးကို မီးလောင်ကျွမ်းရာ ပါသွား၍ တံတိုင်း မီးတားအတွင်းမှာ ဝါးဇလီသတ် ကျောင်း ငယ်ကလေးနှင့် သတင်းသုံးလျက် ယှိချေသည်။

ဖုန်းတော်ကြီး သက်တော် ၆၀-ခန့် ယှိလိမ့်မည် ထင်သည်။ ခြေတော်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်၍ မယ်နုအကြောင်းကို လျှောက်ထား မေးမြန်းရာ ဖုန်းတော်ကြီးက ဟဲ့တကာ မယ်နုမိဖုရားကြီးသည် သာမည မိန်းမ မဟုတ်ဖူးနော် သိလား၊ အလွန်တရာ ဖုန်းကြီးတဲ့

မိန်းမဖြစ်တယ်နော်သိလား၊ မယ်နုသည် အမရပူရမြို့ မြောက်ပြင် တံခါးဗိုလ်မင်းအိမ်နှိုက် မှီခို၍ နေရသကဲ့သို့သိလား၊ အဲဒီတံခါး ဗိုလ်အိမ်မှာ နေပီးတော့ ညအခါ ဖက်စိမ်းလိပ် ရောင်းချ နေရသ ကဲ့သို့ သိလား၊ တခါတော့ မယ်နုဝတ်တဲ့ ထမီနေလှန်းထားရာမှ လေပွေကြီး တိုက်ခတ် ယူဆောင်သွားရာ အမရပူရ နန်းတော် ပြဿာဒ်မှာ ရစ်ပတ်နေဒါကဲ့သို့ သိလား၊ အင်မတန်ဖုန်းကံကြီးတဲ့ မိန်းမဖြစ်သောကြောင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်ပေဒါကဲ့သို့သိလား။

ဖါးရာဇာတိနှင့် ငယ်ရွယ်စဉ်က အကြောင်းများကို မသိပါ ဘူးလားဟု လျှောက်ပြန်ရာ။

ဟဲ့-ငယ်စဉ်က အကြောင်းကို ငါမသိ၊ အခု ငါပြောပြတဲ့ အကြောင်းကိုမှ အများတကာ ပြောဆိုကြဒါကို ငါကြားဘူး၍ ထူးသောအကြောင်းဖြစ်လို့ ငါမှတ်သားထားသည်။ အင်မတန် ဖုန်းကြီးတဲ့မိန်းမကဲ့ သိလား။

၂-ချိုး

သိလား-သိလားနဲ့၊ ဖုန်းဘုရား မိန့်ရွှေဗျာ၊ မှတ် စရာတထစ်။ ။ ထမီလေယူသယ်လို့၊ ပါသာဝယ် ရစ်ကာဖုံးတာနဲ့၊ မိဖုရားခေါင်ဖြစ်လှာတဲ့ထုံးကို ဖုန်းကမိန့်လှစ်။ ။

ဤလေးချိုးကလေးကို ရေးပြီး ဖုန်းတော်ကြီးကို ကပ်ရာ ဖုန်းတော်ကြီးက အောင်မယ် တကာ ကဗျာ ကလေးများ ရေး တတ်သကဲ့၊ ကောင်းဘိခြင်း ကောင်းဘိခြင်း ကျက်ထားရအုန်း မယ်သိလား။

တကာ ဘယ်အရပ်ကတုန်း။

တပည့်တော် ရန်ကုန်မြို့မြောက် မော်ပီမြို့ကပါဘုရား။

ရန်ကုန်က ဘာနဲ့ သွားရလဲ။

မီးရထားနဲ့ သွားရပါသည်ဘုရား။

ခရီးဘယ်လောက် ကွာသလဲ။

ခရီး ၂၅-တိုင် ကွာပါတယ်ဘုရား။

အင်းခရီးက တနေ့ခရီး ပြင်းပြင်းသွားရလိမ့်မနော် မီးရထား
နဲ့မို့ မြန်မြန်ရောက်ပေဒါပဲသိလား။

တကာနာမယ် ဘယ့်နှယ်ခေါ်ပါသတုန်း။

ဆရာသိန်းကြီးပါတဲ့ ဘုရား။

အသက်မွေးရာ မွေးကြောင်း လျှောက်စမ်း။

အင်္ဂလိပ်များကို မြန်မာပညာဗဟုသုတ သူတို့အလိုယှိရာ သင်
ကြား၍ သော်၎င်း ရေးသား၍ သော်၎င်း ပေးရပါသည်။ သူတို့
ချီးမြှောက်ကြသည်ကို ခံယူ အသက်မွေးရပါကြောင်းပါဘုရား။

အေး အေး ကောင်းပေ-ကောင်းပေ ။ ငါတို့သာသနာပြု
မင်းများလက်ထက်ဖြစ်ခဲ့ယင် တကာတို့လိုဟာ မြို့စားရွာစားပေါ့
လကွယ်၊ ငါတို့ ဖုန်းကြီးတောင် သာသနာပြုမင်းမယ့်တော့ မြို့ရွာ
ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ သဒ္ဓါတရားကို စောင့်ထိန်းပီးတော့
သာသနာ့ဝန်ကို တတ်နိုင်သလောက် ထမ်းယွက်နေရတယ်နော်
သိလား။

မှန်ပါ တပည့်တော် ဦးတင်ပါသေးဘုရား မြင်းခြံမြို့ကို ပြန်ရ ပါမည်ဘုရား။

အေးအေး ပြန်ပေအုန်းတော့နော် မယ်နုအကြောင်း ငါပြော ပြုလိုက်တာကို သေသေချာချာ မှတ်သွားပါနော် တကာသိလား။

စဉ်းစားဖွယ်ကား

ရေမြေကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရင်မင်းမြတ်၏ စံနေတော် မူသည့် နန်းတော်ပြဿာဒ်ကို ယုတ်ညံ့သောထမီ လေပွေတိုက်ရာ ပါ၍ ရစ်ပတ်နေသည်ဟု ဖုန်းကြီးမိန့်ချက်အမှန်ဖြစ်ပါက မင်း၏ ဘုန်းကံ ညံ့ရာရောက်ချေမည်။ သို့ကြောင့် ကားသည်ဟု ဆိုရ ပေမည်။ ဖိုးတော်မင်းတရားကြီး၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း နန်းစဉ် ပုရပိုက်ဖြူမူတော်မှာ မယှိချေ။ ထိုအခါသည် ဖိုးတော်မင်းတ ရားကြီးလက်ထက်တော် ဖြစ်ချေသည်။

၁၂၇၇ ခု နယုန်လတွင် မော်ပီမြို့နေ ဘယဆေးကုန်သည် ကိုအံဇာသည် ဘုရားကြီးဖုန်းတော်ကြီးနှင့် ရွှေဘိုစီရင်စု မြေဒူးမြို့ အောက်တိုက် တံဆည်ရွာသို့ လိုက်ပါသွားရာ၊ နန်းမတော်မယ်နု အကြောင်းကို စံစမ်းမှတ်သားခဲ့ရန် မှာလိုက်သည့်အတိုင်း ကိုအံ ဇာလည်း ဗဟုသုတ လိုလားသူဖြစ်၍ ရေဦးမြို့ ဖလံခုံရွာများသို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်စုံစမ်း မှတ်သားခဲ့သည်ကား။

မယ်နုသည် ဖလံခုံရွာ ဇာတိဖြစ်သည်။ အရွယ်မရောက်မီက မိဘနှစ်ပါး သေဆုံးသည်။ ၎င်းအမိ၏ မောင်ဖြစ်သူ ဝရီးဦးကွန်

မယ်ယုမ်းတို့ထံ မယ်နုမိဘတို့မသေမီက မယ်နုကို အပိုင်ပေးခဲ့သည့် အတိုင်း သွီးကဲ့သို့ ကျွေးမွေးထားကြလေသည်။

ဤအခါ အလွန် ဆင်းရဲကြသောကြောင့် ဖလံခုံရွာအရှေ့ မှူးချောင်းအနီး မုန်လှ ပင်စိမ်းခင်းရွာမှ ခရမ်းသီးစသော ဟင်း သီးဟင်းရွက်များကို လှည်းတစ်စီးနှင့်တင်၍ တူဝရီး ၃ ယောက် ရေဦးမြို့စေ့သို့သွား၍ ရောင်းချစားသောက်နေကြရာ နောက် ခရီးအကြားနှိုက် လှည်းနွားများကို ဒါးပြတိုက်ယူသဖြင့် လုပ် ကိုင်စားသောက်နိုင်ရန် လက်မဲ့ဖြစ်နေကြသောကြောင့် မကြံနိုင် အောင် ယိုနေကြသည်။

နောက် အင်းဝမြို့သို့ တူဝရီး ၃ ယောက်တို့သည် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်း လှာကြပြီးလျှင် အင်းဝမြို့ သွေးသောက်ကြီးထံ ဝင်ရောက်ခိုကပ်ကြရာ သွေးကြီးသွေးသောက်တို့က သင်္ဂဟတရား ဖြင့် သနားသောကြောင့် ဒိုင်ခွက်ငွေ ၄ ကျပ် ၅ ကျပ် စသည် အရင်းအနှီး ထောက်ပံ့ကြသည်အတိုင်း မယ်နုသည် ငါးစိမ်းသည် အဖြစ်နှင့် ငါးပုစွန်များကို ခေါင်းယွက်၍ မြို့တွင်းမြို့ပြင် လှည့် လည်ရောင်းချ အသက်မွေးကြရလေသည်။

တနေ့သန့်နီက နောင်တော်ဘုရင်သည် ဥကင်တော်ဖွင့်သောအ ခါ မှန်ပြောင်းတော်နှင့် ရှုစားတော်မူခိုက် မယ်နုသည် ရှေ့တော် နှိုက် ဖြတ်သန်းသွားရာ ငါးထည့်သော ခေါင်းယွက်ဗျတ်နှိုက် ငါးကို ငှက်စွန်ထိုးသုတ်ယူရာ ခေါင်းပေါ်မှ ငါးဗျတ်သည် မြေ ပေါ်သို့ မှောက်ကျ၍ မိမိငါးများကို ကောက်ယူနေရာ ရှေ့

တော်ပြေးတို့က ဟဲ့-သူငယ်မ ဘုန်းတော်ကြီးဘုရား ထွက်တော်
 မူလာတာ မသိဘူးလား။ ရှားဘိဟု အော်ငေါက်ကြသည်။ မယ်နု
 လည်း ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ပုန်းကွယ် နေရသည်။ ဤအခါ
 နောင်တော်ဘုရင်က ဟဲ့-မငေါက် မအော်ကြနှင့်။ သူ့ငါးကို
 ကုန်အောင် ကောက်ယူပေးစေ။ မိန့်တော်မူသောအခါ မယ်နု
 သည် မိမိငါးများကို အကုန်ကောက်ယူပြီးလျှင် လှည့်ပတ်ရောင်း
 ချပြီးသော် နေအိမ်သို့ ပြန်လေသည်။

နောက် ဥကင်တော်ဖွင့် ရုပ်သိမ်းပြီးသောအခါ များမကြာမီ
 ငါးစိမ်းရောင်းသော သူငယ်မကို ရှာ၍ နန်းတော်သို့ သွင်းစေ
 ဟု နောင်တော်ဘုရား အမိန့်တော်မြတ်နှင့် မင်းစေလှင်တို့ ရှာဖွေ
 စုံစမ်းရာ သွေးကြီး သွေးသောက်အိမ်နှိုက် တွေ့သဖြင့် အမိန့်အ
 တိုင်း ပြောပြရာ သွေးကြီး သွေးသောက်နှင့် ဝရီးဖြစ်သူ တို့က
 အကြောင်းကို မသိ၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ဖြစ်ကြသောကြောင့်
 အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်း ဦးထိပ်ယွက် ပါမည်ဟု ဝန်ခံ လိုက်ပြီး
 နောက် နန်းတော်သို့ မပို့မသွင်းပဲ နေကြလေသည်။

နောက် ငါးစိမ်းရောင်းသော သူငယ်မ ဝတ်ဆင်ရန် ဝတ်
 သန့်ဝတ်ကောင်း ပုတီး နားချောင်း လက်ကောက် လက်ဝတ်
 စသည်များတို့ကို ယူစေ၍ သူငယ်မကို ဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်
 နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟု အမိန့်တော်နှင့် ထပ်မံစေ
 လွှတ်သောအခါ သွေးကြီးသွေးသောက်နှင့် ဝရီးတို့ လင်မယား
 ပါ နန်းတော်သို့ ဝင်ရောက် ဆက်သရလေသည်။ ဤအခါ နောင်
 တော်ဘုရားက အပျိုတော်အဖြစ်နှင့် နန်းတော်တွင်း နှိုက် ခစား

စေသည်။ ထိုအခါ မယ်နုသည် အသက် ၁၃-နှစ်ဖြစ်သည်။ အယွယ်ရောက်သောအခါ ခြေတော်တင်ကြောင်း။

၎င်းအကြောင်းကို ဖလံခုံရွာဇာတိ ပဝတ္တိ ထူးထဲးရွာနေ ဖိုးရေးဆိုသူ ပြောပြသည်ကို မှတ်သားရဘူးသည်ဟု တံဆည်ရွာနေ အသက် ၇၀-ယံ ကျောင်းဒါယကာ ဦးဆပြောပြလိုက်သော မှတ်သားချက်ဖြစ်သည်။

စဉ်းစားဖွယ်

၁။ အင်းဝမြို့ နောင်တော် ဘုရင် လက်ထက် မယ်နုသည် အသက် ၁၃-နှစ်ယွယ်တွင် နန်းတော်မှာ အပျိုတော်အဖြစ်နှင့် ခစားစေသည်ဆိုသော် စကားသည် ယုတ္တိမတန် အကြောင်းသော် ကား၊ နောင်တော်ဘုရင်သည် အမရပူရမြို့ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်နှင့် မယ်နုကို သိမ်းပိုက်တော်မူသည်။ အထွက်အမြတ်သို့ ရောက်သည့်အခါ မယ်နုကို မိဖုရားကြီး တင်မြှောက်တော် မူပြီးနောက် အင်းဝမြို့ကို ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် မင်းကြားကြီး အမည်ကို ခံတော်မူ၍ ရွှေ့ပြောင်းစံနေတော်မူသည်။

၂။ ဥကင်တော် ဖွင့်ဆိုရာမှာ ကြီးကျယ် ခမ်းနားသောအရာ ဖြစ်သည်။ တနှစ်တကြိမ် မြေးနန်း ရာဇပလ္လင် တော်ကြီးပေါ် တက်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် ဗြဟ္မာမင်း၏ တန်းဆာကို ဝတ်ဆင်ရသည်။ မိဖုရားကြီးမှာ မာလိကာ တန်းဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် နိုင်ငံတော်အတွင်းယုံ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်း၊ ဝန်ကြီး များကြီး၊ စော်ဘွားကြီးတို့မှ စ၍ အပူဇော်၊ အကန်တော့ကိုခံ

တော်မူသော အခမ်းအနားဖြစ်သည်။ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းမှာ နေရာငါးသွယ်နှိုက် တဆွဲသုံးတန်းအလိုက် နေထိုင်ခစား ကန် တော့ကြရသည်။

ဝင်းတော်မှူးကြီး ၄-ယောက်တို့သည် စတုမာဟာရာဇ် နတ် မင်းကြီးတို့၏ အဆင်တန်းဆာမျိုးကို ဝတ်ဆင်လျက် ပတ္တမြား ကျောက်စီ ဓားတော်ကို စွဲဆင်ပြီးသော် မြေနန်း ပြသာဒ် သီဟာသန ရာဇပလ္လင်တော်၏ ၄-ထောင့်နှိုက် မတ်ရပ်ခစားနေ သည့်အခါကျမှ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး အရှင် ၂- ပါးတို့ မြေနန်းဥကင်ဖွင့်၍ ထွက်စွ အကန်တော့ခံ တော်မူလေ သည်။

ဥကင်တော်ဖွင့်မှာ နန်းတော်ရှေ့ အသွားအလာ မယှိရ၊ သစ်တပ်တံခါး နီတော်အတွင်း အမှုထမ်း အရာထမ်းမှတပါး အခြားလူများ ဝင်ရောက် သွားလာခွင့် မရချေ။ သို့ကြောင့် မယ်နုသည် ဥကင်တော်ဖွင့်နှိုက် ဖြတ်သန်း ငါးစိမ်းရောင်းသော စကားသည် လေးမြတ်သော စကားမဟုတ်ဖြစ်သည်။

၃။ ရှေ့တော်ပြေးဟူသည် ဥကင်တော်ဖွင့် အခမ်း အနား နှိုက်မယှိ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် နန်းတော်မှ ထွက်တော်မူ၍ မြို့တော်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုတော်မူသော အခမ်းအနားတို့နှိုက် ရှေ့ပြေးအသုံးချတော်မူသည်။

ခွန်းထောက်

ပြောပြချက်မှတ်တမ်း၊ မင်းခမ်းနှင့် မညီချေ။ ။

ထုံးတမ်းရာဇဝင်နှင့် ပါစင်အောင် အလွန်ဝေး၊

ရေးမှတ်ခဲ့ပေ။ ။မယ်နုခေါ် သုအကြောင်းကိုလ၊
 ဟောင်းအသစ်ရှုပ်လို့ပွေ ပြောပေကြလူတိုင်း။ ။
 ကာလ နှောင်းသော်ကြောင့်၊ မှတ်ကောင်းရာ
 ကြံစည်လို့ ပြောသလို၊ လောကမှတ်ပိုင်း။ ။

ဤလည်းတမျိုး

ရတနာသိမ်မြို့တည် ဦးအောင်ဇေယျ၏ မြင်းတပ်ဗိုလ်တုရင်
 ပစ္စင် ဗလသမန်း ငယ်မည် မောင်မဲးတူ မယားမယ်ညက် မိမိ
 ကြီးလည်း ခေါ်သည်။ ၎င်းတို့က သီးသော သားသွီးများမှာ။

- ၁။ မောင်ဖြင်းအောင်။ ။စိတ္တရာဇာဘွဲ့ရ၊ မြင်းစီးဗိုလ်။
- ၂။ မောင်ဖြင်းကြွယ်။ ။သေသည်။
- ၃။ မယ်မှန်။ ။ ခင်ပွန်း ထောင်မှူး သီဟကျော်ဘွဲ့ရ။
- ၄။ မယ်လွန်းညှင်း။
- ၅။ မယ်နှောင်းဖြူ။
- ၆။ မယ်လှနှောင်း။
- ၇။ မမယ်နှောင်း။
- ၈။ မနှောင်းထွေး။
- ၉။ မယ်မွတ်။
- ၁၀။ မယ်ကြွင်း။
- ၁၁။ မယ်မင်းရွန်း တို့ဖြစ်သည်။

သားသွီး ၁၁-ယောက်အနက် ဆယ်ယောက် အဖတ်တင်
 သည်။ ၎င်းတို့တွင် အစ်ကိုကြီး စိတ္တရာဇာဘွဲ့ခံ မောင်ဖြင်းအောင်

သည် နှမသားချင်းတို့ အပေါ်တွင် နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်း လှသော
 ကြောင့် ကြောက်ရွံ့ကြသဖြင့် အင်းဝမြို့ထောင်မှူးကြီး သီဟ
 ကျော်စွာ ဘွဲ့ခံ ငယ်မည် ဦးလွတ် အိမ်နှိုက် မယ်မှန် အခွင့်ပန်၍
 ခိုကပ် အခိုင်းအစေခံပြီး ဝတ်ကြေအောင် ပြုလုပ်နေရာ ဤအ
 ခါ ထောင်မှူးကြီးကတော်နှိုက် မီးယပ်ရောဂါစွဲကပ်နေသည်ကို
 မယ်မှန်သည် အညစ်အကြေးမှစ၍ သုတ်သင် ရှင်းလင်း နေ့ည
 မပြတ် ပြုစုလေသည်။ ထောင်မှူးကြီးကတော်သည် စွဲကပ်သော
 ရောဂါနှင့်ပင် သေမည်ကို နိမိတ် မြင်သောကြောင့် ခင်ပွန်း
 ထောင်မှူးကြီးကို အပါးသို့ခေါ်၍ တီးတိုးမှာကြားသည်ကား။

မောင်လွတ် ငါသည် နေရမည်မထင် မကြာမီ သေရတော့
 မည် ငါမယိုတဲ့နောက် မယ်မှန်ကို သိမ်းပိုက်ပါလေ။ မယ်မှန်သည်
 အိမ်တွင်းမှ အလုပ်နှင့် ပစ္စည်း အသိမ်း အဆည်း အစောင့်အ
 ရှောက် ကောင်းပေသည်။ အလုပ်အကျွေးနှင့်တူသည်။ သင်းကို
 သိမ်းပိုက်ထားယင် မောင်လွတ် လူနဲ့တူလိမ့်မည်ဟု မှာထား
 ပြီးနောက် မကြာမီထောင်မှူးကတော် အနိစ္စရောက်၍ သင်းဂြိုဟ်
 ပြီးသောအခါ ရက်,လ အတော် ဆိုင်းငံ့ပြီးသော် ထောင်မှူး
 ကြီးသည် မယ်မှန်ကို အလုပ်အကျွေးအဖြစ်နှင့် သိမ်းပိုက်ပေါင်း
 သင်းနေကြလေ၏။

ထောင်မှူးကြီး ဦးလွတ် မယ်မှန်တို့နှိုက် သီးသော သားသွီး
 များကား။

- ၁။ သွီး မယ်ပု။
- ၂။ သား မောင်အို။
- ၃။ သွီးငယ် မယ်နု တို့ကို မွေးဖွားလေသည်။

မယ်နုသည် အသက် ၇-နှစ်ယွယ် မြစ်ဆိပ်သို့ မိန်းကလေး အဖော်များနှင့် ထမီကိုချွတ်ပီး ကမ်းပေါ်တွင် ပုံထား၍ ရေ ဆင်းချိုး ကစားကြလေသည်။ ရေချိုးကစားနေခိုက် မယ်နုထမီ ကို စွန်ချီ၍ နန်းတော်ပေါ်သို့ ပျံသန်းသွားသောအခါ နန်း စောင့်တို့ကမြင်၍ လေးနှင့်ချောက်ကြရာ ထမီကိုချ၍ စွန်သည် လွတ်ရာသို့ ပျံသွားလေ၏။

ထမီးကိုယူ၍ အကြောင်းနှင့်တကွ သံတော်ဦးတင်ရာ အမြန် ထမီရှင်ကို ရှာရမည်ဟု အမိန့်တော်မြတ်နှင့် မင်းစေလှင်တို့သည် ထမီကို ဒုတ်ဖျားတွင် ညှပ်လျက် လိုက်၍ ကြွေးကြော်မေးမြန်း ရာ မြစ်ဆိပ်နှိုက် မိန်းကလေးများ ရေချိုးပြီး၍ မိမိတို့ထမီကို ယူ၍ ဝတ်ကြရာ မယ်နုထမီပျောက်၍ ရှာဖွေနေဆဲအခိုက် ထမီရှင်ကို လိုက်၍ ရှာသော မင်းစေလှင်တို့ ဒုတ်ဖျားနှိုက် ပါ လှာသည်ကို တွေ့သောအခါ မယ်နုက မိမိထမီဖြစ်ကြောင်းပြော ၍ တောင်းလေ၏။

မင်းစေလှင်တို့လည်း အမိအဖကို စိစစ်ပြီးလျှင် အခွင့်ပန်၍ မယ်ကို ချီလျက် ရှေ့တော်သို့ သွင်းရလေသည်။

ဤအခါမှစပြီး အပျိုတော်ကလေးဖြစ်နှင့် နန်းတော်တွင် ခစားစေသည်။ အယွယ်ရောက်သောအခါ ခြေတော်တင်သည်။

ဤအကြောင်းကား ငယ်မည် မောင်ဖြင်းအောင် မင်းစိတ္တ ရာဇာ ဘွဲ့ခံ၏။ သား မြောက်ဖက်ဝန်ချုပ် မင်းကြီး ဦးကွန်း၏။ ညီ ဒီပဲယင်းဝန် ဦးဘော်၏။ သား စစ်ကဲကြီး ဦးဖိုးဇနီး ဒေါ်မြ၏။ သား အထူးအာဏာရ ဖလံခုံရွာသူကြီး ဦးဒေဝပြောပြသည်ကို

၁၂၈၈-ခု နယုန်လဆုတ် ၁၃-ရက်နေ့တွင် ရေးသားသော မှတ်တမ်းဖြစ်သည်။

မယ်နုမမွေးမီ အနှစ် ၃၀-လောက်က ပေါ်လွှာသော တဘောင်မှာ-

ထောင်မှူးသို့

ခြေကျင်းကြီးနှင့်

ကြီးယင် ငါ့ဖို့

လက်မတို့နှင့်။ ။ဟု အရပ်ရပ်မြို့နယ်တို့တွင် လူယွယ် ကာလ သားများ ဆိုကြသည်ဟု ဦးဒေဝပြောပြသည်။

စဉ်းစားဖွယ်

၁။ရတာနာသိမ်မြို့တည် အလောင်းမင်းတရားကြီးသည် ခြောက်ကျိပ်ယှစ်ယောက်သော ရဲဘော်စုသားတို့ကို မြင်းယာဉ် ထက် ဖွဲ့တော်မူသော ဇမ္ဗူကျော်သောင်း မြေကြီးစောင်းမျှ ချီသော လင်္ကာအရ ၁၁၁၄-ခု နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၅-ရက် နေ့ ရဲဘော် အမှုတော်ထမ်းများကို ဘွဲ့ပေးသနားတော် မူ သည်ကား-

၁။ ငပွင့်။

၂။ ငတွန်။

၃။ ငကောင်း။

၄။ ငထွန်းမြတ်။

ယင်းသည် ၄-ယောက် ဘွဲ့ဦး ပေးသနားခြင်းကို ခံကြရသည်။

- ၅။ ရန်လွင့်ကို မင်းလှစည်သူ။
 - ၆။ ချစ်တီးကို မင်းလှကျော်ထင်။
 - ၇။ ငညွန့်ကို မင်းလှကျော်သူ။
 - ၈။ ငအောင်ကို သီရိကျော်ထင်။
 - ၉။ ပန်းထွေးကို ဗလကျော်ခေါင်။
 - ၁၀။ ပန်းညိုကို နရာသိပင်ကျော်။
 - ၁၁။ ငနည်းကို မင်းရဲစည်သူ။
 - ၁၂။ ကျော်ထင်ကို ရန်အောင်သေန။
 - ၁၃။ ငတုတ်။
 - ၁၄။ တုတ်ဖြိုး။
- ထိုနှစ်ယောက်တို့မှာ မမြောက်စားခင်သေသည်။
- ၁၅။ တော်အိုင် ကုန္ဒပညာ။
 - ၁၆။ ငဖွယ် ရန်ကွင်းကျော်။
 - ၁၇။ ကျော်မှတ် စက်တံခွန်။
 - ၁၈။ ငလွင်ကို ရဲကျော်သူရ။
 - ၁၉။ ငထွေးကို နန္ဒသီဟ။
 - ၂၀။ ထွေးညို။
 - ၂၁။ ရွှေလွန်း။
- ထိုနှစ်ယောက်တို့မှာ သေသည်။
- ၂၂။ ခင်ပါးကို ရဲစက်ကျော်ခေါင်။
 - ၂၃။ ရွှေရည်ကို မင်းကျော်စည်သူ။
 - ၂၄။ ငသော်ကို နေမျိုးနန္ဒမိတ်။

- ၂၅။ ပေါ်ထင်မှာ သေသည်။
- ၂၆။ ပိန်ကျော်ကို မင်းလှကျော်ခေါင်။
- ၂၇။ သာဝမှာ သေသည်။
- ၂၈။ ကျော်သွေးကို မင်းလှငယ်။
- ၂၉။ ကျော်ဟိုးကို ရဲထင်ပျံချီ။
- ၃၀။ ငအိုးကို မင်းရဲကျော်စွာ။
- ၃၁။ မှတ်ကျော်။
- ၃၂။ ငမြပေါ်။
ထိုနှစ်ယောက်တို့ သေသည်။
- ၃၃။ ငနှောင်းကို လက်ျာကျော်ထင်။
- ၃၄။ ညိုမင်းကို မင်းကျော်ရွှေတောင်။
- ၃၅။ ငသွင်ကို မင်းငယ်ကျော်။
- ၃၆။ ငပန်းကို နန္ဒယော်ဓာ။
- ၃၇။ ငဖက်ကို စက်ရဲပျံချီ။
- ၃၈။ ငထွန်းရကို မင်းလှကျော်စွာ။
- ၃၉။ ငထွန်းကျော်။
- ၄၀။ ငရာစစ်။
ထိုနှစ်ယောက်တို့မှာ သေသည်။
- ၄၁။ ကျော်စံကို နန္ဒကျော်ထင် ဆင်နှင့်ဗိုလ်။
- ၄၂။ သာဦးကို လက်ဝဲဇေယျာကျော်။
- ၄၃။ သာမြတ်ကို သီရိပျံချီ။
- ၄၄။ သာထင်ကို နန္ဒကျော်။
- ၄၅။ ငခက်မှာ သေသည်။
- ၄၆။ မြတ်သူကို လက်ဝဲရွှေတောင်။

- ၄၇။ မြတ်သာကို ဘယကျော်ထင်။
- ၄၈။ ရွှေကျော်မှာ သေသည်။
- ၄၉။ ရွှေခဲးကို စက်ကောသီရိ။
- ၅၀။ ရွှေရည်ကို နရာပုံချီ။
- ၅၁။ ရွှေထင်ကို နန္ဒကျော်ထင်။
- ၅၂။ ငပိုက်မှာ သေသည်။
- ၅၃။ ညိုသူကို လက်ျာဘီလူး။
- ၅၄။ ငသာကို ငွေတောင်လှကျော်။
- ၅၅။ ငစိန်ငံကို မင်းရဲကျော်။
- ၅၆။ ငစည်ပင်မှာ သေသည်။
- ၅၇။ သာထွန်းအောင်ကို တုရင်ဗလ။
- ၅၈။ လွန်းကျော်ကို ဝေရကျော်။
- ၅၉။ ငရ၊ ငတော် တို့မှာ သေသည်။
- ၆၀။ ငစံရာကို လက်ျာပုံချီ။
- ၆၁။ ငစံခဲးကို အင်းယဉ်တုရင်။
- ၆၂။ စံမှတ်။
- ၆၃။ ငဖျော်။
ထိုနှစ်ယောက်တို့ သေသည်။
- ၆၄။ ဖြိုးသာကို လက်ယာကြံ့သိုင်း။
- ၆၅။ ချစ်မျိုးကို ဗလရာဇာ။
- ၆၆။ ငအောင်မှာ သေသည်။
- ၆၇။ ဆုတောင်းကို တုလွတ်ကျော်။
- ၆၈။ ထွန်းမြတ်ကို ဗန္ဓုလ သေနကျော်ထင်။

ဟူ၍၊ မြင်းယာဉ်တပ်ဖွဲ့၊ ခြောက်ဆယ်ယှစ် ဘွဲ့ပေး၍ ငယ်မည် စာရင်းတွင် မြင်းတပ်ဗိုလ် တုရင်ပစ္စင် ဗလသမန်း ငယ်မည် မောင်မဲးတူဟုမပါယှိချေ။ အရေးတော်ပုံမှာလည်း မောင်မဲးတူကို တုရင်ပစ္စင်ဗလသမန်းဘွဲ့နှင့် အမှုထမ်းသူမယှိဖြစ်သည်။

၂။ မောင်မဲးတူ တုရင်ပစ္စင် ဗလသမန်း မယ်ညက်တို့၏ သားကြီး မောင်ဖြင်းအောင်ဆိုသူ စိတ္တရာဇာဘွဲ့ခံ မြင်းစီးဗိုလ်မှာ မည်သည့်မင်းလက်ထက် အမှုတော်ထမ်း ဖြစ်ကြောင်း မဖော် မပြချေ။

၃။ အင်းဝမြို့ မယ်မှန်၏ခင်ပွန်း ငယ်မည် မောင်လွတ်သီဟ ကျော်ဘွဲ့ရ ထောင်မှူးသည် မည်သည့်မင်းလက်ထက်ဖြစ်ကြောင်း မဖော် ၎င်းတို့ကမွေးသော သွီး မယ်နုသည် အပျိုတော်ကလေး အဖြစ်နှင့် နေရသည်မှာ မည်သည့်ဘုရင် လက်ထက်တော်ဟု မဖော်မပြဖြစ်သည်။

၄။ အမရပူရမြို့ဟု ဆိုပြန်ပါလည်း ဤအခါ ဖိုးတော်မင်း ကြားလက်ထက်ဖြစ်၍ အပျိုတော်ကလေးအဖြစ်နှင့် ခစားရ သည်ဟု ဆိုရမှာလည်း အမြစ်မခိုင် အင်းဝမြို့ဟု ဆိုကြပြန်ပါ လည်း အခြေမရောက်ဖြစ်သောကြောင့် အစအဆုံး ဟန်မကျ ယှိချေသည်။ ဦးဒေဝသူကြီးလည်း ကာလဝေးကွာမှ လူဖြစ်လှာ ရသဖြင့် အသေအချာ မှတ်ချက်စာတမ်းအရကို သိမည်မထင်၊ အကြောင်းမှာ ဦးမဲးတူ မညက်တို့သည် သားသွီးတကျိပ် တ ယောက်ကို မည်သည့်အရပ်မှာ မွေးသည် မိဖတို့ မယှိနောက် သားသွီးတို့သည် မည်သည့်အရပ်မှာ နေကြသည်ကို သေချာစွာ မပြောနိုင်သောကြောင့် ပစပ်ရာဇဝင်အလို ကား သည်ဟူ၍ သာ မှတ်ရပေမည်ဟူလို။

ခွန်းထောက်

ဦးဒေဝ-ပြောမြွက်ပုံ။ ။ အဟုံးတကယ်မောက်
 ထာမို့၊ ကြောက်စရာတုံ။ ။ ရင်းအဖျားကိုလ၊
 အခင်းသွားဖြစ်ရကြုံ၊ နုံပါဘိမစေ့။ ။ နှောင်း
 လူဖြစ်လေတော့၊ အဆစ် ဘယ်မရောက်လေဘု၊
 တွေးထောက်မဟေ့။ ။

ဤလည်တမျိုး

သူရိယမဂ္ဂဇင်းနှိုက်ပါသော နန်းမတော်မယ်နု

ဖလံခုံရွာသည် ရွှေဘို စီရင်စုနယ် အပါအဝင် ရေဦးမြို့၊
 အနောက်မြောက်ဘက် ၄-မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိပေသည်။
 ရေဦးနှင့် ကဒူးမလမ်း လှည်းလမ်းကြောင်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသည့်
 ပြင် ရေဦးဆည်မြောင်းလက်တက်တခုနှင့်လည်း နီးကပ်၍ မူးမြစ်
 အနောက်ဘက် မိုင်အနီးငယ်ခန့် ကွာဝေးသော ဒေသ ဖြစ်
 ကြောင်း။

ထိုဖလံရွာသည်ကား နန်းမတော်မယ်နု၏ ဆွေမျိုးညာတိ
 တို့၏ချက်မြုပ်ရာ အရပ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ရှေးဦးစွာသော ဆွေမျိုး
 တဦးမှာ မင်းစိတ္တရာဇာ ဟူသောအမည်ဖြင့် ရွာသူ ရွာသား
 များ သိရှိသူပင်ဖြစ်လေရာ ထိုသူမှာလည်း ဖလံခုံအနီးအနားတွင်
 ဖွားမြင်၍ ဖလံခုံရွာကို တည်ထောင်သူပင်ဖြစ်လေသည်။

ခရာဇ်သက္ကရာဇ် ၁၇၅၃-ခုနှစ်တွင် ရွှေဘိုတဝိုက်နို့က အလောင်းဘုရားသည် ထကြွတိုက်ခိုက်စဉ်က ကူညီဘူးသော ကျေးဇူးကို တုံ့ပြန်ဆပ်ပေးသော အားဖြင့် ထိုမင်းစိတ္တရာဇာ အား အနီးအပါးတွင် မြေယာကို အပိုင်စားပေးအပ်ခဲ့လေသည်။

မင်းစိတ္တရာဇာမှာ နှမ ၄-ယောက်ယှိ၍ နှမတို့၏ သား ၃-ဦးသည် ဘကြီးတော်ဘုရားလက်ထက် အတွင်းဝန်များဖြစ် လေသည်။ မင်းစိတ္တရာဇာ၏ ထိုတူ ၃-ဦးတို့သည် ပုသိန်ဝန် ပြည်ဝန်နှင့် ဦးကြက်ကြီးဟု အသီးသီး ထင်ရှားလေသည်။ ထိုဝန်ကြီး ၃-ဦးတို့၏ ဆွေမျိုးစဉ်ဆက်တို့သည် ယခုတိုင် ရှိကြ လေသေးကြောင်း။

ဦးကြက်ကြီး၏ မြေး ဦးမောင်မောင်သည် ဒုတိယရီစစ္စတြိ အရာယှိဖြစ်၍ အင်းစိန်နယ် ကြို့ကုန်းရွာတွင် နေထိုင်လေသည်။ ယခုအခါ ဖလံခုံရွာတွင် နေထိုင်သော မတူနှင့် မကူ ညီအစ်မ နှစ်ယောက်တို့သည် ပုသိန်ဝန်၏ မြစ်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဖလံခုံ ရွာနေ မောင်ရင်မောင်မှာမူ ပြည်ဝန်၏မြစ် ဖြစ်လေသည်။ မင်း စိတ္တရာဇာမှာလည်း ဦးဘော်ဆိုသူ သားတယောက် ထွန်းကား လေရာ ၎င်းဦးဘော်သည် မြင်းဝန်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်ဟု ဆိုလေသည်။

၎င်းဦးဘော်၏သား ဦးပိုသည်လည်း အင်္ဂလိပ်နှင့် မြန်မာ တတိယစစ်ကြီးမဖြစ်မီကလေးတွင် စစ်ကဲအရာယှိဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဦးပို၏သား ဦးဒေဝသည် ဖလံခုံရွာတွင် မကြာမီကပင်လျှင် ရွာသူကြီးအဖြစ်နှင့် ယှိနေသေးသည်။ ၎င်း၏သား မောင်စံမြင့်က သခင်ဦးဒေဝ၏ ရာထူးကို ဆက်လက်ရွက်ဆောင်ရပေရာ အထက် ဖော်ပြရာပါ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းမှာ ၎င်းထံမှ များသော အားဖြင့် ရရှိဘော်ပြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မင်းစိတ္တရာဇာ၏၊ အခြားနှမတဦး၏၊ အမည်မှာ မမှန်ဖြစ်လေရာ ၎င်းမမှန်သည်ကား မယ်နုနှင့် ဘကြီးတော်လက်ထက် တွင်တိတ်တဆိတ်လျှို့ဝှက်ကြံစည်ရာတွင် နာမည်ရဖြစ်သောစလင်းမင်းသားကြီး ဦးအို၏၊ မိခင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုမိသားတစုတို့မှာ ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက်တွင် နိမ့်ကျသော အခြေအနေတွင်သာ များသောအားဖြင့် တည်နေ ကြောင်းမှာ ထင်ရှားပေသည်။

ဖလံခုံဈေးနှိုက် မုံသည် တဦးဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။ အခြား ပြောချက်တရပ်မှာကား ငါးရောင်းသော ငါးစိမ်းသည် ဟု ဆိုလေသည်။ ထိုအချက်ပါပြောဆိုချက် နှစ်ရပ်ကို ယခုအခါ ရှိသေးသော ၎င်း၏၊ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်တို့က မဟုတ်မမှန်ဟု ငြင်းဆန် ကြသည့်ပြင် မမှန်သည် ခရာဇ် သက္ကရာဇ် ၁၄၂၇-ခုမှ၊ ၁၄၄၀-ပြည့်နှစ် အတွင်း အဝတွင် စိုးစံသော မိုးညှင်းသတိုးမင်း၏၊ အနွယ်တော် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ပြောဆို ကြလေသည်။

ထို့ပြင်မှ တပါးလည်း မယ်နုသည် မိမိ၏၊ ဘ ဘိုး ဆွေမျိုး များနေထိုင်ရာ ရွာဖြစ်၍၊ အမှတ်ရစေခြင်းငှာ ဘုရားတဆူကို ဖလံခုံရွာတွင် တည်သော်လည်း ထိုဖလံခုံရွာတွင် ဘယ်သော အခါမှ နေထိုင်ခဲ့ဘူးသည် မဟုတ်။ မယ်နုကို မွေးဖွားသည်မှာ လည်း အမရပူရမြို့ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့တွင်ပင် နေထိုင်ပြီးလျှင် ခရာဇ် သက္ကရာဇ် ၁၈၀၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဘကြီးတော်ဘုရား အဝသို့ ရွှေ့ပြောင်းသောအခါလည်း အဝသို့ပါသွားကြောင်း။

အမှန်မှာ မမှန်ကိုယ်တိုင် အသက် ၁၇-နှစ်ယွယ်တွင် ဖလံခုံရွာမှ ထွက်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ပြောဆို ကြလေသည်။ သို့သော်

လည်း ဤပြောချက်အတွက် ယုံကြည်ဖွယ်ရာ အကြောင်းမရှိဟု ထင်မှတ်ဘွယ်ရာ ရှိကြောင်း။

မမှန်သည် အမရပူရမြို့သို့ ထွက်ခွာ ရွှေ့ပြောင်းခြင်း အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စုံလင်စွာ မစွတာ တော်စိန်ခိုထံမှ သိရသည်မှာ တနေ့သနိုက် ဖလံခုံရွာ ဆရာတော်သည် မိမိကျောင်း ပြဿာဒ်ပေါ်တွင် အဝတ်တထည် ငြိလျက်လွင့်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဦးပဉ္စင်းနှင့် ကိုရင်များ ဆွမ်းခံထွက်သော အခါတွင် ပြဿာဒ်ပေါ်နှိုက် ငြိနေသော အဝတ်ရှင်ကို တွေ့အောင်ရှာ၍ မိမိထံသို့ ခေါ်လာရန် ဆရာတော်က အမိန့်ပေးလိုက်ကြောင်း။

ထို့ကြောင့် မမှန်နှင့် ၎င်း၏ ကလေး နှစ်ယောက်တို့သည် ဆရာတော်ထံ သွားရောက်ပြီးလျှင် ထိုအဝတ်သည် လွန်ခဲ့သော နေ့က စွန်တကောင် သုတ်ချီသွားသော မနု၏ ထမီဖြစ်ကြောင်း နှင့် ရှင်းလင်း လျှောက်ထား လေသဖြင့် ဆရာတော်က မိန်းကလေး၏ ဇာတာကို ကြည့်လိုကြောင်းနှင့် တောင်းယူပြီးလျှင် တွက်ချက် စစ်ဆေးကြည့်ပြီးနောက် အမရပူရမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်းရန် အကြံပေးလေသည်။ ထိုမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ပါက ကြီးကျယ်သော အဖြစ်သို့ရောက်ရန် လမ်းများကြောင်း မိန့်ဆိုလေသည်။ မယ်နုသည် ရာထူးဌာနန္တရ အလွန်ကြီးမြင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တဦး၏ ဇနီးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အဆိုရှိလေသည်။ မင်္ဂလာသုတ်တွင် ပတိရူပဒေသဝါသော ဟူသော ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ ဟောပြောချက်တရပ်ပါလေသည်။ ကြီးပွားလိုလျှင် လျှောက်ပတ်ရာ အရပ်တွင် နေပါဟူလို။

မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်စေကာမူ ၎င်းတို့မှာ အမရပူရမြို့သို့ ရွှေ့ပြောင်း လာကြပေသည်။ မမှန်သည် ထောင် များအိမ်တွင် ဝင်ရောက်အလုပ်လုပ်ကိုင်ပြီးနောက် မကြာမြင့်မီပင် ထောင်မှူးကတော် အနိစ္စရောက်လေရာ ထောင်မှူးလည်း မမှန်ကို သိမ်းပိုက် ပေါင်းသင်းလေသည်။ မယ်နုမှာ မိန်းကလေး ငယ်ရွယ်သူဖြစ်၍ အိမ်ရှေ့တွင်ပင် ဆိုင်တည်ခင်း၍ ဈေးထွက်ပေ သည်။ နောင်သောအခါ ဘကြီးတော်ဟု ထင်ရှားသော ဘုရင်ဖြစ် လာသော စစ်ကိုင်းမင်းသားသည် နန်းတော်သို့ အခစား ဝင် သောအခါတွင် ထိုအိမ်ရှေ့လမ်းမှဖြတ်၍ သွားလေ့ယှိရာ မယ် နုကို မြင်သဖြင့် ချစ်ကြိုက်သောကြောင့် မကြာမီပင် ကောက်ယူ သိမ်းပိုက်လိုက်လေသည်။

ထိုသို့သော အတောအတွင်းတွင် စစ်ကိုင်း မင်းသား၏ ဘိုး တော်ဖြစ်သော ဖိုးတော် ဘုရားသည် မင်းမျိုး မင်းနွယ်ထဲမှ ပန်းတောင်းမင်းသွီးနှင့် စစ်ကိုင်းမင်းသားအား ထိမ်းမြား လက် ဆက်ရန် စီမံလေသည်။ စစ်ကိုင်းမင်းသားကမူ မယ်နုနှင့် စုလျား ရစ်ပတ် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပေးရန် လျှောက်ထားလေရာ များ စွာမှ ကန့်ကွက် ပြောဆိုကြလေသည်။

သတိပြုရန်။ ။ ဖိုးတော်ဘုရားအမိန့်ဖြစ်၍ ဖိုးတော်၏ တာဝန် ဖြစ်သည်။ များစွာ ကန့်ကွက် ပြောဆိုကြသည်။ စကား သည် ယုတ္တိမတန်။

မယ်နုမှာ မိမိနှင့် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော ပန်းတောင်းမင်းသွီးအား သစ်သားသေတ္တာကြီး တခုအတွင်းတွင် ထည့်သွင်းလျှို့ဝှက်ထား

လေရာ သာယာဝတီ မင်းသား သာလျှင် မကယ်ဆယ် မိပါလျှင် ပန်းတောင်းမင်းသွီးမှာ မွန်း၍၊ သေရပေလိမ့်မည်မှာ မုကျွတ်ကြောင်း။

စစ်ကိုင်းမင်းသားသည် မယ်နုနှင့်ထုံးနည်းစဉ်လာအရ စုလျား ရစ်ပတ် လက်ထပ် ထိမ်းမြားမည် ရှိသောအခါ ဝန်ကြီးများက ကန့်ကွက် လျှောက်ထားကြလေသည်။ သို့ ကန့်ကွက်ရာနှိုက် “လူ မှာအမျိုး ကြက်မှာအရိုး” ဟူသောစကားကို ကိုးကားသံတော် ဦးတင်ရာ စစ်ကိုင်းမင်းသားက “ကြက်မှာအမြစ် လူမှာအချစ်” ဟူ၍ ပြန်ကြားမိန့်ဆိုလေသည်။ ထိုသို့ ပြောဆိုပြီး၍ များမကြာ မီပင် မယ်နု ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်၍၊ သြဇာကြီးပုံတို့ကို ထင်ရှားစေ ရန် ရည်သန်၍၊ ခိုင်မာသော ကိုးကားချက်ရရန်၊ သာမုဒရိကခေါ် သင်္သကရိုက် ကျမ်းစာတစောင်ကို မြန်မာဘာသာသို့ ကြပ်မပြန် ဆိုစေကြောင်း။

ထိုသို့ဖြင့် စစ်ကိုင်း မင်းသားသည် မိမိအလိုအတိုင်း ပြည့်စုံ လေတော့သည်။ နောက် ခရာဇ်သက္ကရာဇ် ၁၈၀၀-ခု နှစ်တွင် ၎င်း၏ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံ၍၊ ခရာဇ်သက္ကရာဇ် ၁၈၁၉-ခုနှစ်တွင် ဘိုးတော်ဖြစ်သော ဖိုးတော်ဘုရား၏ ထီးနန်းအရိုက် အရာကို စစ်ကိုင်းမင်းသားသည် ဆက်ခံ စိုးစံ ရလေသည် ဖြစ် ကြောင်း။

ခရာဇ်သက္ကရာဇ် ၁၈၂၁-ခုနှစ်တွင် သွီးတော်တပါးဖွားမြင် လေရာ နောက်သောအခါ မင်းတုံးမင်းကြီး၏ ဒုတိယ မိဖုရား

ဖြစ်လာလေသည်။ ၎င်းမိဖုရား အလယ်နန်းမတော် ဆင်ဖြူမ ရှင်သည် သီပေါမင်း မိဖုရား စုဖုရားလတ်၏ မယ်တော်ဖြစ်၍ ရန်ကုန်မြို့တွင် ခရာဇ်သက္ကရာဇ် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် နတ်ရွာစံလေသည်။

မယ်နုသည် ဘကြီးတော် ဘုရား၏ညီ၊ သာယာဝတီမင်း သားအား မနာလိုသည့်အတိုင်း မိမိ၏အစ်ကို ဦးအိုအား ထီးနန်းဆက်ခံခွင့်ရရန် ကြိုးစား အားထုတ်လေသည်။ ဦးအိုသည် နန်းတော်တွင်းနှိုက် တိုင်းရေးပြည်မှု ကိစ္စတွင် တန်းခိုးဩဇာကြီးမားလာသည် အတိုင်း လျှို့ဝှက် ကြံစည်ခြင်းများ ပြုလေရာ အင်္ဂလိပ်နှင့် မြန်မာ ပဌမစစ်ဖြစ်ရခြင်းသည် ဦးအို၏ လျှို့ဝှက်ကြံစည်မှုကြောင့်လည်း တရပ်ဖြစ်ကြောင်း။

အထက်ဖော်ပြရာပါ အကြောင်းအရာတို့သည် မယ်နုနှင့် ဖလံခုံရွာရှိ ဆွေစဉ် မျိုးဆက်တို့အကြောင်းဟူသောစာခေါင်းစဉ်ဖြင့် မြန်မာပြည် ၁၉၂၉-ခု ဩဂုတ်လထုတ် သုတေသန မဂ္ဂဇင်းတွင် (အာ-အာ-လန်ဂရမ်ကာတာ)၏ ရေးသားချက် ဆောင်းပါး ပဌမတဝက်မှ ဘာသာ ပြန်ချက်ဖြစ်လေသည်။ ကျန်တဝက်မှာ ဖလံခုံရွာရှိ ဘုရားများအကြောင်းသာ ရေးသားဖော်ပြထားသဖြင့် ခြွင်းခဲ့ပေကြောင်း။ (အယ်ဒီတာ)

**နှစ်သက်စရာ ဂျာနယ်၌ပါသော
နန်းမတော်**

မြမ္မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၆-ခုနှစ် မြမ္မာမင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်ကုမ္ပဏီတို့ စစ်ပြေကြောင်း စာချုပ် ပြုလုပ်ပြီးနောက် ရတနာပူရမြို့နှိုက်သုံး

ပန်းအဖြစ်ချုပ်ထားသောခရာဇ်ယာန်သာသနာပြုဆရာ ယုဒသန် နှင့် လူပေါင်း ၆-ယောက်တို့ကို မြမ္မာမင်းက လွတ်လိုက်ရာ၊ ရန် ကုန်သို့ ပြန်ရောက်၍ အရေးပိုင် ဝှန်ကရောဖွတ်ထံ ဆရာ ယုဒ သန် အစစ်ခံချက်မှ လိုရာထုတ်နှုတ်ချက်။

မိဖုရားကြီး ရှေ့တော်နှိုက် အခစား မဝင်ရကြောင်း အတွင်း တော်နှိုက် ဖြတ်၍ သွားသည်ကို သုံးလေးကြိမ်မျှ မြင်တွေ့ဘူး ကြောင်း ကျွန်ုပ်သည် ညီလာခံ ဆောင်တော်နှိုက် တယောက် တည်း ထိုင်နေရာ မင်းတရားကြီးနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး နှစ်ပါး အတူ အတွင်းဆောင်မှ ကြွလှာ တော်မူ၍ မင်းတရားကြီးက မောင်တော် ပြောဘူးတဲ့ တရားဟော ဆရာဆိုတာ သူဘဲဟု အမိန့်ရှိပြီး ပြသော်လည်း မိဖုရားခေါင်ကြီးက အရေးမယူဘဲ တခြားဘက်သို့ ကြည့်ကာ မင်းတရားကြီးကို ဆွဲ၍သာ ခေါ် သွားပါသည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီးမှာ မင်းတရားကြီးထက် မာနကြီးပါသည်။ တခြား လက္ခဏာ အင်္ဂါများတွင်လည်း လွန်စွာ ခြားနားလျက် ၎င်းမှာ အလိုကြီးခြင်း၊ ရန်တုံ့မူတတ်ခြင်း၊ မကောင်းကြံစည် ခြင်း၊ အလွဲကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်တတ်ခြင်းများ ရှိသည်ဟု ကြားဘူးပါသည်။

၎င်းမှာ အမှုထမ်းကလေးထဲမှ ဖြစ်သော ထောင်မှူးတဦး ၏ သွီးဖြစ်ပါသည်။ မင်းတရားကြီး အိမ်ရှေ့ စံတော်မူစဉ်က ပဋ္ဌမမိဖုရားငယ်ကလေးတဦးအဖြစ်နှင့် နေရပါသည်။ မင်းတရား

ကြီးအပေါ်တွင် အတိုင်းအဆမရှိ၊ ဩဇာကြီးလွန်းရကား သာယာဝတီမင်းသားနှင့်အခြား ဆွေတော် မျိုးတော်များက စုန်းမဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။ မည်သူတဦးတယောက်မျှ ၎င်း၏ ဇာတိနိမ့်ညံ့ကြောင်းကို မပြောဝံ့ကြပါ။ မြေမာများအထူး ယုံကြည်ကြသော သံသရာနို့ကံ ကျင်လည်ရသော တရားသဘောအရ ရှေးရှေးသော ဘဝများကပင် မိမိသည် မင်းတရားကြီး၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဘူးကြောင်း လွန်ခဲ့သော တဘဝက မကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးကြောင့် မိမိမှာ ဤဘဝတွင် နိမ့်ညံ့သော အမျိုးတွင် ဖြစ်ရပါသည်ဟု တင်လျှောက် သော စကားကို မင်းတရားကြီးက ယုံကြည်လျက် ရှိပါသည်။

မိဖုရားခေါင်ကြီးမှာ မင်းတရားကြီးထက် အသက်တော် တနှစ်ခန့်မျှ ကြီးပုံရပါသည်။ မျက်နှာတော်မှာ မလှပါ။ သို့သော် ကိုယ်ပုံလက်ပေါက်မှာ မြင့်၍ ညီညာပါသည်။ အထအကြွဟန်မူအနေအထားမှာ မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့နှင့် ထိုက်တန်စွာ ရာဇအိန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံပါသည်။

ပဌမ မိဖုရားကြီးနှင့် သားတော် တပါး ရရှိ၍ ယခုအခါ အသက် ၁၅ နှစ်ခန့်လောက် ရှိပါပြီ။ ယခု မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့် သွီးတော် တပါးရှိရာ ယခုအခါ အသက်တော် လေးနှစ်ကျော် ငါးနှစ်ခန့်ရှိ၍ ခမည်းတော် မယ်တော်များ၏ အချစ်တုံးကလေး ဖြစ်ပါသည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးက မင်းတရားကြီးထံတွင် တစုံတရာ လျှောက်ထားရန် ခဲးယဉ်းနေသည်ကို တွေ့ရလျှင် ၎င်းသွီးတော် ကလေး လက်ထဲသို့ လျှောက်လွှာထည့်၍ မင်းတရားကြီးသွား

ရာ လမ်းရှေ့သို့ လွတ်လိုက်တတ်ပါသည်။ ဤနည်းဖြင့် မည်သည့် အခါမျှ မရဟု မရှိဘူးပါ။

မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ မောင်တော်ကို သိပါသည်။ ရှေ့တော်သို့ အသွင်းခံရဘူး၍ ခြောက်ကြိမ်မျှလောက် ဝင်ရောက်ခစားဘူး ပါသည်။ သို့သော် ၎င်းမှာ မာနအလွန်ကြီးလျက် ဘော်ရွှေခြင်း အလျှင်း မရှိသောကြောင့် ပေါင်းသင်း ရင်းနှီးရန် ခဲခက်ပါ သည်။

သူ၏ အရည်အချင်း စာရိတ္တမှာ ၎င်း၏ နှမတော် မိဖုရား ခေါင်ကြီးနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ် ခြင်း၊ လောဘအလိုကြီးခြင်း၊ မကောင်းသော အကြံအစည် ကြီး ခြင်းတို့ဖြင့်လည်း ပြည့်စုံပါသည်။ ၎င်းမှာ နှမတော်၏ အကြည် တော် လုံးလုံးဖြစ်၍ ၎င်းနှမတော်၏ ဩဇာကို တဆင့်ခံ၍ နိုင်ငံတော်ကို အုပ်စိုးပါသည်။ သာယာဝတီမင်းသားမှ တပါး နိုင်ငံတော်တွင် ၎င်းနှင့် ပြိုင်ဘက်မရှိဖြစ်ပါသည်။

၁၂၉၀-ပြည့်နှစ် နတ်တော် လပြည့်ကျော် ၅
ရက် စနေနေ့ထုတ် နှစ်သက်စရာဂျာနယ်နံပါတ်
၃-မှ ကောက်နှုတ်ချက် ဖြစ်သည်။

မန္တလေးမြို့ မင်းတုန်းမင်းကြီး လက်ထက် အောက်ပြည်ကျေး ရွာတို့နှိုက် ငယ်စဉ်က ရုပ်စုံစင်များ ကျင်းပကြသည်ကို ကြည့်ရှု ရဘူးသည်ကား ဘကြီးတော် မယ်နုတို့အကြောင်းကို ဇာတ်ခင်း ပြသော ရုပ်စုံစင်မှာ ပြည်စင်ကြီးဟု ခေါ်သည်။ ၎င်းစင်နှိုက် ဝန် ကြီးလေးပါးတို့ စကားပြောကြရာ အခု ရွှေလက်ထက် တော်နှိုက်

မိဖုရားကြီးက ဖုံးလွှမ်းနေသဖြင့် အပြော အဆိုကို သတိပြုနေကြရ တယ် ဝန်မင်း၊ တိုင်းပြည်အတွင်းမှာ နေကြသော ကျွန်တော်မျိုး အပေါင်းတို့သည် နှု-ဆိုသော စကားကို ပြောသံ ကြားလျှင် အာကို ဟက်စေတဲ့ဗျ။ မန်ကျည်းရွက်၊ ကင်မွန်းရွက် နှုစသည်တို့ ကို နှုထဲ့၍ မခေါ်ရ။ မန်ကျည်းရွက်ထွတ်၊ ကင်မွန်းရွက်ထွတ်၊ သစ်သီးထွတ်လို့ ခေါ်ကြရတယ်ဗျ။ ငါးနှုသန်းကို ငါထွတ်သန်း နှုနှု နယ်နယ်ကို ထွတ်ထွတ် နယ်နယ် ပြောကြရသဗျ ဒါတင်မက သေးဘူး မင်္ဂလသုတ်တော်နို့က် ယေနဘဂဝါ တေနှုပသက်မိ ကို ယေနဘဂဝါ တေထွတ်ဂသင်္ကာမိလို့ သင်ကြအံကြရသဗျဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ကြားရပေသည်။

သတိပြုဖွယ်တရပ်မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉-ခုနှစ် နန်းတက် တော်မူသော လောကစူဠာမဏိ စေတီတော် ဒါယကာ အမရပူရ ဒုတိယမြို့တည် နန်းတည် ကုန်းဘောင်မင်းကြားလက်ထက် သာသ နာနှစ် ၂၃၈၁-ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉-ခုနှစ် မြစ်သားမြို့ နယ် ခြံကြီးကွေ့ရွာ တုရင်လှကျော်စွာဆောက်လှူသော ကျောင်း နို့က် သီတင်းသုံးတော်မူသော တတိယ နံ့မော်ဆရာတော် ဝိနန္ဒာ သဘ စီရင်တော်မူအပ်သော (သီလဝိသောဓနီ) ကျမ်းနို့က်။

ဤသို့လျှင် ရွှေဥမင်ဘုရား၏ မင်းဆရာ ခံခြင်းနို့က် သာဝဇ္ဇ၏ အပြစ်ကို ပြသည်ကိုဆ၍ မင်းဆရာဖြစ်ခြင်းငှာ မမက်မောရာ၊ မင်းဆရာတို့ မည်သည် မဟုတ်သည်နို့က်လည်း အဟုတ်ကဲ့သို့ သူ နှစ်သက်အောင် ဆိုရချေသည်။ မောင်းထောင် ဆရာတော်သည် လေးကြိမ်မြောက် အဝတည်မင်း၏ မိဖုရားခေါင် ရှင်မင်းနုကို

အသမ္ဘိန္ဒုခတ္တိယအန္တယံ ဖြစ်တော်မူသော ရှင်မိဖုရားခေါင်ကြီး သည်ဟု နိဂုံးအုပ်သမိုင်း ထိုးရချေသည်။ စင်စစ်ကား ထိုရှင်မိဖုရား သည် တပယင်းနယ် ဖလံခုံကျေးရွာသူကြီး သွီးဖြစ်သည်ဟူ၍ ဖော်ပြထားပေ၏။

ဆင်ခြင်ရန်

၁။ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည် ဤပစ္စက္ခန္တိကံ အမျိုးညံ့သည် ကို ပြောဆိုခြင်း စာရင်းသာခြင်းတို့ကို မခံချင်သောစိတ်ဖြစ်တတ် ကြသည်။ အမျိုးအရိုးညံ့သည်ကို အမျိုးအရိုးကြီးမြတ်ပေသည်၊ ဟု ချီးမြှောက်ရေးသားပြောဆိုကြပါလျှင် မုသာဝါဒကံ ထိုက်မ ထိုက်ကို ဆင်ခြင်ဖွယ် ဖြစ်၏။ အမျိုးညံ့ရာမှ မြင့်မြတ်သော ဘဝ ကို မရနိုင်ပေဟု မထင်မမှတ်ရာ။ ရှေးဖုန်းရှေးကံ ဘဝပါရမီ အ တိုင်း ဖြစ်ကြရပေသည် အမျိုးယုတ်ညံ့သူ အထွတ် အထိပ်ဖြစ်ရ ခြင်းသည် ဖုန်းကံ ပါရမီယိုလို့ ဖြစ်ပေသည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာ အံ့ဩကြရန်သာ ဖြစ်သင့်သည်။

၂။ သီရိခေတ္တရာ ပေါက်ကန် ရာဇဝင်တို့နို့ကံလည်း အမျိုး ညံ့သော မိန်းမများ မိဖုရား ဖြစ်ကြသည်လည်း ယှိပေသည်။ အ မည်ကို ထုတ်ဖော်ရန်မလို ရာဇဝင် ပညာယိုတို့ သိကြပေလိမ့်မည် တိုင်းပြည်ကို အုပ်စိုးသော ဘုရင်မင်းမြတ် နှစ်သက်တော်မူသော မိဖုရားငယ် အဖြစ်မှ မိဖုရားကြီးအဖြစ်သို့ တင်မြှောက်စိုးစံတော် မူပေသည်။

ရာဇဝင်ဆိုင်ရာ ပညာယှိကြီးတို့ကား ရာဇဝလ္လဘ မကင်းနိုင်
ချေ။ သီလဝိသောဓနီ ဆရာ မိန့်ချက်အရ လိုက်လျော ရကြပေ
မည်။

ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးပုဂံက ရာဇဝင် ဆိုသည်မှာ စ၍
ရေးသောသူက မှန်မှန် ကန်ကန် မချွတ်မယွင်း ရေးသားနိုင်မှ
မှန်ချေမည်ဟု ငယ်ဆရာ ဇေယျခုံကျောင်းတိုက် ဖုန်းတော်ကြီး
ဦးကွင်းကို လျှောက်ထားသည်ကား ညောင်ကန်မှ လေးမြေရွာ
သို့ ကြွသွားရာ ခရီးလေးတိုင်ကွာ လမ်းစခမ်းတွင် နားနေခိုက်
လျှောက်ထားသော ဟူဇည့်။

၃။ ယင်းသည် မယ်နု အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ် တို့က စာနှင့်မေးမြန်းကြသည်ကို အကြောင်း
မပြန်ပါ အချို့ လူကိုယ်တိုင် လှာ၍ မရေးရန် ပြောသည်မှာ လူ
မျိုးကွဲတို့ ကဲ့ရဲ့စရာဖြစ်ပါမည်ဟု ပြောလေသည်။ ကျွန်ုပ် စုံစမ်း
သိရသည် အတိုင်းသာ ရေးသားမည် ထာဝရပယောဂကြီး ဖြစ်
နေရန် မုသားကို အရင်းထား၍ အဓိပတိဖြစ်အောင် ကြံစည်
သောဉာဏ်ကို မသုံးလိုကြောင်း ပြန်ပြောလိုက်ရသတည်း။

ဖော်ပြချက်

အမရပူရမြို့တည် ဖိုးတော်မင်းတရားကြီး နတ်ရွာမစံမီ အခါ
က အတွင်းသေနာပတိ ဖြစ်သော မင်းကြီးသီရိမဟာနန္ဒာသင်္ကြံဘွဲ့
ခံ အမတ်ကြီးသို့ မှာထားသည်ကား၊ အမတ်ကြီး ငါမယှိနောက်
ငါ့မြေးတော်အိမ်ရှေ့မင်း ဖလ်နန်းရှင်ကို အရိပ်အရာခံ ထီးနန်း
စည်းစိမ်ကို တင်မြှောက်လိုက်ပါဘိ။ ငါ့မြေးတော် အထွတ်အမြတ်
ကို တိုင်ရောက်ခဲ့သော်။

၁။ ပန်းတောင်း (ပဒေါင်း)ကို တောင်ညာတင်ပါစေ။

၂။ စက်ကြာကို ရင်ခွင်ပိုက်ပါစေ။

၃။ သရက်ကို အစေ့မယှက်ပါနှင့်။

၎င်းသုံးချက် အမိန့်အတိုင်း နာခံဆောင်ယွက်ရမည်ကိုလည်း ပြောပြပါ အမတ်ကြီးဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ဖိုးတော်မင်းတရားကြီး နတ်ပြည်စံပြီးနောက် မြေးတော်အိမ် ရှေ့မင်းကို ထီးနန်းအပ်၍ မင်းအဖြစ်ကို တင်မြှောက်ပြီးသော် ဖိုးတော်မိန့်ချက်အရ မင်းတိုင်ပင်သေနာပတိ အမတ်ကြီးက ဘိသိက်ခံ မိဖုရားကြီးအဖြစ် ပန်းတောင်းမင်းသွီးကို တောင်ညာတင်ရန် စက်ကြာကို ရင်ခွင်ပိုက်ရန် သရက်ကို အစေ့မယှက်စေရဟု မိန့်တော် မူခဲ့သည်အတိုင်း ပြောပြရာ မှန်နန်းရှင်က ငြင်းပယ်၍ ကျွန်ုပ် သဘောကျရာကို မိဖုရား တင်မြှောက်လိုသည်ဟု ပြောပြလေ၏။

မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကြီးက တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်သော ဘုရင်မင်းတို့သည် အမျိုး အရိုး စစ်သော မင်းသွီးကို ဘိသိက်ခံ၍ နန်းမတော်ကြီးအရာကို တင်မြှောက်မြှေး နန်းစဉ်ဘိသိက်စာတမ်း ထွက်ယှိပါသည် “ကြက်မှာအရိုး လူမှာအမျိုး” ဟု ဥဒါန်းတွင်ပါသည်။ မင်းမျိုး မင်းနွယ် စစ်မှသာ မိဖုရားကြီး တင်ထိုက်မြှောက်ထိုက်ကြောင်းကို နည်းလမ်းယှိသရွေ့ အကြိမ်ကြိမ် ပြောပြရာတွင်။

မယ်နုက ကြားကဖြတ်၍ သည်နေရာမှာ ဆရာကြီးပြောချက်မှားနေသည်။ ကြက်မှာ အရိုး လူမှာ အမျိုး မဟုတ်၊ “ကြက်မှာ

အမြစ် လူမှာအချစ် ဆိုကြပါသည်ဟု ပြောပြသောအခါ ဖလ် နန်းရှင်က ဖိုးတော် မိန့်ချက်ကို ပယ်၍ မယ်နု ပြောချက်ကို သဘောကျသဖြင့် မယ်နုကို မိဖုရားကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်လေသည်။

အချို့က ဖလ်နန်းရှင်ဟု ပြောကြသည် အချို့က မှန်နန်းရှင်ဟု ပြောကြသည် မည်သည်က မှန်မည်ကို မသိ၊ အခေါ်အပြောများရာ ဖလ်နန်းရှင်ဟု ဖော်ပြလိုက်သည်။

မှန်နန်း ရာဇဝင်တော်ကြီးတွင် ဧချင်း၊ ကျောက်စာ၊ စာတန်းမော်ကွန်းများအဆို ပုဂံမင်းရိုးအဆင့်ဆင့် ဆင်းသက်ခဲ့သော မင်းသား သီဟကျော်စွာ၏ သွီးတော်ဟု နန်းမတော် မယ်နု၏ ဂုဏ်ကို ဖော်ပြသည် မင်းသား သီဟကျော်စွာသည် မည်သည့် မင်း၏ သားတော်ဟူ၍ အခိုင်အမာမဆိုချေ။

သို့သော် စဉ်းစားရန်မှာ မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီးကို ရဟန်းပညာယှိ များမတ်ပညာယှိ ပုံမိဏားပညာယှိတို့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ ဘကြီးတော်ဘုရား အမိန့်တော်နှင့် ရတနာပူရမြို့ မှန်နန်းတော် နှိုက် ရေးသားကြရသောကြောင့် မှန်နန်းရာဇဝင်တော်ကြီး ဟူသော အမည်ကို ထင်ယှားစေသည်။

ဤအခါ နန်းမတော်ကြီး မယ်နုတို့ ကြီးစိုးသောခေတ်ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဝင် ပြုစုသောပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရာဇတောဝါဘေးကို လွတ်အောင်ရှောင်ကြရသဖြင့် အမှန်သို့ ရောက်အောင် ရေးသားနိုင်ရန် ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကြ၍ ခဲယဉ်းပေလိမ့်မည် တထွေမင်းလိုလိုက် မင်းကြိုက်ဆိုဘိသကဲ့သို့ အချိုးအမြောက် အားကြီး

လျက် မင်း၏အလိုတော်ကျအောင် ရေးသား ဆက်သွင်းကြရ သည်ဟူ၍သာ ယုံမှတ်ရန်ယိုချေ၏။

ဤအကြောင်းမျိုးကို အမှန်အကန်သို့ ကျအောင် အတွင်း တော် အရာရှိတို့ လျှို့ဝှက်သော မှတ်သားချက် ပုရပိုက်များပင် ယိုသော်လည်း ထိုမင်းလက်ထက်နှိုက် ပေါ်ဝံ့မည်မဟုတ် ဖြစ် သည်။ အတွင်းတော်နှိုက် အဖြစ်အပျက်ကို ပြင်ပသို့ တစတစ ပြန့်လွင့် ငြားသော်လည်း ထိုမင်းလက်ထက် အာကိုဟက်မည်ကို ကြောက်ကြရသောကြောင့် လေသံမှ မထုတ်ဝံ့ကြ ဖြစ်ချေ၏။ တကား။

သို့သော် အတွင်း သေနာပတိဖြစ်သော မင်းကြီး သီရိမဟာ နန္ဒသင်္ကြံ အမတ်ကြီးက ဖိုးတော်မင်းကြား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ သောအတိုင်း မိဖုရားကြီး တင်မြောက်ရန်မှာ မင်းမျိုးမင်းနွယ်စစ် ၍ အမျိုး အရိုးမှန်မှသာ ဘိသိက်ခံ မိဖုရားကြီး တင်မြောက် ထိုက်ကြောင်း ပြောပြသောစကားကိုသာ ပညာယိုတို့ ထောက် ချင့်နှိုင်းရှည့်ကြရန် ဟူသတည်း။

ဖလ်နန်းရှင် ဘကြီးတော်ဘုရားသည် နှလုံးသိမ်မွေ့နူးညံ့ယဉ် ကျေးတော်မူကြောင်း၊ ဒေါသတရား နည်းပါးကြောင်း ပြည်သူ သတ္တဝါများကို သနားတော် မူကြောင်း၊ ဆင်းရဲ ပင်ပန်းကြ မည်ကို စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတော်မူကြောင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု များကို တိုးပွားတော်မူစေလိုသော ဆန္ဒတော်ယိုတော်မူကြောင်း များကို ရှေးမီသူတို့ ပြောကြားသည့် တဆင့်စကားကို မှတ်ရပေ ကြောင်း။

ဘကြီးတော် မင်းတရားကြီးသည် ပညာယှိ အတွင်းတော်
 သေနာပတိ အမတ်ကြီးနှင့် တိုင်ပင်၍ ညီတော် သရက်မင်းသား
 ကို အိမ်ရှေ့မင်းတို့၏ အဆောင်အယောင် အခမ်းအနားများ
 ဆောက်နှင်းပေးအပ် ချီးမြှောက်တော်မူသည့်အပြင် သာယာဝတီ
 မြို့ကို အသုံးကံကျွေးခံယူရန် မြို့စား ချီးမြှောက်တော် မူပေသည်။
 ယင်းသည့် သာယာဝတီမြို့ကို မြို့သိမ်း ထွက်တော်မူရန် အမိန့်
 တော်ကိုလည်း ထုတ်ပြန်တော်မူသည်။

သရက်မြို့စား အိမ်ရှေ့မင်းလည်း နောင်တော်ဘုရား အမိန့်
 တော်မြတ်အရ အခါနေ့ရက်ကို ရွေးချယ်၍ ရတနာပူရမြို့မှ
 သာယာဝတီမြို့ကို မြို့သိမ်း စုန်တော်မူသောအခါ လှေတော်အမှု
 ထမ်းသို့ လှေသီချင်းဆိုကြသည်ကား။

ပြည် ကြာယင် ဆုံးရချည့် စုန်းမကြီးလင် ပန်း
 တောင်း(ပဒေါင်း) တောင်ညာတင်မှ ညီခင်တပ်
 တော်လှဲလို့ ပြန်ခဲ့မယ်လေး။ ဟု သီဆို ကြလေ
 သည်။

ဤတေးချင်းကို ရှေးက သဘင်သည်၊ ဇာတ်ရုပ်စုံတို့ ဇာတ်ရာ
 ဇဝင်၊ စကြောရေချကို ကျင်းပသောအခါ အိမ်ရှေ့လှေတော်
 သားတို့ သီဆိုကြသည်ကို ကြည့်ရှုနားထောင်ရပေသည်။

သာယာဝတီမြို့နိုက် ခေတ္တစံနေတော်မူသည့်အခါ သာရဝေါ
 လှေတော်ပဲ့နင်း မင်းပျံချီသွီး မမြကလေးကို သိမ်းပိုက် တော်
 မူသော အခမ်းအနားဖော်ပြရန် ယှိသော်လည်း မြမျိုးနွယ် ဝတ္ထု
 စာအုပ်ထွက်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းစာအုပ်နိုက် အစုံအလင်
 ဖော်လျက် မှတ်သားဖွယ်များစွာ ယှိချေသည်။

ဘကြီးတော်ဘုရား ပန်းရမြို့သို့ ထွက်ခြင်း

ဘကြီးတော်ဘုရားသည် တရားမ တရားသူကြီး ဦးအေးနှင့် အလွန်သင့်မြတ်ကြသည် ကျောင်းနေဘက် ငယ်သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကြ ၍ အပြောအဆိုမှာ စည်းကမ်းမယှိ ပြောဆိုခြင်းကို အခွင့်ရ လေသည်။ ရာဇအန္တရာယ် ကင်းလွတ်သူဖြစ်သည် ဦးအေးသည် ကဗျာလင်္ကာများကို ဆိုတတ်သူဖြစ်၍ စာဆိုတော်တဦး ဖြစ် သည်။

၁။ ရေကြည်ဝန်၊ အသည်ဝန်၊ အတွင်းဝန်၊ မိုးနဲးတပ် စစ်ကဲးကြီး၊ မြင်းခုံတိုင်မြို့စား၊ တရားမတရားသူကြီး၊ မင်းကြီး အတုလမဟာ ဓမ္မိကရာဇာ ဘွဲ့သနားတော်မြတ် ခံရသည်။

အခါတပါးသော် ပန်းရမြို့သို့ အပျင်းပြေ တရားသူကြီး ဦး အေးကိုခေါ်၍ မြင်းစီးပြီးလျှင် ထွက်တော်မူရာ ရွှေစည်းခုံဘုရား သို့ ရောက်သောအခါ ဘကြီးတော်ဘုရား မြင်းပေါ်မှ ဆင်းမည် အပြုမောင်အေး စာဆို'ကွယ်ဟု မိန့်တော်မူရာ ဦးအေးသည် မြင်း ပေါ်မှ ဆင်း၍ ဘကြီးတော်ဘုရားကို ကြည့်လျက် စာဆိုသည် မှာ-

ပန်းညိုကိုဆင်၊ ယဉ်ပါဘိတောင်း။ ။မြင်းပေါ် ကိုယ်တော် စီးတယ်၊ ယီး-က တစောင်း။

ဟု စာဆိုလိုက်ရာ၊ ဘကြီးတော်ဘုရားက ငံ့၍ ကြည့်ပြီး ရယ် တော်မူ၍ မောင်အေးမလဲး ၂ ယောက်ထဲးပဲ ပြောပြယင် ပြီး ရောပေါ့။ စာဆိုနေရသေးသလားကွဲ့။

ဦးအေး။ ။ ရှင်ဘုရင်က မြင်းပေါ်မှဆင်းရန် ပုဗ္ဗနိမိတ် လို
၍ စာဆိုရမယ်ပြောတော့ မြင်ရာကို ဖမ်းပီးတော့စာဆိုရပေဒါပဲ
ဟု ပြောလေ၏။

ဘုရင်။ ။ မင်းစာဟာ နန်းတော် မရောက်ပါစေနဲ့ကွယ်။
ရှင်ဘုရင် အနေအထိုင် ပက်စက်တယ်ဟု ရယ်ကြပမယ်။ သည်နေ
ရာတွင် မင်းစာပျောက်ပါစေ။

အေး။ ။ ဒါမှာတော့ မေ့သွားယင် ပျောက်မှာပဲ။

ဘုရင်။ ။ မင်းပြောယင် သည်လိုချည့်ပဲ။ ငါရှင်ဘုရင်ဖြစ်ပီ
ကွဲ့။ မောင်အေးရဲ့။

အေး။ ။ ရှင်ဘုရင် ဖြစ်မှန်း အသိသားပေါ့။ မသတ်ဖူးမှတ်
လို့ ပြောဒါ။ စိတ်ဆိုးသလား။

ဘုရင်။ ။ မင်းကို ငါစိတ်ဆိုးနေယင် ငါပျင်းနေမှာပေါ့ကွဲ့။

မြစ်ငယ်တလျှောက် ကျေးရွာတို့နို့က် သက်ကြီးသူအိုများကို
ခေါ်၍ ဆုတော်လာပ်တော်အသပြာများကို ပေးကမ်းလျက် နန်း
တော်သို့ ပြန်လာ၍ ရောက်သောအခါ ဦးအေးက မြင်းပေါ်မှ
အမြန်ဆင်းပြီးလျှင် စာဆိုပြန်သည်မှာ-

(ပန်းညိုကိုဆင်၊ ယဉ်ပါဘိခြင်း-)

ဤအခါ ဘကြီးတော်က ဟော-ဟော-လုပ်ပြန်တော့မယ်၊
လုပ်ပြန်တော့မယ်၊ ဘာများမြင်ပြန်တုန်းကွဲ့ မောင်အေးရဲ့။

အေး။ ။ စာကိုဖြင့် ဆုံးအောင် နားမထောင်ဘူး။ စိတ်မ
လုံလို့ ဟန့်ချင်ဒါချည်းပဲ။ ကောင်းကောင်းနားမထောင်ဘူး။

ဘုရင်။ ။ အေးကွယ်-မင်းစာကို ဆုံးအောင် ဆိုစမ်းပါ။

ပန်းညိုကိုဆင်၊ ယဉ်ပါတီခြင်း။ နတ်မြင်း ခြေ တော်တင်လို့၊
စက်ကြာရှင် လှည့်ကာကြွသမို့၊ နင်းက၊ရွှေကွင်း။

ဘုရင်။ ။ ကောင်းပါပေကွယ်၊ ငါ့မှာ တထိတ်ထိတ်နှင့်
ဘယ်များ ရောက်အုံးမလဲလို့။

အေး။ ။ ရှင်ဘုရင်က ငအေးကို ဘာမှတ်လို့လဲ။

ဘုရင်။ ။ ငအေးပဲ မှတ်ပါတယ်ကွယ်ဟု ပြော၍၊ နန်း
တော်သို့ တက်လေ၏။

မြောက်လေသာဆောင်နှိုက် စံတော်မူခြင်း

တရံသောအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးနှင့် မိဖုရားခေါင်ကြီး
အရှင် ၂ ပါးတို့ နန်းတော် မြောက်လေသာဆောင်နှိုက် ဥယျာဉ်
တော် ပန်းခုံတော်ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျက် စိတ်တော်ကို ဖြေ
ဖျော်ခါ စံနေတော်မူကြလေသည်။

တရားသူကြီး ဦးအေးသည် မြေး ယောက်ျားကလေးကို
လက်ဆွဲလျက် နန်းတော်မြောက် ဥယျာဉ်တော်ကို လိုက်၍ပြရာမှ
နန်းတော်ကြီးဘက်သို့ လှည့်လာကြရာ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖု
ရားကြီးတို့ လေသာဆောင်နှိုက် စံနေတော်မူသည်ကို မြေးက
လေးက လက်ညှိုးထိုးပြမေးသည်ကို ဦးအေးက ကြည့်လျက် လက်
ညှိုးထိုး၍ ပြောပြီးလာကြရာ၊ လေသာဆောင်အနီး ရောက်လျှင်
ဘုရင်မင်းမြတ်က မောင်အေးတက်ခဲ့စမ်းဟုခေါ်တော်မူ၍၊ မြေး
အဖိုး တက်သွားလေ၏။

ရွှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်က ဟိုခုံပေါ်မှာ ထိုင်ပါကွယ်ဟု ညွှန်ပြလေသည်။

ဦးအေး။ ။ သည်ခုံပေါ်မှာ ထိုင်လို့ အပြစ်လွတ်ပါမလား။

ဘုရင်။ ။ လွတ်ပါတယ်ကွဲ့ မောင်အေးရဲ့။ မင်းက ကြောက် ချင်ပြုနေပြန်ပီ။

အေး။ ။ ကြောက်ရပါသော်ကော။ အခွင့်အရေးကို ကြည့် ရသေးတယ်။ သို့မဟုတ်က ငအေး-ဖင်စုတ်မည်ကို စိုးရိမ်ရတယ်။

ဘုရင်။ ။ အောင်မယ် မောင်အေးက ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောပါဘိ။ မင်းဖင် ဘယ်လောက်များ အဖိုးတန်ပါသလဲကွဲ့။

အေး။ ။ သယ်- ရှင်ဘုရင်လုပ်ပီး မေးပြန်ပီ နေရာမှား တင်ပါးသားကို ငါးကျပ်သားလှီးစေ၊ အမိန့်တော်ကို ဘယ်သူက ထုတ်တာလဲ။

ဘုရင်။ ။ ငါက ထုတ်တဲ့ အမိန့်တော်ဖြစ်တယ်။ သို့ပေမဲ့ မောင်အေးကို အမိန့်တော်ထုတ်ရာတွင် မပါ။ ပယ်ထားပါတယ် ကွဲ့။

အေး။ ။ ဒါဖြင့် ငအေးမှာ ဖင်ချမ်းသာပြီ။ နို့ မိဖုရားကြီးက ကော။

မိဖုရား။ ။ အခွင့်ပြုပါတယ် တရားသူကြီးမင်း။ မောင်တော် ဘုရားအမိန့်အတိုင်းပါပဲ။

အေး။ ။ ဒါဖြင့် ငအေးမှာ အဝေယာဟောန္တု ဖြစ်ပြီနော်။

ဘုရင်။ ။ လက်ဆွဲ ခေါ်လှာတဲ့ကလေးက ဘာတုန်းကွဲ့။

အေး။ ။ မြေးကလေး ဖြစ်ကြောင်းပါ။

ဘုရင်။ ။ ဘယ်သူ့ ရင်သွေးပေးလဲကွဲ့။

အေး။ ။ သွီး အကြီးက မွေးတဲ့ မြေးဦးကလေး ဖြစ်ကြောင်းပါ။

ဘုရင်။ ။ ဘယ်အရွယ်ရောက်လဲ။

အေး။ ။ ခုနစ်နှစ်က လစွန်းလှာပါပြီ။

ဘုရင်။ ။ မင်းတို့ မြေးအဖိုး ဥယျာဉ်တော်အချိုး ပန်းခုံစွန်းတွင် ရပ်လျက် လက်ညှိုးထိုးပီး ပြောနေကြဒါ ဘာများတုန်းကွဲ့။

အေး။ ။ အခြား အကြောင်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မြေးကလေးက ဟိုအပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ဟိုလူကြီးနဲ့ ဟိုမိန်းမကြီး ဟာ ဘာတုန်းဟု မေးပါတယ်။

ဘုရင်။ ။ နို့ မောင်အေးက ဘယ်နှယ်ပြောပြသလဲ။

အေး။ ။ ဟိုအပေါ်မှာ ထိုင်နေကြတာ ရှင်ဘုရင် လင်မယားလို့ ပြောပြရတယ်။

(ဤအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့ ရယ်တော်မူကြသည်။)

ဘုရင်။ ။ ပြောမှ ပြောတတ်ပေ မောင်အေးရယ်။

အေး။ ။ ပြောတတ်ဆို ကလေးများ နားလည်အောင် ပြောရပေဒါကလား။)

မိဖုရား။ ။ ဟုတ်ပါပေတယ်။ ကလေးများတော့ သူတို့နား
လည်သလို ပြောပြမှ ကိစ္စတုန်းပေတယ်။

အေး။ ။ ဟော ရွှေဥာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်တော့ အေးသွားဒါ
ပဲ။ ရှင်ဘုရင်လိုဖြင့် အခက်သား။

ဘုရင်။ ။ ငါက အထူး ဘာများ ပြောသလဲကွဲ့။

အေး။ ။ ပြောမှ ပြောတတ်ပေကွယ်ဆိုတော့ ဘာများဖြစ်
အံ့မလို့လို့ကိုး။

ဘုရင်။ ။ မင်းကိုယ်ကို အဝေယာဟောန္တူ ဆိုပီးသား
မဟုတ်လား။

အေး။ ။ နို့ မြောက်လေသာဆောင်သို့ ဘာလုပ်မယ် ထွက်
လှာကြသလဲ။

ဘုရင်။ ။ ညောင်းတော်မူဒါနဲ့ ဥယျာဉ်ပန်းခုံတော်များ
ကို ကြည့်ရှုရန် စိတ်ဖြေလက်ဖြေ ထွက်လာကြဒါပဲကွဲ့။

အေး။ ။ ကောင်းပ- ကောင်းပ၊ တော်တော် ပျော်တော်မူ
ကြပါရဲ့လား။

ဘုရင်။ ။ ဒါမှာတော့ ကိုယ့်စိတ်ကို ကြည်လင်အောင်
ကိုယ့်စိတ်နှင့် ဖြေဖျောက်ရဒါပကွယ်။ မင်းက တို့ကို စာဆိုချင်
ပြန်သလား။

အေး။ ။ အလိုယှိတော်မူ၍ ဆက်တော်မူရန် အမိန့်တော်ကို
နာခံပါရလျှင် မိမိဥာဏ်စွမ်းသရွေ့ စာဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်းပါ။

မိဖုရား။ ။ စာဆိုစမ်းပါ တရားသူကြီးမင်း၊ နားထောင်လို
ပါသည်။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး စာဆိုလိုက ဆိုပါကွယ်။ သို့သော် ပန်းညို မပါစေနဲ့နော်ဟု ရယ်၍ မိန့်တော်မူလေ၏။

အေး။ ။ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ နေရာတိုင်း ပန်းညိုပါဒါ မဟုတ်ဘူး။ စာတော်ဆက်သည်ကိုသာ ရွှေနားဆင်တော်မူကြပါ မည့်အကြောင်း၊ ရှိခိုး-

ဘုရင်။ ။အောင်မယ် မောင်အေး၊ မင်းက ဘာတေကြီး ကြီးကျယ်ကျယ် ခမ်းခမ်းနားနား ပြုလုပ်ပီးတော့ ယောက်မနေ ပါနဲ့ကွဲ့။ မင်းစာကို မြန်မြန်ဆိုပါ။ ငါတို့ အတွင်းတော် ဝင်ချိန် တော်ပီကွဲ့။

အေး။ ။ အမိန့်တော်အတိုင်း ဆိုပါတော့မည်။

မောင်မယ်နှစ်စုံ၊ ဆောင်ဘုံကခွါလို့။ ။မြောက်
လေသာ အဆောင်ဦးမှာ၊ မြူးကြနစ်ကိုယ့်။ ။

ဟု ဆိုလိုက်သောအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့်မိဖုရားကြီးတို့ များစွာ ရယ်တော်မူလျက် အတွင်းသို့ လိုက်ခဲ့ဟု မြေးအဖိုး ခေါ်သွား၍ မိဖုရားကြီးက ဦးအေး မြေးကလေးကို ငွေတော် တပိဿာ ဆု အနားတော်မူလိုက်သည်။ တရားသူကြီး ဦးအေးကိုလည်း ဝတ်စုံ ပေးသနားတော်မူလိုက်လေသည်။

(ဤကား-ဘကြီးတော်မင်း ဦးသံမှို ပြောပြချက်ဖြစ်သည်။)

အမယ်အိုကြီးများ

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မြို့တော် ၄ မျက်နှာနှိုက် ယိုနေကြသော ချည်ငင့်၊ ချည်ချ၊ ဗိုင်းငင့်ကြသော အသက် ၅၀ ကျော် အမယ်

အိုးကြီးများကို နေ့စဉ်ခေါ်၍၊ မြေနန်းတော်အောက် ဖျာရိုင် ခင်းပေး၍၊ ချည်ငင့်၊ ချည်ချ၊ ဗိုင်းငင့်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်စေ သည်။ အစားအသောက် အချိုအချဉ် စသည်များကိုလည်း ပွဲရုံ ခင်းကျင်း ကျွေးမွေးလေ့ အမြဲယှိသည်။

ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အမယ်အိုးကြီးများနှင့် ရှေးဖြစ်နှောင်း ဖြစ် စကားများကို ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဗိုင်း-ချည်ငင့်ခြင်း၊ ချည် ချခြင်းကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးသည်။ မြို့သူမြို့သားတို့ အကြောင်းကို မေးခြင်း၊ မြို့သူမြို့သားတို့ ဘယ်လို စီမံအုပ်ချုပ်လျှင် နှစ်သက်ကြ မည့်အကြောင်းကို မေးမြန်းတော်မူခြင်း၊ နေ့စဉ် လေးပြင် လေး ရပ်ကွက်စို့တို့နှိုက် သတင်းဖြစ်ပွားပုံကို မေးတော်မူခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

တခါတရံ ရယ်ရွှင်ဖွယ်စကားများကို ပြောဆိုရယ်မောကြ လေသည်။ အမယ်အိုးကြီးများ ငယ်စဉ်က နေထိုင်ကြပုံ၊ အပျိုအ ရွယ်ဖြစ်တော့ နေထိုင်ကြပုံ၊ သွီးရီးစားထားပုံ၊ အပျိုလူပျို စကားပြောကြပုံများကို မေးမြန်းတော်မူ၍ ရယ်ကြလေသည်။

တရံတခါ အမယ်အိုးကြီးတို့ ရစ်ကြိုး ပြတ်သွားသော အခါ၊ **မှောက်တော်ရေ။** ရစ်ကြိုးပြတ်သွားလို့ ဆက်ပေးလဲ့ပါ ခေါ် လျှင် ဘုရင်မင်းမြတ် အမြန်လာရောက် ဆက်ပေးလေသည်။ ရစ်ကြိုး ချား ရစ်မယှိယင် ပြောကြနော်။ နန်းတော်က ထုတ်ပေး မည်ဟု ပြောလေ၏။

အမယ်အိုးကြီးတို့ ငယ်ငယ်က ပွဲလမ်းသဘင်ကြည့်ရှုပုံ၊ ဇာတ် ခင်းပုံ၊ မင်းသားမင်းသွီး ဆိုပုံကပုံ ပြောပြစေသည်။ အချို့ အ

မယ်အိုကြီးတို့က ထ၍ ကဆိုပြသောအခါ များစွာ ဝမ်းမြောက်
တော်မူသည်။ ဝတ္ထုပုံပြင် စကားပုံပြင်များကိုလည်း အပြောခိုင်း
တော်မူ၍ နားထောင်တော်မူသည်။

ညနေ ၄ ချက် မတီးမီ အမယ်အိုကြီးများကို နန်းတော်က
ထမင်းဟင်း အချိုအချဉ်များကို ကျွေးမွေးခြင်းကို ပြုလုပ်တော်
မူပေသည်။

အမယ်အိုကြီးများ ယနေ့ဗိုင်းငင့်သည်မှာ ဗိုင်းတောင့် အချိန်
မည်မျှကုန်သည်။ ချည်ဝင် အချိန်မည်မျှရသည်။ ချည်ချသည်မှာ
ချည်ခင် အချိန်မည်မျှကုန်သည်ကို မေးမြန်း၍ ကုန်သောဗိုင်း
တောင့်အချိန်၊ ချည်အချိန် ယှဉ်သည့်အတိုင်း ဆုတော် ခိုင်ငွေကို
ချိန်၍ ပေးသနားတော်မူပြီးလျှင် နန်းတော်အမှုထမ်းတို့ နန်း
တော် တံခါးမကြီးက ထွက်၊ ကျုံးတော်ပြင်ဘက်ကို ရောက်အောင်
လိုက်၍ ပို့စေသည်။ ဤကား သတင်းနေ့ အခါရက်ကြီးများမှ
တပါး နေ့စဉ်ပြုမြဲဖြစ်သည်။

နံနက်ညီလာခံခြင်း

နန်းတော်ကြီး စနုဆောင်နှိုက် နံနက် တချက်တီးအချိန်တွင်
ဝန်ကြီး အတွင်းဝန်များ ညီလာခံဝင်ကြရသည်။ တိုင်းပြည်ရေး
ရာ အမိန့်တော်ခံ၍ စီမံခန့်ခွဲတော်မူကြရသည်။

ဝန်ကြီး အတွင်းဝန်များသည် နန်းတော်တိုင်ကိုမီ၍ ခစား
ကြရာ နန်းတော်တိုင်နှိုက် မွမ်းမံထားသော ရွှေများ အရောင်မှိန်
သောကြောင့် ဝန်မင်းတို့ နန်းတော်တိုင်ကို မမီကြနှင့်။ ရွှေရောင်

မိန့်တော်မူသည်။ ဝန်မင်းတို့အိမ်က မှီအုန်းယူလှာကြရမည်ဟု အမိန့်တော် ယှိလေသည်။

ဝန်ကြီး အတွင်းဝန်တို့လည်း ပြက်ရယ်ပြုသည်မှတ်၍ အမှတ် မဲ့ ခါတိုင်းကဲ့သို့ ဝင်၍ ခစားကြလေ၏။ နောက်တနေ့ အသုံး စာရေးကို ခေါ်တော်မူ၍ စနုဆောင် နန်းတော်တိုင်များကို ဖျာချောပတ်၍ ချည်ထားရမည်။ များမတ်အရာရှိတို့ အခစားဝင် ကြသည့်အခါ မှီရန် မှီအုန်းများကို အစေ့ထားရမည်ဟု မိန့် တော်မူလေ၏။

နောက်ဝန်ကြီး အတွင်းဝန်များ ညီလာခံ ဝင်ကြသောအခါ နန်းတော်တိုင်များကို ဖျာပတ်ထားသည်ကို မြင်၍ လျှောက်ကြ ရာ။

ဖျာပတ်ထားရမှာပေါ့၊ ဝန်မင်းတို့က ပြောဒါမှ နားမထောင် ကြပဲ။ နန်းတော်တိုင်ကို ဝန်ကြီးများ မှီကြသည်မှာ ရွှေရောင် များ မှိန်နေပြီ။ ၎င်းရွှေရောင်များ မှိန်၍ အသစ်မွမ်းမံရွှေချရပါ လျှင် စရိတ်တော်ငွေ ကုန်ကျလိမ့်မယ်။ ၎င်းကုန်ကျသော ငွေ သည် ဝန်ကြီးမင်းတို့ငွေလဲမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်ငွေလဲ မဟုတ်၊ နိုင်ငံ တော်အတွင်း နေထိုင်ကြသော ကျေးတော်မျိုး ကျွန်တော်မျိုး များ ငွေဖြစ်ပေတယ်။ ဝန်ကြီးမင်းတို့ကို လစာရိက္ခာတော် ထုတ် ပေးသည်မှာလည်း ကျွန်ုပ်က ထုတ်ပေးသည်မဟုတ်။ ကျေးတော် မျိုး ကျွန်တော်မျိုးတို့က ထုတ်ပေးသော ရိက္ခာတော် ဖြစ်တယ်။ ၎င်းငွေတို့ကို တရားသဖြင့် သုံးမှ တော်ကြမယ်။ ငါရှင်ဘုရင် ဖြစ် တယ်၊ ငါ ဝန်ကြီး များကြီးဖြစ်တယ် ဟူ၍ အလွဲကို အသုံးပြုကြယင် မတရားရာ ကျမည်၊ ကျေးတော်မျိုးတို့က ရှေးအစဉ်အလာ ယှိ

သည့်အတိုင်း ဆက်သွင်းကြသော ဘဏ္ဍာတော် အခွန်တော်များ သည်ကား အဆိပ်အတောက်နှင့် တူချေသည်။

အကြောင်းမူကား ရှင်ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်တွင် ရာဇဓမ္မ မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် တို့က သဿမေဓအခွန်ဘဏ္ဍာတော်ကို ဆက်ပါမည်ဟု မင်းအဖြစ် ကို တင်မြှောက်ကြဒါ။ မိမိကလဲ မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ ကျင့်ပါမည်ဟု သစ္စာပြု၍ ဝန်ခံထားရသည်။ စဉ်းစားကြည့် ရှုစမ်း။ ကျိန်စာတိုက်ပီးတော့ ကျွေးကြဒါနဲ့ တူနေတယ် မဟုတ် လား။ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြနော်၊ သစ္စာမူခြင်း၊ ကျိန်စာ တိုက်ခြင်းကို ခံထားရဒါဖြစ်တော့ သစ္စာပေါက်မှာကို စိုးရသည် ဝန်မင်းတို့နော်။

ဝန်ကြီးမှူးကြီး ဝန်စု မှူးစု စသည်တို့လဲ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မဟုတ်ကြဘူး။ ရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့ သစ္စာမူ၍ ကျိန်စာထမ်းယွက်ထား ကြရသည်ချည်းဖြစ်တော့ သစ္စာမပျက်ကြရန် သတိပြုကြပါ။ ၎င်း တို့က အစဉ်မပြတ် အချိန်ကျရောက်လျှင် ဆက်သကြသော ကျိန် စာ ဘဏ္ဍာတော်ကို လုပ်ချင်တိုင်း သုံးချင်တိုင်း ပြုလုပ်ဖို့ မတော် ကြဘူး၊ ဝန်မင်းကြီးတို့ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

နိုင်ငံတော်အတွင်း မည်သည့်ကျေးကျွန်မျိုးမဆို ကုသိုလ် ကောင်းမှု အဆောက်အဦ တည်ထားစိုက်ပျိုးလိုက အမိန့်တော် ကို မခံကြစေနှင့်၊ မိမိတို့သဘောအတိုင်း ရတနာသုံးပါးကို ကုသိုလ်တော်ပွားအဖြစ် ပြုလုပ်လှူဒါန်းနိုင်ကြကြောင်းဖြင့် အမိန့်

တော်ကို လွှတ်တော်ဝန်ကြီးတို့က ထုတ်ဆင့်စေ။ နိုင်ငံတော်အတွင်း ဆင်းရဲသား ကျွန်တော်မျိုးတို့ ချမ်းသာစွာ လုပ်ကိုင် အသက်မွေးကြရန် ရာဇဝတ်မှု ပပျောက်အောင် ဆိုင်ရာ ခရိုင်ဝန်၊ မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးတို့က စီရင်အုပ်ချုပ်ကြရန် လွှတ်တော်က အမိန့်ထုတ်စေ။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော မိလက္ခူတောင်သူ အသည်အလာ စသည်တို့ကို စိစစ်တော်မူ၍ သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ချောင်ချောင်ချည့်ချည့် ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ကြရန် ငွေတော်များကို ထုတ်ပေး မ၊စတော်မူမည့်အကြောင်းကို အမိန့်တော်ကြီး ထုတ်ပြန်တော်မူရမည်ဟု ဆွေးနွေးတိုင်ပင် မိန့်တော်မူသောဟူ၏။

အရာရှိ အမှုထမ်းတို့၏ သားမြေးများကို ဖြစ်စေ၊ သူကြီးရိုးရာ သားများကို ဖြစ်စေ၊ အရွယ်ရောက်၍ ပညာ အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့ကို နိုင်ငံတော်အတွင်း စိစစ် စာရင်းရေးမှတ်ကောက်ယူဆက်သွင်းကြရန် လွှတ်တော်က အမိန့်ထုတ်စေ။ ဆက်သွင်းကြသော စာရင်းအရ ရှေ့တော်တွင် ဝန်ကြီးများနှင့် စာရင်းပါ အရည်အချင်းကို ဖော်ပြချက်အရ သင့်ရာအမှုတော်ကို ထမ်းယွက်စေရန် စီမံတော်မူမည်ဟူသော အမိန့်တော်ကို ချမှတ်တော်မူလေ၏။ ။ဤကား စစ်ကိုင်းမြို့ ညောင်ပင်သာ ဆရာကြီး သူတော်ဦးပုည မိန့်ချက်ဖြစ်၏။

ဘုရင်မင်းမြတ် ချီးမြှောက်ပုံ

ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် မင်းကြားကြီးသည် ပျို့၊ ရတု၊ မော်ကွန်း၊ ဇေးချင်း၊ အဲ၊ လူးတား၊ ရကန်၊ သာချင်း စသော

လင်္ကာများကို ရေးသားဆက်သွင်းကြသော စာဆိုပညာယှိတို့ကို အားရ နှစ်သက်တော်မူသဖြင့် ဆုလာပ်များစွာပေး၍ အချို့ကို မြို့စား ရွာစား ချီးမြှောက်ပေးသနားတော်မူလေ့ယှိတော်မူ၏။

ခွန်းထောက်၊ သံဖြန်ပုလဲ၊ သံချိုလေးချိုးကြီး၊ တေးထပ်၊ ရှစ်ဆယ်ပေါ်၊ ထီးဖွဲ့နန်းဖွဲ့၊ ဖုန်းတော်ဖွဲ့၊ ကဗျာ၊ သီချင်းများကို လည်း ရေးသားဆက်သွင်းကြသော စာဆိုဆရာ ပညာယှိတို့ကို လည်း ဆုတော်လာပ်တော်များစွာ ချီးမြှောက် ပေးသနားတော် မူလေ့ယှိတော်မူ၏။ ယင်းသည့် စာဆိုပညာယှိတို့ကိုလည်း အရည် အချင်းအလျောက် ရာထူး ပေးအပ် ခန့်ထား ချီးမြှောက်တော်မူ လေ့ယှိ၏။

ထိုမင်းတရားကြီးလက်ထက်တော်နှိုက် လင်္ကာ စီကုံးတတ်သူ ကဗျာစီကုံးတတ်သူ ရဟန်းသျှင်လူတို့မှစ၍ ယောက်ျား၊ မိန်းမ များစွာ တိုးပွား စည်ပင်ကြလေသည်။

ည ညီလာခံနှိုက် နန်းမတော်ကြီး ရှေ့တော်နှိုက် ရကန် ဆရာဦးတိုး၊ ရကန်ဖျက် ဦးလန်း၊ မင်းထင် သက်ရှည် ဘွဲ့ခံ လူဦးမင်း၊ ပင်းတလဲမြို့ ရေဝေရွာ ဇာတိ ဖိုးသူတော် ဦးမင်း တို့ နေ့စဉ် ဝင်ရောက် ခစားလျက် စာဆိုကြပြီးလျှင် ဆုတော် လာပ်တော်များကို ခံယူကြရလေသည်။

ဘုရင် မင်းမြတ်သည် နန်းမတော်ကြီး အဆောင်တော်သို့ မသွားပဲ တလ-နှစ်လခန့် အစဉ်မပြတ် ယှိတော်မူခြင်း၊ ရံခါ နှိုက် စိတ်တော်မကြည်မလင် ယှိတော်မူခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည် ဟု အစဉ်ပြောဆိုကြ၏။

ဤသည်ကို ထောက်လျှင် မုံရွာမြို့မှ စုံစမ်း မှတ်သားချက် အရ နန်းမတော်ကြီး မယ်နု စီရင်တော်မူသည်ဆိုသော ဒူးလေး အတတ်ဟု ဆင်ခြင်ရန်ယှိသည်။

ဘုရားသျှင် ပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိသို့ ကမ္မည်း

ကျောက်စာနှင့် အလှူတော်များ ပို့လှူခြင်း

ပုံမ်ဏားပူရောဟိတ် မဟာရာဇိန္ဒြအဂ္ဂမဟာဓမ္မရာဇဂုရုမြေနန်း ဝန် မဟာမင်းလှ သာဂသူ အမှာတော်ရေး ငရွေလူတို့ကို အစေ အပါးနှင့် ကမ္မည်းကျောက်စာ အလှူတော်များကို မဟာဗောဓိ သို့ စေလွှတ် စိုက်ထူတော်မူသော ကမ္မည်းကျောက်စာကား။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
သချေလေးကိန်း၊ သိန်းကမ္ဘာမ၊ တရိဝဠု၊ သံသာရနိက်၊ ဒါန စသော၊ ပါရမီအပြား တရားအပေါင်းတို့၏၊ ထွတ်ထိပ်ရွှေ မှောက်၊ ဦးကိုင်ဆောက်သော၊ ဂေါတမမည်ထင်၊ သုံးလှူချစ်ရှင်၊ ဘုရားသျှင်သည်။ ။

သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၊ လွန်လေခါနိက်၊ ဒီပင်္ကရာ၊ ဝိရိယာဓိက၊ ဘုန်းကျိုးပြလျက်၊ နိယတဗျာဒိတ်၊ ဘိသိက်ထားတင်၊ ပန်ဆင် တော်မူသည်မှစ၍၊ ဗုဒ္ဓသုည၊ ပေါက်ပြငါးရပ်၊ ဆွဲတကပ်ထက် ကောဏ္ဍည၊ ကဿပ အစအဆုံး၊ နှစ်ကျိပ်သုံးတည့် ဦးလုံး ထိပ် ထက်၊ ရွှေခွန်းတော်မြွက်၊ ဆင်ခဲယွက်ပြီး၊ မဟာဗောဓိ မဏ္ဍိုင် အောက်၊ အန်အပ်သော ကိလေသာ ရှိရကား။ ။

သစ္စာလေးပါး၊ တရားမုံရင့်၊ ပွင့်တော်မူလတ်သည် ရှိသော်၊
 သီလသမာဓိ၊ ပညာဘိညာဉ်၊ ငါးစဉ်နက္ကိ၊ ဝိမုတ္တိမဟာကရု
 ဣာဟူသော၊ အမြစ်အပင်၊ ခက်ရှင်ဖူးပွင့်၊ မှည့်ရင့်ခိုင်ဖြိုး၊ အ
 မြိုက်သီး တို့ဖြင့်။ သတ္တဝါသာဂရ၊ ဝေနေယျတို့အား၊ တရား
 မြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူလျက် ပင်ကြီးညွန့်ဟုံ၊ ချမ်းရိပ်
 မြေ၌၊ ခိုလှုံကိန်းကြ၊ ကျွတ်ပွဲမျှသတည်း။ ။

ဘုရားကိုယ်ထင်၊ မမြင်ရလိုက်၊ မကျွတ်ထိုက်သော၊ အကြိုက်
 ထိုခါ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ နောက်တော် စည်လာ၊ သာသနာ၌၊
 ဖိုလ်မဂ်တင်းမေး၊ လိုက်ကုန်သေးဟု၊ စလယ်ဆုံးဖျား၊ သုံးပါးဒေ
 သနာ၊ ထွေတော်သာဖြင့်၊ ကရုဏာ ရှင်ပြုံး၊ ဘဝဂ်ဆုံးအောင်။
 မိုးလုံးသံတင်၊ ရိုက်ခွဲကျင်တည်း။ ။

ရွှေခွန်းတော်မြွက်၊ မှာတော်ချက်နှင့်၊ စဉ်ဆက်စပ်ကာ၊ သရေ
 ခေတ္တရာ၊ ပုဂံမြင်စိုင်း၊ စစ်ကိုင်းပင်းယ၊ ရတနာပုရ၊ ရတနာသိဃီ၊
 အမရပူရ၊ ပြည်မရွှေတောင်၊ တိုင်အောင်တလျှောက်၊ တောက်သမီး
 ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သုနာပရန္တ တိုင်းမထိပ်ဦး၊ ထုံခွဲဘူးသော စန္ဒကူး
 ကျောင်းနံ့။ ပျံလတ်ရကား၊ နမ္မဒါမြစ်ထိပ်၊ နှစ်ထပ်နှိပ်လျက်၊ စက်
 ရိပ်ခွတ်ထပ်၊ ရှင်တော်ကွပ်၍၊ ရတနာသုံးဦး၊ ပွားလူးရာရိုက်၊ ဇမ္ဗုဒီ
 ပါ သောင်းထိုက်၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော၊ ဤပြည်ကြီး၌။ ။

ကုန်းဘောင်နဂရ၊ ဇေယဘုမ္မိ၊ အောင်ဇာတိထက်၊ ကြိဘ
 ဝန-နေနတ်နာထ၊ အာဒိကဖြစ်၍၊ မြေနှိုက်ဘဝါး၊ နင်းသွား
 ကျုံလှိုင်း၊ ဟတိုင်းဝိုးဝင်း၊ ခံတွင်းအာစက်၊ မောင်းလက်ဝရ

ဇိန်၊ မီးရှူးထိန်သော၊ ဘေးတော် မင်းတရားကြီး၏၊ ရွှေနန်း
နွယ်နတ်၊ မြစ်တော်မြတ်တမူလည်း ဖြစ်ထသော။

ကုသ ဝတီပြည်၊ မဟာ သုဒဿန၊ ဘေးလောင်း လှကဲ့သို့
ဥပေက္ခဉာဏ်၊ မေတ္တာစျာန်ဖြင့်၊ ပြန်ပြန်ပွားမှု၊ တရားရှုသော
ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် (သီရိဝရ တိလောကပဏ္ဍိတ မဟာဓမ္မရာ
ဇာဓိရာဇာ) အမည်တော်ရှိသော၊ အမရပူရ ရွှေမြို့တော်တည်၊
ဖိုးတော် မင်းတရားကြီး၏၊ မြေးတော် စက္ကရတ် ပြဟ္မဒတ်တမူ
လည်းဖြစ်ထသော။

သမုဒ္ဒရာကမ်းထိပ် ဆိပ်နှင့်အကွ မြို့မနိုင်ငံ ခရိုင်ရံသော ဓည
ဝတီ ရခိုင်ပြည်ကြီးကို ရွှေလက်တော်ဆန့်၊ ပန်းနွယ်တပွင့်၊ လှမ်း
ဆွတ်လင့်၍၊ မဟာမုနိ ကြိနာထ၊ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်၊ သိဒ္ဓိဓာတ်
ကို၊ အမရရွှေမြေ၊ ရောက်တတ်စေသော၊ ကြံတက်ယောက်ျား၊
တန်းခိုးအားဖြင့်၊ သီရိမဟာ၊ ဓမ္မာဘိဇယ သီဟသူရ၊ အမည်
တော်ရှိသော၊ ခမည်းတော်မြတ်စစ်၊ မယ်တော်ချစ်တို့၏၊ ရွှေ
ရင်နှစ်မြတ်၊ မဏိဇောတရသ်၊ မုနော နတ်တမူလည်း ဖြစ်ထ
သော။ ။

သီရိပဝရ သုဓမ္မမဟာ ရာဇာဓိရာဇာ၊ အမည်တော်ရှိသော
တရား မင်းမြတ်သည်၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၁၈၁-ခု နယုန်
လဆန်း ၁၃-ရက် စနေနေ့အခါ စကြာရတနာ၊ ရောက်ခါရှေး
ရှေး၊ စကြာဝတေးမင်းဖြစ်၊ နန္ဒရာဇ်ကဲ့သို့၊ ပြည်မ-ပြည်တွင်း၊
လုံးရင်းဗိုလ်ပြု၊ ပဒုမဗြူဟာ၊ ချာချာပတ်မျှ၊ မိုးမြေရုတ်ရုတ်၊

အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်၊ တပြိုင်နက် ကောင်းခြီးမင်္ဂလာ၊ ကြော်
ငြာစေလျက်၊ ပြည်လုံးကြက်သရေ၊ မြုတေဝန်းပတ်၊ နန်းလုံး
နတ်ဖြစ်သော မြတ်သော၊ တောင် မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့် တကွ
မုနောတမ္ပူ သက်တော်မူသတည်း။ ။

ရွှေတောင်တက်ပြီး၊ ကြံကြီးဝိရိယ၊ ဥဿဟဖြင့်၊ ယထာနု
လောမ၊ ယထာပရာမ၊ ယထာဓမ္မ၊ သာသနာတော်၌၊ တုန်
လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ အစလသဒ္ဓါခြင်းဖြင့်၊ သာရိရိက၊ ပရိဘောဂ၊
ဥဒိဿက၊ စည်းခုံဂူထွတ်၊ ပြသဒ်တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းစသော
ပရိကမ္မအပေါင်းတို့ဖြင့် ချီးမြှင့်အပ်သော ပါရမီတော်အားကား
သမုဒ္ဒတက်စုန်၊ သဲမှုန့်တော်မျှ၊ ပမာဏလျှင်၊ ဖြစ်သတည်း။ ။

ထိုအခါ မဇ္ဈိမတိုက် ဝဇ္ဇီတိုင်း ဝေသာလီပြည် လိစ္ဆဝီမင်း
တို့၊ အရိုက်မပျက်၊ နန်းညွန့်ဆက်ဖြစ်သော၊ စန္ဒရဂန္ဓသျှိန်၊
ဇော်ရဟိန် စသော မင်းတို့မှလည်း၊ နတ်မနိမ့်အောက်၊ သုံး
ယောက်ဟီရိ၊ မျိုးဘုန်းယိုကို၊ ရှိခိုးညွတ်ခ ဆက်သစေခြင်း၊ တ
လွှားကုန်အောင်၊ ပြည်တောင်ထီးဆောင်း၊ မင်းအပေါင်းတို့၊ ပျပ်
ဝပ်ညွတ်ကိုင်း၊ ရှိုင်းရာဖြစ်ခြင်း၊ ခညပုည ဥက္ကဋ္ဌက္ကဒ္ဓိ၊ ရဲးရဲးညီ
သော အားဖြင့်၊ ဖျောက်ဆိတ် သောက်ကြာ၊ ကြယ်တကာတို့အ
လယ်၊ လမင်းပြည့်ဝန်း၊ ထွန်းတောက်ပ၏။ သို့ဖြစ်သတည်း။

ဘုန်းတော်ကြီးမြတ်၊ တို့စောထွက်ကား၊ မိုးနတ်မလွန်၊ ဧရာ
ဝဏ်သို့၊ စွယ်ချွန်မင်္ဂလာ၊ ဆင်စကြာကို၊ ဘယ်ညာလက်ချိန်၊
မိုးဝင်းထိန်မျှ၊ ဝရဇိန်ဝန်းရစ်၊ ရွှေချွန်းလှစ်လျက် ငယ်ရွယ်
တော်ဖြစ်၊ ဥပရာဇ်ဘုန်းလူး၊ နန်းညွန့်ဦးက၊ ကျေးဇူးလက်မွန်၊
လွန်လေသော်ကား။ ။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ၊ မနောသေဋ္ဌာ မနောမယာ၊ မနသာ
 စေပသန္ဓေန၊ ရွှေခွန်း ဟသော စကား။ ။ ဒါနံဒတွာ သီလံ
 သမာဒိယိတွာ၊ ဥပေါသထကမ္ပိကတွာ၊ စကြာရတနာ ရောက်
 ထိုက်ရာသော အရိုးတရား။ ။ ဤသို့အာဒိ ကျမ်းပါဠိနှိုက် ရွှေ
 နှလုံးသိ၊ နည်းနာရှိသော အားဖြင့်၊ နောင် ငါမင်းဖြစ်တော်မူ
 သောအခါ။ ဘုရားပွင့်ရာဗောဓိမဏ္ဍိုင်အား ခြီးမြှောက်တော်မူမည်။
 မနောပဏီမိ ရှိတော်မူရာ၊ လင့်ဦးသကား။ ဗာရဏသီ၊ ဝေသာ
 လီစသော အနောက်မျက်နှာတလွှား၊ ပုဏ္ဏားဇော်ဂီ၊ ဒေသန္တရီ၊
 ဗေရာဂီ တို့အား၊ စူးစားဖွေနည်တော်မူလျှင်။ ချက်မြင်ဧကန် မှန်
 သောအားဖြင့် မဇ္ဈိမတိုက်၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၊ ဂယာသီသအရပ်၊
 နေရဉ္စရာ မြစ်အနီး၊ တဆွဲရှစ်မင်းပယ်စာ၊ မြေမျက်နှာထက်၊
 ရှေးပေါ်နှောင်းပျက်၊ ဘွားဘက်တော်စစ်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေ
 ဆီကောင်းနှစ်၊ အမွန်ဖြစ်သော၊ မင်္ဂလာဥကင်၊ သမိုက်ပြင်ထက်၊
 အမြင့် အတောင်တရာ၊ အဝန်းထက်ဝက်၊ ခက်မပင်စည်၊ တည်
 သောအားဖြင့်၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်၊ သစ်ပင်နွယ်မြက်၊ လကျာ
 ရစ်ရှေးရှု။ မျက်နှာမူလျက်၊ ဝဇီရာသန ပလ္လင်၊ တကုံးပြင်ကဲ့
 သို့ဖြစ်၍၊ အလုံးစုံသော သဗ္ဗညုဘုရားတို့၊ တိမ်မှောင်မိစ္ဆာ၊
 ကိလေသာ အပေါင်းကို၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ပယ်ဖျက်
 အောင်မြင်တော်မူရာ၊ မဟာဗုဒ္ဓဟော၊ စေတီမြတ်အား၊ ဘေး
 လောင်းတော်သီရိဓမ္မာသောကဒေဝါနံပိယတိဿ၊ ကလိင်္ဂစကြာ
 ဝတေးမင်းတို့ကဲ့သို့ အလွန်ကြည်ညိုစွာသော ရွှေနှလုံးတော်ဖြင့်
 ခြီးမြှင့်ပူဇော် လိုရကား။ ။

ရွှေငွေပတ္တမြား၊ သုံးပါးချယ်ပျစ်၊ နှစ်ထကျက်ရှိသော၊ ထီးတံ
 ခွန်၊ တန်ဆောင်း၊ ပန်းခုံပန်းခိုင်၊ ပေါက်ပေါက်စသော ဒေယျ

ဓမ္မ ဒါတဗ္ဗ အပေါင်းကို၊ ပရိကံလှူခြေ၊ ပြည့်စုံစေဦး၍၊ ရွှေ
နန်းနွယ်လာ မင်းတကာတို့၊ မခြီးဦးရဲ၊ မဘူးမြဲသော၊ ပုညာ
ဘိဇဇ၊ ပြအပ်သော တံခွန်ရှိရကား။ ။

ဖြူသောအရေး၊ ကြော့သွေးဖွဲ့ရစ်၊ နန္ဒင်းနှစ်သွေး၊ ရွှေရေး
ငွေရေး၊ ပိုးပရန်သွေး၊ စွေးစွေးနီရောင်၊ ကြာညိုတောင်အား
ဖြင့်၊ တရုငါးဆယ့်ခြောက်သွယ်၊ ကြိုးရစ်နွယ်သော၊ ပတ္တမြား
ရှင်မျက်စိ၊ ဘဝါးခြေလက်ချပ်၊ စက်ပကတိ၊ တွေးတွေးညိ၍၊
ကိုယ်လုံးဖြူလျက်၊ လက္ခဏာပုံညီ၊ ကွေးကွေးချီသော၊ သီရိစန္ဒရ၊
လပြည့်နေ့ည၊ လ၏အဝါ၊ ကုမုဒြာကြာဖြူ၊ သင်းခွေပန်း အ
ဆင်းရှိသော၊ နိဗ္ဗာနပစ္စယ နာဂရာဇာ၊ ဆဒ္ဒန်ရတနာ၊ စင်္ကြာ
ဆင်မင်း၊ တမ္ပတ်ခင်းလျက်၊ သီရိပဝရ မဟာရာဇိန္ဒာ ရတနာ
ဒေဝီ၊ အမည်တော်ရှိသော တောင်မိဖုရားကြီးနှင့်တကွ ဘုရား
သခင် သာသနာတော် (နှစ်ထောင့် သုံးရာ့ ခြောက်ဆဲ့ ငါး
ခုနှစ်) ရောက်ပြီး ဂေါဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၄-ခု၊ ကျတ္တိကာလ၊
သရဒအခါ၊ မဟာဗောဓိ မဏ္ဍိုင်နှိုက် ပွင့်တော်မူသော၊ ဘုရား
မြတ်စွာကို ရည်မှတ်တော်မူ၍၊ အနုမောဒနာ ကြော်ငြာသံတို့
ဖြင့် အဟုန်မစဲ၊ လှူပွဲသဘင် ယင်တော်မူသည်။

အဆုံးစွန်သော၊ ကိုယ်တော်အဖြစ်နှိုက်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊
ဆုကြီးရ၍၊ ဝေနေယျတို့အား၊ နိဗ္ဗာန်တရား၊ ဟောကြားကယ်ချွတ်
နိုင်လိုသော၊ ဘဝများစွာ၊ သံသရာလည်း၊ ပါရမီဆယ်ပါး၊
တရားအထွတ် ထိုင်လိုသော၊ ဆုတောင်း ပတ္တနာတော်နှင့်တကွ၊
မယ်တော် ခမည်းတော်၊ ဘိုးတော် ဘွားတော်၊ ဘေးတော် မင်း
ကြားကြီးတို့အားလည်း အမျှဝေတော်မူသည်။

မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးကား၊ ငါ၏သက်သေ ဖြစ်စေသော
ဟူ၍လည်း၊ ရွှေကရားဖြင့် ရေစက်သွန်းချ၊ တိုင်တန်းတော်မူ
သည်။

ဤသို့လျှင်၊ မြင်းမိုရ်ဂီရိ၊ ရဝိသသိ၊ မိုးလုံးညိ၏သို့၊ ကပ်လုံး
ကမ္ဘာ၊ ပြောပစရာ၊ အခွန်ရှည်စွာ၊ တည်ရာဖြစ်စေ၊ အမရပူရ
ရွှေနန်းတော်မှ၊ မဟာရာဇိန္ဒ အဂ္ဂမဟာ ဓမ္မရာဇဂုရု မည်သော၊
ပုရောဟိတ်၊ မြေနန်းတော်ဝန် မဟာမင်းလှ သာဂဘူ ဟူသော
အမတ်ကို၊ အရာမကသော၊ အချင်းအရင်းတို့နှင့်တကွ၊ စေခန့်
တော်မူ၍၊ မရွှိမတိုက်၊ မဟာဗောဓိ မဏ္ဍိုင်၌၊ ဤကျောက်
စာသံပိုင်းကို ထိုးမှတ်စိုက်ထား စေသတည်း။

သံပိုင်းလင်္ကာ

မင်္ဂလာဗဟို၊ မြလျှံညိုသား၊ မြင့်မိုရ်တပိုင်း၊ တင်းကြမ်း
မှိုင်းလျက်၊ မြန်တိုင်းဇမ္ဗူ၊ လက်ျာ ဇူဝယ်၊ ပြောင်ဖြူ ပစ္စယ
ရဲနာဂနှင့်၊ အမရနန်းမြင့်၊ ဖြူဝန်းဖွင့်သည်၊ ဆင်မင့်သခင်၊
ဆဒ္ဒန်ရှင်လျှင်၊ အောင်မြင် ဝှန်သည်း၊ ငါးမာရ် လှည်းသား၊
ဥဒည်းချက်ချာ၊ မြေမျက်နှာနှိုက်၊ ဝဇီရာသန၊ နန်းမဥကင်၊
သမိုက်ပြင်ထက်၊ ပလ္လင်ဘုံရွှေ၊ ဗုဒ္ဓဟေကို၊ ရွှေငွေပတ္တမြား၊ သုံး
ပါးချယ်နစ်၊ ပြောင်ပြောင်ရစ်သား၊ အိုးပျစ်မြူတာ၊ ရတနာတန်
ဆောင်၊ ပန်းတောင်ပေါက်ပေါက်၊ လွှဲဘောက်မိုးစွန်၊ ထီးတံ
ခွန်ဖြင့်၊ သရဝဏ်နှစ်၊ သက္ကရာဇ်ဂေါဇာ၊ ထောင့်ရာဖွဲ့ကျုံး၊
ရှစ်ဆဲ့သုံးတွင်၊ မိုးဆုံးဆောင်းစ၊ သရဒဝယ်၊ မဂဓတိုင်ခြေ၊

ဗိုလ်ယုံစေ၍၊ ဖြစ်ထွေကြောင်းလျား လှူတော်များကို၊ မွန်ကြား
မင်္ဂလာ၊ မော်ကွန်းစာဖြင့်၊ မဟာသင်္ခယာ၊ မဟာသီရိ၊ ပါဠိ
နက်ဘွဲ့၊ ရွှေဘွဲ့နှစ်ပွင့်၊ စည်သူဆင့်၍၊ ရှင်ပင့်မိန့်တော်၊ ရွှေခွန်း
ခေါ်သည်၊ မတ်ကျော်ကဝိ၊ မြတ်ပဏ္ဍိလျှင်၊ နှောင်းပြီးသာသနာ၊
ကမ္ဘာမြေရေ၊ တည်ထွန်းစေဟု၊ ကြက်သရေသွင်းနှိုး၊ စာရင်းထိုး
သည်။ မောက်ဖြိုးရွှေစာ သံပိုင်းတည်း။

မဇ္ဈိမတိုက်၊ မဟာဗောဓိမဏ္ဍိုင်၊ သံပိုင်းတော်ကို၊ လောက
လက္ခဏာ၊ အင်္ဂါခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူ၊ စောလှမြို့စား နေမျိုး
သီရိရာဇာသူ အမတ်ကို၊ ခန့်အပ်တော်မူ၍၊ ဣန္ဒနိလာ မဟူရာ
ကျောက်အပြင်၌၊ ကောင်းမွန် တင့်တယ်စွာ ဂေါဇာသက္ကရာဇ်
၁၁၈၄-ခု။ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၁၁-ရက်။ အင်္ဂါ
နေ့တွင် ရေးသားထုလုပ်ရ၏။

မြန်မာဘာသာ လင်္ကာ စကားပြေ စာကြောင်းရေ ၈၅။
ကျောက်မျက်နှာ အလျားအရှည် ၂-တောင် ၃^၀ - ၃^၀။ အနံ
၁-တောင် ၅-၃^၀။ ရှိသည်။

ဖော်ပြချက်

ဤမဟာဗောဓိ ကမ္ပည်းကျောက်စာ မော်ကွန်းသည်။ သက္က
ရာဇ် ၁၂၄၄-ခုနှစ် သင်္ဂဇာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး နောက်ပါ
တပည့် ဒါယကာ ဒါယိကာမ အပေါင်းနှင့် မဇ္ဈိမဒေသ မြတ်စွာ
ဘုရား ပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိသို့ အဖူးအမျှော် ကြွသွားရာ
တွင် ဘာသာစကားပြန် အဖြစ်နှင့် လိုက်ပါရသော ရန်ကုန်မြို့

ကျောက်တံတားရပ်နေ အကျွန်ုပ်၏ဆရာ အမိန့်တော်ရ ဦးပုတ်
နီသည် စုံစမ်းရှာဖွေ ရေးမှတ်ယူခဲ့သော ကျောက်စာမူအတိုင်း
မှတ်သားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အကျိုးငှာ စပ်လျဉ်းသော ဗဟုသုတ
ဖြစ်၍ ထည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည် ကမ္ဘည်းကျောက်စာရုံးနှိုက် အကျွန်ုပ်ခေတ္တလုပ်
ကိုင်စဉ်အခါက အိန္ဒိယဆိုင်ရာ ကမ္ဘည်းကျောက်စာဝန်ကြီးရုံးက
ရေးကူးပေးပို့လိုက်သည်မှာလည်း။ ဤအတိုင်းဖြစ်ပေသည်။

သံတော်ဦးတင်လွှာ ဆက်သခြင်း

ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည်ဘကြီးတော်မင်းတရား အမိန့်တော်
နှင့် မဟာဗောဓိသို့ ကမ္ဘည်းကျောက်စာနှင့် အလှူတော်များကို
သွားရောက် လှူဒါန်းကြရသော အရာယှိတို့က ဘကြီးတော်မင်း
တရားကြီးထံ ရှိခိုးသံတော်ဦးတင်ချက်မှာ။

ဘုရား ကျွန်တော်မျိုး ပုံမ်ဏား ဘိသိက်တော်ဆက်ရှစ်ပါး
ပုံမ်ဏား မဟာရာဇိန္ဒ အဂ္ဂမဟာ ဓမ္မရာဇဂုရု စာရေးကြီးနေမျိုး
ရာဇာကျော်သူတို့ ရွှေဘွားတော် မြတ်အောက် ရှိခိုးသံတော်ဦး
တင်ပါသည်ဘုရား။

မဇ္ဈိမဒေသမဂဓရာဇ်တိုင်း ရာဇာဂြိုဟ်ပြည်ဗုဒ္ဓဃာယာရပ်တွင်
သုံးလူအထွတ်၊ သဗ္ဗညုဘုရားပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိ စေတီ
တော်သို့ ထူးမြတ်သော အလှူတော် ကျောက်စာတော်များကို တင်
လှူစိုက်ထားရမည်။ ဘုရားအမိန့်တော်မြတ်နှင့် ဦးထိပ်ထက်ဆင်
ယွက်ရသည့်အတိုင်း သက္ကရာဇ် ၁၁၈၃-ခု နတ္ထော်လဆန်း ၁၂-

ရက်နေ့ အမရပူရ နေပြည်တော်က ခရီးလမ်းအစဉ်အတိုင်း ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း ထွက်သွားရာ တပို့တွဲလ ခညဝတီ ရခိုင်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်ပါသည်။ မုတ်သုံ-လေရေမသင့်၍ ရှစ်လကျော်တိုင် ဆိုင်းနေ ပြီးလျှင် ၁၁၈၄-ခု တန်းဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့ ခညဝတီမြို့က ပင်လယ်ကြောင်းကူးသွားလျှင် တပို့တွဲလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့ ဘင်္ဂလားမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်ပါသည်။

ဘုရား အမိန့်တော်မြတ် ရာဇသံများကို ဘင်္ဂလားကုမ္ပဏီ စစ်သူကြီးတို့ထံ အရောက် စီစဉ်ခင်းကျင်းတင်ပြ၍ လေးလကျော်တိုင် ဆိုင်းနေပြီးလျှင် ကုမ္ပဏီစစ်သူကြီးတို့က လမ်းညွှန်လမ်းပြလူပေး အပ်သူတို့နှင့် ၁၁၈၅-ခု ကဆုန်လဆန်း ၆-ရက်နေ့ ဘင်္ဂလားမြို့က အလှူတော် ကျောက်စာများကို ကောင်းမွန်စွာ လှေနှင့်တင်ဆောင်၍ ဂင်္ဂါမြစ်သို့ ဆန်တက်သွားရာ နယုန်လဆန်း ၁၃ ရက်နေ့ ပါတဠိပုတ်ပြည်သို့ ဆိုက်ရောက်ပါသည်။ ၎င်းပြည်က အလှူတော် အတင်တော်များကို ရထားလှည်းဖြင့် တင်ဆောင်ပြီးလျှင် ကြည်းကြောင်း ထွက်သွားရာ နယုန်လပြည့်ကျော် ၅-ရက်နေ့ ဃယာသီသမြို့သို့ ရောက်ပါသည်။

ဃယာသီသမြို့ကထွက်ရာ ၎င်းလပြည့်ကျော် ၆-ရက်နေ့နံနက် ဗုဒ္ဓဃာယာ မဟာဗောဓိ စေတီတော်သို့ ရောက်လျှင် မဟာဗောဓိပင် အနီးရှိသည့် ၆၄-ရွာကို ရှေးခတ္တိယမင်းတို့ လက်ထက်က သည် ယခုတိုင်စဉ်ဆက် အခွန်အတုတ်နှင့်တကွ အပိုင်စား ဟူ၍ တပည့်ဇော်ဂီ ၅၀၀-ကျော်နှင့် မဟာဗောဓိပင်ကို စောင့်နေ

သည့် မဟန္တကီ ဇော်ဂီ ဆရာကြီးထံ နေထွက်ဘုရင် အရှင် ဧကရာဇ် မင်းမြတ်က ထူးမြတ်သော အလှူတော် ကျောက်စာ တော်များကို မဟာဗောဓိစေတီတော်တွင် အတင်အလှူစေတော် မူ၍ ရောက်ကြောင်းနှင့် ပြောဆိုသည့်ကာလ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း သာ ကြည့်ရှု၍ ကောင်းမွန်စွာ တိုက်အိမ်နေရာ ပေးချနေထိုင် ရပါသည်။

ဇော်ဂီ ဆရာကြီးထံ အတင်တော် အလှူတော် ကျောက်စာ တော်များကို ဂူပြုသဒ္ဓါ တည်လုပ် သွင်းထားရမည်။ ဘုရား အမိန့်တော်မြတ်နှင့် ပေးအပ် သနားတော် မူလိုရင်း ပုံစံများကို ပြု၍ တော်သင့်ရာ တည်လုပ်လိုကြောင်းနှင့် ပြောဆိုသည်တွင် လက်သမား ပန်းရံတို့ကို ရှာပေး၍ အုတ်အင်္ဂါတေ ကိုဝင်ရန် များကို ပြောဆိုပြီးလျှင် မဟာဗောဓိ စေတီတော် (တတာခန့် ကွာ) မဟန္တကီ ဇော်ဂီ ဆရာကြီးတို့၏ အနီး ၁၁၈၅-ခု ပဌမ ဝါဆိုလဆန်း ၂ ရက်နေ့ပါသည့် ပုံတော်ပြုသဒ္ဓါတော်ကို ရွှေပန္နက် ငွေပန္နက် ချမှတ်တည်လုပ်ပြီးလျှင် ကောင်းမြတ်သည့် အခါ မင်္ဂလာကို ရွေးချယ်၍ အလှူတော် ကျောက်စာတော် များကို ရွှေနန်းတော်က ဘောင်တော်ဆိပ်သို့ ခင်းကျင်းပို့သည့်နည်း စီစဉ် မပျက် ရှေးဖျား ရွှေသိုင်း ၂။ ၎င်းနောက် ညောင်ရေအိုး ပန်းစုံ စိုက်၊ ၎င်းနောက် အရှင် ၂ ပါး သက်တော်စေ့ ထီး၊တံခွန်၊ ကြက်လျှာ၊ ၎င်းနောက် ရွှေပေါက်ပေါက်၊ ငွေပေါက်ပေါက်၊ ပတ္တမြားပေါက်ပေါက်၊ ၎င်းနောက် ရွှေတန်ဆောင်၊ ငွေတန် ဆောင်၊ ၎င်းနောက် ရွှေတံခွန်၊ ငွေတံခွန်၊ ၎င်းနောက် ရွှေမြူတာ ငွေမြူတာ၊ ၎င်းနောက် ရွှေပဒေသာ၊ ငွေပဒေသာ၊ ၎င်းနောက်

ရွှေမွမ်းသံထီး၊ ၎င်းနောက် ကျောက်စာတော်၊ ယိုးဒယား တန်
 ဆာဆင် အကစု၊ ၎င်းနောက် ခရာဗုံမောင်း၊ အတီးအမှုတ်၊
 ဘိသိက်တော်ဆယ့်ရှစ်ပါးပုံမ်ဏား၊ သာသနာပိုင် မဟာရာဇိန္ဒြအဂ္ဂ
 အဟာဓမ္မရာဇဂုရုနှင့် ယှစ်ပါးပုံမ်ဏားတော်စု၊ ၎င်းနောက် စာရေး
 ကြီး နေမျိုးရာဇကျော်သူနှင့် မြန်မာ ကျွန်တော်မျိုး အမှုထမ်း၊
 အသနားတော်မြတ် ခံရသည်အတိုင်း ဝတ်ဆင် ကျင်းပလျက်
 ၎င်းနောက် မဟန္တကီ ဇော်ဂီ ဆရာကြီးကို ဇော်ဂီ ၄၀၀-ကျော်
 ဆင်မြင်းစီးနင်း ခင်းကျင်းလျက် ၎င်းနောက် ဃာယာမင်းကစေ
 လွတ်သူ မွန်ရှည် ဆိုသူနှင့် မြင်းစီး ၁၀၀ ကျော် အစုစုလူပေါင်း
 ၁၀၀၀ ကျော်တို့နှင့် အစဉ်သင့် ခင်းကျင်းပြီးလျှင် မဟာဗောဓိ
 စေတီတော်ကို လက်ျာရစ် သုံးကြိမ် လှည့်ပြီးမှ စေတီတော် ရှေ့
 ကနွား မဏ္ဍပ်အောက် သင်ဖြူး ကော်ဇောပေါ်တွင် အလှူ
 တော်များကို ကောင်းမွန်စွာ ကျင်းပပြီးလျှင် ရေစက်သွန်းချ
 လှူတော်မူပြီးမှ အမျှပေးဝေတော်မူသည်။

ဆုတောင်းတော် စာကိုလည်း သမာဒေဝ နတ် အပေါင်းတို့
 ကောင်းချီးပေး၍ သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်စေခြင်းငှာ ထပ်မံ
 ဘတ်လျှောက်ပြီးလျှင် သဗ္ဗညု ဘုရားဆုကို ပန်ဆင်တော်မူသော
 သာသန ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ် တောင်ညာ
 အရှင် မိဖုရားခေါင်ကြီး သားတော် သွီးတော် ရတနာမြတ်ကို
 လှူတော်မူသည့် အလှူတော် ကျောက်စာတော်များကို သာသ
 နာ ၅၀၀၀ ကျော် တည်သမျှ ကာလပတ်လုံး မတိမ်းမယိမ်း မယို
 မယွင်း မပျက်မစီးစေရ စောင်မ ကြည့်ရှုကြရမည် အကြောင်းနှင့်
 သာသနာတော်ကို စောင့်ကုန်သော နတ်၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊

အာကာသစိုး၊ ဂင်္ဂါယမုနာ၊ မြို့ရွာတောတောင်ကို စောင့်သော နတ်တို့မှ စ၍ သမာဒေဝ နတ်မြတ် အပေါင်းတို့အား ဘုရား အမိန့်တော်မြတ်ကို (ဘုန်းတော်ချီ၍) ပြန်ဆိုပြီးလျှင် အလှူတော် ကျောက်စာတော်များကို တည်လုပ်သည့် ဂူပြဿဒ်အတွင်း အသေအချာ နေရာကျ သွင်းထား၍ မဟန္တဇီ ဇော်ဂီဆရာကြီး သို့ ပြသပေးအပ်ပါသည်။ ရွှေမွမ်းသံထီး ၁ မှာ ဂူပြဿဒါတွင်း တွင် တင်ထားပါသည်။ ထီး ၁-မှာ ဂူတော်ရှေ့ခင်း သံမံတလင်း တွင် အုတ်အင်္ဂတေ မွမ်းမံ၍ ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ထားပါသည်။ ၎င်းထီးအနီး ခေါင်းလောင်းကို ဂူတော်ရှေ့ ကောင်းမွန်စွာနေရာ ချထားပါသည်။ အလှူတော် ပြဿဒ်တော်များကို ၄-လကျော် တည်လုပ်တင်လှူပြီးပြေ၍ နေရဇ္ဇယာ မဟာဗောဓိအနီး မြို့ရွာ တောတောင် အနေများကို ကြည့်ရှု မှတ်သားရအောင် အစုံအညီ လှည့်လည်ကြရာ နေရဇ္ဇယာ မြစ်အရှေ့ဘက် (ဘကရီ) ခေါ်ဆို သည့်ရွာကြီးရှိသည်။ မြန်မာဘာသာ ပြန်ဆိုလျှင် (ဆိတ်မွေးရွာ) ခေါ်ပါသည်။ ဆိတ်လည်း တသောင်းကျော်ခန့် အများ မွေး ထားလျက်ရှိပါသည်။

(ဘကရီ) ရွာမြောက် တာခြောက်ဆယ်ခန့်ကွာ အရပ်တွင် ဘိနပ်ခြေ အချင်း လုံးပတ် ၁၀၃-လံ၊ သပိတ်မှောက်ကသည် အထက်သို့ပြိုလျက် အမြင့် အတောင်ရှစ်ဆယ်၊ ပတ်လည်တံတိုင်း မုဒ် ၄-မျက်နှာ၊ အရံ စေတီပျို့များနှင့် ရှိပါသည်။ ၎င်းဘုရား ကြီး စေတီမြောက်ကပ်လျက် ညောင်ငူတို့အမြစ်တွင် ဆုံအနီ များ သုတ်လျက်ရှိပါသည်။

အနီးအပါးရှိသည့် ဟိန္ဒူလူမျိုး အသက် ၈၀-ကျော် ၉၀- ခန့် လူကြီးတို့ကို မေးရာ ဘုရားစေတီမှာ ရှေးပါတဠိပုတ် မင်းကြီး

လုပ်ဆောင်ကြောင်းနှင့် ဘေး-ဘိုး-ဘတို့ ဆင်းသက် ပြောဆို သည်ကို ကြားသိဘူးပါသည်။ အဝေးအနီးရှိသည့် မြို့ရွာများက ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့ မင်္ဂလာ အိမ်ယာဆောင်နှင်းလျှင် ညောင်ပင်မှာ ၂-ပါးစုံ သားကောင်း သွီးကောင်း ရပါစေ၊ ဥစ္စာ စည်းစိမ် ကြွယ်ဝတိုးပွား၍ အသက်ရှည်ပါစေ၊ ဆုတောင်းလျှင် သား ကောင်း သွီးကောင်းရသည်။ အစီအစဉ် ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ယခု တိုင်း ပူဇော်ပသ၍ ဆုတောင်းပတ္တနာ ပြုကြပါသည်။ ထွက်ဆို ချက်အတိုင်း မှန်-မမှန်ကို ကြည့်ရှုကြရာ အသီးသီး အနီးအဝေး မြို့ရွာများက မင်္ဂလာ ဆောင်နှင်းသူတို့ တီးမှုတ်၍ အလျှောက် အပတ် မကြာမကြာ ပူဇော်လှာသည်ကို သိမြင်ပါသည်။

နေရဉ္စယာမြစ်နှင့် စေတီကြီး တာ ၅၀-ကျော်ခန့် ကွာပါ သည်။ စေတီကြီး အရှေ့တောင် တာ ၁၀၀-ခန့်ကွာ အရပ်တွင် ကုန်းမြင့် အုတ်ဂူပျက်အလယ် ရင်တော်က သည် အထက်သို့ပေါ် လျက် ကျောက်ညိုရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်ကို တွေ့၍ အုတ်မြေများ ကို တူးဖော်ကြည့်ရှုကြရာ လိုဏ်ဂူ တကားဟောင်း ပလ္လင်တော် များနှင့်အစုံ ထက်ဝယ်တော် ဉာဏ်တော် ၃^၆ - ၂^၀ ပမာဏတော် ၎င်း၊ ဆံတော် လက်ျာရစ် နဖူး မျက်မှောင်တော် ၂-ဖက်အလယ် ပဒုံမာစက်၊ မေးတော် ရင်တော် မောင်းတော်များတွင် ကြိုး ကြောင်ရစ်လျက် ကျောက်ညို မဟူရာအသွေး အရောင်အလက် ထ၍ အတုမရှိ တင့်တယ်လျောက်ပတ် သိမ်မွေ့သည်ကို မြင်ကြ လျှင် ပါသည့် လူကြီးလူငယ်တို့ များစွာကြည်ညိုခြင်း ရှိကြသော ကြောင့် အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်သည်။ အရှင် ကိုးကွယ်တော် မူထိုက်သည့် ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ ပြောဆိုတိုင်ပင်ပြန်လှာကြ၍ (ဘဂ

ရှိ) ရွာရှိ အသက် ၈၀-ကျော် ၉၀ ခန့် လူကြီးနှင့် ယယာသီသမြို့ ရှိပုံမဏားပညာရှိ လူကြီးတို့ကို ပင့်ခေါ်၍ မဟန္တကီ ဇော်ဂီဆရာ ကြီးရှေ့ ရုပ်ပွားတော်ကြီး အကြောင်းကို မေးရာ၊ (ပသီလူမျိုး- အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့ အစိုးမပိုင်မီ) ရှေးခတ္တိယမင်းတို့ စိုးအပ်သည် ကာလ ၎င်းအရပ်တွင် ဘုရားနွယ်စစ် မင်းတို့ အသီးသီး စဉ်ဆက် ကောင်းမှု ပြုလုပ်ကြသည့် နေရာဌာနဖြစ်၍ မည်သည့် မင်း ကောင်းမှု ဖြစ်သည်ကို မဆိုနိုင်ပါ။ စေတီကြီးမှာ ရှေးပါတဠိပုတ် မင်းကြီး တည်လုပ်သည်။ လူကြီးစဉ်ဆက် ပြောဆိုသည်ကို ကြား ဘူးကြသောကြောင့် ရုပ်တုတော်ကိုလည်း ပါတဠိပုတ်ပြည်ကို အစိုးရသော သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး ကောင်းမှု ဖြစ်ကြောင်း နှင့် စကားစဉ်ဆက် ပြောဆိုကြပါသည်။

အများခေါ်ဝေါ်ကြသည်မှာ ဗုဒ္ဓဘဝ ဘာရဖြစ်၍ (သကျ မုနိ) ခေါ်ကြပါသည်။ အသီးအသီး ထွက်ဆိုကြသောကြောင့် (သကျမုနိ) အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ကိုးကွယ်တော်မူရန် တင်ဆောင် လိုကြောင်းနှင့် မဟန္တကီ ဇော်ဂီသို့ ပြောဆိုလျှင် နေရဉ္စယာမြစ် အနောက်ဘက်ယှိမှာ ကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ပင့်ဆောင်လိုလျှင် ယာယာမင်းထံတောင်းဆိုမှရမည်ပြောဆိုသော ကြောင့် ယာယာမင်းသို့ ပေးမည့်အမိန့်တော်ကို ရေးသားရန်အနား ၄-မျက်နှာ ရွှေပန်းနွယ်ချယ်လှယ်သော စက္ကူတွင် ဘေးလောင်း တော် ပသေနေဒီ ကောသလမင်း သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးတို့ အစဉ်မပျက် ကိုးကွယ်ခြီးပင့်သည်။ ရှင်ဂေါတမ ရုပ်ပွားတော် (သကျမုနိ) ဘုရားရှင်ရှိကြောင်းကို မဟာဗောဓိရောက် ဇော်ဂီတို့ ရှိခိုးသံတော်ဦးတင်ချက် ရှိသည်ဖြစ်၍ မဟာဗောဓိ စေတီတော်

သို့ စေလွှတ်သူ ပုရောဟိတ်အမတ် ကျွန်တော်မျိုးမှူးမတ်တို့တွင် အမြဲတ္တရာဇရိန် ရာဇာက သကျမုနိ ရုပ်ပွားတော်ကို ပေးဆက်လို မည့်အကြောင်းနှင့် ဝန်ရှင်တော် စစ်သူကြီးမင်းတို့ စာရေးပြီး လျှင် ချည်ကတ္တီပါအိတ်သွတ်သွင်း ဒေါင်းတံဆိပ် ခပ်မှတ်၍ ပတ္တမြားကျောက်နီတင် လက်စွပ် ၂၊ မောင်းကြီး ၁၊ လက် ကျားအင်္ကျီ ၂၊ အထည်အလိပ်များနှင့် ယာယာသီသမြို့တွင်ရှိနေ သည့် ရာဇဂြိုဟ်မင်းဆိုသူ အမြဲတ္တရာဇရိန်ထံ ဝင်ထွက်တင်ပြ ပြောသည့်ကာလ အရှေ့မျက်နှာတိုင်းကြီး ပြည်ကြီး ထီးဆောင်း မင်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော နေထွက်ဘုရင်အရှင် သာသန ဒါယကာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်က လိုတော်မူသည်ဆို လျှင် ရုပ်ပွားတော်သာမက လိုတော်မူသမျှကို ဆက်သပါမည်။ နောင်အလိုရှိတော်မူလျှင်လည်း မှာတော်မူပါမည့်အကြောင်းနှင့် ကျိုးနွံရိုသေစွာ ပြောဆိုပြီးလျှင် လိုတော်မူသည့် ဘုရားရုပ်ပွား တော်ကို အနှောင့်အယှက်မယှိ ပင့်ဆောင်ယူစေပါသည်ဘုရား။

၎င်းသံတော်ဦးတင်လွှာသည် ရာဇဝင်မှာ မဖော်မပြပဲ တိမ် ငုပ်နေသည်ဖြစ်၍ မှတ်သားလိုသူတို့ အကျိုးငှာ မူတော်ပုရပိုက်နှိုက် ရေးသားသည့်အတိုင်း မတိမ်းမယိမ်းရ ကူးယူမှတ်သားထားရာ ဤအခဏ်းနှင့်စပ်လျဉ်း သက်ဆိုင်သောကြောင့် မကွဲမပြား မှတ် လိုသူတို့ မှတ်ကြရန် ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းသည့် သကျမုနိ ရုပ်ပွားတော်ကို မဇ္ဈိမဒေသအရပ် မဟာ ဗောဓိ အောင်မြေဌာန ယာယာမြို့(ဘကရီ) အရပ်မှ ပင့်ဆောင် ယူလှာရာ ရတနာပူရ အင်းဝရွှေမြို့တော်သို့ရောက်၍ မင်းကြား ကြီးကိုယ်တိုင် တန်ဆောင်း မြသဒ် ဆောက်လုပ်တင်ထား ကိုးကွယ်တော်မူသည်။

နောက် အမရပူရ ဒုတိယမြို့တည် ရွှေဘိုမင်းကြားလက်ထက် ရတနာပူရ အင်းဝမြို့မှ ပင့်ယူ၍ အမရပူရ ရွှေမြို့တော် အရှေ့ မျက်နှာ ဇောင်းကလောကန် အရှေ့ဘက် ရွှေဘိုမင်းကြားကြီး ကုသိုလ်တော် လောကမုနိ စူဠာစေတီတော် မဟာရံ တံတိုင်း အတွင်း အရှေ့မျက်နှာ အုတ်စရပ်တော်တွင် တင့်တယ်စွာ တင် ထားကိုးကွယ်တော်မူသည်။

နောက်သက္ကရာဇ် ၁၂၄၉-ခုနှစ် မန္တလေးမြို့ မိုးကောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးအာစာရ အသျှင်သူမြတ်နှင့် အုတ်ဝန် သံတော်ဆင့် ယိုးဒယားဈေးမြောက်ဖက်နှိုက်နေသော ဦးဖိုးကြီးတို့သည် အမရ ပူရမြို့မှ ပင့်ယူကြ၍ မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ပုဂံရွှေနန်းရှင် အိမ်တော်ရာဘုရား စေတီတော် မဟာရံတံတိုင်းအတွင်း စနေ ထောင့်တွင် သံတော်ဆင့် အုတ်ဝန်မင်း ဦးဖိုးကြီးက သွတ်မိုး စရပ်နှင့် တင်ထားကိုးကွယ် ပူဇော်ထားရာ ယခုတိုင် ယှိလေသည်။

၎င်းရုပ်ပွားတော်နှင့် ယှဉ်လျက် အနောက်ဖက်က စကျင် ကျောက်ဖြူ ရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေဘိုဘုရင်က သကျမုနိမဟူရာ ရုပ်ပွားတော်နှင့်သဏ္ဍာန်တူစွာ သီပေါဝန်ကို ထုစေ၍ (သေ လာမုနိ) ဘွဲ့ချီတော်မူ၍ ရွှေဘိုဘုရင် ကိုးကွယ် ပူဇော်သည့် ကုသိုလ်တော်ဖြစ်သည်။

ဤကား သက္ကရာဇ် ၁၂၆၂-ခုနှစ် မန္တလေးမြို့ မိုးကောင်းဆရာတော် ဦးအာစာရ အသျှင် သူ မြတ်နှင့် သံတော်ဆင့် အုတ်ဝန်မင်း ဦးဖိုးကြီးတို့ မိန့်ဆိုသော မှတ်သားချက် ဖြစ်သတည်း။

x x x x

အရပ်ရပ်ကိစ္စများ

ဝန်ကြီး သေနာပတိ မုတ္တမမြို့က ပင့်ဆောင်ခဲ့သော မြဆင်းတူ တော်ကို စစ်ကိုင်းမြို့သို့ မင်းကြားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ထွက်တော် မူ၍ ကြိုဆိုပင့်ယူ ကိုးကွယ်တော်မူကြောင်း။

ယွန်းကြီးမင်း မာညှုကပ် မင်းတို့က ရွှေဘွားတော်အောက် သို့ အဖူးအမျှော် သံတမန်တို့ လာရောက်သည်ကို အဖူးအမျှော် ခံတော်မူကြောင်း။

ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်း တရုပ်ပြည် တောက်ကွန်ဥတည်မင်းက ရမ် တာလောရဲး ရင့်ဆင်ရဲ စောလောစုံ တုံလောစုံ လဆင်းရဲးတို့ကို ဆက်သရန် လက်ဆောင်တော်များနှင့် သံအဖြစ် စေလွှတ်ရာ ဗန်း မော်မြို့ဝန် မဟာသီရိသီဟသူနှင့် သင့်မြတ်သောစကားကို ပြော ဆို၍ တရုပ်သံများ ပြန်သွားကြရကြောင်း။

ဂီတာမြို့ဘွားစား စီရင်ရသော ဂီတာစော်ဘွားက ခြေတော် ဦးခိုက်အမတ်တို့ကို စေလွှတ်၍ ဆက်သရန် ရှိခိုးလက်ဆောင်တော် များနှင့် လာရောက်သည်ကို အဆက်အသ အဖူးအမြော်ခံတော်မူ ပြီးလျှင် ဂီတာစော်ဘွား အမတ်တို့ကို ဟံသာဝတီမြို့ရောက် စီး သွားရန် လှေတက် လူသူ စားနပ်ရိက္ခာ ဒဝယ်ကူး သင်းဘော သဗ္ဗာန် မုက္ကဘူး သင့်သည်လှေများတွင် စီးစေ၍ ဒဝယ်မြို့ဝန် အရာရှိတို့က ပလောပီနံမြို့ရောက် ပို့သကူးသွားစေ၊ ဝန်တို့က မှာ စာပေးအပ် ကြပ်မလာခဲ့ရင်း လူတို့နှင့်ပြန်သွားစေသည်။

မင်းကြီးမဟာဗန္ဓုလသည် ဝေသာလီစား စန္ဒရဂန္ဓုရိန် ထကြွ သည်ကို ချီတက်တိုက်ခိုက်ရန် အာသံဗိုလ်မှူးမင်းကြီး မဟာသီလ

၀ နားခံမင်းကြီး မဟာနန္ဒကျော်ထင် လကျာစစ်ကဲး နေမျိုး
မင်းထင်ဇေယျသုတို့ကို အုပ်ချုပ်စေ၍ တိုက်ခိုက်ကြရာ ဝေသာ
လီစား စန္ဒရဂန္ဓရိန်လည်း ကိုယ်သက်လွတ်ရာ ဘင်္ဂလားမြို့သို့ ထွက်
ပြေး၍ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတို့ကို ခိုလေသည်။

အာသံပြည်ကို သိမ်းပိုက်ရာ ယာနီစော်ဘွား ဇယန္တာစော်
ဘွား ဘင်္ဂါရဟတ် မတောက်တိုးလျားစသော အာသံပြည် ကရံ
မြို့ ကိုးစော်ဘွားတို့က တနှစ်လျှင် ဒင်္ဂါးသုံးသောင်း ဆင်ပေါက်
မ ရွှေကြိုးကစုံ ယာနီစော်ဘွားကလည်း တနှစ်လျှင် ရွှေဒင်္ဂါးသုံး
သောင်း ဆင်ပေါက်မ ရွှေကြိုးကစုံ ဇယန္တာစောဘွားကလည်း
နှစ်စဉ် ဆယ်ခိုင် တခိုင် အခွန်ဆက်သရန် သစ္စာတော် ခံသည်။
အက္ကပတ်မင်းကလည်း သွီးရင်း ၂-ယောက်နှင့် ပဏ္ဍာလက်ဆောင်
အများ မင်းကြားကြီးထံ ကြိုးနွံစွာ ဆက်သရကြောင်း။

မင်းကြီးမဟာဗန္ဓုလသည် လက်ရုံးရည်ခိုင်ခန့်သဖြင့် ခရီးတွင်
ကျယ်သောကြောင့် လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်တော်မူသဖြင့် ပွဲလမ်း
သဘင် အခမ်းအနားကျင်းပတော်မူလျက် ဘွဲ့တော် ပေးသနား
ချီးမြှောက်တော်မူခြင်း စသည်မှာ ၎င်းမင်းကြီး၏ ဇာတိဇစ်မြစ်
အမျိုးအရိုးနှင့်တကွ ထင်ယှားလှာဖို့အကြောင်းများ ဆွေစဉ်မျိုး
ဆက်ပါ အစေ့အစုံ ဂုဏ်ရည်ကြီးကျယ်သော အကြောင်းများ
ရှာဖွေမေးမြန်းစုဆောင်းပြီးလျှင် သူရိယမဂ္ဂဇင်း ရုပ်စုံသတင်းစာ
များကို တာဝန်ခံအဖြစ်နှင့် လုပ်ကိုင်ရသော ကိုသိန်းမောင် စီစဉ်
ပုံနှိပ်သော သူရဲကောင်းဂဏန်း ၂ မင်းကြီးဗန္ဓုလ အတ္ထုပ္ပတ္တိ
တွင် ကြည့်ရှုကြရန် ဖြစ်ပေကြောင်း သတိပေးလိုက်ပါသတည်း။

မဇ္ဈိမတိုက် သိဟိုဠ်ကျွန်း ဇော်ဂီတို့က ကိုးကွယ်တော်မူရန် ပင့်ယူလာသော ပုလဲးဆင်းတုတော် ဖန်စေတီတော်များကို ဖောင်တော်-လှေတော်နှင့် အင်းဝမြေငူစခမ်းရောက် မင်းကြားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကြိုယူပင့်ဆောင်၍ ကိုးကွယ်ပူဇော် ထားတော်မူသည်။

အမရပူရမြို့ အနောက်တောင်ထောင့် ခမည်းတော်မယ်တော်တို့ ကောင်းမှုကုသိုလ် မင်္ဂလာဝေယန်ကျောင်းတိုက် မီးသင့်ရာ တံတိုင်းမီးတားနှင့် ကျန်လပ်ယိနေသည့် အတွင်းကျောင်းတော် နေရာနှိုက် အချင်းဘိနပ်သံတောင် ၁၂၀^၆၊ အရပ်တော် ပမာဏ သံတော် ၁၂၀^၆ ယှိသော စည်းခုံတော်ကြီးကို တည်လုပ်ပြီး ပြေသောကြောင့် ရွှေထီးအထွတ် တင်လှူတော်မူသည်။

ယခုအခါ တောင်မြို့ပုထိုးတော်ကြီးဟုခေါ်ကြသည်။ ဘွဲ့တော် (မဟာဝိဇယရံသီ) ဟု ကမ္မည်းကျောက်စာစိုက်ထားလျက်ယှိသည်။

ယင်းသည် ပုထိုးတော်ကြီး ကမ္မည်းကျောက်စာပါ သံပိုင်းလင်္ကာကို ကျက်မှတ်လိုသူတို့အဖို့ ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်ပါအံ့။

ကျောက်စာသမိုင်းလင်္ကာ

မင်္ဂလာဗဟိုရ် လေးရောင်စိုတွင် မြင်းမိုရ်မြေခိုး လုံးပြည့်ဖြိုးလျက် မိုးတခြမ်းပိုင်း တင်ကြမ်းမှိုင်းသား မြန်တိုင်းဇမ္ဗူ သန်လျက်ငူဝယ် ပြောင်းဖြူပစ္စယ ဆဒ္ဒန်လှနှင့် အမရဇေယျ ရွှေဝနန်းတည် ပြည်သုံးပြည်ကို အောင်စည်းခြန်းထစ် ဖြုန်းဖြုန်းရစ်

၍ ငါးနှစ်မစံ ဘိသိက်ခံလျက် အသမ္ဘိန်မေ့ တည်ထွန်းစေဟု
 သောင်းနေကိန်းပြည့် အိုးထိန်းလှည့်သို့ ပွင့်မည့်ကမ္ဘာ ဌာပနာ
 သား မဟာပဌမ ပိုင်မူလထက် ဝိဇယရံသီ မော်ကွန်းချီသည်
 စေတီတော်မြတ် စည်းခုံဓာတ်ကို နာဂတ်သာသနာ ပတ်လုံးကြာ
 အောင် မဟာသင်္ခယာ မဟာသီရိ ပါဠိစာအုပ် စည်သူချုပ်သား
 ဗဟုဗွိလို့ ဝိဂြိုဟ်အန္တတ် ဝက်မစွတ်ကို ရွှေထွတ်ရိပ်ငြိမ် ဘုံနန်းအိမ်
 ဝယ် နှစ်ကြိမ်ပိုင်စား သုံးပါးကာလ ဗျာဒိတ်ရသား ဒုတိယ
 တန်းခွန် တွင်းသင်းဝန်လျှင် မတ်ကျွန်တော်မျိုး စာရင်းထိုး
 သည်။ နန်းရိုးရွှေစာ သံပိုင်းတည်း။ ။

ရွာဝေးသူကြီး ဦးနု ဒုတိယနဝဒေးဘွဲ့ခံ ဝက်မ
 စွတ်မြို့စား တွင်းသင်းတိုက်ဝန်မဟာသီရိစည်သူ
 အမတ်ရေးသားသော ကျောက်စာ မော်ကွန်း
 သမိုင်းလင်္ကာကို ၁၂၆၂ - ခုနှစ်က ရောက်၍
 ရေးကူးခဲ့သည့်အတိုင်းဖြစ်သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၈၆-ခု ကဆုန်လဆန်း ၅-ရက် နံနက်
 ၆-မောင်းခန့် အချိန် အရှေ့တောင်က လေရောမိုးပါ ပြင်းထန်စွာ
 လှာပြီးလျှင် တိုက်ခပ်သောကြောင့် ရွှေနန်းတော်ပြဿဒ်တော်
 ကြီး ဒုပိကာကျိုးပြတ်၍ ဇေတဝန်ဆောင်တော် ဒုတိယဘုံကို
 ဖောက်ပြီးလျှင် မြေသို့ကျသည်ကို ပညာယှိတို့က အပြည်ပြည်
 ထောင်သော မင်းတို့ ပျပ်ဝပ်ကြိုးနွံရန်အကြောင်း ဆရာတော်
 သင်္ဃာတော်တို့ကလည်း ဘုန်းတန်းကြီးရန် နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်
 သည်ဟု ယူရန်ယှိကြောင်း စာသွင်းကြသည်။ ပညာယှိ စာဆို
 တော်တို့ကလည်း မင်္ဂလာရတုများကို ဆက်သကြသည်။

ဝကမစ္စတ်မြို့စား မဟာစည်သူနဝဒေးဆက်

ရတုပိုဒ်စုံ

၁။ ရွှေဘုန်းထက်ဖြာ သိန်းသင်္ချာတိ ရှိန်ဝါရွှန်းပွင့် ဝန်း
 ဝန်းတင့်သည် ကျွန်းနှင့် ကမ္ဘာ စက္ကဝါတွင် သည်သာရွှေဝ စံဇ
 ကဟု ဒေဝဒေဝိန် ထောင်ကိန်းချိန်သည် ထွန်းထိန်လှုံလန်း
 ဝေယန်နန်းကို လေယန္တရား မိုးစားဆောင်မြူး အောင်ထင်
 ကြူး၍ ခေါင်ဖူးရွှေထွတ် ရှိပန်းညွတ်က တွတ်တွတ်သံချို
 ပါရာဆိုသား အလိုညီစွာ ဆယ်ဒီသာတွင် တေဇောခေါင်ထိ ဥပရိ
 ဟု ကုဒ္ဒိမာန်နိမ် ဩဘာကြိမ်၍ အောင်ငြိမ်မင်္ဂလာ မြေမျက်
 နှာဝယ် စကြာမိုဗ်းပွဲ ရိုးရိုးရဲသည်။ သဲးသဲးရောက်တော့မည်
 ဘုရား။

၂။ စွေချုန်းစက်ဝါဒေဝရာလည်း ဇေယျာဝုန်ထိန် သံကြီး
 အိမ်၍ စက်သိန်လေးသောင်း ညောင်းညောင်းမြည်တွတ် ထုံလု
 ညွတ်လျက် ဘုံထွတ်ဗဟိုရ် ထီးလိုမင်းပြိုင် တရင်းဆိုင်သည် ရန်နိုင်
 ဘုရား ထိုသို့အာတွင် ဝိုးဝါးမမိုန် ဘုန်းတော်ရှိန်ကို အနိန္ဒြေ
 မိုးမြေလုံးသိ လေရေညို၍ ရွှေထိအထွတ် ညွတ်လျက်ပြည်ထောင်
 ကျွန်းလုံးဆောင်သား ကုန်းဘောင်ဌာန ဘေးလောင်းကတည့်
 ရွှေဝသစ်နန်း ဘိုးတော် မင်းတို့ အောင်ခြင်း အောင်ဟိတ်
 အတိတ်ကောင်းခြီး အကြောင်းမှီလည်း ကြီးအံ့ ဘုန်းတော်
 ကျော်အံ့တရာ စက်ကမ္ဘာလည်း တက်ဖြာဖြိုးကဲ မိုးလုံးဝှဲးသည်။
 ရဲးရဲးပေါက်တော့မည်ဘုရား။

၃။ ဖွေနှုန်းဖက်ရာ လွန်သောအခါလည်း မဟာရာဇ ကာလ ရှည်ကြား ပြည်ထောင်ဦးဝယ် အောင်ဘူးမင်္ဂလာ ရေဂင်္ဂါတွင် ရွှေသာလျှံလန်း ဘုံထွတ်နန်းလည်း ပျံသန်းရာကျ သည်ဌာန ထက် ကံမကောဒိ တည်ရာရှိလျက် ဣဒ္ဓိယမည် ပွင့်လင်းစည်၍ ရွှေပြည်ဇမ္ဗူ သာသောဟူသို့ အောင်ဘူမိနက် ဘုံစက်လျက်တွင် ဘဝင်မိုးခေါင် ဘုန်းကျိုးဆောင်သား မာန်အောင်သီရိ မုဒ္ဒါ ဘိဟု သိဒ္ဓိဇေယျ ဗြဟ္မာသံဖြင့် နိုင်ငံပတ်ကုံး ကျွန်းလုံးကျေညာ ပြည်တရာလည်း သည်သာအထွတ် ညွတ်၍ ရွှေစက် ဆဆယ် ဆက်မည် စည်အံ့မစဲ ငြိမ့်ငြိမ့်သဲသည်။ ကဲကဲမောက်တော့ မည်ဘုရား။

ဤရတုပိုဒ်စုံကို ၁၂၆၂-ခုနှစ်က မန္တလေးမြို့တည် ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာတင်မင်းကြားကြီး လက်ထက်တော် စာတော်ဖတ်မင်း ဦးအံ့ စုဆောင်းထားသော မူတော် ပုရပိုက်မှ ရေးကူးထားသည့် ပုရပိုက်ယို တဆင့်ရေးကူးယူခဲ့သည့်အတိုင်းဖြစ်သည်။ မှတ်သား လိုသူတို့ အကျိုးငှါ ထည့်သွင်းလိုက်ပါသတည်း။

၁၁၈၆-ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ပဌမစစ်

အင်္ဂလိပ်များနှင့် စစ်ဖြစ်ပွားကြရာ မြန်မာက ထားသော ခံတပ်များမှာ-

- ၁။ ကြေးမြင့်ဒိုင်တပ်။
- ၂။ ကမာရွတ်တပ်။ (သရက်ကုန်းရွာအနီး အနောက်ဖက် တွင် ယှိမည်ထင်သည်။) ၎င်းကမာရွတ်သည် မြန်မာလို ရတနာကန်ခေါ်သည်။

- ၃။ သိင်္ဂုတ္တရကုန်းထိပ်တပ်။
- ၄။ ကျိုက်ကလို့တပ်။ (ဘုရားအရှေးဘက်) ယခုဝိုင်ယာလက်ဌာနဖြစ်နေသည်။
- ၅။ မော်ပီတပ်။ (မြို့ရာဟုထောင့် မရမ်းတောနှိုက်ယှိုသည် မြေကတုတ်ဖြစ်သည်။)
- ၆။ တာမွေတပ်။ (သင်းချိုင်းဖြစ်နေပြီ။)
- ၇။ လိုင်မြစ် ထန်းတပင်ဝတပ်။ (ယခု ကျွန်းကလေးမြစ်ပေါက် ခေါ်ကြသည်။) လိုင်မြစ်နှင့်၎င်း မြစ်ဝ အနောက် သန်လျက်ငူ အစွန်းနှိုက် မြေကတုတ် တပ်ယှိုသည်။ ယခု ဆန်စက်ဆောက်ထားသည်။
- ၈။ ဒလဘက် ပိုင်တကူဆိပ်တပ်။ (၎င်းနေရာ စုံစမ်းမရ။)
- ၉။ ထောက်ကြံ့ဂူကြီးကုန်းတပ်။ (ရွာနှင့်ခြံဖြစ်နေသည်။)
- ၁၀။ ရန်ကင်းစံရာ မြစ်ဝတပ်။ (ညောင်တုန်းမြို့နယ်။)
- ၁၁။ လိုင်မြစ် ကျွဲကူးကင်းတပ်။ (ရွာယှိုသည်။) နေရာစုံစမ်းမရ။
- ၁၂။ မြောင်တင်တပ်။ (ယခု မြောင်းတင်ခေါ်သည်။ မြေကတုတ်ယှိုသည်။)
- ၁၃။ ကုန်းတန်းကန်ပဲ့တပ်။ (ခြံအိမ်ဖြစ်နေပြီ။)
- ၁၄။ ရန်ကုန်တပ်ခလေး။ (ပန်းဆိုးတန်း ကျောက်တံတားအရပ်များ။)
- ၁၅။ ကျွန်းဦးကင်းတပ်။ (ကျွန်းဦးရွာယှိုသည် ခတ္တိယမြစ်မြောက်ဖက်ကမ်း။)

- ၁၆။ ကုန်းတန်း တံတားကြီးတပ်။ (ရွာနာမည်သာ ယှိသည် ပျက်၍ မီးရထားလမ်းဖောက်နေသည်။)
- ၁၇။ ပုစွန်ထောင်တပ်။ (ယခု တပ်မြေခေါ်ကြသည်။)
- ၁၈။ အလိမ် အလည် တပ်။ (ယခု မြို့ကလေးကုန်း ခေါ်သည်။)
- ၁၉။ လိုင်မြို့တပ်။ (မြို့ရိုးကျုံးနှင့် ယှိသည်။)
- ၂၀။ အင်္ဂပူမြို့တပ်။ (ညောင်တုန်းမြို့ပိုင် အင်းမရွာမြောက် အနီးမှာယှိသည်။)
- ၂၁။ ကုက္ကိုဝကင်းတပ်။ (ညောင်တုန်းနယ် ကျွန်း ထိပ် အငူ ဖြစ်သည်။)
- ၂၂။ မင်္ဂလာဒုန်တပ်။ (၁၂၄၂-ခုနှစ်က တပ်မြေကတုတ်နေ ရာ တွေ့သေးသည်။ ယခု ဂေါက်ကလပ်ကွင်း ဖြစ်နေပြီ။)

၎င်းတပ်များထားကြောင်း ရှေးမှီမော်ပီမြို့နေ၊ ဖိုးစံထွား၊ ဖိုးမှော်ကြီး၊ ဖိုးအောင်မြတ်၊ သက်ကြီးတို့ အစဉ်အဆက်ပြောကြသည်ကို စုံစမ်းရသည်အတိုင်း ဖော်ပြသည်။

- ၁။ ဇွဲသဘုံမြို့စား မဟာဇေယသူမှာ ကျိုက်ကလို့ တပ်က ခုခံရသည်။
- ၂။ လက်ဝဲဝင်းမျိုး မင်းကြီး မဟာ မင်းလှဇေယသူမှာ ကြေးမြင့်ဒိုင်တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၃။ စားတော်ဝန် မင်းလှ မင်းခေါင်မှာ သိဂုံတ္တရကုန်း တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။

- ၄။ ဝန်ကြီး သတိုးမင်းကြီး မဟာမင်းခေါင်မှာ ရန်ကုန် တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၅။ မြို့လပ်ဝန် မင်းကြီးမဟာမင်းလှ မင်းခေါင်မှာ ပုစွန် တောင်တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၆။ အတွင်းဝန် မင်းကြီး မဟာ မင်းလှ ရာဇာမှာ ရေ ကြောင်းတပ်များကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၇။ မုတ္တမမြို့ သူကြီး သီရိသမန္တကျော်ခေါင်မှာ ကမာရွတ် တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၈။ ကျောက်ဆည်ဝန် မင်းရဲကျော်ထင်မှာ မြင်းတပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၉။ မဟာသီဝလမှာ မော်ပီမြို့တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၁၀။ စို့လေးဆယ် ခိုင်းဝန် နေမျိုးမင်းလှမင်းခေါင်ကျော် မှာ မင်္ဂလာဒုန်တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၁၁။ မြောက်ဒဝယ်ဗိုလ် မင်းကျော် မဟာ မင်းခေါင်မှာ ထောက်ကြံ့ဂူကြီး ကုန်းတပ်ကို အုပ်ချုပ်ရသည်။
- ၁၂။ စစ်ကဲး မင်းတင်ဇေယျသူကို တာမွေတပ်ကို ဖြည့်သည် (တလိုင်လို တာမွေခေါ်သည်) မြန်မာလို တန်းတပင် ခေါ်သည်။
- ၁၃။ တပ်မှူး နေမျိုးသိဒ္ဓိသူ၊ နေမျိုး သိဒ္ဓိကျော်တို့ကို ကန် ပဲ့တပ်ကို ထပ်ဖြည့် အုပ်ချုပ်စေသည်။
- ၁၄။ သတိုးမင်းကြီး မဟာ မင်းခေါင်ကို ကျွန်းဦးသရက် တပင် တပ်ကို အုပ်ချုပ်ရန် ဗိုလ်မှူး ဝန်ကြီး သတိုး သုဓမ္မမဟာဗန္ဓုလက စီမံချထားသည်။

၁၅။ အတွင်းဝန် မင်းကြီး သီရိမဟာနန္ဒသင်္ကြံမှာ ပြည်မြို့က အုပ်ချုပ်ရသည်။

၁၆။ မြို့ဝန် မင်းကြီး မဟာ မင်းကျော် အောင်းမား ဝန် မဟာ မင်းလှ မင်းထင်တို့မှာ ပုသိန်မြို့က အုပ်ချုပ်ရသည်။

ဤကား မှတ်တမ်းစာရင်း လယ်ဝန် သံတော်ဆင့် ဦးထွန်း အောင်ထံယှိ ပုရပိုက်မှုမှတစ်ဆင့် ရေးကူး မှတ်သားချက်ဖြစ်သည်။ ယင်းသည့် ဘွဲ့တံဆိပ်ရကြသော အရာယှိတို့၏ ငယ်မည်ကို စာရင်းနှိုက် မပါချေ။

၎င်းစစ်အရေးတွင် ရန်ကုန်မြို့ သိမ်ဖြူတွင် မြန်မာနိုင်ငံ ဂေါ်ရာ စစ်သည်တို့ ဆိုင်ပြိုင်တိုက်ကြရာ မြန်မာတို့ဘက်က အရေးသာခြင်းကြောင့် ရန်သူစစ်သည်တို့ ကျဆုံးဖန်များ၍ ဆုတ်ခွာတော့မည့်ဆဲးဆဲးမှာ မြန်မာစစ်သည် အမှုထမ်းတို့ များစွာ ရေမွတ်သိပ် ပင်ပန်းခြင်းဖြစ်၍ အားကုန်ခန်းနေရာ အုပ်ချုပ်သော ဗိုလ်မှူးတို့က ရေပို့ လှူဖြည့်မလွှတ်သည်အတွက် မြန်မာစစ်သည်တပ်သားတို့က ငါတို့သည် ရန်သူတို့ လက်နက်နှင့်မသေ။ ရေငတ်လို့သာ သေရကြလိမ့်မည် ဖြစ်ချေသည်။ နောက်နှိုက် အုပ်ချုပ်သော ဗိုလ်မှူးကို ထောက်လှမ်းရာ မမြင်သောကြောင့် မြန်မာစစ်သားတို့သည် ရေငတ်မွတ်သိပ်ခြင်းကို မခံမရပ်နိုင်၍ သိမ်ဖြူမှ ဆုတ်ခွာလှာကြရသည် အချို့တပ်သားများ ရေငတ်၍ သေကြရသည်။ ဤအခါ ဂေါ်ရာစစ်သည်တို့ သိဂိုတ္တရကုန်းကို ချဉ်းကပ် အိုင်အမာ ခုခံနိုင်ကြပေကြောင်းကို သိမှီသူတို့ အဆင့်ဆင့် ပြောပြကြသော မှတ်သားချက် ဖြစ်သည်။

ဟံသာဝတီကြောင်း ချီတက်စေရန် ခန့်ထား တော်မူသည့် ဝန်ကြီးမင်းကြီးမင်းခေါင်ကျော်သည် အမှုတော်ကို ရိုးပြောင့်စွာ မထမ်း၊ ကျေးဇူး သစ္စာတော်ကို မစောင့်၊ လက်နက်ကိုင် အမှု ထမ်းတို့ကိုလည်း အကြောင်းသင့်သူ လူငယ်ကိုသာ အုပ်ချုပ်စီမံ စေသည့်အတွက် အရေးတော် မသာကြောင်းကို သိရသဖြင့် ငမိုင်းငယ်ကို ကွပ်မျက်စေဟူသော အမိန့်တော်မြတ်အရ ကွပ် မျက်လိုက်သည်။

ကွပ်မျက်ခြင်းခံရသော ဝန်ကြီး မင်းကြီး မင်းခေါင်ကျော် ကား ရန်ကုန်ဝန်ကြီး ဦးမိုင်းကလေးဟု ရှေးက ခေါ်ဝေါ်ကြ သည်။ မြန်မာလက်နက်ကိုင် စစ်သားများ သိမ်ဖြူတွင် စစ်ပြုလျက် ရေငတ်နေရာ တစုံတရာ မထောက်မလှမ်းပဲ ကျိုက်ကလို့တပ်သို့ ဆုတ်ခွာနေသည့်အတွက် အကူအပန့် မရသောကြောင့် သိမ်ဖြူ နို့က် တိုက်ခိုက်ရေးတွင် မြန်မာစစ်သားများ ရေငတ်၍ အသေ မခံနိုင်ခြင်းကြောင့် ဆုတ်ခွာရကြောင်း မှတ်တမ်းပုရပိုက်မှာ ယှိ လေသည်။ ရှေးမှီသက်ကြီးတို့ အဆင့်ဆင့် ပြောကြသည်ကိုလည်း ကြားရလေသည်။

စစ်၏ အရေးအရာ အကြောင်းယှိသည်တို့ကို မင်းကြီး ဗန္ဓုလ ဉာဏ်မြင်သည့်အလျောက် စီရင်လိုသော ဆန္ဒများစွာယှိ ငြားသော်လည်း အင်းဝမြို့ ဘုရင်မင်းမြတ်အပါးတော်တွင် မင်း တိုင်ပင်အဖြစ် ထမ်းယွက်နေကြသော မှူးမတ်တို့သည် ဒေသန္တရ ဗဟုသုတ နည်းပါးသူတို့ ဖြစ်ကြသောကြောင့် အရေးကို မမြင် ကြပဲ လက်အောက် ခရိုင်ဝန်၊ မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးတို့ သံတော်ဦး

တင်လွှာကို ကြည့်ပြီးလျှင် မည်ကဲ့သို့ စီမံရန် အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ရန် သင့်ကြောင်းကို သံတော်ဦး တင်တော်မူလျှင် ဘုရင်မင်းမြတ်က ကောင်းပြီ မိန့်ချက်အရ မင်းကြီးမဟာဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးကို တက်လိုက် ဆုတ်လိုက် ရပ်လိုက်ဟု အမိန့်တော် အမျိုးမျိုးကိုနာခံ ထမ်းယွက်ရသောကြောင့် အရေးမပြီးချန်လှန် ထားရသည်လည်း များချေသည်။ မြစ်ဝ ကျွန်းဆွယ် စသော ကြည်းကြောင်း ရေကြောင်းစသော စစ်လမ်းမကြီးတို့နှိုက် အချုပ်အအုပ်ထားသော ဗိုလ်မှူး တပ်မှူးတို့သည် မီးဝေးချိတ် မာကဲ့သို့ ဉာဏ်နှင့်တကွ စွမ်းရည်သတ္တိ မဖော်မပြကြသဖြင့် အရေးမပြီးသည်လည်း ယှိရချေသည်။ ဤအခါနှိုက် ဘုရင် မင်းမြတ်သည်လည်း စိတ်တော် မကြည်မလင်သည့် အချိန်က များသောကြောင့် နားမလည်သော မှူးမတ်တို့ တင်ချက်ကို သဘောတူရချေသည်ဖြစ်ပေမည်။

သို့သော် ဘုန်းကံ ကြီးသောကြောင့် လောက သမုတိ နတ်ဟုခေါ်ရသော ဘုရင်မင်းမြတ်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား ဘဝကုသိုလ်အဟုန် အစွမ်းကုန်သောအခါ ပညာယှိ မှူးကောင်း မတ်ကောင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အလွဲလွဲ အချော်ချော် စီမံတတ်သည်။ ကံငယ်သည့် အခါ ရည်ရွယ်တိုင်း မပြီးချေ။ မိဖုရားခေါင်ကြီး အမိန့်တော်က တမျိုး၊ စလင်းမင်းသားကြီး မောင်အိုက အမိန့်တမျိုး ရှင်ဘုရင်က အမိန့်တမျိုးဖြစ်သောအခါမျိုး ကျရောက်လျက်ဖြစ်၍ ဓားနီးရာကို ခိုရသဖြင့် အသက်ဘေးကြောင့် ပညာရေး ကွယ်ပျောက်ရချေသည်။

အိမ်ရှေ့ဘုရား သာယာဝတီမြို့စား မင်းလည်း နောင်တော်ဘုရင်ကို သနားတော်မူသည့်အတွက် နန်းတော်၏ ဖြစ်ပျက်

ပုံကို အရေးမယူနိုင်သလောက် ဖြစ်သောကြောင့် မိမိဗိုလ်မှူး တပ်မှူးတို့နှင့် သာယာဝတီမြို့က ရန်သူကို ခုခံရန် စံတော်မူလျက် ယှိချေသည်။

ဤသည့်အခါတုန်းက မြန်မာလူကြီးတို့သည် ပဌမကုလား ကြီးဝင်သည့်အခါ ပဌမကုလားကြီးတက်သည့်အခါ ပဌမစစ် ကြီးဖြစ်သည့်အခါဟု ပြောလေ့ပြောထယှိကြသည်။

မြန်မာမင်း အင်္ဂလိပ်မင်းတို့ ရန္တပိုစာချုပ်နှိုက် ဖော်ပြသော အချက် (၁၁)ချက်အနက်မှာ (၇)အချက်နှိုက် မြန်မာမင်း ခန့် ထားသော အရေးပိုင်အရာယှိတယောက် အခြွေအရံ လူ ၅၀ လက်နက်ကြိယာအစုံနှင့် ကုမ္ပဏီဘုရင်မြို့တော်မှာနေစေ၊ ကုလား ပြည်မှာနေသော မြန်မာမင်းတို့နေစရာကို အတော်အသင့် တိုက် အိမ်ကို ဝယ်လိုလျှင် ဝယ်၍ နေစေ၊ အသစ် တည်လုပ်လိုလျှင် လည်း တည်လုပ်စေ။

၁၁-ချက်မှာ အိန္ဒိယတိုင်းကို အစိုးရသော ကုမ္ပဏီရှင်ဘုရင် သည် ဝန်ခံ၍ လက်မှတ်တံဆိပ်ခတ်သော စာချုပ်ကို မြန်မာ ဘုရင်လက်တော်ရောက် ပို့ရသည်ဟု စာချုပ်နှိုက် ဖော်ပြသော စကားကို ထောက်လျှင် ဤစဉ်က အင်္ဂလိပ်အစိုးရ မဟုတ်သေး အိန္ဒိယတိုင်း အစိုးရသော ကုမ္ပဏီရှင်ဘုရင်မျှ ဖြစ်သောကြောင့် ယခုကာလခေါ်ဝေါ်ကြသော အခြားဘာသာစကား ဧရာဝတီ ကုမ္ပဏီ ရိုးကုမ္ပဏီ ဘလုပ်ကုမ္ပဏီ ဘုံဘေဘားမားကုမ္ပဏီ စသည် တို့သည်ကား အစုစပ် လူဦးရေပေါင်းဖက် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်

ကြသည်ကို စွဲသဖြင့် ကုမ္ပဏီခေါ်ကြသည်ကို ထောက်လျှင် မြန်မာ ပြည် ပဌမစစ်ပြေငြိမ်းသော ရန္တာပိုစာချုပ်နှိုက်ဆိုသော ကုမ္ပဏီ ဘုရင်သည် အစုစပ်ဘုရင်ဟု ခေါ်ဝေါ်လျှင်လည်း လွဲမည်မထင် ဖြစ်ပေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၁၈၆-ခု ပဌမစစ်ဖြစ်ကြသည့်အခါ အင်္ဂလိပ် မင်း အစိုးရတို့နှင့်မဟုတ် ကုမ္ပဏီဖွဲ့သော ဘုရင်နှင့်သာ တိုက်ခိုက် သည်ဟု မှတ်သားဖွယ်ဖြစ်သည်။

ပဌမကုလားကြီးအဝင်မှာ ယေး-ဗိတ်-ဒဝယ်-တနင်္သာရီ နယ်များကို သိမ်းယူခြင်း ခံရသည်။ ဤအခါ ကုမ္ပဏီအစိုးရနှင့် ပိုင်သည့်နယ်အတွင်း နေထိုင် အသက်မွေးကြသော တလိုင်းမြန်မာ များကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်းကို အလျဉ်းမပြု အနေအထိုင် ချမ်းသာအောင် စောင့်ရှောက်ကြပေသည်ဟု သက်ကြီးတို့ အဆင့် ဆင့် ပြောကြလေ၏။

x x x x x

**တရားမ တရားသူကြီး ဦးအေးကို အတွင်းတော်သို့
ခေါ်တော်မူခြင်း**

တရားမ တရားသူကြီး ဦးအေးသည် သူနှင့် ငယ်သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကြသော လွတ်တော်ဝန်ကြီးများတို့၏ ဗောင်းနားချောင်း စသော အဆင်တန်ဆာမျိုးကို ဝတ်ဆင်လျက် တရားရုံးတော်ကို

တက်၍ တရားစီရင်ကြောင်းကို လွှတ်တော်ဝန်တို့က မင်းတရားကြီးသို့ ရွှေနားတော်ကြား သံတော်ဦးတင်ကြလေ၏။

မင်းတရားကြီးက တရားမ တရားသူကြီးကို ဗောင်းနားချောင်း အဆင်တန်းဆာများကို ဝတ်ဆင်လျက် အတွင်းတော်သို့ ဝင်ရန် သံတော်ဆင့်သို့ အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း သံတော်ဆင့်က စာရေးတော်ကြီးသို့ အမိန့်လွှာပေးအပ်သောကြောင့် တရားသူကြီးအိမ်သို့ သွားရောက်အမိန့်တော်ကို ပေးပို့ရာ တရားသူကြီးက အေးကောင်းပီ စာရေးကြီး သို့သော် နက်ဖြန်နံနက် ညီလာခံကို ငါဝင်နိုင်မည်မထင် နေ့ ၂-ချက်တီးမှ ဝင်၍ ခစားနိုင်မည့် အကြောင်းကိုသာ လျှောက်လိုက်ပေတော့ကွယ်ဟု မှာလိုက်သည့်အတိုင်း မင်းကြားကြီးသို့ သံတော်ဦးတင်ရာ ကောင်းပီ မောင်မင်း တာရှည်ဆွေးနွေးရန် ယှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ သူ အချိန်ပေးလိုက်သည်ကား အကောင်းဆုံးပဲ ဖြစ်ပေသည် ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဟေ့-သံတော်ဆင့် သာယာဝတီမြို့ စံနေသော ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်း ကျန်းခန့်တော်မူသည်ကို နောင်တော်ကြားသိရ၍ အလွန် ဝမ်းမြောက်တော်မူကြောင်း ညီခင် အလိုယှိရာ သုံးရန် ရိက္ခာမျိုးစုံ အသုံးအဆောင်များ ပို့လိုက်ကြောင်း။

စိတ်တော် ဆောင်ရာသို့ ကိုယ်မပါသည့်အခါ စိတ်တော်နှင့် ကိုယ်အားယှိအောင် ဓာတ်ပေးစေလိုကြောင်းများကို ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်းထံ အမှာစာနှင့် စေလွှတ်ပို့ရန် အမိန့်ပေးပြီးလျှင် အတွင်းတော်သို့ ဝင်လေ၏။

နောက်တနေ့ ၂-ချက်တီးအချိန် တရားသူကြီးဦးအေးသည် တရားရုံးတော်မှ ၂-ချက်တီးသောအခါ နန်းတော်ကြီးအတွင်း

ဆောင်သို့ ဝင်တော်မူ၍၊ ဘယ်နေရာက ထိုင်ရမလဲဟု ရှင်ဘုရင်
ကို မေးလေ၏။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး- မေးမနေပါနဲ့ ငါ့နေရာ ချန်လှပ်
၍၊ နေလိုရာက နေပါကွယ်။

အေး။ ။ ကောင်းပြီဆို၍၊ ရှင်ဘုရင်၏၊ ဝဲဘက် မျက်စောင်း
ထိုး သုံးတောင်ကွာက တင်ပလ္လင်ခွေ၍၊ ထိုင်လေ၏။

ဘုရင်။ ။ တရားသူကြီးကို ကြည့်ပြီး ရယ်လျက် မောင်အေး
သည် လွတ်တော်ဝန်ကြီးများ အဆင်တန်းဆာကို ဘာဖြစ်လို့
ဝတ်ရတုန်း။

အေး။ ။ ဘာမှဖြစ်လို့ မဟုတ်ပါ လွတ်တော်ဝန်ကြီး ငမို့
ငကြာဥ ငပုကြီးတို့ ဝတ်ဆင်ကြဒါနဲ့ ကောင်းလိမ့်မလားလို့
ကိုယ်လဲ သင်းတို့လို စီမံပြုလုပ် ဝတ်ဆင်ပြီးတော့ ရုံးတက်စီရင်
ရာ တခုတော့ထူးတယ်။

ဘုရင်။ ။ ဘာများထူးသလဲကွဲ့။

အေး။ ။ သူ့ကို ဝတ်ဆင်သွားယင် လမ်းသွားလမ်းလာတို့
ရှေ့ကလို မသွားမလာဝံ့ဘူး၊ မြင်ကြယင် မြင်ရာက မြေကြီးပြား
ပြားဝပ်နေကြဒါပဲ နောက်တော့ စဉ်းစားမိတယ်။

ဘုရင်။ ။ ဘယ်လို စဉ်းစားမိပြန်သလဲကွဲ့။

အေး။ ။ အော်- လွတ်တော်ဝန်ကြီးများတို့၏၊ တန်းဆာ
သည် စောက်ကျိုးနဲး လူကြောက်ပါကလားလို့ အောင်းမေ့
မိတယ်။

ဘုရင်။ ။ ကြံ့မှ ကြံ့ရလေ မောင်အေးနှယ်နော်- ဆို၍။
များစွာ ရယ်လေသည်။ မဟုတ်ဖူးကွဲ့ မောင်အေးရဲ့ လွှတ်တော်
ဝန်ကြီးတို့ အဆင်တန်းဆာမျိုးကို လူတိုင်း ဝတ်ဆင်ရသည် မှတ်
သလားကွဲ့။

အေး။ ။ နို့-ဘယ်လိုလူများ ဝတ်ရသေးသလဲ။

ဘုရင်။ ။ လွှတ်တော်ဝန်ကြီးရာထူးကို ချီးမြှောက်မှ အမိန့်
တော်နှင့် ဝတ်ဆင်ရတယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ အော်- သည်အဆင်တန်းဆာမျိုးကို လွှတ်တော်
ဝန်ကြီးများမှ ဝတ်ရသည်ဆိုဒါ ရှင်ဘုရင်ပြောမှ သိရပေတယ်။
ငအေးကတော့ သည်လိုရာထူးအလိုက် ပိုင်းခြားဝတ်ဆင်ရသည်
ကို သတိမထားမိ။ မိမိသူငယ်ချင်း လွှတ်တော်ဝန်ကြီး ငမှို
ငကြာဥ ငပူကြီးတို့ တခါတရံ ဝတ်ကြသည်ကို တွေ့ရဒါနဲ့
ငအေးလဲ မိမိသူငယ်ချင်းတို့လို ချုပ်လုပ်ပီးတော့ ဝတ်ဆင်ဒါ
ပါပဲ။

ဘုရင်။ ။ ဒါမျိုးဆိုဒါ ရာထူးအလိုက် အမိန့်တော်မြတ်ရမှ
ဝတ်ဆင်ကြရဒါ မောင်အေး။

အေး။ ။ ငအေးကတော့ ရှင်ဘုရင် အမိန့်ခံနေယင် ကြာလိမ့်
မယ်ထင်လို့ ပြီးလွယ်စီးလွယ် မိမိစာရိတ်နဲ့ အကုန်အကျခံ စီမံ
ပြီး ဝတ်ဆင်လိုက်တာပဲ။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး စာရိတ် ဘယ်မျှကုန်တုန်းကွဲ့။

အေး။ ။ စာရိတ် ၃-ပိသာကျော်သေးတယ်။

ဘုရင်။ ။ စာရိတ်ငွေ ၃ ပိသာ ဖြစ်ယင် ငါက ၄ ပိသာ
ပေးမယ်။ လွှတ်တော်ဝန်ကြီးတို့ အဆင်တန်းဆာများကို နန်း

တော်မှာ ထားခဲ့ရမယ်ကွဲ့။ သူတို့ လွတ်တော်ဝန်ကြီးများ စိတ်ညှိုး နွမ်းရန်ဖြစ်တယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ အောင်မယ် ရှင်ဘုရင်က သင်းတို့ကို အလေးဂရု ပြုလိုက်လေ၊ ပေးပါ စာရိတ်ငွေ ၄ ပိသာ ဤအဆင်တန်းဆာ တော့ နန်းတော်သို့ မသွင်းဘူး မပြတ်ပဲဝတ်၍ ရုံးတက်မယ် စုတ်တော့ မဝတ်ဖူး အသစ်လဲထပ်ပီးတော့ မလုပ်ဖူး ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ရှင်ဘုရင် စိတ်ဆိုးလိမ့်မယ်။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး ပြောမှဖြင့် စောက်လွှဲချည့်ပဲ ရှေ့ထုံး နန်းစဉ် စာတမ်း စာလာအတိုင်း အရာထမ်းအမှုထမ်း ဝန်ကြီး များကြီးတို့ ရာထူးအလျောက် ဝတ်ဆင်ကြရတယ်ကွဲ့။ မင်း ဆင် ယင် ဒါကို ငါက မကြည့်ချင်လို့ မဟုတ်ဖူး နည်းလမ်း မကျလို့ ငါပြောဒါကွဲ့ သိရဲ့လား။

အေး။ ။ ဒါဖြင့်လဲ ပီးလဲပီးရော့ပေါ့။ ငအေးမတော့ ဝတ် ဆင်လျက်ဖြစ်နေပြီ ချွတ်လို့ လဲမထားနိုင်ဘူး မစုတ်မချင်း အမြဲ ဝတ်ပီးတော့ ရုံးတက်ရအုန်းမယ်။

ဘုရင်။ ။ အေးကွယ် မင်းသဘော ယှိသလိုပါပဲ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ပြောကြဒါလဲ ဗိုလ်ရှုခံဖြစ်၍ သိကုန်ကြပါပြီ တော်ပါ တော့ကွဲ့။

x x x

အိမ်ရှေ့မင်း

ဘုရင်။ ။ သာယာဝတီမြို့စား ညီတော် အိမ်ရှေ့မင်းကျန်း ခန့်တော်မူကြောင်း သိရသောကြောင့် စိတ်တော် အေးပေပြီ မောင်အေး ဘယ်လိုများ သတင်းရပါသလဲ။

အေး။ ။ အိမ်ရှေ့ဘုရား သာယာဝတီမြို့နိုက် တလခန့်မမာ
တော်မူကြောင်း ကြားရပါသည်။ ယခု ကျန်းခန့်တော်မူနေပြီဟု
သတင်းကောင်း ရဒါပါပဲ။

ဘုရင်။ ။ စစ်အရေးကိစ္စလဲ ပြီးငြိမ်းသွားသဖြင့် ညီခင်ကို
မြို့တော်သို့ ဆန်တက်လှာရန် ခေါ်တော်မူမှ တော်မယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ ခေါ်တော်မူပေမဲ့ အကြောင်းရှာပီးတော့ အိမ်
ရှေ့ဘုရားနေမှာပဲ ရုတ်တရက် မြို့တော်သို့ လာမည်မထင်ပါ။

ဘုရင်။ ။ ဘာကြောင့်တုန်းကွဲ့ မောင်အေးရဲ့။

အေး။ ။ မြို့တော်မှာ အိမ်ရှေ့ဘုရား စံတော်မူရဒါ နား၊
မျက်စိ ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်၍ မိမိစားရာမြို့တွင် အေးအေးနေဒါနဲ့
တူတယ်၊ ညီနဲ့အစ်ကို နားချင်းမဆက်နိုင်တဲ့အတွက် ဝေးဝေးခွာ
နေဒါနဲ့ တူတယ်။

ဘုရင်။ ။ ဘာများညီခင် နန်းတော်မှာ နား-မျက်စိ မသင့်
ဒါများ ယှိပါသလဲ မောင်အေးရယ်။

အေး။ ။ မြတ်စွာဘုရားက ရာဇတောဝါလို့ ဟောထားရာ
ယခုတော့ မိဖုရားတောဝါ ဖြစ်မှာကို ငအေးတို့က အင်မတန်
ရှောင်နေရပါတယ်။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး အခု နေ့ညီလာခံစားသွားပီကွဲ့ မင်းနဲ့
ငါနဲ့ ၂-ယောက်ထဲပါ အပြစ် မဖြစ်ရပါ မင်းသိ ဒါပြောပြ
ဘာကွဲ့။

အေး။ ။ သိဒါ ပြောရမှာဖြင့် နန်းတော်မှာ အနောက်က
နေထွက်နေဒါပဲ။

ဂြိုဟ်က စလင်းဂြိုဟ်၊ အခြံအရံက မြောက်ဒဝယ်ဂြိုဟ် သံဆင့် ငအေးဂြိုဟ် သည့်ပြင်က အလိုပါဂြိုဟ်တေ များတယ်၊ ငအေးတို့မှာ ဘယ်မှ မဆန့်ကျင်အောင် တရားသူကြီး ပီပီ (ကာကောလောကန) နည်းဥပဒေသကို ကြည့်လို့ နေရပါတယ်။

ဘုရင်။ ။ ညီခင်သည် ငါ့ကိုတော့ အဖကဲ့သို့ ရှိသေလေးမြတ်လျက် ဖြစ်သောကြောင့် မကောင်းသောစိတ် မည်သည့် အခါမှ မကြံကြောင်းကို ငါယုံကြည်တော်မူပြီးကွဲ့ မောင်အေးရဲ့။

အေး။ ။ အိမ်ရှေ့ဘုရားက နောင်တော်ကို မနောက်မျှ ပြစ်မှားဘို့ကို မကြံကြောင်း၊ ငအေးလဲး သိသောကြောင့် သစ္စာပြုဝံ့ပါရဲ့ အိမ်ရှေ့အရာကို လို၍ ကြံစည်သော သူတို့ရန်က ယုံနေကြောင်းပါ။

ဘုရင်။ ။ သင်းတို့ ကြံတိုင်း ဖြစ်နိုင်ဘမလား သတ်ပစ်ယင်သေရမဲ့ အကောင်တေဘာကွဲ့ မောင်အေးရဲ့ ညီခင်မှာ မစိုးရိမ်သင့်သည်ကို စိုးရိမ်နေရှာဒါကို ငါအံ့ဩတယ် မောင်အေးရဲ့၊ သူလဲး တိုင်းပြည်ကို တဝက်ပိုင်သော မင်းပဲးကွဲ့ အပြစ်ယှိယင် သတ်ပစ်နိုင်တဲ့ အာဏာ တန်းခိုးနဲ့ ပါကွဲ့။

အေး။ ။ ရှင်ဘုရင် ပြောဒါက တယ်လွယ်တယ် ခက်ထာတော့ ရှင်ဘုရင်မသိ အနောက်က နေထွက်နေပါတယ်လို့ ပြောဒါ နားမလယ်ဘူးလား ဖွင့်ပြောရယင် ပေါက်ကြားသွားမှဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကြောင့် ငအေး အသက်တိုရလိမ့်မယ်။

ဘုရင်။ ။ အေး လကွယ် မိနုကို ပြောဒါ ငါသိပါရဲ့ ဒါတေ အရေးစိုက်စရာ ဘာယှိသလဲးကွဲ့။

အေး။ ။ အရေးသာ စိုက်စရာ မယှိတယ် ရှင်ဘုရင်က အ
ရေးစိုက်တော်မူလို့ မိဖုရားခေါင်ကြီး တင်ထားတယ်မဟုတ်လား။
သည့်ထက်တော့ မစိုက်နိုင်ဘူး အလွန်ဆုံးပဲမဟုတ်လား။

ဘုရင်။ ။ အေးကွယ် အရေးစိုက်မိလို့ မိဖုရားခေါင်ကြီး
တင်မြှောက် ထားပေမဲ့ ငါ့ညီတော်ကိုတော့ သင်းတို့ကြိုတိုင်း မ
ဖြစ်ရပါဘူး ရွှေမြို့တော်သို့လာရန် ခေါ်ရအုန်းမယ်ကွဲ့ မင်းလဲး
သိသမျှကို ငါသိရပါစေကွဲ့။

အေး။ ။ ခေါ်လို့ လှာယင် ကောင်းပါရဲ့ အတွင်းတော်နေ့
ညဉ့်ခစားကြရဒါက ငလန်း၊ ငဖုန်း၊ ငတိုး၊ ငမင်းတို့ကိုလဲး ရ
ဒါခေါ်ပီးစုံစမ်းယင် နဲးနဲးတော့ ရိပ်မိရန်ပေါ်စရာယှိကောင်းရဲ့။

ဘုရင်။ ။ မင်းပြောဒါ ဟုတ်တယ် သူတို့ စာဆိုတော်များ
ဖြစ်ကြတယ် တခါတော့ ခေါ်ပီးတော့ အပျင်းဖြေရင်းပေါ့ကွယ်
မင်းလဲး ငါ့အခေါ်ကို မစောင့်ပါနဲ့ အကြောင်းယှိယင် ဝင်ဒါ
ပေါ့ကွဲ့။

အေး။ ။ ရှင်ဘုရင် ပြောဒါက ပစပ်ကထွက်ထာမို့ တယ်
လွယ်တယ်။ ငအေးတို့မှာ အန္တရာယ်ကို များစွာ ကြည့်ရဒါနော်၊
တခါဝင်ပြန် ရှင်ဘုရင် မိဖုရားခေါ်လို့ သွားနေတယ်၊ တခါဝင်
ပြန် ရှင်ဘုရင် စိတ်တော် မကျန်းမမာဖြစ်နေတယ်၊ အဲးသည်လို
ကြုံပြန်တော့ တယ်စိတ်ပင်ပန်းတယ်။

ဘုရင်။ ။ အေးကွယ် မင်းပြောဒါလဲး ဟုတ်ပါရဲ့ ချိန်းလို့
မထားသမျှတော့ အကြောင်းညီနိုင်မယ် မဟုတ်ဖူးပေါ့၊ သို့သော်
ညနေ ၄-ချက်တီးအချိန် တောင်ဥယျာဉ် ရေကြည့်နန်းတော်သို့
အလည်အပတ် လာနိုင်ယင် တွေ့ကြရောပေါ့ကွယ်။

အေး။ ။ ဒါမှာတော့။ (ထွက်ဝင် သွားလား၊ မင်းတံခါး သို့၊ မှန်းထားပိုင်သ၊ အခွင့်ရလည်း၊ ကာလဆေးမေး၊ အရေးယ ငင်၊ ရှုဆင်ခြင်လျက်)ဟု ဝိဇ္ဇရပျို့နို့က ဆိုထားသည် အတိုင်း လိုက်နာရပါမည့်အကြောင်း။

ဘုရင်။ ။ အဲဒါ တွင်းသင်းဝန်ကြီး ဦးညိုစီရင်တဲ့ ပျို့က မဟုတ်လား။

အေး။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ဝိဇ္ဇရပျို့ကို သည် မင်းကြီး တပါး သာ စီရင်တယ်လို့ မှတ်ထားဒါပါပဲ။ တွင်းသင်းမင်းကြီး စီရင် ထားဒါ ဝေဿန္တရာပျို့၊ ဇနကပျို့၊ ဝိဇ္ဇရပျို့၊ ၎င်းပျို့ ၃-စောင် ကိုတော့ အတော်ပဲ ကြည့်ရှုမိတယ်။ ဘလ္လာတိယပျို့ကို တယ် မကြည့်ရသေးဘူး။

ဘုရင်။ ။ ဘလ္လာတိယပျို့တော့ တို့ကို ရည်သန်စီရင်တဲ့ပျို့ ကွဲ့၊ ၎င်းပျို့ကို မိဖုရားကြီး နှစ်သက်တော်မူခြင်းကြောင့် ဆရာ ကြီးကို ခေါ်တော်မူ၍ နှီးသားဖျာပေါ်တွင် ငွေများကို ဖြန့်ကြဲ ထားရာ ဆရာကြီးလိုသလောက် ကျုံးယူစေ မိန့်ချက်အရ တွင်း သင်းဝန်ကြီး ကျုံးပီးတော့ ယူရတဲ့ ငွေများကို သားမယားကို မပေးမကမ်းပဲ ပညာကို အချီးအမြှောက် ခံရသည်။ အကျိုးယို အောင် ဇာတိ မောင်းထောင်ကြီးရွာ အရှေ့ ရေကန်ကြီးတူး ဖော်၍ ကုသိုလ် လုပ်ထားကြောင်း။ ကန်အမည်ကို (ဘလ္လာ တိယ)ကန်ဟု မှည့်ကြောင်း သံတော်ဦးတင်လွှာ ဆက်သကွဲ့။ ဤအကြောင်းကို မောင်းထောင်ရွာနေ မင်းကြီးတူ ဦးပေါဆယ် ပြောသည်။

မှတ်ချက်

၁၁၅၂-ခု တပို့တွဲ လဆန်း ၈-ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ တွင် ဝိဇ္ဇာပျို့ကို စီရင်၍ ပြီးကြောင်း။ နောက် အိမ်ရှေ့ မိဖုရား- သီရိ တိလောက မဟာဘဒ္ဒါ သုရတနာဒေဝီ တိုက်တွန်းချက်အရ ဘလ္လာတိယပျို့ကို ရေးသားသည်ဟု ၎င်းပျို့နိဂုံးတွင် ဆိုသည်။

အိမ်ရှေ့ စည်းစိမ်အခါ၊ အိမ်ရှေ့မိဖုရား ဘုရင်မင်း မြတ် စည်းစိမ်အခါ မိဖုရားကြီး မိဖုရားခေါင်ကြီးဟူ သောအသုံးကို သုံးမြဲဖြစ်ကြသည်။

အေး။ ။ ကောင်းပါပေတယ်။ ပညာယှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များ အသုံးပြုထားပုံသည် နည်းယူစရာဖြစ်ပါပေတယ်။ ခုမှပဲ မောင်း ထောင် ဘလ္လာတိယ ရေကန်၏ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းလင်းပေတယ်။ နောက်ဆုံးမတော့ ရှင်ဘုရင် လင်မယား စိတ်ဆိုးနေကြဒါ စိတ် ပြေအောင် ရေးသားဆက်သွင်းတဲ့ ပျို့အတွက် ဆုတော်ငွေကို (ရှင်ဘုရင်မက) ဖျာနှင့် ထည့်ပေး၍ ရသော ငွေကို ထာဝရ ကုသိုလ်ဖြစ် ရေကန်ကြီး တူးဖော် ပြုလုပ်ထားတဲ့အပြင် ဥဒါန်း မကျေ တည်ယှိစေရန် ဘလ္လာတိယ ရေကန်ဟု အမည်သမုတ်ထား ခြင်းသည် များများကြီး အဖိုးတန်ပါပေတယ်။ ငအေးတို့လဲ သို့လို့ ရှင်ဘုရင်က ပညာအတွက် ချီးမြှောက်တော်မူသည်ကို ခံရ ပါက တွင်းသင်းဝန်ကြီးလို့ နာမည်ထင်ယှားအောင် လုပ်ချင်ပါ ဘိတော့။

ဘုရင်။ ။ မင်းပြောယင် သည်လိုချည့်ပဲး ရှင်ဘုရင် လင် မယားလေး ဘာလေး ရှင်ဘုရင်မလေးနဲ့ ပြောတတ်ပါပေ့ကွယ်။ ငါတို့ကို မင်းဒီလိုပြောဆိုနေရယင် ကိစ္စတုန်းပီးဟု မထင်နဲ့အုန်း သံသရာရေးက လိုသေးသည်ကွဲ့။

အေး။ ။ သံသရာရေး ဘယ်လောက်ကျယ်တယ်ဆိုဒါအေး သိပါရဲ့ ရှင်ဘုရင်နဲ့ မိဖုရားကို မလေးမခန့် ပြောခြင်းကြောင့် သံသရာနှိုက် နစ်မျောလိမ့်မယ်လို့ ငအေးမထင် ငယ်သူငယ်ချင်း ကျောင်းနေဘက်ဖြစ်တော့ နှုတ်တက် နှုတ်လွယ်ဖြစ်နေတော့ ပြင် လို့ကို မရနိုင်ဘူး၊ လောကရေး တမလွန်ရေး ဘေးဖြစ်မည်မ ထင်။ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး ပြောဘို့ကို ကြံစည်ပါရဲ့ ဆားမခတ် တဲ့ဟင်းကဲ့သို့ ပေါ့တော့တော့ ဖြစ်နေတယ်။ ငယ်ငယ်က အတိုင်း ပြောရမှပဲး လေးလေးပင်ပင် ယှိသောကြောင့် ဂ-ရု ဖြစ်တဲ့ အ တိုင်း ငအေးမှာ စွဲနေပကောလေ။

ဘုရင်။ ။ အေးပါကွယ် မင်းသဘောအတိုင်း ပါပဲး စကား ကျန်နေဒါ ဆက်ရဦး၊ တွင်းသင်းဝန်ကြီး မယှိနောက် ရွာဝေးသူ ကြီး ဦးနုလဲး မည့်ဘူးကွဲ့။ တွင်းသင်းဝန်ကြီး၏ နောက် ဖြစ်ပေ တယ်။ သို့မို့ကြောင့် ဦးနုကိုလဲး တွင်းသင်းဝန်ကြီး ဦးညိုအတိုင်း အမည် ဘွဲ့ထူးများ ချီးမြှင့်တဲ့အပြင် ဝက်မစွတ်မြို့ကို အစားကံ ကျွေးပေးသနားတော်မူထားတယ်။

အေး။ ။ ဝက်မစွတ် မြို့စားပေတဲ့ တွင်းသင်း မင်းကြီး နောက်လိုက်မို့သာ မော်ကွန်းရေး ကျောက်စာရေး ဆုတောင်း

စာရေး ရတုပိုဒ်စုံရေးမတော့ ဝက်မစွတ်ပြင် မယ့်ဟု ငအေးက ထင်တယ်။ ရကန်ဆို ရွှေတိုက်စိုးသည် အဘိဓာန် အကြေဆုံး ဗဟုသုတ အများဆုံးပဲဟု ငအေးက ထင်တယ်။ စလင်းမောင် တလုပ်ဆိုတဲ့ ငွေတောင် မွေနှွမ်း ရကန်ကို ကြည့်ရပြန်တော့ မောင်တိုးကိုပဲ ချိတ်သလိုလို အပလီ အခရာတွေ ပရိယာယ်တွေ များဒါကို မှတ်ရပါပေတယ်။ စာဆို မောင်အိကတော့ ငွေတောင် နဲ့ မွေနှွမ်းကို သဘောကျလို့ထင်ရဲ့ တယ်အဆိုသန်ပါပေတယ်။ မောင်ဖုန်းကရာမကို နှစ်သက်သည်နှင့်တူ၏။ အဆိုသန်ပါပေတယ် စာဆို မောင်လန်းကတော့ မောင်တိုးရကန်ကို လိုက်ပီးတော့ ဖျက်ထာ တမျိုးပျော်ရွှင်စရာ ဖတ်လို့က ကောင်းပါ ဘိသနဲ့ အဆုံးမယ့်ဘူး တပိုင်းတစဖြစ်နေတယ်။

ဘုရင်။ ။ အဲဒါ မင်းပြောပြတဲ့ မောင်လန်း ရကန်ပျက်ကို ငါမကြည့်ရဘူးပေ မင်းရလျှင် တဆိတ် ဆိုပြစမ်းကွယ်။

အေး။ ။ ကောင်းကောင်း မရပါဘူး တပိုင်း တစလောက် သာ မှတ်မိပါတော့တယ် မူလရေးပြီး စာကိုယ်ပါ ပုရပိုက်အမှတ် အသားကို စုံစမ်းရာမရ၊ ငလန်းရေးသော ရကန်မပေါ်ရဟု အမိန့် တော်ကြီး ထုတ်ထားတော့ ရာဇဝတ်တော် ကြောက်ကြသဖြင့် မူတင်မထားခံကြဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကြိုက်ထာ ကိုကျက် သူကြိုက် ထာသူကျက် ဆိုဒါလို တပိုင်းတစရကြသူသာ များပါသည်။ ရွတ် ဆိုချင်သော်လဲ ရွှေနားတော် ကြားမည်ကို ကြောက်ကြရသဖြင့် မလေ့ကျက်ရတော့ ပျောက်သလို ဖြစ်နေပါကြောင်းပါ။

ဘုရင်။ ။ အေးကွယ် မင်းပြောပြဒါ ဟုတ်ပါတယ်။ မင်းရဒါ လောက် ဆိုပြစမ်းပါကွယ်။ တို့ ၂ ယောက်ထဲ အပျင်းပြေပေါ့ မောင်လန်းဉာဏ်သွားပုံကို သိလိုပါတယ်။

အေး။ ။ သူ့ ဉာဏ်သွားပုံက တမျိုး မဟုတ် ထာတေ
ယောက်စပ်ထာပဲး ရယ်လဲးရယ်စရာပဲး။ နားထောင်ချင်လို့ရှိမင်း
အသုံးတော် ခံရပါတော့ ရွှေနားဆင်တော်မူပါမည့်အကြောင်း
မှတ်မိသမျှကို ဆိုပြရပါတော့မယ်။

အိမ်ရှေ့မင်းကြီး သံတော်ဆင့် စာဆိုတော်

ဦးလန်း ရကန်ပျက်

၁။ ဇေယျတု ဉာဏ်သပွတ်အူ မားမားကြီးထူတော့မည်။
ဇေယျသပြေ ရေမြေတောတောင် ကုန်အောင်စေ့ငု အစုစု ပန်းပွင့်
ခေါင်းစဉ်၍ ဆင့်ရလျှင် ပင်မြင့်သင်္ဃင် ဝမုန်းအင်ခွာညို နံ့ချို
ချယား စကားအိမ်ဒန်း အနန်းမြင့်ပျပ် ဇလပ်ဖြူ ဇလပ်နီ သရဖီ
ကြက်ရုန်း ဝမုန်းနှင်းပွင့် ပင်မင့်ဒေါန သည်သာ ပြတော့မည်
ယိုသမျှပန်းစု လူ့အကြိုက်ဆုံး ကုံးဖွဲ့စီမံ ပန်းတံ ပန်းထီး အသီး
သီးနှင့် နည်းအဝဝ မွှေးနှင့်ကြကတည်း မြအခက်မြွှာ ရွက်သန္တာ
နှင့် နီလာအဆင်း ပုံမယွင်းဘူး ပင်မင်းလက်ခုပ် သူလှာလျှင်
ဆုတ်ကြရော့ အပုတ်တကော့ပဂေး ကတိုးမှပြေးရသည်။ မွှေးနှင့်
သမျှ ရောက်ကုန်ကြသော်လည်း လမ်းမှန်ရာကျ ကြိုင်သာစေ။

၂။ ရုဇိတဉာဏ် သည်ရကန်တွင် မှင်တန်ဝေဖား နားတ
ဖက်ဖြတ် လုံးရပ်တင့်တယ် မြင်းမတွေအလယ်မှာ ညာဘယ်ကွေ့
ဝိုက် မြင်းသိုးကြီးလိုက်သည့်နှယ် တိုက်ရိုက်ကုန်စင် ဉာဏ်နိဒါန်း
ဆင်လိုက်မည် သဘင်ရွှေပွဲနေတို့။

၃။ အောင်ဇေယျာတည် ရွှေပြည်အမရ ပူရအုပ်ဆောင်း
တသောင်းမှန်ပုံ ချက်ချာတွင်။

၄။ သုံးဆယ်ခုနစ်ရပ် သီချင်းတတ်တို့ တတ်မှတ်ထိုက်၍ ဖွဲ့ဆို
ပြီမို့ မအီစတောင်း အကောင်းတွေကောင်းရာမှာ အကောင်း
ပမာန သည်လောကတွင် ကောင်းသမျှအကောင်း မိန်းမကောင်း
ကောင်းသည့်နှယ် ညာဏ်လောင်းညာဏ်စွက် သောတာရုံ ကွက်
တည့်အောင် မန်ကျည်းရွက်သတ် စာကွန်ချာစပ်လိုက်မည် ညာဏ်
တတ်သူသဘောမှာ ထောင်ကြောငြိမ့်အောင် ရွှင်စိမ့်။

၅။ လောကုပမာ သည်သာခဏ အင်တန်ရုံ ပြုပြီးလျှင်
ယုဒ္ဓယနန်း နောင်မြန်းမည့်တေဇ မင်းရာမနှင့် မင်းလက္ခဏာတို့
အကြောင်းမှာ။

၆။ ရွှေဂူသင်္ခမ်း ကျောင်းကူးနန်းက ညာဏ်ဆန်းသည့်
သမင် နာနာရုပ် ဆင်ရာတွင် သပြေပင်စခန်းမှာ မြင်းဖမ်းသည့်
အဟန်နှင့် မင်းကျန်ရစ်သား သထုံမွှားကို ရွှေမြှားတော်နှင့် ခွင်း
လိုက်သည်။ လ-ကွင်းလောက် ကျယ်လေရာ၏။

၇။ ကယ်ပါ-ယူပါ ထိုဒဏ်ရာနှင့် နာကျင်သမှု အကြောင်း
စုကို ဟနုမံက သိလေသော်။

၈။ သွီးတော်မြတ် ဒွေးနော်နတ်နှင့် လက်ထပ်စံစား ပေး
ထိမ်းမြားမည်လို့ စကားဤသို့ငင့်၏။

၉။ မဆင်မပြင် ငွေတောင်ခွင်မှာ ရုပ်သွင်ရှုအီ နတ်နှင်းဆီ
ငယ် ကုရန္တသီ နဂါးမ ကယ်ပါ-ယူပါ တစာစာနှင့် နှစ်ဖြာ ရွှေ
သား င-သားများကို ပုံမ်ကားညစ်တေ ဆောင်ယူလေ၍ သထုံ
ပြည်သို့ ကျသော်။

၁၀။ မင်းများထွတ်ချာ နော်ရထာက ငါစစ်မေးမည်ဟု ရွှေလေးတော်နှင့် ယွယ်ရာတွင်။

၁၁။ သမင်မဟုတ် ကုလားအုပ်မို့ လည်ဂုတ်ကို ထိသော ကြောင့် င-ပိသည်တဦးမှာ ခွေးရူးကိုက်အနာနှင့် ခန္ဓာပြောင်း၍ ဖလောင်းဖြစ်သည်ပင်တည်း။

၁၂။ ပဉ္စာနန်းရှင် ဘုန်းအင်မိုးရှိ တန်ခိုးချိသည် ဇမ္ဗူပတိ မင်းမှာလည်း။

၁၃။ မယားကိုရောင်း၊ သားကိုရောင်းနှင့် ပစ်တောင်း ထမ်း ကာ ပလိပ်ရွာတွင် ဗျာဘာညှိုးလျော် နေဝန်းပေါ်လောက်တွင် ကျွန်တော်ပင် တွေ့လိုက်ပါ၏။

၁၄။ ဝံသကုမ္မာ လောင်းနန်းလျာမှာ မသာစိတ်နောက် မယ်သီတာပျောက်နှင့်၍ ကသောက်ကရောက် ယှိတုန်းတွင်။

၁၅။ ရိန္ဒမာ ကြိမ်စကြာနှင့် အာလာယက္ခ ဘီလူးမကို ပေး ရလိမ့်မည် ငပုတ်စည်ကို ချည်၍ နောက်ပြန် ရင်ကို လှန်ပြီးလျှင် အင်မတန် ချဉ်သောကြောင့် ပဉ္စလောဟီ ကြေးစန္ဒီသည် ရင်ဆီမှာ နာလှ၍ သီတာကို အပ်ပါမည်ဆိုသော်။

၁၆။ ကပိုကရို ယဉ်ဟန်တော်ပိုလှသည့် ဟိုသန်လျှင်သူ မယ် နွမ်းဖြူကို ယူမည်ခဏ မကြာရဘူး ကနေ့ညပင် ကူးတော့မည်။

၁၇။ သမုဒ္ဒရာ မြစ်ရောက် ကို ဘာမျှမထား ငါတကားဟု ဖွား ဘက်တော် ငထွေနှင့် ရွှေကိုယ်တော်ကူလိုက်သည်။ စူးစူးပင် ရောက်လေရာ၏။

၁၈။ မကြာမကြည် လောင်းဘုန်းစည်လည်း ပြည်သန်လျှင် သူ အူနုညံ့ထွား သားတယောက်မိ ရှင်မွေ့နွမ်းယိုသည်ဟု ရောက် ရာ ရောက်မိ နှင်လေသော်။

၁၉။ နတ်ပုဏ္ဏက မြင်းမြီးစမှာ ပါရလေဟန် မတန်မရာ ကိန္နာကြငှန်း မြို့မောက်နန်းက ကြို့ပင်ခွမှာ င-ခယနှင့် ဒုသ သိုးခေါင် ညီနောင်နှစ်ယောက် မယ်ဂမ္ဘီပျောက်နှင့်၍ တော လုံးနောက်မှာ ဟစ်အော်သည်။

၂၀။ တေဇော်တောက်ပ မင်းကုသမှာ ကေလာသခန်း ကြိမ်ပိုက်တန်းများမှာ ယောင်ရမ်းဆို၍ မယ်နွမ်းကိုတွေ့အောင် လို့ နောက်ရှေ့တိုးဝင် တောမှော်ရုံ မြို့ဦးမှာ ဘီလူးကို ဖမ်းမည် လို့ ရွှေကျောက်တန်းဆယ်ပ မောင်။

၂၁။ ပြည်ဘုရင်မှာ ဒွေးနော်ရှင်သီတာကြောင့် မျက်နှာ ချိုချိုနှင့် သူကိုယ်ကိုရမ်း ဂီရိဒသ လင်္ကာသနင်း သိယျံ^၀ငြိမ်းမှာ လည်း ခံတွင်းဆယ်ပေါက် တစ္ဆေတွေချောက်သည့်နှယ် မျောက် တေကိုတွေ့ ရသေ့ရုပ်ဆောင် လှံထောင်၍ အထား မင်းသားကို ထိုးမိသည်။

၂၂။ ကေသာသီရိအသေ ဝေဿန္တရာတောထက် ငှက်ကြီး သည့် ကော်ကနု သုဓနု အရိန္ဒမကုမှာ အမရ မင်းနန္ဒာ ငမိုးရိတ် မိကျောင်းနှင့် ဇောင်းကလော ကန်ရိုးမှာ ငါးခိုးမဲ့အလာ မင်း ဝဏ္ဏဟံသာမှာ မြင်းဝေလာတကောင်နှင့် မှော်ရုံတော အဝင်က သမင်ကိုဖမ်း။

၂၃။ ယခုကာလ စာဆိုကြသည်မှာ ရာမငွေတောင် ပေါင် မြှောင်ယောယုဇမ္ဗပတိရှင်မွေ့လိ-ရှင်မွေ့လွန်း ကျွန်းသံလျှင်သူ

စစ်ကုဋကကြီး အသီးသီးနှင့် ချီးမြှောက်ကိုယ်စီ ညာဏ်ပဒိုင်းသီး သီကြကုံးကြ ဆုံးမဆနိုင်ဘု အမရအောင်ဟိတ် မိမိလာ။

၂၄။ လောကလုံးသခင် ဘုရင်တိုင်းကြငှန်းနန်းကြီးအထွတ် တမ္ပတ်ဆဒ္ဒန် ကောင်းကင်ပျံနှင့် ယာဉ်ပျံရဟတ် လေးကျွန်းပတ် သည် မန္တာတ်မင်းမြေး ဘုန်းမွေးပွင့်လှုံ နန်းညွန့်စံမှာ ညာဏ် ဇာနီသိန် ဂုဏ်ကဝိန်က အစိန္တိယာ မကြံသာ မကြံကောင်း အောင် စာပေါင်းသိုက်ပျစ်ထူတွင် သပွတ်အူ ပိုးခင်ပြတ်ကဲ့သို့ ခတ်လိုက်သည့်ညာဏ် ဗဟုမ္မိတိ ဇေဂုံမှာ ဇာတ်ပေါင်းသံ စုံလှ သည့် ကလိမ်ချုံခမ်းလေ။

၂၅။ သုဘကိဏ်အောက်ဘုံတလျှောက်ကို လင်းပျောက်နိုင် အောင် ပြည့်လျှမ်းဆောင်သည် ရေတောင်မောက်ဖြိုး ရွာသည့်မိုး ထက် ထမ်းပိုးလျှင်ကန် အပြန်ပြန်တည့် သည်းထန်လှစွာ ကိလေ သာဟု မဟာမေဃ ဖြိုးဖြိုးကျသလို မိန့်ထပျို့ထွက် ကိုးခန်းမြွက် ရွှေခွန်း ပြညွန်းအလာ ယှလျက်ပါကို မာယာအပလီဂမ္ဘီရဲ့မောင် ရသေ့ယောင်ဖြင့် ဆောင်တင်ရထား သီတာနှင့်မမှားလို့ ဘုရား စူးမကျိန်နိုင် စိတ်ခိုင်ဘို့သမှု ဘယ်လိုပင် နုသော်လဲး သိဃီငြိမင့် သက်စု ခေါင်းဆယ်ခုမှာ အဥမှ မပါချေသော်။

အေး။ ။ ရှေ့တော့ မေ့နေတယ် တွေးလို့ စဉ်းစားလို့ မရ ဖြစ်နေတယ်။

ဘုရင်။ ။ ရှေ့ ရဒါလောက်တွေးပြီးတော့ ဆိုပါအုန်းကွဲ့။

အေး။ ။ ခက်နေပါပီ သူ့စာအစဉ်တော့မဟုတ်ဖူး။ ရမိဒါ ကိုသာ ဆိုပြရတော့မှာပဲး နားထောင်နော်။

ဘုရင်။ ။ ထောင်ချင်လို့ မင်းကို တောင်းပန်နေရပါ အာ
ဏာသံတေ ထားပါတိကွယ်။

အေး။ ။ အာဏာသံတေထားခြင်းမဟုတ် ဟိုကျောင်းမှာ
နေတုန်းက စိတ်မျိုးလို ဖြစ်နေတော့ လွတ်ခနဲပြောမိတာပါပဲ။
မရိုသေလို့ မဟုတ်ပါ ရဒါ မှတ်မိဒါကို ဆိုရပြရပါဦးမည်။

၂၆။ ဣဒ္ဓိတေဇော် ဗားမဲ့ ဆရာတော် နတ်စက်ရောင်
အကျော် ဆရာတော်တို့လုပ်နည်း ထမ်းပိုးလုပ်နည်း ယောက်မ
လုပ်နည်း အသီးသီး ပဦးဆောင်နည်း အချက်ချက် လက်ဖွဲ့ရေး
နည်း အရပ်ရပ် မောင်းစွပ်ခါးပတ် ကြောင်ဒါလီပြတ် နဂါးပတ်
ကြော့ကွင်း အတန်တန် မယ်ပဘာ ခံနိုင်မည်လား အလံတိုင်ထိုး။

၂၇။ ဂဝံပုံထီး အကြီးအငယ် လိမ်လည် စောင်းထောင်
လည်ထောင်လည်ပြတ် ရပ်ဟန်ထိုင်ဟန် ဂဠုန်နှင့်နဂါး ပိတုန်း
နှင့်ပင့်ကူကျား ကြောင်-ကျား-ငုံး-ဝက် မျောက် ငှက်-ဝံလို့
ဝိဇ္ဇာခိုရ်-ဝိဇ္ဇာရုပ် လည်ဂုတ်တို-လည်ဂုတ်ရှည် ဝိုက်လည်တက်
ဆင်း အကွင်းမျိုးအရပ်ရပ် အပ်မြှုပ် စက်မြှုပ် နှုတ်ငုံလျှာပွတ်
မန္တာန်မျိုးအဖြာဖြာ မန်းမှုတ်ပါလျှင် သီတာညိုနွဲ့မဲ့ရွဲ့မှောက်
မှား နော်ရထာမင်းဖြား လွှစင်ကြာမှာ ခယ်မနှင့်ညားသလို။

၂၈။ ဂါထာပျံ ဂါထာလိမ် သန်လျှက်အင်း ဝါကြိတ်လိမ်
သကြားတံဆိပ် နွယ်လိမ် သုံးပတ်ခွေ လေးပတ်ခွေ သိမ်ကိုးသိမ်
ရွာကိုးရွာ မြောက်မျက်နှာ တဝဂူမှာ ကောက်ယူသည့်ပန်း
နတ်စင်ပန်း ပရိတ်ပန်း သပြေပန်း နေဇာ လမ်းလေးဖြာ လမ်း
လေးခွ စဖိုလယ်က ယူကြသည့်ပြာနှင့် မြေ လှေကားသုံးထစ်ခံ

သုဿန်တစမြေ တံစက်ကြောင်းရေ လက်ပြန်ရေ ဆန်ဆေးရေ
 ပအုံးရေတို့ဖြင့် အထွေထွေလုပ်ကြသည် ဆင်စီးရုပ် မြင်းစီးရုပ်
 ဥသဘန္ဓားလားရုပ် ဖီလာပုတ် ဆွဲနှစ်တန် ခံနိုင်လျှင် ခံကြရော့
 သီဘောပြန် ရှင်မွန်လှ နားဋောင်းကျ ဘုရားတယ် ရွှေစာရံ
 လွန်သပ္ပာယ်ပရိယာယ်ချော်စောင်း ပုဂံက မောင်းလိုက်တော့ ချဉ်
 ပေါင်ရွက်ဈေးမကောင်းလို့ ခွေပျောင်း နွမ်းပါး တေမိယ မင်း
 သားမှာ စကားမှ မပြောရှာဘူး။

၂၉။ စမ္မာ နဝ ကိုးတန် အင်း ဆန်မျိုး အနေ ကန်စေ
 ကျောက်စေ မပေါက်စေနှင့် စောက်စေ မတ်စေ မပြပ်စေနှင့်
 အင်းနေကို အညီ အိုင်နေကို နဝတတ် အရပ်ကို ဟန်အပြီ ခွက်နီ
 ခွက်နက် မဟာမြိုင် သင်းကနက် ထုံသင်းကြီး ထုံသင်းကလေး
 အမွှေးပေါင်းဖက်ပြီးလျှင် ရတက်ဆူဝေ ငွေတောင်ပြေကို ပြန်လေ
 သည့် ဒွေးနော် သားနှစ်ဖော် သူတနု ရွှေဥရွှေပန်း နို့ရေဖျန်းလို့
 တောင်နန်းကို ပြန်ရာတွင် ညာဏ်ဖြာသည့်ပန်းချီ ပလီပြောင်ရိုက်
 ဘုန်းကြီးပုံလောင်တိုက်မှာ သိုက်မြိုက်ရေးချယ် နော်ဒွေးမယ်ကို
 ပုံတယ်ကောင်းကင် စိတ်ကထင်၍ အတောင်လျှင်သူတပ် ထိပ်
 အုပ်ကပ်နှင့် ကိန္နရာနတ် ဖြစ်ရှာလေ။

၃၀။ စက်ဖြင့်ဝင်စေ အနေနှင့်အသင့် ဧကန်နှင့်အထင့်ကို
 မတ်မတ်ရေး ဒွေးနှင့်ဇယ ပဉ္စပါရပ် သတ်နှင့် သရတိ နောမူဧကန်
 မှန်လှသည်ကွင်းကွင်း ဆင်သွား-မြင်းသွား-ရထားသွား ဗိုလ်
 သွားသည့်အယောင် ဥသျှောင်မြတ်လေး ဆနသွယ် နွဲ့ကွေး
 ရေးနည်းသွတ်နည်း အထူးထူး ဆီဗူးခက် ခိုနန်းကြိုး နံပေါ် နဝ

ဗာ လေးကျွန်းဒီပါ ပဒုမာ စကြောရဟတ် ခြင်္သေ့လည် လှည့်
နည်း စည်းဝိုက်ဟန် အဖုံဖုံ ရဂုံထုံသင်း မှော်ရုံတွင်းမှာ အခင်း
ကုန်ပြ ဂမ္ဘီမက သမင်လှယောင် အမြီးကိုထောင်ပြီးလျှင် ရှေ့
ဆောင်ဖျပ်ဖျပ် တောက်ပဘို့တို့ အသံချိုနှင့် မြူသလိုကစား
မင်းရာမစိန်မြှားက ဒစ်တေကများသနှင့်။

၃၁။ ဥုံချီသည့် အခန်းခန်း အမရွံချီသည် အဝဝ ဖွဆိုသည်
အချားချား ထဆိုသည် အခင်းခင်း ချဉ်းဆိုသည့်ကြောင်း-ဥုံ
သွားဟုံသွားဟ သွားဟက်ယကပ် တိသျှတ္တ-တိသျှတ္တ ပုဂံပြည်က
ရှင်ရဲများ ပြခဲ့သည်။ ဓာရနဘုမ္မိ တိလောမာလေဇော ဝေါ
ဟာရခင်း၍ ဒီးဒုတ်မင်း ကြောင်ဖြူမင်း ဝက်မင်း-စွယ်-နား
ပင်းပိတ်သည့်ဝက် မျောက်လေပွေ မျောက်မောင်းမ ပဉ္စငါးပါး
စပါးကြီးသည်ခြေ ပင့်ကူနက် ကောင်လုံးသေ သျှိုက္ကတ္ထိလာ
စေ ညာဏ်ကဝေကဝိ ကာယသိဒ္ဓိ တန်းခိုးယိုကြောင်း ပြည်တ
ကောင်းက မြစ်ကြောင်းစုန်မျော ညီနောင်ချော မျက်စိကွယ်
ဘီးလူးမညာဏ်ချယ်၍ ဧရာဝယ်ခွေဆင့် ဗူးခါးချောင်း သောင်
ပြင်မှာ အခန့်သင့်ဘေဒါနဲ့ ကရေကရာလုယူဆွဲ မဟာသမ္ဘဝ
သန်လျက် စွဲလျက် ရေခပ်သူအလဲမှာ တကတဲမကြောက် သန်
လျက်နှင့် ထောက်လို့မို့ ဗူးပေါက်ကိုချဲ့။

၃၂။ စုန်းတောက်သည့် သစ်ဝါး၊ တံစူးဝါး၊ မြင်းပေါင်
ဝါး၊ ဖားထဲက အင်္ကျီတေ၊ သင်းခွေကြပ်၊ လိပ်ကျောက်ဆူး၊
ဖြူဆူးနဲ့ သူရူးဆံပင်၊ အစိမ်းသေဆံပင်၊ ပလောင်သေ ပလောင်
ရှင် လှံတင် နဂါးစက်၊ လငကောင်ဖိုးငှက် ပုတ်သင်ပျံ ပိုးဟတ်

ညီနောင်၊ အိမ်မြောင်မြီးနှစ်ခွ၊ နတ်သတ်ကြောင်လျှာ၊ မြွေဘာ
 ပဉ္စငါးရပ်အစု၊ ခရုကျောက် ပုဇွန်ကျောက်၊ ကျောက်ယောက်
 သွား၊ ကျောက်ကွမ်းသီး၊ ကျောက်ဖယောင်း၊ ကျောက်ပွေးလျက်
 သင်းလိပ်ဆီ၊ ဖားပြုတ်ဆီ၊ လပိုင်ဆီ၊ မြွေဆီ၊ ခွေးနက်မနို့ရည်။
 ဖြူနီနံ့သာ၊ စမ္မာအကြော်၊ ဆင်စွယ်သော် အနှစ်၊ မျက်ချစ်မျိုး
 သုံးဆယ်၊ ရွှေမျိုးသုံးဆယ်၊ မိတ္တုံဇဟိ၊ နွယ်ဝင်နွယ်ထွက်၊ တန်း
 လျက်လမ်းကူး၊ နွယ်ပူးနွယ်ရှင်၊ စက်တွင်မိုးကြိုး၊ ပစ်ချိုးသစ်
 ပင်သေ၊ မြောက်လေပေလာခိုက်၊ လွှဲတိုက်ပါသည့် သစ်ရွက်။
 အမ်းပတ်မျိုး ခုနစ်ချက်၊ ပဉ္စလက်နည်း၊ နိသျှည်းပြု၊ ဉာဏ်ယို
 လျှင်စုကြတော့။ အမှုမှုအထွေထွေ၊ လင်းယဉ်တိုင်လဲး ခွေလျက်၊
 ပင်လယ်အတွင်း၊ ဇနက္ကဆိုတဲ့မင်း၊ ရေကူးရင်းအနေ၊ ကြက်သ
 ရေအစစ၊ မာယာစုံဖော်ပြလျက်၊ ကောင်းကင်ဝက မေခလာ။

၃၃။ ရေသယံ ကုန်သယံ၊ ဂျောင်းသံ တည်သံ၊ ရှင်းသံဖိုး
 ဦးသံ၊ မျှော့သံ ခြသံ၊ ပရွက်သံ ချေးထဲးသံ၊ လူထဲးသံ သစ်တဲး
 သံ၊ ဝါထဲးသံ-ကျောင်းသံ-စရပ်သံ၊ လှေမယ်နသံ၊ နင်သံ ဟယ်
 သံ၊ ဟုန်းသံ ဟောက်သံ၊ ငေါက်သံ အော်သံ၊ ဒုတ်ထမ်းသံ၊
 ယောက္ခမသံ သွက်သံ၊ သိမ်ဝင်သံ ကုညစ်သံ၊ ဓားမသံ ဓား
 မောက်သံ၊ စူးသံ ဆောက်သံ၊ တူးယွင်းသံ၊ ပေါက်ဆိန်သံ၊ လွှဲသံ
 တစည်းသံ၊ လုပ်တိုင်းသံ နက်နက်။ ဘုရားပိန္နဲတိုင်၊ မိုးကြိုးမှန်
 သည့် သံလည်းတချက်၊ တောနက်တောတွင်း၊ သယံဇာတခပင်း
 သံမျိုးထွေ လင်းလိုက်သည်၊ မှော်ရုံတွင်း တလျှောက်၊ သီတာ
 ပျောက်ကို၊ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လိုက်ခန်း။ သွင်ဖမ်း ဤနေရာ
 မင်းပီလိယက္ခာသည်၊ ဝါသနာတောကစား၊ ရွှေရောင်တွေများ

လှသော၊ သုဝဏ္ဏမင်းသားကို အထင်မှားတထောက်၊ ဒုလေးနှင့်
ချောက်လိုက်သည်။ မြားစူးလို့ ဖောက်၊ မင်းသုဝဏ္ဏ ခွေမှောက်
၍၊ ရေကျည်တောက် နှစ်လုံး ပိုးသည်၊ ဇောက်ထိုးကြီးနေ
ရှာလေ။

၃၄။ ငှက် ဟုန်းနက်၊ ကန့်ချုပ်နက် သန္တာနက်၊ ကလနက်
တထွေ၊ ကြွေနက်မခြား၊ နက်ဆယ်ပါးတွင်၊ ပယင်းနက် ကုန္ဒနီ
လာ၊ ဆီမီးတောက်မှာ အဖြူ၊ ကန့်ကူဆန် အနက်၊ ခုနစ်ရက်သွီး
က ကြွေသည့်ချက်၊ ကြောင်နံ့သာ ကြွက်ကတိုး၊ အဆောင်ကျိုး
သည့် ဓားလွယ်ရိုး၊ လောကီမျိုးအတတ်၊ ကြံစည်၍ မှတ်ကြရော
ပညတ်နှင့်ဓာတ်၊ သထုံနတ်ကို၊ လျှောက်ပတ်ပခြုတ်၊ ရွှေကြုတ်
သွင်းနံ့၊ ယူဆောင် ပြန်သော်၊ မင်းကျန် ဉာဏ်စွမ်း၊ ခရီးတာ
လမ်း၊ လာရချက် ပန်းသော်ကြောင့် စခန်း အတန်တန်ချ၍၊
ဆောင်။

၃၅။ ယုန်ဂျို လိပ်မွေး၊ ပဇွန်သွေး ခွေးလေး တောင်စွန်ဖြူ
ဓားမ ဦးနှောက်၊ ဓားမောက် သည်းခြေယူ၊ ရှင်လူ ဟူသမျှ
အနန္တ၊ ထိုးကြ ကွယ်ကြ၊ အဝဝ အနည်းနည်း၊ နိဿည်းသေ
ချာ၊ ဆရာကို ရိုသေ၊ အက္ခရာ သေခွေလျှင်၊ ရေမနစ် မီးမလောင်
ရန်သူရှောင် တရားအောင်၊ ဆောင်သမျှကောင်း၊ ကုန်ရောင်း
စွန်လွယ်၊ အန္တရာယ်တုန်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ ရာကျော်သက်ရှည်
စည်းစိမ်တည်၍၊ ရည်တိုင်းမှန် ကြံတိုင်းအောင်၊ ဆောင်သမျှ
ကောင်း၊ စိုးမင်းချစ် အများချစ်၊ နတ်ချစ် စုန်းချစ်၊ သူရဿတီ
ဇော်ဂနီချစ်၊ အပြစ်မငွေ့၊ ရသွေ့ယှစ်သောင်း၊ ဆရာကောင်း

တို့၏နည်းပေါင်းသာ ဖြစ်ချေသည်။ စနစ်ကျကျ၊ ဆေးစာယှိ
ဖော်ပြ၊ ဆေးအမယ် ဟူသမျှ၊ ခုမကြာ ရတဲ့အောင်၊ ရှာပါတဲ့
ဂမ္ဘီ၊ မောင်ကြီးဖြင့်ပြီလှပီ၊ မင်းသီသီ သူကြိုက်အောင်၊ အဖိုး
ထိုက် အနုဆေးနှင့်၊ အေးအေးကလေး မြူပမယ်၊ ပူစရနတ္ထိ၊
တန်းခိုးယှိအစွမ်း၊ ဟနုမံ ကျောက်တန်းမှာ၊ ဂဏန်းမ သူကပ်၍၊
လက်မနှင့် ညှပ်ရာတွင်၊ ပစပ်က အလယ်လယ်၊ အော်တဲ့ကုန်ချဲ့၊
ဟနုမံ ခါးနဲ့လို့ သူမဲ့ပုံကြီး။

၃၆။ အနှစ်မပါ အကာသာဆန် သံသရာ ရှည်ကြောင်း
နတ်ကောင်းနှင့် ကင်းလပ် သူကောင်းနှင့် ကင်းကွာ ဗြဟ္မာသို့မ
တက် မဂ်သို့မခို ဖိုလ်သို့မဆန် နိဗ္ဗာန်သို့မကျ သစ္စာအနက် ဆယ့်
ခြောက်ချက်ကို ခွဲဝက်ခြင်းငှါ မတတ်ရာသည် များစွာအပို
ထိုထိုတို့ထက် ဆထက်ထောင်ရာ ထင်ပေါ်လှာသော ဆရာသွား
ဂုဏ် မိဘဂုဏ်တို့ကိုသာ ကြည်ယုံမှုနော ယှိစေသောဟု သဘော
မှာထား ဆိုခဲ့သည်ဟာများမှာ စိတ်ရွှင်စွာပွားစေဘို့ ရယ်အား
သန်ရည်စူး မင်းနန္ဒာ သန်လျှင်ကူးမှာ လှေမူးလို့ လှိုင်းတောက်
အမြီးမြောက် ကျောပေါ်တင် ငမိုးရိပ် မိကျောင်းယဉ်က သူ့
သခင် အကောင်းရောက်အောင် ဝမ်းမြောက်သည့် အဟုံနှင့် နှင်း
မုံမုံမြိုင်တွင်း ဇီးခံချုံအတွင်းမှာ ပျော်ခင်းတသီး ပဒုမ မင်းသွီး
သည် ခရီးဆိုက်တိုက် သူ့လင်ကြီးမယှိခိုက် ပေါင်တို့ကို နှစ်ချိုက်
၍ ပျော်ပိုက်ခါ ကစားလေ။

(ဘုရင်မင်းမြတ်သည် တပိုင်တပိုင်ဆုံးလျှင် လက်ခုပ်လက်ဝါး
တီး၍ များစွာရယ်တော်မူလေသည်။)

ဘုရင်။ ။ ကုန်ဘလားကွဲ့ မောင်အေးရဲ့။

အေး။ ။ မှတ်မိဒါတော့ ကုန်ပါပီ။ တယ်တော့ မှန်လှသည် မဟုတ်ပါ။ ရသလောက် မှတ်မိသလောက်ပဲ ဆိုပြရပါတယ်။

ဘုရင်။ ။ တော်ပေကွယ် မင်းမို့သည်လောက် မှတ်မိဒါချီး မွမ်းပါတယ်။

အေး။ ။ ကိုလန်းစာက ရယ်လဲးရယ်စရာက များတော့ မှတ်လဲး မှတ်မိနိုင်ပေတယ်။ ဖတ်ရဒါက ပျော်လဲးပျော်စရာ ဖြစ်ပေတယ်။

ဘုရင်။ ။ ယခု မင်းဆိုပြသည်ကို နားထောင်ရတော့ မောင်လန်း ရကန်ဖျက်ကပေတဲ့ အတော်ဉာဏ်သွားပေတယ်။ တမျိုးပဲ နားထောင်လို့ ကောင်းပါပေတယ်ကွဲ့။ ခမည်းတော်ဘုရားက ဟန့်တော်မူသည့်အတွက် ဖြတ်ပီးထားရလို့သာ အခွင့်များပြုပါက အဆုံးသာရေးရလျှင် ရွှေတိုက်စိုးရကန်ကို အကြည့်အရှုန်းပီးတော့ မောင်လန်း ရကန်ဖျက်က ပွဲကျနေမှာပဲကွဲ့။

အေး။ ။ ဒါမှာတော့ အမှန်ပွဲကျမှာပါပဲ လောင်လန်းတို့ ဉာဏ်ကလဲး ပျော်ရွှင်သွားအောင် စီကုံးနိုင်ဒါက ဘဝပါရမီ တမျိုးပေပဲ။ တချို့စာဆိုများက ကျေးစေရတု သာရကာစေရတု စသည်ဖြင့် စီကုံးကြသည်။ မောင်လန်းကတော့ အီး-စေရတု စုန်းစေရတု တစ္ဆေစေရတုတဲ့ ဆန်းဆန်း ပြားပြားပဲ ရေးလေ့ယှိတယ်။

ဘုရင်။ ။ အဲသည် တစ္ဆေတိုင် စုန်းတိုင် ရတုများကော မကြားရဘူးလားကွဲ့။

အေး။ ။ ရသလောက်တော့ ဆိုပြနိုင်ပါရဲ့ မှတ်သားထား
သော ပုရပိုက်ကိုလဲး လိုချင်တဲ့ လူများ ယူသွား၍ ပြန်မရ
ကြောင်းပါ။

ဘုရင်။ ။ အဲဒီ မင်းရတာကိုပင် ဆိုပြစမ်းပါအုန်းကွယ်။

အေး။ ။ ခိုင်းတော်မူလို့ ရှိမင့် ဆိုပြရမှာပေါ့။

စာဆိုတော်မင်း ဦးလန်းဆို

ယမမင်းတိုင်ရတု

၁။ ကြောက်စဖွယ်သာ ရဲရုပ်ဝါနှင့် အာဏာတန်းခိုး တက်
လှုံမိုးသား ရန်မျိုးပျောက်ပ တေဇထက်ခေါင် ယှစ်ပြည်ထောင်
ဝယ် ကြောက်ယှောင်ဝပ်လျှိုး ယောင်ထောင်သိုးနှင့် ပဆိုးစက်
ဝါ အနားပါကို ခေါင်းဖွာအလိုက် နံထိကြိုက်မှ ဩဃသံသာ
သတ္တဝါတို့ ကြမ္မာအလျောက် သူထံရောက်က မဖောက်ဝံ့ပါ
ဘယ်သူသာဟု မျက်နှာမထောက် ချောက်ခြိမ်းငေါက်၍ နှစ်
ဖောက်ထုတ်ချင်း စက်ရှင်သွင်းသည် ခက်ရင်းကြီးရှင် ရွှေနားတင်
လော့ မင်းပြင်နတ်တူ ဖြစ်စေမူလည်း အယူနှောက်ယှက် စိတ်မ
ကွက်ဟု ဆိုမြွက်သစ္စာ ဖန်များစွာကို မတ်လျာရန်ကွင်း သွေး
ပျက်ယွင်းသည် ချက်ချင်းချိန် မကြာသင့်သော်။

၂။ အောက်အပါယ်ရွာ ယှစ်ဘုံသာဝယ် အာဏာထင်ယှား
ကြီးခွန်အားနှင့် မုတ်နားခွေလိပ် မုတ်ဆိပ်မေးလုံး ပြည့်မျှဖုံး၍
ပန်းကုံးနီရင့် ထောင့်ကျင့်ကြံ့ခိုင် ရန်မျိုးဆိုင်က ယှဉ်ပြိုင်ဘက်နွံ

ဘက်ဝေးလံသည် သယံဇာတ ခက်ရင်းခွကို ဉာဏ စေခွေ၊
 ရဲမာန်လွေ့သား မင်သေ့ညိုမှိုင်း ပိုင်း၍ တဝက် လှမ်းအတက်
 ဝယ် ပန်းခက်ပြောက်ချယ် ဒူးခွင်ကျယ်နှင့် နှုန်းဆွယ်မမျှ ယမ
 ကကို ကျွန်မျှမြွက်ဖော် လျှောက်သည်သော်ကား မတော်ကြိမ်
 ဖန် ကျင့်များလွန်၍ မမှန်သစ္စာ ပေါ်မာယာနှင့် မယ်မှာသား
 နှယ် ချစ်ကြိုးသွယ်ကို ယှစ်ပြည်လုံးမင်း ဖန်မကြွင်းသည် ခက်ရင်း
 ရိန္ဒမာနှင့်သော်။

၃။ ထောက်မတွယ်တာ မုန်းဖွယ်သာလျှင် မတ်လျာဖုန်းဝေ
 ချစ်ကြိုးခွေကို လျော့ဖြေမဲ့မှာ သူတို့သာတည့် ထောင်ရာဆယ်
 ပြန် ကြူးခဲလွန်၍ မမှန်လွဲသွေ ဆန်းခေါင်တေလျှင် နှစ်ထွေ
 သူက ချစ်သမျှကို ယွင်းခွမတည် ကျင့်လေသည်ကြောင့် ဖုန်းစည်
 ရာဇ ယမကလျှင် ဆက်သချက်ချင်း ခုလက်ငင်းပင် မကြွင်းအတူ
 ဖမ်းဆောင်ယူ၍ ရှိန်ပူပါယ်ရွာ ရောက်သောခါမှ စွဲလှာနောက်
 နောင် လုံအောင်မကွဲ မြဲနှောင်မဖီ လူမထီကို ဘယ်ဆီကျင့်
 သွမ်း ငြိမ်းစေချမ်း၍ စွဲလမ်းမယ်ဘို့ ပို့လောဆက်ဆက် ဟိုသူ
 ပျက်မှ ရိုက်နှက်နှိပ်နင်း သံအိုးကင်းသို့ ဆင်း၍ ကမ္ဘာ ပတ်လုံး
 ကြာအောင် စံပါလေစေ ဖုန်းဝေလျှိုဝင်း ယမမင်းဟု မာန်တင်း
 ရဲခက် နှစ်ခွစက်ကို စွဲလျက်လက်တွင်း နတ်သနင်းသည် ဖက်
 ကင်းစိန်အချာဖွင့်သော်။

စာဆိုတော် ဦးလန်းဆို တစ္ဆေတိုင်ရတု

၁။ အတွင်းရွှေရောင် ဝင်းဝင်းပြောင်သား နှုန်းဆောင်
 ဖွေရှာ မရသာသည် နီလာအဆင်း ထန်းစေ့တွင်းဝယ် ရပ်တင်း

စက်လျောင်း ပျော်မညောင်းတည့် စံအောင်းမညီး ထိုထန်းသီး
 ကို မကြီးစေရ စန္ဒာလတွင် အလင်းထင်မှ ရုပ်ကာယဖြင့် လျှပ်၍
 ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းသို့၍ ကြီးလို့စေပြန် ကြောင်းမတန်အောင်
 ဉာဏ်နာနာရုပ် ဖန်ဆင်းချုပ်၍ အုပ်ထုပ်ရွှေစင် စကြာရှင်ကို
 မြဲသွင်ရောင်ချော တပ်ငစောဝယ် တင့်မောမည်ရွန်း ဖက်စိမ်း
 ဝန်း၍ ကြိုင်မွန်းရသေး ဖြူမွှေးမွှေးကို လေးသစ် သုံးခေါက်
 နှစ်ပြန်မြောက်၍ မီးတောက်မယှဉ် သုဒ္ဓါစင်နှင့် ဘောဇဉ်ကြိုင်
 မွှေး ဝအောင်ကျွေးမှ မှုရေးမကျန် စေထိုက်တန်သည်။ တမန်တ
 ကာ့ ခေါင်ချာသောဝ်။

၂။ မလင်းဝေမှောင် မှန်နန်းဆောင်လျှင် ဖာလ်ရောင်နှင့်ကူး
 ရှစ်ချီကြူးတွင် ကွန်မြူးပျော်ရွှင်သံတို့ အင်နှင့်သိမြင်လိမ္မာ စေထိုက်
 ရာသည် မြန်စွာအသင့် ကျွေးခြေဆင့်လော့ စံလွင့်ဘက်လွတ် လှ
 ခေါင်ထွတ်ကို နူးညွတ်စဖွယ် နှုတ်သံငယ်နှင့် ဖန်ဖွယ်တွတ်တွတ်
 ဖြတ်ဖြတ်ရောရာ ကြားတိုင်းသာအောင် ရုပ်ဝါကိုယ်တွင်း မင့်
 အဆင်းကို မမြင်စေရာ ခွင့်မသာ၍ များစွာကြပ်မ ထိန်းယရွှေ
 ဘော် ယှိချေသော်လျှင် မတော်သဖြင့် လင့်၍ ငံ့သည် နေရမည်
 တည့် ရိပ်ခြည်ပြင်းပြ မသိရအောင် ကြိုးပမ်းဆောင်လော့ လျှံ
 ပြောင်ဝေရွန်း လှစံကျွန်းကြောင့် ပူမွန်းဗျာလောင် သို့စဉ်အောင်
 ကို မြဲနှောင်အမှန် စေတမန်သည်။ မကျန်မချ ဆောင်ပါလော။

၃။ မဝင်းဗွေခေါင် စံမျိုးရှောင်၍ ထွန်းပြောင်လျှံဝါပြစ်
 ပေါင်းကွာသည် ကလျာငါးအင် လှထွတ်တင်ကြောင့် မရွှင်ညှိုး
 ပျောင်း သို့သည့်ကြောင်းကို သက်ပေါင်းညွန့်လူ ဖန်တော်မူ

အောင် မဇ္ဇူဘုန်းဝေ ပန်းမြတေနှင့် ဆက်ခြေတွင်မဲ့ လျှောက် ပြန်ခဲ့လော့ မနွဲ့စသာ ငြင်းသံပါမူ ထွေကာနှောက်ရှက် စိတ်ယူ ကွက်၍၊ ကြောက်မက်ဖွယ်မှု မပြုသင့်ထိုက် စိတ်လိုလိုက်မှ ပူအိုက် ဝေဆာ ကြွင်းမဲ့ကွာ၍၊ နောင်မှာ အရေး ငြိမ်းစေဇးအောင် ဆွေးနွေးဆင်ခြင်း ပညာအင်နှင့် နှောင်းမြင်နွဲ့စက် ပြာလဲ့ညက် ကို မပျက်စေမူ တက်ပင်ဟူ၍၊ မြီးယူစိတ်တွင် မှတ်စချင်ရှင့် ထဲး အင်စိတ်သန် ကြွင်းမဲ့သွန်သည်။ အလွန်တရ လောင်စာသောဝံ။

ဘုရင်။ ။ အေးကွယ် ရကန်ဆို ရတုဆို အဲးဆို ၄-ချိုးကြီး ဆိုများလဲး နားထောင်ချင်တယ်။ စစ်တုရင်လဲး ကစားချင်တယ်။ နက်ဖြန် မင်းရုံးမထိုင်ရယင် နံနက် တချက်တီး ဝင်ခဲ့ကွယ် နန်း တော်မှာ ထမင်းစား နန်းတော်ဦး စမုတ်ဆောင်မှာ လွတ်လွတ် လပ်လပ် တို့ချည်း ပျော်ပျော်နေကြရအောင် မင်းနဲ့ ငါနဲ့ လဲး နှစ်ကိုယ်ချင်း တိုင်ပန်ရန်ယှိသကွဲ့။ ကိုင်း ပြန်တော့ ငါလဲးအတော် ညောင်းပီ၊ ကိုယ်ဆန့် လက်ဆန့် တရေး အိပ်အုန်းမယ်ဟေ့။

အေး။ ။ ဖုန်းတော်ကြောင့် အိပ်တော်မူပါမည့် အကြောင်း ရွှေဖွားတော်မြတ်အောက် ရှိခိုးသံတော် တင်ဝံ့ပါဘုရား။

ဘုရင်။ ။ မင်းသည်လို မရွှန်းရယင် နေမကောင်းဘူးနော် ရယ်တော်မူ၍၊ အတွင်းတော်ဝင်လေ၏။

အထက်ပါ ရကန်ဖျက်နှင့် ယမမင်းတိုင် တစ္ဆေတိုင် ရတုများ ကို ၁၂၆၂-ခုနှစ် သစ်စက် သူဌေး ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်နှင့် ပျဉ်းမနားမြို့တွင် နေစဉ်က ဝန်စာရေး ဦးစွယ်တုတ် သစ်တော အုပ် ဦးပန်းဦးတို့ မှတ်ထားသော ပုရပိုက်မှ ကူးယူသော မူဖြစ်၏။

ပျော်ပွဲကျင်းပခြင်း

နောက်တနေ့နံနက် တချက်တီးအချိန် နန်းဦးပြသဒ်တော် ကြီး၏။ တောင်စမုတ်ဆောင် အတွင်း သံတော်ဆင့် သံတော်ခံ နားခံတော် စာဆိုတော်၊ စာတော်ဖတ်၊ စာရေးတော်ကြီးများ ဝန်းရံခစားလျက် ယှိကြလေ၏။ ဘုရင်မင်းမြတ်က အပြစ်မယှိ ချမ်းသာစွာ ပျော်ပျော်ပါးပါး မကြောက်မရွံ့ နေကြစေဟု မိန့် တော်မူလေ၏။

ဤကဲ့သို့ စာပွဲသဘင် ခင်းကျင်းပျော်ပါးရသည်ကို ဘုရင်မင်း မြတ် များစွာဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အတွင်းတော်က ပွဲတော်အုပ် အချို့အချဉ်အုပ်များ ရောက် လှာ၍ သံတော်ဆင့် အသုံးစာရေးက ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ခင်းကျင်း ကျွေးမွေးရလေသည်။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး သက္ကရာဇ် ၁၁၆၃-ခု၊ တပေါင်း လပြည့်ကျော် ၃-ရက်နေ့ ဖိုးတော်ဘုရားကြီး မင်းကွန်းနန်းတော် နှိုက် စံနေတော်မူကြိုက်အခါ ရွာဝေးသူကြီး ဗလနန်ဘူဆက်သော ဓားစကြာရတုကို နားထောင်လိုသည်။

မိန့်တော်မူချက်အရ ဦးအေးက နေမျိုးကျော်သူ နာခံတော် ကို ညွှန်းလေ၏။

နာခံတော်ဆိုရတု

၁။ တက်ထွန်းလှုံခြည် ထိန်ထိန်လည်လျက် ငွေရည်ရွန်းစိမ့် အေးရောင်ငြိမ့်သို့ ကျော်သိမ့်ရိုက်ကြူး သပြေဦးဝယ် ရာဘူးပွင့်

ငုံ ကြာနွယ်ရုံ၍ လက်စုံတင်ထွတ် ရှိတိုင်းညွတ်သား တမ္ပတ်ထွန်း ထိန် ထိုခါချိန်ဝယ် ဝရဇိန် ရောင်ခြည် ဝင်းဝင်း လည်သား ငါးမည်ရောင်ထွက် ရွှေသံလျက်ကို စဉ်ဆက်စောင့်ဆောင် သို့စင် အောင်လျှင် တောတောင်ရံပတ် လောကဓာတ်ဝယ် လေးမြတ် ရှုစား နတ်နဂါးတို့ ဝှက်ထားသိမြော် သကြားတော်သည် ဓား တော် ရွှေစကြိုဘုရား။

၂။ ဘက်ကျွန်းစံသည် ရံဝန်းလည်သား ငါးမည်ရာဆင့် ကမုတ်ပွင့်သို့ ကျွန်းနှင့်တောတောင် မြခိုးမှောင်သည် ညာခေါင် သပြေ လက်ျာမြေဝယ် ရာဇကရာဇ် ရွှေသင်းကျစ်ဟု ကသစ် သဘင် ကောင်းခြီးယင်၍ သီလဝင်ပျံ သယံဇာတိ ပြောင်ရွှန်း ညီသား ပါဠိအလို မြန်မာဆိုမှု ကျောက်ညိုမြရောင် ထင်ရသည်ဟု ကြောင်းတည်းသုံးထွေ ညီညွတ်စေလျက် မိုးနေ နတ်မင်း သဏ္ဍာ နှင်းသား ငါးစင်းထွန်းပေါ် သန်လျက်တော်သည်။ ကြားကျော် မြေမျက်နှာဘုရား။

၃။ စက်ဝန်းရံလည် ကျွန်းတည်တည်ကို လည်မည်တမ္ပတ် မင်းတို့ဝတ်ဖြင့် ထိပ်ထွတ်ပန်ဆင် ဗြဟ္မာရင်သား အောင်မင်္ဂလာ ဘိသေကာကြောင့် ဇေယျာ ရံကွန့် ဝိဂန် ညွန့်ထက် လဝန့် သဘွယ် မောက်ဖြိုးကယ်သား နန်းနွယ်တော်ဆင့် ပွားတိုးမြှင့်၍ ပွင့်အံ့ဘုရား လေးပါးမျက်နှာ ပြည်ထဲးသာလျက် ရတနာရောင် ပြောင်တရူးရူး ရွှေနန်းဦးဝယ် ရာကြူးမြင့်ရည် ဟိုပသည်ဟု ဇာနည်မိုးခေါင် ပျံမျိုးပြောင်သည် ပြည်ထောင်ခွန်ဆွတ် ဆက် လှာညွတ်သား သည်းပွတ်ရတနာ မျိုးကညာမူ သူဇာနှင့်လျော် ရှုတိုင်းပျော်သည်။ များဘော်ရွှေလက်ျာဘုရား။

ဘုရင်။ ။ကောင်းပေကွယ် မောင်အေး စကားအချိုးအပွဲး ကရိယာယံအသုံးအစွဲး အစပ်ကာရန် ထားပုံကောင်းပေတယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ စကား အသုံးအနှုန်းကတော့ အလွန်ပဲး ပြော ပျောင်းပါပေတယ်။ ဒါကြောင့် နဝဒေးဘွဲ့ထူးကြီး ချီးမြှင့်ခြင်း ကို ခံရပေတာပေါ့လေ။

ဘုရင်။ ။ နို့ နေပါအုန်း မောင်အေး ဖိုးတော်ဘုရားကြီး နန်းစံ ၂၆ နှစ်တွင် တေရသ မိမာသ်ပွါးဆဲး သုဒ္ဓိ ၇၃ တန်းခူး လပြည့်ကျော် ၄ ရက်နေ့ ရှင်ဖြူဘုရား ထီးတော်တင်တော်မူသည့် သဘင်တော်တွင် အကျွန်းကျွန်းအပြည်ပြည်ထောင်က မင်းသွီးတို့ ကောင်းခြီးမင်္ဂလာလျှောက်ရတု သံတော်ဆင့် နဝဒေးဆက်ရတု ကို နားထောင်လိုသည် မောင်အေး။

ဦးအေးက နေမျိုးသင်္ခိယာ သံတော်ခံကို ညွှန်လေ၏။

သံတော်ခံဆိုရတု

၁။ လင်းစည့်လှုံခြည် ထွန်းလျက်လည်သား ခုနစ်မည်ဆင့် ရွှေမြေမြင့်၍ ရေနှင့်တောင်ချိန် ဝင်းထိန်ထိန်သည် နတ်သိန္ဓေရ မြေပဏ္ဍုက သုံးလှမုန်ကူ လသန္တုတွင် ဇမ္ဗူသင်္ကတံ စက်ရှင် ပတ်သည် နဝရတ်ရည် ဝင်းဝင်းကြည်မျှ ဇာနည် ပေါက်လူး မြော်ခွဲဘူးသည် ဆိပ်ဦးသဘင် ခုံပလ္လင်ထက် ဘုံပြင်ဆယ်ရပ် ရှိ တိုင်းလျှပ်သား နှိုင်းအပ်မမြော် ပုထိုးတော်ကို မိုးပေါ်လှစ်ပွင့် ရွှေထီးမြင့်က ဆင့်ဆင့်နတ်လူ ဇမ္ဗူမြေရေ ရေနေငါးရာ မင်းတ

ကာမှ ကညာသွီး ယဉ်ကြီးဖြူလွှာ ဆက်သရောက်မည် စူးစူးရည်
လျက် အပြည်ပြည်ထောင် ညာခေါင်နန်းထွတ် မိသည်းပွတ်တို့
လွမ်းဆွတ်တမြော် မိန့်သည်သော်ကား ပွဲတော်ခါ လှိုင်းသာတင့်
နှိုင်း၍ စစ်ကိုင်း ပွင့်လျာ မင်းမြတ်စွာသည် စကြာနေခြည်
ရှည်လိမ့်မည်။

၂။ ဝင်းမှည့်စံရည် ဘန်မှန်ခြည်တိ ရံလည်ခြယ်တန့် နတ်
နှယ်သန့်သား နန်းနန်းမြတေ လှငြိမ်းခြေတို့ နှုတ်ရွှေသီရိ တင်
သိဒ္ဓိဖြင့် မရှိဘက်ပြိုင် စက်ခရိုင်ဟု ရှက်ဆိုင်ကုဋေ သိန်းရပ်နေသူ
ကိုးမှတ်မူသည် ရှင်ဖြူသမိုက် ရှင်တော်ရိုက်ကို မကိုက်သဘင် ပွဲ
ကြီးယင်သား သို့စင်ဘန်ပြု မင်းရတုဝယ် မရှုလှည့်ရ ကြားသည်
ပထက် ဆယ်ဆပြန်ထက် မည်မရွက်တိ နေ့နက်ဘန်ခါ ဧကန်လာ
သား စကြာရွှေပွင့် တည်ဦးဆင့်၍ ဘူးခွင့်နေ့တိုင်း လင့်မြော်
နှိုင်းစွ မှိုင်းမှိုင်းညိုမှောင် မြင်ထင်တောင်လည်း မိုးခေါင်တိတိ
ရွန်းရွန်းညိုလျက် တောင်တိမြိုင်စည် ရဂုံသည်လည်း လေပြည်
လွင့်သစ် တွန့်သေးမြစ်နှင့် သရစ်ပျံ့ရွှင်း သာပွင့်လင်းသား ရွှေ
မင်းကွန်းညာ သို့ချိန်ခါသည် ရွက်ဝါရွှေရည် မှည့်လိမ့်မည်။

၃။ မင်းဧည့်ကြံစည် လွန်မြတ်သည်ကား လေးမည်သိန္ဒြ
မြေပံသုနှင့် မေရုတောင်ဦး စိုးဆောင်မှူး၍ ဟူးဟူးဝုန်ဝေ ရွှေ
မိုးစွေသား ကြက်သရေဆင့် နွယ်လာသင့်ဖြင့် အခွင့်ရစွာ ထိုအခါ
ဝယ် ရုဇာဂဇိန် ထွန်းထိန်ပျံသွန် တိမ်ဦးကွန်သို့ ကျွန်းကျွန်
သခင် ရွှေစက်တင်၍ ဗိုလ်ဝင်သပြေ စံစံနေသား အောင်မြေရန်
လှန့် ပလ္လင်ပြန်ထက် ဆက်ဒန့်အစစ် မင်းဖြစ်ကြီးမြတ် မန္နာတ်တို့

သာ ကိုးကွယ်ရာဟု မင်္ဂလာပြု ရတုနန်းဘုံ ရွှေရိပ်မြုံ့မှ တက်ရုံ
ရံရစ် ယဉ်လျှံမြစ်ကို ဖွင့်လှစ်နဂါး သကြားရိပ်ဖြူ ဆောင်ယူပေ
တိ မိုးလုံးညိုမျှ မုနိစူဠာ စွယ်လက်ျာကို ကုန္ဒာသဘင် ရွှေထီးတင်
လည်း သည်လျှင်သည်မြတ် မလွန်တတ်လိမ့် ရံပတ်ညွတ်ခ ရှေ့
တော်မှလည်း ဦးချသောဟန် တုံ့ခဲ့ဆန်၍ ယဉ်ပြန်ရှက်ကာ
မြသီတာသည်။ လက်ျာခွေ လည်လှည့်လိမ့်မည်။

ဘုရင်။ ။ အင်း-လင်္ကာဘက်ကဖြင့် နဝဒေးတို့တယ်ဉာဏ်
သွားပါပေတယ်။ အချီးအဝှဲးက အလွန်ပဲးကောင်းပါပေတယ်
မောင်အေး။

အေး။ ။ အချီးအဝှဲးကောင်းဆို ဘယ်ပြောစရာ ယှိမလဲ။
ရှင်ဘုရင်က အချီးအဝှဲးအမြောက်အပင့်မပါလျှင် ရွှေဖောတော်
ကျမည်မဟုတ်တော့ မင်းကြိုက်ကို လိုက်၍ အားကြီးကြီး ချီးချီး
ဝှဲးဝှဲး ရေးသားဆက်သရပေတယ်။ အပင့်အမြောက် အချီးအပ
မပါလျှင် မင်းချီးမြောက်ခြင်းကို ခံရမည်မဟုတ်တော့ အကျိုးယှိ
အောင် ဉာဏ်ထုတ်ရပေမှာပဲး။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး-မင်းပြောလျှင် စောင်းစောင်းချိတ်
ချိတ်ကတော့ ပါလေသည်ချည်းပဲးနော်။

အေး။ ။ မချိတ်မစောင်းဝံ့ပါ။ အမြောက် မကြိုက်သော
သူကား ဘုရားနှင့် ရဟန္တာ အသျှင်တို့သာ ယှိပါကြောင်းကို
ဘုရင်မင်းမြတ်သိတော်မူပါလိမ့်မည် ထင်ကြောင်းပါ။

ဘုရင်။ ။ တော်ပါကွယ် ခမည်းတော်ဘုရားသို့ မောင်လန်း
ဆက်သွင်းသော ဆေးဖော်နည်း ဒုန်းချင်းများကို နားထောင်
ချင်ရန် မည်သူများ ရကြပါသလဲ။

သံတော်ဆင့် နေမျိုးကျော်ခေါင်က ရကြောင်း လျှောက်
ထားလေ၏။ ဤအခါ ဦးအေးက လျှောက်စေဟု ဆိုလိုက်ရာ
ဘုရင်မင်းမြတ်က ပြုံးတော်မူလေ၏။

**စာဆိုတော် ဦးလန်းဆို
ဆင်သမန္တယ် လေဆေးလျက်ဆား ဖော်နည်း
ဒုန်းချင်း**

၁။ ဟေမဝန္တာမှာ သူပျော်ပါး နဂါးမင်းကြီးပေါက်ဖော်
ပေ။ အရွက်စိမ်းနှင့် အရိုးသွယ် ဆင်သမန္တယ် ခေါ်ဝေါ်
ကြ။ ၎င်းဆိုသမျှ ထိုဆေးဟာကို တုံးပေါ်တင်ကာ လွှာလွှာ
ရိတ်လို့ တပိဿေန-တပိဿာ ပုန်းရည်ချဉ်စွာ တဖြူသားနှင့်
ဆားသုံးဆယ်မှာ အပေါ်ဖြူး နူးအောင်ပြုတ်လေ။ အသို့ပြီးမှ
ပူတဲ့နေမှာ အသွေ့မွေ့၍ အခြောက်လှမ်း ယောသည် တခန်း
ဆေးရွှေစင်ကို အမှုန်လွင်လွင် ညက်စွာကြိတ် ဘယ်ကုက္ကိယ ပုရိသ
မြင်း-နွား-ကျွဲက မလွတ်ရ ဥဒ္ဒံယာဝ-အစောလေ လက်သုံး
ချောင်းမွေ ယူကာလျက် လေမင်းပြက်ပြက် အောက်သို့ပါ လေ
တကာ မွေထုတ်တယ် ဝေဒနာသွေဆုတ်တယ် မီးမှုတ်သို့မကြွင်း။
လေကိစ္စမှန် ဘယ်ဥဒ္ဒံ ပူရိန်လို့ မီးရပ်ပိန်စိုရမယ်။ တက္ကသိုလ်
တပြည်လုံးမှာ သုံးနေကြဆေးမင်း။

ဘုရင်မင်းမြတ်က ရယ်တော်မူလေသည်။ ဦးအေးက ရွှေဖော
တော် ကျတော်မူဟန်ယှိတယ်။ ထပ်၍ လျှောက်စေ။

သံတော်ဆင့်ဦးလန်းဆို ဆီးရွင်သည့်

ခရဲးသီးဆေး ဒုန်းချင်း

၂။ ပါရပ်ချောင်မှာ အရောင်ကြုတ်သည့် ငပြုတ်မင်းကြီး တိုင်းဝင်ပေ။ အရွက်ကြားနှင့် ပျားလိုချို ခရဲးဆိုသည့် ထိုသစ် သီးကို ဓားနှင့် လှီးလို့ ထန်းလျက်သိပ် တဆိတ်စေန တဆိတ်စာ မဖိတ်စေရာ ပုံစပါး ထားမြှုပ်ပါလေ။ အနို့ပြီးမှ ပူသည့်နေရာမှာ လှိုက်ဆူဝေလို့ စိစိတန်းချည့် ယောသည်တခန်း ဆေးရွေ့လျှံကို တခွန်မှန်မှန် နှစ်ပြန်သောက် ဆီးဝမ်းပေါက်လို့ ကျင်ငယ်စု ခုရုတ်တရက် ရွှင်ရွှင်ဆင်းလိမ့် ရှူးရှူးသံချင်း မစဲးညံ ကုတ္တိဝင်္ဂီ ပုလ်းဘာဝ နပုလ်းသက ချန်မထားနှင့် မင်းနားစိုးထံ နေသူတို့ နှင့် ဝန်ပို့လှေထိုး ပခုံးထမ်း ခေါင်းရွက်တခန်း နေပူခံ အသော့ လျှံလျှံ မြန်မြန်ပေးဘိ ကျောင်းစာရေးနှင့် အလွန်သင့် ဗိန်းနာ ရင့်တဲ့ ကာလသား ခြောက်သွေ့ ပါတဲ့ကညာမယ် နို့စို့သူငယ် ဘယ်မရွေးနှင့် အထနှေးလို့ မပြေးခင် ရေဟောင်း ရွှင်ရွှင်ထွက် တဲ့ ဆေးမင်း။ လေခြေကျိုးနှင့် ဒေါ်ဘိုးအို မသုံးစေလိုချန်လို့ လွတ်ဘိ။ ချောင်းကလွတ် ကတွတ်မတန့် စီးသွယ်ကျလျှံ တယ် လေ။ ဆေးမြနားပန် အဝတ်လှန်နှေးရင်လ သူစို့လျှင် ဆွေး တတ်တဲ့ ရွှေသေးတော်ရည်။ ဖြူပြာသွယ်ဝင်းငယ်တို့ လူလွယ် ရာရှင်းကြပ ဆင်းလိမ့်ရှည်ရှည်။

(အမှာ) ရှေးက ခရဲးသီးခေါ်ကြသည်။ ၎င်းဝေါ ဟာရသည် အညာရပ်မှာ အသုံးများသည်။ အကြေအရပ် မှာ ဖရဲးသီးဟု အခေါ်များကြသည်။

တခွက်မှန်မှန် နှစ်ပြန်သောက် ဆိုသည်ကား နံနက်
တခွက် ညတခွက် ဆိုလိုသည်။

x x x x

ဤကဲ့သို့ လျှောက်၍ ဒုန်းချင်းအဆုံးမှာ ဘုရင်မင်းမြတ်များ
စွာ ရယ်တော်မူလေသည်။

တရားသူကြီး ဦးအေးက မီးယပ်ဆေးဒုန်းချင်းကို လျှောက်
ရန် ပြောသည်နှင့် လျှောက်ဆိုပြန်သည်။

၃။ ရှားဇောင်သညာ များစွာထပ် လက်ပပ်မှန်မှ ယူကြ
လေ။ ကာကိုပစ်၍ နှစ်ကိုချန် ပိဿာမှန်မှန် ချိန်ယူထည့်။
ရွှေမန်ကျည်းမှည့် စေ့ခွံသင် ငါးဆယ်ချိန်ခွင် ဒေါ်လီဖက်တော့
ထန်းဘိုထန်းလျက် သုံးဆယ်ဖျော် အိုးသစ်ပေါ်မှာ အန္တာဖုံး
စမုံငါးတွေ ပေါ်ကဖြူး နူးနူးနပ်နပ် ရှိအောင်မွေ ကြောင်
ဘားမြီးရှေ့ မဖော်ယက်အောင် စပါးထိုက်နက် ကျီကျယ်စွာမှာ
ရက်ခုနစ်ခါ လည်အောင်မြုပ် သွေးပုပ်လေပုပ် ငြိမ်းလေအောင်
တနေ့သုံးကြိမ် ယူခါစားမှ ထွားညံ့သည် ရွှေကိုယ် ရွန်းလဲ့လဲ့စို။
အဒေါ်အို ပရေတွန့်တယ် ထွားဖွံ့ဖွံ့တုတ်ခဲး။ မျက်ဝတ်တွေသူ
အပူကိုနိုင်လှတယ်။ ဦးသာခိုင် ငယ်စဉ်တုံး သုံးနေကျလက်စွဲး။

ဘုရင်မင်းမြတ်က များစွာ ရယ်တော်မူလျက် အကျိုးအ
ကြောင်း မိန့်တော်မူပြီးနောက် အရာယိုအမှုထမ်းတို့ကို ပြောပြ
သည်မှာ ဤတောင်စမှတ်ဆောင်နှိုက် အပျော်စားပွဲကျင်းပကြ
သည်ကား ငါသည် ရှင်ဘုရင်မဟုတ် မင်းမာတို့သည် အမှုထမ်း
အရာထမ်းမဟုတ် မိတ်ဆွေချစ်ကျွမ်းဝင်သူများ တွေ့ဆုံကြရဘိသ
ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြရမည်။ မိမိတို့ စိတ်သဘောယို ပြောနိုင်ဆိုနိုင်

စားနိုင် သောက်နိုင် နေနိုင်ထိုင်နိုင်ကြသည်။ ရာဇပြစ် လွတ် ကင်းခွင့်ရသောအခါ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာအောင် နေကြ ရမည်ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

နောက်-စာဆိုတော်မင်း စာတော်ဖတ်မင်း သံတော်ဆင့် သံတော်ခံ နားခံတော် စာရေးတော်ကြီး စသော အမှုထမ်းတို့ကို ငွေတော်တပိတ်သာ ဝတ်စုံ အချို့ရွာစား အချို့ပယ်စား ပေး သနားတော်မူသည်ကို ခံကြရသည်။

ဤဖော်ပြသော ဒုန်းချင်းများကို မန္တလေးစာဆိုတော်မင်း ဦးကွန်းစင်ထံမှ ရနည်း။

ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် တရားသူကြီးဦးအေး

စစ်တုရင်ကစားခြင်း

စာပွဲသဘင် သိမ်းကြစို့ စစ်တုရင် ကျင်းပခြင်း အခမ်းအနား ကို ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတွဲ၍ ကစားကြလေ။ မောင်အေးတော့ ငါနဲ့ တွဲရမယ်ကွဲ့၊ မင်းက နူးညံ့သော တရားမ တရားသူကြီးဖြစ်တော့ စစ်တက်စစ်ဆင်း ခွေပုံ ကော်ပုံ ကပ်ပုံ ဆုတ်ပုံများကို နားလည် မည်မထင်ဘူး။ ငါက သင်ပြပီး ပေးရမှာပဲကွဲ့။

အေး။ ။ ရှင်ဘုရင်က ငအေးကို လူညံ့ ထင်နေသလား။ စစ်ခင်းတော့ ငအေးအကြောင်း သိလိမ့်။

ဘုရင်။ ။မောင်အေး ငါ့ကို မင်း စကားသာနိုင်မယ်။ စစ်တု ရင်တော့ မင်းနိုင်လိမ့်မယ် ထင်သလားကွဲ့။

အေး။ ။ တိုက်တော့ သိရောပေါ့လေ။

ဘုရင်။ ။ ဒါဖြင့် မင်းနဲ့ငါ စစ်ကစားချင်ယင် စာဆိုအုန်း။
မင်းစာကို ကြားရမှ စစ်ခုံခင်းပီး ကျင်းပမယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ အောင်မယ် ကြီးကျယ်လိုက်လေ။ စစ်တုရင်ကစား
မှာတောင် စာဆိုလျှောက်ရတဲ့ အမိန့်တော်ပေကို ရွှေနားတော်
ဆင်တော်မူပါမည့်အကြောင်း။

ငအေးနဲ့ရှင်ဘုရင် စမုတ်အဆောင်အတွင်း ခင်း
မည့်စစ်အင် ရှင်ဘုရင် ကံတမျိုးဟာမို့ စစ်တိုး
မတော့ ဖုန်းယိုလျှင် မထင်နှင့် မနိုင်ဘူး။ ဉာဏ်
စိစွေးပါတဲ့ ငအေး လူနဲ့ ထင်လှ ဗိုလ်ပြင်တွင်
စိတ်ကို နှိုးပါတော့ ထိုးစို့နှစ်ဦး။

သူများလို ငအေးတို့က ပုရပိုက် ကန့်ကူမဆောင် ပစပ်ဆိုဆို
ရေးလိုက်ရဒါပဲ မှတ်လိုမှတ်ကြတော့ဟူ၍

ဘုရင်။ ။ တော်ပါကွယ် ရှည်မနေပါနဲ့ မင်းစာက ရှင်
ဘုရင်ဖြစ်တဲ့ ကံကတမျိုးဆိုဒါ ဟုတ်ပေတယ်။ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်တဲ့
ဖုန်းတော် ယိုငြားသော်လဲး စစ်ကစားတဲ့ နေရာမှာ ဖုန်းကံနှင့်
မဆိုင် အကြံအစည် ဉာဏ်ပညာသာလျှင် ပဋ္ဌာနဆိုဒါ မှန်ပေ
တယ်ဟု ရယ်တော်မူ၍ ပြောလေ၏။

အေး။ ။ ကစားတဲ့နေရာမှာ ဖုန်းကံနှင့်မဆိုင် အကြံဉာဏ်
သာ ဆိုင်သည်ကို ရှင်ဘုရင်သိယင် တော်ပီ။

ဘုရင်။ ။ အေးပါကွယ် သိပါပြီ။ ကဲ- စစ်ဆင်ပေတော့
ကွယ်။

အေး။ ။ အော်-ဆင်ပေါက်မြင်းအုပ် ဆင်ထားပါကလား။
ဒါဖြင့် ရှင်ဘုရင်စစ်က မင်းကြီး ဒီအကွက်မှာ ပိတ်မိလိမ့်မယ်။
ကြည့်သာထိုးပါတော့ ရွှေနန်းရင်ဘုရား။

ဘုရင်။ ။ ဒီအပြောမျိုးတေနဲ့ ငါ့ကို ဖမ်းနေဒါပဲနော်။

အေး။ ။ ဟင်မြင်းနဲ့ စစ်ကဲလဲမလို့လား။ ဟေ-ဒီမှာ ရှင်
ဘုရင် ဆင်နဲ့ ရထားမင်းကြီး ကြပ်နေပီ၊ ကြည့်တက်- ကြည့်တက်
နော် အော်-ဒီလိုလား။ ကိုင်း-မင်းကြီးနဲ့ရထား ဘယ်ပြေး
မလဲ။ မြင်းနဲ့ ခွေလိုက်မယ်။ ခွေစမ်း။ အော်-မင်းကြီး နောက်
ကိုဆုတ်သလား။ ကိုင်း-ရထားကို မြင်းကန်လိုက်ပီ။ မင်းကြီး
မြင်းနားကပ်မလား။ ရထားလမ်းကျနေတယ်။ မြင်းစားကျက်
အတွင်း ကျနေတယ်။ မြင်းကြီး ဘယ်ရွေ့မလဲ။ ထုတ်စမ်းပါ ရှင်
ဘုရင်ဉာဏ်။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး ငါက တယ်မတတ်လှဘူးလို့ ထင်
တယ်။ ခုတော့ မင်းက စစ်ကွက် တယ်ကောင်းပါပေ။ ငါက အရှုံး
ပေးပီဟေ့။

အေး။ ။ ရှင်ဘုရင်မို့သာ ကျောင်းသား သူငယ်ချင်းပြော
ပြောရယင် ကြောက်ပလားဟု မေးရမှာပဲနော်။

ဘုရင်။ ။ သည်နေရာ ရှင်ဘုရင်မယ့် စောစောက ငါပြော
ထားတယ်။ အခု ၂ ချက်တီးကျော်ဘလားဟေ့။

သံတော်ဆင့်။ ။ ၂ ချက်တီးက ကျော်ပါဘုရား။

ဘုရင်။ ။ မောင်မင်းတို့ သွားလိုရာ သွားကြပေတော့ ညီ
လာခံ အပျော်နှိုး စဲပီကွယ်တို့။

အမိန့်တော်အတိုင်း အမှုထမ်းတို့ စမုတ်ဆောင်မှ ဆင်းပြန်
သွားကြလေ၏။

အတွင်းရေးတိုင်ပင်ခြင်း

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး ယနေ့ ငါနေရဒါ တယ်ပီးတော့
ပျော်ပေတယ်ကွယ်။

အေး။ ။ ဒီလိုပေါ့လေ။ လောကမှာ ဘယ်သူမဆို ပျော်တဲ့
အခါပျော် မော်တဲ့အခါမော် တော်တဲ့အခါတော် ချော်တဲ့အခါ
လဲချော် ကျော်တဲ့အခါကျော် ပေါ်တဲ့အခါပေါ် အဲဒါ လော
ကဓံတရားအတိုင်းပဲ။ ဆိုင်တဲ့နေရာကိုသာ သွင်း၍ အဓိပ္ပာယ်
ယူပေရော့။

ဘုရင်။ ။ မင်းပြောဒါ ဟုတ်ပါပေတယ်။ ဟုတ်ပင် ဟုတ်
ငြားသော်လဲး ယခုလောကမှာ မင်းမင်း ဖုန်းကြီး ဖုန်းကြီး
လူလူ ဦးဖြူ ဦးနက် ယောက်ျား-မိန်းမ ဒီလောကဓံတရား
သင်္ခါရတရားကို မသိကြသည့်အတွက် အမှားမှားအယွင်းယွင်း
ပြုလုပ်ကြတော့ စီးပွားဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်ရောဂါထူပြောပီး အသက်
တိုကြဒါပေါ့ မောင်အေး။

အေး။ ။ မှန်ပါတယ်။ ဝိပုတ္တိစက်ဆိုဒါက ဆုတ်ယုတ်တဲ့
စက်ဖြစ်တော့ တလောကလုံး ဆုတ်ယုတ်ဖို့ချည်းပဲ အင်း-တရံ
တခါ သို့လိုသံဝေဂဖြစ်ရဒါ အတိုင်းမသိ အဖိုးတန်ပါပေတယ်။
သို့သော် ပြောရင်းဆိုရင်း သတိပေါ်လာပြန်တယ်။ ဖြတ်၍
ပြောရအုန်းတော့။

ဘုရင်။ ။ ဘာများ သတိ ပေါ်လှာပြန်သလဲကွဲ့။ ပြော စမ်းပါ။

အေး။ ။ တခြားအကြောင်းတော့ မဟုတ်ပါ။ တွင်းသင်း ဝန်ကြီး ဦးညိုစီရင်သော ဇနကပျို့နို့က လုံးရင်းခိုင်ကျည် အစ ချီသော ပုဒ်တွင် (ကစားမြူးရွှင် စစ်တုရင်ငယ် အလျင်ရှေ့ပြေး နယ်ချင်းထွေးက မန္တလေးထက်ကြပ် ရထားကပ်လျက် ဆင်တပ် မြင်းတပ် အထပ်ထပ်နှင့် အအပ်မခံ အရံမင်းပြေ ပိုက်တွင်းခွေ၍ မင်းသေသောနှယ်) ဟူ၍ စပ်ဆိုရာမှာ (မန္တလေးထက်ကြပ်) ဟု န-ငယ်တဝမ်းပူ ဒွေးတော်ပြုလုပ်ထားသည်ကို အချို့မူတို့ တွင်များစွာ တွေ့ရပါသည်။ ယင်းသည့် (မန္တလေးထက်ကြပ်) အဓိပ္ပာယ်ကြံစည်၍ မရ ဖြစ်နေကြောင်းပါ။

ဘုရင်။ ။ မင်းပြောဒါ ဟုတ်တယ်။ တဆင့်တဆင့် မူရင်းစာ ကို ကြည့်ရှုရေးကူးကြယင် အက္ခရာအမှန်ဖြစ်မှာပဲ။ အချို့ကတော့ ရသော သူတို့က ပစပ်နဲ့ ပြောချက်ကို လိုက်၍ မိမိတို့ထင်ရာ (မန္တလေးထက်ကြပ်) ဟု ရေးမှတ်ကြသည်နှင့် တူကြောင်းကို နဝဒေး မောင်နု ပြောဘူးတယ်ကွဲ့၊ မင်းကြီးဦးညိုရေးတဲ့ မူရင်း မှာ (မဏ္ဍလေးထက်ကြပ်) ဟု ဇာကြီး ၃-ရင်ကောက် ဒွေးဘော် ယိုသည်လို့ ပြောတယ်။ မောင်နုက (မဏ္ဍလေးထက်ကြပ်) ကား အဝန်းအဝိုင်းကို ဆိုသည်။ စစ်ခုံစစ်ကွက် စစ်ခုံပြင် အဝန်းထက် နို့ကံ၎င်း၊ စစ်မြေပြင် စစ်မျက်နှာပြင် အဝန်းပတ်လည်နို့ကံ၎င်း၊ သတိထက်ကြပ်မကွာ စစ်မျက်နှာပြင်တွင် ချီတက်တိုက်ခိုက် စစ် ဆင်ရမည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်များကို ယူရန် သင့်သည်ဟု နာဝဒေး မောင်နုက ပြောပေတယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ နဝဒေးပြောပြသော အဝိုင်းအဝန်းအဓိပ္ပာယ်ယူရ မည်ဖြစ်ပါက (မန္တလေး) ဟု ပါသော အချို့မူသည် မှားသည် ဆိုရပေလိမ့်မည်။ (မဏ္ဍလေး) ဤဏကြီး ခု-ရင်ကောက် ဒွေး ဘော်မှ အရေးအသားမှန်၍ အဓိပ္ပာယ်ဖြောင့်ရန် ဖြစ်ပေမယ်။

ဘုရင်။ ။ ဒါမှာတော့ မောင်အေး၊ စာကို အရေးခိုင်းရ သည်ကား စာရေးက ပြောပြချက်ကို အဓိပ္ပာယ်နားလည်ယင် အက္ခရာအမှန်ကို သုံးတတ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်က အသံတူတဲ့ အက္ခရာကို ရေးသားထားပါက အဓိပ္ပာယ်ကို ကြံဆ မရနိုင်အောင် ဖြစ်တယ်၊ အဲဒါ သတိထားစရာပေပဲ၊ ကိုင်း ဒါ တေကို ပြောလို့ မဆုံးနိုင်ဘူး။ ရပ်ကြအုန်းစို့၊ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ နှစ်ယောက်ထဲး ယှိတော့တယ်၊ အတွင်းစကား ပြောကြအုန်းစို့ ကွယ်။

x x x x x

စစ်ပြေငြိမ်းခြင်းအကြောင်း

ဘုရင်။ ။ ယခုကုမ္ပဏီ ကုလားတို့နှင့် စစ်ဖြစ်ပွားကြသည့် အရေးမှာ ကမ္ဘာဦး မဟာသမတ မင်းမှစ၍ ဇမ္ဗူဒိပ် မြေအပြင် နှိုက် ထီးနန်းစိုက်ဆောက် စံနေသောမင်းတို့သည် သမ္ပတ္တိစက်၊ ဝိပုတ္တိစက် ကာလနှစ်ပါးတွင် သတ္တဝါတို့ ကံအလျောက် နှစ်တိုင်း နှစ်ပြည် စစ်ဖြစ်ပွားကြသောအခါလည်း ယှိချေသည်။ ချစ်ကြည် စွာ မဟာမိတ်ဖြစ်တဲ့ အခါလည်း ယှိချေသည်။ ရန်မြိတ်ရန်စကို

အမြူးမယ့်သင့်ပေ။ ရှေးဘေးလောင်းတော် သီရိဓမ္မာသောကမင်း သီရိခေတ္တရာ ဒွတ္တပေါင်မင်း ပုဂံပြည် နော်ရထာမင်းစော မြစ်တော် အလောင်းစည်သူမင်း မြေးတော် နရပတိစည်သူမင်း ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူများရှင် မင်းကြား ရတနာသိမ် မြို့တည် ဘေးတော် အလောင်းမင်းကြားကြီးမှစ၍ ယှမ်း ယွန်း လင်းဇင်း လပိုက် လကျော် မျက်နှာမဲး ယိုဒျား ခညဝတီ အာသံ ကသည်း မဏိပူရ ဝေသာလီ စသော တိုင်းခရိုင် နိုင်ငံများကို ငါတို့က လက်နက်နိုင်ငံဖြစ်သောအခါလည်း ယိုချေသည်။ မဟာမိတ်ဖြစ် ကြသည်လည်း ယိုသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပြည်သူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ ၏ အကျိုးစီးပွား သာသနာတော်မြတ် အကျိုးစီးပွား သားတော်အစဉ် မြေးတော်အဆက် မြစ်တော်အညွန့် အခွန်ရှည်စွာ နှစ်တိုင်းနှစ်ပြည် မဟာမိတ်အဖြစ် သင့်တင့်ညီညွတ်ရန် အရေးတော် ဖြစ်ပွားကြသည်ကို ပြေငြိမ်းလိုက်ရတယ်ကွဲ့ မောင်အေးရဲ့။

အေး။ ။ ဖြစ်ပွား တိုက်ခိုက်ကြတဲ့ စစ်ကို ဘယ်လိုပြေငြိမ်း ရသလဲ။

ဘုရင်။ ။ ယေး ဗိတ် ဒဝယ် တနင်္သာရီ လေးမြို့ကို သူတို့ ကုမ္ပဏီ ကုလားများကို စစ်စာရိတ်ပေး၍ ပြေငြိမ်း လိုက်ရ တယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ ဒါမှာတော့ စစ်ရှုံးလို့ ပေးရဒါနဲ့ တူဒါပါပဲ။ စကထဲးက ပြည်သူ သတ္တဝါအကျိုး သာသနာတော် အကျိုးကို မြော်ကိုးပါက ဘာပြုမဲ့ လူကုန်ငွေကုန် စစ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေရန် မဟုတ်၊ အရေးစကား ပြောဆိုကြသည် အခါက သမိတ္တညီညွတ် အောင် ပြောဆိုကြပါလျှင် သာ၍ မကောင်းပေဘူးလား။ မိမိတို့

က မနိုင်တော့မှ ဘယ်အကျိုးကို ထောက်မြော်လို့ စစ်ကိုပြေငြိမ်း ရတယ်ဟု ရာဇဝင်မှာ တင်ထားလျှင် ကြွားဒါနဲ့ တူမှာပဲ မနိုင် လို့ စစ်ရှုံးခြင်းကြောင့် ယေး ဗိတ် ဒဝယ်ကို ပေးရဒါက သက် သေခံလျက် ယှိနေတယ်။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေးမလဲ မနိုင်လို့ ရှုံးပေတဲ့ စစ်ရှုံးတယ်လို့ ရာဇဝင်မှာ စာတင်လို့ ကောင်းနိုင်ပမလား။ စစ်ပြေငြိမ်းကြတယ် ဆိုဒါကို ရာဇဝင်မှာ စာတင်ရဒါ မကောင်းပေဘူးလားကွဲ့။ စစ်ရေး နှိုက် လိမ္မာတဲ့ မင်းကြီး ဗန္ဓုလလဲး မယှိတော့ဘူးကွဲ့။

အေး။ ။ ရာဇဝင်မှာ မဟုတ်တာကို တင်ထားယင် မုသား ဖြစ်မှာပေါ့။ ကြွားတယ်လို့ ထင်ကြမှာပေါ့။ မင်းကြီး ဗန္ဓုလ ဟာ မြဝတီဝန် မောင်စကို စစ်ကဲးကြီးအဖြစ်နှင့် လိုက်ပါစေ၍ ပန်းဝါနှိုက် အင်္ဂလိပ်တပ်ကို ခုခံရာ အောင်မြင်သည့်အပြင် ဓည ဝတီ ရခိုင်ပြည်ကို တိုက်လို့ အရေးသာနေပေတယ်။ မြို့တော်နှိုက် ရှင်ဘုရင်အပါးတွင် မင်းတိုင်ပင် လုပ်နေကြဒါ ဒေသန္တရကို မသိ နားမလည်သော ဝန်ကြီးများနှင့် စာဆို ငရေး ငထွန်းမြတ် ငပြေ တို့ ဖြစ်ကြသည်။ သည်အကောင်တွေဟာ စာဆိုမှုသာ နားလည် ကြတယ်၊ သင်းတို့ စီမံရာကို ရှင်ဘုရင်က လိုက်ပီးတော့ အမိန့်တော် ထုတ်နေဒါမှာ မင်းကြီး ဗန္ဓုလရခိုင်ပြည်ကိုရယင် အစောင့်အနေ ထား၍ စစ်တကောင်း ပန်းဝါ ဒေါက်ကာ မောက်သူဇာချီစေ။ ၎င်းက မဏိပူရ အာသံကို ချီစေဟု အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်တော့ ဗန္ဓုလက အမိန့်အတိုင်း အာသံကို ချီတက်ပါမည်။ ကုလားသင်း ဘော ၅-စင်း အရှေ့ဘက်ကြောင်း လှည့်၍ ဝင်လာသည်ကို

ဆီး၍၊ ခုခံရန် စီမံရန် အရေးကြီးသည်ဟု သံတော်ဦးတင်လွှာ ပို့ဆက် လိုက်သည့်အခါ ဝန်ကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးတော့

ရှင်ဘုရင်ကယုံကြည်လျက်ပြည်မြို့၊ သာယာဝတီမြို့၊ မြန်အောင် ဟင်္သာတ စရွှန် ဓနုဖြူ ပုသိန် မြောင်းမြ ရွှေလောင်း ပန်းတနော် ဒလ ရန်ကုန် ပဲခူး သန်လျင်စသော မြို့ဝန် မြို့သူကြီး ကင်းစောင့် ကင်းအုပ်များကို လက်နက်လှူသူ စည်းကြပ်၍ တပ်မြေကတုတ် ဆီးဆို့ခုခံစေ အမိန့်ထုတ်သည့်အတိုင်း စည်းလုံးခုခံကြသော်လဲး ကုလားတို့က လက်နက်အင်အား အလုံးအရင်းအားကြီး၍ မြစ် ကြောင်းက ဆို့ပိတ်လို့ မရကြောင်း သံတော်ဦးတင်ကြရော။

သံတော်ဦး တင်လွှာ ရပြန်တော့ ရှင်ဘုရင်က အတိုင်ပင်ခံ ဝန်ကြီးစုနှင့် ငရေး ငအိ ငဗြေတို့နှင့် တိုင်ပင်ပြန်ရော၊ တိုင်ပင် တော့ စာဆိုတော်များနှင့် ဝန်ကြီးများက မင်းကြီးဗန္ဓုလခေါ်မှ ပဲး ပြောကြတော့ ရှင်ဘုရင်က ဗန္ဓုလကို မဏိပူရ အာသံမတက် လေနဲ့ တပ်ကို အလျှင်အမြန် ပြန်ဆုတ်ပြီးလျှင် ကုလားရန်ကိုခုခံ တိုက်ဖျက်ရမည် အမိန့်တော်နဲ့ ခေါ်ပြန်တော့ မင်းကြီးဗန္ဓုလ ဟာ မဏိပူရ အာသံက ကုန်းကြောင်းခရီး အပြင်းဆုတ်လှာ၍ ဆင်ဖြူကျွန်းရောက် ၎င်းကမှ စုန်ဆင်းလျက် ဓနုဖြူမြို့သို့ လာရ သည်မှာ တောကြီးတောင်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ တဖန်ရေလမ်း ဖြင့် လှာရှာသည်ကား ခရီးဘယ်မျှ ကြီးကျယ်ကြမ်းထမ်း ပင်ပန်း ရှာသည်ကို ဝန်ကြီးတို့ သိကြသည်မဟုတ်။ ရှင်ဘုရင်လည်း သိမည် မဟုတ် ဖြစ်သည်။

ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည် ခရီးပြင်းဆုတ်ခွာလှာရသည့်အတွက် မကျန်းမာတော်မူကြောင်း ကြားသည်။ ရှင်ဘုရင်မသိ မကျန်း

မမာသော စစ်သည် တပ်သားများကို မြို့တော်သို့အရောက် လှေ
 မြန်တော်နှင့် ပို့ရသည်ကိုလည်း ရှင်ဘုရင်မသိ ဗန္ဓုလထံ ကြွင်းကျန်
 နေတဲ့ တပ်သားတစုနဲ့ ဝေသာလီမင်းသား မြင်းတပ်နှင့်သာ ခု
 ခံနေရရှာသည်။ အကူအပံ့ဆို၍ မည်သည့်တပ်ကမှ မရောက်
 သည်ကို ရှင်ဘုရင် မသိချေ။ မင်းကြီး ဗန္ဓုလသည် မမာတော်မူ
 လျက် တပ်ထိပ်ကနေ၍ ရန်သူကို ခုခံတိုက်ဖျက်ရာ အားအင်ကုန်
 ခန်း နွမ်းနယ်လျက် ဓနုဖြူတပ်တွင် ကျဆုံးကြောင်း သိရသည်။
 သူသာ ကျန်းမာသန်စွမ်းလျက် အကူနောက်ထပ် စစ်သည်တော်
 တပ်များသာ ရောက်ကြပါမူ ရန်သူဖြစ်သော ကုလားများစစ်
 ကို အရေးသာ အောင်နိုင်ရန် အကြောင်းယှိသည်ဟု တပ်ပြန်တို့
 ပြောကြသည်ကို သိရသည်။ ဤအကြောင်းကို ရှင်ဘုရင်မသိပေ။

မင်းကြီးမဟာဗန္ဓုလဟာ များစွာ ကျေးဇူး သစ္စာတော်ကို
 သိပါပေတယ်။ ရှင်ဘုရင်အနားက နေ၍ အရေးမမြင်သော သူ
 တို့၏ ပြောချက်ကိုလိုက်၍ ရှင်ဘုရင် အမိန့်ထုတ်မှန်း သိသော်
 လည်း ငြင်းပယ်တော်မမူ အမိန့်တော်ကို ကျိုးနွံပါပေတယ်။ ဤ
 ကဲ့သို့ အရေးမမြင်တဲ့စကားကို အရေးယူ၍ အမိန့်ထုတ်တဲ့ ရှင်
 ဘုရင်ဘဲဟု သစ္စာဖောက်ပြန်ပီးတော့ ရန်သူ ကုလားဘက်ကို မဝင်
 ပဲ အသက်ဆုံးခံ၍ မိမိအရှင်ဘက်က တိုက်ခိုက်သည်ကို များစွာ
 အံ့ဩဖွယ်ကြီး ဖြစ်ပါပေတယ်။ သို့လို့ အရှင်အကျိုးကို အသက်ဆုံး
 အောင် အမှုတော် ထမ်းယွက်တဲ့ စစ်သူကြီး ဖြစ်ပါပေတကားဟု
 ကျေးဇူးကို ထောက်မြော်၍ ရှင်ဘုရင်က ဗန္ဓုလအလောင်းကိုမှ
 အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ သင်းဂြိုဟ်ခြင်းကို မပြုသည်မှာ ရှင်ဘုရင်
 ဘာကောင်းသလဲ။ နောက်ဆက်ခံသော စစ်သူကြီးများကော
 အားတက် အားယှိကြရန် ဖြစ်ပါအုန်းမလား။

ဘုရင်။ ။ မင်းပြောဒါတေ စဉ်းစားကြည့်တော့ မှန်ပေဒါ ပဲး မောင်အေးရဲ့ ငါလဲးမှားပေဒါပဲး တိုင်ပင်စရာက အရေးကို နားမလည်တဲ့ သူတို့ပဲး ယှီနေဒါကို မင်းကလဲး ငါ့အနားမှာ မယှီပဲးကို။

အေး။ ။ ငအေး အနားမှာ ယှီပေတဲ့ စစ်၏ အရေးအရာမှာ ငအေးနားမလည်ဘူး။ အရေးကို မြင်တတ်သူ ခရီးဒေသန္တရနယ်ကို ကျွမ်းကျင်နားလည်သူကို တိုင်ပင်မှသာ အရေးပါ၍ အောင်မြင် တတ်တယ်။ စူးနေရာစူး ဆောက်နေရာဆောက် ပေါက်ဆိန်နေရာ ပေါက်ဆိတ်၊ ဓားမနေရာ ဓားမ၊ ဆိုဘိသကဲ့သို့ ရာထူးဂုဏ်ကြီး တိုင်း အရာရောက်သည်မဟုတ် ရာထူးဂုဏ်ငယ်သည်ဖြစ်စေ ဆင်း ရဲးသား လူသာမန်ပင်ဖြစ်စေ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ဌာနက နေရာချထားသော် အရေးပြီးမြဲး သာမြဲးသာ ဖြစ်ချေမည်။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး ပြောဒါ မှန်ပေတယ်။ ငါကိုယ်တိုင် တော် ထွက်ရဒါမဟုတ်။ သူတို့ အဝေးဝန်များ တင်လွှာအရ ငါ လဲး အမိန့်တော် ထုတ်ဒါပဲးကွဲ။

အေး။ ။ လိုရင်းမှာ မင်းကြီး ဗန္ဓုလထံက တင်လွှာသည် ရှင်ဘုရင်ထံ အမှန်အကန် မရောက်ဟုထင်သည်။ ဗန္ဓုလထံက တင်လွှာတို့သည် အရေးယူရန် ဖော်ပြသော အချက်တို့ကို ရှင်ဘုရင် လက်သို့ အမှန်အကန် ရောက်သည်အတိုင်း ကြည့်ရ၍ အမိန့်တော် ထုတ်ရပါက အစည်းအလုံး ခိုင်မြဲးသဖြင့် အရေးတော် ရှုံးနိမ့် လိမ့်မည် မထင်ပါ။ စစ်ပြေငြိမ်းကြောင်း ရာဇဝင်မှာ ဖုန်းတော်ကို ဖော်ပြ၍ စာတင်ထားရသည်မှာ ငအေးကတော့ ရယ်ချင်ပါဘိ။

ဘုရင်။ ။ ဖြစ်လို့ရှိမင့် ပြောတယ်လို့ မထူးဘူးကွဲ့ သင်္ခါ
ရ စီမံတဲ့အတိုင်းပေါ့။ ကံစီမံရာပေါ့ မောင်အေးရယ်။

အေး။ ။ ဒါမှာတော့ နောက်ဆုံးကျယ် ကံကိုသာ ချရ
မြူးဓမ္မတာကိုး ကံနဲ့ပဲစခမ်းသတ်ပေတော့။ ကုမ္ပဏီအစိုးရတို့က
မြန်မာနယ် အစွန်အဖျား ယေး ဝိတ် ဒဝယ် တနင်္သာရီကို ညောင်
မြစ်တွယ်ပီး နောက်ကို ညောင်ပင်ကြီး မည်မျှလောက် စည်ကား
လာမည်ကို မသိနိုင်ဖြစ်တော့ဒါပဲ။

ဘုရင်။ ။ မောင်အေး ယခုမျက်မှောက်နှိုက် ခံစား စံစား
ပျော်ပါးနေကြရသော အယုတ် အလတ် အမြတ် ဟူ၍ ခေါ်
ကြရတဲ့သူတို့သည် ဘဝဘဝက ထောက်ပံ့သော ကုသိုလ် အ
တိုင်းဖြစ်ကြပေတယ်။ ထောက်ပံ့သော ကုသိုလ်အဟုန်ကံသည်
ကုန်ဆုံးသည့်အခါ ပျက်စီးကြမြူး ဓမ္မတာပင်ဖြစ်ချေသည်။ အကု
သိုလ်ကံ နှိပ်စက်လှာပီဆိုယင် ဘုရားတောင် တားဆီးလို့ မရနိုင်
ဘူးကွဲ့။ နိုင်ငံကို ချဲ့ထွင်နိုင်တဲ့ ငါ၏ မင်းကြီးမဟာဗန္ဓုလလည်း
ပျောက်ကွယ် သွားရှာလေပြီ။ သူ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို ဖော်ပြ
သော အမှာတော်ရေး မောင်ဘုန်းဆိုတဲ့ ၄-ချိုးကြီးများဖြင့်
ဂုဏ်သတင်းနဲ့ မပျက်ကျန်ယှိပေသည်။ ၎င်း ၄-ချိုးကြီးများကို
မင်းရသေးလားကွယ်။

အေး။ ။ မောင်ဘုန်းဆိုသော ၄-ချိုးကြီး ၃-ပုဒ်ကို ရပါ
သေးတယ်။ အတော် အမြောက်အပင့် အချိုးအဝှဲကဖြင့် ကောင်း
ပါပေတယ်။

ဘုရင်။ ။ မင်းရဒါ တပုဒ်လောက် ဆိုပြစမ်း မောင်အေး။

အေး။ ။ ခိုင်းလို့ရှိမင်း ဆိုရအုန်းမှာပလေ။ နားထောင်ပေ
တော့။

၁။ (လက်လို့သာလင်းတော့ ဘက်ကင်းတေဇာမှာ ဧကရာ
ရောင်ထွက်မို့ ဓားလွတ်ကယ်အပိုင်းခန့်ပေတဲ့ နိုင်ငံ့ရင်။ ။ ယှစ်
ခန်းငယ်အံ့ရာ ရစ်သန်းငယ်ကာသည် မဟာသမုဒ် ဒီတပြင်ချုပ်
ပေတဲ့ စုတ်ယုတ်ကယ် သန့်ကြည် ခန့်ဇာနည်မူ စဉ်ရှည်စံမိုး ကံ
ဉာဏ်တော် သီးသည့်နှင့် ပြည်ကြီးအင်ဂုဏ် ခပ်သိမ်းသာ စုံလွန်း
လို့ ရွှေဘုံ ဟံသာ ညောင်မလ္လာမှာ ညာပရမေ သမုဆွေနှင့်
လ-နေ မလွန် အခေါင်သာ ချွန်တော့တယ် ကွန်ချာပိုင် သဘင်ကို
ရာဇဝင် တန်ဆောင်ကုံးလို့ အဆုံးဘယ်တွင် တွေ့ပျံ့မယ်။ မိုးမြေ
အသွင်။ ။ ကေသရာငယ် ပမာတမျှ ဝါယမနှင့် ဌာ-ဌာနဉာဏ်
ဖြာဖြာကို လိမ္မာလောက်င် ဂုဏ်ခြောက်တန်နှင့် တရံမလစ် ယမ
စစ်သို့ မုန်းချစ်ကယ်မညာ ဖြစ်တိုင်းရာကို မာမာရွံ့ရွံ့ ဖြတ်ပိုင်းဝံ့
ပေပဲး ညွန့်သမ္ဘာရှင် ရာ-ဘုရင်ကို ကျွန်တွင် ကျွန်ထူးငယ်လို့မှတ်
ယုံလှ။ ။ နန္ဒီငယ်သေန ဝိဇ္ဇရနှင့် ရှေးကထုပွတ် မဟော်ဇာတ်လဲး
မျက်ဆတ်ကယ် ထင်ထင် ကြားမမြင်လို့ သင်္ကာယိရာ ခုသည်မှာ
မူ မဟာဝန်ကျယ် အံ့ဩဖွယ်ကို နယ်တသောင်းကုန် တွေ့တိုင်းယုံ
လို့ ဆက်ပုံပဏ္ဍာ စက်စုံသာညာတော့တယ် သေနာပိုင် ရုံးရောင်
ကို ထုံးစာစောင် ရှာမတွေ့ပါဘု ဘုန်းနေ့ဆယ်ဆ။)

ဘုရင်။ ။ အမှာတော်ရေးက သူ့အရှင်မို့ အတော်ပဲး ချီး
မြှောက်ပေဒါပဲးကွဲ့။ သို့သော် (နန္ဒီသေန ဝိဇ္ဇရနှင့် ရှေးကထုပွတ်
မဟော်ဇာတ်လဲး မျက်ဆတ်ကယ်ထင်ထင် ကြားမမြင်လို့ သင်္ကာ

ယှိရာ) ဟု ဆိုတဲ့ အပိုဒ်မှာ ကြားလဲးကြားပြီး မျက်ဝါးထင်ထင် မမြင်လိုက်ရ ကြားသာကြားရ၍ ယုံမှားခြင်း ဆိုယောင်စပ်သည် ကား လွန်လိမ့်မည်ထင်တယ် အကြောင်းကို ထောက်သော် ဘုရား ဟောတော်မူသော ဇာတ်တော်နိပါတ်တော်များ ဖြစ်ပေတယ် ယုံမှားစရာမယှိ သင်္ကာကင်းရှင်းရန်သာ ယှိတယ်ကွဲ့။

အေး။ ။ ဒါမှာတော့ သုအရှင် ဝမ်းမြောက်အားတက်ရန်ချီး မြှောက်ပေဒါပဲ။ အစွန်းနိမိတ် အပြစ်ဒေါသရောက်လိမ့်မည်ကို သတိပြုဟန်မထင် ဆိုချင်အားကြီးနဲ့ တူပေဒါပဲ။

ဘုရင်။ ။ နောက်တပုဒ်ကို ဆိုပါအုန်းကွဲ့။

အေး။ ။ ဟာ တော်ပီ ပျင်းတယ်။

ဘုရင်။ ။ မပျင်းပါနဲ့ မောင်မင်းကြီး။ တောင်းပန်ပရစေ။

အေး။ ။ ဒီတပုဒ်ဆိုပီး ပြန်ယင်လဲး ကျန်ဒါ တပုဒ်ပါ ဆိုပါ အုန်းလို့ ခိုင်းအံ့မှာပဲ။

ဘုရင်။ ။ အေးကွယ် အကုန်ပဲ ဆိုပါတော့။ ငါ့စစ်သူကြီး ဂုဏ်ပုဒ်တို့ကို ကြားရသဖြင့် မသေဘူးဟု စိတ်က ထင်မှတ်ရပေ တယ်ကွဲ့။ သို့လို့ ဂုဏ်ထူးယှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ်ကို ကြားရဒါ အကျိုးယှိပါတယ်ကွဲ့။ ဒါလဲး အပျင်းပြေဘို့ ဖြစ်ထာ ပါပဲ။

အေး။ ။ အောင်မယ် ရှည်မနေပါနဲ့၊ ဆိုမယ် နားထောင်။

၂။ (မောက်လို့သာမိုးတော့တယ်။ ကြောက်စိုးရေညာမှာ တဒီပါကုန်အေးမျှ ဂုဏ်သွေးခေါင်ချင်းပေတဲ့ ပြောင်ဝင်းထိန်။ လက်ရွေးငယ် ထပ်ရံ ချပ်လို့ ခြုံသည် မတ်ပုံဗိုလ်စု ရွှေအထုမှာ

ကေတုငယ် ရည်လွန် သည်ငါ့ကျွန်ဟု မှောက်သွန်းရေးပိုင် ပြည်
 ခရိုင်ကို ယှဉ်ပြိုင်ဝက်ဝေ ကိုယ်ပွားစေလို့ ရေပင်လယ် ဒီလှိုင်းရိပ်
 ချီနှင့် နောင်ညီခတ်ထွင် ရန်ငုတ်ကယ် နှင်ဘူးတဲ့ ရာမညနက်သန်
 မှာ ဘုရင်ခံစမ္မိယံစိုးလို့ သစ်တိုး သည်ချိန်ခန့်ပါတိ သည်းဖန့်
 ထပ်လိမ်။ ။ မာလကာငယ် ဗသျှာဗသျှ မြုံခနုနှင့် ဒုကရဂ္ဂမ်း
 သီဟိုဠ်ယွမ်းလဲး ပျက်သွမ်းမဝံ စက်ရုံးရောင်ကွန့်ဆဲးမို့ ရန်ညွန့်
 မစည် အပြည်ပြည်ကို လှည့်လည်နင်းနှိပ် ရွှေဘုန်းထိပ်မှာ တံဆိပ်
 မောရာ ဦးဒည်ညာက စကြာတန်ဆောင် တက်သစ်လှုံ ပြောင်
 လှလို့ ခေါင်မဟိန်မှာ အောင်ချိန် အောင်ကိန်းကလဲး မကုန်
 လှည့်။ ။ ပုံပြင်ထုပွတ် ရာဝင်ဇာတ်မှာ ဖြစ်ကယ်မယို ဉာဏ်
 သတ္တိနှင့် စစ်ကြီးအရှင် ကိုးပါးအင်လဲး စုံလင်မြူးမြုံ ဟိတ်အခံဖြင့်
 ကျော်လှုံမိုးမြေ တိုက်လုံးမွေလို့ စုံရွှေစက်ပြင် ရှိဦးသာ တင်
 တော့တယ် ပင်လယ်ဝ ဝသုန်မှာ ဉာဏ်တပုံ အဆင်ခွဲးလို့ ကဲး
 ချုပ်ချာချည့်။)

ဘုရင်။ ။ ကောင်းပေကွယ် အောင်းမေ့လိုက်ပါတိတော့။

အေး။ ။ နားထောင်အုံး၊ တပုဒ် ကျန်သေးတယ်။

၃။ (မြန်မြန်သာ မှုန်းတော့တယ်။ မာန်ကြုံးရာပြည်ကို အာ
 ဇာနည် ဉာဏ်သစ်လို့ ရန်မြစ်ကိုပယ်ဖြတ်ပေတဲ့ တော်မတ်ခေါင်း
 မြယုဂန်မြုံ ပိုက်သန်းခြံသည် ဝိရုဠ်လက ဂုဏ်ထပ်တူမျှတယ်လို့
 ဘဝသခင် စကြာရှင်လဲ ထွက်ဝင်နဲ့စည် ကျိုင်းယှစ်မည်က နေ
 ခြည်တန်ဆီး ယှစ်ပြိုင်ထီးနှင့် တောက်ညီးထိန်လောင် ပေါက်မ
 ပြောင်ကို လက်ဆောင်ရွေးယုံ အပ်ပေပဲး ပုံတော့တယ်။ ရွှေဂုန်
 ဟံသာ တောင်ဒီပါမှာ ညီလာသဘင် ဗိုလ်ပွဲးသာဝင်တော့တယ်

သေနင်္ဂရေးပိုင်ကို ဘယ်ခရိုင် ခိုင်ကခုမယ်လို့ အနုမြူအရိပ်ကယ်
 မျှ မထိတ်ကယ် မသီလေ့တယ်နှင့် ထွေးခန့်မရှောင်။ ။ ရတနာ
 ဂူဝယ် တဆူရာဇင်း သားသစ်နင်းသို့ ကြင်းသိသာ ဟိတ်ဩဘာ
 လဲး ဗျူဟာကြွေးဟန် အောင်တက်လျှံလို့ မျက်မာန်ကင်းငြိမ်
 စက်ရင်းနှိမ်က ပျောက်တိမ်ရန်မြူ တိုင်းရပ်သူတို့ ဆုယူပန်ဆင်
 ဆောင်တင်းသာ ဝင်တော့ပ မာတင်ပြောင်လဲး ခြောက်ရောင်
 စွယ်လဲ့နှင့် စမွယ်သို့။ ။ လေးဆူငယ် မွေဓာတ် မီးရေလျှပ်သည်
 ကပ်ကမ္ဘာတည် နတ်သက်ရှည်လဲး ပတ်လည်ရေကုန်း စောင့်သိမ်း
 ချုန်းလို့ နေဘုန်းဘုရင် ဆက်တိုင်းသာထင်တော့ ရာမညမတ်
 ခေါင်ကို ကျမ်းစာစောင် စီလို့ ဆုံးနိုင်ဘု ဘုန်းကကျယ်လို့။ ။

ဘုရင်။ ။ သာဓု-သာဓု-သာဓု ကောင်းပါပေကွယ်။ လွမ်း
 လိုက်ပါဘိ။ ငါ့စစ်သူကြီး မျက်နှာကို မြင်လိုက်ပါဘိတော့။
 နို့ မင်းထင်သက်ရှည်ဆိုတဲ့ ၄ ချိုးကြီး ယှိပါသေးကွယ် မရ
 ဘူးလား။

အေး။ ။ လာပြန်ပီ သည် ၃ ပုဒ်တောင် အတော်ဆိုရတယ်။
 ရှင်ဘုရင်မို့သာ ခံနေရတော့။

ဘုရင်။ ။ အောင်မယ် မောင်အေး မောသလား။ ဟော-
 အချို့ပွဲး လက်ဖက်ရေများ စားအုံး သောက်အုံးကွယ်။ စိတ်မဆိုး
 ပါနဲ့ မောင်မင်းကြီးသား။ လုပ်မဲ့လုပ် ဆုံးအောင်လုပ်စမ်းပါ။ နှစ်
 ယောက်ထဲးပေမဲ့ ငါတယ်ပီးတော့ ပျော်ရွှင်ပါတကွယ်။ ရှင်ဘု
 ရင်က ချောမော့ခိုင်းယင် လုပ်ရတယ်ကွဲ့။ မင်းအလိမ္မာသားနဲ့။ ။
 (ရယ်၍ ပြောလေ၏။)

အေး။ ။ စမိလို့ယှိမင့် ငအေး ဘယ်ရှောင်နိုင်တော့မတုန်း။
ရွှေနားတော်သွင်းရပါတော့မည်။ နားထောင်တော်မူနော်။

၁။ တောင်ခဲးတွင်မှ အောင်ပွဲးတော်သစ်လို့ ကျော်ရစ်စေ
ကုန် ထွန်းပေမဲ့ မော်ကွန်းပုံ။ ။ မြေမိုးငယ်စောင်းထောင် ဗိုလ်
ခြေငယ်ဆောင်သည် အခေါင်သမ္ဘိန် ကျေးနှင့်သိန်ဟု ကာလိင်္ဂ
ရာဇ် ဆိုသည့်စစ်ကို ဖျစ်ဖျစ်ကယ်ပျက်ကျေ နန္ဒီသေလို့ အောင်မြေ
သိဉာဏ် သုထက်သာ သန်တော့ပ ဆဒ္ဒန်ရ ကိန်းဝင်မှာ ရုံးညာ
တင် သေနဂိုတ်ကယ်နှင့် ချုပ်တိုင်းအောင်ဖန်များပါတိ ခြားသန့်
တဂုဏ်။ ။ ဆွဲနှစ်ဖြာငယ် ဘင်္ဂါဘိလပ် ကာလကတ် မပြတ်ကယ်
နွံရုံ ချိုးဖဲ့တုံမှ ဒိဂုန်ခလ မုဒ်သုန်ဝမှာ မိစ္ဆာအယူ ကုလားဖြူ
ကို လွယ်ကူသုတ်ဖြန်း ရွှေလက်ယူဖမ်းမယ်လို့ အောင်ခန်းငယ်
စံတည် မင်းဝံပြည်က ဇာနည်ကြီးနောင် ညာရုံးတော် ထောင်ဆဲး
မို့ အောင်လယ်ဘုံမှာ ဝသုန်မြေလေးလို့ ထူးပါတိ။ ။ ယက္ခ
ဂုမ္ဘန် အတန်တန်လဲး မာန်ပုဏ္ဏက မျက်ရှိုန်ယှိလို့ ကြောက်ကြ
သော့သွင် ရာတပြင်မှာ တိုက်ဆင်သံကြွား ခြောက်ဆယ်အားနှင့်
ဗိုလ်များမြုတေ ပင်လယ်ဝေအောင် တက်နေနှုန်းတူ ရွှေဘုန်း
တော် ကြူခိုက်မို့ ဇမ္ဗူတိုက်ခရိုင်မှာ စစ်မြေပိုင် ဘုရင်သီးတွင်မှ
ထီးမိပတိ။ ။

၂။ တက်လို့သာ ထွန်းတော့တယ် ဖက်ကျွန်း တေဇာနှင့်
သပြေညာ ခေါင်ကဲးပေတဲ့ အောင်ပွဲးပိုင်။ ။ သောင်းရပ်ကယ်
ခန်းဝါ သိလိမ္မာသည် မှန်စွာစုတ်ယုတ် ဉာဏ်ရိုးရင်း ချုပ်ပေတဲ့
ဥက္ကဋ္ဌကျွန် နေကဝဏ်မို့ ရေခုနစ်လံ အံ့လှိုင်းခြံတဲ့ ကျေးရာမည

အဏ္ဏဝမှာ မြန်မာ့တံခွန် ထက်မိုးသာ တွန်စေဘို့ မင်းဝံနန်းရှင် ဗျာဒိတ်တော်ဆင်တော့တယ်။ သေနင်္ဂလေးဖြာတွင် တအင်္ဂါ သိမ် မညံ့ပါဘု ချီးအံ့မနိုင်။ ။ တွင်ဗျာရာဇဝယ် ဘင်္ဂါဘိလပ် ကာလ ကတ်လဲး (ခပ်တုံသလုံ ခြသို့နွံလို့) ရန်မာန်မမှုန် ဒီဆန်စုန်သည် ရွှေဂုန်အောင်ချက် ဘုမ္မိနက်က တောင်မျက်နှာလည် အပြည် ပြည်ကို ဇာနည်အထွတ် စံစိုးယူ ကွပ်ခါနှင့် ဓားလွတ်ကယ်ငါးရာ ဖြန့်တိုင်းပဲး သာတော့တယ်။ သမ္ဘာပိုင်ကို ဆုံးတိုင် ဆိုကြူးလို့ မကုန်လှည့်။ ။ စွမ်းရည်ငယ်ပြောင်မြောက် တမိုးအောက်တွင် ကြူးလောက်ကယ်မမြင် သူသူပြင်လဲး မြော်မြင်လိမ္မာ စိန္တမယ ရဲးဉာဏဖြင့် ဆယ်ဆငယ် ရန်မော် ခက်ခဲးလျော်ကို ဇေယျော် သဘင် အောင်ပန်းသာ ဆင်တော့တယ်။ ပင်လယ်ညွန့်ဗေ့ဆိုင်မှာ ရေးတော်ပိုင် သေနာချုပ်တွင်မှ ဘုန်းလုပ်သာချည့်။ ။ (ခပ်တုံ သလုံ ခြသို့နွံလို့) အပိုင်ကား။ (ခပ်တုံသလွမ် ခြသို့နွမ်လို့) ဟု ဖတ်ပါလေ။

ကိုင်း တခါဖြင့် ကုန်ပါကြောင်း။

ဘုရင်။ ။ အောင်မယ် မောင်အေး ဘာများဆက်အုံးမလဲး။ အကောင်းနဲ့ပဲးရပ်ပါတော့ ကျေးဇူးရှင်။ မင်းထင် သက်ရှည်က တော့ အမှာတော်ရေးလို့ အမြင်မဟုတ်ပေဘူးကွဲ့။ ငါ့ထံ ဆက် သသော သံတော်ဦးတင်လွှာကို ကြည့်ပီးတော့ စီကုံးရပေတယ်။

အေး။ ။ သုစားလဲး ချီးပုံဝှဲပုံ တမျိုးပဲး ကောင်းပါပေတယ်။

ဘုရင်။ ။ အင်း-ငါ့စစ်သူကြီး မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ လမ်းကို သွားရှာရလေပြီ။ လူမယ့်သော်လဲး ဤစာလေးချိုးကြီးတွေ ယ့် တော့ ဂုဏ်ပုဒ်ဟာ ထင်ရှားလျက် ဖြစ်ခဲ့ပေတယ် မောင်အေး။

အေး။ ။ လောကမှာ မည်သူမဆို သေရမှာချည်းပဲ။ သည်
 လမ်းတော့ မလွတ်နိုင်ကြဘူးပေါ့။ သေပင်သေရသော်လည်း ကျန်
 ရစ်ကြတဲ့ ရဟန်းသျှင်လူ အပေါင်းတို့ တောင့်တရစ်အောင်
 နာမည်ကောင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ဘို့ လိုတယ်နော်။ သေသေချာချာ
 စဉ်းစားပီး ကြည့်ပေတော့။

ဘုရင်။ ။ အင်း-ကောင်းပေကွယ်။ သာဓု-သာဓု-သာဓု
 အဖိုး အလွန်တန်တဲ့ သတိပေးသော တရားလမ်း ဖြစ်ပါပေ။
 ကိုင်း ၄ ချက်တီးကျော်ပီဟေ့၊ အတွင်းတော်လိုက်ခဲ့အုံး။ မင်းကို
 တရားပူဇော်ရအုံးမယ်။

အေး။ ။ ဘာများ ပူဇော်မယ် ဖြစ်ပါသလဲ။

ဘုရင်။ ။ ဝတ်လဲးတော်မဟုတ်။ ငါမဆင်ရသေးတဲ့ အတွင်း
 ဆင်-လွန်းတရာကျ ရွှေခဲချိတ်တထည်နဲ့ သားမွေးအင်္ကျီ၊ ငွေ
 တော် တပိဿာ ပူဇော်လိုပါတယ်ကွယ် လိုက်ခဲ့ပါ။

အေး။ ။ နက်ဖြန်နံနက် ညီလာခံမှ အလှူခံတော့မယ်။ အခု
 ထမင်းဆာပီ ဒီကပဲ ပြန်တော့မယ်။ ဝန်ကတော် မျှော်လှရော
 မယ်။

ဘုရင်။ ။ နန်းတော်မှာပဲ စားသွားပါတော့လားကွဲ့။ မင်း
 က ဝန်ကတော်ကို ကြောက်နေရသလား။ အပြစ်တင်ယင် ငါ့
 အပေါ် ပုံလိုက်ပါကွဲ့။

အေး။ ။ ကြောက်စရာတော့ မယှိပါဘူး။ ည-သဲးအင်း
 ဆရာတော်ဘုရားကို သင်္ကန်းလှူရန် ယှိနေတယ်။ အတူသွားရန်
 ပြောထားတယ်။ ဒါကြောင့် အိမ်မှာပဲ ထမင်းစားတော့မယ်
 အခွင့်ပြုနော်။

ဘုရင်။ ။ သွားပေအုံးတော့ကွယ် ဆိုပြီး အတွင်းတော်သို့
ဝင်လေ၏။

ဖလံခုံရွာ၌ ဘုရားတည်ခြင်း

မိဖုရားကြီးနှင့် မောင်အိုတို့သည် ဇာတိဖြစ်သော ဖလံခုံရွာ
နှိုက် ဘုရားတည်ကြသည်မှာ-

ဖလံခုံရွာအနောက်ယှိ ကျောင်းကြီးနှင့်ရွာအကြား မြေကွက်
လပ်ကြီးတွင် မြေစိုက်စေတီ စည်းခုံပုံတည်သည်။

နန်းမတော်မယ်နုဘုရားမှာ မြောက်ဖက်က ဘိနပ်တော် ၆၄
တောင်၊ အမြင့် အတောင် ၁၀၀ ကျော် ထီးနှင့်ယှိသည်။ ၄ မျက်
နှာ နတ်မုတ်လှေကား၊ နယားဆင်း ရွှေဖားခံ ဖြစ်သည်။

နန်းမတော်စေတီ၏ တောင်ဘက်၊ အတောင် ၄၀ ကွာ၊
မောင်အိုစေတီကိုတည်ထားသည်။ ဘိနပ်တော် ၆၅ တောင်၊အမြင့်
၁၀၂ တောင် ယှိသည်။ ခယားသီး ငှက်ပျောဖူး အတိုင်းယှိသည်။
ထီးမယှိဖြစ်သည်။ ၄ မျက်နှာ နတ်မုတ်လှေကား နယားဆင်း
ရွှေဖားခံ ဖြစ်သည်။

စေတီ ၂ ဆူလုံး ခြင်္သေ့မယှိ။ တံတိုင်းမီးတား မဟာရံကာဆီး
လျက် မယှိဖြစ်သည်။ မောင်အိုဘုရားမှာ တည်ကတဲးက ထီးမယှိ
ကြောင်း ပြောကြသည်။

ဖလံခုံရွာ အရှေ့နှိုက် ဆောက်လုပ်သော ကျောင်းကြီးမှာ
တိုင်ပေါင်း ၂၅၃ တိုင် ယှိသည်။ ဆောင်ကပ်ပတ်လည် အရှေ့

ကျောင်းဦးပြသဒ်ဆောင်အတက် ဖက်လိပ်အုတ်လှေကားကြီး တစင်း၊ တောင်ဖက် မြောက်ဖက် ဆောင်ကပ်အတက် ဖက်လိပ် အုတ်လှေကား ၂ စင်း စီတပ်လျက် ယှိသည်။ နန်းတော်ပုံအတိုင်း ဆောက်သည်။ ၎င်းကျောင်းကြီးကို မောင်အို ဝရီးတော်သူဦးကွန် က ဆောက်သည်။ ကုန်ဝင်ရန် အရပ်ရပ် စားရိတ်ငွေများကို မောင်အိုက အလှူပြုလုပ်ကြောင်း ပြောကြသည်။

ကျောင်း၏ တံတိုင်း မီးတား မဟာရုံမှာ တောင်ဘက်က အရှေ့ အနောက် တန်းလျက် တမျက်နှာသာ ပြီးသည်။ ကျန် ၃ မျက်နှာ တံတိုင်းမီးတား မလုပ်ပဲ ကျန်လပ်နေသည်။

ဤကျောင်းလွတ်ကုသိုလ်ပွဲ ကျင်းပသည့်အခါ နန်းမတော် ကြီးနှင့် မောင်အိုတို့ လှာသည်ဟု အပြောများကြသည်။ အချို့က မောင်အိုသာ လှာသည်ဟု ပြောကြ၏။

ဘုရား ၂ ဆူဘွဲ့နှင့် ကျောင်းကြီးဘွဲ့ကို စုံစမ်းမရ။ မယ်နုဘုရား မောင်အိုဘုရား၊ မောင်အိုကျောင်းဟုသာ အပြောများကြသည်။

ခေါင်းလောင်းကမ္ပည်းစာ

မိုးညှင်းမင်းတရားကြီး သားတော် ထူပါရုံစေတီတော် ဒါယ ကာ ၎င်းသားတော် ပြည်စုန်မင်း၊ ၎င်းသွီးတော် စောမင်းထွတ် ၎င်းသားတော် စတုဂါမဏိသင်္ခရာ သရေစည်သူ၊ သီရိနန္ဒရာဇာ ၎င်းသား တုရင်ပြင်စည် ဗသမန်း ၎င်းသားသွီးများ မင်းကြီး သိဒ္ဓရာဇာ သခင်မှန် မနှောင်းဖြူ မလှနှောင်း မနှောင်းထွေး မမွတ် မနှောင်းစံ မနှောင်းကြွယ် မနှောင်းဖျော်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

သခင်မှန်နှင့် သင့်သော တပ်မှူးကြီး ချစ်လှိုင်းတို့ သားသွီးမှာ သီရိပဝရသုဓမ္မာမဟာရာဇာဓိရာဇာ ဘကြီးတော်၏ သီရိပဝရ မဟာရာဇိန္ဒာ ရတနာဒေဝီ နန်းမတော် မယ်နု သတိုးဓမ္မရာဇာ စလင်းမင်းသား မောင်အိုတို့ ဖြစ်ကြောင်းကို မောင်အိုတည်သော ဖလံခုံရွာ စေတီတော်ဘုရားတွင် ဆွဲထားသော ခေါင်းလောင်း နှိုက် ထုထားသော ကမ္မည်းစာမှ အကျဉ်းချုပ်ရေးကူး၍ မိတ် ဆွေတဦးပို့လိုက်သော စာဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ အဆက်သည် အမျိုး မျိုးအဖုံဖုံ ဖြစ်နေ၍ ဉာဏ်ယိုသလိုသာ မှတ်ကြရန် ဖြစ်တော့ သည်။

× + + ×

မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးသို့

ထွက်တော်မူခြင်း

နန်းမတော်ကြီးသည် မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း တော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်၍ ပြီးသောအခါ ဆရာတော် ဦးဗုတ်၏ နောင်တော် ဆရာတော် ဦးပိုးကို ကျောင်းတင်လှူဒါန်းတော်မူ၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တော်မူရာ ဆရာတော် ဦးပိုးပျံလွန်တော်မူပြီး နောက် ထိုကျောင်းတော်ကြီးကို တင်လှူ လွှဲအပ်ရန် မြို့တော်ယို ဆရာတော်တို့က ဆရာတော်ဦးပိုး၏ ညီတော် ဆရာတော်ဦးဗုတ် မှတပါး ထိုကျောင်းကြီးကို သိမ်းပိုက်နိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်မမြင်၊ ဆရာ တော် ဦးဗုတ်သာလျှင် နောင်တော်နေရာ အမွေခံ အဖြစ်နှင့်

သိမ်းပိုက်နိုင်သော ပရိယတ္တိ ပရိပတ္တိ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်
 ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာတော် ဦးဗုတ်ကို ပင့်၍ ကျောင်းတင်
 လှူဒါန်းမှသာ မြို့တော်နှိုက် သာသနာတော်၏ ကြက်သရေ
 စည်ကားထွန်းလင်းရန် ယုံမည်အကြောင်းကို နန်းတော်သို့ စာ
 သွင်းတော်မူကြလေ၏။

ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း ဆရာတော်များ သွင်းစာအရ မဟာ
 ဒါန်ဝန်နှင့် မဟာဒါန်စာရေးများကို ညောင်ကန်ရွာသို့ ဆရာ
 တော် ဦးဗုတ်ကို အပင့် စေလွှတ်တော်မူလေ၏။ မဟာဒါန်ဝန်
 လည်း ညောင်ကန်ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်လျှင် အလှူတော်
 များနှင့် ဘုရင်မင်းမြတ် ပင့်လျှောက်စာကို ဆရာတော်သို့ ကပ်လေ
 ၏။ ဆရာတော်လည်း ပင့်လျှောက်စာကို ကြည့်ပြီးသော် မနည်း
 ကြာမှ အင်းနက်ဖြန်မြို့တော်တက်မည် မိန့်တော်မူလေ၏။ နောက်
 နေ့နံက် ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ မဟာဒါန်ဝန်များ စီမံထားသော
 လှည်းကို မစီးမူ၍ ခြေကျင်ခရီးဖြင့်ကြွတော်မူလေ၏။ မုံရွေးမြို့မှာ
 တညဉ့်ကျိန်းတော်မူသည်။ ချောင်းဦးဆယ်ရွာမှာ တညဉ့် ကျိန်း
 တော်မူသည်။ ညောင်ပင်ဝန်းရွာ တညဉ့် ကျိန်းတော်မူသည်။
 စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ထူပါရုံ စေတီတော်ကြီးအနီး
 သျှင်မဟာသီလဝံသ သီတင်းသုံးတော်မူသော ကျောင်းတိုက်တွင်
 တည်းခိုတော်မူသည်။

ဤအခါ အင်းဝရွှေမြို့တော်က ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားကြီး
 များတော်မတ်တော်စု သုဓမ္မာဝင်ဆရာတော်များ သာသနာပိုင်
 ဆရာတော်ပါ စစ်ကိုင်းဘက်သို့ကူး၍ ကြိုဆိုကြရာ ဆရာတော်

ဦးဗုတ် အနီးနှိုက် ဝိုင်းရံလျက် ပူဇော်ကြလေ၏။ ဆရာတော် ဦးဗုတ်က မည်သို့မျှမိန့်တော်မမူ အတော်ကြာသောအခါ သာသနာပိုင်ဆရာတော်က ညောင်ကန်ဆရာတော် ကျမ်းခန့်တော်မူပါ၏။လောဟု အလ္လာပပြုတော်မူရာ ဆရာတော်ဦးဗုတ်က အင်း-မထောင်းတာလို့ ရောက်လှာဒါပဲးဟု လျှောက်လေ၏။

နောက်သလ္လာပ မပြုပဲး နေတော်မူလေ၏။ နေ့ဆွမ်းချိန်နီး၍ ဆွမ်းကပ်ပြီးသော် အင်းဝမြို့ဘက်သို့ ကူးကြလေ၏။

မြို့ဘက်မြို့ရောက်လျှင် အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးသို့ အခမ်းအနားခင်းကျင်း၍ ဆရာတော် ဦးဗုတ်ကို ရွှေထီး ထီးဖြူများနှင့် မိုးကာ ပူဇော်ကြရာ ဘာတေတုန်းဟု မေး၏။ ဆရာတော်ဘုရားကို ထီးပူဇော်ပါကြောင်း မဟာဒါန်ဝန်က လျှောက်ရာ ရှုတ်တယ်ဟု မိန့်တော်မူပြီး ဒုက္ခဌသင်္ကန်းကို ဥက္ခောင်းပေါ်တင်၍ ကြွတော်မူလေ၏။

အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးသို့တက်တော်မူ၍ ဆရာတော်သင်္ဃာတော်များအစုံ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားကြီး ဆွေတော်မျိုးတော် များတော်မတ်တော် ပရိသတ်တို့ စုံညီသည့်အခါ ကျောင်းတင်လှူဒါန်း ပရိတ်တော် တရားတော်ကို နာရ၍ ရေစက်သွန်းချအမျှပေးဝေသော ဆုတောင်းစာကို ပြောကြီးမှူး နာခံတော် နေမျိုးမင်းလှကျော်ထင်က ဖတ်လျှောက်ရသည်။

ကျောင်းတော်ကြီး လွတ်အခမ်းအနားပြီးသောအခါ သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဘုရားက ညောင်ကန် ဆရာတော် ဤတင်လှူအပ်သော ကျောင်းတော်ကြီးသည် ဆရာတော် နောင်တော်၏ အရိပ်အရာဖြစ်သည့်အတိုင်း ဆရာတော်အား ခံထိုက်သော အမွေ

ခံအဖြစ်နှင့် ဒါယကာတော်မင်းမြတ် တင်လှူကိုးကွယ်ခြင်းကို ပြု
 ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ကလည်း သာသနာ နေဝန်းကြီးသည်
 အရှိန်မစဲ ဖြစ်ပေတော့မည်ဟု ဝမ်းမြောက်ကြပါသည်။ တပည့်
 တော်တို့ အပေါ်နှိုက်လည်း ကျမ်းဂန်ဝိနည်းအရ မတိမ်းမယိမ်းရ
 အောင် ညွှန်ပြတော်မူပေလိမ့်မည်ဟု ဝမ်းမြောက်ရမည် ဖြစ်ပါ
 ကြောင်း၊ ကြားသောအခါ-

ဆရာတော်ဦးဗုတ်က အင်း မင်းရေးမင်းခွင့်ယှိသည်တို့ကို မြို့
 တော်က ဆရာတော်တို့ ယှိပြီ။ ပိဋကတ်ကျမ်းဂန်နှင့် ဆိုင်သော
 သာသနာရေး သာသနာမှုကို တပည့်တော် တာဝန်ယှိစေဟု
 လျှောက်ကြားပြီးနောက် ထပ်၍ မမိန့်ချေ။

ရဟန်းပရိသတ် လူပရိသတ်တို့လည်း ရဲ့ခွါ ကြွသွားကြ
 လေ၏။

ဆရာတော်ဦးဗုတ် အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးနှိုက် သီတင်းသုံး
 သည့်နေ့ကစ၍ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့ တလ ၂ ကြိမ်
 ကျ ကျောင်းတော်သို့လှာ၍ ဆရာတော်ကို ပူဇော်ကန်တော့ကြ
 ရာ ၂ နှစ်တိုင်တိုင်ယှိသော်လည်း ဆရာတော်ဘုရားသည် စာကိုသာ
 ကြည့်တော်မူလျက်နေသည်။ စကားပြောဘို့နေနေသာသာ ဆရာ
 တော်ဘုရားက ရှင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရားကို ကြည့်ရှုခြင်းကိုမျှ မပြုပဲ
 နေတော်မူ၏။

ဆင်ဖြူမယ်သွီးတော်ကလေး

နောက်တကြိမ် မိဖုရားကြီး အကြံပေးချက်အရ လာရောက်
 ကန်တော့ပူဇော်ကြပြန်ရာ၊ သွီးတော်ဆင်ဖြူမယ်ကို အထိန်းတော်

များဆီ မထားပဲ မိဖုရားကြီး ကိုယ်တိုင်ချီ၍ ဆရာတော်ဘုရားကို ဦးချပြီးလျှင် သွီးကလေးကို လွှတ်ထားသောအခါ သွီးတော်ဆင်ဖြူမယ်သည် ဆောင်ကပ်အတွင်း ပြေးလွှားနေရာမှ ဆရာတော်ဘုရား ကြည့်ရှုတော်မူသော ပေစာများကို ရွှေကလပ်ပေါ်တင်ထားရာ ရွှေရောင်တောက်လျက်ဖြစ်၍ သွီးတော်ကလေးက သွားရောက်ပြီး ပေစာများကို ကိုင်ယူရာဆရာတော်ဦးဗုတ်က ဟဲ့ဘယ်က ဗိုင်းတာမကလေးလဲဟု မြည်တော်မူသောအခါ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိဖုရား ရယ်လျက် အထိန်းတော်က သွီးတော် ကလေးကို ယူပြီးသော် ကျောင်းကြီးပေါ်မှ ဆင်း၍ မြေပြင်သို့ ကျသောအခါ မိဖုရားကြီးက အားရဝမ်းသာ ငါတို့ ဆရာတော်ထံ လာရောက်ပူဇော်ရာ ၂ နှစ်ကျော်ချေပြီ။ သည်တခါ သွီးတော်ကလေးကြောင့် ဆရာတော်ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကို ကြားရပေသည်ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။ ။

ဇီးချိုပင်အကြောင်း

အုတ်ကျောင်းတော်ကြီး မဟာရံအတွင်းက ပေါက်လျက် ယိုသော ဇီးချိုပင်ကြီးသည် မဟာရံပြင်ဘက် လမ်းပေါ်သို့ ကိုင်းနေရာ လှည်းနှင့်သွားလှာကြသည့်အခါ လူမလွတ်ယိုသောကြောင့် ၎င်းဇီးကိုင်းကိုပယ်ရန် ဆရာတော်ဘုရားထံ အခွင့်ပန်ပေးပါဟု မဟာဒါန်ဝန်ကို စေလွှတ်လေ၏။

မဟာဒါန်ဝန်လည်း အမိန့်အရ ဆရာတော်ဦးဗုတ်သို့ ဒါယကာတော်က အသျှင်ဘုရားထံ ဖူးမျှော်ကန်တော့လှာရာ ကျောင်းတော်ကြီးအတွင်းက ပေါက်သော ဇီးပင်သည် မဟာရံပြင်ဘက်

လမ်းပေါ်သို့ ကိုင်းနေသောကြောင့် ဥက္ကောင်းနဲ့ မလွတ်ပါသဖြင့် အနည်းငယ် ဇီးကိုင်းကို ပယ်ရန် အခွင့်သနားပါမည့် အကြောင်း လျှောက်ထားလိုက်ပါကြောင်းပါဘုရားဟု လျှောက်ရာ-

ငါ့ဇီးပင်က နန်းတော်ကို သွား၍၊ စော်ကားသည် မဟုတ်၊ ဇီးပင်အောက်ကို လှာတဲ့သူတို့သာ တာဝန်ယှိတယ်။ ဇီးကိုင်းနဲ့ မလွတ်ယင် လှာသောသူတို့ ဥက္ကောင်းကိုသာ ပယ်ရန်ယှိသည်ဟု ဆရာတော် ဦးဗုတ်က မိန့်တော်မူလိုက်လေ၏။ နောက်ထပ် မမိန့်ပဲး စာကြည့်နေတော်မူလေ၏။

ဤအကြောင်းကို ရှင်ဘုရင်သို့ မဟာဒါန်ဝန်က သံတော်ဦး တင်ရာ ဆရာတော်ဘုရား ခွင့်မပြုလျှင် ငါတို့က ရှောင်ရန် လမ်း ပြုလုပ်ပေတော့ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ဤသည်တို့ကား ဘုံကျော်ဆရာတော်ဘုရားမိန့်ချက် စာတော် ဖတ်မင်း ဦးအံ၏ မှတ်စုပုရပိုက်တွင် ယှိသည်အတိုင်း ရေးကူး မှတ်သားချက်ဖြစ်သည်။

တလိုင်းသူပုန် ထကြွခြင်း

ပဲးခိုးနယ်တွင် သမိန်ပရူ အမည်ခံသူနှင့် သန်လျှင်ဝန်ကြီး ဟောင်း ငစင်ငယ်၊ ၎င်းသား ငခွေးငယ်၊ ငပိုငယ်၊ မှတ်ကျွန်း ငဝံ၊ ဒလ ငထွန်းမြတ်၊ ငတော်လေး၊ ငခန္တာ၊ ငအောက်ဆံ၊ ကုရင်ဗိုလ် ငဖြူ၊ ငသာအောင်၊ ငဝိုင်းကြီး၊ ငတွတ်တို့သည် တိုး-မှတ်-ဖျာပုံ ကျွန်းနေ သူပုန်များနှင့် ယှမ်း-ယွန်း၊ ကုရင်များပါ သွေးဆောင် ကြပြီးလျှင် လက်နက်အား လူအားနှင့် ပဲးခိုးနယ် သန်လျှင်ကျွန်း

က တပ်မြေကတုတ် ပြုလုပ်ထကြွ တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ဒလနယ်က လည်း ပိုင်တူရွာတွင် ဟင်္သာရုပ် အလံစိုက်၍ ခုခံထကြွလျက် ယှိ ကြလေသည်။

၎င်းသူပုန်ရန်သူများကို ဟံသာဝတီဝန်ကြီး မင်းကြီး မဟာ မင်းလှရာဇာ၊ ဘုန်းတော်ဖြစ်ဗိုလ် နေမျိုးမင်းခေါင်၊ စားတော် ဝန် မင်းလှမင်းခေါင်၊ ပုဂံတောင်တိုက်သူကြီး ငမိုင်း၊ မှော်ဝန်း တိုက်သူကြီး ငကြာညို၊ ယွန်းအုပ် ငရွှေစ၊ ရေဝန် နေမျိုးနော်ရ ထားကျော်စွာ၊ စစ်ကဲး နေမျိုးဇေယကျော်ခေါင်၊ မြို့စာရေး နရာ ရဲးလှနော်ရထာ၊ အဆောင်တော်မြဲး နေမျိုးမင်းလှရာဇကျော်၊ မြင်းခုံတိုင် မြို့စား ဘုန်းတော်ဖြစ်ဗိုလ် မဟာမင်းခေါင်သင်္ခယာ၊ မြောက်မာရတင်ဗိုလ် မဟာသီဟမင်းကျော်၊ ဗန့်ကျီတိုက်ဝန် မဟာမင်းခေါင်၊ ဘုန်းတော်ဖြစ်ဗိုလ် နေမျိုး သီဟမင်းခေါင် ကျော်၊ သူရဲးတပ်မှူး ရဲးထင်ရန်အောင်။

မင်းခေါင်ရဲးထင်ကျော်၊ မင်းထင်သီဟရဲးခေါင်၊ မင်းထင် ရဲးခေါင်၊ မဟာမင်းလှကျော်ခေါင်၊ မဟာမင်းကျော်။ မဟာ နန္ဒရာဇာ၊ နေမျိုးရဲးခေါင်ကျော်ထင်၊ မင်းရဲးကျော်ခေါင်၊ ဥဒိန် ကာမဏီကျော်ထင်၊ မင်းခေါင်ကျော်ထင်၊ မဟာမင်းခေါင်ကျော်၊ မဟာမင်းလှသူရိန်၊ မင်းခေါင် ရဲးကျော်၊ မင်းကျော် အာကာ၊ မဟာသူရ၊ မင်းထင်တန်ဆောင်၊ နေမျိုးရဲးခေါင်၊ နေမျိုး သူရ ကျော်ခေါင်၊ မဟာမင်းလှမင်းခေါင်၊ ဣန္ဒမင်းခေါင်၊ မင်းခေါင် သူရိန်၊ မင်းထင်မင်းခေါင်ကျော်၊ နေမျိုးမင်းခေါင်ကျော်ထင်၊ နေမျိုးသီဟမင်းခေါင်၊ အဂ္ဂသေနကျော်ခေါင်၊ ဝန်ကြီးမင်းကြီး

ကျော်ထင်၊ မုတ္တမမြို့ဝန် မင်းကြီးမဟာဥဇနာ၊ အခွန်ဝန် နေမျိုး
ရဲးထင်နော်ရထာ၊ ပဲခူးမြို့ စစ်ကဲနေမျိုးသီရိကျော်ခေါင်၊ မြို့သူ
ကြီး ရဲးခေါင်သီဟ၊ ကျောက်မော်မြို့သူကြီး ငသာရဲး။

လိုင်မြို့သူကြီး မဟာသီရိဇေယဗိုလ်၊ ဒလမြို့သူကြီး မဟာဇေ
ယသမန္တဗိုလ်၊ ဘုန်းတော်ဖြစ်ဗိုလ် နေမျိုးမင်းခေါင်၊ ဟင်္သာတ
မြို့ငသာ၊ ရန်ကုန်စွန်းလွန်းနတ်ရှင်ရွေးဗိုလ် နတ်ရှင်ရဲးကျော်
နော်ရထာ၊ ဒလမြို့သူကြီးသား ငသာ၊ စစ်တောင်းမြို့ဝန် ရဲးစက်
ကျော်သူ၊ အင်္ဂပူမြို့သူကြီး၊ သုံးခွဲပဲနင်း ငရွှေပူ၊ မုတ္တမမြို့ အခွန်
ဝန် နေမျိုးရဲးထင်နော်ရထာ၊ ပဲခူးမြို့သူကြီးယောက်ဖ ငပို၊
ဖောင်းလင်းမြို့သူကြီး ငရွှေလူ၊ အမှုထမ်း ရဲးလှကျော်ထင်။ စစ်ကဲ
သီရိစန္ဒသူ၊ ပန်းတောင်း ကြံခင်း ၂ မြို့ဝန် မဟာမင်းကျော်နော်
ရထာ၊ ဟံသာဝတီ စစ်ကဲနေမျိုး ဘယကျော်ခေါင်၊ ပြည်မြို့ဝန်
မဟာမင်းလှစည်သူ။ အမှုထမ်း ရွှေတောင်ဇေယကျော်ငရွှေငြိမ်း၊
ကြေးမြင့်ဒိုင်တောင်လုံးပဲနင်း ငမြတ်ညို၊ စစ်တောင်းမြို့ဝန် ရဲး
စက်ကျော်သူ၊ သာယာဝတီမြို့ဝန် နေမျိုးလကျော်ကျော်ထင်၊
တပ်မှူးငခွေး၊ ရွှေကျင်မြို့ဝန် နေမျိုးရဲးခေါင်ကျော်ထင်၊ သံမြင်း
တုံး မြို့စာရေး ရွှေတောင် ရဲးလှနော်ရထာ။

ပုသိမ်စာရေး ရွှေတောင်ကျော်စွာ၊ အခွန်ဝန် ကျော်ထင်
ဗလ၊ ဟံသာဝတီမြို့ နားခံနေမျိုးဇေယသူ၊ ရွှေပြည်မှန်ကင်း
တပ်မှူးနန္ဒကျော်ထင်၊ ဟံသာဝတီမြို့စာရေး ရွှေတောင်နန္ဒမိတ်
စည်သူ၊ ရေဝန်အုပ်စု အမှုထမ်း ငချင်း၊ ငစံတုတ်၊ ရေဝန်နေမျိုး
နော်ရထာကျော်စွာ၊ မြောက်မာရဘင် တပ်မှူး လက်ဝဲး သင်္ခ

ရဲးကျော်၊ ဟံသာဝတီမြို့ နားခံ နေမျိုးသူရခေါင်၊ ရတနာပုံ
 တိုက်စိုးဇေယနော်ရထာ၊ ရွှေတောင် နော်ရထာကျော်ခေါင်၊
 အမှုထမ်း နရာကျော်သူ၊ အရပ်သား ငစို၊ ရေဝန်အုပ်စု ငညို၊
 ယေးမြို့ဝန် နေမျိုးမင်းကျော်၊ မြေထဲဝန်ကြီးအမှုထမ်းဟောင်း
 အာကာကျော်ထင်၊ လိုင်မြို့ဝန်ရွှေတောင်ကျော်စွာထင်၊ မြောက်
 ဒဝယ်တပ်မှူး ရဲးလှသူရိန်ရွှေတောင်၊ တောင်ဒဝယ်တပ်မှူး ရွှေ
 တောင်ရန်ခွင်းရဲးထင်၊ နတ်စု လက်ဝဲတပ်မှူး တုရင်ရန်အောင်။

ဟင်္သာတတပ် ငသာ အဝေးရောက်စာရေး ဇေယကျော်ထင်
 နော်ရထာအမှာရေးရွှေတောင်ရာဇသီရိ၊ မြို့စာရေးရာဇရွှေတောင်၊
 ရတနာပုံ တိုက်စိုး သီဟ နော်ရထာ အမှုထမ်း သီရိကျော်ထင်
 နော်ရထာ အမှုထမ်းနရာဇေယ၊ ပဲခိုးမြို့ နေမျိုးရဲးလှ ကျော်သူ
 အခရိန်မြို့ငပန်းပုံ ဖောင်းလင်းမြို့ငသာပေး မအူမြို့ ငဝင်း၊ ဆင်
 မှူး ငရဲး၊ ဇိုင်းကဇိုင်း ငမြတ်ဦး ဘောနီရွာ ငဆိုးပုံ တပ်မှူး နတ်
 ရှင်ရဲးကျော်နော်ရထာ တပ်မှူး တုရင်ရန်အောင် ပြည်မြို့ တပ်မှူး
 ငရန်ကင်း၊ ငရန်၊ ကြံခင်းတပ်မှူးငယောက်ကြီး၊ ငမှတ်၊ ပုသိန်မြို့ဝန်
 နေမျိုးမင်းလှကျော်သူ သံမြင်းတုံးမြို့အုပ် နေမျိုးရာဇာ ဘုန်း
 တော်ဖြစ်ဗိုလ် နေမျိုးသီဟမင်းခေါင်ကျော် သူရဲးတပ်မှူး ရဲးထင်
 ရန်အောင် မဟာသီဟ မင်းကျော် ဗန့်ကျီတိုက်ဝန် မင်းခေါင်
 ရဲးထင် မင်းလှတန်ဆောင်နှင့် ပုခန်းကြီးမြို့ အမှုထမ်း ပုသိန်မြို့ဝန်
 မင်းကျော်မင်းထင် အမှာရေး နေမျိုးနရာကျော်တို့နှင့် စိုင်းပြင်း
 ညီညွတ်ကြသဖြင့် ဟံသာဝတီ ဝန်ကြီးမင်း အစီအမံ အတိုင်း
 တလိုင်းသူပုန် ရန်သူတို့တပ်ကို ဖြိုဖျက်နှိမ်နင်းတိုက်ခိုက်ရာ အမြို့မြို့
 အနယ်နယ်တို့နှိုက် စစ်လမ်းစစ်ဝ လမ်းပေါက်များကို ဆို့ပိတ်ပြီး

ရန်သူများကို တွန်းလှန် ကြသည်အတွက် သူပုန်ရန်သူတို့သည် ကြက်ငယ်ကလေးများ ပျောက်သကဲ့သို့ ငြိမ်ဝပ်ပိပြား၍ အရေးအောင်နိုင်ခြင်းသို့ ရောက်လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၈၈-ခု တန်ဆောင်မုန်းလကစ၍ တလိုင်းတို့ သူပုန်တပ်ကို ခုခံနှိမ်နင်းရာ တပေါင်းလအထိ ငါးလတိုင် နှိမ်နင်း ဖြိုဖျက်ရလေသည်။

တလိုင်းများ ထကြွပုန်ကန် သောင်းကျန်းခြင်းကား ကုလားများနှင့် အရေးဖြစ်ပြီးနောက် တလိုင်းမင်း ထွန်းပေါ် လှာလိမ့်မည်ဟု တလိုင်းဘာသာ သိုက်စာအဆို ယုံသည်ဟူ၍ ထကြွပုန်ကန်ခြင်း ဖြစ်ကြလေသည်။

ဘက်တော်က သုံးခွဲပဲနင်း ငရွေ့ပုနှင့် သားမယား များကို တလိုင်းတို့က ဖမ်းယူ၍ သန်လျှင်ကျွန်းသို့ ပို့ထားလေသည်။ ဖောင်းလင်းမြို့သူကြီး ငရွေ့လူနှင့် ငယ်သား ငအူ ငခွေးတို့ကျဆုံးခြင်းခံရ၍ ၎င်းသားမယားများကို အမိန့်တော်နှင့် ရန်ကုန်ဝန်ကြီးက အသက်မွေးရာ မွေးကြောင်းဖြင့် နေရာချထား၍ အယွယ်ရောက်သော သားကြီးများယှိခွဲသော် မြို့သူကြီး ရွာသူကြီးအလုပ်ကို ခန့်ထားစေ။ သုံးခွဲပဲနင်းငရွေ့ပု အသက်မသေယှိက မိမိရာထူးရင်းအတိုင်း သုံးခွဲသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်စေ၊ ဘက်တော်က အချို့ကျဆုံးသော ငါ၏ အမှုတော်ထမ်းတို့၏ မယားသားသွီးအမည် သက်ယွယ်နှင့်တကွ ဆိုင်ရာ ဝန်တို့က စာရင်းတင်သွင်းစေ။

ရန်သူဖြစ်သော သမိန်စက္ကဝေါခံ ငထွန်းမြတ်ငယ် သမိန်နွတ် ဓမ္မရာဇခံ ငတိငယ် အမှူးအကြီးပြုသူ ကုရင်ဗိုလ် ငဖြူ ငတိ ငရွေ့နု ငရွေ့မောင် သမိန်ပရူခံ သန်လျှင်ဝန်ကြီးဟောင်း ငခွေးငယ် ငစပ်

ငယ် ငပိုငယ်တို့ကို နှိပ်စက်ညှင်းပန်းခြင်းမပြုရ။ ၎င်းတို့နေရာ အရပ်ကို ပြန်လိုက ပြန်စေ ဖမ်းဆီးထားသော သူပုန်ရန်သူများကို မနှိပ်စက်မညှင်းပန်းပဲ ၎င်းတို့နေရပ်သို့ ပြန်စေ၊ အရပ်ရပ်အရေး ကိစ္စဟူသရွေ့ကို ဟံသာဝတီ ဝန်ကြီးက မေတ္တာတရားနှင့် အေး ချမ်းအောင်စီမံစေ၊ ပြီးလျှင် ရွှေဘွားတော်အောက်ရောက်စေ။

**တိုင်ပင်ခံအပါးတော်မြဲ အမှုထမ်းတို့ကို
ချီးမြှောက်ခြင်း**

၁။ လက်ဝဲတော် နေရာလွတ်နေရာ ကျီဝန်နေမျိုး ဇေယ နော်ရထာကို မဟာမင်းကြီးမင်းခေါင် ဘွဲ့အမည် ပေးသနား တော်မူသည်။

၂။ လက်ဝဲတော် နေရာလွတ်နေရာ ဝန်ကြီးနေမျိုးသီဟသူ ရကို သက်တော်ရှည် ဘွဲ့အမည်ကို သနားတော်မူသည်။

၃။ လက်ျာတော် နေရာလွတ်နေရာ ဝန်ကြီးမဟာ မင်းလှ မင်းခေါင်ကို မင်းကြီးမဟာမင်းခေါင်ဘွဲ့အမည်ပေး သနားတော် မူသည်။

၄။ လက်ျာတော် နေရာလွတ်နေရာ အတွင်းဝန် နေမျိုး မင်းလှရာဇာကို မင်းကြီးမဟာမင်းလှရာဇာ ဘွဲ့အမည်ကို သနား တော်မူသည်။

၅။ လက်ျာတော် တော်ချွန်နေရာနေ သီရိမဟာသီဟသူ ကို မင်းကြီးမဟာသီရိသီဟသူ ဘွဲ့အမည်ကို သနားတော်မူသည်။

၆။ လက်ဝဲးတော်ဦး နေရာနေ ဝန်ကြီး နေမျိုးရာဇာသူကို မင်းကြီးမဟာ ဘွဲ့အမည်ကို သနားတော်မူသည်။

၇။ လက်ဝဲးတော် တော်နေရာနေ အတွင်းဝန် နေမျိုး ဇေယာသူရကို သီရိမဟာဇေယသူရ ဘွဲ့အမည်ကို သနားတော်မူသည်။

၈။ ရှေ့ဝင်းတော်မှူး နေမျိုးမင်းခေါင်နော်ရထာကို မင်းကြီးမင်းလှမင်းခေါင် ဘွဲ့အမည်ကို သနားတော်မူသည်။

၉။ လက်ဝဲး ဝင်းတော်မှူး နေမျိုးကျော်ထင်စည်သူကို မင်းလှကျော်ထင် ဘွဲ့အမည်ကို သနားတော်မူသည်။

၎င်းဘွဲ့အမည် ချီးမြှင့်ခြင်းကို ခံရသော ဝန်စုမှူးစုတို့သည် ကား ဘုရင်မင်းမြတ်၏ တိုင်ပင်ခံ အတွင်းယုံ ဝန်ကြီးမှူးကြီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ရှေ့တော်နှိုက် ခစားသည့်အခါ လက်ျာဘက်က ခစားရသူကို လက်ျာတော်နေ၊ လက်ဝဲးဘက်က ခစားသူကို လက်ဝဲးတော်နေ ခေါ်ရသည်။

နေရာလွတ်နေရာနေရာမှာ သီးခြားထားသည်မယ့်၊ ရှေ့တော်နှိုက် ခစားသည့်အခါ နေလိုရာကနေ၍ ခစားနိုင်သည်။ ရာဇပြစ်မှု ကင်းလွတ်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ထံသို့ အချိန်အခါမရွေး ဝင်၍ လျှောက်ထားနိုင်ခွင့်ရသည်။

တော်ချွန်နေရာဟူသည် တော်နေရာပိုင်း ရှေ့ဆုံးထောင့် အချွန်က ခစားရသည်ကို ဆိုသည်။

ဝါကျွတ်အလှူတော်ပွဲ ကျင်းပခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၁၈၂-ခု သီတင်းကျွတ်လ အလှူတော်ပွဲသဘင် ကျင်းပတော်မူရာ ဆရာတော် သံဃာတော်မြတ်တို့ ဟောရွတ် တော်မူသော ပရိတ်တော် တရားတော်ကို နာ၍ ရေစက်သွန်းချ တော်မူပြီး အဆုံး ဝက်မစွတ်မြို့စား မဟာသီရိစည်သူ ရေးသား ဆက်သွင်းသော ဆုတောင်းစာကို နားခံတော် ပြောကြီးမှူး နေမျိုးမင်းလှကျော်ထင် ဖတ်လျှောက်ရသော ဆုတောင်းစာ ကား။

ဇေယျတူ။ ။ အောင်သူတကာတို့၏ ဘဂဝါဘိက္ကရတ် ပရက္ကမဓာတ် ဘဂျနတ် ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုတပွင့်လျာ မဟာလောကား ပျံ့ရှားကြိုင်မော ပွင့်ရွှေတောက နတ်တို့သ၍။ သမုဒ္ဒရာကမ်းနှုတ် ဝဲးသုတ်ခုန်ကြွ ဂဠုန်ထသို့သော နိဗ္ဗာနရိန္ဒမာ ဂဇိန္ဒာဓိပတိ ဆင်မင်းသခင် မင်းကွန်းထိပ်မိုး ပုထိုးကြီးအောက် ကြက်ယက်မြောက်နှိုက် ငါးလုံးတောင်ညို ရာဇဂြိုဟ်ကလန္ဒ သွယ်ပုံချသော အမရပူရ ရွှေမြို့တော်ကြီးသခင် ပုလဲပတ္တမြား ပြယားကြောင်စိန် ကုန္ဒနီလာ မသာရကလ် ဝင်းသဏ်စသော အထူးထူးသော ရတနာမျိုးများသခင် ပြည်ထဲလေးပါး နွားနှင့် သားလည်း မခြားမနား တရားရိုးဖြောင့် ဘုန်းကျိုးစောင့်သာ ပြောင်မွန်သီလဝါ စကြာများသခင် ပြည်ထောင်တိုင်းခြား မင်း တပါးနှင့် ရထားသဘင် နှင်ချင်းနှင်လည်း ခိုဝင်နှိမ့်ချ ရှောင်လွှဲ ရသော ရထားစီးချင်း ထီးစင်းတရားများသခင် ဘုရင်တကာတို့ အထွတ် ဖြစ်တော်မူသော သီရိတြိဘဝနာ မဟာဓမ္မရာဇ် တရား မင်းမြတ်သည်။

ပြုံးချင်းကားရှေး ငြိမ့်လေးနှုတ်ချို ဆိုခြင်းကားနှောင်း
 စကားကောင်းဘိ အကြောင်းရှိသော မြတ်သော တောင်မိဖုရား
 ခေါင်ကြီး သမီးတော်မြတ် နတ်အနှုန်းချင့် ပင်လုံးပွင့်သော
 အင်ကြင့်ပင်ပျိုသဏ္ဍာန် ဘုန်းကြန်လက္ခဏာ ကောင်းမြတ်စွာ
 သော အစုံရတနာ နရီနွှာဒေဝီနှင့်တကွ မင်းညီမင်းသား မင်းမိဖု
 ရား မင်းဆွေစိုးမျိုး မှူးရိုးမတ်ကြီး ဖျင်ညီးခတ်မျှ ဖြူဝန်းဖြန့်
 ကျက် ရွှေနန်းထက်နှိုက် တရားဓမ္မစက် ငြိမ်သက်တော်မူဆဲအခါ။

ဂေါဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၂-ခု ဥတုဝဿာန စိတြနက္ခတ် ၂
 ပါဒ် ထွက်ပြု ကန်တူဝေခြမ်း မဇ္ဈေလမ်းသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်မင်း
 ကူးဆင်းပြောင်းအချိန် သန္တဝသနီ စန္ဒီရွှန်းစက် ဝန်းသည့်
 ရက်နှိုက် ပြည်ပပြည်ထဲ ရဲရဲညီးပြောင် မီးတောင်ဗဟိုရ်
 မြင်းမိုရ်မေရု မြေထုရေထု မင်းတို့မူဖြင့် တင်လှူပူဇော်တော်မူ၍
 ဝါကျွတ်လှူဒါန်း ရွှေနန်းသဘင် ယင်တော်မူသည်။

စက်တော်ရာ ရှင်ဖြူဘုရား ရွှေချက်သိုဘုရား မဟာဝိဇယရံသီ
 ဘုရား မဟာမုနိဘုရားမှစ၍ သုံးဆွဲခုနစ်ဆူ စွယ်ဖြူဥဏ္ဍလုံ
 စည်းခုံဂူထွတ် ယုစွရွတ်ဓာတ် ရုပ်ရှင်မြတ်တို့အားလည်း ရွှေဆင်
 တော် ဆင်ဖြူတော် ဆင်နီတော် မြင်းယာဉ်တော် လှော်ကား
 တော် သင်းဘောလှေတော် ရွှေငွေကြေးသံ ဆန်စပါး ဆားငါး
 ငြုပ် တိုက်မျိုးကျီမျိုး ထီးဖြူထီးနီ တမ်းခွန်ကုက္ကား မုလေးဖွား
 ပန်းရေချမ်း ပူဇော်တော်ပွဲ စသည်တို့ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်တော်
 မူသည်။

ဤကောင်းမှုကြောင့် ပစ္စိမဘဝ သဗ္ဗညုတဉာဏ် နိဗ္ဗာန်နန်း
 ကို ပွင့်လိုသော။ ဘဝများစွာ သံသရာလည်း ပါရမီအပြား တရား
 ရွှေကိုယ် ပွင့်လိုသော။

ဆုတောင်းပတ္ထနာတော်နှင့်တကွ ဝသုန္ဒြေ မြေစောင့်နတ်
သားအား ရွှေကရားဖြင့် ရေစက်သွန်းချ တိုင်တန်းတော်မူသည်။

ဤကောင်းမှုတို့ကိုလည်း ရတနာသိမ် ရတနာပူရ ဇေယျ
ပူရ အမရပူရ နန်းတည်လွတ်ကင်း အထွတ်နင်းသော ဘေးတော်
ဘိုးတော် ဘွားတော် မယ်တော် ခမည်းတော် ဒေဝရာဇ် ဆွေ
တော်မျိုးချစ် ခြောက်ရွာဖြစ်တို့မှစ၍ သုံးဆွဲတဘုံ ဝေနေယျ
အား အမျှပေးဝေတော်မူသည် အမျှရကြသည် ဖြစ်စေသော။ ။

ဤဆုတောင်းစာသည်ကား ရာဇဝင်နိဂ္ဂဟပါ။ ပြောကြီးမှူး
ဝေါကြီးမှူး သံတော်ဆင့်များနိဂ္ဂဟ ထားတတ်၏။ မှတော် ပူရ
ပိုက်နိဂ္ဂဟ ယှိ၏။ ဗဟုသုတ လိုသူတို့အတွက် ထည့်လိုက်သည်။
၎င်းစာကို ဖတ်သောအခါ အသံတမျိုး ထားရသည်။

ဤအလှူတော်သည် မြင်းမိုရ်ပွဲ အလှူတော်လည်း ခေါ်
သည်။ ဝင်းတော်ကြီးတို့နိဂ္ဂဟ ဇာတ်ရုပ်စုံသဘင် ကျင်းပရသော
ကြောင့် ဝန်းပွဲ ဝင်းပွဲလည်းခေါ်သည်။ နန်းတော်ကြီးရှေ့နိဂ္ဂဟ
ဇာတ်တော်ကြီး စင်တော်ကြီးများ ကျင်းပကပြရသည်။ ည ၄
ချက်တီးက ပွဲထွက်ရသည်။ ညတချက်တီးကျော်လျှင် ပွဲသိမ်းရ
သည်။ ကပြခင်းကျင်းသော ဇာတ်မဆုံးလျှင် နောက်တညဆက်
၍ ကပြရသည်။

ဤအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မိဖုရားများ သားတော် သမီးတော်
များ ဆွေတော်မျိုးတော်များ အတွင်းဌာန အမှုထမ်းအရာထမ်း
များ ကြည့်ရှုကြရသည်။

ဝင်းပွဲမှာ မြို့တွင်းယှိ အမှုထမ်းများနှင့် နီးရာအရပ်များက
လာရောက် ကြည့်ရှုကြရသည်။

သိမ်တော် ကျောင်းတော်ကြီးများကို လှူတန်းတော်မူခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၁၉၆ ခု တန်ခူးလဆန်း ၉ ရက် တနင်းလာနေ့ သိမ်တော်ကျောင်းတော်များကို ရေစက်သွန်းချတော်မူရာ ဝက်မ စွတ်မြို့စား မဟာစည်သူဆက်သွင်းသော ဆုတောင်းစာကို နားခံ တော် ပြောကြီးမှူး နေမျိုးမင်းလှကျော်ထင် ဖတ်လျှောက် ရသည်။

ဇေယျတု။ ။ အောင်သူတကာတို့၏ ရာဇိန္ဒာဓိပတိဒွိပဒုတ္တ မ ဥက္ကဋ္ဌလောကဓာတ် မဏိဇောတိရသ် မနောနတ် ဖြစ်တော်မူ သော သဗ္ဗညုပွင့်လျာ မှာမှာသမုဒ္ဒရာဇ် လွင့်ပစ်နွဲ့ချုပ် ဝဲးပျံ သုတ်သော နိဗ္ဗာန်ရိန္ဒမာ ဘိန္နာရမ္မဏ ကေလာသဂီရိ ဆင်မင်း သခင် ရတနာပူရ စတုတ္ထမင်း ကြံကြံကြီးရင့် ဖြန့်မိုးဖွင့်သော သီရိပဝေသ ရွှေဝမြို့ကြီးသခင် သမုဒ္ဒရာတိုင်းကား မင်းတလွှား တို့ ဖောက်ပြားယွင်းကွက် သစ္စာယွက်က ထိပ်ထက်ဝရဇိန် လက် ချိန်ခြစ်ခြစ် ပစ်ဘိ၏သို့ ရထားခရီး ဝေးကြီးဝေးက ရှိခိုးညွတ်ခ ရှောင်လွဲရသော ဇမ္ဗုဒိပ်မင်းတကာတို့သခင် အသျှင်ဘဝရှင် မဟာဓမ္မရာဇ် တရားမင်းမြတ်သည်။

သီရိပဝရတိလောက မဟာရာဇိန္ဒာရတနာဒေဝီအမည်ရှိသော မြတ်သော တောင်မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့်တကွ ပြည်ထောင်ရွှေဝ တတိယဘုန်းရှိ သုံးကြိမ်ချီသော ကျောင်းတော်ဒါယကာရင်း ဘိုးတော်ဆင်ဖြူရှင် အရိုက်အရာ ဘုံကျော်စံလွတ် ကျောင်းတော် ကြီးကို သာသနာတော်၌ မတိတ်ဆိတ်စေသင့် ခြီးမြှင့်ပြုစုတော်မူ မည်။ ရွှေနှလုံးတော်မြတ် ထူပွတ်ထဲးထိ သိတော်မူသောအားဖြင့်

အုတ်ကျောက်သစ်ဘိုး ထုံးအင်္ဂတေ၊ ရွှေသစ္စေး၊ ကံကျွေးလက္ခ
 ငွေတော်(၉၀၄၉၀)ကို ရွှေတိုက်တော်မှထုတ်၍၊ တံတိုင်းမဟာရံ
 ကျောင်းဦးပြဿဒ်တော်နှင့်တကွ လက်သမားတော် ပန်းရံကျော်
 တို့အား ပြုဘွယ်ကိစ္စမကျန် စောင့်ဘန်မြူးသေ ဆောက်လုပ်စေပြီး
 သီရိမဟာ အသောကရာမတိုက် ဘုံကျော်မဟာအောင်မြေဘုံသာ
 သမိုက်မော်ကွန်း တင်ထားထိုးမှတ်တော်မူ၍၊ ဘိုးတော်ဆင်ဖြူ
 ရှင်မင်းတရား ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် မင်းကြား အောင်ပွဲသဘင်
 စံရွှင်တော်တူရာဖြစ်သော စံနန်းတော်ရာမြေနှိုက် သိမန္တရာဇ်
 တောင် ၈၀ တောင်အတွင်း သမာနသံဝါသ အဝိပွဝါသ ဗဒ္ဒ
 ရိပ်ငြိမ် နိမိတ်သိမ်ကို ဉာတ်ကမ္မဝါ ရွှေစာတင်ဖတ် ပညတ်ပရမတ်
 မန္တာန်ရွတ်လျက် အခွန်ရှည်စွာ ထာဝရဖြစ်စေ သမုတ်ပြဌာန်း
 တော်မူ၍၊ ကျောင်းတော်ဦး တန်ဆောင်း တော်အောက်
 ဆောက်အပ်သော ထီးဖြူတော်အတွင်း ခင်းအပ်သော ပလ္လင်
 တော်ထက် သာဘိသေက မိဖုရားကြီး သမီးတော်ချစ် သီရိပဝရ
 တီလောက မဟာရတနာဒေဝီ နတ်ပြီရုပ်ဝါ ဗြဟ္မာသဟံ
 ကောင်းကင်ပျံတို့ကဲ့သို့ ရွှေဘုန်းစမွယ် တင့်တယ်တော်မူလျက်
 ရတနာရွှေကျောင်းတော်ကို (မုနိန္ဒာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ သီရိ
 သဒ္ဓမ္မပါလ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု) ဆရာတော်ကြီးအား
 အဦးထားလျက် သင်္ဃာတော်မြတ်တို့အား တင်လှူပူဇော်တော်
 မူ၍၊ အထူးထူးသော ဆွမ်းဘောဇဉ် သင်္ကန်းသပိတ် ပရိက္ခရာ
 အပေါင်းရဟန်းနှင့် ကျောင်းသုံးကောင်းသမျှ သီးစုံပွင့်စုံနှင့်
 ပဒေသပင်ရေ (၁၂၀) ဓမ္မရာလဒ္ဓဒါတဗ္ဗတို့ဖြင့် အနုမောဒနာ
 သဘင်ယင်တော်မူ၍၊ တရားတော်ကို အကြိမ်များစွာ နာတော်
 မူသည်။

မင်းညီမင်းသား မှူးတော်မတ်တော် ကတော်မယား ပုံမ်
 ကား ပုံမ်ကေး သူဌေးသူကြွယ်တို့အားလည်း ကောဒုမ္မရ ခေါမ
 ကာသိကရာဇ် ကျည်းဖြစ်ထွန်းထုပ် အုပ်မျိုးထည်မျိုး ပဆိုးပစ္စု
 စုလျားဖြူတို့ဖြင့် နှစ်သိမ့်ဖျော်ဖြေ ရောင့်ရဲစေပြီး ဝေးနီးမျက်
 နှာ ရောက်လှာကုန်သော လူတို့အားလည်း ခေါင်းပါးဦးရစ်
 ခွက်အစ်ဖလား စပါးဆန်ရေ ရွှေငွေအာမိဿတို့ဖြင့် မဝ မရ မရှိ
 စေရ ဝေငှပေးကမ်းတော်မူသည်။

ကျောင်းတော် အကြီးအကြပ် ပန်းချီပန်းရံ သံသစ္စေး
 စသော ခေါင်းလူတို့အားလည်း ဆိပ်တည်ပွဲကင်း ကူးတို့စား
 ကျေးရွာလက်ဘွဲ့ အမည်အရည် အထိုက်အလျောက် သနားတော်
 မြတ် ခံစေရသည်။

ထောင်တန်း အကျဉ်းအကြပ် သေပြစ်သေဒဏ် ထိုက်သော
 သူတို့အားလည်း မသေမပျောက်ရ သက်ဒါနဖြင့် ဘေးမဲ့ပေးလှူ
 တော်မူသည်။

ဤကောင်းမှုကြောင့် ပစ္စိမဘဝ သဗ္ဗညုတဉာဏ် နိဗ္ဗာန်
 အထွတ်တိုင်လိုသော။ ဘဝများစွာ သံသရာလည်း ပါရမီအပြား
 တရားကျင့်ဆောင်နိုင်လိုသော၊ ဆုတောင်းပတ္တနာတော်နှင့်တကွ
 ဝသုန္ဒြေ မြေစောင့်နတ်အား ရွှေကရားဖြင့် ရေစက်သွန်းချ
 တိုင်တန်းတော်မူသည်။

ဤကောင်းမှုအဘို့ကိုလည်း ရတနာသိဃ် ရတနာပူရ ဇေယာ
 ပူရ အမရပူရ ဘေးတော် ဘိုးတော် ဘွားတော် မယ်တော် ခမည်း
 တော် ဒေဝရာဇ် ဆွေတော်မျိုးချစ် ခြောက်ရွာဖြစ်တို့အား အဦး
 ထားလျက် သုံးဆဲ့တဘုံ ဝေနေယျတို့အား အမျှဝေတော်
 မူသည်။

(အမှာ) ၎င်းဆုတောင်းစာနှိုက် နားခံတော် ပြောကြီးမှူး ဖတ်လျှောက်ရသော ရွှေပုရပိုက်တော်မူမှာ အပိုင်းအခြား ပုဒ်မ ပြထားလျက်မယ့်။ ဖတ်လျှောက်သောအခါ မိမိဉာဏ်နှင့် ပိုင်း ဖြတ်၍ ရပ်သင့်သောနေရာတွင် ရပ်တန့်ရသည်ဟုသံတော်ဆင့်များ ပြောသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၉၆ ခု တန်ခူးလဆန်း ၉ ရက် တနင်းလာနေ့ သိမ်တော်ကျောင်းတော်များကို ရေစက်သွန်းရန် အသျှင် ၂ ပါး ထွက်တော်မူ၍ စံနန်းတော်တွင် စံတော်မူသည်။ ၎င်းတန်ခူး လဆန်း ၁၄ ရက် စနေနေ့ည ၂ ချက်တီးကျော်။ ၎င်းလဆန်း ၁၅ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့အဝင် သင်္ကြန်ကျသည်။ ၎င်းလပြည့်ကျော် ၁ ရက် တနင်းလာနေ့ ကြပ်သည်။ ၎င်းလပြည့်ကျော် ၂ ရက် အင်္ဂါနေ့ သင်္ကြန်တက်သည်။ ၎င်းလပြည့်ကျော် ၃ ရက် ဗုဒ္ဓဟူး နေ့ ၁၁၉၇ ခု ရေးမှတ်ကြသည်။

၎င်းတန်ခူးလဆန်း ၁၅ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ စံနန်းတော်ရာ ဟောင်းမြေရာတွင် သိမ်တော်သမုတ်တော်မူ၍ စံနန်းတော်သို့ ဝင်တော်မူသည်။ ၎င်းလပြည့်ကျော် ၅ ရက် သောကြာနေ့ ထွက် တော်မူ၍ ကျောင်းတော် ရေစက်တော်သွန်း တန်ဆောင်းတော် တွင် သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီး (မုနိန္ဒာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ သီရိသဒ္ဓမ္မပါလ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု)နှင့် ၁၂ ပါးကို တံဆိပ် လှူတော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၉၇ ခု တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၈ ရက် တနင်း လာနေ့ ဘုံကျော်အောင်မြေဘုံကျောင်းတော်ကို အသျှင် ၂ ပါး ထွက်တော်မူ၍ ရေစက်သွန်းချ လှူတော်မူသည်။

ကျောင်းတော်ကိုလည်း သာသနာပြုဆရာတော်ကို လှူတော်
 မူသည်။ ၎င်းနေ့ ဝက်မစွတ်မြို့စား မဟာစည်သူဆက် ဆုတောင်း
 စာကို နားခံတော် ပြောကြီးမှူး နေမျိုး မင်းလှကျော်ထင် ဖတ်
 လျှောက်သည်။ ပြီးလျှင် စံနန်းတော်သို့ ဝင်တော်မူ၍ မင်းညီ
 မင်းသား မှူးတော်မတ်တော် ကတော်မယား ပြည်သူပြည်သား
 တို့ကို ပဆိုး အကျီပဝါ ရွှေထုံးဘူး ခေါင်းပေါင်း အထိုက်အ
 လျောက်ပေးသနားတော်မူသည်။ ပြီးလျှင်-

သက္ကရာဇ် ၁၁၉၇ ခု နယုန်လဆန်း ၈ ရက် ရွှေနန်းတော်သို့
 ဝင်တော်မူ၍ ၎င်းလဆန်း ၁၁ ရက်နေ့ကစ၍ ရပ်စုကွက်စု မှူး
 တော်မတ်တော် မင်းညီမင်းသား စက်တော်ကြီးများကို ရွှေနန်း
 တော်သို့ သွင်းပြရသည်။ ပြီးလျှင် ဝါဆိုလဆန်း ၄ ရက် ရေနန်း
 တော်သို့ ထွက်တော်မူသည့်နေ့ ပဌမ ရပ်စုကွက်စုတို့ဒုန်းကို မီးရှို့
 လွှတ်ရသည်။

၎င်းဒုတိယ ၅ ရက်နေ့အစ ငွေခွန်စာရေး လက်ျာ ဇေယ
 ကျော်အဆုံး တံဆိပ်စာရေး နေမျိုးသိင်္ခ်သူရ စက်ပေါင်း ၅၀ ကို
 မီးရှို့လွှတ်ရသည်။

၎င်းတတိယ ၆ ရက်နေ့အစ မြို့စာရေး သီရိရာဇာအဆုံး
 ရွှေတိုက်ဝန် နေမျိုးရာဇာ စက်ပေါင်း ၄၈ ကို ရှို့လွှတ်ရသည်။

၎င်းစတုတ္ထ ၇ ရက်နေ့အစ ကျောက်ဆည်ဝန်မင်းကြီး မဟာ
 မင်းခေါင်အဆုံး ကျီဝန်မင်းကြီး သတိုးမင်းကြီး မဟာမင်းခေါင်
 စက်ပေါင်း ၁၅ ကို ရှို့လွှတ်ရသည်။

၎င်းပဉ္စမ ၈ ရက်နေ့အစ ကောင်းတုံမြို့စား မောင်အင်္ဂါအဆုံး
 သာယာဝတီမင်းက စက်ပေါင်း ၁၁ ကို ရှို့လွှတ်ရသည်။

၎င်းဆဋ္ဌမ ၉ ရက်နေ့ သွီးတော် ဘုရား စက်တော်၊ အသျှင်နန်း မတော်ဘုရား စက်တော် စက်တော်ကြီး ၃ ရပ်ကို ရှို့လွတ် ရသည်။

ပြီးပြေ၍ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၇ ခု ဝါဆိုလဆန်း ၁၁ ရက်နေ့ ရေနန်းတော်က ရွှေနန်းတော်သို့ ဝင်တော်မူသည်။

ဤကား အမရပူရမြို့တွင် စံတော်မူစဉ်ကနှင့် အမရပူရမြို့ စံတော်မူသည့်အခါ လှူဒါန်းတော်မူသည့် ဆုတောင်းစာ ၂ မျိုး ကို မှတ်သားကြရန် ဖော်ပြလိုက်သည်။

- ၁။ သက္ကရာဇ် ၁၁၈၃ ခုနှစ် ဝါကျွတ်အလှူတော် ဆု တောင်းစာ။
- ၂။ ၁၁၈၄ ခု ဝါကျွတ်အလှူတော် ဆုတောင်းစာ။
- ၃။ ၁၁၈၅ ခု ဝါကျွတ်အလှူတော် ဆုတောင်းစာ။
- ၄။ ၁၁၈၆ ခု ဝါကျွတ်အလှူတော် ဆုတောင်းစာ။
- ၅။ ၁၁၉၄ ခု ပဉ္စင်းတော် ၁၁၊ သျှင်လောင်း ၂၃ ချီး မြှောက်သော ဆုတောင်းစာ။
- ၆။ ၁၁၉၄ ခု အလှူတော်ကြီးပြုသော ဆုတောင်းစာ။
- ၇။ ၁၁၉၆ ခု ပဉ္စင်းတော် ရှင်လောင်းတော်များ ချီး မြှောက်သော ဆုတောင်းစာ။
- ၈။ ၁၁၉၆ ခု အလှူတော်ကြီးအတွက် ဆုတောင်းစာ။
- ၉။ ၁၁၉၆ ခု တနှစ်အတွက် ဆွမ်း လောင်း လှူသော ဆုတောင်းစာ။
- ၁၀။ ၁၁၉၆ ခု မဇ္ဈိမဒေသာက ရောက်သောဗောဓိပင်ကို ပူဇော်သော ဆုတောင်းစာ။

၁၁။ ၁၁၉၇ ခု ပဉ္စင်းတော် ၈၊ ရှင်လောင်းတော် ၃၄ ချီး
မြောက်သော ဆုတောင်းစာ။

၁၂။ ၁၁၉၇ ခု ကျောင်းရေစက်ချ ဆုတောင်းစာ။

၁၃။ ၁၁၉၇ ခု မဟာသကျသီဟ ဘုရားထီးတော် တင်လှူ
သောဆုတောင်းစာ။

(ဤဖော်ပြသော ဆုတောင်းစာများတို့သည် ဆားတောင်
မငါးရွာ ရွာဝေးသူကြီး။ ဖိုးတော်ဘုရား၏ သားတော် ပခန်း
မင်းသား ကျွန်ရင်း ဝက်မစွတ်မြို့စား မင်းနဝဒေး ရေးသား
ဆက်သွင်းသော ဆုတောင်းစာများဖြစ်သည်။ အကုန်ထည့်ရန်
များပြားမည်ဖြစ်သောကြောင့် အသွားကိုသိရန် ဆုတောင်းစာ
၂ ပုဒ်သာ ထည့်သွင်းဖော်ပြလိုက်သည်။)

ရွှေနန်းစည်းစိမ်စံတော်မူကြိုက်မှာ

ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် ဘကြီးတော်ဆင်ဖြူရှင် မင်းကြား
ကြီး၏ စိတ်တော်သည်ကား။

၁။ ရတနာသုံးပါးတို့နှိုက် ယုံကြည်မြတ်နိုးတော်မူ၏။

၂။ နှလုံးလက်ရုံး လုပ်ရည်ကြံရည်နှင့် ပြည့်စုံသူ မှူးတော်
မတ်တော် ရဲမက်ဗိုလ်ပါတို့ အရည်အသွေးကိုလည်း သိတော်မူ
၏။ အရည်အလျောက်လည်း အထိုက်အလိုက် သူကောင်းပြုတော်
မူသဖြင့် စုံမက်ချစ်ခင်တော်မူလေ့ယှိ၏။

၃။ ပြည်သူတို့အားလည်း ဝမ်းထွက်သားကဲ့သို့ သနားတော်
မူသဖြင့် သိမ်းပိုက်မစတော်မူတတ်၏။

၄။ စိတ်သဘော နှလုံးသန့်ရှင်း စင်ကြယ်တော်မူသဖြင့် အယဉ်အကျေး အသိမ်အမွေ့ကိုလည်း ကြိုက်နှစ်သက်တော်မူ တတ်၏။

၅။ အလုံးစုံ အဋ္ဌာရသသိပ္ပဟူသော အတတ်မျိုးတို့ကိုလည်း လေ့လာတတ်ကျွမ်း သိမြင်တော်မူ၏။

၆။ အဋ္ဌာရသသိပ္ပတို့တွင်လည်း ဆင်ကြန် မြင်းကြန် ပန်းချီ ပန်းပု အတတ်မျိုးတို့မူကား တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်တော်မူ၏။

၇။ လှူဒါန်း ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း စသည်တို့နို့က်လည်း လေ့လေ့ ရမ်းရမ်း ယှိတော်မူ၏။

၈။ ပြည်သူဆင်းရဲသားတို့ ဆင်းရဲပင်ပန်းကြမည်ကို စိုးရိမ် ကြောင့်ကြတော်မူလေ့ယှိ၏။

၉။ အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့ကို အပြစ်ယှိတော်မူလျှင်လည်း နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းလိုသော စိတ်တော်မယှိဖြစ်၏။

ကောင်းမှုကုသိုလ်တော်များ

၁။ မင်းကွန်းပုထိုးတော်ကြီးမြောက် ဧရာဝတီ ကမ်းနဖူး ဆင်ဖြူတက်ဆိပ်တွင် တောင်စဉ် ခုနစ်ထပ် အထက်အာလိန် ငါးဆင့်ခံ လိုက်မုခ်စောင်းတန်းပါ ဆင်ဖြူဘုရား။

၂။ စစ်ကိုင်းမြို့ စကုမော်အထက် မြစ်ကမ်းထိပ်တွင် အောင် ချာရာဇိန် ရွှေဘုံသာစေတီတော်။

၃။ စစ်ကိုင်းမြို့ ရာဇာမဏိ စူဠာစေတီတော် အရှေ့တောင် ယွန်း လောကချမ်းသာစေတီတော်။

၄။ အညာသီဟတော စေတီတော် ပျက်စီးသည်တွင် ထပ်မံ ပြင်ဆင်သည့် ကုသိုလ်တော်။

၅။ ရွှေကြက်ယက် နှစ်တောင်ဘုရား ၂ ဆူကို ပြင်ဆင်သည့် ကုသိုလ်တော်။

၆။ ရွှေဆပ်သွားဘုရားကို ပြင်ဆင်သည့် ကုသိုလ်တော်။

၇။ မန္တလေးတောင်ပေါ် ဘုရားရှင်နှင့် စောင်းတန်း ဇရပ် ရေကန်များကို ပြင်ဆင်တည်လုပ် တူးဖော်သည့် ကုသိုလ်တော်။

၈။ စစ်ကိုင်းမြို့ အောင်မြေလောက ဘုရားရှင်တောင် ဧရာ ဝတီမြစ်ကမ်းထိပ်တွင် တည်လုပ်သည့် ဥမင်ဇရပ်နှစ်ဆောင်။

၉။ မဇ္ဈိမတိုက် မဟာဗောဓိပင်သို့ အထူးထူးသော အလှူ တော် ကျောက်စာများနှင့် စေလွှတ်လှူဒါန်းသည့် ကုသိုလ် တော်။

၁၀။ အမရပူရမြို့တော် အနောက်တောင် ခမည်းတော် အိမ် ရှေ့မင်း၊ မယ်တော် အိမ်ရှေ့မိဖုရားတို့ကောင်းမှု ကုသိုလ်တော် ရာ မင်္ဂလာဝေယန် ကျောင်းတိုက်အတွင်း ပြုလုပ်တော်မူသည့် မဟာဝိဇယရံသီ စည်းခုံတော်ကြီး။

၁၁။ စည်းခုံတော်ကြီး အတွင်း မဟာမေရုမကုဋ္ဌဃဏ္ဍရာဇ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး။

၁၂။ ရတနာပူရ အဝမြို့ ရွှေနန်းတော် အနောက်တောင် ယွန်းယောင် မဟာမြတ်မုနိ စေတီတော်အနောက် ကိန်းဝပ်ရန် ဘုံခုနစ်ဆင့် အုတ်ရိုးပြုဿာဒိ ကျောက်ဖြူပလ္လင်နှင့်တကွ မဟာ သကျသီဟရုပ်ပွားတော်။

၁၃။ ကျောင်းဦး ပြုဿာဒိနှင့် တကွသော ဘုံကျော်မဟာ အောင်မြေဘုံသာကျောင်းတော်။

၁၄။ ထီးလိုင်ရှင်ဘုရားအနီး ကျောင်းဦး ပြုဿာဒိနှင့်တကွ သော မဟာအောင်မြေဘုံစံအုတ်ကျောင်းတော်ကြီး။

၁၅။ မင်းကွန်း ပုထိုးတော်ကြီး အနောက်မြောက် ယွန်း
တောင်ယံတွင် မဟာဝေယန်ဘုံသာ မည်သော တောရဇေတဝန်
ကျောင်းတော်။

၁၆။ အဝမြို့ ရွှေစည်းခုံဘုရားအနီး ကျောင်းဦးပြဿဒါနှင့်
တကွ ရွှေအတိ မွမ်းမံသော မဟာအောင်မြေဘုံသာစံ ကျောင်း
တော်ကြီး။

၁၇။ မြန်အောင်မြို့မြစ်ကမ်းထိပ်တွင် ထပ်မံပြင်ဆင်တည်လုပ်
တော်မူသည့် မြန်အောင်ဘုံသာစေတီတော်။

၁၈။ ကုသိုလ်တော် မဟာသကျသီဟ ဘုရားအနီး ကိန်းဝပ်
ရန် အုတ်ရိုးပြဿဒါနှင့်တကွ မဟာသကျရံသီကျောက်ဖြူရုပ်ပွား
တော်ကြီး။

၁၉။ ရွှေနန်းတော်အနောက်တောင် အလုံဝန်ကြီးကျောင်း
တိုက်အတွင်း မြေလပ်တွင် စိုက်ပျိုးပြုစုတော်မူသည့် မဟာဗောဓိ
ပင်တော်။

၂၀။ ရွှေနန်းတော်အတွင်း စွယ်တော်စင်အနီးကိုးကွယ်တော်
မူသော သကျမုနိရုပ်ပွားတော်။

၂၁။ ပြည်မြို့ မြစ်အနောက်ဖက် ကမ်းထိပ် ရွှေဘုံသာစေတီ
တော်။

သည်မှတစ်ပါး ရှေးမင်းတို့တည်ထား ပြုစုကိုးကွယ်သော

၁။ လောကချမ်းသာဘုရား။

၂။ ရတနာမဉ္ဇူဘုရား။

၃။ ရွှေမုဋ္ဌောဘုရား။

၄။ ရွှေစည်းခုံဘုရား။

၅။ မာရ်အောင်ရတနာဘုရား။

၆။ ရွှေယင်းရဲဘုရား။

၇။ သက်တော်ရှည်ဘုရား။

မှစ၍ စေတီပုထိုးပေါင်းများစွာနှင့်။

၁။ အောင်ပင်လယ်ကန်တော်။

၂။ နန္ဒာကန်တော်

၃။ တောင်ဘက်ကိုးခရိုင် ကျောက်ဆည်တော်။

၄။ မတ္တရာ ကျောက်ဆည်တော်စသော ကန်ချောင်း ဆည်
မြောင်းများကို ကံကျွေးလက္ခဏာတော်ပေး၍ ထပ်မံ
ပြင်ဆင် တည်လုပ်တော်မူသည်ကား များ၏။

ဤသို့သော ကျေးဇူးဂုဏ်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူလျက်
ညီတော်အိမ်ရှေ့ သာယာဝတီမင်းအား ရွှေနန်းစည်းစိမ်အလုံးကို
အပ်နှင်း လွှဲပြောင်းပေးတော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၉၉-ခု ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက်
စနေနေ့ ည ၄-ချက်တီးကျော်အချိန် နန်းစည်းစိမ် ၁၈-နှစ်
ရောက်တွင် ညီတော်အား ထီးနန်းလွှဲအပ်တော်မူသည်။

၁၂၀၈-ခု သတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁၀-ရက်မှာ နတ်
ပြည်စံတော်မူသည်။

ထိုမင်းလက်ထက်ပေါ်သော

တဘောင်ကား

အိမ်မိုးခေါင် ချဉ်ဘောင်ရွက်ခြောက် ဗူးစေ့
ပေါက်။ ဗူးစေ့ပေါက်အဆာကျယ် မေးနာလှ
တယ်။ ဗူးစေ့ပေါက်ပေါ်ကတဲးက ဆန်ကိုးတင်း
ခွဲ ဗူးစေ့ပေါက်။

အချို့ပညာယှိတို့က ဆန်ကိုးတင်းခွဲကို တဆွဲယှစ်ဖြစ်သည်ဟု ယူကြသည်။

ပြသော နိမိတ်များ

၁။ ရွှေမြို့တော် အနောက်တောင်ထောင့် ရွှေစည်းခုံဘုရား ထီးတော် ငှက်မြတ်နားဆီသို့ ကျ၏။

၂။ ဂူတော်သစ်ဘုရား ရွှေယင်းရဲဘုရား ဘုရားလှ ရွှေမုဋ္ဌော ဘုရားများ တန်ခိုးပြဋ္ဌိဟာပြ၏။

၃။ ရွှေနန်းပြသာဒ်တော်ကြီး ဟိန်း၏။

၄။ မြေနန်းလက်ဝဲဆောင်တော်အနောက်တောင် အနောက် မြောက်ထောင့် ဒုယင် အခိုးလွတ်၏။ ဗဟိုရံခေါင်းလောင်းတော် အသံဆိတ်၏။

ဤကား ပျက်စီးနိမ့်ကျရန် ဖြစ်ပေါ်သော နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်း ကို ပညာယှိတို့ ဆုံးဖြတ် အမှတ်ပြုကြသည်။ ဒိပြကိတ်ဟု မိန့်ကြ ကုန်၏။

မိဖုရား သားတော် သွီးတော်များ

(က) မိဖုရား သီရိသုမာယာစန္ဒာဒေဝီကား ဗဒုံမင်းလက် ထက် သားတော် ပြည်မင်းနှင့် သွီးတော် မြေတူမင်းသွီးကို ရေသွန်း လက်ထပ်တော် မူသည်တွင် မြင်သော သွီးတော် ဖြစ်သည်။ ၁၁၅၀-ပြည့် ပြာသိုလဆန်း ၁၁-ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖွား။ ကလေး မြို့က ဆင်ဖြူတော်ရောက်သည့်အခါ ဖွား၍ ဆင်ဖြူမယ်ဟူ၍ ဖိုးတော် မင်းကြားက မှည့်တော်မူသည်။ ယင်းသည် မိဖုရားကို နဝဒေးဦးနုကဆက်သော ဧးချင်းသည် ယခုစာအုပ်ထွက်ပေါ် လျက်နေပြီ။

၁။ ၁၁၇၄-ခု သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် ၇-ရက် အင်္ဂါနေ့ ညောင်ရမ်းမင်းသားကို ဖွားမြင်တော်မူသည်။ ၎င်း မင်းသားကို ဖိုးတော်က အလွန်ချစ်မြတ်နိုးတော်မူသဖြင့် မြစ်တော်ကလေးကို ရင်ခွင်ပိုက်လျက် ညီလာခံတော်မူသည်။ စကြာမင်းဟု မှည့်တော်မူသည်။

ဖိုးတော်လက်ထက် သုံးစွဲသော ချိန်ခွင်အလေးတို့တွင် နှစ်ဆယ်လေးမှာ မြစ်တော်စကြာအလေးဟူ၍ ဆွဲထားကြရသည်။

၎င်းစကြာမင်းခေါ် မင်းသားကို ဖွားတော်မမူမီ တပို့တွဲလကစ၍ ၉-လပတ်လုံး နေ့စဉ် မြေကြီးငလျင်တုန်လှုပ်သည်။

ငယ်မည် မောင်ဘေခင်ဖြစ်သည်။

(ခ) မိဖုရားခေါင်ကြီး သိရိပဝရ တိလောက မဟာရာဇိန္ဒာရတနာဒေဝီကား ဧချင်း ကျောက်စာ စာတမ်း မော်ကွန်းအဆို ပုဂံမင်းရိုးအဆင့်ဆင့် ဆင်းသက်ခဲ့သော မင်းသား သီဟကျော်စွာ၏ သွီးတော်ဟု ဖော်ပြ၍ ရာဇဝင်နှိုက် တင်ထားသည်။ ငယ်မည်ကို မဖော်ဝံ့ကြဖြစ်သည်။ ငယ်မည် မယ်နုပဲးဖြစ်သည်။ မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးဒါယိကာမအမည်ခံသည်။ ရွှေဘိုမင်းလက်ထက် မသင့်သောအကြံအစည်နှင့် အပြစ်ကြီးစွာ ရောက်သည်။ ၎င်းအပြစ်ကြီးစွာကား အရှင်သတ်ဟု ပြောကြသည်။ သားတော် ၁ ငယ်ကလွန်။

၁။ သွီးတော်တိလောကမြတ်စွာမှာ ၁၁၈၃-ခု တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၁၃-ရက် ကြာသပတေးနေ့ နန်းမဆောင်တွင် မုနောဟရ ထီးဖြူတော်အောက် ဖွားတော်မူသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် အလယ်နန်း တင်တော်မူသည်။ ငယ်မည် ရွှေနန်းရှင်မယ်ခေါ်သည်။

(ဂ) ပဌမမြောက် နန်းမိဖုရား သီရိကလျာ စန္ဒာဒေဝီမှာ ဗဒုံမင်းသားတော် ပုဂံမင်းနှင့် ဆင်ဖြူရှင် သွီးတော် မင်း ရွှေနန်းကို စုံဖက်ရာတွင် မြင်သည့် ဖိုးတော်ချစ်မြေးတည်း။

(ဃ) ဒုတိယ မြောက်နန်း သီရိရတနာမလ္လာမဟေမှာ ဗဒုံ မင်းလက်ထက် သန်လျင်မင်းကြီးသွီး ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် မင်း ရွှေရည်။

(င) ပဌမ အလယ်နန်းမိဖုရား သီရိပဘာမလ္လာဒေဝီမှာ ဗဒုံ မင်းသားတော်ပုသိန်မင်းနှင့် ၎င်းသွီးတော်ယောမင်းသွီးကို စုံဖက် တော်မူရာမြင်သည့် သွီးတော်ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရွှေနန်းယူ ခေါ် သည်။

(စ) ဒုတိယအလယ်နန်းမိဖုရား သီရိမြတ်စွာရတနာမဟေမှာ မိုးကောင်းဝန်ကြီးသွီး ငယ်မည် မရွှေရေးခေါ်သည်။

(ဆ) အနောက်နန်း မိဖုရား သီရိမလ္လာရတနာ မဟေမှာ အကောက်ဝန် မာလိမ်မှူးသွီးဖြစ်သည်။ ခနုဖြူမြို့ကို စားရသည်။

(ဇ) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိသင်္ခါမဟေမှာ ဝန်ကြီး သီရိမဟာ ဥဇနာသွီးဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်ရွှေငုံ ခေါ်သည်။ သွီးတော် ၁ ငယ်က လွန်သည်။

(ဈ) ကိုယ်လုပ်တော် သီရိအာသာမဟေမှာ စာရေးကြီးသွီး ဖြစ်သည်။ ငယ်မည် ရှင်မိုးခေါ်သည်။

၁။ သွီးတော်ကျောက်ဆောက်မင်းသွီးမှာ ဟံသာဝတီမြို့ဝန် သား မောင်ရွှေညိုနှင့် လက်ထပ်သည်။

(ည) မင်္ဂလာ ရတနာဒေဝီမိဖုရားမှာ လမိုင်းဝန် ဦးမိုးသွီး မကွေးမြို့ကို အစားသနားတော်မြတ်ခံရသည်။

၁။ သွီးတော် မကွေးမင်းသွီးမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၈၆-ခုဖွား
တော်မူသည်။ ရွှေဘိုမင်း ပုဂံမင်း မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်တိုင်
ဝင်းတော် အိမ်တော်နှင့် အချီးအမြင့်တော်ကို ခံရသည်။

မိဖုရားပေါင်း ၇။ ကိုယ်လုပ်တော်ပေါင်း ၃။ စုစုပေါင်း ၁၀။
သားတော်ပေါင်း ၂။ သွီးတော်ပေါင်း ၄။ စုစုပေါင်း ၆ ယှိသည်
အနက် သားတော် ၁။ သွီးတော် ၁။ ငယ်ကလွန်သည်။

သံထောက်

မိဖုရားသတ္တကိုယ်လုပ်က ကြံပေ၊ သားတော်ဒု စတုခေါ်တော်
သွီး သီးလျက်မသွ။ သွီးတော်သားတော် ဧကံစီတို့ နန်းမချစ်
လွန်ရှာလေ။ ကျန်ပေကြ ရင်သွေး။ ဆွေတော်စဉ် စာရင်းမှာ ထင်
အမြင်မို့ သမ္ပဇဉ် ညာဏ်ယှဉ်လို့ သုံးကြတော့ လုံးဝဖော်ရေး။

တေးထပ်

မှန်နန်းရှင် စကိုင်းချီးတဲ့ ဘကြီးနှင့်နောင်တော် ဆင်ဖြူရှင်
အမည်ဖော် ပြည်ပြည်နော် နှံ့ပြား၊ မြတ်ဖိုးတော် မြေးဟုခေါ်
လေးပူဇော်ယှိကြအများ။ ။ စတုတ္ထရတနာပူရ ပြည်တည်ငြား
စည်းစိမ်တော် ခံစားလျက် မင်းကြားဘုန်းဂုဏ်သမ္ဘာဟုန်တကယ်
တင့်တာမို့ ပြည်တခွင် အေးကြခိုလှုံ ကြောင်းပတ္တိ အဖုံဖုံကို ရာဝင်
တုံမပါခြွင်းခဲ့တဲ့ ထွေခပင်းပြောအစဉ် လောကထင်ထင် ယုတ္တိနှင့်
ယုတ္တာယှဉ်ကို ဟုတ်ထာပင် တမျိုးပလေး။

သံထောက်

ရှေးယခင် အရေးမြင် အစင်မှတ်သူတို့ ပစပ်အပြော။ ရာဇဝင်
ကြည့်သူတို့ အသိညာဏ် အလိုပြည့်အောင် ဖြည့်လိုက်သနော။

ဆုတောင်း

သောအဟံ ထိုငါသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏၊
 အဖြစ်နှိုက်၊ သဒ္ဓေါစ သဒ္ဓါတရားယှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒါတဂ္ဂံ
 ပေတောစ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရမသိရီစ မြတ်သောဘုန်းကြက်သရေယှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒယောစ သူတပါးကို သနားခြင်း ယှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိရတ္တောစ နိုးကြားခြင်းယှိသည်လည်းကောင်း၊ လဇ္ဇီစ
 မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ ကလျာဏမိတ္တောစ
 ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ယှိသည်လည်းကောင်း၊ အဘိရတ
 ကုသလောစ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခောစ ငါးပါးသော သီလကို
 အလွန်စောင့်ရှောက်နိုင်သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိစ္ဆောစ နည်း
 သောအလိုယှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပကောဓောစ နည်းသော
 အမျက်ယှိသည်လည်းကောင်း၊ အတိဝုဇုဟဒယောစ အလွန်ဖြောင့်
 မတ်သော နှလုံးယှိသည်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိမာစ တန်ခိုးနှင့်
 ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမေယောစ မနှိုင်းရှည့်အပ်သော
 ဂုဏ်ယှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါသံသောစ ချီးမွမ်းထိုက်သည်
 လည်းကောင်း၊ ပေမဝါစောစ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ သုဇနဂုဏဒူစ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာမကောစ သူတော်
 ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျံ ဖြစ်
 ရပါလိုဉ်း။